

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

ȘI

PSALMII

EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CARTILOR BISERICESTI
1 9 3 7

NOUL TESTAMENT

Noul Testament român
Ediție nouă revăzută și aprobată de Sfântul Sinod

Lamandi S. C.

EVANGHELIA DELA MATEI

Neamul și Nașterea lui
Iisus Hristos.

1. Cartea neamului lui
Iisus Hristos, fiul lui
David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pe
Isaac, iar Isaac a născut
pe Iacov, iar Iacov a nă-
scut pe Iuda și pe frații
lui.

3. Iar Iuda a născut pe
Fares și pe Zara din Ta-
mar, iar Fares a născut
pe Esrom, iar Esrom a
născut pe Aram.

4. Iar Aram a născut pe
Aminadav, iar Aminadav a
născut pe Naason, iar Na-
ason a născut pe Salmon.

5. Iar Salmon a născut
pe Vooz din Rahav, iar
Vooz a născut pe Oved din
Rut, iar Oved a născut pe
Iese.

6. Iar Iese a născut pe
David regele, iar David
regele a născut pe Solo-
mon din femeia lui U-
rie.

7. Iar Solomon a născut
pe Rofoam, iar Rofoam a
născut pe Avia, iar Avia
a născut pe Asa.

8. Iar Asa a născut pe
Iosafat, iar Iosafat a nă-
scut pe Ioram, iar Ioram
a născut pe Ozia.

9. Iar Ozia a născut pe
Ioatam, iar Ioatam a nă-

scut pe Ahaz, iar Ahaz a
născut pe Ezechia.

10. Iar Ezechia a nă-
scut pe Manase, iar Ma-
nase a născut pe Amon,
iar Amon a născut pe Io-
sia.

11. Iar Iosia a născut pe
Iehonia și pe frații lui, la
mutarea în Babilon.

12. Iar după mutarea în
Babilon, Iehonia a născut
pe Salatiil, iar Salatiil a
născut pe Zorobabel.

13. Iar Zorobabel a nă-
scut pe Aviud, iar Aviud a
născut pe Eliachim, iar
Eliachim a născut pe A-
zor.

14. Iar Azor a născut pe
Sadoc, iar Sadoc a născut
pe Ahim, iar Ahim a nă-
scut pe Eliud.

15. Iar Eliud a născut
pe Eleazar, iar Eleazar a
născut pe Matan, iar Ma-
tan a născut pe Iacov.

16. Iar Iacov a născut
pe Iosif, bărbatul Mariei,
din care s'a născut Iisus,
ce se zice Hristos.

17. Deci, toate neamu-
rile dela Avraam până la
David, neamuri patruspre-
zece; și dela David până
la mutarea în Babilon, nea-
muri patrusprezece; și de-
la mutarea în Babilon pâ-
nă la Hristos, neamuri pa-
trusprezece.

18. Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind mama lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pânțe din Duhul Sfânt,

19. Iar Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând s'o vădească, a vrut s'o lase în ascuns.

20. Și acestea gândind el, iată îngerul Domnului i s'a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, femeia ta, că ce s'a zămislit în ea, din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui IISUS, că acesta va mântui pe poporul său de păcatele sale;

22. Iar acestea toate s'au făcut ca să se împlinească ceea ce s'a zis de la Domnul prin proorocul, ce zice: «Iată, fecioara în pânțe va avea și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel, ce se înțelege: cu noi Dumnezeu».

23. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut procum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat pe femeia sa

24. Și n'a cunoscut-o până ce a născut pe fiul său cel întâiu născut și a chemat numele lui IISUS.

Magii dela răsărit. Fuga în Egipt. Uciderea pruncilor. Întoarcerea din Egipt în Nazaret

2 1. Iar dacă s'a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magii dela răsărit au venit în Ierusalim,

2. Zicând: Unde este regele Iudeilor, cel ce s'a născut? Că am văzut steaua lui în răsărit și am venit să ne închinăm lui

3. Și auzind Irod, regele, s'a turburat și tot Ierusalimul cu el

4. Și adunând pe toți marii preoților și cărturarilor poporului, i-a întrebat: Unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei i-au zis: În Betleemul Iudeii, că așa s'a scris prin proorocul:

6. «Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic între domniilor lui Iuda, că din tine va ieși povățuitor, care va paște pe poporul meu Israel».

7. Atunci Irod în ascuns chemând pe magi, a cercat cu deamănuntul de vremea în care s'a arătat steaua.

8. Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: Mergând, cercetați cu amănuntul despre prunc, și dacă-l veți afla, să-mi vestiți și mie, ca și eu venind să mă închin lui.

9. Iar ei, ascultând pe

rege, s'au dus. Și iată steaua, pe care o văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până a venit și a stat deasupra locului unde era pruncul.

10. Iar el, văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria, mama lui, și căzând s'au închinat lui, și deschizându-și vistierile i-au adus daruri: aur și tămâie și smirnă.

12. Și luând înștiințare prin vis să nu se întoarcă la Irod, pe altă cale s'au dus în țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif, zicând: Sculându-te, ia pruncul și pe mama lui și fugi în Egipt și fii acolo până îți voi zice, căci vrea Irod să caute pruncul să-l piardă.

14. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pe mama lui noaptea și s'au dus în Egipt

15. Și a fost acolo până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ceea ce s'a zis de Domnul, prin proorocul, ce zice: «Din Egipt am chemat pe Fiul meu».

16. Atunci Irod, văzând că n'a fost amăgit de magi, s'a mâniat foarte și trimițând, a ucis pe toți pruncii din Betleem și din

toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, după vremea ce aflase dela magi.

17. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a zis de Ieremia proorocul, ce zice:

18. «Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire multă, Rahil plângând pe fiii săi și nu vrea să se mângâie, pentru că nu mai sunt».

19. Iar după ce a murit Irod, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt,

20. Zicând: Sculându-te, ia pruncul și pe mama lui și mergi în pământul lui Israel, că a murit, cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pe mama lui și a venit în pământul lui Israel

22. Și auzind că Arhe-lau domnește în Iudeia, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo și luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileii

23. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin prooroci, că «Nazarinean se va chema».

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

3 1. Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezătorul

mul, propovăduind în pustia Iudeii.

2. Și zicând: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

3. Că acesta este despre care a zis Isaia, proorocul: «Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui».

4. Și acest Ioan avea îmbrăcămintea din peri de cămilă și brâu de curea împrejurul mijlocului lui, iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.

5. Atunci ieșea la dânsul Ierusalimul și toată Iudeia și toată latura dimprejurul Iordanului.

6. Și se botezau de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.

7. Și văzând pe mulți din farisei și din saducei venind către botezul lui, le-a zis: Pui de vipere, cine v'a arătat să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roade vrednice de pocăință.

9. Și să nu vi se pară că puteți zice în sine: Părinte avem pe Avraam, căci zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam.

10. Căci iată și securoaia rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pe voi

cu apă, spre pocăință, iar cel ce va veni după mine mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic să-i duc încălțămintele. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.

12. A cărui lopată este în mână lui și va curăța aria sa și va aduna grâul în jirnița sa, iar pleava o va arde în foc nestins.

13. Atunci a venit Iisus din Galileia la Iordan către Ioan, ca să se boteze de el.

14. Iar Ioan îl oprea, zicând: Eu am trebuință să mă botez de tine și tu vii la mine?

15. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Lasă acum, că așa se cuvine să împlinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat.

16. Și botezându-se Iisus, îndată a ieșit din apă și iată i s'au deschis cerurile și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborîndu-se ca un porumbel și venind pe stele el.

17. Și iată glas din ceruri, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit.

Postul și ispășirea lui Iisus. Inceperea propovăduirii. Chemarea apostolilor.

1. Atunci a fost dus Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispășească de diavolul

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea a flămânzit.

3. Și venind la el ispititorul, a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâine.

4. Iar el răspunzând, a zis: Scris este: «Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu».

5. Atunci l-a dus diavolul în sfânta cetate și l-a pus pe streșina templului.

6. Și i-a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, că scris este: «Ingerilor săi va porunci pentru tine și pe mâini te vor ridica, ca să nu lovești de piatră piciorul tău».

7. Și a zis Iisus lui: Iarăși scris este: «Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeuul tău».

8. Apoi l-a dus pe el diavolul pe un munte înalt foarte și i-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor.

9. Și a zis: Acestea toate îți le voi da, dacă vei cădea și te vei închina mie.

10. Atunci i-a zis Iisus: Mergi înapoia mea, Satano, că scris este: «Domnului Dumnezeuului tău să te închini și numai lui să-i slujești».

11. Atunci l-a lăsat diavolul și iată ingeri au venit la el și-l slujeau.

12. Iar auzind Iisus că Ioan a fost prins, s'a dus în Galileia.

13. Și lăsând Nazaretul a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavelonului și ale Neftalimului.

14. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isaia, proorocul, care zice:

15. «Pământul Zavelonului și pământul Neftalimului, spre mare dincolo de Iordan, Galileia neamurilor;

16. Poporul ce ședea în întunecare a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții, lumină le-a răsărit».

17. De atunci a început Iisus a propovădui și a zice: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, aruncându-și mreaja în mare, că erau pescari.

19. Și a zis lor: Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.

20. Iar ei îndată lăsându-și mreajile, au mers după el.

21. Și de acolo mai înainte mergând, a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui

Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, cârpindu-și mreжіle și i-a chemat și pe ei.
22. Iar ei îndată lăsând corabia și pe Zevedeu, tatăl lor, au mers după el.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileia, învățând în sinagogi și propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

24. Și s'a dus vestea despre el în toată Siria și aduceau la el pe toți cei ce pătimeau de felurite boale și chinuri, și pe cei îndrăceiți și lunatici, și pe cei slăbănogi și îi vindeca.

25. Și au mers după el mulțimi multe din Galileia și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeia și de dincolo de Iordan.

Fericirile.

Apostoli sunt sare și lumină. Împlinirea legii și a poruncilor. Iubirea vrăjmașilor.

5. 1. Și văzând Iisus mulțimile, s'a suit pe munte și șezând, au venit la el neenicii lui.

2. Și deschizându-și gura, îi învăța, zicând:

3. Fericirile cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

4. Fericirile cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

5. Fericirile cei blânzi, că

aceia vor moșteni pământul.

6. Fericirile cei ce flămânzește și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

7. Fericirile cei milostivi, că aceia se vor milui.

8. Fericirile cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericirile făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericirile cei prigoniti pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

11. Fericirile veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cu-vântul rău împotriva voastră, mințind din prietna mea.

12. Bucurați-vă și vă veseliiți, că plata voastră multă este în ceruri, căci așa au prigonit pe proorocii cei mai dinainte de voi.

13. Voi sunteți sarea pământului, iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai este bun, decât să fie aruncată afară și călcată de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea să se ascundă stând deasupra muntelui,

15. Nici aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau proorocii. Nu am venit să stric, ci să împlinesc.

18. Căci amin grăesc vouă: Până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce nu vor fi toate.

19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci mai mici și va învăța așa pe oameni, mai mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema în împărăția cerurilor.

20. Că zic vouă: Că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

21. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu ucizi, că cine va ucide vinovat va fi judecat;

22. Iar eu zic vouă: Că oricine se mânie asupra fratelui său în desert, vinovat va fi judecat. Și cine va zice fratelui său: nebroincule, vinovat va fi sinedriului, iar cine va zice: nebrunule, vinovat va fi de gheena focului.

23. Deci, de-ți vei aduce

darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta.

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău și atunci venind, adu darul tău.

25. Împacă-te cu părișul tău degrab, până ești pe cale cu el, ca nu cumva părișul să te dea judecătorului și judecătorul slujitorului și să fii aruncat în temniță.

26. Amin grăiesc ție: Nu vei ieși de acolo, până nu vei da col mai de pe urmă ban.

27. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu preacurvești,

28. Iar eu zic vouă: Că oricine caută la femeie spre a o pofti, a și preacurvit cu ea în inima sa.

29. Și dacă ochiul tău drept te smintește, scoate-l și aruncă-l dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din măduarele tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

30. Și dacă mâna ta droaptă te smintește, taie-o și aruncă-o dela tine, că mai de folos îți este să piară unul din măduarele tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

31. Iarăși s'a zis: Că cel ce-și va lăsa femeia

sa, să-i dea carte de despărțenie,

32. Iar eu zic vouă: Că oricine își va lăsa femeia sa, afară de cuvânt de desfrânare, o face să preacurvească și cel ce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

33. Iarăși ați auzit, că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să îți înaintea Domnului jurămintele tale.

34. Iar eu zic vouă: Să nu te juri nicidecum, nici pe cer, că este tronul lui Dumnezeu,

35. Nici pe pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pe Ierusalim, că este cetate a marelui Împărat,

36. Nici pe capul tău să nu te juri, că nu poți face un fir de păr alb sau negru,

37. Ci să fie cuvântul vostru: Da, da; Nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

38. Auzit-ați că s'a zis: Ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte,

39. Iar eu zic vouă: Să nu stați împotriva celui rău; ci, de te va lovi cineva peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt.

40. Și celui ce vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.

41. Și de te va sili cineva să mergi o milă de loc,

mergi cu el două.

42. Celui ce-ți cere, dă-i și de cel ce vrea să se împrumute dela tine, nu în toarce fața.

43. Auzit-ați că s'a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău,

44. Iar eu zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă supără și vă prigonesc,

45. Ca să fiți fiii Tatălui vostru cel din ceruri, care soarele său îl răsare peste cei răi și peste cei buni și plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti.

46. Că de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii aceeași fac?

47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vameșii fac așa?

48. Fiți dar voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

Milostenia. Rugăciunea Poetului. Defăimarea celor lumestii.

6 1. Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii,

Iar de nu, plată nu veți avea dela Tatăl vostru, carele este în ceruri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni. Amin zic vouă, că își iau plata lor,

3. Iar tu, făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,

4. Ca să fie milostenia ta într'ascuns și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

5. Și când te rogi, nu fii ca fățarnicii, că iubesc în sinagogi și în colturile ulițelor stând să se roage, ca să se arate oamenilor. Amin zic vouă, că își iau plata lor,

6. Iar tu când te rogi, intră în camera ta, și închind ușa ta, roagă-te Tatălui tău, celui în ascuns și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

7. Și rugându-vă să nu grăiți multe ca păgânii, că li se pare, că în multă lor vorbă vor fi auziți.

8. Deci, nu vă asemănați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință mai înainte de a cere voi dela el.

9. Deci așa să vă rugați: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfintează-se numele tău.

10. Vie împărăția ta. Făcă-se voia ta, precum în cer și pe pământ.

11. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi.

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșităilor noștri.

13. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a ta este împărăția și puterea și slava în veci, Amin.

14. Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-vă și vouă Tatăl vostru cel ceresc,

15. Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșalele voastre.

16. Și când postești, nu fii ca fățarnicii triști, că își smolesc fețele, ca să arate oamenilor că postesc. Adevăr zic vouă, că își iau plata lor,

17. Iar tu când postești, ninge-ți capul și spală-ți fața,

18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, cel ce vede în ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.

19. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molii și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură.

20. Ci vă adunați comori în cer, unde nici molii, nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă, nici nu le fură.

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, da va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este în tine, este întunecată, dar întunecatul cu cât mai mult?

24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, că sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va lipi și pe altul va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

25. Pentru aceasta zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu este sufletul mai mare decât hrana și trupul decât haina?

26. Căutați la pasările cerului, că nici nu seamănă, nici nu secără, nici nu adună în jirnițe și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Au nu aveți voi mai multă deosebire de ele?

27. Și cine din voi îngrijindu-se, poate să-și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă îngrijiți? Socotiți erinii câmpului cum crește: nu se potenesce, nici torc.

29. Și zic vouă, că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei.

30. Deci, dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vărtos pe voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă îngrijiți, zicând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbrăca?

32. Că acestea toate păgânii le caută, că știe Tatăl vostru cel ceresc, că aveți trebuință de toate acestea.

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăuga vouă.

34. Drept aceea, nu vă îngrijiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va îngriji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.

A nu judeca pe alții. Ointirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Păstrea de prooroci mincinoși.

1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Căci, cu ce judecați veți judeca, veți fi judecați și cu ce măsurați veți

măsura, vi se va măsura.

3. Și ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o ieși în seamă?

4. Sau, cum zici fratelui tău: Lasă să scot paiul din ochiul tău și iată bârna este în ochiul tău?

5. Făternice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoti paiul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte căinilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se, să vă sfâșie.

7. Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide.

8. Că oricine cere, ia, și cel ce caută, află, și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau, cine este omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul său pâine, el să-i dea piatră?

10. Sau de va cere pește, el să-i dea șarpe?

11. Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor ce cer dela el.

12. Așa dar, toate câte voți să vă facă vouă oameni, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și proorocii.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea ce duce în pierzare și mulți sunt cei ce intră prin ea.

14. Că strâmtă este ușa și îngustă calea, care duce în viață și puțini sunt cei ce o află.

15. Păziți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori.

16. După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară se culeg struguri din spini, sau smochine din cîlnii?

17. Așa orice pom bun face roade bune, iar pomul rău, face roade rele.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.

19. Orice pom care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea, după roada lor îi veți cunoaște.

21. Nu oricine îmi zice mie: Doamne! Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui meu, carele este în ceruri.

22. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne! Doamne! au nu eu numele tău am proorocit? Și cu numele tău draci am scos? Și eu numele tău multe minuni am făcut?

23. Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v'am

cunoscut. Depărtați-vă de la mine cei ce lucrați fără-de-lega.

24. De aceea, oricine aude aceste cuvinte ale mele și le face, asemenea-i vouă bărbatului înțelept, care și-a zidit casa pe piatră.

25. Și a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și n'a căzut, că era întemeiată pe piatră.

26. Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, asemenea-se va bărbatului fără minte, care și-a zidit casa pe nisip.

27. Și a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și a căzut și a fost căderea ei mare.

28. Și a fost după ce a sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau mulțimile de învățătura lui.

29. Că și învăța ca cel ce are putere, iar nu ca învățații lor.

Vindecări de febrile boale. Indepărtarea unui cârturar și chemarea celui ce avea să îngroape pe tatăl său. Potolirea mării și vindecarea a doi îndrăciți.

8. 1. Și coborîndu-se din munte, au mers după el mulțimi multe.

2. Și iată un leproș venind, i se închina, zicând:

Doamne, de vei vrea, poți să mă curățești.

3. Și întinzând Iisus mâna, s'a atins de el, zicând: Voiesc, curățește-te. Și îndată s'a curățit de lepra lui.

4. Și i-a zis Iisus: Vezi, nimănui să nu spui, ci mergi de te arată preotului și du darul care a poruncit Moise, spre mărturie lor.

5. Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de el un sutaș, rugându-l.

6. Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă bolnav, cumplit chinându-se.

7. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca.

8. Iar sutașul răspunzând, a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va tămădui sluga mea.

9. Că și eu sunt om subț stăpânire, având sub mine slujitori și zic acestuia: Du-te și se duce și altuia: Vino, și vine și slugii mele: Fă aceasta și face.

10. Iar Iisus auzind aceasta, s'a minunat și a zis celor ce veneau după el: Apin grăesc vouă, nici în Israel n'au aflat atâta credință.

11. Și zic vouă, că mulți dela răsărit și dela apus vor veni și se vor odihni cu Avraam și cu

Isaac și cu Iacov, în împărăția cerurilor.

12. Iar fiii împărăției vor fi iagoniți în întunececul cel mai dinafară. Acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților.

13. Și a zis Iisus sutașului: Du-te și cum ai crezut, fie ție. Și s'a vindecat sluga lui în acel ceas.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra lui zăcând, prinsă de friguri.

15. Și s'a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s'a sculat și slujea lui.

16. Iar făcându-se seară, au adus la el mulți îndrăciți și a scos duhurile numai cu cuvântul și pe toți bolnavii i-a tămăduit.

17. Că să se împlinească ceea ce s'a zis prin proorocul Isaia, care zice: «Aceasta neputințele noastre a luat și boalele noastre a purtat».

18. Și văzând Iisus mulțimi multe împrejurul său, a poruncit ucenicilor să treacă în cealaltă parte.

19. Și apropiindu-se un cârturar, i-a zis: Învățătorule, vouă să merg după tine, ori unde vei merge.

20. Și i-a grăit Iisus: Vulpile au vizuini și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

21. Iar altul din ucenicii lui i-a zis: Doamne, dă-mi

vele întâi să merg să îngrop pe tatăl meu;

22. Iar Iisus i-a zis: Vino după mine și lesă morții să-și îngroape pe morții lor.

23. Și intrând în corabie, au mers după el ucenicii lui.

24. Și iată, vizor mare s'a făcut pe mare, încât se acoperea corabia de valuri, iar el dormea.

25. Și venind ucenicii l-au deșteptat, zicând: Doamne, mântuește-ne, că pierim.

26. Și le-a grăit: Ce sunteți înfricoșiți, puțin credincioșilor? Atunci sculându-se, a certat vânturile și marea și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirau, zicând: Cine este aceasta, că și vânturile și marea ascultă de el?

28. Și trecând de cealaltă parte, în laturea Gherghesenilor, l-au întâmpinat doi îndrăciți, ieșind din morminte, foarte cumpliți, încât nu putea nimeni să treacă pe calea aceea.

29. Și iată, au strigat, grăind: Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme să ne muncеști?

30. Și era departe de ei o turmă mare de porci, pășcând.

31. Iar dracii îl rugau,

zicând: De ne scoți, dă-ne voie să ne auzim în turma de porci.

32. Și le-a zis: Duceți-vă! Iar ei ieșind, s'au dus în turma de porci și îndată a sărit toată turma de porci de pe țărături în mare și s'a înecat în apă.

33. Iar păzitorii au fugit și intrând în cetate, au spus toate și cele despre îndrăciti.

34. Și iată toată cetatea a ieșit într-o întâmplare a lui Iisus și văzându-l, l-au rugat să treacă din hotarele lor.

Însănătoșirea unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Învierea fiicei marelui sinagogii. Femeia ce-i curgea sânge. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

9. 1. Și intrând în corabie, a trecut și a venit în cetatea sa.

2. Și iată i-au adus un slăbănog, care zăcea în pat.

3. Și văzând Iisus credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate îți sunt păcatele!

4. Și iată, oarecare din cânturari au zis în sine: Acesta hulește.

5. Și cunoscând Iisus gândurile lor, a zis: Pentru ce cugetați cele rele în inimile voastre?

6. Că, ce este mai lesne? A zice: Iertate îți sunt pă-

catele, sau a zice: Scoală-te și umblă?

7. Dar ea să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și te du la casa ta.

8. Și sculându-se, și-a luat patul și s'a dus la casa sa; iar mulțimile văzând aceasta, se mirau și slăveau pe Dumnezeu, care le a dat putere ca aceasta oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, a văzut pe un om ce se numea Matei, șezând la vamă și i-a zis: Vino după mine! Și sculându-se, a mers după el.

10. Și când ședea el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși venind ședeau cu Iisus și cu ucenicii lui la masă.

11. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor lui: Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și bea în vătașorul vostru?

12. Iar Iisus auzind, le-a zis: N'au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi.

13. Deci mergând în vățați-vă ce însemnează: «Mă voișec, iar nu jertfă», că n'am venit să chem pe cei drești, ci pe cei păcătoși, la pocăință.

14. Atunci au venit la el ucenicii lui Ioan, zicând: Pentru ce noi și fariseii

postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

15. Și le-a zis Iisus: Au doară pot să se jelească fiii nunții, câtă vreme este cu ei mirele? Ci vor veni zile, când se va lua dela ei mirele și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune potec de pânză nouă la haină veche, căci plinitura trage din haină și mai rea spărtură se face.

17. Nici nu pun vin nou în burdufuri vechi; iar de pun, se sparg burdufurile și vinul se varsă și burdufurile se strică; ci pun vinul nou în burdufuri noi și amândouă se țin.

18. Acestea grăind către ei, iată, un dregător venind, i s'a închinat, zicând: Fiica mea acum a murit, ci venind, pune-ți mâna peste ea și va învia.

19. Și sculându-se Iisus, au mers după el și ucenicii lui.

20. Și iată o femeie cu seurgere de sânge de doisprezece ani, venind dinapoi, s'a atins de poala hainei lui.

21. Că zicea în sine: Numai de mă voi atinge de haina lui, mă voi mântui.

22. Iar Iisus, întorcându-se și văzând-o, i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Și s'a tîmăduit femeia din casa aceluia.

23. Și venind Iisus în casa dregătorului și văzând cântăreții din fluer și mulțimea turburată, a zis: Depărtați-vă, că fata n'a murit, ci doarme.

24. Și rădeau de el.

25. Iar dacă a scos afară mulțimea, intrând, a luat-o de mână și s'a sculat fata.

26. Și s'a dus vestea aceasta peste tot pământul acela.

27. Și trecând Iisus de acolo au mers după el doi orbi, strigând și grăind: Mihucește-ne, Fiul lui David!

28. Iar după ce au intrat în casă, au venit la el orbi și le-a zis lor Iisus: Crodeți că pot să fac eu aceasta? Zis-au lui: Da, Doamne!

29. Atunci s'a atins de ochii lor, grăind: După credința voastră, fie vouă! Și s'au deschis ochii lor.

30. Și le-a poruncit Iisus, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe.

31. Iar ei ieșind, l-au vestit în tot pământul acela.

32. Și după ce au ieșit aceia, iată au adus la el un om mut îndrăcit.

33. Și scoțându-se dracul, a grăit mutul și s'au mirat mulțimile, zicând, că niciodată nu s'a arătat așa în Israel.

34. Iar fariseii ziceau:

Cu domnul draclilor scoate pe dracl.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în sinagoge lor și propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

36. Iar văzând el mulțimile, i s'a făcut milă de ele, că erau necăjite și rătăcite ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci a zis ucenicilor săi: Iată secerișul este mult iar lucrătorii puțin.

38. Deci, rugați pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrătorii la secerișul său.

Chemarea apostolilor și trimiteră lor la propovăduire.

10 1. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată și să vindece orice boală și orice neputință.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: întâiu Simon, ce se numește Petru și Andrei, fratele lui, Iacov al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui.

3. Filip și Vartolomeu, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu și Levi, ce se zice Tașeu.

4. Simon Canaanitul și

Iuda Iacariotul, cel care l-a și vândut.

5. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți, și în cetate de Samariteni să nu intrați.

6. Ci mai vărtos mergeți către oile pierdute ale casei lui Israel.

7. Și umblând, propovăduiți, zicând: S'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pe cei bolnavi vindecați, pe cei leproși curațiți, pe cei morți înviați, draclii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

9. Să nu aveți aur, nici argint, nici bani în cingătorile voastre.

10. Nici traistă pe cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și în orice cetate sau sat veți intra, cerețați cine este în el vrednic și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Și intrând în casă, urați-i, zicând: Pace casei acesteia.

13. Și de va fi casa aceea vrednică, va veni pacea voastră peste ea; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, ieșind din

casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15. Amin grăiesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomei și Gomorei, în ziua judecării, decât cetății aceleia.

16. Iată, eu vă trimit pe voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbicii.

17. Feriți-vă de oameni, că vă vor da în soboare, și în adunările lor vă vor biciui.

18. Încă și la dregători și la împărați veți fi duși din pricina mea, spre mărturie lor și păgânilor.

19. Iar când vă vor duce, nu vă îngrijiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă în acel ceas ce veți grăi.

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăiește în voi.

21. Și va da frate pe frate spre moarte și tată pe fiu și se vor scula fiii asupra părinților și fi vor ucide. Și veți fi uriiți de toți pentru numele meu.

22. Iar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor urmări în cetatea aceasta luigați în cealaltă. Amin grăiesc vouă: Nu veți sfârși cetățile lui Israel până

când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai presus de dascălul său, nici slugă mai presus de stăpânul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai vărtos pe caanicii lui?

26. Deci nu vă temeți de ei, căci nimic nu este acoperit, care să nu se descopere și ascuns, care să nu se vădească.

27. Ceea ce grăiesc vouă la întunec, spuneți la lumină și ce auziți la ureche, propovăduiți de pe case.

28. Și să nu vă temeți de cei ceucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci temeți-vă mai vărtos de cel ce poate să piardă și trupul și sufletul în gheena.

29. Au nu se vând două pasări de un ban? Și nici una din ele nu cade pe pământ fără știrea Tatălui vostru;

30. Iar vouă și perii capului vă sunt toți numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult mai de preț decât pasările.

32. Deci, oricine mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu pe el înaintea

Tatălui meu, carele este în ceruri,

33. Iar de cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voi lepăda și eu de el înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n'am venit să aduc pace, ci sabie.

35. Că am venit să desbîn pe fiu de tatăl său și pe fiică de sora sa și pe nece de sora sa.

36. Și vrăjmași omilor, sunt cașnicii lui.

37. Cel ce iubeste pe tatăl său pe mama sa mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce iubeste pe frătele sau pe fiică sa, nu este vrednic de mine, nu este vrednic de mine.

38. Și cel ce nu-și va lua crucea și să vină după mine, nu este vrednic de mine.

39. Cel ce se grăa aflat viața sa, o va pierde și cel ce se pierdut viața pentru mine, o va afla.

40. Cel ce mă primește pe voi, pe mine mă primește și cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce mă trimis pe mine.

41. Cel ce primește prooroc în nume de prooroc, plată de prooroc, va lua și cel ce primește pe drept

în nume de drept, plată de drept va lua.

42. Și cel ce va adăpa pe unul din acești miei nu mai are un iahar de apă rece în numele de ucenic. Așa va găsi vouă: Nu își va pierde plata sa.

Trimișu lui Ioan la Iesus. Ascămănarea fariseilor și leguitorilor cu copiii ce se jucasă în lărg. Muștrare unor cetăți. Iesus laudă pe Tatăl și chiamă la sine pe cei osteniți.

11. 1. Și când a sfârșit Iesus de dat porunci celor disprețuitori ucenici săi, s'a mutat de acolo, și să invite și să propore dansă în cetățile lor.

2. Iar Ioan auzind dan închisoare de faptele lui Iesus, trimițând pe doi din ucenicii săi, i-a zis:

3. Tu ești cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

4. Și răspundând Iesus, le-a zis: Mergând spuneți

lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbii văd și schiopii umblă, leproși se curătesc și surzii aud, morții înviază și săracilor li se binevestește.

6. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

7. Și ducându-se ei, a înșoput Iesus a grăi mulțimi lor despre Ioan: Ce ați ieșit în pustie să vedeți?

1. trestie clătănată de vânt?

8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Oa, îmbrăcut în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casa lui rășapilor.

9. Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Prooroc? Alevăr grăiesc vouă. Și cum mult decât prooroc,

10. Ca acesta este de are oare scris, clătă, cum sunt pe îngulul mea în casa fetei tale, și va cădea calca în muntea sa.

11. Amin grăiesc vouă: Na s'înălțat în ceruri cei ce se scuti din femei mai mare decât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic în împărăția cerurilor nu este decât el este.

12. Dan zice lui Ioan Botezătorul până acum, în părăția cerurilor s'au clătă și cei salnici o răpesc,

13. Că toți prooroci și legă pără la Ioan au proorocit

14. Și de voți să primiți, el este Ilic, cel ce va să vie.

15. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

16. Cu cine voi asemăna neamul acesta? Asemăna este copilor care se dă cu pietre și strigă către soare.

17. Și grăiesc Fluorat- un vouă și n'ati jucat; de jule am cântat și nu ați plâns

18. Că a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și zic: Drac are.

19. A venit și Fiul Omului mâncând și bând, și zic: Iată om mănăcios și băutor de vin, prietenul vameșilor și al păcătoșilor. Și înțelepciunea a fost socotită dreaptă de fiii săi.

20. Atunc a început Iesus a muștra cetățile în care se făcuseră minile sale cele mai multe, că nu s'au poșăit:

21. Vai ție, Horazinel! Vai ție, Betsaidat! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult în sac și în cenușă s'ar fi poșăit.

22. Dan zic vouă: Tirul și Sidonului mai ușor le va fi în ziua judecării decât vouă.

23. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei coborî, că de s'ar fi făcut în Soloma minunile care s'au făcut în tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Inșă zic vouă, că pământului Sodomei mai ușor îi va fi în ziua judecării decât ție.

25. În acea vreme grăind Iesus, a zis: Te laud pe tine, Părinte. Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea

de cei înțelepți și pricepuți, și le-au descoperit pruncilor.

26. Da, Părinte căci așa a fost înaintea înaintea.

27. Căte înii sunt date, ca Tatăl meu și mine nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimene decât Fiul și căia va voi Fiul să-l descopere.

28. Veniți la mine toți cei ostenți și împovărați și eu vă voi odihni.

29. Legați jugul meu asupra voastră și învățați-vă de la mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihna sufletelor voastre.

30. Că jugul meu este bun și povara mea este ușoară.

Ucenicii rupând spice sâmbătă. Vindecarea omului cu mâna uscată, și a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Iona. Mama lui Iisus și frații săi

12. 1. În vremea aceea mergea Iisus sâmbăta prin semănături, iar ucenicii lui au flămânzit și au început să smulgă spice să se hrănească.

2. Iar fariseii văzând, i-au zis: Iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.

3. Iar el le-a zis: Ați n'ati citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile panetilor înaintea, pe care nu se cădea să le mănânce, ne el nici cei ce erau cu el, ci numai David?

5. Sau n'ati citit în lege, că preoții sâmbăta în templu sporesc sâmbăta și ne vinovați sunt?

6. Căci scrie: Voră, că am zis: Acest templu este al lui.

7. Și de ați știți ce în zice: Mă voi călca, iar eu voi fi, n'ati fi osândiți de cei vinovați?

8. Că Domn este și al sâmbotei Fiul Omului.

9. Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și iată era acolo un om având o mână uscată. Și l-au întrebat, zicând, de se curăța a vindeca sâmbăta, că să-l învinovățim.

11. Iar el le-a zis: Cine este între voi, care va avea o cărușă, de va cădea aceea sâmbăta în groapă, nu o va apuca și o va scoate?

12. Dar omul cu cărușă se deosebesc de ocară? Pentru aceea se cuvine a face bine sâmbăta.

13. Atunci a zis omului: întinde mâna ta. Și a întins-o și a venit la starea

ca dăta, sănătașă și se scula.

14. Iar fariseii răspund: au făcut sfat asupra lui, ca să-l piardă.

15. Dar Iisus cunoscând, s'a dus de acolo. Și a mers după el mulțimea.

16. Și le-a poruncit să nu-l facă arătat.

17. Că să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isai:

18. «Iată Fiul meu, pe carele nu ales, izbitor, mea, într-o care a încredințat Fiul meu. Pune voia Duhului meu peste el și jertă neamurilor va vesti».

19. Nu se va sfârși: nu va striga, nici nu va auzi cineva pe ulți glasul lui.

20. Trebuie adrobilită nu va frânge și feștilă care pâlpașă nu va stinge, până ce va scoate judecata spre tirania.

21. Și în numele lui voi îndădăi neamurilor.

22. Atunci au adus la el pe un îndrăcit orb și mut și l-a tămăduit, încât cei orb și mut grăia și vedea.

23. Și se mirau mulțimile și ziceau: Nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar fariseii auzind ziceau: Acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul lordul dracilor.

25. Iar Iisus cunoscând gândurile lor, le-a zis: Ori

ce în părtie destinată în sine, se pastiește și orice cetate sau casă deslușită în sine, nu va dăbă.

26. Și dacă Satana seoa te pe Satana, s'a deslușat în sine; deci, cum va dăbă un împădă la?

27. Și dacă Beelzebul scot în sine, tot ori, va ștri cu cine fi scot? Pentru aceasta ei vă vor fi judecatori.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și lucrurile lui să le jertăască, de nu va lega întâi pe cel tare? Și atunci va putea să-l lege.

30. Cel ce nu este cu mine, împotriva mea este și cel ce nu adună cu mine, risipește.

31. Pentru aceasta zic vouă: Orice păcat și hulă se va ierta oamenilor, iar hulă care este împotriva Duhului, nu se va ierta oamenilor.

32. Și oricine va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta la, dar oricine va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta în nici în vecul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau ziceți că pomul e bun și roada lui bună sau ziceți că pomul e rău și

roada lui rea, că după roada se cunoaște pomul.

34. Pui de vipere, cum puteți grăi cele bune, rău învârtiți? Că din prisosința inimii graiește gura.

35. Omul bun, din comoara cea bună a inimii scoate lucruri bune, iar omul rău din comoara cea rea scoate lucruri rele.

36. Și zice voia. Că de orice cuvânt deșert, pe care l vorbim în omănie, își vor da seamă în ziua judecării.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns unii dintre cărturari și farisei, zicând: Învățătorule, voim să vedem dela tine semn.

39. Iar el răspunzând, le-a zis: Neam viclean și preacurvar cere semn și semn nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul.

40. Că, precum Iona a fost în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu neamul acesta și îl vor osândi, căci ei s'au pocăit la propoveduirea lui Iona și iată mai mult decât Iona este aici.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la ju-

decată cu neamul acesta și-l va osândi, că a venit dela miazăzi la pământ, în să a-l închinat și să-l laudă Solomon. Și iată mai mult decât Solomon este aici.

43. Iar călăuzii ne curat iese din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă și nu află.

44. Atunci zice: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit și venind, o află goală, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât el și în trănd, locuiesc acolo și se fac cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi. Așa va fi și cu acest neam viclean.

46. Și încă grăind el mulțimilor, iată, mama lui și frații lui stăteau afară căutând să vorbească cu el.

47. Și a zis lui oarecine: Iată mama ta și frații tăi stau afară, vrând să vorbească cu tine.

48. Iar el răspunzând, a zis celui ce-l spusese: Cine este mama mea și cine sunt frații mei?

49. Și întinzând mâna spre ucenicii săi, a zis: Iată mama mea și frații mei.

50. Că oricine va face voia Tatălui meu celui din ceruri, acela este fratele meu și sora și mama mea.

Pilda semănătorului și alte pilde pentru împărăția cerurilor

1. În ziua aceea ieșind Iisus din casă, s-a dus lângă mare.

2. Și s'au adunat la el mulțimi multe, încât intrând ședea în corabie și toată mulțimea sta pe lărmă.

3. Și le-a grăit multe în pilde, zicând: Iată, a se semănaătorul se semează.

4. Și semănând el, unele au căzut lângă cale și au venit pasările și le-au mănâncat.

5. Iar altele au căzut pe pietris, unde n'aveau pământ mult și îndată au răsarit, pentru că n'aveau pământ adânc.

6. Și răspunsul sororilor, s'au pălit și, neavând rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut între spinii și au crescut spinii și le-au înmăntat.

8. Iar altele au căzut pe pământ lăptos și au dat roada: una adevărată, iar alta trei zeci.

9. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

10. Și apropiindu-se ucenicii, i-au zis: De ce în pilde le grăiești?

11. Iar el, răspunzând, a zis: Pentru că vouă vi s'a dat să cunoașteți tai-

nele împărăției cerurilor, iar aceloră nu s'a dat.

12. Că celui ce are, se va da și în va prisosi, iar celui ce n'are, și ceea ce are i se va lua.

13. Pentru aceasta le grăiesc în pilde, că văd că nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg.

14. Și se împlinește cu ei proorocia lui Ișai, care zice: Că auzul veți auzi și nu veți înțelege și privind veți privi și nu veți vedea.

15. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia și cu urechile greu a auzit și ochii și-a închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și cu inima să înțeleagă și să se întoracă și să-l vindece.

16. Iar ochii voștri feriți să nu văd și urechile voastre să nu aud.

17. Că în aman grăiesc vouă: Mulți prooroci și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

18. Voi deci ascultați pilda semănătorului:

19. Dela oriceine auzind cuvântul împărăției și nu-l înțelege, vine vicleanul și răpește ceea ce este semănat în inima lui. Acesta este înclupat prin sămânța semănată lângă cale.

20. Iar cea semănată pe pietris, înclupă pe cel

care aude cuvântul și în data cu bucurie îl primește,

21. Dar n'are rădăcină în sine, ci este până la o vreme, iar făcându-se necaz, sau prigonire pentru cuvânt, îndată se sminteste.

22. Iar cea semănată în tre spur, închipuiește pe cei care au le căvârțal, dar grău la veacului acestuia și în seclența bogăției înăbuște cuvântul și se face tot altfel.

23. Iar cea semănată pe pământ bun, închipuiește pe cei care aude cuvântul și-l înțeleg, care nu îl căvârțal și fac fructe, care nu sunt alți, ci sunt acei, dar alți de cei alți.

24. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemenarea s'a împărăția cerurilor, omului care a semănat sămânța bună în țarina sa.

25. Dar dormind oameții, a venit vrăjmașul lui și a semănat neghină printre grău și s'a dus;

26. Iar dacă a crescut pașul și a făcut roadă, atunci s'a arătat și neghina.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i-au zis: Doamne, a i-a semănat sămânță bună în țarina ta? De unde dar are și neghina?

28. Iar el le-a zis: Un om vrăjmaș a făcut a aceasta. Iar slugile i-au zis:

Vrei deci să mergem să le plivim?

29. Iar el le-a zis: Nu, ca nu omva plivind ne glumă, să smulgeți și grăul împreună cu ea.

30. Lăsați să crească a mândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vreme secerișului, voi zice secerătorilor: Pliviți întâi neghina și legați-o în snopi, ca să o ardă, iar grăul adunați-l în jînă mea.

31. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemenea este împărăția cerurilor grăunțului de muștar, pe care luându-l omul, l-a semănat în țarina sa.

32. Care este mai mic decât toate semințele, iar dacă crește este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin pașările cerului și se sălășlușc în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus: Asemenea este împărăția cerurilor aluatului, pe care luându-l o femeie, l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a găsit toată.

34. Acestea toate le-a grăit Iisus multimilor în pildă, și fără pildă nu le grăia nimic.

35. Ca să se împlinescă ceea ce s'a grăit prin profeții, ce zice: «Deschide voia în pildă gura mea, spune voi cele ascunse de la începutul lumii».

36. Atunci lăsând Iisus mulțimile a venit în casă.

37. Și s'au apropiat de el discipolii lui, zicând: Spune-ne pilda neghinei din țarină;

38. Iar el răspunzând, le-a zis: Cel ce a semănat sămânța cea bună este Fiul Omului,

39. Iar țarina este lumea, iar sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina sunt fiii celui rău.

40. Iar vrăjmașul, care a semănat-o, este diavolul, iar secerătorii sunt îngeri. Deci, ca să nu vă rădă neghina și să ardă în foc, așa va fi la sfârșitul veacului:

41. Va trimite Fiul Omului pe îngerii săi și vor aduna din împărăția lui toate anțele și pe cei ce fac fără de lege.

42. Și-i vor arunca în aptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor cu o comoră ascunsă în țarină, pe care găsim-o un om, a luat-o și de bucuria ei s'a dus și toate câte avea le-a vândut și a cumpărat țarina.

45. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor, cu un neguțator, care caută mărgăritare bune.

46. Și găsim un mărgăritar de mult preț, mergând a vândi tot ce avea și l-a cumpărat.

47. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pești.

48. Pe care, apoi s'a umplut, pescarii scoțându-i la uscat și șezând, au ales pe cei buni în vase, iar pe cei răi au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului: Veți ieși în goală și veți desprinde pe cei răi din mijlocul celor drepti.

50. Și-i vor arunca în aptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

51. Zis-a lor Iisus: Înțeleșiți toate acestea? Zis-au lui: Da, Doamne.

52. Iar el le-a zis: Pentru aceasta, orice cărturar, care nu este copleșit de împărăția cerurilor, ascultă și este omul stăpân de casă, care scoate din vistieria sa noi și vechi.

53. Și după ce a sfârșit Iisus pildăle acestea, a trecut de acolo.

54. Și venind în patria sa, în învăța în sinagoga lor, încât se mirau toți și ziceau: De unde are înțe-

lepeiunea aceasta și pute-
tările?

55. Au nu este acesta
feciorul teslarului? Au nu
se numește mama lui, Ma-
ria, și frații lui Iakov și
Iosi și Simon și Iuda?

56. Și surorile lui, nu
sunt toate la noi? Deci,
de unde are acestea toa-
te?

57. Și se sminteau de el.
Iar Iisus le-a zis: Nu este
prooroc disprețuit decât în
patria sa și în casa sa.

58. Și n'a făcut acolo
multe minuni, din pricina
necredinței lor.

*Tăierea cupului sf. Ioan
Botezătorul. Vinuina în
multirii pâinilor. Iisus um-
blând pe mare.*

1. În vremea aceea
a avut Irod tetrar-
hul vestea despre Iisus.

2. Și a zis slujitorilor
săi: Acesta este Ioan Bo-
tezătorul; el a înviat din
morți și pentru aceasta se
fac minuni prin el.

3. Căci Irod prinzând pe
Ioan, l-a legat și l-a pus
în temniță, pentru Irodia-
da, femeia lui Filip, fra-
tele său.

4. Că și zicea Ioan: Nu
ți se cade s'o ai.

5. Și vrând să-l omoare
se temea de mulțime, căci
drept prooroc îl ținea;

6. Iar prăznuindu-și Irod

zina nașterii, a jucat fata
Irodiadei în mijloc și a
plăcut lui Irod.

7. Pentru aceea cu jura-
ment s'a legat să i-o
dea oricui va cere;

8. Iar când s'a cerut
fata de Irodiada, a zis:
Dă-mi aici în tipsie capul
lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a întristat regele,
dar, pentru jurământ și
pentru oaspeți, a poruncit
să i se dea.

10. Și trimiș a dat
capul lui Ioan în toată
11. Și a fost adus capul
lui Ioan Botezătorului
într-o tavă și dat fetei.

12. Și venind
lui, au luat trupul și l-au
gropat și venind au ves-
tit lui Iisus.

13. Și auzind Iisus, s'a
mirat de acolo că corabia în
loc pustiu, deosebi; și au
zind mulțimea s'au dus
după el pe jos prin ce-
tăți.

14. Și ieșind Iisus, a vă-
zut multime mare și i s'a
făcut mila de ei și a re-
mădrit pe bolnavii lor.

15. Iar făcându-se seară
au venit la el ucenicii lui,
zicând: Locul este pustiu
și vremea iată a trecut; să
bozește mulțimea ca să se
dăcă prin sate să se cumpere
pâine de mâncare.

16. Iar Iisus le-a zis:
Nu trebuie să meargă, da-
r țineți-le vo. să mănânce;

17. Iar ei i-au zis: N'a

vean aici decât unei pâini
și doi pești.

18. Și el a zis: Aduce-
ți-le aici la mine.

19. Și a poruncit mulți-
mii să șadă pe iarba și
mând cele două pâini și
cei doi pești și căutând la
cer, a binecuvântat și frân-
gând a lat peștii lor până
la cer, iar ascenți mulțimii lor

20. Și au mâncat toți și
s'au săturat și au luat
ramășițele de douăzeci
douăsprezece coșuri pline.

21. Iar cei ce mănăncă
erau bărbați ca cinci mi-
i, afară de femei și de copii.

22. Și îndată a sărit
Iisus de la ei și să mear-
gă în corabie și să mear-
gă înaintea sa de corabie

23. până ce va slobozi
mulțimii.

24. Și slobozind mulțimii
le, s'a sărit la munte să se
cumpere roșii și făcându-se
seară au mers la el.

25. Iar corabia era în
mijlocul mării, învali
se de valuri, că era vântul
impetru.

26. Și într-o noapte stră-
lucă a apărut la el
Iisus, umblând pe mare.

27. Și văzându-l ucenicii
umblând pe mare, s'au
spăimântat, zicând că nă-
vădă este și de frică au
strigat.

28. Dar Iisus mers la ei
grăit, zicând: Indrăzniți,
că sunt, nu vă temeți;

29. Iar Petru răspun-

zând, a zis: Doamne, de
cești tu, p-rințește-mi să
vin la tine pe apă; iar el
i-a zis: Vino.

30. Și coborîndu-se Pe-
tru din corabie, mbla pe
apă ca să meargă la
Iisus.

31. Iar văzând vântul
tare, s'a înmăscat și în-
cepând a se sfârși, a stri-
gat zicând: Doamne, sca-

32. lă! Iar îndată Iisus întin-
zând mâna, l-a apucat și
i-a zis: Păcile credincioșule,

33. pentru ce te-ai îndoit?
34. Și intrând ei în co-
rabie a stat vântul.

35. Iar cei ce erau în co-
rabie venind, s'au închinat,
zicând: Că ai mântuit
Fiul lui Dumnezeu aști.

36. Și trecând a venit în
patria lui Cenezaretului.

37. Și, înosecându-l oa-
menii locului acela, au
trimis în toată latura aceea
și au adus la el pe toți
bolnavii.

38. Și l-au rugat ca numa-
să se atingă de poalele veș-
mintelor lui și câți se a-
tingeau se tămăduiau.

Obiceiuri omenești împotriva
poruncilor lui Dumnezeu.
Indicarea fiicei Ha-
naanenei și a altor bolnavi.
Săturarea a patru mii de
oameni în pustie

1 Atunci au venit la
Iisus cărturarii și fa-

riseu din Ierusalim. zicând:

2. Pentru ce uceeniți tăi caldă uceeniștii bătrânilor? (Că nu și spala mâinile când mănâncă pâine).

3. Iar el răspunzând, le-a zis: Pentru ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru cătina voastră?

4. Că Dumnezeu a poruncit zicând: «Cinstește tatăl tău și pe mama ta»; și: «Căci eu voi grăi de rău pe tatăl tău, sau pe mama sa, ca moarte să se sfârșească».

5. Iar voi ziceți: Cel ce ar zice tatălui său sau mamei sale: Dăruit este lui Dumnezeu, ceea ce puteai avea dela mine.

6. Nu este dator să ajute pe tatăl său, sau pe mama sa. Deci ați stricat porunca lui Dumnezeu, pentru datarea voastră.

7. Fățarnicilor, bine a proorocit despre voi Isaia, zicând:

8. «Poporul acesta se apropie de mine cu gura și cu minile mă cinstește iar inima lui este departe de mine».

9. Și în zadar mă cinstește învățând învățăturile și nu punând omenește.

10. Și chemând la sine mulțimea, le-a zis: Auziți și înțelegeți:

11. Nu ce intră în gură și iese pe om, ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om.

12. Atunci apropiindu-se ucenicii lui, i-au zis: Știi că fariseii auzind acest cuvânt, s-au scandalizat?

13. Iar el răspunzând, a zis: Orice sad, pe care nu l-a sădit Tatăl meu cel cereș, se va desrădăcina.

14. Lăsați: Sunt orbii și ovinii orbilor și ducă orbul pe orbul vă călăuzi, a mâinile vor cădea în groapă.

15. Și răspunzând Petru a zis: Spune-ne pilda a cenei.

16. Iar Iisus le-a zis: Lucră și voi simțea neputință?

17. Dar au înțelegi, că tot ce intră în gură merge în pântece și se aruncă afară?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acestea spurcă pe om.

19. Că din inimă ies gânduri rele, ucidări, adulter, desfrânare, furtăguri, mărturie mincinoasă, hulă.

20. Acestea sunt care spurcă pe om, iar a mânca cu mâini nespălate nu spurcă pe om.

21. Și ieșind Iisus de acolo, s'a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și iată o femeie hebraică, căsind în calul lui, striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David; fuca mea rău se îndrăcește.

23. Iar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îi rugau zicând: Slobodește-o, căci stă în urma noastră.

24. Iar el răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile pierdute ale casei lui Israel.

25. Și ea venind, i s'a închinat, zicând: Doamne, ajută-mă!

26. Iar el răspunzând, a zis: Nu este bine să lei pâinea copilor și s'o a dea câinilor.

27. Iar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmișurile ce cad dela masa stăpânilor.

28. Atunci răspunzând Iisus, le-a zis: O femeie, mare este credința ta; fie precum vorești. Și s'a tăcut din ziua ei din acel oraș.

29. Și trecând Iisus de acolo, a venit lângă marea Galileii și s'arîndu-se pe munte, a șezut acolo.

30. Și au venit la el mulțimi multe, având cu sine schiopi, orbi, muți, ciungi și alți mulți și i-au aruncat la picioarele lui și i-au tămăduit.

31. Încât se mira mulțimea le văzând pe ei, grăind, pe cîmgi sănătoși, pe schiopi umblând și pe orbi văzând și slăveau pe Dumnezeu lui Iisus.

32. Iar Iisus chemând la sine pe ucenicii săi, a zis:

Milă-mi este de mulțime, că iată trei zile sunt de când așteaptă lângă mine și n'au ce să mănânce și am slobodi flămânzi nu voi avea, ca să nu se istovească pe cale.

33. Și i-au grăit ucenicii lui: De unde să avem noi în pustie atâtea pâini, în cât să se sature atîta mulțime?

34. Și le-a zis Iisus: Câte pâini aveți? Iar ei au zis: Șapte și puținii pești.

35. Și a poruncit mult. mii să cadă jos pe pământ.

36. Și luând cele șapte pâini și peștii, mulțumind, a frânt și a dat ucenicilor, iar ucenicii mulțumii.

37. Și au mâncat toți și s'au saturat și au luat rămășițele le fărâmișuri șapte coșuri pline.

38. Iar cei ce mănecase rău erau cu patru mii de bărbați, afară de femei și de copii.

39. Și slobozind mulțimi, a intrat în corabie și a trecut în tinutul Magdala.

Îndată cer semn. Aluatul fa riselilor. Mărturisirea lui Petru. Lepădarea de sine și luarea oracii. Mustrarea lui Petru.

16 1. Și apropiindu-se fa riselilor și s'au așezat, is

putându-l, și rugau să le arate semn din cer.

2. Iar el răspunzând, le-a zis: Când se face seară ziceți: Bună va fi, că se roșește cerul.

3. Și dimineța ziceți: Astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorit. Făcarnicilor, fața cerului știți să o socotiți, iar semnele vremilor nu puteți?

4. Neamul văcui și dea frânat cere semn și semn nu i se va da decât semnul lui Iona proorocul. Și lăsându-l, s'a dus.

5. Și mergând ucenicii de cealaltă parte, intraseră în saia iudei.

6. Iar Iisus le-a zis: Căutați și vă pașteți de aluatul fariseilor și al saduceilor.

7. Iar ei cugetau în sine, zicând: Pă ce n'au lăsat.

8. Iar Iisus cunoscând aceasta, le-a zis: Ce cugetați în voi înșivă, puțin ere dincogilor, că n'ați luat pâine?

9. Dar nu înțelegeți, nici nu vă amăleți aminte de cele cinci pâini la cele cinci mii și câte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini la cele patru mii și câte coșuri ați luat?

11. Că nu înțelegeți că nu despre pâine v'am zis, ci să vă pașteți de aluatul fariseilor și al saduceilor lor?

12. Atunci au înțeles că nu de aluatul pâinii a zis lor să se păzească, ci de învățătura fariseilor și a saduceilor.

13. Și venind Iisus în părțile Cezareii lui Filip, a întrebat pe ucenicii săi, zicând: Cine vă credeți că sunt eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: Cunoaștem Ioan Botezătorul, alții Ilie, iar alții Ieremia, sau unul din prooroci.

15. Zis-a lor Iisus: Dar voi cine ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru, a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.

17. Și răspunzând Iisus a zis: Bine ești Simon, căci tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi biserică mea și porțile iadului nu o vor birui.

18. Și eu îți zicție, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserică mea și porțile iadului nu o vor birui.

19. Și îți voi da cheile împărăției cerurilor și ori ce vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri și orice vei deslega pe pământ va fi deslegat și în ceruri.

20. Atunci a poruncit ucenicii săi să nu spună nimănui că el este Hristos.

21. De atunci a început Iisus a spune ucenicilor

și, că trebuie să meargă la Ierusalim și multe să pătimească dela bătrâni și dela mii cari i ierocilor și dela cărturari, și să fie ucis și a treia zi să înviereze.

22. Și Petru luându-l la o parte a început să i stea împotrivă, zicând: Milostiv te fie Domnule; să nu ți se facă asta.

23. Iar el întorcându-se, a zis lui Petru: Mergi înapoi de mine, Satana! Simoni, tu mă ispită, că nu ești de cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

24. Atunci a zis Iisus ucenicilor săi: Oricine voadeste să vină după mine, să se lăseze de sine, să și în cruce se răstignească.

25. Că cine vrea să se scape viața, o va pierde, iar cine își va pierde viața pentru mine, o va afla.

26. Că ce ar folosi omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul și-l ar pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

27. Că va să vină Fiul Omului într-o slavă și întru slavă și întru sfințenie, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale.

28. Amin grăesc vouă: Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte până ce nu vor vedea pe Fiul Omului venind în înălțăția sa.

Schimbarea la față. Vindecarea lunaticului. Plata dajdhei.

17. 1. Și după șase zile, a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și i-a suit pe un munte înalt deosechi.

2. Și s'a schimbat la față, mantea lui și a strălucit făta lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina.

3. Și iată, s'au arătat lor Moise și Ilie, vorbind cu el.

4. Și răspunzând Petru, a zis către Iisus, Doamne, bine este nouă să fim aici. De vorști, să facem aici trei colbi: Tie una și lui Moise una și lui Ilie una.

5. Și încă grăind el, iată, nor luminos a înmărit și iată glas din nor, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit; de aceasta să ascultați.

6. Și auzind ucenicii, au căzut cu fața la pământ și s'au spăimântat foarte.

7. Și apropiindu-se Iisus, s'a atins de ei și a zis: Scoalăți-vă și nu vă temeți.

8. Și r'indicându-și ochii, pe nimeni n'au văzut, decât pe Iisus singur.

9. Și coborîndu-se din munte, le-a poruncit Iisus, zicând: Nimănui să nu spuneți vedenia aceasta.

până când Fiul Omului va învia din morți.

10 Și l-au întrebat acum ei, zicând: Dar ce zice cărturarilor că trebuie să vină mai întâi Iisus?

11 Iar Iisus răspunzând le-a zis: Iisus adică va veni mai înainte și va așeză toate,

12. Iar grăiesc vouă, că Iisus a și venit și nu l-au cunoscut, ci au făcut lui câte un voț. Așa și Fiul Omului va pătimi dela ei.

13. Atunci au înțeles ucenicii că despre Ioan Botezătorul le-a vorbit.

14 Și venind el la mulțime, s'a apropiat de el un om, îngemănaș înaintea lui și zicând:

15. Doamne, miluiește pe sufletul meu, că este înmatrec și căia pătimește, că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și l-au adus la ucenicii tăi și n'au putut să-l vindece.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: O neam necredincioasă și îndurată! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți aici la mine.

18. Și l-a cerut Iisus și a ieșit dracul din el și s'a târâduț copilul în casa aceluia.

19. Atunci apropiindu-se ucenicii de Iisus deosebi, au zis: De ce noi n'am pu-

tut să-l scoatem?

20. Iar Iisus le-a zis: Din pricina necredinței voastre; că amin grăiesc vouă, de veți avea credință cât grântele de munte, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici acolo și se va muta și nimic nu vă va fi cu neputință.

21. Că acest soi nu iese decât ca rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se el în Canleia, le-a zis Iisus: Va să se dea Fiul Omului în mâinile oamenilor.

23. Și-l vor omori și a treia zi va învia. Și s'au întristat ei foarte.

24. Și venind în Capernaum, s'au apropiat ei de el și l-au dat pe Petru și l-au numit.

25. Și când a intrat în casă, a apucat Iisus mai înainte de el, zicând: Ce se pare, Simone? Impănaș pe pășunatul de la cine vei pășuni sau bir? Dela mai dajbe sau dela cei străini?

26. Zis a Petru lui: Dela cei străini. Zis a Iisus lui: Întă dar că tu sunt scutit.

27. Iar a sa n'a spus nimic, mergând la mare, a răucă undița și peștele care vei prinde întâi, acela și tu vei fi.

28. Iar de te amintește mâna ta, sau piciorul tău, fratele tău, mergi și-l mu-

du-l, dă-l lor pentru mine și pentru tine.

Întrebări despre întăritate. Despre scandal. Puterea de a lega și a deslega. Certarea gregălelor.

18. I. L. cerșul acela s'au apropiat ucenicii către Iisus, grăind: Cine este oare mai mare în împărăția cerurilor?

2. Și elcând Iisus un prunc, l-a pus în mijlocul lor.

3. Și a zis: Amin grăiesc vouă, de nu vă veți întoarce și nu veți fi ca pruncul, nu veți intra în împărăția cerurilor.

4. Că cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare în împărăția cerurilor.

5. Și cine va primi pe un prunc ca acesta în numele meu, pe mine mă primește.

6. Iar celui ce va sminti pe unul din acești mici, care cred în mine, mai de folos i-ar fi ca să și arunce o pătură de moară de gât și să fie aruncat în adâncul mării.

7. Vai lumii, din pricina amintelelor! Că amintelele trebuie să vină, dar, vai de omul acela, prin care vine amintea!

8. Iar de te amintește mâna ta, sau piciorul tău,

taie-le și aruncă-le dela tine, că mai bine este ție să intri în viața lipsă sau în viața bogăție, decât să ai averea și să pierzi averea, să fii nimeni în focul cel veșnic.

9. Și dacă ochiul tău te scuteste, scuteli și altul dela tine; că mai bine este ție cu un ochi să intri în viață, decât amândouă să fii aruncat în ghioce, focul cel veșnic.

10. Căutați să nu defăiați pe vreunul dintr'acești mici; că zice vouă: Că îngera lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu, care este în ceruri.

11. Că a venit Fiul Omului să mântuiască pe cel pierdut.

12. Ce vi se pare? Dacă ar avea un om o sută de oi și s'ar rădăci una din ele, nu căută pe cele nouăzeci și nouă în munți și mergând, caută pe cea rădăciată?

13. Și de i se va întâmpla s'o găsească, amin grăiesc vouă, că se bucură de ea mai vădit decât de cele nouăzeci și nouă, ce nu s'au rădăcit.

14. Așa nu este vreața Tatălui vostru cel din ceruri, ca să se pardă vreunul din acești mici.

15. Și de ți va greși fratele tău, mergi și-l mu-

30. Intr-o zi, el și cei singuri
doi de te va asculta, al do-
bândit pe fratele lui.
31. Dar te va a-
sculta, dar și fratele tău cu
tut un an l-ai dat, ca
peu și tu a doi ani tre.
marilor să se statam cu
seu orice cuvânt.

17. Și le va asculta
le ei, spunând: Biserici și
de nu va asculta nici de
Biserici, să fiți întru ei ca
pământ și vânt.

18. Atunci le zise: Nu
Oricâte veți lega pe pământ,
mânt, voi fi legate și în
cer și, oricâte veți deslega
pe pământ, voi fi deslega-
te și în cer.

19. Iar ei, nu a grăise
vouă, că dau și voi între
voi, să veți învoi pe cine
pentru orice lucru ce vor
cere se va da lor dela Ta
tăl meu, care este în cer-
ruri.

20. Că unde sunt doi sau
trei adunați în numele meu,
acolo sunt și eu în mijlo-
cul lor.

21. Atunci apropiindu-se
le el Petru, a zis: Doar
ne, de câte ori va greși
mă fratele meu și eu în
voiu ierta lui? Până de
șapte ori?

22. Răspunzându-i Iisus:
Nu îți zic până de șapte ori,
ci până de șaptezeci de ori
câte șapte.

23. De aceea asemănat-
s'a împărăția cerurilor unui
împărat, care a vrut să ia

sototeli, slugi lor a l-
24. Și începând, a zis:
ales un ostacol cu zece
mii de tuncii.
25. Dar ie având el să-
plătescă, a poruncă stă-
tut să sili să l-vănuie pe el
și pe femeia lui și pe co-
și și fetele cele avu și
sa plătească.

26. De i căzau sluga a
ceea se închina, zicând:
Doamne, mai răzduște-mă
și pe voi plăti tot.
27. Și milostivindu-se
stăpânul slugii noii, a
slohozit-o și i-a iertat și
datoria.

28. Iar începând sluga a
ceea, a nălat pe unul din
cei ce slujiau cu el, care i
era dat o sută de dinari,
și apucându-l îl sugrumă,
și zise: Plătește-mă ce mi
ești dator.

29. Deci, zicând el în-
preună slugii la prietenele
ei, o ruga zicând: Mai în-
găduște-mă și-ți voi plă-
ti.

30. Iar ea n'a vrut, ci
lucănu-se a băgat-o în
temniță până când va
plăti datoria.

31. Iar ceilalți slugi, vă-
zând cele ce s'au făcut,
s'au întristat foarte și ve-
nind, au spus stăpânului
toate cele întâmplate.

32. Atunci chemându-o pe
ea stăpânul ei, i-a zis:
Slugă vicleană, toată da-
toria aceea ți-am iertat-o,
pentru că m'ai rugat,

33. Dar tu nu ți se că-
dea să-ți fie milă de cel
împreună elugă cu tine,
pe un necăz a fost milă
de tine?

34. Și mânia lui se stăpâ-
nui a dat o elan în lor,
până ce va plăti toată da-
toria.

35. Așa și Tatăl meu
cel ceresc va face voia, de
nu veți ierta fiecare frate
lă său, în toată mânia.

*Despărțirea căsătoriei în
necredințarea păcătoșilor.
Păcătoșii care nu l-au
de veri ca respingere urma-
torilor lui Hristos*

19. 1. Și a fost când a
sfârșit Iisus cuvinte
acestea, a trecut din Ga-
lilea și a venit în cetățile
Iudeii, dincolo de Iordan.
2. Și au mers după el mul-
ți mulți și i-a vinde-
cat pe ei acolo.

3. Și au venit la el fa-
riseii, ispitindu-l și zicând:
Șo căde omului să-și lase
tatăl pentru frate pri-
mă?

4. Iar el răspunzându-le a
zis: Dar n'ați citit, că
cel ce a făcut dintâi, bă-
rănt și femeia sa făcut?

5. Și a zis: Pentru a-
ceasta va lăsa omul pe
tatăl său și pe mama sa
și va alipi de femeia sa
și vor fi amândoi un trup.

6. Pentru aceea nu mai
sunt doi, ci un trup. Deci,

ce a împreunat Dumnezeu,
omul să nu despartă.
7. Zis-au lui. Dar cum
Moise a poruncă să i se
dea carte de despărțire și
s'o lase?

8. Zis-a lor: Moise după
înăvîtosarea minii voastră
a dat voie să vă lăsați fe-
meile, dar din început n'a
fost așa.

9. Iar ea grăise vouă.
Oricine va lăsa pe femeia
sa, afară de cuvânt de des-
fășurare și va lăsa altă rea-
cuvinte și cel ce va lăsa
cuvinte și cel ce va lăsa
pe cea lăsată, răscăruște.

10. Zis-au lui ucenicii:
Dacă așa este priema omu-
lui cu femeia, nu este de
folos a se însuși.

11. Iar el le-a zis: Nu
toți pricep cuvântul acestui,
ci cei ce s'au dat.

12. Că sunt fărâmi, care
din pâinea de mizerie, lor
s'au născut așa și sunt
fărâmi, care s'au făcut de
fărâmi, care s'au făcut de
fărâmi și sunt fărâmi,
care singuri s'au făcut
pentru împărăția cerurilor.
Cine poate înțelege, să în-
țeleagă.

13. Atunci i s'au adus
copii, că au și jună mîi-
nile peste ei și să se roa-
ge, iar el le-a iertat cer-
tat.

14. Dar Iisus le-a zis:
Lăsați copiii și nu-i opriți
să vină la mine, că a unora
ca aceștia este împărăția
cerurilor.

15. Și punându-și peste

17. Tar al ta zis: Ce nu
zic bun? Nimeni an este
ban, decat numai un
bun nezei, dar nu vine
sa intru in vestet, paze
wordu ne

19. Constăte pe tătăl tui
și te muna tu și să cu
bești pe unopne tui cu
pe tine însuși.

2. Zisă la Iona lui: De
voiesc să fiu deslușită,
n-ergeti, vină și averile și le-
dă strănicilor și vei avea co-
moră în cer și vină, de
primăază mie.

20. Și Iisus a zis ucenicilor săi: Amin grație vouă, că anevoie va intra bogatul în împărăția cerurilor.

20 1. Căci asemenea împărăția cerului

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

cărteau împotriva stăpâ
nii, de casă, zicând: suda aceeași dor
vul de a dreapta ta, ia

...voești Zis-a lui: Zi e
sada acești doi fu ai

tul de-a-stânga ta, în în-
părâția ta.

22. Iar liasa răspunzând,
a zis: Nu știți ce cereți.
Puteți să leți paharul, pe
care l voua bea cu și cu
botezul cu care eu mă bo-
tez să vă botezați? Zis-au
lui: Puteți.

23. Și a zis lor: Pahar-
ul meu eu n-aveam să îl veți
bea, eu l-otez cu care
eu mă botez, vă veți bo-
teza; dar a ședea de-a-
dreapta mea și de-a-stânga
mea, nu este al meu a da-
ci celor ce s'au gătit de
Tatăl meu.

24. Și arzind cei zece,
s'au născut pe cei doi
frat.

25. Iar liasa chemându-l
le a zis: Știți că domni-
torii pământului în lume
și cei mari a stăpânesc.

26. Iar între voi nu va
fi așa, ci care dintre voi
va vrea să fie mai mare
să fie slujitorul tuturor.

27. Și care dintre voi va
vrea să fie întâiu, să vă
fie vouă slujă.

28. Precum și Fiul Omni-
lui n'a venit să i se slu-
jescă lui, ci să slujească
ei și să și dea sufletul răs-
cumpărare pentru mulți.

29. Și ascund ei din Ie-
rihon, a mers după el în al-
time mare.

30. Și iată, doi orbi se
zărăd lângă cale, auzind că
Iisus trece, au strigat, zi-
când: Miluște ne pe noi,

Doamne, Fiul lui David,

31. Iar mulțimea i a cer-
tat ca să tacă, dar ei mai
tare strigau, zicând: M-
luște ne pe noi, Doamne,
Fiul lui David.

32. Și stând Iisus, i a
strigat și le a zis: Ce veți
să vă fac?

33. Zis-au lor: Doamne,
să se deschidă ochii noștri.

34. Și făcându-l se nădi
lui Iisus, s'a atins de ochii
lor și îndată au văzut și
au mers după el.

*Interviu lui Hristos în
Ierusalim. Închiderea
cătorilor din templu. Sma-
chii și osii. Rădăcinile
Iosif. Pădă cu cei doi fra-
tari și a v. Iosif.*

21. Și când s'au apro-
put de Ierusalim și
au venit la Betfaghe, spre
pantele Masimilor, a zis
Iisus a trimis doi ucenici.

2. Zicându-le: Mergeți
în satul care este în fa-
ta voastră și îndată veți
găsi o asină legată și in-
nănz cu ea; deslegând c-
a-lă și o la mine.

3. Și de va zice vouă c-
neva ceva, veți zice, că a
ceasta domnului trebuie
și n-avea să le va fi
năte.

4. Iar acestua trate s'au
făcut, cu să se împlinească
ceea ce s'a zis prin pro-
fecul ce zice:

5. Ziceți fetei Sionului: voi ați făcut-o peșteră de
alătă, împăratul tău vine
la tine blând și șezând pe

osii și pe mărz, fiul ce
lei de sub jug.

6. Și mergând ucenicii,
au făcut precum le-a po-
runcit lor Iisus.

7. Și au adus asina și
asina și au pus pe ea
veșmintele lor și el a șezut
pe ele.

8. Iar cei mai mulți din
mulțime își asterneau veș-
mintele pe cale, iar alții
cătau ramuri din copaci și
le asterneau pe cale.

9. Iar mulțimile care
erau în cale și care se
erau pe cale, strigau, zi-
când: Osanna întru
David, binecuvântat este
cel ce vine întru numele
domnului Osanna întru
cel de sus!

10. Și intrând el în Ie-
rusalim, s'a cutremurat
toată cetatea, zicând: Cui
este acesta?

11. Iar mulțimile ziceau:
Acesta este Iisus, profe-
tul din Nazaretul Galilei.

12. Și a intrat Iisus în
templul lui Dumnezeu și
a scos afară pe toți cei
ce vindeau și ei mărau în
templu și a răsturnat me-
sele schimbătorilor de ban-
și scunbele celor ce vindeau
pombel.

13. Și le-a zis: Scrie-
se: «Casa mea, casă de
rugă înne se va chema, iar

voi ați făcut-o peșteră de
tălmăș.

14. Și au venit la el în
templu orbi și șchiopi și
i-a vindecat.

15. Iar văzând mai marii
preoților și cărturarii mi-
nunile care a făcut și
pruncii strigând în templu
și zicând: Osanna Fiul lui
David, s'au mâniat.

16. Și i-au zis: Auzi ce
zic acestui Iar Iisus le a
zis: Da. Niciodată n'ați
citat, ci din gura copiilor
și a celor ce s'au rugat au pro-
ferat laudă?

17. Și lăsându-i, a ieșit
afară din cetate, la Beta-
nia și a rămas acolo pe-
ste noapte.

18. Iar a doua zi întor-
cându-se în cetate, a flă-
cărât.

19. Și văzând un smo-
chin lângă cale, a venit la
el și n'a aflat nimic în
el, decât frunze și a zis
lui: De acum și nu se mai
face din tine rod în veci.
Și îndată s'a uscat smo-
chinul.

20. Și văzând ucenicii
s'au uimărit, zicând: Cum
s'a uscat îndată smochi-
nii?

21. Și răspunzând Iisus, a
zis lor: Amin grăicesc vouă,
de veți avea credință și nu
vă veți îndoi, nu numai ce
s'a făcut cu smochinul veți
face, ci și muntelui ace-
stuia de veți zice: Rădă-
cine-te-te!

22. Și toate câte veți cere rugându-vă cu credință, veți lua.

24 Și răspunzând Iisus
le-a zis: Vă întreb și eu
pe voi an cvint, pe care
de mil veți spune și eu
vă voi spune și eu
putere în această zi.

28. Iar de voua zice,
la oameni », ne temem
popor, ca toti tin pe I
arest proprie.

28 Dar ce vi se pare
om avea doi feciori și
grand la cel dintâi, și
Fiule, du-te astăzi d
meu în via mea,

30. Și mergând
doilea, a zis asemenea

doilea, a vie asemenea

31. Care întîlnești, do-
na tîncut voia tatălui său?
Zis-au lui: Cei dintîri
Zis-au lor fiios: Amin și dă-
rese voia, că vameșii și de
sfîrșit-au merg înainte
voastră în împărăția lui
Dumnezeu.

32. Că a venit la v
 Ion, în calca dreptății,
 n'ăți creștini lui, în vameș
 și desfrânatelor din creș
 în, dar voi văzând în v'ă
 făt' ră după accei, cu
 credet' lui.

33. Ascultă, alții îți
Ești un —, stăpân de eu
me a stăpân. Văgiu în
prețut cu eu gard și
săpat în ea tensă și a
turtă și a dat-o lucrător
și s-a desigur, a
și s-a desigur, a

54. În când s'a apro-
varea reacior, a tri
singile sule la lucratori.
să în rodurile ei.

35 Dar lucrătorii p
ând pe singure lui, pe
a bătut o, pe alta au c
rît o, iar pe alta cu p
au uciso

36. Iarăși a trimis
alături mai multe decă
întâi și a făcut și c

37. Iar mai pe un
trans la el pe fiul
zicand: Se vor rusii
fiul meu.

38. Iar lucrătorii v
pe fiul, au zis într

39. Și prinzându-l, l-au scos afară din via și l-au omorât

41. Zis-au lui: Pe cer
rân eu rân îi va pierde
va va la altor l cătări
are îi vor de r durile l
vremea lor.

42. Zis a lor Tians! Nic
olimonar n'ati citit fi
Ser p'tor «Puntra pe ca
nu o na b'gat in seculu z
d'tor, aceasta s'a f'cut i
capul unghiuului; de la Dom
nal s'a f'cut aceasta
este minunată în ochii n
stri?»

48. Pentru aceea vă zic
a se va lua la voi în
păria lui Dumnezeu și
va da nou-ului car
ne podarile ei.

posto panna kasta sa
sladima, at posto cuf
-lon sa sl vo zdrobi.

45. Și auzind mai mulți
potrivor și răsculțind
lui, au înțeles că des-
ci grăiește

pe care îl găsim în toate
d. s'au temt de pop
pentru că drept prvoroc
linea.

l'hemareu la nuntă. În
luna despre dădă. Se
na și înțierea mori

not as involved nor

*Intrebarea legiuitorului
pentru porunca cea mai
mare din lege. Isus intrea-
bă pe odatuari: al cui
sua este. Nistor*

22 1. Și răspunzând Iisus, iarăși a grăit lor în pilde, zicând:

2. Asemănări s'a în pă
rătie cerută, unu împă
rat, care a făcut nuntă
fiului său

3. Și a trimis slugile sale să chemă pe cei poftiți la nuntă, dar nu vreau să...

4. Iarăși n-am trimis pe
alte slugi, și am: Și une-
lor clemati: Iată, am
gătit prânz nou; jun-
nei și cele însoțite ale ne-
său junghiat și toate su-
pă. Veniți la nuntă.

5. Dar ei neținând se
mă, s'a dus: unul la t
rîna sa, altul la negrăd

pe slugile lui, și-au bătut
însă do ele și le-au onor

7. Și auzind împăratul
s'a mâniat și trimița
oștile sale, a pierdut
același acia și cetatea

8. Atunci a zis slug
sale: Întă nuntă este g
dar cei 10 fiți, n'au
redolici

9. Deci mergem la
antale (ale) și pe că
afla, chemați-i la nu

10. Si iesind slugile

lea la răspântii, au adunat pe toți câți au aflat și buni și răi și s'a umplut casa de oaspeți.

11. Iar împăratul intră să vadă pe oaspeți, a văzut acolo un om, care nu era îmbrăcat în haină de nuntă.

12. Și i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici, neavând haină de nuntă? Iar el tăcea.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: Ieșându-l afară din aici și legându-l de mâini și de picioare, legați-l și aruncați-l în întinerie, unde cel mai dăruia. Aici va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

14. Că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

15. Atunci ieșind dinăru, sfat al fiilor ei să-l prindă în cânt.

16. Și au trimis pe ucenicii lor să prindă cu liodanul, zicând: Învățăturile, știm că adevărat este și călele lui Dumnezeu în adevăr înveș și nu este teamă de nimeni, ca nu cauti la fata oamenilor.

17. Deci spune nouă. Ce îți se pare? Se cade a da dajdie Cezarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând vicisugul lor, a zis: Ce mă ispășiți, fătamelelor? Arătați-mă la anul de dajdie.

19. Iar ei au adus un cinar.

20. Și le-a zis: Al cui

este chipul acesta și scrip-tura de pe el?

21. Zis au lui: Ale Cozarului. Atunci a zis lor: Dați deci cele ale Cezarului Cezarului, și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat și lăsându-l s'au dus.

23. Intr'acea zi au venit la el saduceii, care zice, că nu este înviere și l-au întrebat, zicând:

24. Învățătorule, Moise a zis: De va muri cineva neavând copii, să înfratească el pe fratele său și să-lase urmasi fratelui său.

25. Deci erau la noi șapte frați și cel întâi în-vărsându-se a murit și ne-având urmasi, a lăsat pe fratele său.

26. Așezându-se și al doilea și al treilea până la al șaptelea.

27. Iar numai pe ultimul a murit și fratele său.

28. Deci la înviere, a căruia în cei șapte vi-va fi femeia? Că toți au avut-o de soție.

29. Iar Iisus răspunzând, le-a zis: Bătăcieți, negrind Scripturile nici puterea lui Dumnezeu.

30. Că la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci ca îngeri lui Dumnezeu în cer sunt.

31. Iar despre învierea morților, ați auzit.

32. Și le-a zis: Al cui

ceea ce s'a spus vouă de Dumnezeu, grăind:

32. «Eu sunt Dumnezeu! Iar Avraam, și Dumnezeu! Iar Isaac, și Dumnezeu! Iar Iacob». Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morților, ci al viilor.

33. Și auzind multime, se rău de învățătura lui.

34. Iar fariseii auzind că a astupat gura saduceilor, s'au adunat împreună.

35. Și la intrat în anul din ei, învățător de lege, ispitindu-l și zicând:

36. Învățătorule, care poruncă este cea mai mare în lege?

37. Iar Iisus a zis lui: Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău ca toate mințile și ca tot sufletul tău, și ca tot eșgetul tău. Aceasta este întâia și cea mai mare poruncă.

38. Iar a doua asemenea: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

39. În aceste două porunci se cuprind toate legile și porocul.

40. Și fiind adunați fariseii, i-a întrebat Iisus, zicând:

41. Ce vi se pare le înștos? Al cui fi este?

42. Zis-a lor: Al lui David. Dar cum David cu liul îl numește

43. «Eu sunt Dumnezeu! Iar Avraam, și Dumnezeu! Iar Isaac, și Dumnezeu! Iar Iacob». Nu este Dumnezeu, Dumnezeu al morților, ci al viilor.

44. Deci Iacă David îl numește fiul lui?

45. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

ta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut pe pământul tău.

44. Deci Iacă David îl numește Domn, cum este fiul lui?

45. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

46. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

47. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

48. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

49. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

50. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

51. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

52. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

53. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

54. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

55. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

56. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

57. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

58. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

59. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

60. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

61. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

62. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

63. Și nimeni nu putea să-l răspundă, căci n'a născut întru sine.

5. Căci mulți vor veni în numele meu, zicând: Eu sint Hristos și pe mulți vor amăgi.

6. Și veți auzi de războaie și zvonuri de războaie. Vădeți să nu vă spăimântați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu va fi sfârșitul.

7. Căci se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciumă și cutremure pe locuri.

8. Dar toate acestea sunt începutul durerilor.

9. Atunci vă vor lua pe voi spre amăgire și vă vor ucide și veți fi urși de toate neamurile pentru numele meu.

10. Atunci mulți se vor scula și se vor vinde unul pe altul și se vor urși unul pe altul.

11. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor amăgi pe mulți.

12. Și din priema înmulți fără de lege, va răni mulțimea.

13. Dar cei ce vor răbi până la sfârșit, acela se va mântui.

14. Și se va propovedui această Evanghelie în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci, când veți vedea urfarea pasturii, ce știa zis prin Daniel proorocul,

cal, stând în locul cel sfânt cîine cîntă să înțeleagă —

16. Atunci cei din Iudeia să fugă la munți.

17. Și cel de jos să se acoperească din casă,

18. Iar cel din țarină să nu se întoarcă înapoi, ca să-și ia hainele.

19. Voi celor ce vor avea în păntece și celor ce vor alăpta în zilele acelea!

20. Rugați-vă să nu fie rugă vobștră mîna, nici sîmbătă.

21. Că va fi atunci neam mare, care n'a fost dela începutul lumii, până acum n'a mai văzut așa ceva.

22. Și de na s'ar fi scuturat din cer, n'ar mai scăpa nici un trup, dar pe atunci alege se vor scurta zilele acelea.

23. Atunci de vă va zice cineva: Iată Hristos aici este sau dincolo, să nu credeți.

24. Că se vor scula Hristosi multe și și prooroci mincinoși și vor da semne mari și minuni, încât să amăgească, de va fi cu putință, și pe cei aleși.

25. Iată v'am spus de mai înainte.

26. Deci, de vă vor zice: Iată în pustie este, să nu ieșiți; iată în câmpuri, să nu credeți.

27. Căci precum fulgerul iese dela răsărit și se ară

ta până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului.

28. Că unde va fi stăruind, acolo se vor aduna vulturii.

29. Iar îndată după neamul acelor zile, soarele se va întinece și luna nu va mai da lumina ei și stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor clătina.

30. Atunci se va arăta pe nor seninul Fiului Omului și se vor zădărnici toate secretele pămîntului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pe fiul omului să trîie mare de durată și să adune pe aleși lui din toate țările și să-i adune la catedrală.

32. Iar dela smochin în viață știți că înfructuoză este, cunoscăteți că a fost vara.

33. Așa și voi, când veți vedea acestea toate, știți că aproape este, lângă voi.

34. Amin grădise vouă: Nu va fi încă sfârșitul acestor zile, dar va fi sfârșitul acestor zile.

35. Căci și pămîntul va tremura, arăvintele mele vor trece.

36. Iar de ziua și de ora nimeni nu știe, nici îngeri din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

37. Și precum în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

38. Căci, precum în zilele dinainte de potop mănincău și beau, se însurau și se nărtău, până în ziua când a intrat Noe în corabie.

39. Și n'au știut până ce a venit potopul și i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului Omului.

40. Atunci, din doi care vor fi în țarină, unul se va lua și unul se va lăsa,

41. Din două care vor mîncă la rășniță, una se va lua și alta se va lăsa.

42. Deci priveghiați, că nu știți în care zi vine Domnul vostru.

43. Aceea cunoscăteți, că de ai ști stăpînul casei la ce streină din noaptea va veni farul, ar veghea și n'ar lăsa să se spargă casa.

44. De aceea și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului.

45. Cine este omul slugă credincios și înțelept, pe care a pus o stăpînul peste slugile sale, ca să le dea hrană la vreme?

46. Fericită este sluga aceea, pe care venind domnul său, o va afla făcând așa.

47. Amin grădise vouă, că peste toate averile sale o va pune;

48. Iar dacă acea slugă

1. Aa fiind, va zice în mîna sa: Stăpînul meu întă-
ziază.

19. Și va începe să bată pe celelalte slugi și să mî-
nânce și să bea cu bețivi,

50. Veni va stăpînul slugi a ceea în ziua cînd nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște.

51. Și o va pedepsi aspru și partea ei cu fîrtămîr și o va june. Acolo va fi plîngerea și serășnirea dinților.

Pildele cu cele zece feciouri și cu talanții. Judecata de apoi

25 1. Atunci se va ase-
i în împărăția ceru-
rilor cu zece feciouri, care
luîndu și candelile, au ieșit
întru întămpinarea mîrului.

2. Și cinci dintre ele erau
înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luîndu și
candelile, n'au luat cu sine
untdelemn,

4. Iar cele înțelepte au
 luat untdelemn în vase, o
dată cu candelile lor.

5. Și zăbovind mirele, au
așteptat toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții
s'a făcut strigare: Iată
mirele vine, ieșiți înapoi în
întămpinarea lui.

7. Atunci s'au sculat
toate feciourile acelea și
și au împodobit candelile;

8. Iar cele nebune au zis
celor înțelepte: Dați-ne din

untdelemnul vostru, că se
sting candelile noastre.

9. Și au răspuns cele în-
țelepte, zicînd: Nu, că nu
can va să nu ne ajungă mie-
nouă nici vouă, ci mai bine
mergeți la cei ce vînd și
vă cumpărați.

10. Deci mergînd ele să
cumpere, a venit mirele și
cele ce erau gata au intrat
cu el la nuntă și s'a închis
ușa;

11. Iar mai pe urmă au
venit și celelalte feciouri
zicînd: Doamne, Doamne,
deschide nouă;

12. Iar el răspunzînd, a
zis: A nîm grîtose vouă: Nu
vă cunosc.

13. Drept aceea prive-
grît, că nu știți ziua,
nici ceasul în care Fiul O-
mului va veni.

14. Căci precum au or-
plecînd departe, a chemat
slugile sale și le-a dat avu-
ția sa.

15. Și unuia i-a dat cinci
talanți, iar altuia doi, iar
altuia unul, fiecare în du-
pă puterea lui, și s'a dus
îndată.

16. Mergînd cel ce luase
cinci talanți, a lucrat cu
e și a făcut alți cinci ta-
lanți.

17. Asemenea și cel cu
doi, a cîștigat încă doi;

18. Iar cel ce luase unul,
ducîndu-se a săpat în pî-
mînt și a ascuns argîntul
stăpînului său;

19. Iar după multă vre-

me a venit domnul slugilor
acelora și a făcut soco-
teală cu ele.

20. Și venind cel ce a
luat cinci talanți, a adus
alți cinci talanți, zicînd:
Doamne, cinci talanți o' au
dat: Iată, alți cinci talanți
am cîștigat cu ei.

21. Zis a lui stăpînul
său: Bine, slugă bună și
credincioasă, poartă puține
a fost credincioasă, poartă
multe te vom pune. Intră
întru bucuria domnului
tău.

22. Venind și cel ce luase
doi talanți, a zis: Doamne,
doi talanți m'au dat, alți
doi am cîștigat cu ei.

23. Zis-a lui stăpînului
său: Bine slugă bună și
credincioasă, poartă puține
a fost credincioasă, poartă
multe te vom pune. Intră
întru bucuria domnului tău.

24. Și venind și cel ce
luase un talant, a zis:
Doamne, am știut că ești
aspru, că seceri unde
n'ad semănat și aduni de
unde n'ad îngrășat.

25. Și temîndu-mă, m'am
dus de am ascuns talantul
tău în pămînt: Iată, ai al-
tău.

26. Iar stăpînul său ră-
punzînd, i-a zis: Slugă vi-
dează și leneșă, știai că
secer unde n'am semănat și
aduni de unde n'am în-
grășat?

27. Trebuia să dai ar-
gîntul meu la zarafi și

venind eu, aș fi luat al
meu cu dobîndă.

28. Luați, deci, dela el
talantul, și dați-l celui ce
are zece talanți.

29. Că tot celui ce are
i se va da și-i va prisoii,
iar dela cel ce n'are și ceea-
ce are i se va lua;

30. Iar pe sluga netreb-
nică aruncați-o în întune-
ceală cel mai dinafară: A
colo va fi plîngerea și
serășnirea dinților.

31. Iar cînd va veni Fiul
Omului întru slava sa și
toți stînții fingeri cu el, a-
tunci va ședea pe tronul
slavei sale.

32. Și se vor aduna înain-
ta lui toate neamurile și i
va despărți pe unii de alți
precum desparte păstorul
oile de capre.

33. Și va pune oile de a-
dreapta sa, iar caprele de a-
stînga.

34. Atunci va zice Im-
păratul celor din dreapta
lui: Veniți binecuvîntați
Părintelui meu, moșteniți
împărăția cea pregătită
vouă dela întemeierea lu-
mii.

35. Căci am flămînzit și
mi-ați dat de am mîncat,
am însetat și mi-ați dat de
am băut, străin am fost
și mi-ați primit,

36. Gol și m'ați îmbră-
cat, bolnav am fost și
m'ați cercetat, în temniță
am fost și ați venit la mine.

37. Atunci vor răspunde

lui dreptii, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat să bei?

38. Când te-am văzut străin și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Și când te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând în paraul va zice lor: Amin grăiesc vouă: Intru cât ați făcut unuia dintr'acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut.

41. Atunci va zice și celor de-a stângii: Deci va dela mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui.

42. Căci am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau.

43. Străin am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ați corectat.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit?

45. Atunci le va răspunde, zicând: Amin grăiesc vouă: Intru cât n'ați făcut unuia dintr'acești prea mici, nici mie nu mi-ați făcut.

46. Și vor merge aceștia

la osândă veșnică, iar drepții la viață veșnică.

Sfat împotriva lui Iisus, Ungerea lui cu mir. Cîna cea de taină. Vînzarea lui Rugăciunea în grădina. Prinderea și ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Petru

26. 1. Și a fost când a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis ucenicilor săi:

2. Știți că după două zile va fi Paștele, și Fiul Omului se va arăta și va stăpîni.

3. Atunci s'au adunat mai marii preoților și cărturarilor și bătrânii poporului în curtea marelui preot, care se numea Caiafa.

4. Și sfat au făcut să prindă pe Iisus cu vicleșug și să-l ucidă.

5. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare în popor.

6. Și fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul,

7. Venit-a la el o femeie avînd un alabastru cu mir de mult preț și l-a turnat pe capul lui, pe când se afla la masă.

8. Iar ucenicii lui văzînd, s'au mâhnit, zicînd: De ce risipa aceasta?

9. Că se putea vinde scump acest mir și banii să se dea săracilor.

10. Iar Iisus înțelegînd le-a zis: De ce faceți supărare femeii? Căci bună faptă a făcut cu mine,

11. Că pe săraci purtareți și aveți cu voi, iar pe mine nu mă aveți pururat.

12. Că vărsînd mirul acesta pe trupul meu, spre îngroparea mea a făcut-o.

13. Amin grăiesc vouă: Or unde se va propovădi Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Isariotul, ducîndu-se la marii preoților, a zis lor:

15. Ce voiți să mi dați și eu îl voi da vouă? Iar ei s'au învoit cu el treizeci de arginți.

16. Și de atunci căuta prilej potrivit ca să-l dea;

17. Iar în ziua cea a cinzei a Azimilor au venit ucenicii la Iisus zicîndu-i: Unde voești să ți găsim să mîncăm Paștele?

18. Iar el a zis: Mergeți în cetate la cutare și spuneți-i: Învățătorul zice: Vremea mea este aproape. La tine voi să fac Paștele cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-a poruncit Iisus, și au pregătit Paștele.

20. Iar făcîndu-se seară, s'a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici.

21. Și mîncînd ei, a zis: Amin grăiesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

22. Iar întristîndu-se foarte, au început să i zică fiecare dintre ei: Nu cumva eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspunzînd, a zis: Cel ce a întins cu mine mîna în blid, acela mă va vinde.

24. Că Fiul Omului va merge, precum este scris despre el, dar voi acelui om prin care Fiul Omului se vinde! Bine era de omul acela de nu se naștea.

25. Și răspunzînd Iuda, cel ce l-a vîndut, a zis: Nu curava sunt eu, Învățătorule? Zis-a lui: Tu ai zis.

26. Deci mîncînd ei, a luat Iisus pâinea și mulțumind, a frînt și a dat ucenicilor și a zis: Luați, mîncăți, acesta este trupul meu.

27. Și luînd paharul și mulțumind le-a dat, zicînd:

28. Beți, dintr'acesta toți, că acesta este sîngele meu, al legii celei noi, carele pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

29. Și zic vouă, că nu voi mai bea de acum dintr'această toadă a vieții, până în ziua aceea cînd îl voi bea cu voi nou întru împărăția Tatălui meu.

30. Și după ce au cântat laude, au ieșit la muntele Măslinilor.

31. Atunci le-a zis Iisus: Toți voi vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta, că scris este: Bate vouă păstorul și se vor risipi oile turmei.

32. Dar după învierea mea, voi merge mai înainte de voi în Galilea.

33. Iar Petru răspunzând i-a zis: Dacă toți se vor sminti întru tine, eu niciodată nu mă voi sminti.

34. Zis-a Iisus lui: A-run grație ție, că în noaptea aceasta, mai înainte de a căuta cocșul, de te ori te vei lepăda de mine.

35. Zis-a Petru lui: Chiar de ar fi să mor împreună cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Ascunerea ai zis și tot neamul.

36. Atunci a mers Iisus împreună cu ei în locul ce se numește Ghetsemane și a zis ucenicilor: Șe eți aici până voi merge să mă rog acolo.

37. Și luând pe Petru și pe cei doi fi ai lui Zevedeu, a început a se înfrusta și a se săbui.

38. Atunci le-a zis: In-tristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați împreună cu mine.

39. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-se și zicând: Părintele meu, de-este cu putință să trecă de la mine paharul acesta,

dar nu precum voiesc eu, ci precum voiești tu.

40. Și a venit la ucenicii și i-a aflat dormind, și i-a zis lui Petru: Așa, n'afi putut veghea un ceas cu mine!

41. Priveghiați și că rugați, ca să nu intrați în ispită, căci diavolul este o sădăritor, iar trupul neputincios.

42. Iarăși, a doua oară dormind și s'a rugat, zicând: Părintele meu, de nu poate trece acest pahar de la mine, ca să nu l-beau, fie voia ta.

43. Și venind, i-a aflat iarăși dormind, căci erau cei trei îngriși.

44. Și lăsându-i, s'a dus sărăș și s'a rugat a treia oară, același cuvânt zicând.

45. Atunci a venit la ucenici săi și le-a zis: Dintre voi acum și vă o-blinuți lată, s'a apropiat ceasul și Fiul Omului se va da în mâinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă să mergeți, lată s'a apropiat cel ce m'a vândut.

47. Și încă vorbind el, iată Iuda, unul din cei doi sprezece, și împreună cu el gloată multă, cu săbii și cu lațe, trimiși de la marele preotilor și de la bătrânii poporului.

48. Iar vânzătorul le dăduă un semn, zicând: Pe care voia sărută, acela e.

ste prințel!

49. Și îndată apropiindu-se de Iisus, a zis: Bu-cară te, învățătorule! Și l-a sărutat.

50. Iar Iisus a zis lui: Preotule, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se el, i-a pus mâinile pe Iisus și l-a prins.

51. Și iată unul din cei ce erau cu Iisus întrebându-l: Așana, a seos sabai și lo-vind pe slugă, un marele preotilor, i-a tăiat ureche.

52. Atunci a zis Iisus lui: Întoarce-te subia la locul tău, că toți cei ce sunt sabai de sabie vor muri.

53. Au și se pare că nu pot să rog pe Tatăl meu și să-mi trimită acum mai mult de douăsprezece le-giuni de îngeri?

54. Dar cum se vor împlini scrierile, că așa trebuie să fie?

55. În același ceas a zis Iisus ghetele. Că la na-tălhar au ieșit cu săbii și cu bețe să mă prindeți în toate zilele ședeam în templu învățând și nu m'afi prins.

56. Dar toate acestea s'au făcut, ca să se împlinească scripturile pro-ro-fulor. Atunci toți ucenicii lă-sându-l, au fugit.

57. Iar cei care au prins pe Iisus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați cărturarii și bă-trâni.

58. Iar Petru îi urma de

departe, până la curtea marelui preot și intrând înăuntru, a șezut cu slugile, ca să vadă sfârșitul.

59. Iar mai marii preoților și bătrânii și tot sine-dial că tuc martor min-cinos împotriva lui Iisus, cu să l omorie.

60. Și n'afi aflat, deși veniseră mulți martori min-cinosi, ar mai pe urmă venind doi, au zis:

61. Acesta a zis: Pot să-lăram ten-plul lui Dum-nezeu și în trei zile să-l zidesc.

62. Și sculându-se marele preot a zis lui: Nu răspunzi nimic la ce mă-r-tur seacă împotriva ta?

63. Iar Iisus tăcea. Și răspunzând marele preot, a zis lui: Te jur pe Dum-nezeu cel viu, să ne spui, de ești tu Hristos, Fiul lui Dum-nezeu.

64. Zis-a Iisus lui: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe nori cerului.

65. Atunci marele preot și a sfășiat veșmantele, zicând: A kult! Ce mai avem nevoie de alți martori? Iată, acum ați auzit lula lui.

66. Ce vi se pare? Iar ei răspunzând, au zis: Vinovat este de moarte.

67. Atunci l-au semnat cu

în obraz și l-au bătut cu

pumnii, iar unii îi dau palme, zicând:

68. Ghicește, Hristoase, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru ședea afară în curte și a venit la el o slugă, zicând: Și tu cum cu Iisus Galileeanul?

70. Dar el s'a lepădat înaintea lor, a tuturor, zicând: Nu știu ce zici.

71. Și seșul ei la poartă, l-a văzut alta și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarineanul?

72. Și iarăși s'a lepădat cu jurământ: Nu cunosc pe Omul acesta.

73. Iar după puțin, apropiindu-se cei ce stau în preajmă, au zis lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și grațul te vâdește.

74. Atunci el a început să se blesteme și să se jure: Nu cunosc pe omul acesta. Și îndată a cântat cocoșul.

75. Și s'a adus aminte Petru de cuvântul lui Iisus, care i zisese: Ma iartă de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

*Iisus înaintea lui Pilat. Ca-
ința lui Iuda. Patimile
Domnului Răstignirea,
moartea și îngroparea.
Paza mormântului.*

27 1. Iar dacă s'a făcut zău, sfat au făcut

toți mai marii preoților și bătrâni poporului. Asupra lui Iisus, ca să-l omoreze

2. Și legându-l, l-au dus și l-au dat lui Pontiu Pilat, dregătorul.

3. Atunci văzând Iuda, cel ce l-a vândut, că a fost osândit la moarte, căindu-se, a întors cei treizeci de arginți mai marilor preoți lor și bătrânilor, zicând:

4. Greșit-am, vănzând sânge nevincovat. Iar ei nu zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea.

5. Și aruncând arginții în templu, a plecat și dușându-se, s'a sfârșurat.

6. Iar mai marii preoților luând arginții, au zis: Nu se cade să-i punem în vistieria templului, deoarece preț de sânge sunt.

7. Și sfat făcând, au cumpărat cu ei Tărina Omerului, pentru îngroparea străinilor.

8. Pentru aceea s'a numit tărina aceea, Tărina Sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a înfruptat ceea ce s'a zis de Ieremia prorocul, care zice: «Și au luat cei treizeci de arginți, prețul Omerului prețuit, pe care l-au prețuit filii lui Israel.

10. Și i-au dat pe Tărina Olarilor, precum mi-a spus mie Domnul.

11. Iar Iisus sta înaintea dregătorului și l-a în-

trebat dregătorul, zicând: Tu ești împăratul Iudeiilor? Iar Iisus a zis lui: Tu zici.

12. Iar când grăiau împotriva lui mai marii preoților și bătrâni, nimic nu răspundea.

13. Atunci a zis Pilat lui: Nu auzi câte mărturisesc împotriva ta?

14. Și nu i-a răspuns lui la niciun cuvânt, făcând se mira dregătorul foarte.

15. Iar la praznicul Paștelui au obiceiul dregătorul să slobozească poporului un vinovat, pe care vreau ei.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numea Baraba.

17. Deci, adunați fiind, l-a zis Pilat: Pe care voți să vă slobozez? Pe Baraba, sau pe Iisus care se cheamă Hristos?

18. Că știa, că din ură l-au dat lui.

19. Și șezând el în scaunul de judecată, a trimis la el femeia lui, zicând: Numai să na a cu dreptul acela, că multe am suferit azi în vis pentru el.

20. Iar mai marii preoților și bătrâni au înduplecat gloatele să ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-l piardă.

21. Și răspunzând dregătorul, l-a zis: Pe care voți din amândoi să vă slobozez? Iar ei, au zis:

Pe Baraba.

22. Zis-a lor Pilat: Dar ce să fac eu Iisus, ce se cheamă Hristos? Zis-au toți: Să se răstignească!

23. Iar el a zis: Dar ce rău a făcut? Și ei mai vărtos strigau, zicând: Să se răstignească!

24. Deci văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare turburare se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea poporului, zicând: Nevincovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veți vedea.

25. Și răspunzând tot poporul, a zis: Sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri.

26. Atunci l-a slobozit pe Baraba, iar pe Iisus hi cinindu-l, l-a dat să fie răstignit.

27. Atunci ostașii dregătorului ducând pe Iisus în creierin, au adunat în jurul lui toată cohorta.

28. Și legându-l, l-au îmbrăcat cu haină de roșie.

29. Și împletind o coroană de spini, l-au pus-o pe cap și trestie în dreapta lui și îngennunchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: Bucură-te, împăratul Iudeilor!

30. Și scuturându-l, au luat trestia și l băteau pe ste cap.

31. Și după ce l-au batjocorit, l-au desbrăcat de haină și l-au îmbrăcat

cu hainele sale și l-au dus să-l răstignească.

32. Și ieșind afară, au aflat pe un om din Cirene, cu numele Simon. Pe acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Și venind la locul numit Golgota, care însemnează Locul Căpătării,

34. l-au dat să lea oțet amestecat cu fier și gurându-l, nu a vrut să bea.

35. Iar după ce l-au răstignit, au împărțit hainele lui, aruncând sorți, ca să se împlinească ceea ce s'a zis de prorocul: «Împărțit-au hainele mele lor-și, și pentru cămașa mea au aruncat sorți».

36. Și șezând, îl păzeau acolo.

37. Și au pus deasupra capului lui, veșmă lui scrisă: Aceasta este Iisus, împăratul Iudeilor.

38. Atunci au răstignit împreună cu el doi tâlhari, unul de-a dreapta și unul de-a stânga.

39. Iar cei ce treceau huleau, clătinându-și capetele și zicând:

40. Cel ce dărași templul și în trei zile îl zidești, măntuiește-te pe tine însuși! De astăzi Fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce!

41. Asemenea și mai mari preoți din batjocorindu-l, împreună cu cărturarii și cu bătrânii și cu fari-

seii, ziceau:

42. Pe alții a măntuit, iar pe sine nu se poate măntui? De este în popul lui Israel, coboară-se acum de pe cruce și vom crede în el.

43. Nădăjdindu-l în Dumnezeu. Să-l scape acum, dacă îl vrea, căci a zis: Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Asemenea îl ocau și tâlharii, cei răstigniți împreună cu el.

45. Iar dela al șaselea ceas, întunerec s'a făcut peste tot pământul până la al nouălea ceas;

46. Iar în al nouălea ceas s'a strigat Iisus cu glas mare, zicând: «În în-țin, savantani!» Adecă: Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, de ce m'a părăsit?

47. Iar unu din cei ce stau acolo auzind, zicea: Pe Iisus strigă aceasta.

48. Și îndată alergând unul din ei și luând un buret, l-a umplut de oțet și punându-l într-o trestie, l-a dat să bea.

49. Iar ceilalți ziceau: Lasă să vadă, veni va în-țin să-l măntuiască?

50. Iar Iisus iarăși strigând cu glas mare, și-a dat dădul.

51. Și iată catapetasma templului s'a sfâșiat în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despicat.

52. Și norii s'au

deschis și multe trapuri de sfânt, adormite s'au deschis.

53. Și ieșind din morminte, după învierea lui, au venit în sfânta cetate și s'a arătat multora.

54. Iar satanașii și cei ce împreună cu el păzeau Iisus, văzând că s'a sculat, s'au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!

55. Și erau acolo și fete multe, care arătau pe Iisus din copilărie, slujind lui.

56. Între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și a lui Iosif și mama tuturor lui Zevedeu.

57. Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimatea cu numele Iosif, care era și el ucenic al lui Iisus.

58. Acesta ducându-se la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să i se dea trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l-a înfășurat în giulghiu curat.

60. Și l-a pus într'un mormânt nou al său, pe care îl săpase în stâncă, și prăvălind o piatră mare la usa mormântului, s'a dus.

61. Și erau acolo Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând în fața mormântului.

62. Iar a doua zi, care

este după vineri, s'au adunat mari rari preoți și au dus la Pilat,

63. zicând: Doamne, ne amintim aminte că amăgitorul neobișnuit, încă sunt viu. După trei zile nu vom se afla.

64. Deci, poruncește să fie păzit mormântul până a treia zi, ca nu cumva, venind ucenicul lui noaptea, să-l fure și să zică poporului că s'a sculat din morți, căci va fi răstăcut de pe urmele noastre decât cea din urmă.

65. Zis-a lor Pilat: Aveți strajă, morței de înfrânti ca și știți.

66. Iar ei mergând, au înfrânt mormântul și strajă și au pecetluit piatra.

Învierea lui Hristos. Ingerul și femeile la mormânt. Arătarea lui Hristos. Pe crucea botezului.

28. 1. Iar târziu sâmbăta, când se lumină ziua, întâu a săvârșit.

(Dominecă), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.

2. Și iată, cutremur mare s'a făcut, căci ingerul Domnului, coborîndu-se din cer și venind, a prăvălit piatra dela ușă și ședea deasupra ei.

3. Și era înfrățirea lui ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de treacă lui s'au catremurat străjerii și s'au făcut ca morți.

5. Iar îngerul răspun zînd, a zis femeilor: Nu vă temeți, căci știu, că pe Iisus cel răstignit căutați.

6. Nu este aci, căci s'a sculat precum a zis. Veniți de vedeți locul unde fusese pus Domnul.

7. Și degrab mergînd, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți și iată, va merge mai înainte de voi în Galilea. Acolo îl veți vedea. Iată, am spus vouă.

8. Și ieșind degrab dela mormînt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor lui.

9. Și când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată, Iisus le-a înfrumusețat, zînd: Bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins piciorarele lui și s'au închinat.

10. Atunci le-a zis Iisus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei, că s'a meargă în Galilea. Acolo mă vor vedea.

11. Iar mergînd ele, iată unii din strejari venind în cetate, au vestit mai marilor preoților toate cele ce se făcuseră.

12. Și aghapîndu-se împreună cu bătrînii și luînd sfat, cu dat ostașilor arginți, noaptea, zicînd:

13. Spuneți așa: Ucenarii lui, venind noaptea, au intrat, pe cînd noi dormim.

14. Și de se va auzi ceea sta la diegătorul, noi îl vom înbuna și pe voi fără grijă vă vom face.

15. Iar ei luînd arginți, au făcut precum i au învățat și s'a vestit cuvîntul acesta între ludei pînă în ziua de azi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galilea, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus.

17. Și văzîndu-l, s'au închinat lui, iar unu s'au învînt.

18. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit, zînd: Datu-mi s'a totu puterea în cer și pe pămînt.

19. Drept aceea mergeți, învățați toate neamurile, botezîndu-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh.

20. Învîntîndu-le să păzească toate câte am poruncit vouă. Și mă voi cu voi, pînă la sfîrșitul veacului. Amin.

SFÎNTA EVANGHELIE DELA MARCU

Ivan Botezătorul Botezul
Iisus Hristos
Iar apostolii Iudei
cînd de feburile boale.

9. Și în acele zile, a venit Iisus din Nazaretul Galilei și s'a botezat dela Ioan în Iordan.

10. Și îndată ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul lui Dumnezeu așezat peste el.

11. Și glas s'a făcut din ceruri: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru mine am bucurat.

12. Și îndată l-a mînat cerul în pustie.

13. Și a stat în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de Satana. Și era înmormîntat de faurile și îngurii și slujeau.

14. Iar după ce a fost prins Iosif, a venit Iisus în Galilea, propovăduind Evanghelia împărăției. Lui Dumnezeu.

15. Și zînd: S'a împlinit vremea și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Pînă vă și credeți în Evanghelie.

16. Și umblînd pe lângă marea Galilei, a văzat pe Simon și pe Andrei, frații lui, aruncînd mreaja în mare, căci erau pescari.

17. Și le-a zis Iisus: Veniți după mine și vă voi face să fiți pescari de oameni.

18. Și îndată lăsîndu-și mrejele, au urinat lui.

1. Începutul Evangheliei
Iosif, lui Iosif Hristos,
Fiul lui Dumnezeu

2. Precum este scris în
psalmul: Așa, ca înmormînt
pe îngurii, așa înmormînta fe
pe tale. Ar va propăși ca
lucru la înmormînta.

3. Unu cel cu strigă
în pustie: Gîtiți calea
Domnului, dreptă facet, că
între ludei,

4. Ioan boteza în pustie
și propovăduia botezul po
chîntet, spre certarea pă
catelor.

5. Și ieșeau la el tot jide
mădă și ludei și cei din Ier
usalim și se botezau toti
de el, în râul Iordanului,

6. Iar Iosif era înmormînt
căci pînă de cîndu și cu
brîu de eurenă și propăși
în gloanța și mîntu aeride
și mîntu slăbatu.

7. Și propovăduia, zînd:
Vine în urma mea Cel mai
tare decît mine, cărui nă
sunt vrednic, plecîndu-mă,
să-mi desleg eurenă în căl
tămîntelor.

8. Eu adevă v'am bote
zat cu apă, iar el vă va
boteza cu Duh sfînt.

19 Și mergând puțin mai înainte, a văzut pe Iacov și pe Iosif, fratele lui, dregându-și și ei mrejele în corabie.

20 Și îndată i-a chemat. Și lăsând pe tatăl lor Zevedeu în corabie, împreună cu simbrișii, s'au dus după el.

21 Și au venit la Căpernaum, și îndată, sâmbăta, intrând în sinagogă, învăța.

22 Și erau umiți toți de învățătura lui, căci învăța ca cel ce are putere, iar nu în felul cărturarilor.

23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat și a strigat, grăind:

24. Ce ai cu noi, Iisus Nazarmene? Ai venit să ne pierzi? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

25. Iar Iisus l-a certat, grăind: Tacu și ieși din el.

26. Și l-a scuturat duhul necurat și strigând cu glas mare, a ieșit din el.

27. Și s'au spăimântat toți, încât se întrebau între ei, zicând: Ce este această învățatură nouă? Că, cu stăpânire poruncește și duhurilor necurate și-l a scutură.

28. Și a ieșit vestea de spre el pretutindeni în toată împrejurimea Galileii.

29. Și îndată ieșind din sinagogă, a venit în casa

lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simon zăcea aprinsă de frigare și îndată i-a spus despre ea.

31. Și apropiindu-se, a ridicat-o, apucându-o de mână, și îndată au lăsat-o frigurile și le slujea.

32. Iar făcându-se seară, când apunea soarele, aduceau la el pe toți bolnavii și îndrăcii.

33. Și toată cetatea era adunată la ușă.

34. Și n'au găsit loc să intre, așa că au mers afară și au stat în curtea din afară.

35. Și a doua zi foarte de noapte, sculându-se, a ieșit și s'a dus într'un loc pustiu și se ruga acolo.

36. Și au mers după el Simon și cei ce erau cu el.

37. Și găsimul i-au zis: Toți te caută.

38. Și el le-a zis: Să mergem în cetățile și în satele ce sunt mai aproape, ca să propovăduiesc și acolo, că pentru aceasta am venit.

39. Și a propovăduit în sinagoge lor, în toată Galileea și draci scotea.

40. Și a venit la el un leproș, rugându-l și închinându-se înaintea lui și zicând: Dacă vei vrea, poți să mă curățești.

41. Și făcându-i-se milă de el, a întins mâna și s'a

atins de el, și i-a zis: Voiește, curățește-te.

42. Și zicând el, îndată s'a depărtat dela acela leproș, și s'a curățit.

43. Și răstinduse la el, îndată la seos afară.

44. Și l-a zis: Vezi nimeni minie să nu spui, ci mergi și te arată preotului și du, pentru curățirea ta, cele ce a vrănit Moise, spre mărturie lor.

45. Iar el ieșind, n'au ceput să știe nimeni și să vestosească cuvântul, încât nu mai putea Iisus să intre pe față în cetate, ci sta afară, în locuri pustii, și veneau la el de pretutindeni.

Vindicare a statului din Capernaum. (Chimarea lui Levi. Despre post și cerșetărie.)

2. 1. Și au intrat iarăși în Capernaum după câteva zile și s'a auzit că este în casa.

2. Și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai era loc nici unui tânăr să se așeze.

3. Și au venit la el, aducându-l un slăbanog, care s'aua purtat de patru mii.

4. Și neputând să se apropie de el, din priema năuc era Iisus și spărgând se perșal, au coborât patul pe care zăcea slăbanogul:

5. Iar Iisus văzând credința lor, a zis slăbanogului: Fiule iertate îți sunt păcatele tale.

6. Și erau acolo unii din cărturari șezând și euge tând în inimile lor:

7. Ce grăiește acesta asemenea lui? Cine poate ierta păcatele, decât numai unul Dumnezeu?

8. Și îndată cunoscând Iisus cu duhul său, că așa cugetau aceia în sine, le năzis: De ce cugetați acestea în inimile voastre?

9. Ce este mai ușor: A zice slăbanogului, iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Sculă-te, ia-ți patul și umblă?

10. Ci ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zice slăbanogului.

11. Tăc zice: Sculă-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.

12. Și s'a sculat îndată și luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți umiți și lăudau pe Dumnezeu, zicând: Nicio dată n'am văzut asemenea lucruri.

13. Și a ieșit iarăși la casa și toată mulțimea venea la el și îi învăța.

14. Și trecând, a văzut pe Levi al lui Alfeu, șezând la vamă și l-a zis: Vino după mine. Și sculându-se, l-a urmat.

15. Și când sedea în

casa lui, mulți vameși și păcătoși ședeau la masă cu Iisus și cu ucenicii lui, că erau mulți și mergeau după el.

16. Iar cărturarii și farisei văzând că mânâncă cu vameși, și cu păcătoși, ziceau: Iesen'cilor lui. De ce mânâncă și bea Iisus și tăt'ul vostru cu vameși și cu păcătoși?

17. Și auzind Iisus, le-a zis: N'au treb'uință cei să nătoși de doctor, ci cei bolnavi, că n'am venit să chem la pocăință pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși.

18. Și ucenicii lui Ioan și ai fariseilor posteau și nu veniți și au zis: De ce ucenicii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?

19. Și le-a zis Iisus: Pot oare fiii marelui să postască cât timp este mirele cu ei? Cât timp au pe mire cu ei, nu pot să postască.

20. Dar vor veni zile când se va lua mirele dela ei și atunci vor posti în acele zile.

21. Nimeni nu coase petec de pânză nouă la haină veche, iar de nu, petecul nou trage din haina veche și mai rea ruptură se face.

22. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, iar de nu, vinul nou sparge burdufurile și vinul se varsă și burdufurile se strică, ci vinul nouă se cade să se pună în burdufuri noi.

23. Și când mergea el sâmbăta prin se năvături, au început ucenicii lui să facă drum smulgând spice.

24. Iar fariseii au zis: Vezi? De ce faci sâmbăta ce nu se cade?

25. Iar el le-a zis: Auziți odată n'ați citit ce a făcut David, când a avut nevoie și a fâcânzit el și cu ce erau cu el?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în vremea lui Avtar, marelui preot, și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu se cădeu să le mânânce decât preoții și a dat și celor ce erau cu el?

27. Și le zicea: Sâmbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sâmbăta.

28. Așa că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei.

Vindicarea omului cu mâna uscată. (Chap. 2, vers. 12) apostolii. Hula împotriva Duhului Sfânt. Mama și frații lui Iisus.

3. 1. Și a intrat iarăși în sinagogă și era acolo un om având mână uscată.

2. Și îl pânleau pe Iisus, să vadă de il va vindeca sâmbăta, ca să găsească vină.

3. Și a zis omului care avea mână uscată: Rîdește în mijloc.

4. Și a zis lui: Se cade

sâmbăta a face bine, sau a face rău? A mântui un suflet sau a-l pierde? Iar ei tăceau.

5. Și căutând spre ei cu nănă, înrîndându-se pentru împletirea inimii lor, zise omului: Întinde-ți mână. Și a întins-o și s'a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și iesind fariseii în lăță au făcut sfat cu Ierodan împotriva lui, ca să-l piardă.

7. Iar Iisus s'a dus cu ucenicii săi către mare și a mers după el mulțime multă din Galileia și din Iudeia.

8. Și din Ierusalim și din Idumeia și de dincolo de Iordan și din preajmii Tiberului și al Saronului, mulțime mare, care auzind căte făcea, venea la el.

9. Și văzând atâtea mulțime, a zis ucenicilor să stea la îndemână lui a coșurile, ca să nu-l îmbulzească.

10. Când pe mulți a vindecat, încă n'aveau coșuri lui, ca să se atingă de el toți câți erau în suferință.

11. Și dehurile ne urate când îl vedeau, cădeau înaintea lui și strigau, zicând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

12. Și el le certa mult, ca să nu-l dea pe față.

13. Și s'a suit la munte și a chemat la sine pe câți a vrut și au venit la el.

14. Și a făcut pe doisprezece să fie cu el și să-l triștă să propovăduască.

15. Și să aibă putere să vindece boalele și să scoată dracii.

16. Și a rânduit pe cei doisprezece: pe Simon că-l numea Petru,

17. Și pe Ieșai și pe Zebedee și pe Ioan, fiii lui Iacov, și le-a pus numele de Venegues, adică Fiii tunetului.

18. Și pe Andrei și pe Filip și pe Bartolomeu și pe Matei și pe Toma și pe Iacov al lui Alfei și pe Toleu și pe Simon Cananitul.

19. Și pe Iuda Iscariotul, care la să vândă.

20. Și a venit în casă și arăsa s'a aflat mulțime, încât ei puteau nu să poată să mânânce.

21. Și auzind ai săi, au venit să-l prindă, căci ziceau: S'a leșit din fire.

22. Și cărturarii care coborau dola Ierusalim ziceau, că are pe Beelzebul și că el, cu domnul dracilor scoate dracii.

23. Și chemându-l la sine, le grăie în pilde: Cum poate Satana să scoată pe Satana?

24. Dacă o împărăție se va desbina în sine, aceea împărăție nu poate să stea.

25. Și dacă o casă se va desbina în sine, casa aceea nu poate să stea.

26. Și dacă Satana s'a sculat însuși asupra sa, s'a desbinat și nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jefuiască lucrurile celui tare intrând în casa lui, de nu va lega întâi pe cel tare și atunci va jefui casa lui.

28. Amin grăiesc vouă: Toate păcatele se vor ierta fiilor oamenilor și hulele, câte vor huli.

29. Dar cine va huli împotriva Sfântului Duh, n'a re iertare în veac, ci este vinovat de osândă veșnică.

30. Pentru că ziceau: Are om necuș.

31. Atunci au venit mama lui și frații și stând afară, au trimis la el, ca să-l chema.

32. Și mulțimea ședea împrejurul lui și i-au zis: Iată mama ta și frații tăi și surorile tale afară, te caută.

33. Și le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea și frații mei?

34. Și privind pe cei ce ședeau împrejurul său, a zis: Iată mama mea și frații mei.

35. Că oricine va face voința lui Dumnezeu, acela este fratele meu și sora mea și mama mea.

Pilde despre împărăția lui Dumnezeu. Potolirea furtunii de pe mare.

4. 1. Și iarăși a început să învețe lângă mare

și s'a adunat la el mulțime multă, încât a intrat în corabie și ședea pe mare și toată mulțimea sta pe uscat lângă lăgă mare.

2. Și-l învăța multe în pilde și le zicea în învățătura sa:

3. Ascultați! Iată a ieșit semăntorul și seare.

4. Și când seâna el, o sămânță a căzut lângă cale și au venit pasarii cerului și au mâncat-o.

5. Și alta a căzut pe loc pietros, unde n'avea pământ mult și îndată a răsarit, căci n'avea pământ adânc.

6. Și răscălnit s'are, s'a pălț și, necușând în Kema, s'a uscat.

7. Alta a căzut între spin și a crescut și iși și a înălțat și a dat roți.

8. Iar alta a căzut pe pământul cel bun și înălțându-se și crescând, a dat rod și a adă, una treizeci, alta șasezeci, alta o sută.

9. Și le zicea: Cine are urechi de auzi, să auză.

10. Iar când a fost singur, i-a întrebat despre pildă, ce ce erau lângă el, împreună cu cei doisprezece.

11. Și le-a zis: Vouă vă este dat să cînoșteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar pentru cei de afară toate se fac în pilde,

12. Ca privind să privească și să nu vadă și auzind să audă și să nu înțeleagă, ca ne cămă să se întoarcă și să li se ierte păcatele.

13. Și le-a zis: Nu primești în această ș. nu veți înțelege toate pildele!

14. Semăntorul, seamă în cuvântul.

15. Cele de lângă cale răscălesc pe acia în care se seamănă cuvântul și cum îl aud, îndată vine Satana și ia cuvântul semănat în inimile lor.

16. Asemenea și cele semămate pe loc pietros începuse pe acia care, căci au cuvântul, îndată îl lucre și îl privesc.

17. Dar n'au rădăcină în sineși, ci sunt până la o vreme, căci făcându-se necaz sau prigonare pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Și cele semămate în tărâș și spinii, puse pe cel care aud cuvântul.

19. Dar grijile voacului acestuia și înșelăriunea bogăției și poftile răpă celelalte pătrunzând în el, în rădăcină și îl fac necredător.

20. Iar cele semămate pe pământul cel bun închipuiesc pe cei care aud cuvântul și-l primesc și aduc rod: unul treizeci și unul șasezeci și unul o sută.

21. Și le zicea: Se adă ce oare făcna, ca să fie

pusă sub otroc, sau sub pat? Nu ca să fie pusă în siegmie?

22. Căci nu este ceva ascuns care să nu se vadă, nici n'a fost ceva tăinit, decât ca să vină la arătare.

23. De ce (cuiva) areci să auzi, să audă.

24. Și le zicea: Luați seama la ce auziți: Cu ce măsură măsurați, va se va măsura, și vouă celor ce ascultați vi se va da cu a bun.

25. Căci celui ce are, i se va da, iar celui ce n'are și ceea ce are i se va lua.

26. Și zicea: Așa este împărăția lui Dumnezeu, că cel care urase să înfața în pământ.

27. Și doarnie și se scoală noaptea și zina, și sămănța răsare și crește cum el nu știe.

28. Căci pământul dăruie se rodește: întâi paui, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic.

29. Iar când se coace rodul, îndată trimite secera, că a sosit socotul.

30. Și zicea: Cum vom a seâna împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfașa?

31. Cu grăuntele de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai mic decât toate semințele de pe pământ.

32. Iar după ce se se-

mână, crește și se face mai mare decât toate legumele și face ramuri mari, încât sub umbra lui pot să locuiască pasările cerului.

33. Și cu multe pilde ca acestea le graia în vântul, după cum putea și năseleasă.

34. Și fără pilde nu le graia, dar učenilor săi le asigură toate în deosebi.

35. Și le-a zis în ziua aceea, când s'a înserat. Să treacă dincolo.

36. Și lăsând mulțimea, i-au luat în corabie, așa cum era, că erau și alte corăbii cu el.

37. Și s'a făcut furtună mare de vânt și valuri se prăvăleau peste corabie, încât mai se umplera.

38. Și el era la cârmă dormind pe căpătâia și l-au deșteptat și i-au zis: Iisuse, nu te ai îngrijit de noi, căci suntem pierim?

39. Și sculându-se, a cerut vântul și a zis: Taci! Încetează! Și a stat vântul și s'a făcut liniște mare.

40. Și le-a zis: Ce sunteți așa de fricoși? Cum de n'aveți credință?

41. Și i-a cuprins frică mare și zicea unul către altul: Care, cine este acesta, că și vântul și marea ascultă de el?

*Vîndecarea unui om arînd
să nu năvălească. Femeia ce
cîrgea sânge. Încrederea
femeii lui Iisus.*

5. 1. Și a venit de cealaltă parte a mării, în zădărnici.

2. Și ieșind din corabie, îndată l-a întâmpinat din morimante un om cu dură necurăț.

3. Care avea locuința în morimante și nimeni nu putea să îl lege nici cu lanțuri.

4. Pentru că de multe ori, fiind legat în obezi și în lanțuri, ruga lașurile și obezile le sfărâma și nimeni nu putea să îl domoiească.

5. Și paratec, noaptea și ziua era prin mănți și prin cîrmite, strigînd și tîmduș de piatră.

6. Iar văzînd pe Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui.

7. Și strigînd cu glas mare, a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel care năști? Te jure pe Dumnezeu, să nu mă muncesc!

8. Căci îi zicea: Teși duh necurat, din omul acesta.

9. Și l-a întrebat: Care îți este numele? Și a răspuns, grînd: Legiune. Căci suntăm mulți.

10. Și îl rugau mult să

nu i trîntă afară din acel țînt.

11. Și era acolo o turmă mare de porci pășînd în gîlă lînt.

12. Și l-au ragat, zicînd: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.

13. Și le-a îngăduit îndată. Și ieșind duhurile necurate, au intrat în porci și s'a pornit turma de pe tîntul în mare. Și erau cu la două mii și s'au înecat în mare.

14. Iar cei care i pășeau, au fugit și au venit în cetate și în sate. Și au zis: Să vadă ce s'a întîmplat!

15. Și au venit la Iisus și au văzut pe cel îndrăcit șezînd îmbrăcat și întreg în lînt, și că se bucura de legămintele, și s'au spăimîntat.

16. Și se povesteau cei ce văzuseră, ce s'a făcut cu îndrăcitul și desre porci.

17. Și l-au ragat să plece din hotarele lor.

18. Și intrînd în corabie, îl ruga cel ce fusese îndrăcit, ca să-l ia cu el.

19. Iar Iisus nu l-a lăsat, ci i-a zis: Mergi la casa ta, la ai tăi și spune-le câte țîa făcut Domnul și cum te-a miluit.

20. Și s'a dus și a început să vestească în Decapole câte i-a făcut Iisus lui și toți se minunau.

21. Și trecînd Iisus cu

corabia țîrînd de ceastă parte, s'a adunat mulțime mare la el și era lîngă mare.

22. Și a venit unul din turmă, sinagoga, cu numele Iair, și vîzîndu-l, a căzut la picioarele lui.

23. Și i ruga zicînd: Fiul meu este pe moarte, și venind pune-ți mâinile peste ea, ca să scape și să trăiască.

24. Și a mers Iisus cu el și mulțime mare îl urma și-l îmbrăzeu.

25. Și era o femeie care avea sîngere de sânge de douăzeci și cîțva ani.

26. Și multe îndrăze dela mulți doctori și cheltuise tot ce avusese, și nu nimic nu iolosea, ci mai vartos spre mai rău mergea.

27. Auzînd ea de Iisus și venind în mulțime pe la spate, s'a atins de haina lui.

28. Căci își zicea: Măcar de haina lui de mîă voi atinge, mă voi vindeca.

29. Și îndată a secat izvorul sîngelui ei și a simțit în trup că s'a vindecat de boală.

30. Și simțind îndată Iisus în sine puterea ieșită din el, întorcîndu-se către mulțime, a zis: Cine s'a atins de haina mea?

31. Și i-au zis ucenicii: Vezi, mulțimea îmbră-

32. Si cauta în prețuri și
vauă pe ceu și făcuse a
ceasta,

33. Iar remon infir
șan în se și treacă în st
în ce i se iacuse, a ve
tot și a căzut în nica lu
și în spis tot adăvân,
34. Iar el a zis, în c
credința ta te-a vântu
neri în pac și la sâni
tensă de toată ta

35. Într-o grădina cu
venit dela un marele su-
gogu, zicând: "Păi tu
părit, ce pui suferi
înăutătorul?"

Invățătorul
de, iar Iisus auzind
dată cuvântul grăi, a
pe marele sinagogi ;
te teme. Crede nume,

37. *„L-a lăsat pe
meni să meargă după
derfăt pe Petru și pe
cov și pe Ioan, fratele
Iscov.*

38. Și au venit la
n. a. marelui sinagogi.
văzută turburată și pu
ce plângeau și se tângu
mult.

39. Și intrând, le-a
Ce vă turburați și
geții Copila n'a mur-
doarme. Și râdeau de

40. Iar el, scotând
pe toți, a luat cu sa
tatăl copilului și pe ne
și pe cei ce erau cu
nu intrat unde era
zicând

41. Și apucând

În dimineața următoare, la zis: În
luna care, care se tânuiește
Cuplă, ție ze, secolă te

12. Si îndată s'a sculat
o tla s' umbra, ceru era
de desprezere an. Si s'au
spânzant cu spână n a

43 Zi le-a porane t ca
stătură, ca nimem să
arle de acenstu fi a zi
să i don fetei să manănt

Procurat este dispus
in putina si Trinitatea
postolilor la propozitie
i calarea lui Ioan Botez
torul. Minima inmult
luman. Isus ambland
ma.

6. Nu a reșit de acolo
a venit în put în su,
an mers acenien lui di
el el

...f. and sâmbătă n
cepul su înveie în sin
gă, dar auți auzindu
miran zădă. De unde
el acestor? Si ce este
telepe una dată lui, c
fac minun. ca acestu
mănuie lui?

3. Au nu este acesta
lauri, frul Mariei și
le lui Iacov și al lui
și al lui Iuda și al lui
mon? Și nu sunt su
lui aiei la noi? Și se
teau într-un el.

4. Iar Iisus le zicea: „Acesta prooroc disprețuiește atât în patria sa, cât și în Ierusalim, unde s-au făcut și radele sale și în ea s-au construit templul.”

pe co. Tadeo

3 Sî n'a putut acolo să
facă nicio punune, decât
că punându şi mâinile peste
puşini bolnavi, i-a vinde-
cat.

6 Și se mira de nece-
dinta lor și umbra în sa
tele de primprejur, înva-
tând.

7. Și a chemat la sine pe cei doisprezece și a în-
reput să-i trimită câte doi
și le-a dat putere asupra
numaiilor necurate

8. Și le a putut și să
a nunci cu ei pe cale: u
â ne, năi trastă, n.
laur la brâu.

9. Ci numai tîrîg, să
încăltați cu surdale și
nu, se îmbracă cu două
pe.

10. Și le zicea: Or, un
veți intra în casă, rău
neți acolo până se veți
de acelu.

11. Și de nu vă vor
nici nu vă vor ascu-
tând de acolo, scutu-
ptul de sub pielea
voastră spre mărirea
... Amin

potrivă lor. Amin gră
vă. Mai nșoi va fi
domei și Homeru în
ji decăția decăt cetăț
celea

13. Și draci mulți se
s ungeau cu untdelemn

14. Și a arzit regele
căc, se făcuse calosul

car, as I have done.

rate lui Iisus, și zicea, că
la un Botezătorul s'a sc
lat din mort, și de aceea
se fac acele minuni prin
el

15. Alții ziceau, că
este, iar alții ziceau, că
prooroc este, că unul d
prooroci.

16. Iar Trud auzind
cea: Este Ioan cãna
am pus sã i taie capul. F
s'a sculat din mort.

17 Căci Troi, trimișă
prinsese pe Ioan și l lega
în temniță, din pricina fi
liadei. femeia lui Filu
fratele său, pe care o lu
le soție.

18 Că dinu Ionu lui
rod. Nu ți se cade să
te feneia fratei tău.
19 Iar Irod ada ți

20 Că Irod se temea
de el, stăruia să-l omoare, dar
nu putea.

loan, stăruie în drept
sfânt, și îl ocrotea și
zându-l, multe făcea și
cîros îl asculta.
și și fiind o zi cu

21. Să fim o zi cu
preleji, când Irod făcea
păt. de ziua nașterii
celor mai mari ai săi
căpetenilor oştirii ș. f.
tașilor Gabheii

22 Și intrând fiica
bătrânului și zisă: „Dă-mi
și mie, ca și celorlalte, ca să
nu mă simt deșertă.”

23. Și s'a jurat
când: Orice vei cere

mine îți voi da, până la jumătate din regatul meu.

24. Iar ea ieșind, a zis mamei sale: Ce s'au curi Iar aceea a zis: Capul lui Ioan Botezătorul.

25. Și intrând îndată cu grație la rege, a cerut, zicând: Voiu să-mi dai acum pe tipă capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și regala s'a înmănat foarte, dar pentru jurământ și pentru onoare n'a vrut să-și calce cuvântul.

27. Și trimițând îndată regela un paznic, a poruncit să-l aducă capul.

28. Iar acela mergând, i-a tăiat capul în turnită și l-a adus pe tipă și l-a dat fetei și fata l-a dat mamei sale.

29. Și atunci cinci fidei, au venit și au ridicat trupul lui și l-au pus în mormânt.

30. Și s'au adunat apostoli la Iisus și i-au vestit toate câte făcuseră și câte învățaseră.

31. Și le-a zis: Veniți numai voi înșivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin. Căci erau mulți care veneau și se adăreau și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'a dus cu corabia spre un loc pustiu deosebi.

33. Și i-au văzut plecând și mulți i-au înțeles și au

alergat acolo pe jos din toate cetățile și au sosit înaintea lor și s'au adunat la el.

34. Și ieșind Iisus din corabie, a văzut multă mulțime și i s'a făcut milă de ei, pentru că erau ca oile ce n'au păstor și a început să-i învețe multe.

35. Și târziu fiind, s'au apropiat de el ucenicii și i-au zis: Locul este pustiu și consul a trecut.

36. Slobozeste, cu mergând în cetățile din împrejur și în sate, să-și cumpere pâine, că n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând, le-a zis: Dați-le voi să mănânce, că eu zis: S'au mergem să cumpărăm pâini de două sute de dinari, ca să le mănânce?

38. Iar el a zis: Câte pâini aveți? Mergeti și vedeți! Și aflând, au zis: Cinci și doi pești.

39. Și le-a poruncit să-i așeze în cete pe iarbă verde.

40. Și au șezut cete, cete, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și el luând cele cinci pâini și cei doi pești, privind la cer a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca să le pună înainte și cei doi pești i-a împărțit la toți.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat.

43. Și au luat deaspre toate corăbiile pline de fară mături și cu ce a rămas din pești.

44. Și erau cei ce mâncau pânze ca la câini mi de bărbați.

45. Și îndată a salt pe apă și s'a dus la corabie și s'a meargă înainte, de cealaltă parte, la Betsaida, până ce ei vă slobzi mănâncă.

46. Și după ce i-a slobozit, s'a dus pe un munte să se roage.

47. Și făcându-se seară, era corabia în mijlocul mării și el singur pe fară.

48. Și i-a văzut cu so cinci năese văslind, că le era vântul împotrivă, și către a patra strajă a nopții a venit la el, umblând pe mare, și vroia să treacă pe lângă el.

49. Iar ei văzându-l umblând pe mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat.

50. Căci i-au văzut toți și s'au turburat. Și el înălțat a grăit cu ei și le-a zis: Indrăzniți. Eu sunt. Nu va temeți.

51. Și s'a suit la ei în corabie și a încetat vântul. Și ei peste măsură erau mirați în sine și se minunau.

52. Căci nu pricepuseră nimic dela pâini, că era împietrită inima lor.

53. Și trecând au venit

în pământul Gilez, saretului și au tras la țâm.

54. Și ieșind din corabie, îndată l-au cunoscut,

55. Și cunoscându-l tot, mulțimea, au început să adnească pe bolnavi pe paturi acolo unde auzeau că este el.

56. Și ori unde intra în sate sau în cetăți sau în țiguri, puneau la răspântie pe cei bolnavi și-l rugau cu zădărnici de pazele veghiilor lor să se atîngă. Și căci se atîngeau de el, se vindeau.

În pământul fariseilor. Fara farisei. Iar de vremea unui surd și mut.

7. 1. Atunci s'au adunat la el farisei și unii din cărturari, care veniseră din Ierusalim.

2. Și văzând pe el din ucenicii lui mănâcând pâine și mâinile necurate, adică nepalate, cartea.

3. Căci fariseii și toți Iudeii, dacă nu-și spală mâinile până în cot, nu mănâncă, ținând datina bătrânilor.

4. Și din târg venind, dacă nu se spală, nu mănâncă, și alte multe sunt pe care au primit să le facă. Spălarea palarelor și a umerilor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea l-au întrebat fariseii și cărturarii:

Pentru ce ieremiei tău nu umblă după datina bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate?

6. Iar el răspunzând, le-a zis: Bine a proorocit Isata despre voi, făcându-vă idoli, pentru că este scris: «Poporul acesta mă enastește cu buzele, dar inima lui este departe de mine».

7. Dar învățat mai va stește învățând învățatură ce sunt poruncile lui Dumnezeu.

8. Căci lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți datoria omnilor, cu spălaarea vaselor și a porcelor și cu alte multe ca acestea făceți.

9. Și le zicea: Bine! Ați desfrînat porunca lui Dumnezeu, ca să țineți rădăcina voastră!

10. Că Moise a zis: «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta», și «cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, cu moarte să se sfârșească».

11. Iar voi ziceți: De va zice un om tatălui său sau mamei sale: Corban, adică: Dăruit este lui Dumnezeu, ceea ce puteai avea dela mine,

12. Nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mama sa,

13. Călcând astfel cuvântul lui Dumnezeu, cu rădăcina voastră pe care singuri ați dat-o. Și alte multe ca acestea faceți.

14. Și chemând la sine toată mulțimea, le zicea: Ascultați-mă toți și înțelegeți!

15. Nu este nimic din afară care intrând în om, sa poată să-l spurce. Că ele ce ies din om sunt care îl spurcă.

16. De are cineva urechi de auzit, să audă.

17. Și cupă ce a intrat în casă, dela mulțime, lăsa în el tot ieremiei despre a ceașcă pildă.

18. Și le-a zis: Și voi sunteți așa de neînțelegători? Nu pricepeți, că tot ce intră în om, din afară nu poate să-l spurce?

19. Că nu intră în inima lui, ci în pântec, și iese afară. Deci toate bucatele sunt curate.

20. Și zicea, că ceea ce iese din om, aceea spurcă pe om.

21. Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, desfrânările, adulterul, nevierile

22. Furtăguriile, asupririle, vicleșugurile, înșelăciunile, necumpătarea, plămădala, trufia, ușurătatea.

23. Toate aceste rele ies dinăuntru și spurcă pe om.

24. Și ridicându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului și intrând într-o casă, văd să nu știe nimeni de el, dar n'a putut să rămână tănuț.

25. Că i îndată auzind le el o femeie, a cărei fiică avea doi ani, venind a căzut la picioarele lui.

26. Și femeia era păgână de neam, din Fenicia și riei și-l ruga să gonească dracul din fiica ei.

27. Iar Iisus i-a zis: La să se se sature întâi copila, că nu este bine să se păineze copilor și să ardeie cămilor.

28. Iar ea răspunzând, a zis: Doamne, dar și cămii sunt în casă mănâncă din fărâmarile copilor.

29. Și i-a zis: Pentru acest cuvânt, mergi. A ieșit dracul din fiica ta.

30. Și ducându-se acasă, a aflat dracul ieșit și pe fiică aplecată în pat.

31. Și iarăși ieșind din Ierusalim și ale S. donului, a venit la marea Galileii, prin Tylos și Samaria.

32. Și au adus la el un surd, grăind anevoie și l-au rugat să-și pună mâna peste el.

33. Și luându-l din mână deosebi, și-a pus degetele în urechile lui, și scuipând s'a atins la limba lui.

34. Și căutând la cer, a suspinat și i-a zis: Effatta, ceea ce însemnează: Deschi-de-te.

35. Și îndată s'au deschis urechile lui și s'a deslegat legătura limbii lui și grația bine.

36. Și le-a poruncit să nu spună nimic, dar ei căst ei li oprea, cu atât mai mult vestea!

37. Și ieste iasur se mirau, zicând: Toate le-a făcut bine. Pe sinz i-a făcut să audă și pe muși să vorbească.

Alinau ei cele sapte pâini. Intru cind seminau cer. Alinau fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

8. I. In zilele acelea fiindu-se arătată mulțime mare foarte și neavând ce mânca, dădu-se Iisus pe ucer-nici, le-a zis:

2. Mulțime este de popor, că nu am pâine să le dau, căci când așteaptă lângă mine să se sature.

3. Și de-i voi globozi fărâmanzi la casele lor, se vor stori pe cale, și un om din ei nu va veni se departe.

4. Și i-au răspuns necredincii săi: De unde ar putea cineva să-i sature pe această cu pâine aici în pustietate?

5. Și el i-a întrebat: Câte pâini aveți? Iar ei au zis: Sapte.

6. Și a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ și luând cele sapte pâini, mulțimii le frânt și a dat neamurilor săi, ca să le pună înaintea și le-au pus înaintea mulțimii.

7. Și aveau și puțini peștișori și binecuvântău lui i a via să i pună și pe aceea înaintea lor.

8. Și au mâncat toți și s'au săturat și n'au luat ră mâș țe de făcăminte șapte coruri.

9. Și cei ce năpăseseră erau ca patru mii. Și i-a slobozit.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, a venit în părțile Dalmanei.

11. Și au ieșit fariseii și au început a se sfădi cu el, cerând dela el semn din cer, ispitindu-l.

12. Și suspinând cu duhul, a zis: Pentru ce nămul această cere semn? Amin grăiesc vouă, că nu se va da semn acestui neam.

13. Și lăsându-i, a intrat iarăși în corabie și a trecut de cealaltă parte.

14. Și ucenicii uitaseră să ia pâine, ci numai o pâine aveau cu ei în corabie.

15. Și le-a poruncit, zicând: Căutați de văz pești și de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod.

16. Și cugetau în sine, unul către altul zicând: Ne zice aceasta, pentrucă n'au vom pâine.

17. Iar Iisus înțelegând, le-a zis: Ce cugetați, că n'aveți pâine? Tot nu înțelegți, nici nu pricepeți? Tot împietrită este inima voastră?

18. Ochi având, nu vedeți și urechi având, n'au zici?

19. Și nu vă aduceți aminte, când am frânt cele unei pâini la cei unei mii, câte coruri pline de făcăminte ați luat? Zis-au lui: Doi asprezeci.

20. Și când cu cele șapte pâini la cei patru mii, câte coruri pline de făcăminte ați luat? Iar ei au zis: Șapte.

21. Și le-a zis: Încă nu înțelegți?

22. Și a venit la Betanida, și i au adus un orb și l au rugat să se atingă de el.

23. Și apucând pe orb de mână l-a scos afară din sat și scripând pe ochii lui și punându-i mâinile pe el, l-a întrebat de vede ceva.

24. Și el ridicându-se ochi, zicea: Văd ca oameni umblând, i văd ca copaci.

25. După aceea iarăși a pus mâinile pe ochii lui și l-a făcut să vadă și s'a îndreptat și vedea pe toți lumurii.

26. Și l-a trimis la casa sa, zicând: Să nu intri în sat, nici să spui cuiva din sat.

27. Și a ieșit Iisus și ucenicii lui în satele Cezareei lui Filip și pe cale a întrebat pe ucenicii săi, zicându-le: Cine zice oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns:

Ioan Botezătorul, iar alții Ihe, iar alții unul din prooroci.

29. Și al le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunt? Și răspunzând Petru i a zis: Tu ești Hristos.

30. Și le-a poruncit să nu spună nimănui această despre el.

31. Și a început să-i învețe, că Fiul Omului trebuie să pătimească multe și să fie desfrânat la bătrâni și de mai mari prooroci și de cărturari și să fie omorât și după trei zile să învieze.

32. Și grăia pe față acest cuvânt. Și lăsându-l Petru de o parte, a început să l i junească.

33. Iar el întorcându-se și zicându-l spre ucenicii săi, a certat pe Petru, zicând: Merg napoza mea, Satana, că nu cugeti cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

34. Și chemând la sine mulțimea împreună cu ucenicii săi, le-a zis: Oricine vrea să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să meargă după mine.

35. Că cine va vrea să și meargă așa va merge, o va pierde, iar cine se va pierde viața sa pentru mine și pentru Evanghelie, acela o va câștiga.

36. Că ce va folosi omul de va dobândi lumea toată, și și va pierde sufletul?

37. Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

38. Căci de cel ce se va rușina de mine și de cuvintele mele, în neamul acesta desfrânat și păcătoș, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni în măreția Tatălui său cu sfinții îngeri.

Schimbarea la față a lui Hristos. În judecata lămurită, lămurită a oamenilor pentru răstălmăcirea de scandal.

9. 1. Și le zicea: Amin grăiesc vouă, că sunt unu din cei sfinți, care nu vor gusta moarte până nu vor vedea în răstălmăcirea lui Dumnezeu venind ca putere.

2. Și, după șase zile, a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și i-a dus într'un munte înalt, deosebit, pe care singur și s'a schimbat la față înaintea lor.

3. Și veșmintele lui s'au făcut strălucitoare, albe foarte, ca zăpada, și n'au putea pe pământ să se găsească nălbitorul.

4. Și s'a arătat Ilie făcându-l ca Moise și grăiau cu Iisus.

5. Și răspunzând Petru a zis lor: Iisus: Tăvălește, bine este nouă să fim aici și să facem trei colibe: Tie una și lui Moise una și lui Ilie una;

6. Căci lu ştia ce să spună, că erau înfricoşaţi.

7. Şi s'a făcut nor umbrindui şi a venit glas în nor, grăind: Acesta este Fiul meu cel iubit, de acesta să ascultaţi.

8. Şi Iacobul a tându-se în prejur, n'au mai văzut pe nimeni, ci numai pe Iisus singur cu ei.

9. Şi coborîndu-se din munte, le-a poruncit ca nu mînui să nu spună cele ce văzuseră, decât numai cînd Fiul Omului va învia din morţi.

10. Şi ei au păstrat cuvîntul întrebându-se între ei: Ce însemnează a învia din morţi?

11. Şi-l întrebau pe el, zicînd: Pentru ce te faci furios şi călîmăieşti, că trefne să vină mai întîi Ilie?

12. Iar el răspunzând, le-a zis: Ilie venind întîi, va aşeza toate. Şi cum este scris despre Fiul Omului, asa va să pătimească multe şi să fie defăimat.

13. Dar zic vouă, că Ilie a venit şi au făcut cu el toate câte au vrut, precum s'a scris despre el.

14. Şi venind la ucenici, a văzut mulţime mare în prejurul lor, şi cărturari sfădindu-se cu el.

15. Şi îndată toată mulţimea văzându-l, s'a spălmîntat şi alergînd s'au închinat lui.

16. Şi a întrebat pe căr-

turari: Ce vă sfădiţi între voi?

17. Şi răspunzând unul din mulţime, a zis: Tăvăştătorule, am adus pe fiul meu la tine, avînd duh năut.

18. Şi orîndu-l apucă il aruncă la pămînt şi face spume şi scîrbaşte în dinţi şi întepeneşte. Şi am zis ucenicilor tăi să-l scoată, dar n'au putut.

19. Iar el răspunzând, le-a zis: O neam necredincios! Pînă cînd veni voi? Pînă cînd vă voi seferi pe voi? Aduceţi-l la mine!

20. Şi l-au adus la el. Şi văzându-l, l-a scuturat îndată duhul şi căzînd la pămînt se svîrcolea spărgînd.

21. Şi a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de cînd i-a venit aceasta? Iar el a zis: Din pruncie.

22. Şi de multe ori l-a aruncat şi în apă şi în foc, ca să-l piardă, dar de poţi ceva, ajută-ne, fiindu-ţi milă de noi.

23. Iar Iisus i-a zis: Tu poţi crede, toate sunt cu putinţă celui ce crede.

24. Şi îndată strigînd tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinţei mele.

25. Iar Iisus văzînd că năvăleşte mulţimea, a cerat duhul necurat, zicîndu-i: Duh mut şi surd, eu

tu porunceşti. Ieşi din ei şi de acum să nu mai intri în ei.

26. Şi răcnind şi sgarbîndu-l cu putere, a ieşit şi copilul era ca mort, în căt mulţi ziceau că a murit.

27. Iar Iisus apucându-l de mînă, l-a ridicat şi s'a sculat.

28. Şi intrînd în casă, cerut a lui Iosif întrebare deosebit: De ce n'au putut să-l scoatem?

29. Iar el le-a zis: Acest neam cu mine nu poate fi scos decât cu rugămine şi cu post.

30. Şi ieşind de acolo, străbătînd Galilea şi Iisus nu vrea să ştie cineva.

31. Că învăţa pe ucenicii săi şi le zicea: Fiul Omului se va da în mînile oamenilor şi-l vor omorî şi, după ce-l vor omorî, a treia zi va învia.

32. Iar ei nu înţelegeau cuvîntul şi se temeau să-l întrebe.

33. Şi a venit în Capernaum şi fiind în casă, i-a întrebat: Ce vorbeşti între voi pe calo?

34. Iar ei au tăcut, căci se sfădiseră pe care unul cu altul, cine dintre ei este mai mare.

35. Şi şezînd a chemat pe cei doisprezece şi le-a zis: Cel ce voreşte să fie întîiu, să fie cel din urmă între toţi şi titutorul slugă.

36. Şi luînd un copil, l-a pus în mijlocul lor şi luîndu-l în braţe, le-a zis:

37. Cineva va primi pe unul dintr'aceşti copii în numele meu, pe mine mă primeşte. Şi oricine mă primeşte pe mine, ei pe cel ce m'a trimis pe mine.

38. Şi l-a întrebat Iosif, zicînd: Învăţătorule, am văzut pe cineva, care nu vine după noi, scoţînd dracu în numele tău şi l-am oprit, pentru că nu vine după noi.

39. Iar Iisus a zis: Nu-l opreşti, că nu este pîneni care să facă minuni în numele meu şi să poată degrab să mă grăiască de rău.

40. Căci cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.

41. Şi cine vă va da să leţi un pahar de apă în numele meu, că ai lui Iisus stas sînteţi, a nu grăieşti vouă, nu-şi va pierde plata sa.

42. Şi cine va sminti pe unul din aceşti miei, care cred în mine, mai bine i-ar fi de şi-ar lega de gât o piatră de moară şi s'ar arunca în mare.

43. Şi de te sminteşte mîna ta, tai-o, că mai bine ţi este ciung să intri în viaţă, decât amîndouă mîinile avînd, să te duci în gheena focului.

44. Unde viermele lor nu
moare și focul nu se stin-
ge.

45. Și de te smintește pe
ciorul tău, tatăl, că mai
bine îți este să intri în
viața șchiop, decât să intri
în viața pieritoare, să
fi aruncat în gheena fo-
cului.

46. Unde viermele lor nu
moare și focul nu se stin-
ge.

47. Și de te smintește
ciorul tău, șchiop, că mai
bine îți este să intri în
viața în împărăția lui
Dumnezeu, decât să intri
în viața pieritoare, să
fi aruncat în gheena fo-
cului.

48. Unde viermele lor
nu moare și focul nu se
stinge.

49. Cui îi ficare cu fo-
c, să se va sărăci și orice jertfă cu
sare se va sărăci.

50. Bine nu este sarca,
dar dacă sarca își pierde
țigărea, cu ce o veți dregi?
Aveți sare în voi și
pace unii cu alții.

*Despre despărțirea soților.
Iisus învață pe
copii. Tânărul bogat. A
treia vestire a patimilor.
Fiii lui Zevedeu, Bartimeu
orbul.*

10. 1. Și sculându-se de
acolo, a venit în ho-
tărele iudei pe cesalță
parte de Iordan și iarăși
s'au adunat mulțimile la el

și iarăși le învăța ca de
înainte.

2. Și apropiindu-se farisei
și ei îl întrebă, spunându-l,
dă-le să se caie în latul
său și mase fetei.

3. Iar el răspunzând, le a-
zis: Ce v'ă poruncit Mo-
ise?

4. Iar el nu zis, Moise
a dat voie să-i scrie carte
de despărțire.

5. Și răspunzând Iisus,
le a zis: După învățătura
măstărită voastră v'ă scrie po-
runca aceasta;

6. Dar din începutul fă-
cării un bărbat și o fe-
meie s'au făcut Dumnezeu.

7. Și ei vor fi ca o
carne și o sârmă și vor fi
ca o singură carne.

8. Și vor fi amândoi un
trup, căci ei nu sunt
doi, ci un trup.

9. Deci, ceea ce a nă-
dărnicit Dumnezeu, omul să nu des-
partă.

10. Și în casă iarăși l'au
întrebat ucenicii despre a-
ceasta.

11. Și le-a zis: Oricine
și va lăsa femeia și va
lua alta, păcătuiește cu eu.

12. Și femeia de-și va lă-
sa părbatul și se va mă-
rita cu altul, păcătuiește.

13. Și aduceau la el co-
pii, ca să se atîngă de el,
iar ucenicii certau pe cei

ce îi aduceau.

14. Iar Iisus văzând, s'au
supărat și le-a zis: Lăsați

copiii să vină la mine și
să se apropie, că a unora ca
aceștia este împărăția lui
Dumnezeu.

15. Alina grăiesc vouă:
Cine nu va primi împără-
ția lui Dumnezeu ca un co-
pil, nu va intra în ea.

16. Și luându-i în brațe,
le-a binecuvântat, punân-
du-le mâinile peste ei.

17. Și ieșind el în drum,
a alergat la el unul și, în-
ghețându-l în mijlocul lui, îl
întreba, zicând: Învăța
tor le-ai, ce să fac ca să
înțeleg viața veșnică?

18. Iar Iisus i-a zis: Ce
ai zis? Nimeni nu
este bun, decât unul Dum-
nezeu.

19. Și i poruncile? Să nu
faci desfrânări, să nu u-
ci, să nu furi, să nu căl-
torești străni, să nu în-
gi, cinstește pe tatăl tău
și pe mama ta.

20. Iar el răspunzând, i-a
zis: Învățătorule, toate a-
cestea le-am păzit din tînc-
nărețele mele.

21. Iar Iisus căntând la
el, cu drag, i-a zis: Una
însă îți lipsește: Mergi,
vinde tot ce ai și dă sara-
cilor, și vei avea comoară
în cer, și luându-ți crucea,
vino de-mi urmează mie.

22. Iar el înfrustându-se
pe cuvîntul acesta, s'au dus
măhnut, pentru că avea bo-
gății multe.

23. Și Iisus uitându-se
împrejur, a zis ucenicilor

săi: Cât de greu vor intra
cei avuți în împărăția lui
Dumnezeu!

24. Iar ucenicii erau ui-
ritați de cuvintele lui. Dai
Iisus, iarăși vorbind, le a-
zis: Fiecare, cât de greu este
celor ce se încred în au-
turi să intre în împărăția
lui Dumnezeu!

25. Mai lesne este căm-
ile să treacă prin urechile
acelor, decât bogatului să
intre în împărăția lui Dum-
nezeu.

26. Iar el mai mult se
miraj, zicând unul către
altul: Și cine poate să se
mântuiască?

27. Și Iisus căntând la
ei, le-a zis: La oameni este
cu neputință, dar nu la
Dumnezeu; căci la Dum-
nezeu toate sunt cu pu-
tință.

28. Și a început Petru
să-i zică: Iată, noi am lă-
sat toate și ți-am urmat.

29. Iar Iisus răspunzând,
a zis: Amin grăiesc vouă:
Nimeni nu este care și-a
lăsat casă, sau tată, sau
mamă, sau frați sau surori
sau copii, sau țarină, pen-
tru mine și pentru Evan-
ghelie.

30. Și să nu ieși înșutit
acum în vremea aceasta de
prigoni case și frați și
surori și tată și mamă și
copii și holde și țarine, iar
în veacul ce va să vină
veată veșnică,

31. Și mulți dintre ei vor

în pe urmă și le pe urma
întâi.

32. Și erau pe cale su-
indu-se la Ierusalim, și
Iisus mergea înaintea lor.
Și ei erau uimiți și mer-
gând după el erau înfrico-
șăți.

33. Și luând iarăși pe
cei doisprezece, a început
să le spuna cele ce erau
să i se întâmple: Iată, no-
stru la Ierusalim și Fiul
Omului va fi răstignit
de către preoților și cărtura-
rilor și-l vor osândi la
moarte și-l vor da păgă-
nilor.

34. Și-l vor batjocori și-l
vor biciui și-l vor scuipa
și-l vor omorî și a treia zi
va învia.

35. Și au venit la el Ia-
cov și Ioan, fiii lui Zeve-
deu, zicând: Învățătorule,
voin ca ceea ce ți vom cere
să ne faci.

36. Iar el le-a zis: Ce
voiți să vă fac?

37. Iar ei i-au zis: Dă-
ne să ședem unul de-a-dreapta
ta și altul de-a-stânga ta,
întru slava ta.

38. Iar Iisus le-a zis:
Nu știți ce cereți. Puteți
să beți paharul pe care îl
bea eu și eu botezul cu
care mă botez eu să vă
botezați?

39. Iar ei au zis: Putem.
Iar Iisus le-a zis: Paharul
pe care eu îl beau, eu adu-
vărat îl veți bea și eu bo-

tezul cu care mă botez eu,
eu vă veți boteza,

40. Dar a ședea de-a-
dreapta mea și de-a-stânga
mea, nu este al meu să dau,
ci celui pentru care s'a pre-
gătit.

41. Și auzind cei zece,
au început a se mânia pe
Iacov și pe Ioan,

42. Iar Iisus chemându-
le a zis: Știți că cei ce se
sototesc capeteni ale ie-
rusalimului și cei mari ai lor le stăpă-
nuesc;

43. Dar între voi nu va
fi așa, ci care va vrea să
fie mare între voi, să
vă fie slugă,

44. Și care va vrea să
fie între voi întâiu, să fie
tuturor slugă;

45. Că și Fiul Omului n'a
venit ca să se slujească, ci
ca să slujească el și să-și
deie sufletul în răscumprare
pentru mulți.

46. Și au venit în Ieri-
hon. Și ieșind din Ierihon,
el și ucenicii lui și mulțime
hoată, Bartimeu orbul,
fiul lui Tiron, ședea lângă
drum cerșind.

47. Și auzind că este
Iisus Nazarineanul, a în-
ceput să strige și să zică:
Iisuse, Fiul lui David, mi
lueste mâna!

48. Și mulți îl certau, ca
să tacă, iar el cu mult mai
vârtos striga: Fiul lui Da-
vid, miluiește-mă!

49. Și stând Iisus, a zis:

terat-l și îl chemat pe
el și l-a înfrumusețat;
Școală ta. Te cheamă.

50. Iar el lepădându-și
manta s'a sculat și a venit
la Iisus.

51. Și a răspuns Iisus:
Zis: Ce vorești să ți fac?
El a zis: Doamne, fă-mă
torule, să văd.

52. Iar Iisus i-a zis:
Vergi. Căci zice: Tu ești
măntuit. Și îndată a vă-
zut și arma lui Iisus pe
el.

*Intenția lui Iisus subim. Nu a
chintul neroditor. Curățirea
templului. Puterea credin-
ței. Botezul lui Ioan.*

11. Și când s'a apropiat
de Ierusalim, la
Betfagie și la Betania,
spune multe Măslinilor, a
zice pe două din ei să
săi.

2. Și le-a zis: Mergeți în
satul dinaintea voastră și
intrând în el, îndată veti
afla un mânăz legat, pe care
nimic din oameni n'a ge-
rit. Deslegă-l și aduceți-l.

3. Și de vă va zice cine-
va: De ce faceți aceasta,
spuneți că Domnul are tre-
buintă de el și numaide
at îl va trimite aici.

4. Deci au mers și au
afla mânăzul legat lângă
ușa afară la răspântie, și
l-au eslegat.

5. Iar unul din cei ce
stau acolo au zis: Ce fa-

ceți? De ce deslegați mână-
zul?

6. Iar ei le-au răspuns
precum le porțise Iisus,
și i-au lăsat.

7. Și au adus mânăzul la
Iisus și și-au pus pe el ha-
nele și Iisus a sezut la
sura.

8. Și mulți asterneau
veșminte lor pe cale, iar
alții cămașuri și le as-
terneau pe cale.

9. Și cei ce mergeau în-
ainte și cei ce veneau pe-
trădă strigau, zicând:
Osana! Binecuvântat este
cel ce vine în numele Dom-
nului.

10. Binecuvântată este
împărăția ce vine, a pūri-
telor noștri David! Osana
întru cei de sus!

11. Și a intrat Iisus în
Ierusalim și în templu și
privind toate și venind
fiind în seară, a ieșit la
Betania cu cei doisprezece.

12. Iar a doua zi ieșind
ei din Betania, el a fă-
mânzat.

13. Și văzând un smochin
de leparta, având fruze
a mers să vadă de vi: află
ceva în el, și venind la el,
n'a aflat nimic decât fru-
ze, că înăuntru era vremea
smochinelor.

14. Și a zis Iisus: Nu
mem să nu năvălesc
rod din tine în veac. Și
ucenicii lui auzeau.

15. Și a venit la Ierusa-
lim și intrând Iisus în tem-

plu, a început să dea afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu și mesele scribătorilor le lăsa și scaunule celor ce vindeau porumbei la răsturnat.

16 Și nu lăsa să treacă cineva vreun lucru prin templu.

17 Și-i învăța zicând: Nu este scris: «Casa mea, casă de rugăciune se va chema la toate neamurile.» Iar voi ați făcut o pustie de templu!

18 Și au auzit mai marii preoților și cărturarii și căutau cum să-l piardă, căci se temeauă de el, pentru că totuși el nu făcea nimic împotriva lui.

19 Și când s'a făcut seară, a ieșit afară din cetate.

20 Și a doua zi trecând pe acolo, a văzut smochinul uscat din rădăcină.

21 Și aducându-l, a arătat Petru, i-a zis: Învățătorule, iată smochinul pe care l-ai blestemat, s'a uscat.

22 Și răspunzând Iisus, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu.

23. Căci amin, grădese voastră, că cel ce ar zice marelui acestuia: Radică-te și aruncă-te în mare și nu se va îndoi, în marea sa, ci va fi acolo cele ce zice vor fi.

24. De aceea vă zice: Ioan

te căte cereți, rugându-vă, credeți că veți lua și le veți avea.

25. Și când stați de vă rugați, certati-vă orice aveți împotriva voastră, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să vă scute gresălele voastre;

26. Iar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru cel din ceruri, nu va ierta gresălele voastre.

27. Și au venit iarăși la Ierusalim și au intrat în templu, mai-marii preoților au venit la el și cărturarii și l-au întrebat:

28. Și au zis: Că ce putere faci acestea? Și noi ți-am dat puterea acestor să faci acestea?

29. Iar Iisus le-a zis: Vă voi întreba și eu un cuvânt și să-mi răspundeți și vă voi ști cine și cu ce putere fac acestea.

30. Botezul lui Ioan era din cer sau de la oameni?

31. Și chibzuiau între ei, zicând: De vom zice: Din cer, va zice: Pentru ce dar n'ați crezut în el?

32. De vom zice: De la oameni, ne temem de popor, căci toți cred că Ioan a fost prooroc.

33. Și răspunzând, au zis lui Iisus: Nu șăm. Și Iisus răspunzând, le-a zis: Nici eu nu vă spun ca ce putere fac acestea.

Pilda cu lucrătorii vii. Plata dădoci. Înțierea morților. Cea mai mare poruncă din lege. Al cui fiu e Hristos? Înțărirea lucrătorilor.

12. 1. Și a început să le grăiască în pilde: Un om a sădit vie și a împrejurat-o cu gard și a sădit-o cu semințe sub teacă și a sădit-o cu a dăci lucrătorii.

2. Și la vremea timpului a slugă la lucrători, ca să ia dela ei din rodul viei.

3. Iar ei prinzându-o, au bătut-o și au trimis-o cu mâna goală.

4. Și iarăși a trimis altă slugă, și pe aceea lăsată din eu pietre, i-au spart capul și i-au dat drumul cu o cură.

5. Și iarăși a trimis altă. Și pe aceea au omorât-o, și multe altele pe ale lucrătorilor, pe alții ucizându-le.

6. Deci având încă un fruct al sădii, i-a trimis și pe el cel din urmă la ei, zicând: Se vor rușina de fructul meu.

7. Iar acei lucrători văzându-l venind, au zis între ei: Acesta este moștenitorul. Veru să-l ucidem și moștenirea lui va fi a noastră.

8. Și prinzându-l l-au ucis și l-au aruncat afară din vie.

9. Deci ce va face stăpânul viei? Va veni și va pierde pe lucrătorii, iar viața va da altora.

10. Au zis scripșura a conștiinței: «Pătrunzi pe care n'ai lăsat în seara a zădărnici, aceasta a ajuns în capul unghinului.

11. Dela Domnul s'a făcut aceasta, și așa n'au arătat în viața noastră.

12. Și când s'a dat pilda, de se temeauă de multime, căuta să-l ucidă, dar nu l-au putut găsi.

13. Și au trimis la el pe unii din farisei și din iudei, ca să-l prindă în cuvânt.

14. Iar ei venind, i-au zis: Învățătorule, știi că adovărat ești și nu-ți este teamă de nimeni, că nu căutăm la fața oamenilor, ci într'adevăr călăuzim pe nezeu învești. Se poate să dăm laude Ce arului sau?

15. Și Iisus, cu să n'ăm?

16. Iar el și ei făcând, au zis: «Adovărat ești și nu-ți este teamă de nimeni, că nu căutăm la fața oamenilor, ci într'adevăr călăuzim pe nezeu învești. Se poate să dăm laude Ce arului sau?»

17. Și i-au adus. Și i-a întrebă Iisus: Al cui este acest chip și scrisul de pe el? Și ei au zis: Al Cezarului.

18. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

8. Și să vă putea nea-
peste neam și împărăie
peste iudaie și voi în-
entremare pe alocuri și
foamete și turburări. A-
cestea sunt începutul du-
rății.

9. Luați scauna la voi în-
șivă, căci vă vor da în si-
nagogă și în sinagogă veți
fi cați și uariți. Iar
noi și a naștrăși și ve-
sta pentru mine, spre mâr-
turie lor.

10. Căci întâi trebuie
să se propovăduie. Pe
vângăceli în toate neamuri
me.

11. Iar când va veni
duce să vă dă să nu vă
îngrăjiți de mâncare
ce veți grăi, ci ceea ce vi
se va da în acel ceas, a-
ceea să grăiți: Că nu veți
săntați, ci ce veți grăi,
ci Duhul Sfânt.

12. Atunci va da frate
pe frate la moarte și tată
pe fiu și se vor ucide capu-
șii și parșii și voi
omori.

13. Și veți fi urși de
toți pentru numele meu
cel ce va rădă pe mine în
sărit, acela se va mîna
lui.

14. Și cînd veți vedea
urșirea, pastora, care pre-
dica de Daniel și de atî-
stăne unde nu se cade (cîm-
este să înțeleagă), atunci
ce ce vor fi în iudea, să
fugă la munte.

15. Și cei ce po acopo-

niș sa nu se coloreze în
casă, nici să intre ca să
nu ceva din casa sa.

16. Și cel ce va fi în
țarină să nu se întoarcă
înapoi ca să-și ia haina.

17. Dar voi cei ce vor
avea în pînătece și celor
ce vor alăpta în zilele a-
celor.

18. Cînd va fi în zilele
acelea, va fi în zilele a-
celor.

19. Căci va fi în zilele
acelea neceaz, cum n'a fost
pînă acum de la începutul
lucrării pe care a zidit-o
Dumnezeu și nici nu va
mai fi.

20. Și de n'ar fi scur-
tat Dumnezeu zilele ace-
lea, n'ar mai știți nici
un trup, dar pentru cei a-
leși, pe care i-a ales, a scur-
tat zilele acelea.

21. Atunci de va veni
cineva: Iată aici este Hri-
stos, sau iată acolo, să nu
credeti.

22. Că se vor sedea în
șosea, în noaptea și prooroci
mincinoși și vor face somne
și minci, ca să înșele. De
ce fi ei înșelați, și po-
ca aleși.

23. Iar voi luați scauna.
Iată naștrăși și voi
toate.

24. Și în zilele acelea,
după ce azuț acelu, soarele
se va întinece și luna nu-și
va mai da lumina ei.

25. Și stelele vor că-
ca cer și puterile din ce-
ruri se vor clătina.

26. Atunci vor vedea
pe Fiul Omului venind în
nor, cu putere multă și cu
slavă.

27. Și atunci va trimite
pe îngeri săi și va alina
pe aleși săi din cele patru
cîntări, de la marginea
lucrării pînă la marginea
cîntării.

28. Iar dela amochin în-
vațai pînă: Cînd va veni
lui esto frigedă și înfrun-
zeste, știți că aproape este
vara.

29. Așa și voi, cînd veți
vedea acestea înplînu-
se, să știți că el este aproape
pe lângă voi.

30. Amin grăiesc vouă,
că nu va trece neamul
acesta, pînă nu vor fi toate
acestea.

31. Cînd și părintele
vor trece, iar cîntări
mele nu vor trece.

32. Iar de ziua sa nu
ceasul acela nimeni nu
știe, nici îngeri din cer,
nici Fiul, ci numai Tatăl.

33. Iar cînd veți, prive-
ghiați și vă rugați, căci
nu știți cînd va fi venirea
acesta.

34. Este ca un om plecat
departe, care lăsîndu-și ca-
sa și dînd slugilor puterea
și făcîndu-l lucrul său, a
poruncit portarului să ve-
gheze.

35. Priveghiați dar, căci
nu știți cînd va veni stă-
pînă casei: seara, ori la

miezul nopții ori la căm-
tatul cocoșilor, ori la lîm-
neata.

36. Ca nu cumva venind
fără de veste, să vă afle
dormind.

37. Iar ceea ce vă va
tăia zădărnice. Priveghiați!

1. Și în pînă două zile
erau Paștele și Azi-
mle și cîntări și cîntări
preaților și cîntării, cum
să-l lăsați cu vișez, ca
să-l omoare.

2. Dar ziceau: Nu la
prea, ca să nu se ter-
burare în popor.
Si fiind în Betania,
în casa lui Simon leproșul
și sezînd la masă, a venit
o femeie avînd un alaba-
stru cu mir le nari rat,
de mare preț și spîrgeînd
vasul a turnat mirul pe
capul lui.

3. Și erau unii mîhnîți
în cîntări lor, zîcînd: Por-
tăre să-l făcînt această
vătă la mir?

4. Că i se putea vinde cu
mai mult de trei sute de
dinari și să se dea sără-
cilor. Si năvînuiau înpo-
triva lui.

5. Iar Iisus a zis: Lăsa-
ți-o. De ce îi faceți supă-

mare? Că bun lucru a făcut cu mine.

7. Căci pe săraci pururoa îi aveți ca voi și ori când voți, puteți să le faceți bine, dar pe mine nu mă aveți pururoa.

8. Ea ce a avut de făcut, a făcut, mai dinainte a apucat să ungă trupul meu spre îngropare.

9. Amin grăiesc vouă: Ori mie se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va povesti și ce a făcut ea, spre laudă menirea ei.

10. Și Iuda Iscariotul, unul din cei doisprezece, s'a dus la mai mari preoți, ca să vândă pe Iisus.

11. Iar ei auzind, s'au bucurat și au făgăduit să-l dea lui. Și el cânta, vreme cu preț, să-l dea lor.

12. Și în ziua cea dintâi a Azimilor, când jertfiau mielul de Paște, i-au zis unii săi: Unde voiești ca mergând, să gătim să mănânci Paștele?

13. Și a trimis doi din ucenicii săi și le-a zis: Duceți-vă în cetate și vă va întâmpina un om ducând un vas de lut cu apă. Mergeți după el.

14. Și unde va intra, ziceți stăpânului casei: Învățătorul zice: Unde este camera în care să mănânc Paștele cu ucenicii mei?

15. Și el vă va arăta o încăpere mare sus, așter

nută, gata. Acolo pregătiți-l.

16. Și au ieșit ucenicii lui și au venit în cetate și au aflat precum le zisese și au pregătit Paștele.

17. Și făcându-se seară, a venit cu cei doisprezece.

18. Și șezând ei și mănâcând, le-a zis Iisus: Amin grăiesc vouă, că unul din voi, care mănâncă cu mine, va să mă vândă.

19. Iar ei au început să se întristeze și să zică unul către unul: Nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând, le-a zis: Unul din cei doisprezece, care întinge cu mine în blid.

21. Că Fiul Omului merge precum este scris despre el, dar voi omului aceluia prin care Fiul Omului se vinde! Bine ar fi fost de omul acela, de nu s'ar fi născut.

22. Și mănâcând ei, a luat Iisus pâine și binecuvântând, a frânt și le-a dat și a zis: Luați, mâncați, această este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind, le-a dat și au băut din el toți.

24. Și le-a zis: Aceasta este sângele meu, al legii celei noi, care pentru mulți se varsă.

25. Amin grăiesc vouă, că de acum nu voi mai bea din rodul vitei, până în ziua aceea, când îl voi

bea nou în împărăția lui Dumnezeu.

26. Și după ce au cântat laude, a ieșit la muntele Măslinilor.

27. Și a zis Iisus: Toți voi, lepăda de mine în noaptea aceasta, că scris este: «Bate-voină păstorul și se vor risipi oile».

28. Dar după ce voi să învia, voi merge mai înainte de voi în Galileia.

29. Iar Petru, cu zis: Chiar dacă toți se vor lepăda, eu nu.

30. Și i-a zis Iisus: Amin grăiesc ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocorul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine.

31. Iar el cu mult mai vădit zicea: De ar fi să și mor cu tine, nu mă voi lepăda de tine. Ascuncea ziceau toți.

32. Și au venit la un loc, al cărui nume este Ghetsemani, și a zis ucenicilor săi: Ședeți aici până mă voi ruga.

33. Și a luat cu sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și a început să se înspăimânte și să se turbure.

34. Și le-a zis: Întristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și privegheați.

35. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și se ruga, că de

este ca puțină, să treacă dela el ceasul acela.

36. Și zicea: Părinte, toate îți sunt cu puțință. De-partează dela mine paharul acesta, dar fie mi ce voiești tu.

37. Și a venit și i-a găsit dormind, și a zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși să priveghezi un ceas!

38. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, căci dușul este văgheț, iar trupul nu poate.

39. Și iarăși mergând s'au rugat, același cuvânt zicând.

40. Și întorcându-se, i-a aflat iarăși dormind, căci ochii lor erau îngreunați și nu știau ce să-i răspundă.

41. Și a venit a treia oară și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți! Destul este! A sosit ceasul: Iată, Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergeți: Iată, col ce m'a vândut s'a apropiat.

43. Și îndată, încă vorbind el, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și cu o gloată multă cu săbii și cu boțe, dela mai marii preoților și dela cărturari și dela bătrâni.

44. Iar cel ce îl vându-se, le dăduse semn, zicând: Pe care-l voi săruta, ace-

la care Prindeți și duce
pe-l sub pază.

45. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

46. Iar el auzind mâr-
tore, pe el și l-au prins.

47. Și unul din ce ce
stau lângă el, scotând sa-
bia, a lovit pe sluga mare-
lui preot și i-a tăiat o ure-
che.

48. Și răspunzând Iisus,
le-a zis: Ca la un tâlhar

49. Iar el auzind mâr-
tore, pe el și l-au prins.

50. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

51. Iar el auzind mâr-
tore, pe el și l-au prins.

52. Iar el, lăsând gîl-
gul, a fugit gol.

53. Și el auzind mâr-
tore, pe el și l-au prins.

54. Iar Petru de departe
a ners după el, până în-
tru în curtea marei
preot și ședea în preună
cu slugile încălzindu-se la
foc.

55. Iar mai-marii preo-
ților și tot sinedrul cântau
împotriva lui Iisus mărtu-

rie, ca să-l moare și nu
să-l scutur.

56. Căci mulți marturi
scad mulțimea împotriva
sa și mărturie nu se po-
tea da.

57. Și ridicându-se unul,
a mărturisit: Știu că tu
sînti tu, zicînd:

58. Nu l-ai negat? Și
cînd l-au vădit pe el în
templu, tu ai tăcut și
nu ai răspuns.

59. Și nici așa nu era la
foc mărturie lor.

60. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

61. Iar el auzind mâr-
tore, pe el și l-au prins.

62. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

63. Iar Petru de departe
a ners după el, până în-
tru în curtea marei
preot și ședea în preună
cu slugile încălzindu-se la
foc.

64. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

65. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

66. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

67. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

66. Și fiind Petru jos
în curte, a venit una din
slugile marei preot,

67. Și văzînd pe Petru
sîntîndu-l, a zis: Știu că
tu sînti tu, zicînd:

68. Nu l-ai negat? Și
cînd l-au vădit pe el în
templu, tu ai tăcut și
nu ai răspuns.

69. Și nici așa nu era la
foc mărturie lor.

70. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

71. Iar el auzind mâr-
tore, pe el și l-au prins.

72. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

73. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

74. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

75. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

76. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

77. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

78. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Învăța-te! Și, la sâr-
tat.

1. Și îndată diminea-
ța, mai-marii preo-
tor sînt făcînd ca bătrînu
și cu cărturari și tot sine-
drul și legînd pe Iisus.

2. Și la întrebare Pilat:
Tu ești împăratul Iude-
lor? Iar el răspunzînd, i-a
zis: Nu.

3. Iar mai-marii preo-
ților îl învinsau de multe
ori. Și, Puat îl întreba,
zicînd: Nu răspunzi ni-
mi? Întă căte spun im-
potriva ta.

4. Iar Iisus mince n'a
răspuns, înat se mura
Pilat.

5. Iar la petrecutul Pa-
ștelui, slăvirea cu inten-
țiat, pe care îl cerea.

6. Și era unul numit Ba-
raba, înscris în preună
cu niste răsculați, care în răs-
coală facușă război.

7. Și gloată strigînd, a
înțeles să ceară să-l lău-
cuiască.

8. Iar Pilat le-a răspuns,
zicînd: Vreți să vă slăvi-
ze pe împăratul Iude-
lor?

9. Căci știa că din vră-
și lăduseră mai mari preo-
ților.

10. Iar mai mari preo-
tor a iudicat gloata, ca
mai vîrt să ceară pe Ba-
raba să-l slăvească.

11. Iar Pilat răspunzînd,
marș le-a zis: Dar ce vo-
reți să fac eu cel pe care
il numiți împăratul Iudei-
lor?

12. Ei iarăși au strigat:
Răstignește-l.

13. Iar Pilat le-a zis:

Dar ce rău a făcut? Iar ei mai vartos strigau. Răstignește-l.

15. Și Pilat vrând să facă pe voia glator, a slobozit pe Baraba, iar pe Iisus biruindu-l, l-a dat să se răstignească.

16. Iar ostașii lui Iosif înăuntrul curții, adică în pretoria și au chemat toată cohoria.

17. Și l-au îmbrăcat în porfiră și împletind capul de spini, l-au pus o pe cap.

18. Și au început să-l bată cu palme. Bietăre, împăratul Iudeilor.

19. Și lăutara peste capul lui trestie și l-au scuipat, și căzând în genunchi l-au necănit.

20. Și după ce l-au bat jocosit, l-au desbrăcat de porfiră și l-au îmbrăcat cu lănele sale și l-au dus să-l răstignească.

21. Și au silit pe un trestier care venea din țărână, Simon Cireneul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să-l ducă crucea.

22. Și l-au dus la locul Golgota, care se tâlmăcește: Locul Căpățânii.

23. Și-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, iar el n'a luat.

24. Și răstignându-l și au împărțit hainele lui, aruncând sorți pe ele, care ce să ia.

25. Și era ceasul al treilea și l-au răstignit.

26. Și era pricina vinului scrisă: Împăratul Iudeilor.

27. Și împreună cu el au răstignit doi tâlhari, unul de-a dreapta și unul de-a stânga lui.

28. Și s'a împlinit Scriptura care zice: «Și cu cei fără-de-lege s'a socotit».

29. Și ce ce treceau din huleau, clătănându-și capetele și zicând: O! Cel ce ai așezat templul și zidurile îl zidești.

30. Măntuiește-te pe tine însuși și coborâre-te de pe cruce!

31. Asemenea și mai-marii pretorie și centurarii. Înfrigurat și zec, zicea unul către altul: Pe alții a mântuit, pe sine nu se poate mântui!

32. Iisus împăratul lui Israel, coborâ-se acum de pe cruce, ca să vedem și să credem lui. Și cei împreună cu el răstigniți, îl ocărau.

33. Iar când a fost ceasul al șaselea, întunec s'a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.

34. Și în ceasul al nouălea l-a strigat Iisus cu glas mare zicând: *Eloi Eloi, lama sabahani!* care se tâlmăcește: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce m'ai părăsit?

35. Iar unii din ce. ce

36. Iar unii din ce. ce

stau de față auzind, ziceau: Iată, pe Ilie îl strigă.

36. Și alergând unul și apăsându-l într-o trestie, l-a dat să bea, zicând: Lăsa-l să se răstignească! Lăsa-l să se răstignească!

37. Iar Iisus scoțând strigăt mare, și-a dat duhul.

38. Și cutropoasna templului s'a scuturat în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutasul, care sta în fața lui, că așa strigând și-a dat duhul, a zis: Cu adevărat, omul acesta Fiul lui Dumnezeu era.

40. Și erau la față și cinci de departe privind, între care era și Marin Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și al lui Iosif și Saloni.

41. Care și când era el în Galileia mergeau după el și îi slujeau și multe altele, care se scriseră cu el la Ierusalim.

42. Și făcând în se seară, pentru că era vineri, care este înaintea sâmbetei,

43. A venit Iosif din Arimatea, sfetnic ales, care era așteptând și el împărăția lui Dumnezeu, și înfrățindu-l, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s'a mirat că a murit așa curând și chemând pe sutas, l-a încredințat de a merge la moarte.

45. Și aflând de la sutas, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și el cunpărând giulgiu și coborându-l de pe cruce, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într'un mormânt, care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră pe ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria lui Iosif priveau unde îl pun.

Învierca lui Hristos. Ară-tările sale. Porunca hotărâtă. Îndălțarea la cer.

16 1. Și tocând sâmbăta, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și Saloni, au cunpărat arăstare, ca venind să-l încredințeze.

2. Și în ziua întâia a săptămânii, foarte de dimineață, când răsărea soarele, au venit la mormânt.

3. Și zicea una către alta: Credeți că va prăvăli piatra de la ușa mormântului?

4. Și ridicându-și ochii, au văzut piatră prăvălită, căci era foarte mare.

5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, înălțat în veșmânt alb, și s'au sperimântat.

6. Iar el le-a zis: Nu vă sperimântați. Căutați pe Iisus Nazarineanul, cel răstignit? A înviat! Nu este

aici. Iată locul unde fusese pus.

7. Cîi mergeți de spuneți ucenicilor lui și lui Petru, că va merge mai înainte de voi în Galileia. Acolo îl veți vedea, precum v-a zis.

8. Și leșind, au fugit de la mormînt, că erau cîrșite de frică și de lămurire și nu au nimeni n-au spus, cîi se temeau.

9. Iar după ce a înviat Iisus, duminică, în ziua a doua a săptămînii (du-măni), s'a arătat întâi Mariei Magdalene, din care se scese șapte draci.

10. Aceea mergînd, a vestit pe cei ce fuseseră cu el, care plîngeau și se tînu-giau.

11. Și accia auzind că el este viu și a fost văzut de ei, n'au crezut.

12. După aceea s'a arătat în altă înfățișare la doi din ei, care mergeau la o tîrnă,

13. Și accia mergînd, au spus celorlalți, dar n'au crezut.

14. Iar după aceea se-

zînd ei, cei unsprezece, li s'a arătat și a imputat ne-credutei și înăpătrării mi-nii lor, că n'au crezut ce lor ce l-au văzut că a în-viat.

15. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propove-duiți Evanghelia în toată făptura;

16. Cel ce va crede și se va boteza se va mîntui, iar cel ce nu va crede se va osîndi.

17. Iar celor ce vor crede, aceste semne vor merge în numele meu draci vor scoa-te, în limbi noi vor grîni.

18. Șerpi vor lua în mînă și chiar de vor bea cova de foc, nu va vîrîia, peste binavi omului își vor pune și se vor însă-nătoși.

19. Deci Domnul, după ce a vorbit cu ei, s'a înăl-tat la cer și a sezut de-a dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei leșind au pro-poveduit pretutindeni, Dom-nul ajutându-le și întărind cuvîntul prin semnele ce-urmaru. Amin.

SFÎNTA EVANGHELIE DELA LUCA

Vestirea nașterii lui Ioan
Botezatul lui. Bisericești
Sf. feciică Maria și Eli-saveta. Nașterea lui Ioan.
Zaharia și sorocul.

în rîndul săptămînii sale, înainte la Dumnezeu,

9. După obiceiul preotiei, ieșit sorții să iasă, se, intrînd în templul Dom-nului.

10. Și toată mulțimea poporului era rugîndu-se atîra în vremea tîmării.

11. Și i s'a arătat îngerul Domnului, stînd la dreapta altarului tîmării.

12. Și s'a spîmîntat Zaharia văzîndu-l, și frîc-a căzut peste el.

13. Iar îngerul a zis că-tre el: Nu te teme, Zaha-ria, că s'a născut rugîndu-te și femeia ta Elisaveta își va naște un fiu și i va pune numele Ioan.

14. Și îți va fi bucurie și veschie și mulți se vor bucura de nașterea lui.

15. Cîci va fi mare înaintea Domnului și vin și s'heră nu va bea și se va umplea de Duh Sfînt încă din pîntecele mamei sale.

16. Și pe mulți din fiu lui Israel va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

17. Și va merge înaintea lui cu dăru și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre fii și pe cei neascultători la în-țelepciunea dreptilor, ca să gătescă Domnului popor pregătut.

1. Deoarece n'au s'a încercat să alcătuiască o istorisire despre faptele ce s'au adăverit între noi,

2. Precum ne-au împăr-tășit cei ce dela început au fost văzători și slujitori ai Evangheliei,

3. Mi s'a părut și mie, urmîndu-i toate, că dîmă-mintul dela început, pe-rînd să te scriu, puter-nice Teofil,

4. Ca să cunoști teneini-cia învățăturilor pe care le-ai primit.

5. Fost-a în zilele lui Irod, regele Iudeii, un proot carcerier cu numele Zaharia, din clasa preotească a lui Avia, și femeia lui din fi-iciele lui Aron și numele ei Elisaveta.

6. Și erau amîndoi drepti înaintea lui Dumnezeu, um-blînd fără prihană în ton-te poruncile și rîndăciile Domnului.

7. Și n'aveau copii, pen-trucă Elisaveta era stearpă și amîndoi erau înaintați în zilele lor.

8. Și cînd a slujit el,

18. Și a zis Zaharia către inger: După ce voi cunoaște aceasta? Că eu sunt bătrân și femeia mea trecută în zilele ei.

19. Și răspunzând ingerul, i-a zis: Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu și sunt trimis să grăiesc către tine și să-ți vestesc acestea.

20. Și iată, vei fi mut și nu vei putea vorbi până în ziua când vor fi acestea, pentru că n-ai crezut cuvintelor mele, care se vor împlini la vremea lor.

21. Și poporul aștepta pe Zaharia și se miră că zăbovesc în templu.

22. Și când el nu putea să le vorbească și nu cunoscute ei că vedea a văzut în templu, că le făcea semne cu mâna și n-ai rămas mut.

23. Și când s-au împlinit zilele slujbei lui, s'a dus la casa sa.

24. Iar după zilele acestea, a rămas grea Elisaveta, femeia sa, și s'a născut ei un fiu, zăcând.

25. Că așa i-a făcut Domnul în zilele în care a socotit să i-l dea oana mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șasea, trimis a fost ingerul Gavriil de la Dumnezeu în cetatea Galileii, al cărei nume era Nazaret,

27. La o fecioară logodită cu bărbat, al cărui

nume era Iosif, din casa lui David. Și numele fecioarei Maria.

28. Și intrând ingerul la ea, a zis: Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.

29. Iar ea văzând, s'a spălmântat de cuvântul lui și cugeta ce va fi însemnarea tuturor acestor.

30. Și i-a zis ingerul: Nu te teme, Maria, că ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată vei avea în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus.

32. Acesta va fi mare și Fiu Celui înalt și va chema și-i va da lui Domnul Dumnezeu tronul lui David, tatăl său.

33. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția lui nu va avea sfârșit.

34. Și a zis Maria către inger: Cum va fi aceasta, în vreme ce nu știu de bărbat?

35. Și răspunzând ingerul, i-a zis: Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui prea înalt te va umbrî; pentru a ceea ce și sfântul și se va naște din tine, se va chema Fiul lui Dumnezeu.

36. Și iată Elisaveta, rămasă fără bărbat, a născut un fiu la bătrânețe ei și aceasta este a șasea lună

pentru ea care se chema steașcă,

37. Că la Dumnezeu nici un lucru nu este cu neputință.

38. Și a zis Maria: Iată roaba Domnului sunt. Fie mie după cuvântul tău. Și s'a dus ingerul la ea.

39. Și scutându-se Maria în zilele acelea, mers-a la munte cu degrabă, într-o cetate a seminției lui Iuda,

40. Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisaveta.

41. Și când a auzit Elisaveta salutarea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei și s'a umplut de Duh Sfânt Elisaveta.

42. Și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tale.

43. Și de unde mie a aceasta, că să vină la mine marea Domnului mea?

44. Că iată, cum veni glasul salutării tale la urechile mele, a săltat pruncul cu bucurie în pântecele meu.

45. Și femeia este cea ce a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.

46. Și a zis Maria:

47. Mărește sufletul meu pe Domnul și duhul meu s'a lucrut de Dumnezeu. Mântuitorul meu,

48. Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată,

de acum mă vor fericii toate neamurile,

49. Că mi-a făcut mie mîrire cel Paternic și sfînt este numele lui.

50. Și mila lui în noam și în veci spre cei ce se tem de el.

51. Arătat-a tăria brațului său, risipit-a pe cei mândri în cogitul inimii lor.

52. Coborît-a pe cei puternici de pe tronuri și a înalțat pe cei smeriți.

53. Pe cei flămânzi i-a sătulat de bunătațe și pe cei băgați i-a scos afară de cerșet.

54. Spriginit-a pe Israel, sluga sa, ca să pomenească mila sa.

55. Precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veci.

56. Și a rămas Maria împreună cu ea ca trei luni și s'a întors la casa sa.

57. Iar Elisavetei i s'a împlinit vremea să nască și a născut fiu.

58. Și au suzit cei ce locuiau împrejur și rudele ei, că a mărit Domnul mila sa cu ea și se bucurau împreună cu ea.

59. Și în ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncul și îl numeau Zaharia, după numele tatălui său.

60. Și răspunzând mama lui, a zis: Nu, ci se va chema Ioan.

61. Și au zis către ea, că nimeni nu este în ru-denia ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și au făcut seamă în tălul lui, cum ar vrea să-l cheme.

63. Și cerând el o tă-bliță, a scris, zicând: Ieșit este numele lui. Și s'au mirat toți.

64. Și îndată i s'a des-legat gura și limba și vor-ba, făcându-l pe Dumnezeu.

65. Și a căpătat frica pe toți care locuiau împreju-rul lor și în toată latura în întinșimea țării s'au ves-tit toate cuvintele acestea.

66. Și toți care auzea-au pus în inima lor, zicând: Oare ce va fi pruncul a-cesta? Căci și mâna Dom-nului era cu el.

67. Și Zaharia, tatăl lui, s'a umplut de Duh Sfânt și a proorocit, zicând:

68. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu lui Is-raiel, că a cercetat și a fă-cut răscumpărare poporu-lui său.

69. Și ne-a ridicat Mân-tutor puternic din casa lui David, sluga sa.

70. Precum a grăit din veac prin gura sfinților săi prooroci.

71. Că ne-a mântuit de vrăjmașii noștri și din mâ-na tuturor celor ce ne u-răsc.

72. Făcând milă cu pă-rinții noștri și aducându-ș.

aminte de legătura lui cea sfântă.

73. De jurământul cu care s'a jurat către Avra-am părintele nostru.

74. Ca izbăvind-ne din mâ-nile vrăjmașilor noștri,

75. Să ne dăruie pacea și să-i slăvească în sfințenie și în dreptate, în toate zilele vieții noastre.

76. Și tu, pruncule, proo-roc al Celui prea înalt te vei chema, că vei merge întru teza Domnului să găsești căile sale.

77. Să dai cunoștința mântuirii poporului său pentru iertarea păcatelor lui.

78. Prin milostiviea nu-lei Dumnezeului nostru, cu care ne-a cercetat Rășări-tul cel de sus.

79. Ca să luminozeze pe cei ce șed în întuneric și în umbra morții și să in-drepteze pe oarele noastre în calea păcii.

80. Iar pruncul creștea și se întărea cu duhul, și a fost în pustie până în ziua arătării sale către Is-raiel.

Nașterea lui Iisus. Ingerul și păstorii. Tăierea imple-jur. Aducerea lui Iisus la templu. Simeon și Ana. Iisus în templu la 12 ani.

2. 1. Și în zilele acelea a ieșit poruncă dela Ce-zarul August să se înscrie toată lumea.

2. Această înscriere s'a făcut întâi pe când stupă-neas în Siria Quirinus.

3. Și se duceau toți să se înscrie, fiecare în cințea sa.

4. Și s'a suit și Iosif din Galilea, din cetatea Naza-ret, în Judeea, în cetatea lui David, care se chiamă

Botleem, pentru că era din casa și din seminția lui David.

5. Să se înscrie cu Maria, cea logodită cu el, fiind grea.

6. Și pe când erau a-colo, s'au împlinit zilele ca să nască.

7. Și a născut pe fiul său, cel întâi-născut și l-a înfășat și l-a culcat în iesle, pentru că nu avea loc în casa de caspă.

8. Și erau niște păstori în pășuni, necuștând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor.

9. Și iată un inger al Domnului a stăut înaintea lor și slava Domnului a strălucit împrejurul lor și s'au înfricoșat cu încre-mare.

10. Și le-a zis ingerul: Nu vă temeți, că iată vă binevestesc bucurie mare, care va fi pentru toți po-porul.

11. Că vi s'a născut astăzi Mântuitorul care este Hristos Domnul, în ce-tatea lui David.

12. Și aceasta vă va fi

semn: Veți afla un prunc înfășat, culcat în iesle.

13. Și decușata s'a văzut, împreună cu ingerul, mul-țime de caste cercească, lău-dând pe Dumnezeu și zi-când:

14. Slavă intru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oame-ni bunăvoince.

15. Și cum s'au dus dela ei Ingerul în cor, păstori au zis unul către alții: Să mer-gem dar până la Betleem și să vedem amintirea a-cesta ce s'a făcut, po care Dom-nul ni l-a descoperit.

16. Și au venit de graba și au aflat pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle.

17. Și văzând, au spus ce li s'a grăit despre prun-cul acesta.

18. Și, toți care au auzit s'au mirat de cele ce le au spus păstori.

19. Iar Maria păstra toate cuvintele acelea, păzân-du-le în inima sa.

20. Și s'au întors păsto-rii, slăvind și lăudând pe Dumnezeu pentru toate ce-le ce au ziseră și văzuseră, precum li se spusese.

21. Și când s'au împli-nit opt zile, ca să-l taie împrejur, l-a pus numele Iisus, cum s'a spus de in-ger mai înainte de a se ză-misl în pântec.

22. Și când s'au împli-nit zilele curățirii lor, după

legii lui Moise, făcându-l la Ierusalim, ca să-l poată înaintea Domnului.

20. Părinții erau în legea Domnului: «Orice înțeleg adevărul la parte lui Dumnezeu, să-l închinăm Domnului».

21. Și acum să dăm jertfă pentru păcatul nostru, ca să ne putem închinarea, să-l închinăm Domnului.

22. Și iată era un om în Ierusalim cu numele Simeon și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mântuirea lui Israel și Duhul Sfânt era peste el.

23. Și se făcuse de Duhul Sfânt să nu vadă moartea până ce nu va vedea pe Mesia Domnului.

24. Și a venit cu Duhul în templu, când au adus înaintea părinților pe pruncul Iisus, ca să facă cu el după rânduiala legii.

25. Și acela l-a luat în brațe și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

26. Acum slăbozești pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău în pace,

30. Ca văzarea ochi mei mântuirea ta,

31. Pe care ai gătit-o în fața tuturor popoarelor, ca să fie

32. Lumină spre descoperire neamurilor și slavă poporului tău Israel.

33. Și se mirau Iosif și mama lui de cele ce se grăiau despre el.

34. Și i-a binecuvântat Simeon și a zis către Maria, mama lui: Iată, acum este pus spre cădere și scularea multora în Israel și spre semn ce con-

35. Și prin Iisus sufletul tău va trece sabie.

36. Și era și Ana proorocul, fiica lui Fanul, din seminția lui Așur. Aceasta era înaintată în zile multe și trăise cu bărbatul său șapte ani după fecundarea sa.

37. Și a fost văduvă ea optzeci și patru de ani și nu se depărta de la templu, slujind cu posturi și cu rugăciuni.

38. Și venind și acesta în acel templu, la ora pe Dumnezeu și cuvântul despre el și el așteptau mântuire în Ierusalim.

39. Și cum au săvârșit toate după legea Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.

40. Iar pruncul creștea și se întărea cu duhul, umplându-se de înțelepciune și darul lui Dumnezeu era peste el.

41. Și se duceau părinții lui în fiecare an la Ierusalim, de praznicul Paștelui.

42. Și când a fost el de doisprezece ani, suindu-se

ei la Ierusalim, după obiceiul praznicului.

43. Și sfârșindu-se zilele de praznic, când s-au întors ei, a rămas copilul Iisus în Ierusalim și n-a știut Iosif și mama lui.

44. Și socotim că este în cetate călătorilor, au venit cale de o zi și l-au căutat printre rudeni și cunoșcuți.

45. Și neaflându-l, s-au întors la Ierusalim, căutându-l.

46. Și după trei zile l-au aflat în templu, șezând în mijlocul doctivilor, ascultând la ei și punându-le întrebări.

47. Și se minunau toți, care-l auzeau, de înțelepciunea și de răspunsurile lui.

48. Și văzându-l, s-au smălmântat și a zis către el mama lui: Păle, de ce ne-ai făcut așa? Iată tatăl tău și eu te căutam în grija noastră.

49. Și a zis către ei: De ce mă căutați? Așa n'au știut că în cele ale Tatălui meu mi se cade să fiu?

50. Și ei n'au înțeles cu vântul ce le-a spus.

51. Și s-a coborât împreună cu ei și a venit în Nazaret și le era supus. Iar mama lui păstra toate cuvintele acestea în inima sa.

52. Și Iisus spunea cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni.

Ioan Botezătorul, predica, botezul și moartea lui. Botezul și spita neamului lui Iisus

1. Iar în anul al cincisprezecelea al împăratului Tiberiu Cezarul, fiind procurator al lui Pontu Pilat și tetrarh al Galileei Irod, iar Filip, fratele lui, tetrarh al Itureii și al trimacii, adică, și al Iudeii, tetrarh al Judeii.

2. În zilele marilor profeți Ana și Caiafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia în iudee.

3. Și a venit acesta în toată împrejurarea Iordanului, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.

4. Pentru că este scris în cartea cuvintelor lui Isaia, proorocul, care zice: «Gătiți calea Domnului, dreptă faceti cărările lui».

5. Toată valea să se umple și tot muntele și dealul să se micșoreze și căile strămbă să se îndrepte și cele care erau înfrumusețate să se facă netede.

6. Și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu.

7. Deci zicea multumilor care se închinau să se boteze de el. Păle de vâpșă, mea va fi un sfârșit la mânia ce va să fie?

8. Faceți dar ruade vre-

nice de poianță și nu în
cepeți a vice în voi: Avem
tată pe Aviaam, că vă spun
că Dumnezeu poate și din
pietri de acestea să ridice
fiu lui Aviaam.

9. Iată și securea stă la
rădăcina pomilor. Deci ori
ce pom care nu face rodul
bun, se taie și în foc se
aruncă.

10. Și-l întrebă mulți
milo, zicând: Dar ce să
facem?

11. Iar el răspunzând, le
zicea: Cel ce are două hăi-
ne să dea celui ce n'are
și cel ce are hucute, ase-
meni să facă.

12. Și au venit și vama-
șii să se boteze de el, și
s-au zis către el: Învățăto-
rule, ce să facem?

13. Iar el a zis către ei:
Nu vă dau mult decât să
cresc rândul se nu țineți
voi.

14. Și-l întrebă și osta-
șii, zicând: Dar noi ce să
facem? Și a zis către ei:
Pe nimeni să nu asupriți,
nici să nu pășiți și să vă
mulțumiți cu leafele voastre.

15. Iar așteptând popo-
rul și totuși câștigând în mi-
lile lor de Ioan, încă nu
cunva el este Hristos.

16. A răspuns Ioan, tu-
turor, zicând: Eu vă bo-
tez cu apă, dar vine Cel
mai tare decât mine, că-
ruia nu sunt vredne să-i
desleg cureașă încălțămîn-
telor. Acela vă va boteza
cu Duh Sfânt și cu foc.

17. A cărai lopata este
în mâna lui și va cunșu-
ria sa și va aduna grâul
în jurnița sa, iar pleava
o va arde în foc nestins.
18. Încea și alte multe
dumnezeiești poporului, nân-
ghănu-l.

19. Iar Irod tetrarhul,
muștrătu fiind, de el, pe-
tru Ieronada, fratele fra-
telui său, și pentru toate
relele pe care le făcea,
20. A adăus și aceasta la
toate: A închis pe Ioan
în temniță.

21. Și Iacub s'a botezat
tot poporul, botezându-se
și Iudas și rugându-se, s'a
deschis cerul.

22. Și s'a colorit Du-
hul Sfânt peste el, în clipă
temperei a lui porumbel și
glas din cer s'a auzit, zi-
când: Tu ești fiul meu,
cel iubit. În tine am bine-
voi.

23. Și Iisus însuși era
ca de treizeci de ani când
a început, fiind, precum se
scotea fiul lui Iosif, al
lui Eli.

24. Al lui Matat, al lui
Levi, al lui Melch, al lui
Iana, al lui Iosif.

25. Al lui Matatia, al lui
Apros, al lui Naum, al lui
Fah, al lui Nangai,

26. Al lui Maat, al lui
Matatia, al lui Semei, al
lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioana, al lui
Risa, al lui Zorababel, al
lui Salatri, al lui Nezi,

28. Al lui Melch, al lui
Adi, al lui Cosan, al lui
Elmodan, al lui Er,

29. Al lui Ias, al lui
Ehezor, al lui Iorim, al lui
Matat, al lui Levi,

30. Al lui Simon, al lui
Iula, al lui Iosif, al lui
Ioran, al lui Elachra,

31. Al lui Melea, al lui
Maanan, al lui Matata, al
lui Natan, al lui David,

32. Al lui Iese, al lui
Oved, al lui Voad, al lui
Salomon, al lui Naason,

33. Al lui Aminakay, al
lui Araam, al lui Esra, al
lui Farès, al lui Iuda,

34. Al lui Iacov, al lui
Ishai, al lui Avraam, al
lui Taba, al lui Naan,

35. Al lui Serub, al lui
Ragui, al lui Iahel, al lui
Ezer, al lui Salai,

36. Al lui Cuman, al lui
Arfaxad, al lui Sam, al lui
Ne, al lui Ladan.

37. Al lui Matusala, al
lui Elish, al lui Iacub, al
lui Melch, al lui Iosif,

38. Al lui Enos, al lui
Sit, al lui Adam, al lui
Dumnezeu.

*Ispitirea lui Iisus
El învață în Nazaret și este
amenințat de Iudei
Vindece felurite boale.*

1. Iar Iisus plin de Duh
Sfânt s'a întors
din Iordan și s'a dus de
Duh în pustie,

2. Patruzeci de zile ispi-

tindu-se de diavolul. Și n'a
mâncat nimic în zilele a-
celea, iar când s'au sfâr-
șit a flămânzit.

3. Și i-a zis diavolul: De
cești Fiul lui Dumnezeu, zi
pustiei acestea să se facă
pâine.

4. Și a răspuns Iisus că-
tre el, zicând: Scris este
că omul nu trăiește numai
cu pâine, ci cu orice cu-
vânt al lui Dumnezeu.

5. Și sautând diavolul
pe un munte înalt, i-a ară-
tat într-o clipă toate îm-
părățiile lumii.

6. Și i-a zis diavolul:
Ție îți voi da stăpânirea
aceasta toată și slava lor,
că omul nu poate avea
nimic din toate acestea.

7. Dacă, de te vei închina
împotrivă mea, va fi a ta
toată.

8. Și răspunzând Iisus,
i-a zis: Mergi înapoi, mea,
Satan, că scris este: «Dom-
nului Dumnezeu tău să
te închini și numai lui să-
slujești».

9. Și i-a dus în Ierusa-
lim și i-a pus pe streșina
templului și i-a zis: Do-
cești Fiul lui Dumnezeu,
aunți-te de aici jos,

10. Că scris este că în-
gerilor tăi va porunci pen-
tru tine, să te păzească.

11. Și că «pe mână te
vor ridica, pentru ca să
nu-ți lovești de piatră pi-
eul tău».

12. Și răspunzând Iisus

12. Iar zis: Zis este: «Să nu ispitesti pe Domnul Dumnezeuul tău».

13. Și sfârșind diavolul toată ispta a lăsat dola el până la o vreme potri vită.

14. Și s'a întors Iisus în puterea Duhului în Galilea și a ieșit vestea despre el în toată împrejurimea aceea.

15. Și învăța în sinagoga lor slăvit fiind de toți.

16. Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut și a intrat, după obiceiul său, în sinagoga și s'a sculat să citească.

17. Și i s'a dat cartea lui Isaia prorocul, și deschizând cartea, a aflat locul unde era scris:

18. «Duhul Domnului peste mine, pentru că m'a uns să binevestesc săracilor. M'a trimis să vîndec pe cei sădobiți la inimă, să propovăduiesc robul și oștitorilor vedere. Să slobozesc pe cei apăsători».

19. Și a vestesc anul milei Domnului.

20. Și închizând cartea a dat-o slujitorului și a ieșit și o mulțime din sinagogă erau admirabili la el.

21. Și el a început a zice către ei: Astăzi s'a împlinit Scriptura aceasta în auzul vostru.

22. Și toți îl încurajau și se mirau de cuvintele harului care ieșeau din

gura lui și ziceau: Au nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Și a zis către ei: Cu adevărat îmi veți spune până aceasta: Doctore, vindecă-te pe sine-ți. Fă și aici în patria ta câte am auzit că s'au făcut în Capernaum.

24. Și a zis: Amin grăditi-vă, că aici în proroc nu este primit în patria sa.

25. Și adevărat vă spun: Multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israel, când s'a închis cerul trei ani și șase luni, încât s'a făcut foamete mare peste tot pământul.

26. Și către niciuna din ele n'a fost trimis Ilie decât la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.

27. Și mulți leproși erau în zilele lui Iisus prorocului în Israel și nici unul din ei nu s'a curățit decât Neezar Sirianul.

28. Și s'au umplut toți de mânie în sinagogă, auzind aceasta.

29. Și sculându-se, i-au scos afară din cetate și l-au dus până în sprâncena muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-lucidă ei.

30. Iar el trecând prin mijlocul lor, s'a dus.

31. Și s'a coborât la Capernaum, cetate a Galileii și era învățându-i sâmbăta.

32. Și erau uimiți de din mulți, strigând și zicând: Tu esti Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și certându-l, nu-l lăsa să vorbească, pentru că știau că el este Hristos.

33. Și în sinagogă era un om având în el drac necurat și a strigat cu glas mare:

34. Zicând: Lasă, ce ai cu noi, Iisuse Nazarenene! Ai venit să ne pierzi? Te știm că cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

35. Și l-a certat Iisus, zicând: Taci și ieși din el. Și aruncându-l dracul în mijlocul sinagoga a ieșit din el, nevătămându-l.

36. Și s'a făcut frică peste toți și se întrebau între sine, zicând: Ce este cuvântul acesta? Căci ei stăteau și cu putere poruncește duhurilor necurate și ies.

37. Și se ducea vestea despre el în tot locul de prin împrejur.

38. Și sculându-se în sinagogă, a intrat în casa lui Simon, iar sora lui Simon era prină de friguri rele și l-a rugat pentru ea.

39. Și stând plecat asupra ei, a certat frigurile și au lăsat-o și îndată sculându-se, le sluiea.

40. Și apunând soarele, toți apăsătorii bolnavi de febrile boale i-au adus la el, iar el pe fiecare ducea și pînăndu-și mâinile, i-a vindecat.

41. Și ieșeau și draci

când: Tu esti Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Și certându-l, nu-l lăsa să vorbească, pentru că știau că el este Hristos.

42. Iar făcându-se ziua, ieșea el din loc pustiu și mersu-l îl căutau și au venit până la el și îl înleau să nu se ducă dela ei.

43. Și el a zis către ei: Trebuie să vestesc și celorlalte cetăți, pentru că numele lui Dumnezeu, a pentru aceasta sunt trimis.

44. Și propoveduia în sinagoga la Galileii.

Pescuirea minunată. Vindecarea unui leproș și a unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Despre post.

5. 1. Și când îl înbulzea mulțimea, el s'a sculat cu vîntul lui Dumnezeu, el sta lângă lacul Ghenisaret.

2. Și a văzut două corăbii stând lângă lac, iar posearii ieșind din ele, spălaul peștele.

3. Și intră într-o corăbie, care era a lui Simon, și l-a rugat să o depărteze puțin dela uscat și se afla în vînta peștele din corăbie.

4. Iar când a început să vorbească, a zis către Simon: Depărtează-o la aia și amuncă. Mergile pentru pescari.

5. Și răspunzând Simon,

ia zis: Învățătorule, toată noaptea ostentindu-ne, n-aveam n'am prins, iar după cuvântul tău, vom arunca mreжіle.

6. Și aceasta făcând, au prins multăime multă de pește încât se rupeau mreжіle.

7. Și au făcut semn tovarășilor lor, care erau într'altă corabie, ca, venind, să le ajute. Și au venit și au cuprins două corăbiile, încât se aflau.

8. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, că om păcătos sunt, Doamne.

9. Când cuprinsese spaime pe el și pe toți cei în preună cu el, pentru pescuirea peștilor ce prinseseră.

10. Asemenea și pe Iacov și pe Ioan fiii lui Zevedei, care erau tovarăși lui Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme, de acum vei pescari oameni.

11. Și trăgând corăbiile la țărm, căsăni toate, au mers după el.

12. Și odată când era într'una din cetăți, iată un om era plin de lepră și văzând pe Iisus, a căzut pe fața sa și s'a rugat lui, zicând: Doamne, de vei vrea poți să mă curățești.

13. Și întinzând Iisus

mâna, s'a atins de el, zicând: Vreosc. Cătește-te. Și îndată lepra s'a dus de la el.

14. Și i-a poruncit nimănu să nu spună și să zică. Mergi de te arată preotului și du jertfa pentru curățirea ta, precum a poruncit Moise, spre încredințarea lor.

15. Iar vestea despre el mai mult străbătea și se adunau mulțimi mari, ea să-l asculte și să se vindece de boalele lor.

16. Iar el se ducea în pustie și se ruga.

17. Și într'una din zile, fiind învia el și se adunau farisei și învățători de lege, care veniseră din toate satele Galileii și ale Iudeii și din Ierusalim și puterea Domnului era să-l vindece.

18. Iată, niste băltați purtau în pat pe un om, care era slăbănog și căltau să-l ducă înăuntru și să-l pună înaintea lui.

19. Și neaflând pe unde să-l ducă, din pricina mulțimii, scundă se pe acoperiș, printr-o cărămidă lăsată cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și el văzând credința lor, a zis: Omule, iertate îți sunt păcatele tale.

21. Iar cărturarii și fariseii, au început să cugăta, grăind: Cui este acestă ce grăiește hule? Cine poa

te să ierte păcatele decât numai, unul Dumnezeu?

22. Iar Iisus cunoscând gândurile lor, răspunzând a zis către ei: Ce gândiți în inimile voastre?

23. Ce este mai ușor a zice: Iertate îți sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală și umblă?

24. Ci ca să știți, că putere are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului: Tăc zice: Scoală și lăundu-ți patul, mergi la casa ta.

25. Și îndată sculându-se înaintea lor, a luat patul pe care zăcea și s'a dus la casa sa, slăvind pe Dumnezeu.

26. Și știmă a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu și s'au umplut de frică, zicând: Am văzut lucruri minunate astăzi.

27. Și după acestea a ieșit și a văzut pe un vameș, nume Levi, șezând la vamă, și i-a zis: Vino după mine.

28. Și lăsând toate, s'a sculat și a mers după el.

29. Și i-a făcut Levi ospăț mare în casa sa. Și erau multe mare de vameși și alții, care ședeau cu el.

30. Și auzind cărturarii lor și fariseii către ucenicii lui, grăind: Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mănâncă și bei?

31. Și răspunzând Iisus, a zis către ei: N'au trebuință de doctor cei sănătoși, ci cei bolnavi.

32. Nu am venit să chem pe cei drepti la pocăință, ci pe cei păcătoși.

33. Iar ei au zis către el: Pentru ce asemeni la fariseilor, iar ai tăi mănâncă și beau?

34. Iar el a zis către ei: Puteți oare să faceți pe fiii nunții să postească, cât timp este mirele cu ei?

35. Dar vor veni zile când se va lua mirele de la ei și atunci, în acele zile, vor posti.

36. Și grăia și pildă către ei: Nimeni nu pune petec de țară nouă la țară veche, iar de nu, și pe cea nouă o strică și la cea veche nu se potrivește petecul cel din țara veche.

37. Nimeni nu pune vin nou în burduf vechi, iar de nu, va sparge vinul nou burduful și el se varsă, și burduful se nimicește.

38. Ci vinul nou se cale să fie pus în burduf nou și amândouă se vor păstra.

39. Și nimeni hănl vin vechi, în lădă nu vreaște de cel nou, că zice, cel vechi este bun.

Ucenicii rup spice sâmbătă. Omul cu mâna uscată. Chemarea celor douăsprezece apostoli. Fericirile. Iubirea de vrăjmași. A nu judeca pe aproapele. Casa sîdită pe temelie bună.

6. 1. Și s'a întâmplat într-o sâmbătă, a doua zi după cea dîră a Pastelui, să treacă prin se nănturi și ucenicii lui smulgeau spice și măncau, frecându-le în palme.

2. Iar unu din farisei le-au zis: De ce faceți ceea ce nu se cade a face sâmbătă?

3. Și răspunzînd Iisus, a zis către ei: Nici aceasta n'ați citi ce a făcut David, când a flămînzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinile punerii înainte, pe care nu se cu să le mănînce decât preoții și a mîncat și a dat și celor ce erau cu el.

5. Și le zicea: Că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei.

6. Și în altă sâmbătă a intrat în sinagogă și învăța. Și era acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată.

7. Și îl pîndeau cărturarii și fariseii, de l'va vindeca sînt bătă, ca să i găsească vină.

8. Dar el știa gîndurile

lor și a zis omului care avea mîna uscată: Scoală-te și stăi în mijloc. Și sculându-se, a stătut.

9. Atunci a zis Iisus către ei: Vă vîntreba: Ce se cade sâmbătă: a face bine sau a face rău? A mîntui sau a pierde?

10. Și căutînd spre totii a zis: Întinle-ți mîna. Iar el a făcut așa. Și a venit mîna lui la starea cea dintîi sănătoasă ca și cealaltă.

11. Iar ei s'au umplut de mânie și vorbeau unul altui, ce ar fi făcut cu Iisus.

12. Și în zilele acestea a ieșit la munte să se roage și toată noaptea a petrecut în rugă mine către Dumnezeu.

13. Și cînd s'a făcut ziua, a chemat pe ucenicii săi și a ales dintre ei douăsprezece, pe care i-a numit apostoli.

14. Pe Simon, pe care a numit și Petru, și pe Andrei, fratele lui, pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Bartolomeu.

15. Pe Matei și pe Toma, pe Iacov al lui Alfeu și pe Simon, ce se cheamă Zilotul.

16. Pe Iuda al lui Iacov și pe Iuda Iscariotul, care și vânzător s'a făcut.

17. Și cînd se cu ei, a stătut în loc șes, el și mulțimea ucenicilor lui, și

mulțime mare de popor din toată Iudeia și din Ierusalim și de pe țărmul Tirusului și al Sidonului, care veneau să-l asculte și să se vindece de boalele lor.

18. Și ce se ch numau de dăduri nocurate și se vindeau.

19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de el, că putere avea din el și să vindeca pe toți.

20. Și el, ridicîndu-și ochii spre ucenicii săi, zise: Fieți mi sîntei, sîntei cîitor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericirile sunteti care plîngeți acum, că vă veți simți. Pentru că sunteti care plîngeți acum, că veți râde.

22. Fieți veți fi cînd vă vor urî pe voi oamenii și cînd vă vor alunga și vă vor ocări și vor lovi, nu nele voștri ca un rău om, precum Fiul Omului.

23. Bucurați-vă în aceea zi și vă veseliți, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că tot așa făceau părinții lor proorocilor.

24. Dar voi voră, bogățiilor, că vă luați mîngăierea voastră.

25. Vai vouă, celor ce sunteți sînta acum! că veți flămînzii. Vai vouă, celor ce radeți acum! că veți plînge și vă veți tîngu.

26. Vai vouă! cînd toți oamenii vă vor vorbi de

bine, căci așa făceau părinții lor proorocilor mincinoși.

27. Iar vouă, celor ce ascultați, vai! că vă veți răjmași voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,

28. Bucurați-vă pe cei ce vă blestemă și rugăți-vă pentru cei ce vă neceșesc.

29. Celui ce te lovește peste un obraz, întoarce-te și pe celălalt și pe cel ce îți ia haina, nu-l opri să-ți ia și cămașa.

30. Oricui cere dela tine, dă-i și dela cel ce îți ia ale tale, nu cere înapoi.

31. Și precum voi să vă faceți voi oameni, faceți-le și voi asemenea.

32. Și de iubiți pe cei ce vă urăsc, ce maltrătează voi? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi urăsc pe ei.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii fac așa.

34. Și de dați împrumut celor dela care nădăjdunți să luați înapoi, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să ia înapoi întotdeauna.

35. Că iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați împrumut, nimic nădăjdunnd, și va fi plata voastră multă și veți fi fiii Celui Părinț, că el este bun ca cei neamulțumitori și ca cei răi,

36. Deci, fiți mulostivi precum și Tatăl vostru este mulostiv.

37. Nu judecați și nu veți fi judecați! Nu osândiți și nu veți fi osândiți. Iertați și vi se va ierta.

38. Dați și vi se va da. Măsură bună, îndestată, clătina și cu vârf se va vârta în sânul vostru, și cu măsură cu care veți măsura, vi se va măsura.

39. Și lo-a spus și pildă: Poate orb pe orl să călăiezească? Na vor cădea amândoi în gropă?

40. Nu este ucenic mai presus de discipol său, dar orice uenie desăvârșit, va fi ca dascălul său.

41. Și ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău n'o ții în seamă?

42. Sau cum poți zice fratelui tău: Frate, lasă să scot paiul din ochiul tău, nu tu nu vezi bârna. La ochiul tău? Întărnesc, scotește întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoti paiul din ochiul fratelui tău.

43. Căci nu este pom bun, care să facă roadă rea, nici pom rău, care să facă roadă bună.

44. Că orice pora din roada sa se cunoaște, că nu se adună smochine din măcăci, nici nu se culeg struguri din spin.

45. Omul bun din vistie-

ria cea bună a inimii sale scotește cele bune și omul rău din vistieria cea rea a inimii sale scotește cele rele, căci din prisosința inimii găsește lura lui.

46. Și cu nă chemați: Doamne, Doamne și nu faceți cu ei ce zic?

47. Vă voi arăta cui este asemenea oricine vine către mine și aude cuvintele mele și le face.

48. Asemenea este omului, care zidindu-și casă, a săpat și a adâncit și a pus temelie pe piatră și vărsându-se apele, a lovit pârâul în casă și n'a putut-o clătina, căci era întemeiată la piatră.

49. Iar cel ce a auzit și n'a făcut, asemenea este celui care și-a zidit casa pe pământ fără temelie, în care a lovit pârâul și îndată a căzut și căderea casei aceea a fost mare.

Îndecarea slugii sutașului. Învierea fiului văduvei din Nain. Trimișii lui Ioan Botezătorul. Femeia păcătoasă unge pe Iisus. Pilda cu cei doi datornici.

1. Și după ce a sfârșit toate cuvintele sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

2. Iar sluga unui sutaș, care era la el în cinste, fiind bolnavă, era să moră,

3. Și auzind sutașul de el mergea: prooroci. În Laus, a trimis la el bătrâni ai Iudeilor, rugându-l să vină să vindece pe sluga lui.

4. Iar ei venind către Iisus, îl rugau stăruitor, zicând: Este vrednic să-i faci aceasta,

5. Căci iubește neamul nostru și sinagoga el ne-a zidit-o.

6. Iar Iisus mergea cu ei. Și nefind departe de casă, a trimis sutașul la ei prooroci, zicând: Doamne, nu te osteni, că nu sunt vrednici să intri sub acoperământul meu.

7. De aceea nici pe mine nu m'ar scuti vrednic să vin către tine, ci zi numai cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.

8. Că și eu sunt om sub stăpânire, având sub mine slujitori și zic a cestuia: Mergi și merge, și altuia: Vino și vine și slugii mele: Fă aceasta și face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s'a mirat de el, și întorcându-se, a zis mulțimii, care mergea după el: Zic vouă, că nici în Israel n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimiși acasă au aflat pe slugă sănătoasă.

11. Și după acestea mergea într-o cetate ce se chema Nain și împreună cu

el mergeau prooroci. În mulți și mulțime mare,

12. Iar dacă s'au apropiat de poarta cetății, iată scoteau pe un mort, fiu unei singure sale și aceea era văduvă și mulțime mare din cetate era cu ea.

13. Și văzând-o, i s'a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge.

14. Și apropiindu-se, s'a atins de pat, iar cei ce îl duceau au stăruit și el a zis: Tineră, ține-ți în zădărie!

15. Și s'a sculat mortul și a început să vorbescă și l-a dat mamei lui.

16. Și a cuprins frică pe toți și s'au venit pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s'a sculat între noi și: A corectat Dumnezeu pe poporul său.

17. Și a ieșit cuvântul acesta despre el în toată Iudeia și în toată latura dinprejur.

18. Și au vestit lui Ioan ucenicii lui de toate acestea.

19. Și chemând Ioan doi din ucenicii săi, i-a trimis către Iisus, zicând: Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

20. Și venind către el bărbatul acela, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis către tine zicând: Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

21. Și în acel ceas a vin-

decât pe mulți de boale și de răni și de duhuri rele și a dat vedere multor orbi.

22. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Mergeți și apuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit, că orbi văd, schiopii umblă, leproși se curăță, surzi aud, morții se scoală, săracilor se învestește.

23. Și fericit este cel ce va crede în mine.

24. Iar după ce s'au dus trinișii lui Ioan, a început să vorbească mulților de Ioan: Ce ați ieșit în pustie să vedeți? Trestie clădită în vânt?

25. Sau ce ați ieșit să vedeți? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei în haine scumpe și care petrec în desfătări sunt în casa împăraștilor.

26. Sau ce ați ieșit să vedeți? Prooroc? Adevăr zic: Și mai mult decât prooroc.

27. Acesta este despre care este scris: «Iată eu trimit îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta».

28. Că vă zic: Între cei născuți din femei, nimeni nu este prooroc mai mare decât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, mai mare decât el este.

29. Și tot poporul și vă-
așezu auzind, slăveau pe

Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioan.

30. Iar fariseii și învățătorii de lege au lepădat voia lui Dumnezeu față de ei, nelăzărindu-se de ei.

31. Deci cu cine voiu asemăna pe oamenii ăștia? Și cu cine sunt asemenea?

32. Asemenea sunt cu copiii ce șed în piață și strigă unul către altul, zicând: V'am cântat din flaut și n'ați jucat, v'am cântat de joacă și n'ați plâns.

33. Căci a venit Ioan Botezătorul, nici ianucă n'ânecând nici vin bănd, și ziceți: Are drac.

34. A venit Fiul Omului n'ânecând și lăun, și ziceți: Iată om înăncător și băutor de vin, prătea vameșilor și păcătoșilor.

35. Și s'a îndreptățit înțelepciunea de către toți ziii săi.

36. Și-l ruga unul din farisei, să mănânce cu el. Și intrând în casa fariseului a șezut.

37. Și iată o femeie, din cetate, care era păcătoasă, înțelegând că șade în casa fariseului, a lăcând un alai bastru cu mir.

38. Și stând la spate, lângă picioarele lui, plângând a început să i ude picioarele cu lacrimi și cu perii capului ei le ștergea

și i săruta picioarele și le ungea cu mir.

39. Iar văzând fariseul care-l chemase, a zis în sine: Acesta, le ar fi prooroc, ar ști cine și ce fel este femeia ce se atinge de el, că este păcătoasă.

40. Și răspunzând Iisus a zis către el: Simone, am să-ți spun ceva: Iar el a zis: Învățătorule, spune.

41. Doi oameni erau dator unui cămătar: unul era dator cinci sute de dinari, iar celălalt o sutăzeci.

42. Și, văzând că cel plăti, i-a iertat pe amândoi de datorie. Deci care dintre ei, spune mi, îl va iubi mai mult?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: Scotește că cel căruia i-a iertat mai mult. Iar el i-a zis: Drept ai judecat.

44. Și întorcându-se către femeie a zis lui Simon: Vezi pe această femeie? Am intrat în casa ta și apă pe picioarele mele n'au dat, iar ea cu lacrimi mi a ȳdat picioarele și cu părul capului ei le-a șters.

45. Sărutarea nu m'au dat, iar ea de cămătar m'au tratat, n'a în stat sărutându-mi picioarele.

46. Cu unt de lemn capul au mi ai uns, iar eu cu mir mi a ȳrs picioarele.

47. De a cea îți zic: Iertate sunt păcatele ei, că multe, că a iubit mult. Iar

cui se iartă puțin, iubește puțin.

48. Și a zis ei: Iertate îți sunt păcatele.

49. Și au început cei ce sedeau cu el să zică în sine: Cine este acesta care iartă și păcatele?

50. Și a zis către femeie: Credința ta te-a mântuit mergi în pace.

Pilda semănătorului. Mama și frații lui Iisus. Certarea furtunii. Înălțarea din Gadara. Învierea fiicei lui Iair. Femeia ce-i curgea sânge.

8 1. Și după aceea umbra prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, el se cei d'asprezace

2. Și niște femei care fuseseră vindecate de durerile și de boale: Maria ce se cheama Magdalena, din care ieșiseră șapte draei,

3. Și Ioana, femeia lui Iliuza, ispravnicul lui Irod, și Susana și altele multe care-i slujeau din avuț lor.

4. Și adunându-se mulțime mare și cei de prin cetăți venind către el, a zis în pildă

5. Iesit-a semănătorul să semene samânța sa. Și se mănând el, una a căzut lângă cale și a fost călcată și pasările cerului au mănecat-o.

6. Și alta a căzut pe pînă, și răsărind s'a uscat, pentrucă n'avea umozcăli;

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor și crescând spinii, au înlocuit-o.

8. Și alta a căzut pe pînă, și răsărind s'a uscat, pentrucă n'avea umozcăli; și alta a căzut în mijlocul spinilor și crescând spinii, au înlocuit-o.

9. Și l-au întrebat ucenicii lui, zicând: Ce însemnează pilda aceasta?

10. Iar el a zis: Voaie vă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți le pămese în pînă, ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda aceasta însemnează: Sămînța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cea de lângă cale închipuiește pe cei care ascultă, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând să se înfăptuiască.

13. Iar cea de pe pînă, închipuiește pe cei care când aud, cu bucurie primesc cuvântul, iar rădăcină n'au, ci pînă la o vreme cred și în vreme de ispită se leapădă.

14. Iar cea căzută între spinii închipuiește pe cei care au auzit, dar cu grijile și cu bogățiile și cu dulceturile vieții acesteia umblând, se înăbușesc și nu aduc roadă.

15. Iar cea de pe pînă, închipuiește pe aceia care, auzind cuvântul cu inimă bună și curată, îl țin și fac roadă în răbdare.

16. Și nimeni aprinzând lumina nu o acopere cu vas sau o pune sub pat, ci o pune în sfeșnic, ca cei ce intră să vădă lumina.

17. Căci nu este lucru tănuț care să nu fie dat pe față, nici lucru ascuns care să nu fie cunoscut și să nu iasă la lumină.

18. Deci luați seama cum auziți, căci celui ce are, i se va da, celui ce n'are și ce i se pare că are, i se va lua.

19. Și au venit către el un număr de mulțimi, și fetele lui și femeile care se aplec de el din pricina mulțimii.

20. Și s'a spus, zicând: Mama ta și frații tăi stau afară, vrînd să te vadă.

21. Iar el răspunzând, a zis către ei: Mama mea și frații mei sunt aceștia, care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l fac.

22. Și într'una din zile a intrat în corabie și ucenicii lui și a zis către ei: Să trecem de cealaltă parte a lacului și au plecat.

23. Iar mergînd ei în corabie, ea adormi. Și s'a lăsat pe lac a furtună de vânt și se acopereau de valuri și erau în primejdie.

24. Și apropiindu-se, i au deșteptat, zicând: Învățătorule! Învățătorule! Piezi! Iar el scularu-se, a certat vântul și valul apei și au încetat și s'a făcut liniște.

25. Și a zis către ei: Unde este credința voastră? Iar ei spăimântându-se, s'au năruit, zicând: Tu ești altul! Căci este ceva nou, căci vântul lor și apei, poruncește și-l ascultă!

26. Și au venit cu corabia, în tinutul Gaderenilor, care este în fața Tiberului.

27. Și ieșind la uscat, l-a întâmpinat un om oarecar, din cetate, avînd la el doi draconi și un câine și în casă nu petrecu, ci prin noroc.

28. Iar văzînd pe Iisus și strigînd a căzut înaintea lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celasupra multor? Rogu-te, nu mă munci.

29. Căci porunceau dușmanii lui necurat să iasă din omul acela, pentrucă de mulți ani îl stăpînea și-l lega cu lanțuri de fier și cu obezi, păzindu-l, iar sfărîmînd legăturile era gonit de draconi prin pustie.

30. Și l-a întrebat: Li numele? Iar el a zis: Legion, că draconi mulți în traseră în el;

31. Și i rugau să nu poruncească să meargă în alăne.

32. Și era acolo o turmă de porci mulți păscînd pe munte și i rugau să le dea voie să intre în ei și lea dat voie.

33. Și ieșind draconi din om, au intrat în porci și s'a pornit turma de pe tîrmuri în lac și s'a înlocuit.

34. Iar păzitorii văzînd ceea ce se acuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Și a ieșit să vadă ce se făcuse și au venit la Iisus și au aflat pe omul din cetate, avînd la el doi draconi și un câine și îmbrăcat și întreg la minte, șezînd lângă picioarele lui Iisus și s'au spăimîntat.

36. Și le-au spus și cei ce văzuseră, cum s'a izbăvit îndrăcitul.

37. Și l-a rugat toată mulțimea ținutului Gaderenilor, să se ducă dela ei, că erau cîmpiași de frică mare. Iar el intrînd în corabie, s'a întors înapoi.

38. Și bărbatul din care ieșiseră draconi îl ruga să fie cu el, dar Iisus l-a slobozit, zicînd:

39. întoarce-te la casa ta și povestește câte ți-a făcut Dumnezeu. Și s'a dus propovăduind prin toate cetatea câte i-a făcut Iisus.

40. Și când s'a întors

Iisus, l-a primit mulțimea, că toți îl așteptau.

41. Și iată, a venit un om, căruiu îi era numele Iair, și acesta era mai marele sinagogii și căzând la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui.

42. Că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani, și aceea murea. Iar pe când mergea, îl înșururau multumile.

43. Și o femeie având curgere de sânge de doisprezece ani, care cheltuisese cu doctori toată averea sa, și de nici unul nu putuse să fie vindecată,

44. Apropundu-se pe dinapoi, s'a atins de poala hainei lui și îndată s'a oprit curgerea sângelui ei.

45. Și a zis Iisus: Cine s'a atins de mine? Iar lepădându-se toți, a zis Petru și cei ce erau cu el: Învițătorule, mulțimile te înbulzesc și te străntorează și tu zici: Cine s'a atins de mine?

46. Iar Iisus a zis: S'a atins de mine cineva, că am simțit puterea ce a ieșit din mine.

47. Atunci femeia văzând că n'a rămas tănuță, a venit tremurând, și căzând înaintea lui, i-a spus, înaintea a tot poporul, pentru care pricină s'a atins de el și cum s'a tănuțuit îndată.

48. Iar el i-a zis: În

drănește, fiică. Credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.

49. Încă vorbind el, a venit cineva dela mai marele sinagogii, zicându-i: A venit fiica ta. Nu mai suptă pe învițătorul.

50. Iar Iisus auzind, a răspuns lui, zicând: Nu te temi. Crede numai și se va izbăvi.

51. Iar intrând în casă n'a lăsat pe nimeni să intre cu el, decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl fecioarei și pe mama ei.

52. Și plângeau toți și o jeluau, iar el a zis: Nu plângeți. N'a murit, ci dormea.

53. Și rădeau de el, știind că a murit.

54. Iar el scoțând pe toți afară, și apucând-o de urână, a strigat, zicând: Copilă, scolă-te!

55. Și s'a întors duhul ei și a înviat îndată. Și a poruncit să-i dea să meargă.

56. Și s'au sămănăntat părinții ei; iar el le-a poruncit, să nu spună nimic ce se făcuse.

Trimiterea apostolilor la propovăduirea Săturarea celor cinci mii. Lepădarea aceluia și luarea orăcii. Schimbarea la față. Imitarea Cearta pentru întăritate.

9 1. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai

săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece boale;

2. Și i-a trimis să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi.

3. Și a zis către ei: Nimeni să nu luați pe cale: Nici toag, nici traistă, nici pâine, nici argint, nici câte două haine să aveți.

4. Și în ori ce casă veți intra, acolo să petreceți și de acolo să ieșiți.

5. Și câți nu vă vor primi, ieșind din cetatea aceea și graful de po-picioarele voastre scuturați, spre mărturie împotriva lor.

6. Și ieșind, umblau prin sate binevestind și tămăduind pretutindeni.

7. Și a auzit Irod tetrarhul toate cele ce se făceau și nu se dăduse, că unu ziceu că Ioan s'a sculat din morți.

8. Iar alții, că Iisus s'a arătat, iar alții, că un prooroc din cei de demult a înviat.

9. Zis-a Irod: Lui Ioan eu i-am tăiat capul, dar acesta cine este, de care aud unele ca acestea? Și căuta să-l vadă.

10. Și întorcându-se apostolii, i-au spus toate câte au făcut. Și luându-i, s'a dus deosebii în loc pustiu, aproape de cetatea ce se cheamă Betsaida,

11. Iar mulțimile aflând,

au mers după el și primind-le, le vorbea despre împărăția lui Dumnezeu și pe cei ce aveau trebuință de vindecare, îi vindeca.

12. Iar ziua începuse a se pleca și venind cei doisprezece, i-au zis: Dă drumul mulțimii, ca mergând în satele și în cetățile de primire, să poartasească și să-și afle demnitate, că aici suntem în loc pustiu.

13. Iar ei a zis către dânșii: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au zis:

Nu avem mai mult decât cinci pâini și doi pești, afară numai dacă ne vom duce noi să cumpărăm la tot poporul această bucată,

14. Că erau cu cinci mii de bărbați. Și a zis către ucenicii săi: Așezați în câte de câte cincizeci.

15. Și au făcut așa și i-au așezat pe toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer, le-a binecuvântat și le-a frânt și le-a dat ucenicilor să le pună înaintea mulțimii.

17. Și au mâncat și s'au săturat toți și au luat, din tălmășirile care rămăseseră doisprezece coșuri.

18. Și când se ruga deosebii, erau cu el ucenicii lui și i-a întrecut, zicând: Cine zice mulțimile că sunt eu?

19. Iar ei răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul,

iar alții. Ihe, iar alții, că un prooroc oarecare din cei de demult a înviat.

20. Și le-a zis: Dar voi, cine ziceți că sunt? Iar Petru răspunzând, a zis: Hristosul Fiului lui Dumnezeu!

21. Iar el certându-l le-a poruncit, nimănui să nu spună aceasta.

22. Zicând: Că trebuie Fiul Omului să pătimească multe și să fie înfrânt de bătrâni și de mai-marii preoților și de cărturari și să fie omorât și a treia zi să învieze.

23. Și zicând către toți: Dacă cineva vrea să vie după mine, să se lepede de sine și să-și crucifice în fiecare zi și să-și urmeze,

24. Căci cine vrea să se scape viața, o va pierde, iar cine se va pierde viața pentru mine, aceasta o va câștiga.

25. Că ce folosește omul de va dobândi lumea toată, iar pe sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Că le cere ce se va ruga de mine și de cuvintele mele, de acesta și Fiul Omului se va ruga când va veni întru slava sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

27. Și vă zic cu adevărat: Sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte, până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28. Și după cuvintele acestea, ca la opt zile, luând pe Petru și pe Ioan și pe Iacov, s'a suit pe munte să se roage.

29. Și s'a făcut, fiind se ruga, un fulger și un altul și în brăzdimile lui albă strălucind.

30. Și iată doi bărbați vorbeau cu el, care erau Moise și Ihe.

31. Care arătându-se în slavă, vorbă de sfârșit tul care avea să se implinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu el erau întru mirare de ceea ce se vedea și se auzea și ei doi bărbați stând împreună cu el.

33. Și când s'au despărțit ei de el, a zis Petru către Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici și să facem trei colibe: una ție și una lui Moise și una lui Ihe, neșterind ce spune.

34. Și acestea zicând el, s'a făcut nor și i-a umbrit și s'au spăimântat când au intrat în nor.

35. Și glas s'a făcut din nor, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, de acesta să ascultați.

36. Și după ce s'a făcut glasul, s'a aflat Iisus singur. Și ei au tăcut și nu mănuși n'au spus în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37. Și a doua zi, coborîndu-se din munte, l-a întâmpinat pe el mulțime mare.

38. Și iată un bărbat din mulțime a strigat, zicând: Învățătorule, rogu-te ca să spui fiul meu, că îl am născut pe el.

39. Și iată, Iub îl apucă și, înălțându-l, îl scutură și spunează și a doua zi se duce dela el, după ce l-a sfârșit.

40. Și m'am rugat de neenclăștii să-l scutură și n'au putut.

41. Iar Iisus răspunzând, a zis: O, neam necredincios și înălțător, până când voi fi cu voi și voi voi suferi? Adu aici pe fiul tău.

42. Și încă apropiindu-se acela, l-a trântit dracul la pământ și l-a scuturat. Iar Iisus a certat dracul zicând: Nu-l scuturi mai mult, căci nu-l dai tatălui său.

43. Și se spăimântau toți la marea lui Dumnezeu. Și mirându-se toți de toate câte făcea, a zis Iisus către neamul său.

44. Pentru că în urechile voastre cuvintele acestea, că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acesta și era tăcându-se față de el, că să nu-l priceapă și se temeau să-l întrebă de înțelesul acesta.

46. Și a intrat gând în

inima lor. Căme dintre ei ar fi mai mare?

47. Iar Iisus știind gândul inimii lor, luând un prunc, l-a pus lângă sine.

48. Și a zis lor: Oricine va primi pruncul acesta în numele meu, pe mine mă primește. Și oricine mă va primi pe mine, primește pe Cel ce m'a trimis pe mine. Că cel ce este mai mic între voi toți, acestu este mare.

49. Iar Ioan răspunzând a zis: Învățătorule, am văzut pe un om care scotând dracul în numele tău și l-am oprit, că nu-ți urmează cu noi.

50. Și a zis Iisus către el: Nu-l oprești, că cel ce nu este împotriva noastră, este pentru noi.

51. Și când s'au implinit zilele înălțării sale, și-a încredințat fața sa să nu cădă în Ierusalim.

52. Și a trimis vestitori înaintea sa și mergând au intrat într'un sat al Samariei, ca să găsească.

53. Și nu l-au primit, că fața lui era mergând spre Ierusalim.

54. Și văzând ucenicii lui, Iacov și Ioan, au zis: Doamne, volesu să zicem să se coboare foc din cer și să consume acest sat, căci nu ne-a primit și Ihe?

55. Iar Iisus întorcându-se, a certat și a zis:

Nu știți ai cărui duh sunteți.

50. Că Fiul Omului n'a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască. Și a mers într'alt sat.

57. Și când mergeau ei pe cale, a zis oarecine către el: Doamne, voi să merg după tine, oriunde vei merge.

58. Și i-a zis Iisus: Vulpile au vizuină și pasările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plăcească capul.

59. Și a zis către altul: Urmează-mi. Iar el a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pe tatăl meu.

60. Iar Iisus i-a zis: Lasă morții să-și îngroape pe morții lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu.

61. Și a zis și altul: Voi să fi urmeș, Doamne, dar întâi dă-mi voie să rănduiesc cele din casa mea.

62. Iar Iisus a zis către el: Nimeni, care-și pune mâna pe plug și ca să aibă înăpoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

Cei șaptezeci de apostoli. Legiutorul doritor de viața de veci. Pilda Samarineanului milos. Marta și Maria.

10

1. Iar după acestea a ales Domnul pe alți

șaptezeci și i-a trimis câte doi înaintea feței sale, în toate cetățile și locurile unde avea el să meargă.

2. Și zicea către ei: Secerișul este mult, iar lucrătorii puțin; deci rugați pe Domnul secerișului, să scoată lucrători la secerișul său.

3. Mergeți, iată eu vă trimis cu pe riste mele în mijlocul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici trambula, nici în altă munte și pe nimeni să nu salutați în cale.

5. Și în orice casă veți intra, întâi ziceți: Pacea acestui loc.

6. Și de va fi acolo fiul păcii, so va odihni peste el pacea voastră, iar de nu, se va întoarce la voi.

7. Și în acea casă petreceți, mâncând și bănd cele ce vă vor da, că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

8. Și în orice cetate veți intra și vă vor primi, mănâncăți cele ce vi se vor pune înainte.

9. Și vindecați bolnavii care vor fi în ea și ziceți-le: S'a apropiat de voi împărăția lui Dumnezeu.

10. Iar în orice cetate veți intra și nu vă vor primi, ieșind în piețele ei, ziceți:

11. Să praful ce s'a lăsat de noi, în cetatea voastră,

stră, vi-l scuturăm. Inșă aceasta să știți, că s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

12. Zic vouă: Că mai ușor va fi Sodomei, în ziua aceea, decât cetății acoaleia.

13. Vai ție, Iherazimel! Vai ție, Betsaida! Că de să ar fi făcut în Tîr și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult, în saș și în cenușă stând, s'ar fi pocăit.

14. Dar Tirului și Sidonului mai ușor va fi la judecată decât vouă.

15. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei coborî.

16. Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă și cel ce se leapădă de voi, de mine se leapădă. Iar cel ce se leapădă de mine, se leapădă de Cel ce m'a trimis pe mine.

17. Și s'au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: Doamne, și dracii ni se pleacă în numele tău.

18. Și le-a zis: Am văzut pe Satana ca un fulger din cer căzând.

19. Iată, v'am dat stăpânire să călcați peste șerpi și peste scorpi, și peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va vătăma.

20. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați mai vârtos, că numele vo-

stre s'au scris în ceruri.

21. În acel ceas s'a bucurat cu oșul Iisus și a zis: Mulțumesc ție, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepați și le ai descoperit pentru cei credincioși. Da, Părinte, că așa a fost bunăvoința ta.

22. Și întorcându-se către ucenicii săi, a zis: Toate imi sunt date de Tatăl meu și nimeni nu știe cine este Fiul, de cât Tatăl și cine este Tatăl decât Fiul și căruia va voi Fiul să-i descopere.

23. Și întorcându-se către ucenicii deosebi, a zis: Lăsați ochii care văd cele ce văd, voi.

24. Că zic vouă: Mulți prooroci și împărați au vrut să vădă cele ce vedeți voi și n'au văzut și să audă cele ce auziți și n'au auzit.

25. Și iată, un învățător de lege s'a sculat, ispitindu-l și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

26. Iar el a zis: În lege ce este scris? Cum citești?

27. Iar el răspunzând a zis: Să iubesc pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși.

28. Zis a lui: Drept ai răspuns. Păi aceasta și voi fi voi.

29. Iar el vrând să se îndreptățească, a zis către Iesus: Și cine este aproa pele mei?

30. Iar Iesus răspunzând, a zis: Un om careare se coboară din Ierusalim la Ierimon și a căzut între tâlnari, care desbrăcându-l, s'au dus, lăsându-l alina.

31. Și din întâmplare se coboară pe cale, aceea un preot și văzându-l a trecut pe alături.

32. Asemeni și un levit, ajungând la acel loc, venim și văzându-l a trecut pe alături.

33. Iar un Samarincean mergând pe cale, a venit la el și văzându-l, i s'a făcut milă.

34. Și apropiindu-se, i-a legat rănilor, lărrând un delemn și vin și punându-l pe dobitoacul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Și a doua zi plecând, a scos doi dinari, a dat gazdei și i-a zis: Poartă grijă de el și orice vei mai cheltui, îți voi da când mă voi întoarce.

36. Deci care din acei trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut în tre tâlnari?

37. Iară el a zis: Cel ce a avut milă de el. Iar

Iesus a zis: Mergi de fă și tu asemenea.

38. Și când se duceau ei, el a intrat într'un sat, iar femeie cu numele Marta, l-a primit în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chema Marci, care și sezând lângă picioarele lui Iesus, asculta cuvintele lui.

40. Iar Marta se zorea cu multa trembă și stănuia zis: Domne, ai tu socotești că soră mea nu l'a săsat să slujesc singură? Ci eu s'au n'ajut.

41. Și răspunzând Iesus, i-a zis: Marto, Marto, mult te silești și multă grijă duci.

42. Dar un lucru trebuie este, iar Maria partea cea bună și a ales, care nu i se va lua.

Eugădiunea domnească.
Făcându-se unii mut. O femeie fericește pe Iesus. Iudei și s'au din aer. Iesus în afa la un ospet și mustră pe învățatori de lege.

11. 1. Și a fost când era într'un loc rugându-se, după ce a încetat, a zis unul din ucenicii săi către el: Doamne, învață-ne să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pe ucenicii sui.

2. Și le-a zis: Cărl vă rugați ziceți: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfim-

tească-se numele tău. Vie împărăția ta. Pe voi ta, precum în cer și pe pământ.

3. Părcea noastră cea spre fântă, la ne-o nouă în, necate zi.

4. Și ne lartă păcatele noastre, că și noi iertăm, tu turor celor ce ne gresesc nouă. Și nu ne duce în aspită, ci ne izbăvește de cel rău.

5. Și a zis către ei: Cine din voi având un prieten, va merge la el la miezul nopții și i va zice: Prietene, dă-mi împrumut trei pâini.

6. Că a venit din cale un prieten la mine și n'au ceri pane înainte.

7. Și acela răspunzând dă-mi intră, va zice: Nu mă am de osteneală. Acum așa s'a încuiat și copiii mei sunt în așteptat cu mine. Na pot să mă scot să-ți dau.

8. Zic vouă: Chiar dacă sculându-se, nu i-ar da pentru că este prieten, dar pentru îndrăzneala lui sculându-se, îi va da cât îi trebuie.

9. Și eu zic vouă: Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide.

10. Că oricine cere la și cel ce caută află și cel ce bate se va deschide.

11. Și care tată dintre voi, de-i va cere fiul lui pâine, îi va da piatră? Sau

pește și în loc de pește în va da șarpe?

12. Sau de va cere ou, în va da scorpion?

13. Deci dacă voi. fund rău, știți. să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor ce cer dela el?

14. Și a scos un drac și acela era mut. Și după ce a ieșit diavolul, a vorbit mult și se mirau mulțimile.

15. Iar unul din ei ziceau: Cu Beelzebul, domnul dracilor, scute draci.

16. Și alții ispitindu-l, cereau dela el semn din cer.

17. Iar el știind gândurile lor, le-a zis: Orice împărăție, ce se desbină în sine, se pustiește și casa peste casă cade.

18. Deci și Satana dracilor s'a desbinat în sine, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că, eu cu Beelzebul scot draci.

19. Iar dacă eu cu Beelzebul scot draci, fiili voștri cu cine i scot? De aceea ei va vor fi judecatori.

20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot draci, iată a ajuns la voi în-părâția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare, înarmat fiind, își păzește curtea,

în pace sunt averile lui.

22. Iar când va veni unul mai tare decât el și-l va birui, îi ia toate armele, în

care nădăduia și împarte
cele răpite dela el.

23. Cel ce nu este cu
mine, este împotriva mea
și cel ce nu adună cu mi-
ne, risipește.

24. Când dănuț necurat
iese din om, umblă prin
locuri fără de apă, cau-
tând ciană și neaflând,
zice: Mă voi întoarce în
casa mea, de unde am ieșit.

25. Și venind o alia ma-
tură și împodobită.

26. Atunci merge și ia
alte șapte daluri, mai rele
decât el și intră, le des-
acole și se fac cele de pe-
rură ale omului acela
mai rele decât cele dintâi.

27. Și când zicea el a-
cesta, ridicând o femeie
glas din mulțime i-a zis:
Fericit este păutecele care
te-a purtat și pieptul la
care ai supt,

28. Iar el a zis: Adevă-
rat, fericiți cei ce asculta
cuvântul lui Dumnezeu și
păzește.

29. Iar adunându-se mul-
țimile a început a zice:
Neamul acesta este viclean.
Cere semn și semn nu i se
va da decât semnul lui
Iona proorocul.

30. Că, precum Iona a
fost scum Ninevitenilor, așa
va fi și Fiul Omului nea-
mului acesta.

31. O înmărateasă dela
miazăzi se va scula la ju-
decata cu barbați neami-
ci ai acestuia și-i va osândi,

că a venit dela marginile
pământului să asune în
teleperunea lui Solomon și
atâta mai mult decât Solo-
mon este acum.

32. Barbați Nineviteni
se vor scula la judecată cu
acesta și-i vor o-
sând, că ei s'au poartat la
predica lui Iona și iată
mai mult decât Iona este
acum.

33. Numen aprinzând fă-
clă nu o pune în seama,
nici subț obroc, ci în sfe-
ștur, ca cel ce intră să va-
dă lumina.

34. Pălia trupului este
ochiul. Când ochiul tău este
curat și tot trupul tău este
curat, iar când este bol-
nav și trupul tău va fi în
tunecat.

35. În seama dar ca lu-
mina care este în tine să
nu fie întunecată.

36. Deci dacă trupul tău
este tot curat, neavând
nici o parte întunecată, va
fi luminat întreg, ca și când
cărna te luminează cu ară-
mirea ei.

37. Și pe când vorbea, un
fariseu îl rîdă să prân-
zească la el și intrând, a
șezat.

38. Iar fariseul vaznă,
a murat ca nu s'a spălat
cu apă înainte de mân-
ca.

39. Și Domnul a zis că-
re el: Acum voi, farisei,
partea din afară a pașaru-
lui și a blidului o curăți,

iar cea dinăuntru voastră
este plină de răpire și de
vicleșug.

40. Neocotitilor! Au nu
cel ce a făcut pe cea din-
afară, a făcut și pe cea
dinăuntru?

41. Dați milostenie celor
ce sunt în voi și iată, toate
vă vor fi curate.

42. Dar voi vouă, farise-
ilor! Că dați zeciuială din
isă și din rătă și din
toate verșeturile și trecuți
cu verșeturile pe leacul arcap-
tă și dragostea lui Dum-
nezeu. Aceștea se cădă să
le faceți și pe acelea să
nu le lăsați.

43. Voi vouă fariseilor!
Că alți oameni din tîi
din sinagoga și înclina-
ți pe voi.

44. Voi vouă, cărturari
și farisei fătarnici! Că su-
tuți cu amănuntele ce nu
se văd și oamenilor, care um-
blă pe deasupra lor, nu le
știu.

45. Și răspunzând unul
din învățătorii de lege, i-a
zis: Învățătorule, acestea
vicleșug și pe noi ne mustră?

46. Iar el a zis: Voi și
vouă, învățătorilor de lege!
Că puneți pe oameni să
cară grele de purtat, ar va-
ne cu un deget al vostru
nu vă atingeți de sare.

47. Voi vouă! Că zidiți
mormintele proorocilor și
pământul vostru i-au ucis.

48. Deci n'arturati și
mormintele, faptele părin-
ților voștri, că ei i-au ucis,

iar voi le zidiți mormin-
tele.

49. De aceea și înțelep-
ciunea lui Dumnezeu a zis:
«Voiu trimite la ei proo-
roci și apostoli și dintre
ei vor ucide și vor prigoni».

50. Ca să se coară dela
neamul acesta sângele tu-
turor proorocilor, ce s'a
vărsat dela începutul lumii.

51. Dola sângele lui Abel
până la sângele lui Zaharia,
care a pierit între altar și
templu. Adevărat vă zic:
Se va cere dela neamul a-
cesta.

52. Voi vouă, învățăto-
rilor de lege! Că ati luat
cheia cunoștinței. Voi n'ati
intrat și pe cei ce voiau
să intre n'ati oprit.

53. Și esind de acolo, au
început cărturarii și fari-
seii să-l urască groaznic
și să-i dea pricină să vor-
bescă de multe.

54. Pădindu-l și cău-
tând să prindă ceva din
gura lui, ca să-l învinuie-
scă.

*Aluțul fariseilor. Hula
împotriva Domnului Sfânt.
Sfatul împotriva lui Iacovici.
Lepădarea de cele lumești.
Impăcarea cu protinicul.*

12 1. Și adunându-se
multime mare de oa-
meni, în at se călcău tîi
pe alții, a început să zică
ca întâi veniților săi.

40. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți vine Fiul Omului.

41. Și a zis Petru: Doamne, către noi s-au jălit această, sau și către toți?

42. Și a zis Domnul: Cino este economul credincios și înțelept, pe care îl va pune stăpânul peste slujbii sale ca să le dea în vreme în care nu e prezent?

43. Fermează este sluga aceea, pe care venind stăpânul său, o va afla făcând așa.

44. Altfel, zice vouă, că o va găsi pe ea care a dat de sale.

45. Iar de va zice sluga aceea în inima sa: Stăpânul meu nu vine să vină, și va începe să bată pe slugi și pe slujnice și să mânânce și să bea și să se îmbute.

46. Veni-va stăpânul slugii aceluia în ziua în care nu gândiște și în ceasul în care nu știe și o va pedepsi aspre și iartă, că nu crede că se va pune.

47. Și sluga aceea care a știut voia stăpânului și nu a pregătit nimic, nu a făcut nici pe vremea lui, se va bate mult.

48. Iar cea care nu a știut și a făcut fapte vrednice de bătăie, se va bate puțin. Și oricui i s'a dat mult, mult i se va cere și. Cui i s'a încredințat mult, mai mult i se va cere.

49. Foc am venit să arunc pe pământ și cât voi iese să fie aprins acum!

50. Și cu botez am să mă botez și cât sunt de îndatorat până se va săvârși.

51. Vi se pare că am venit să dau pace pe pământ? Vă zic, nu, ci desăvârșire.

52. Că de acum înainte de vor fi căderi într-o casă, se vor împărți trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

53. Se va împărți tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui.

54. Și zicea și mulțimi lor: Când vedeți norul ridicându-se la apus, îndată zădărnici ploaie mare vine și așa este.

55. Și când vedeți suflând vântul de vazăzi, zădărnici văd că va fi și este.

56. Făcătorilor, fața cerului și a pământului și a tuturor creaturilor, dar vremea aceasta este în creșterea.

57. De ce nu judecați și judecați voi întru ce este drept?

58. Și când mergeți cu protivnicul tău la stăpânitor, dă-i silința să te scape de el pe cale, ca nu cumva să te tragă la jude-

cător și judecătorul să te dea telerăcerului și temă. cerul să te arunce în temniță.

59. Iți spun: Nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și cel din urmă ban.

Galileieni uciși. Pilda smochinului necădit, a gârșii care nu are muștar și a albului. Iisus cea strălucitoare. Iisus amenințat cu moartea de Irod. Ierusalimul neglijent de prooroci.

13. 1. Și au venit unii în acea vreme spunând: Iisus este în Galileea, alături de sânger Pilat l-a amestecat cu jertfele lor.

2. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Vă pare că Galileenii aceștia, care pe toți au fost decât toți Galileenii, că au păținit această?

3. Vă zic, nu, ci de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.

4. Sau acei optăprezece, peste care a căzut turnul în Silam și i-a omorât, vi se pare că aceștia au fost mai păcătoși decât toți oamenii care locuiesc în Ierusalim?

5. Vă zic, nu. De nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.

6. Și zicea pilda aceasta: Cino avea un smochin sădit în via sa și a venit cău-

tând roadă în el și n'a dat.

7. Și a zis către vieri: Iată, trei ani sunt de când vin căutând rod în smochinul acesta și nu afla înăuntru, pentru ce mai înșucă locul?

8. Iar ei răspund, i a zis Domnul: Iată, acum am și eu înțeles înăuntru, dar până la anul voi pune gunoia.

9. Poate va face rod în anul viitor.

10. Și învăța într'unu lui s'auzească.

11. Și iată o femeie, care avea din copilărie de optăprezece ani și era gârșioasă și nu putea să se ridice în sus nicidecum.

12. Iar Iisus văzând-o, a zis: Poate, te ai îndărit de subie mea te.

13. Și și-a pus mâinile pe ea și îndată s'a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu.

14. Iar mulțimea s'auzeau, mângâindu-se că o văd lecase Iisus sâmbăta.

15. Răspunzând, zicea mulțimii: Șase zile sunt în care se face lucrul acesta. Deci în aceea venind vine și așază, iară nu în ziua sâmbetei.

16. Iar Domnul i a răspuns și a zis: Făcătoare, fiecare din voi săvârșită au și desleagă houl său, ori asmul dela iesle și l duce de-l adapă?

17. Dar această, fiică a lui Avraam fiind, pe care

a legat-o Satana, iată de optaprezece ani, nu se cădea să fie deslegată din legătura aceasta în ziua sâmbetei?

17. Și acestea zicând ei, se rușinau toți cei ce stau înjotriva lui și toată mulțimea se bucura de toate cele slăvite ce se făceau de el.

18. Deci zicea: Cu ce este asemenea împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o veți asemăna?

19. Asemenea este grâuntei de muștar, pe care luându-l un om, l-a aruncat în grădina sa și a crescut și s'a făcut copac mare și pasăre cerului s'au sălășluit în ramurile lui.

20. Iar așa a zis: Cu ce veți asemăna împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este altuiui, pe care luându-l o femeie, l-a acoperit în trei năsoare de fână, până s'a dospit toată.

22. Și umbla prin cetăți și prin sate învățând și caile făcând la Ierusalim.

23. Și i-a zis cineva: Doamne, ai puținii sunt cei ce se răntuesc? Iar ei le-a zis:

24. Nevoiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă, că mulți, zic vouă, vor căuta să intre și nu vor putea.

25. După ce se va scula stăpânul casei și va încuia ușa și veți începe a sta

afară și a bate în ușă, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne și intrăm zădărnici. Nu va ști și i de unde suntem.

26. Atunci voi începe să ziceți: Am mâncat și am băut în casa ta și în piețele noastre am mers și acum tu ne arunci afară.

27. Și va zice: Vă spun: Nu va ști de unde sunteți. Depărtați-vă de la mine toți făptuitorii de nedreptate.

28. Acolo va fi plângeră și secheta a multor, când veți vădea pe Avraam și pe Isaac și pe Iacov și pe toți proorocii în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.

29. Și vor veni alții dela mormânt și dela apas și dela mazăreapte și de la mazăreapte și vor sta în împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sunt unii pe urmă care vor fi întâi și sunt alții întâi care vor fi pe urmă.

31. În ziua aceea s'au apropiat unii din farisei, zicându-i: Ieși și du-te de aici, că Irod vrea să te omoare.

32. Și le-a zis: Mergând, spuneți și vouă acestuia. Iată scot drac și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi și nu s'afârși.

33. Însă nu se cade astăzi și mâine și în cealaltă zi să merg, că nu este cu putință să piară vreun prooroc afară din Ierusalim.

34. Ierusalimel Ierusalimel cel ce omori prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, cum adună cloșca puii săi sub aripi și nu ai ști voit.

35. Iată, vi se lasă casa voastră pustie și amin grădese vouă, că nu vă veți vedea a cărei fână va vini vremea când veți zice: Bărbăntat este cel ce vine în numele Domnului.

Iisus vindecă pe un bolnav de împănă și în ală a mii de alții care erau la el. Până seapre a treia zi la cină. Lepădarea de sine.

14. 1. Și când a intrat el în casa unuia din căpeteniile fariseilor sâmbăta, ca să înțeleagă pînă și acolo în pîndea.

2. Iată un om bolnav de idropică era înaintea lui.

3. Și răspunzând Iisus, a graț el pe farisei și către învățătorii lui le-a zicând: Este necuvințat a vindeca sâmbăta, ori nu?

4. Iar ei tăceau. Și alin gându-l, l-a vindecat și i-a dat lucrul.

5. Și răspunzând Iisus către ei, a zis: Căruia din voi, de-i va cădea în paț a sinul sau boul, nu îndată îl va scuta în ziua sâmbetei?

6. Și nu i-au putut răspunde la aceasta.

7. Și a spus o pildă către cei cunoscuți, după ce a luat soama cum își alegeau locurile cele dătătoare, zicând către ei:

8. Când vei fi chemat de cineva la nuntă, nu se dea în locul cel dătător, ca ai curvă să fie aflat de el altul mai înstărit decât tine.

9. Și venind cel ce v'a chemat și pe tine și pe toată învața: Dă locul acestuia și atunci vei începe cu rușine să stai în locul cel mai dătător.

10. Căci voi t'aveți chemat, mergând săzi în locul cel din urmă, ca atunci când va veni cel ce t'are chemat, să t'zică: Prinde ne, stăte pe sus. Atunci vei avea o rată înaintea celor ce vor ședea împreună cu tine.

11. Că tot cel ce se înalță pe sine, se va smeri și cel ce se smerește se va înălța.

12. Și zicea către ei: Căci chemase: Când faci prânz sau cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici ruiile tale, nici vecini bogati, ca nu cândva să te chema și ei pe tine și să t' se dea răslata.

13. Ci când faci ospăț, cheamă pe săraci, neputinici, șchiopi și orbi.

14. Și fericit vei fi, căci

nu pot să-ți întorcă, ei ți întrec, ca să mi se umple se va întoarce la înviera dreptilor.

15. Și auzind acestea, unii din ei se făcuseră zis: El, a zis: Foricât este cel ce va prânzi în bușăria lui Dumnezeu.

16. Iar el i-a zis: Un om care are un singur prieten, și a chemat pe altul.

17. Și a trimis pe sluga sa în casă să ia din cele care erau acolo. Veni, ca să mănâncă cu mine.

18. Și au început toți a cere iertare unul după altul. Cel dintâiu i-a zis: Iată, eu am un păcat și nu pot să merg la tine.

19. Și altul a zis: Căci perede la mine și nu pot să merg să-ți iertec. Rogu-te să mă ierți.

20. Și altul a zis: Ecmele nău lăst și ce aveți să pot, veni.

21. Și întorcându-se sluga, a spus domnului său: Atunci m-am gândit să stăpânesc casa, a zis slugii sale: Ieși îndată la răspântile și dă-le totăți și săracii și neputăci și șchiopii și orbi adu-i aici.

22. Și a zis sluga: Doamne, s'a făcut precum ai poruncit și încă mai este loc.

23. Și a zis domnul că tre slugă: Ieși la drumuri și la garduri și-i silește să

33. Astfel deci, oricare din voi, care v-a lăsat casa, de toate averile sale, nu poate fi ucenic al meu.

34. Bine este sarea care nu se pierde, dacă și sarea se va scurge, cu ce se va drege?

35. Nici în ierusalim, nici în galilea nu mai este hurnă. Afară se aruncă. Cel ce are ochi de om, să audă.

Pilda despre casa și drachma pierdută. Fiul risipitor.

15. 1. Și s'a apropiat unul din ei și a spus: Doamne, dă-mi să învăț.

2. Iar fariseii și cărturarii cărturarii, zădărnici. Așa stă printru ei, și nu știu și mănâncă cu ei.

3. Și le-a spus pilula a ceea ce zădărnici.

4. Care din dăru, voi, având o sută de oi și pierzând una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în ierusalim și merge după cea pierdută, până când o găsește?

5. Și găsim-o, o punem pe umerii lui și mergem acasă.

6. Și venind acasă, chemăm prietenii și vecinii rădănilor. Bucură și în ierusalim și în galilea și în ierusalim și în galilea.

7. Zice vouă: Că așa și în cer va fi mai mare bucurie de un păcătos ce se pocăiește, decât de nouăzeci

și nouă de drepti cărora nu le trebuie pocăință.

8. Sau care femeie a vând zece drachme, de pierde o drachmă, nu aprinde farul și caută casa și caută cu deădăritul până o găsește?

9. Și găsim-o, chemăm prietenii și vecinii, zădărnici. Bucurați-vă împreună cu mine, că am găsit drachma ce pierdusem.

10. Zice vouă: așa se face lucru în ierusalim în gerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos, și se pocăiește.

11. Și a spus: Un om avea doi fii.

12. Și a zis cel mai tânăr din ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avere. Și le-a încredințat averea.

13. Și au trecut multe zile, și întorsese fiul cel mai tânăr și a doua încredințare. Iar el se afla în ierusalim și acolo a risipit toată averea sa, vietiind în desfrânări.

14. Și pe tot timpul el toate, s'a răsturnat foarte mare în ierusalim și el a început să lăcă lipă.

15. Și mergând s'a lipit de unul din locuitorii ierusalimului și acela l-a trimis la țarinile sale să pască porci.

16. Și lăsa să și sature pântecul din roșcovele ce mânca porci și nimeni nu-i da.

porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele strălucit.

20. Iar un sărac oarecare, anume Lazăr, zăcea înaintea porții. Căci el era plin de bube.

21. Și poftind să se sature din fărâmiturile ce cădeau de la masa lui, dar și câinii venind și lui mâncau buțele.

22. Și a murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam și a rămas bogatul și s'a îngrijit.

23. Și în iad ridicându-se omul, fiind în foc, vede pe Avraam și pe Isaac și pe Iacob și pe Lazăr în sânul lui.

24. Și strigând, a zis: Părinte Avraam, nu te uita spre mine și pe Lazăr, căci am rămas în focul de gârlă, dar tu ai rămas în brațele lui. Căci în viața mea am rămas în focul de gârlă, dar tu ai rămas în brațele lui.

25. Iar Avraam a zis: Fiule, adăpă-mă din apă și lasă-mă să mă răcoresc puțin. Căci în viața mea am rămas în focul de gârlă, dar tu ai rămas în brațele lui.

26. Și a zis: Părinte, între noi și voi prăpastie mare s'a scuturat, căci ce voi veni să te cesc de aici la voi să nu potă, nici cei de acolo la noi să nu treacă.

27. Și a zis: Rogu-te, dar, părinte, să i trimit în casa tatălui meu,

28. Că am cinci frați. Să le spun acestea, ca să nu vin și ei la acest loc de chin.

29. Și i-a zis Avraam: Atunci pe Moise și pe prooroci, să i asculte pe ei.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ci de va merge la dâșii cineva dintre ei, să nu poată.

31. Și a zis: Dacă nu asculta de Moise și de prooroci, nu vor crede nici de ar învia omul din morți.

Despre smerenia înțelegerii adevărate și puterea credinței în Dumnezeu.

17. 1. Și a zis către ucenicii săi: Cu reputație vă este supus în lume, dar voi aședea prin care vinți.

2. Mai de folos i-ar fi de i s'ar lega o piatră de gât și să-l aruncat în mare, decât să se arunce pe unul din a voștrii mici.

3. Iar tu, aminte de voi înșivă: De ce vă gresiți fraților tăi, ciartal, și de se va lăsa, iartă-l.

4. Și chiar de șapte ori pe zi de-ți va greși și de șapte ori să vi-l întorci, zi căre: Mă pedese, iartă-l.

5. Și au zis apostolii către Domnul: Adăugă-ne credință.

6. Iar Domnul a zis: De

ați avea credință cât un grâu de muștar, ați zice acestui scoarțor: Deschide-mă și te sădăsc în mare și v'ar asculta.

7. Și cine din voi având slugă la arat, sau la pășcut vitele și venind aceea din câmp, i va zice: Așa în data de sezi la masă?

8. Și nu-i va zice: Gătește-mi ca să mănânc și să facă gândul: Nu este în casa voastră mâncă și voua bea și după aceea voi mânca și voi bea și tu.

9. Voi, alinați omul acesta și să-l faceți să se răcorească și să se răcorească. Nu mi se pare.

10. Așa și voi, când veți face toate cele ce vi s'au poruncit, să ziceți: Slugi ne ascultați, căci eu am fost dator să facem am făcut.

11. Și când mergea la Ierusalim și trecu prin mijlocul Samariei și al Galileei.

12. Intrând într'un sat, l-au întâmpinat zece bărbați bolnavi, care nu slăun departe.

13. Și au ridicat glas zicând: Iisuse, înălță-te, miluște-ne.

14. Și Iisus văzându-l, i a zis: Mergeți și vă arătați preoților. Și când mergeau să se arăte.

15. Iar unul din ei, văzând că s'a vindecat, s'a întors cu glas mare, slăvind pe Dumnezeu.

16. S'a căzut cu fața la pământ și îl laudau zicând: Și acela era Saramita.

17. Iar Iisus așa zicând, a zis: Omul acesta s'a arătat curățit? Dar cei nouă unde sunt?

18. Nu s'a aflat să se întoracă să dea slavă lui Dumnezeu? Căci acesta de

19. Și a zis: Scoală-te și laude-l. Căci credința ta te-a vindecat.

20. Și întrebând ființa de farisei, cănd va veni împărăția ta? Și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine pe văzutele.

21. Nici nu vor zice: Iată, este aici sau acolo, căci împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

22. Și a zis către ucenici: Vor veni zile când veți dori să vedeți un dintr-unul din Fiul Omului și nu veți vedea.

23. Și vă vor zice: Iată, este aici sau acolo. Și nu vă lăsați să nu mergeți după el.

24. Căci precum fulgerul fulgă dintr-o parte la alta și se arde în toate părțile, așa va fi și Fiul Omului.

25. Dar înăuntrul trebuie să păziți-vă de multe și să fie lepădat de neamul acesta.

26. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului:

27. Măncau, beau, se însoțeau, se nășteau, până în ziua în care a intrat Noe în corabie și a venit potopul și i-a pierdut pe toți.

28. Și cum a fost în zilele lui Lot: Măncau, beau, călăpăreau, vindeau, sădeau, ziceau,

29. Iar în ziua în care a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și puciosă din cer și i-a pierdut pe toți.

30. La fel va fi și în zilele Fiului Omului.

31. În aceea zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și lucrurile lui în casă, să nu se ocoboare să le ia și cel ce va fi în țarină, să se retragă să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot.

33. Cînd va căuta să-și mântuiască sufletul, îl va pierde și cine îl va pierde, îl va învia.

34. Ziți vouă: În aceea noapte de vor fi doi într'un pat, unul se va lua și altul se va lăsa.

35. Din două care vor măcina împreună, una se va lua și alta se va lăsa.

36. Din doi care vor fi în țarină, unul se va lua și altul se va lăsa.

37. Și răspunzând necleii, au zis lui: Unde

Doamne? Iar el le-a zis: Unde va fi stăruială, acolo se vor aduna și vulturii.

I decătorul nedrept. Fariseul și vameșul. Iisus barrei intră în copin. bogatul care dorește viețea de veci. Iisus vestește pa-timile sale. Orbul din Ierikon.

18. 1. Și le spunea și pilă, că trebuie să se roage și să nu se lăturească, zicând:

2. Într-o cetate era un fariseu care se numea Dimezeu și se ținea și el să nu se rușine.

3. Era și o văduvă în cetatea aceea și venea la el, zicând: Scapă-mă de jărsul tău.

4. Și n'a vrut un timp, iar după aceea a zis în sinagoga: Dacă le Dumnezeu nu mă ține, și de om nu mă pot ține.

5. Dar pentru că îmi face supărare văduva a mea, o voi mântui, ca nu până la sfârșit venind să mă necăjească.

6. Și a zis Domnul: Auziți ce zice judecătorul nedrept?

7. Dar Dumnezeu nu va izbăvi pe alegeți săi, care strigă către el ziua și noaptea și va răbda mult pentru ei?

8. Zic vouă, că îi va izbăvi îndată. Dar când va

veni Fiul Omului, va afla oare credință pe pământ?

9. Și a zis și pilda aceea către unii care credeau: În ce înșuși că sunt drepti și disprețuiau pe ceilalți:

10. Doi oameni s'au suit în templu să se roage, unul fariseu și altul vameș.

11. Fariseul stănd, așa se ruga în sine: Dumnezeu mulțuresc-te, că nu sunt ca ceilalți ca mine, căpitor, nedrept, desfrânat, sau ca și acest vameș.

12. Postase de două ori pe săptămână, dau zecmiulă din toate câte câștig.

13. Iar vameșul lipă-l stănd, nu vrea nici să se ridice la cer, ci își bătea pieptul, zicând: Dumnezeu, milostiv fii mie, păcătosul.

14. Zic vouă, s'a coborât aceasta și nu îndreptat l. casa sa decât acela, că tot cel ce se mântuie pe sine se va pierzi, dar cel ce se supune pe sine se va mântui.

15. Și aduceau la el și prieteni, ca să se atîngă de el, dar el nu le lăsa să se atîngă de el.

16. Iar Tana chemându-l la sine, a zis: Lăsați copiii să vină la mine și să se oprească, că a cerului împărăția este împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin grăiesc vouă: Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea.

18. Și l-a întrebat un fruntaș, zicând: Învățătoare mîni, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

19. Iar Iisus i-a zis: Do ce îmi zici bun? Nimeni nu este bun decât unul Dumnezeu.

20. Și tu poranele. Să nu fii desfrânat, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii martor mincinos și cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

21. Iar el a zis: Acestea toate le am păzît din tinerețile mele.

22. Iar Iisus a zis: Adestia, i-a zis: Dacă tu fii lipsește: Toate câte ai vinde-le și le împarte săracilor și vei avea comoartă în cer și valo de viață veșnică.

23. La el a zis: Acesta s'a întristat, căci era foarte bogat.

24. Și văzându-l Iisus că s'a întristat, a zis: Cît de anevoie vor intra în împărăția lui Dumnezeu!

25. Că mîni, lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar cei ce au auzit acestea au zis: Și cine poate să se mântuiască?

27. Iar el a zis: Cele ce sunt cu putință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu.

cel ce n'are și ce are i se va lua.

27. Iar pe acei vrăjmași ai mei, care n'au vot să domnesc peste ei, și ei să-i încoace și-i înjunghie.

28. Și zicând acestea, au mers înainte, și au dus se la Ierusalim.

29. Și când s'a apropiat de Betfagno și de Betania, către muntele ce se cheamă al Măslinilor, a trimis doi din ucenicii săi, zicând:

30. Mergeți în satul care este înaintea voastră, în care veți găsi un mășnuș pe care îl veți duce în Ierusalim, și veți dezlegați și-l aduceți.

31. Și de vă va întreba cineva: Pentru ce îl dezlegați? Așa să-i spuneți: Pentru că Domnul are trebuință de el.

32. Și mergând trimiși, au aflat cum le zisese.

33. Și dezlegând mășnușul, au zis stăpânii lui către ei: Ce dezlegați vârzii?

34. Iar ei au zis: Pentru că Domnul are trebuință de el.

35. Și l-au adus la Iisus și aruncându-și veșmintele pe pământ, au pus pe Iisus deasupra.

36. Și mergând el, își așterneau veșmintele pe cale.

37. Și apropiindu-se la

coborișul mantelului Măslinilor, a început toată mulțimea să-l laude pe Dumnezeu, zicând: Binecuvintează-te tu, Doșne, care faci toate acestea.

38. Zicând: Binecuvintează-te tu, Doșne, care faci toate acestea.

39. Și unii dintre farisei și scribi au început să-l zădărescă, zicând: Pentru ce faci toate acestea?

40. Și răspunzând, le-a zis: Zădăresc eu pe voi? Dar eu zădăresc pe ei.

41. Și când s'a apropiat, au văzut că erau doi mășnuși și un cămilă.

42. Zicând: De ce faci așa? Pentru că Domnul are trebuință de el.

43. Și te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi în tine și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n'au cunoscut vremea cercetării tale.

44. Și te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi în tine și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n'au cunoscut vremea cercetării tale.

45. Și intrând în templu, a început să scoată afară pe cei ce vindeau în el și cumpărau, zicând:

46. Scris este: Casa mea,

casă de rugăciune este, iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

47. Și ora învățând în toate zilele în templu. Iar mai marii preoților și cărturarilor și bătrânii poporului căntau să-l piardă,

48. Și nu găseau ce să-i facă, fiindcă tot poporul se ținea de el, ascultându-l.

Iudeii întrebă pe Iisus despre puterea sa de a face toate acestea. Iisus le-a zis: Pentru ce mă zădăresci? Pentru că eu zădăresc pe ei.

20. 1. Și într-una din zile, plecând el, învățând el poporul în templu și binecuvântându-l, au venit preoții și scribii să-l piardă.

2. Și l-au întrebat, zicând: Spune-ne, cu ce putere faci acestea? Sau cine este cel ce ți-a dat puterea aceasta?

3. Iar el răspunzând, a zis către ei: Vă voi învăța și eu pe voi un lucru, și să-mi spuneți.

4. Botezul lui Ioan din cer era, sau dela oameni?

5. Iar ei eugetau în sine, zicând: De vom zice, din cer, va zice: Pentru ce l'au lăsat să creză în el?

6. Iar de vom zice, dela oameni, tot poporul ne va acuză cu pietre, căci este încredințat că Ioan a fost proroc.

7. Și au răspuns, că nu știau de unde.

8. Și Iisus le-a zis: Nici eu nu vă spun cu ce putere fac acestea. Un om a sădit vie și a dat-o lucrătorilor și s'a dus departe multă vreme.

9. Și a început a zice către popor pilda aceasta:

10. Și la vremea culesului, a trimis către lucrători o slugă, ca să-i dea din rădăcina viei, iar lucrătorii, văzându-o, au trimis-o lașartă.

11. Și a adus a trimite altă slugă, iar ei și pe a ceea bătând-o și batjocorind-o au trimis-o deșartă.

12. Și a adus a trimite și a treia, iar ei și pe a ceea răbind-o, au scos-o afară.

13. Și a zis stăpânul viei: Ce voi face? Voi trimite pe fiul meu cel iubit, poate văzându-l, se vor rușina.

14. Iar lucrătorii văzându-l, s'au sfătuit între ei, zicând: Acesta este moștenitorul. Veniți să-lucidem, ca moștenirea să fie a noastră.

15. Și scoțându-l afară din vie, l-au omorât. Deci, ce le va face stăpânul viei?

16. Va veni și va pierde pe lucrătorii aceștia și viața o va da altora. Iar ei au zis: Să nu fie!

17. El însă privind la ei, a zis: Ce însemnează dar aceasta ce este scris:

«Piatra pe care n'au luat-o în seamă ziditorii, aceasta s'a pus în capul unghiului».

18. Ori cine va cădea pe acea piatră se va sfărâma, iar peste care va cădea ea, îl va zdrobi?»

19. Și cântă min-marș preoților și cântărilor să pună mâna pe el în acel ceas și s'au ținut de popor, căci înțeleseseră că pentru ei zisese pilda aceasta.

20. Și pândindu-l, au trimis iscoale, care se prefăceau că sunt droști, să-l prindă în cuvânt, ca să-l dea stăpânirii și puterii dragătorului.

21. Și l-au întrebat, zicând: Învățătorule, știi că drept vorbești și înveți și nu ești pârșitor, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu înveți?

22. So căde să dăm dajdie Cezarului, sau nu?

23. Iar el pricepând viclesugul lor, a zis către ei: Ce mă ispitiți?

24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și scriere are pe el? Iar el răspunzând, au zis: Ale Cezarului.

25. Și el le-a zis: Dați dar Cezarului cele ale Cezarului și cele ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu.

26. Și nu l-au putut prinde în cuvânt înaintea poporului și mulțumindu-se de răspunsul lui, au tăcut.

27. Iar apropiindu-se unui

din saducei, care zice că nu este înviere, l-au înțrebat, zicând:

28. Învățătorule, Moise n-a scris: De va muri fratele cuiva, având femeie și acesta va muri fără copii, să ia fratele lui pe femeia aceea și să ridice un copil fratelui său.

29. Deci erau șapte frați și cel dintâi, luând femeie, a murit fără copii.

30. Și a luat al doilea pe femeia aceea și acela a murit fără copii.

31. Apoi a luat-o al treilea și asemenea câte șapte și-au luat copii și au murit.

32. Iar în urma tuturor, a murit și fratele cel din urmă.

33. Deci la înviere, că cine din ei va fi femeie, căci câte șapte au avut-o de frate?

34. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Fiii vecului acestei se însoțesc și se mărită.

35. Iar cei ce se învrednicesc a lăbând, cel vec și învierea din morți, nici nu se însoțesc și se mărită.

36. Că n-oi să moară nu mai pot, căci sunt asemenea ei îngeri și fiii ai lui Dumnezeu sunt, fiind fii ai învierii.

37. Iar că morții înviază, a și arătat Moise la rug, când numește Domn pe Dumnezeu lui Avraam și

Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

38. Iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, că toți pentru el sunt vii.

39. Și răspunzând unii din cântători, au zis: Învățătorule, bine ai zis.

40. Căci nu n-a îndrăzneau să-l întinde a rug.

41. Și a zis către ei: Cui zice că Hristos este fiul lui David?

42. Oăci însuși David zice în cartea Psalmilor: «Zis-a Domnul Domnului meu: Sezi de-a dreapta mea,

11 Până se voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

44. Deci David, Domn îl numește și cum este fiul al lui?

45. Și ascultând tot poporul, a zis ucenicilor săi:

46. Păziți-vă de cântători, căroră le place a umbla în haine lungi și iubesc închinăciunile prin pietate și scuturile cele mari de aur în sinagog și leurile dintâi la oapețe.

47. Care casele văduvelor mănâncă și se roagă cu fălțurice în lălmăș. Aceștia vor fi la multă osândă.

Bani văduvei. Întrebare despre sfârșitul lumii. Pustuirea Ierusalimului. Semnele venirii a doua a lui Hristos.

21 1. Și cântând, a văzut pe ce. bogați a-

runcând darurile lor în curtea templului.

2. Și a văzut și o văduvă săracă aruncând acolo doi bani.

3. Și a zis: Adevărat vă zic, că aceasta văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți.

4. Că toți aceștia din prinosul lor au aruncat la Jariurile lui Dumnezeu, iar aceasta din sărăcia sa, tot ce avea pentru traiu a aruncat.

5. Și unii zicând despre templu, că este împodobit cu pietre frumoase și cu poduri, el a zis:

6. Aceștia pe care le vedeți, vor veni zile în care nu va rămâne piatră pe piatră, care să nu se risipească.

7. Și l-au întrebat, zicând: Învățătorule, dar când vor fi acestea și care va fi semnul când au să fie acestea?

8. Iar el a zis: Vedeți să nu vă amăgiți, că mulți vor veni în numele meu, zicând că eu sunt și vremea s'au apropiat. Să nu vă lăsați duși de ei.

9. Și când veți auzi de războaie și de răscoale, să nu vă spăimântați, căci trebuie să fie acestea întâi, dar sfârșitul nu va fi în dată.

10. Atunci le zicea: Se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție

sul, au șezut și cei doisprezece apostoli cu el.

15. Și le-a zis: Mult am dorit să mâncăm cu voi, acest Paște mai înainte de patina mea.

16. Căci, vă spun, că de acum nu voi mai mânca din acestea, până când se vor împlini în împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luând paharul, mulțumind, a zis: Luați aceasta și împărțiți-l între voi.

18. Căci zic vouă: Nu voi mai bea din rodul vitei, până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. Și luând și pâinea, mulțumind, a frânt și le-a dat, zicând: Aceasta este trupul meu, care se dă pentru voi. Acela să faceți și reamintirea mea.

20. Același și paharul după ce au cinat, zicând: Acest pahar este legea cea nouă în sângele meu, care se varsă pentru voi.

21. Dar uită, mâna vânzătorului meu este în masă cu mine.

22. Și Fiul Omului merge, precum este orânduit, dar voi omului a celui care vânzător se va da.

23. Și ei au început să se întrebe între sîine, cine să fie acela dintre ei, care va să facă arenata?

24. Și s'a făcut și pricire între ei, care dintre ei se pare că este mai mare,

25. Iar el le-a zis: Împărății păgânilor domnesc peste ei și cei ce i stăpînesc, se cheamă făcători de bine.

26. Dar între voi să nu fie așa, ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic și căpetenia ca cel ce slujește.

27. Că cine este mai mare, cel ce sade sub cei ce slujește? Nu este care cel ce șade? Iar eu sunt în mijlocul vostru și al celor ce este.

28. Și voi, sunteți care alii răstas împărăției lui Dumnezeu în ispitele mele.

29. Și eu vă mulțumesc, împărăție, precum mi-a răstas dat mie Tatăl meu.

30. Ca să mîncuți și să beți la masa mea, în împărăția mea și să ședeți pe tronuri, judecînd cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

31. Și a zis Domnul: Simone, Simone, iată Satana va căuta să vă acurnă ca grăul.

32. Iar eu m'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta și tu întorecîndu-te, întărește pe frații tăi.

33. Iar el i-a zis: Domne, ei știu că sunt gata și în temniță și la moarte să merg.

34. Iar Iisus i-a zis: Zice, Petre, nu va cănta azcoșul până ce de trei

ori te vei lepăda, că nu mă cunoști.

35. Și le-a zis: Când v'am trîns fără pangă și fără trînsă și fără încălțăminte, avuți ați lipsă de ceva? Iar ei au zis: De nimic.

36. Zisa lor: Acum dar cel ce me pînă să o înșurtez și trînsă, nu cel ce n'are sabie, să și vîndă lăptă și să și cîmpie.

37. Căci va zice cel care trece să se împănecă cu mine. Scripți pe aceasta: «Și ei cel care de lege s'a se atît. «Și cel care pentru mine sunt gata să se înșurtez».

38. Iar el i-a zis: Domne, unde ai să mă duci? Și el a zis: Sunt cîmpii.

39. Și regina, a mers după el. Lucra la lăptărele Maslinder și lui urnat și ucenicii săi.

40. Și sosind în acel loc, le-a zis: Rugați-vă să nu intrați în ispită.

41. Și s'a depărtat dela ei ca de o armătură de piatră și îngenușind, se ruga.

42. Zicînd: Părinte, de voiești treacă paharul acesta dela mine, însă nu voia mea, ci a ta să se facă.

43. Și i s'a arătat inger din cer, întărîndu-l.

44. Și fiind în agonie, el s'a înclinat și se ruga, mai cu stăruință se ruga. Și i se făcuse sudoarea ca

picăturile de sânge ce pică pe pământ.

45. Și sculându-se dela rugămintă, venind către ucenici, i-a aflat dormind de ostențare.

46. Și le-a zis: Ce dormiți? Și i-a zis: Vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

47. Și trezindu-se, uită vremea multime și cel ce se cheamă Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înainte. Iar și s'a apropiat de Iisus ca să l'ărate. (Pe care a fost acum le dăduse: Pe care îl vom săruta, a e la este).

48. Iar Iisus i-a zis: Iuda, ce s'întare vinzi pe Fiul Omului?

49. Și văzînd căi ce erau pe lângă el, ce avea să fie, zis: Domne, că povă cu s'întare?

50. Și i-a zis: Iuda, im ei a lovit pe sluga nareln preot și i-a tăiat urechea dreaptă.

51. Iar Iisus răspunzînd, a zis: Lăsați, până aici. Și atingîndu-l urechea lăsa.

52. Și a zis Iisus celor ce veniseră la el, mai marelor preoților și căpetenilor templului și iudeilor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu sabie și cu bete?

53. În toate zilele ființării voastre în templu, n'ați intrat mîinile asupra mea.

dar acesta este ceasul vo-

stru și stăpânirea întunecului.

54. Și prinzându-l, l-au adus și l-au așezat în casa marei preot, iar Petru mergea deaparte în urma lui.

55. Și făcând foc în mijlocul curții și șezând în preună, a șezut și Petru în mijlocul lor.

56. Și văzându-l o slugă mică șezând la foc, și căutând spre el, a zis: Și acesta a fost cu el,

57. Iar Petru s'a lepădat de el, zicând: Femeie, nu-l cunosc.

58. Și după puțin, văzându-l altul zăcând, și zicând: Tu ești dintre ei, iar Petru a zis: Ommle, nu sunt.

59. Și trecea pe lângă el un om, alături de el, zicând: Acum, și tu ești a fost cu el, că Galileian este,

60. Iar Petru a zis: Ommle, nu știu ce zici. Și îndată încă vorbind el, a căutat să scape.

61. Și întorcându-se Domnul, a căutat spre Petru și șușotindu-i a zis: Petre, de cuvântul Domnului, cum în zăsesse, că mai înainte de a cădea cocosul, tu m-ai spus că vei lepăda de mine,

62. Și începând afară, a plâns.

63. Iar oamenii care țineau pe Iisus, îl batjocoreau, bătându-l.

64. Și acoperindu-i fața, îl loveau peste obraz și-l în-

trebau, zicând: Ghicește, cine este cel ce te-a lovit?

65. Și multe altele ziceau, hulind împotriva lui.

66. Și ei l-au bătut pe obrazul poporului și mai marii preoților și cărturarilor și l-au dus în soborul lor, zicând:

67. De ce ești tu Hristosul, spune-ne nouă. Și le-a zis: De vă voua spune, nu veți crede.

68. Și de vă voua întreba, nu veți răspunde, nici măcar veți slobozi.

69. De acum Fiul Omului va ședea pe dreapta tronului lui Dumnezeu.

70. Și au zis toți: Dar tu ești cel mai mic dintre zeii? Iar el a zis către ei: Voi însăveți zeii, că voi sunteți.

71. Iar ei au zis: Ce ne-ai trebuință le răsturnăm, căci noi înșine am zis că suntem zeii.

Iisus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea și tălharul pocăit. Întruparea lui Iisus

23. 1. Și sculându-se toată mulțimea lor, l-au dus la Pilat.

2. Și au început a-l pări, zicând: Pe acesta l-am găsit răzvrătind neamul nostru și opriindu-l pe Cezarul, zicând că este Hristos.

3. Iar Pilat l-a întrebat zicând: Tu ești împăratul

Iudeilor? Iar el răspunzând a zis lui: Tu zici.

4. Iar Pilat a zis către mai-marii preoților și către lorot: Nu găsește nimic vină în omul acesta.

5. Dar ei stăruind, zicând că-l întărită poporul, înaintea lui Irod, zicând: Încearcă-l tu, căci înaintea ta este păcălăci.

6. Iar Pilat l-a dus în Galileia, a întrebat, dacă Galileian este omul.

7. Și înțelegând că este din țara lui Irod, l-a trimis la Irod, fiind că el în Ierusalim în acele zile.

8. Iar Irod văzând pe Iisus, s'a bucurat foarte, că l-a văzut de multă vreme că-l căuta, pentru că auzise multe despre el și nădăjduia să vadă vreo minune făcută de el.

9. Și l-a dus în curtea cea mare, și l-a pus în mijlocul tuturor.

10. Și mai-marii preoților și cărturarilor stau de față, învinuindu-l cu înverșunare.

11. Iar Irod, împreună cu ostașii și birjarilor, și răzând de el, l-a încredințat într-un vestiment înalt și l-a trimis la Irod.

12. Și stăruind pe teni Pilat și Irod în a căuta vină în el, n-au găsit nimic. Și au biruit strigătele lor și ale mai-marii preoților.

13. Iar Pilat chemând pe mai-marii preoților și pe căpeteniile și poporul,

14. A zis către ei: Mi-ați spus că aveți o răzvrătind poporul și iată, eu cer sfatul înaintea voastră, n'am găsit în acest om nimic vină din câte ridicați împotriva lui.

15. Și nici Irod, căci l-a trimis la mine și iată, nimic vădure de moarte n'a făcut.

16. Deci pedepsindu-l îl voua slobozi.

17. Și trebuia să le slobozească de praznic un vițel.

18. Și striga toată mulțimea, zicând: Ia-l pe acesta și slobozește-ne pe Barabă.

19. Caro, pentru o răstălmăcire ce se făcuse în judele, era aruncat în temniță.

20. Și iarăși a vorbit Pilat, vrând să slobozească pe Iisus.

21. Dar ei strigau zicând: Răstignește-l, răstignește-l.

22. Iar el a treia oară a zis către ei: Dar ce rău a făcut acest om? Nici o vină de moarte n'am găsit în el. Deci pedepsindu-l, îl voua slobozi.

23. Iar ei stăruind strigând tare și cerând să fie răstignit. Și au biruit strigătele lor și ale mai-marii preoților.

24. Deci Pilat a hotărât să se facă cererea lor.

25. Și le-a slobozit pe cel aruncat în temniță pentru răscoală și ucideră, pe care îl cereau ei, iar pe Iisus l-a dat în voia lor.

26. Și când îl duceau, prinzând pe un omecare, Simon Cireneul, ce venea din țarină, au pus pe el crucea, ca să o poartă după Iisus.

27. Și mergea după el mulțime multă de popor și de femei, care se tânguiau și-l plângeau.

28. Și întorcându-se către ele, a zis Iisus: Fiice ale Ierusalimului, nu vă plângeți pe mine, ci pe voi plângeți-vă și pe copiii voștri,

29. Că întâi vin zile, în care vor zice: Ferice sunt cele sterpe și pântecile care n'au născut și sânurile care n'au alăptat.

30. Atunci vor începe a zice nunților: Călești pește noi, și dealurilor: Acoperiți-ne,

31. Că de fac acestea cu conacul verde, dar cu cel uscat ce va fi?

32. Și duceau împreună cu el și doi făcători de rele, ca să-i răstignească împreună cu el.

33. Și dacă au ajuns la locul ce se cheamă al Căpățânii, acolo l-au răstignut pe el și pe făcătorii de

rele, unul de-a-dreapta și unul de-a-stânga.

34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor, căci nu știu ce fac. Și împărțind hainele lui, au aruncat sorti.

35. Și sta poporul privind și căpeteniile își băteau joc de el, zicând: Pe alții a mântuit, mântuindu-se și pe sine, de este el Hristos, alesul lui Dumnezeu.

36. Și îl luau în răs și ostașii, apropiindu-se, aducându-l oțet.

37. Și zicând: Dacă tu ești împăratul Iudeilor, căută-te pe tine în suți.

38. Și era și scris deasupra lui cu litere elinești și latinești și ebraie: Acesta este împăratul Iudeilor.

39. Iar unul din făcătorii de rele răstignuți îl insulta, zicând: De esti tu Hristosul, mântuiește-te pe tine și pe noi!

40. Și răspunzând celălalt, îl certa, zicând: Nu te temi de Dumnezeu, că într'aceiași osânlă ești răstignut.

41. Și noi după dreptate, căci primim cele ce vom da pe faptele noastre, iar acesta nu n'a răstignit făcut.

42. Și zicea lui Iisus: Poameneste-mă, Doamne, când vei veni în împărăția ta.

43. Și i-a zis Iisus: A-

min grădese ț.e. astăzi vei fi împreună cu mine în raui.

44. Și era ca la al șaselea ceas și întunecare s'a făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas.

45. Și s'a întunecat soarele și catapetoasma templului s'a sfâșiat prin mijloc.

46. Și Iisus strigând cu glas mare, a zis: Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu, și acestora zicând, și-a dat duhul.

47. Iar sutaul văzând ceea ce se făcuse, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat omul acesta drept a fost.

48. Și toate mulțimile ce veniseră împreună la acesta slăvit privesc, văzând ceea ce se făcuse. Betându-se pieptul, se întorceau.

49. Și stau departe, privind a-cestor toți cunoscutii lui și femeile care îl serviseră din Galileea.

50. Și sta, un bărbat cu numele Iosif, din Arimateia, cetate a Iudeilor, sfatul fiind, bărbat bun și drept,

51. Care nu lase parte la sfatul și la fapta lor și care aștepta și el împărțirea lui Dumnezeu.

52. Venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus.

53. Și coborându-l, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus în mormânt săpat în

piatră, în care niciodată nimeni nu fusese pus.

54. Și ziua aceea era vineri și se lumina spre sâmbătă.

55. Și venind femeile care veniseră din Galileea, au văzut mormântul, și cum a fost pus trupul lui.

56. Și întorcându-se, au gătit miresme și miruri și s'au dăruit a-l odihni, după porunca legii.

Femeile la mormânt. Într-o zi din zile, Arătarea lui la doi ucenici pe cale spre Emaus și la toți apostolii. Cele din urmă porunci. Înălțarea.

24. 1. Iar în ziua întâia a săptămânii (duminică), foarte de dimineață au venit la mormânt împreună cu ele, aducând miroasmele ce gătiseră.

2. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormânt și n'au aflat trupul Domnului Iisus.

3. Și pe când se mirau ele de aceasta, iată, doi bărbați au stat înaintea lor în vestimente strălucitoare.

4. Și înfricoșându-se, ele, și plecându-și fețele la pământ, au zis aceea către ele: Ce căutați pe cel viu între cei morți?

5. Nu este aici, ci s'a sculat. Aduceți-vă aminte

cum v'a vorbit fiind încă în Gilead.

7. Zicând, că trebuie să fie dat celui Orului în război omenilor, păcătoși și să fie răstignit și să treacă și să învieze.

8. Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui.

9. Și începând să se dea mormânt, au spus toate acestea celor unsprezece și celorlalți.

10. Și era Maria Magdalena și Ionna și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care spuseseu acestea către apostoli.

11. Și s'au părut apostolilor și nu le credeau.

12. Iar Petru sculându-se, a alergat în mormânt și plecat și se așeză și văzu gălguirile grămădite și și de acolo, mirându-se în sine de ceea ce se făcuse.

13. Și iată doi din ei mergeau în aceeași loc, departe de Ierusalim, cu la sasezeci de stadii, al cărui nume Emmaus.

14. Și aceia vorbeau între ei de toate întâmplările acestea.

15. Și pe când vorbeau și se întrebau, iată și Iisus apropiindu-se, mergea împreună cu ei.

16. Iar ochii lor erau ținuți ca să nu-l cunoască.

17. Și a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați între voi

meșcând și sunteți tristi?

18. Și răspunzând unul, al cărui nume era Cleopa,

19. Și a zis către el: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s'au făcut în el zilele acestea?

20. Și el le-a zis: Ce a dică? Iar el le-a zis: Cele despre Iisus Nazarineanul, care era bărbat pios, care era făcând minime în fața și în fața tuturor oamenilor.

21. Iar noi mălajim că el este cel ce va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s'au făcut acestea.

22. Ci și toate țările noastre ne-au spăimântat, când se deosebiu la moarte.

23. Și neamul tău și noi, care am venit zicând, că și urătare de ingerat vor fi, care zic că el este viu.

24. Și a zis: O, naiv din cei naivi la normă și nu aștă așa precum a zis femeile, dar pe el nu l-au văzut.

25. Și el a zis către ei: O nepricepuților și zăbăvitei cu inimă a crede toate câte au spus proorocii.

26. Și nu trebuia să pătimească acestea Hristos și să intre în slava sa?

27. Și începând dela Mo-

se și dela toți proorocii, le făcuna din toate Scripturile cele despre el.

28. Și s'au apropiat de satul la care mergeau și el se făcea că merge mai departe.

29. Și au stăruit de el, zicând: Rămăi cu noi, căci către seară este și s'au plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei.

30. Și când a sezut la masă cu ei, luând pâinea a binecuvântat și frângând le-a dat o.

31. Și li s'au deschis ochii și l-au cunoscut și el s'a făcut nevăzut de ei.

32. Și a zis: Către toate țările, căci nu vorbeniți în numele meu în toate Scripturile.

33. Și sculându-se în acel ceas, s'au întors la Ierusalim și au aflat adunați pe cei unsprezece și pe cei împreună cu ei.

34. Care ziceau: S'a sculat Domnul cu adevărat și s'a arătat lui S'imon.

35. Și ei, joveserău cele le pe care și cum li s'a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

36. Și acestea vorbind ei, iată și Iisus a statut în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă!

37. Iar ei spăimântându-se și înfricoșându-se, li se părea că văd duh.

38. Și le-a zis: Ce sunteți turburați și pentru ce se sîc gînlari în inimile voastre?

39. Vedeți mâinile și picioarele mele, că eu însumi sunt. Pipățiți mă și veți, că duhul carne și osse nu are, precum mă vedeți pe mine că sunt.

40. Și acestea zicând, le-a arătat mâinile și picioarele.

41. Și încă necrezând ei de încredere și mirându-se, le-a zis: Aveți ceva de mîncare aici?

42. Iar ei i-au dat o bucată de pâine friptă și dintr'un fagur de miere.

43. Și luând înaintea lor, a mîncat.

44. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am vorbit încă fiind cu voi, că trebuia să se împlinească toate cele scrise în legea lui Moise și în proorocii și în psalmi despre mine.

45. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

46. Și le-a zis: Așa este scris și așa trebuia să împlinesc. Hristos și a treia zi să învieze din morți.

47. Și să se propoveduiească în numele lui poezia și ertarea păcatelor la toate neamurile, începând dela Ierusalim.

48. Iar voi sunteți martorii acestora.

49. Și iată, eu trimit făgăduința Tatălui meu peste voi, iar voi ședeți în cetatea Ierusalim, până vă veți îmbrăca cu putere de sus.

50. Și i-a scos afară până în Betania și ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat.

51. Și când îi binecuvânta s'a depărtat dela ei și s'a înălțat la cer.

52. Iar ei înclinându-se lui, s'au întors la Ierusalim cu bucurie mare.

53. Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA IOAN

Dumnezeu Cuvântul. Mărturisirea lui Ioan. Chemarea lui Andrei, a lui Petru, a lui Filip și a lui Natanael.

1. La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era în început la Dumnezeu.

3. Toate prin el s'au făcut și fără el nimic nu s'a făcut din ce s'a făcut.

4. În el era viață, și viața era lumina omniilor.

5. Și lumina în întunecare lumina și întunecarea nu a cuprins-o.

6. Căci Cuvântul a venit în lume la Dumnezeu, auzind-l pe Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească de Lumina, ca toți să creadă prin el.

8. Nu era acela Lumina, ci ca să mărturisească de Lumina.

9. Cuvântul era Lumina cea adevărată, care venind în lume, luminează pe tot omul.

10. Acesta în lume era, și lumea prin el s'a făcut, dar lumea nu l-a cunoscut.

11. Într'ale sale a venit,

și ai săi pe el nu l-au primit.

12. Iar la câți l-au primit, celor ce cred în numele lui, le-a dat putere, ca să se facă fii ai lui Dumnezeu.

13. Care nu din sânge, nici din pofță trupească, ci dela Dumnezeu s'a născut.

14. Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit între noi și am văzut slava lui, slavă ca a unuia-născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

15. Ioan mărturisea despre el și striga, zicând: Acesta era despre care am zis: Cel ce vine după mine, a ajuns să fie înaintea mea, pentru că înainte de mine a fost.

16. Și din plinul lui noi toti am luat și har pentru har.

17. Că legea prin Moise s'a dat, iar harul și adevărul prin Iisus Hristos s'au făcut.

18. Pe Dumnezeu nimeni, niciodată nu l-a văzut. Cel unu-l născut, Fiul, carele este în sânul Tatălui, acela a spus.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim

preoți și leviți, ca să-l întrebe: Tu cine ești?

20. Și a mărturisit și n'a tăgăduit și a mărturisit: Nu sunt eu Hristosul.

21. Și l-au întrebat pe el: Ce dai? Ihe ești? Și a zis: Nu sunt. Proorocul ești? Și a răspuns: Nu.

22. Deci i-au zis: Cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis. Că zici tu însuși despre tine?

23. Zis-a el: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Întruți în calea Domnului», precum a zis Isai, proorocul.

24. Și trinișii erau din farisei.

25. Și l-au întrebat și i-au zis: Pentru ce dai botez, dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, zicând: Eu botez cu apă, iar în mijlocul vostru stă Acel pe care voi nu-l știți.

27. Care vine după mine, dar care va înaintea mea a ajuns să fie, căruiu nu sunt vrednic să-l desleg ciorăvna încălțaturilor.

28. Acestea s'au petrecut în Betabara dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

29. A doua zi a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: Iată mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.

30. Acesta este pentru

care eu am zis: După mine vine bărbat, care înaintea mea a ajuns să fie, pentru că înainte de mine a fost.

31. Și eu nu-l cunoscteam, că eu să fie numit lui Israel, pentru aceasta am venit eu botezând cu apă.

32. Și a mărturisit Ioan, zicând: Am văzut Duhul coborând din cer și a rămas peste el.

33. Și eu nu-l cunoscteam, ci Cel ce m'a trimis să botez cu apă, acela mi-a zis: Peste care veți vedea Duhul coborând și rămânând peste el, acela este.

34. Și eu am văzut și am mărturisit, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi iarăși sta Ioan și doi din ucenicii lui.

36. Și văzând pe Iisus, care umbla, zise: Iată mie-l lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit cei doi ucenici zădărnici și au mers după Iisus.

38. Iar Iisus întorcându-se și văzându-i să meargă după el, a zis: Ce căutați? Iar ei i-au zis: Rabbi, adică învățătorule, unde locuiești?

39. Zis-a lor: Veniți și vedeți. Și s'au dus și au văzut unde locuia și au rămas la el în ziua aceea. Și ora ca la al zece-lea ceas.

40. Și era Andrei, fratele lui Simon Petru, unul

din cei doi care auziseră de la Ioan și merseseră după el.

41. Acesta a aflat întâi pe fratele său Simon și i-a zis: Am aflat pe Mesia, adică pe Hristos.

42. Și l-a adus către Iisus, și căutând Iisus la el a zis: Tu ești Simon, fiul lui Iona, tu te vei chema Cefa, adică Petru.

43. Iar a doua zi a vrut Iisus să meargă în Galileia și a aflat pe Filip, și i-a zis: Un cazău!

44. Și era Filip din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45. Filip a aflat pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe acela despre care a scris Moise în lege și proorocii, pe Iisus fiul lui Iosif, din Nazaret.

46. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva? Zis-a Filip lui: Vino și vezi.

47. A văzut Iisus pe Natanael venind către el și a zis despre el: Iată cu adevărat Israhel, în care nu este viclesug.

48. Zis-a Natanael lui: De unde mă cunoști? Răspuns-a Iisus și i-a zis: Mai înainte le-a te chema Filip, fiind sub smochin, te-am văzut.

49. Răspuns-a Natanael și i-a zis: Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Israel.

50. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Pentru că ți-am zis că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea ve-vei vedea.

51. Și i-a zis: Amin, amin, grădise vouă, de acum veți vedea cerul deschis și pe îngeri lui Dumnezeu stând pe el și coborând peste Fiul Omului.

Nunta din Cana. Igonirea călătorilor din templu.

1. Și a treia zi nuntă s'a făcut în Cana Galileii. Și era și mama lui Iisus acolo.

2. Și a fost chemat și Iisus, el ucenicul lui la nuntă.

3. Și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către el: Vinu-i s'au terminat.

4. Zis-a el Iisus: Ce am eu cu tine, femeie? Încă n'a venit ceasul meu.

5. Zis-a mama lui slugilor: Răceți orice vă va zice.

6. Și erau acolo șase vase de fier, puse pentru curățirea Iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

7. Zis-a lor Iisus: Umpleți vasele cu apă și le-au umplut până sus.

8. Și le-a zis: Scoateți acum și aduceți nunului și i-au adus.

9. Și după ce a gustat nunul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este, c

na mai slugile care scose-
seră apa ştiau, a strigat
numul pe mire.

10. Şi i-a zis: Orice om
pune întâi vinul cel bun
şi când se ameteşte, pe cel
mai slab, dar tu a ținut
vinul cel bun până acum.

11. Acest început al mi-
nistrilor la nuntă fusis în
Cana Galilei şi şi-a ară-
tat slava sa şi au crezut în
el ucenicii săi.

12. După aceasta s'a co-
borât în Capernaum, el şi
mama sa şi fraţii săi şi
ucenicii săi şi acolo au ră-
mas nu multe zile.

13. Şi era aproape Pa-
stele Iudeilor şi s'a suit
Iisus la Ierusalim.

14. Şi a găsit şezând în
templu pe cei ce vindeau
boi şi oi şi porumbiei şi pe
schimbători de bani.

15. Şi făcând un băiu
de strânguri a scos din
templu pe toţi şi cile şi
bani, şi schimbătorilor le-a
vărsat banii şi le-a răstur-
nat mesele.

16. Şi celor ce vindeau
porumbiei, le-a zis: Ieşiţi
acestea de aici. Nu faceţi
casa Tatălui meu casă de
negustori.

17. Şi şi-au adus aminte
ucenicii lui că este scris:
«Răvna casei tale m'a mi-
stue».

18. Răspuns-au Iudeii şi
i-au zis: Ce semn ne arăţi,
că ai drept să faci acestea?

19. Răspuns-a Iisus şi

le-a zis: Stricaţi acest tem-
plu şi în trei zile îl vom
ridica.

20. Şi au zis Iudeii: În
patruzeci şi şase de ani s'a
zidit templul acesta şi tu
în trei zile îl vei ridica?

21. Iar el zicea despre
templul trupului său.

22. Deci când s'a sculat
din moarte şi a adus amine-
te ucenicii săi cu această
leapăscă şi au crezut.
Ser pînă şi evăntului, pe
care-l apăsese Iisus.

23. Şi când era în Ieru-
solin la sărbătura Pastei
lui, mulţi au crezut în nu-
mele lui, văzând minia-
rile ce făcea.

24. Iar Iisus însuşi nu
se încredea în ei, pentru-
că ştia că moştenea pe toţi.

25. Şi n'avea încredinţă
că cineva să-l dea mărtu-
rie despre om, căci el ci-
noştea ce era în om.

*Convorbirea lui Iisus cu
Nicodim. Ioan şi ucenicii
săi.*

3 1. Şi era, între farisei,
un om cu numele Nicod-
im fruntaş al Iudeilor.

2. Aceasta a venit către
Iisus noaptea şi i-a zis:
Rabbi, ştim că te-ai le-
gă de la Dumnezeu şi
am venit învăţator.
Şi nimeni nu poate să
facă aceste minuni, pe care
tu le faci, dacă nu este
Dumnezeu cu el.

3. Răspuns-a Iisus şi

i-a zis: Amin, amin grăiesc
tie, de nu se va naşte cine-
va din apă şi din sân, nu va putea să
vadă împărăţia lui Dum-
nezei.

4. Zis-a către el Nico-
dim: Cum poate omul să
devină fiind bătrîn? Au
vrete să de-a oara să intre
în pântecul maicii sale şi
să se nască?

5. Răspuns-a Iisus: A-
mă, nu te grăiesc tie, de
nu se va naşte cineva din
apă şi din Duh, nu va pu-
tea să intre în împără-
ţia lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din
trup trup este, şi ce este
născut din Duh, duh este.

7. Nu te mira că ţi-am
zis: Trebuie să vă naşteţi
de sus.

8. Vântul suflă unde vo-
ieşte şi auzi glasul lui, dar
nu ştii de unde vine şi unde
merge. Aşa este oricine
este născut din Duh.

9. Răspuns-a Nicodim şi
i-a zis: Cum pot să fie a-
cestea?

10. Răspuns-a Iisus şi
i-a zis: Tu eşti învăţător
al Israel şi nu cunoşti a-
cestea?

11. Amin, amin grăiesc
tie: Noi ce ştim, grăm şi
ce am văzut mărturisim şi
mărturia noastră n'o pri-
mim.

12. Dacă v'am spus cele
pămîntesti şi nu credeţi,
cum veţi crede de vă vom
spune cele cereşti?

13. Şi nimeni nu s'a suit
în cer, decât Cel ce s'a co-
borât din cer, Fiul Omu-
lui, care este în cer.

14. Şi precum Moise a
înălţat şarpele în pustie,
aşa trebuie să se înalte
Fiul Omului.

15. Ca tot cel ce crede
în el să nu piară, ci să
aibă viaţa veşnică.

16. Pentrucă aşa a iubit
Dumnezeu lumea, în aşa
pe Fiul său, cel unul-nă-
scut, l-a dat, ca oricine cre-
de în el să nu piară, ci să
aibă viaţa de veci.

17. Că n'a trimis Dum-
nezeu pe Fiul său în lu-
me, ca să judece lumea, ci
ca să se mântuiască lumea
prin el.

18. Cel ce crede în el,
nu se judecă, iar cel ce
nu crede, ată este judecat,
că n'a crezut în numele
Celui unuia-născut Fiul al
lui Dumnezeu.

19. Iar aceasta este ju-
decata, că Lumina a venit
şi oamenii au iubit mai
mult întunerecul decât Lu-
mina, că faptele lor erau
rele.

20. Că oricine face rele,
urăşte Lumina şi nu vine
la Lumină, ca să nu se
vădească faptele lui.

21. Iar cel ce face adevă-
rul, vine la Lumină, ca să
se arate faptele lui, că în
Dumnezeu sunt săvârşite.

22. După acestea a venit
Iisus şi ucenicii lui în pă-

laudat. Iudeii și a samaritanilor erau acolo cu el și îl auzeau.

23. Și boteza și Ioan în Enon, aproape de Salim, că erau acolo ape multe și venea multă și se botezau.

24. Că încă nu era Ioan aruncat în temniță.

25. Și a fost înțelegere între ucenicii lui Ioan și un Iudeu despre curățire.

26. Și ei au venit către Ioan și i-au zis: Rabbî, cel ce era cu tine dincolo de Iordan, pentru care tu ai mărturisit, uită botezarea și toți merg către el.

27. Răspuns-a Ioan și a zis: Nu poate omul să ia nimic, de nu-i va fi dat din cer.

28. Voi înșivă îmi mărturisiți, că am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea lui.

29. Cel ce are mireasă este mire, iar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte de glasul mirelui. Deci această bucurie a mea s'a împlinit.

30. Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

31. Cel ce vine de sus, deasupra tuturor este, cel ce este de pe pământ, pământesc este și de pe pământ mântăiește. Cel ce vine din cer deasupra tuturor este

32. Și ce a văzut și a

auzit mărturiseste și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Cel ce primește mărturia lui, a înțeles, că Dumnezeu adevărat este.

34. Că cel pe care l-a trimis Dumnezeu, Dumnezeu rostește, căci Dumnezeu măsură cu Dumnezeu.

35. Tatăl mărește pe Fiul și toate lucrurile în mâna lui.

36. Cel ce crede în Fiul are viață veșnică, iar cel ce nu ascultă de Fiul, nu va vedea viață, ci rămâne în moarte veșnică.

Conștientizarea lui Iisus ca Samarinean. Omul împăratesc.

4. 1. Deci cum a înțeles Domnul, că au auzit fariseii, că Iisus botează și face mai mulți ucenici decât Ioan.

2. Deși Iisus însuși nu boteza, ci mărturisea.

3. A lăsat la Ierusalim și s'a dus în Galilea.

4. Și trebuia să treacă prin Samaria.

5. Deci a venit în cetatea Samariei, care se cheamă Sihar, aproape de locul pe care l-a dat Iacov lui Iosif, fiul său.

6. Și era acolo puțul lui Iacov, iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, s'a așezat lângă puț. Și era ca

zat lângă puț. Și era ca la al șaselea ceas.

7. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoa apă. Zis-a ei Iisus: Mămi să beau.

8. Că ucenicii lui se aușeseră în cetate să cumpere de mâncare.

9. Deci i-a zis femeia samarineancă: Cum tu, Iudeu, poți să bei de la mine, femeie samarineancă? Pentru că n-au amestec Iudeii cu Samaritenii.

10. Răspuns-a Iisus și i-a zis: De ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este el ce-ți zice: Dă-mi să beau, ai fi cerut tu de la el și ți-ar fi dat apă vie.

11. Zis-a lui femeia: Doamne, nu am putere să ai puțul este adânc, de unde dar ai apă cea vie?

12. Au doară mai mare ești tu decât Iacov, părintele nostru, care ne-a dat puțul acesta și el însuși a băut din el și fiții și dobitoacele lui?

13. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Oricine bea din apă aceasta, va înseta iarăși.

14. Iar cel ce va bea din apă, pe care i-o voi da eu, nu va înseta în veac, căci apa, pe care eu i-o voi da, se va face în el izvor de apă care curge spre viață veșnică.

15. Zis-a femeia către el: Doamne, dă-mi această

apă, ca să nu mai însetez, nici să nu mai vin aici să scot.

16. Zis-a ei Iisus: Du-te, chemă pe bărbatul tău și vino aici.

17. Răspuns-a femeia și i-a zis: N'am bărbat. Zis-a ei Iisus: Bine ai zis că n'ai bărbat.

18. Căci eu, i bărbat ai avut și pe care îl ai acur, nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus.

19. Zis-a lui, femeia: Doamne, văd că prooroc ești.

20. Părinții noștri în muntele acesta s'au închinat și voi ziceți, că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine.

21. Zis-a ei Iisus: Femeie, crede-mă, că va veni vremea, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.

22. Voi vă închinați la ceea ce nu știți, noi ne închinăm la ceea ce știm, că mântuirea din Ierusalim este.

23. Ci vine vremea și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul, că Tatăl acest fel de închinători caută.

24. Duh este Dumnezeu și cel ce se închină lui, în duh și în adevăr trebuie să se închine.

25. Zis-a lui femeia: Știu că va veni Mesia,

care se eluană lărgit, se arată și cel care
 când va veni acest lucru, în viață,
 spune toate 37 Ca în această împre-

26 Zis-a ei l sus- F
sunt, cel ce vorbese cu
tine

27. Și atunci au venit n-
cineva la și se au că
stă de vorba cu o femeie,
dar puțin și a se că
întreb? Sau că grași
cu ea?

25. În februarie și-a lăsat
ciutura și a mers în cetate
și a zădărnici.

29. Veniți de vedeți un
om, care este în vârstă de 19
trente cinci ani făcând. Nu
cunosc pe nimeni din Urziceni.

30. Deci au ieşit din cetate şi veniseră la el.

31. Intre acestea, ucnicii il rugau, zicand: Rabla, minime,

32. Jar cl lo-a zis: Eu
ar să n'Euână n' să n'are
pe care voi n'o știți.

3. Iar, pentru a zădărnici între ei: Nu cumva i-a adus cineva să mănânce?

34. Zis a lor liups: Măi,
careia mea este să fac voia
celui ce m'a trimis să se
săvârșesc la Ierusalim.

55 Nu ziceți voi oare
Că mai sunt patrii buni și
secerișul va veni? Iată vă
zic: Ridicați vă ochii și
vedeți holdele, că sunt albe
spre secer și acum

36. Și cel ce seceră
plată în, și adună roada
în viața veșnică, cu să
bucure împreună și cel c

seal and s cel a sc'e
lă,

3- Ca în această împrejurare este adevărat cuvântul, că altul este cel ce seamănă și altul cel ce se cern.

18. Ei v'au trimis pe
voi să secerați unde nu
v'at ostenit. Alții s'au
ostenit și voi ați intrat în
ostera lor.

39. Tar din cetatea aceea
mulți din Samarineni au
crezut în el pentru cuvân-
tul femeii, care mărturi-
sea: Mie mi-a spus toate
câte am făcut.

le. După dipă ce se ve
nit la...
...să...
...rămăsă acolo două zi
le.

41. Și mult mai mulți au crezut pentru că văd iluzii.

Nu mai credem pentru voi
ba ta, că înşine am auzi
o sim, că acesta este
a levarat Hristos, Mântu
torul lumii.

43 Iar după cele trei zile, a ieșit de acolo și mers în Galileia.

44. Că însuși Iisus
mărturisit, că un prooroc
nu are omste în pater
sa.

45. Și când a venit în Galileia, I-au primit Galileenii, care văzuseră tot ce câte făcuse în Ierusalim la praznic, căci și ei veniseră la praznic.

48. Și a venit Iisus în
râni în Căna Galileii, unde
se făcuse o nuntă. Și
era acolo și mama lui Iisus
și ucenicii săi. Și
era acolo și
un
căpataun, al cărui fiu era
bolnav.

17. Acesta auzind ca I
sus a venit din Iudeia in
tabelleia, a mers la el și i-
a zis: Tu vrei sa se oboare și sa
se lege pe fagul lui, ca era
sa moră.

48 Iar Tisus a zis că
... de a ve vedea
... s' mizeau nu ve
... grade.

49. Zis-a către el omul
parădese. Dă-mă, că
canta la unelte de
auri conului meu.

50. Zis-a Iisus lui: Du-te, f' d' t' ai frate. Si a cerzit omd in curat il pe care i l-a spus Iisus si s'a dus.

51. 8. Într-o bună zi se
slugile lui i-au întâmpinat
și i-au spus, zicând: Co
... tă, trăiește

52. Deci îl întreaba de
ceasul în care i-a fost ma-
bino și i-au zis: Teri f
ceasul al șaptelea l-au lă-
-l franci

53. Deci a cunoscut tatăl, că în ceasul acela
fost, în care i-a zis Iisus
Fiul tău trăiește. Și a cre-
zut el și toată casa lui.

51 Aceasta este a doua minune pe care a făcut-o Iisus, venind din India în Ochișor.

Slăbănogul dela Beterda
și curăntarea Domnului nă-
tre, Iudea, Ispre puterea
su d. mnezetască

5 1. După acestu era
praznicul Iudeilor și s'a
scut Iisus la Ierusalim

2. Și este în Ierusalim lângă poarta oilor o scăldătoare, care se cheamă ovcește Betezda, cîmă prid voure avîm].

„Intr'acolea zăcea mul
țime multă de bolnavi, orb
șchiopi, uscați, așteptân
mișcarea apei.

în s. 14, iar se coboară
vreme și turbura apa și
cine intra întâi după tur-
burarea apei se făcea să
nătos ori de ce boală er-
tinut.

5. Deci era acolo un om
treizeci și opt de ani d
bucătărie.

3. Pe acesta văzându-l
Iisus zăcând și cunoscându-l
că de multă vreme zăcea
în zădărnici, zise: Voiești să fii
săvârșitor?

7. Răspuns-a lui boln
va: Doamne, om n'am, c
acă se turbura apa, i
mă bage în scâldătoar
deci până când merg c
altul înaintea mea se c
hoară.

8. Zis-a Iisus lui: Sco-
lă-te, ia-ți patul și un-
blă

9 Şi, îndată s'a făcut
sănătos omul şi şi a lu

patul și umbla. Și era acea zi sâmbătă.

10. Deci azeau Iudeii celui vindecat: Este sâmbătă, nu-ți este iertat să-ți iei patul.

11. Răspuns-a lor: Cel ce m'a făcut sănătos, acela m'a zis: Ia-ți patul și umblă.

12. Și l-au întrebat: Cine este omul acela care ți-a zis: Ia-ți patul și umblă?

13. Iar cel vindecat nu știa cine este, că Iisus se dăduse în lături, fiindul mulțime în acel loc.

14. După aceea l-a întâlnit Iisus în templu și i-a zis: Tată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ceva mai rău.

15. Atunci s'a dus omul și a vestit Iudeilor, că Iisus este cel ce l-a făcut sănătos.

16. De aceea prigoneau Iudeii pe Iisus și cântau să-l omore, că făcea acestea sâmbăta.

17. Iar Iisus le-a răspuns: Tatăl meu până acum lucrează și eu lucrez.

18. Deci pentru aceasta mai vărtos căntau Iudeii să-l omore, că nu numai deslega sâmbăta, ci și pe Dumnezeu îl numea Tatăl său, făcându-se pe sine deopotrivă cu Dumnezeu.

19. Deci a răspuns Iisus și le-a zis: Amin, amin, vă zic: Fiul nu poate să

facă dela sine nimic, de nu va vedea pe Tatăl făcând. Că cele ce face el, acestea le face și Fiul asemenea.

20. Că Tatăl iubeste pe Fiul și-i arată toate câte face el și-i va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca să vă mirați.

21. Că precum Tatăl scotă morții și-i înviază, așa și Fiul, pe care vrea să îi înviază.

22. Că Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului.

23. Ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstește pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care l-a trimis.

24. Amin, amin, grăiesc vouă: Cel ce ascultă cuvintele mele și crede în cel ce m'a trimis pe mine, a o viață veșnică și la judecată nu va veni, el s'a mântuit din moarte în viață.

25. Amin, amin, grăiesc vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia.

26. Căci precum Tatăl are viață în sine, așa a dat și Fiului să aibă viață în sine.

27. Și putere i-a dat să facă judecată, căci Fiul Omului este.

28. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în

care toți cei din morți vor auzi glasul lui.

29. Și vor ieși cei ce au făcut fapte bune la înviere, iar cei ce au făcut fapte rele, la învierea lor la osândă.

30. Nu pot eu să fac de mine-mi nimic. Precum văd judece și judecata mea este dreaptă, pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui celui ce m'a trimis.

31. De mărturisește eu pentru mine însumi, mărturia mea nu este adevărată.

32. Altul este care mărturisește pentru mine și știu că adevărată este mărturia, care mărturisește pentru mine.

33. Voi ați trimis către Ioan și el a mărturisit adevărul.

34. Iar eu nu dela om iau mărturia, ci zic acestea, ca să vă mântuiți.

35. Acela era făclia care ardea și lumina, iar voi ați voit să vă veseliți o clipă în lumina lui.

36. Iar eu am mărturie mai mare decât pe Ioan, căci lucrurile, pe care mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, înseși aceste lucruri pe care eu le fac, mărturisește pentru mine, că Tatăl m'a trimis.

37. Și Tatăl care m'a trimis, acela a mărturisit pen-

tru mine, iar voi nici glasul lui nu l-ați auzit vreodată, nici chipul lui nu l-ați văzut.

38. Și cuvântul lui nu-l aveți petrecând în voi, că pe care l-a trimis el, în aceasta nu credeți.

39. Cercetați Scripturile, căci socotiți că în ele aveți viață veșnică și acelea sunt care mărturisează pentru mine.

40. Și nu veți să veniți către mine ca să aveți viață.

41. Slavă dela oameni nu privesc.

42. Ci v'am cunoscut că n'aveți în voi dragostea lui Dumnezeu.

43. Eu am venit în numele Tatălui meu și nu mă prinz. De va veni altul în numele său, pe acela îl veți primi.

44. Cum puteți crede, când primiți slavă unui dela altul și slava dela unicul Dumnezeu nu o căutați?

45. Să nu vi se pară, că vă voi învâna la Tatăl. Este cine să vă învinuiască: Moise, spre care ați nădăjduit.

46. Căci de ați fi crezut pe Moise, m'ați fi crezut și pe mine, căci acela a scris despre mine.

47. Iar dacă scripturile aceleia nu le credeți, cum veți crede cuvintele mele?

*Saturarea celor cinci mii
Umblarea pe mare. Iisus
este pâinea care se coboară
din cer. Mărturisirea lui
Petru.*

6. 1 După acestea s'a dus
Iisus dincolo de marea
Galileei sau a Tiberiadei.

2. Și a mers după el
mulțime mare, căci vedeau
minunile ce făcea el în
bolnavi.

3. Și s'a suit în munte
și a șezut acolo cu ucenicii
săi.

4. Și era aproape Paste-
le, sărbătoră a iudeilor.

5. Deci când Iisus văzu
ochii și văzând că mulți
me mare vine la el, a zis
către Filip: De unde să
cumpărăm pâine, ca să mâ-
nucăm acestui?

6. Iar aceasta zicând, is-
pitindu-l, căci el știa ce a-
vea să facă.

7. Răspunsu-i-a Filip:
Pâini de două sute de di-
nari nu le voi ajunge, ca
fiecăre din ei să ia câte
puțin.

8. Zis-a lui unul din ucen-
icii, Andrei, fratele lui
Simon Petru:

9. Este un băiat, care
are cinci pâini de orz și
doi pești. Dar ce sunt a-
cestea la atâția?

10. Și a zis Iisus: Fa-
ceți pe oamenii să șală.
Și era iarăși mulțime în ace-
le loc. Deci au șezut bărbații,
în număr de cincizeci și

11. Și a luat pâinile Ii-
sus și mulțumind, a în-
părțit ucenicilor, iar uce-
nicii, celor ce seica. Ise-
cră și în pești, cât a-
vrut ei.

12. Iar când s'au sătu-
rat, a zis Iisus ucenicilor
săi: Adunați fărâmiturile
ce au rămas, ca să nu se
piardă ceva.

13. Deci au adunat și
a umplut a douăzeci de co-
șuri de fărâmituri, care au
rămas lăsa de ei. Și mân-
cat din cele cinci pâini de
orz.

14. Iar omenii aceia, vă-
zând minunea pe care o
făcuse Iisus, ziceau: Ace-
sta este cu adevărat pro-
fecșul care va să vină în
lume.

15. Deci Iisus cunoscând,
că vor să vină și să-l ia cu
sila, ca să-l facă rege,
s'a dus arși la munte,
el singur.

16. Și când s'a făcut sear-
ă, s'au coborât ucenicii lui
la mare.

17. Și intrând în corabie,
mergeau dincolo de mare,
la Capernaum. Și iată in-
tunecarea s'a făcut și nu
venise către ei Iisus.

18. Și suflând vânt tare
marca se întărita.

19. Deci venind ei ca la
douăzeci și cinci sau trei-
zeci de stadii, au văzut pe
Iisus umblând pe mare și
apropiindu-se de corabie și
s'au înfricoșat.

20. Iar el le-a zis: Eu
sunt. Nu vă temeți.

21. Deci voiau să-l ia în
corabie și îndată corabia
a sosit la pământul la care
mergeau.

22. A doua zi, mulțime
care sta dincolo de mare,
văzând că altă corabie nu
era acolo decât una în care
intraseră ucenicii lui, și
când că Iisus n'a intrat în
corabie împreună cu uceni-
cii săi, ei singuri a căutat
pe Iisus.

23. Și alte corăbii au
venit dela Tiberiada apro-
pe de el, unde erau
mulți oameni.

24. Deci când a văzut
mulțimea că nu Iisus era
acolo, au început să se
interogheze și au intrat ei în corăbii și
au mers în Capernaum, cău-
tând pe Iisus.

25. Și găsim-l acolo
de mare, i-au zis: Rab-
bi, când ai venit aici?

26. Răspuns-a lor Iisus,
și a zis: Amin, amin, gră-
ție vouă. Mă căutați nu
pentru că ați văzut minuni,
ci pentru că ați văzut din
lași să văd, să știți.

27. Iar ei au întrebat
pe Iisus: Ce pot să facem
ca să facem minuni ca ră-
bii? Iar Iisus a zis: Pe
cine Iisus Omului vă o va
da, pe aceasta și a zis
Iisus: Dar Dumnezeu Tatăl.

28. Deci au zis către el:

Ce să facem ca să lucrăm
lucrările lui Dumnezeu?

29. Răspuns-a Iisus și
le-a zis: Acesta este lucrul
lui Dumnezeu, ca să cre-
deți în cel ce l-a trimis el.

30. Deci Iisus a zis: Dar ce
semn faci tu, ca să vedem
și să credem în tine? Că
încrezi?

31. Părinții voștri mă-
nu au mâncat în pustie, pre-
cuma este scris: «Pâine din
cer le-a dat lor Dumnezeu
ca să mănânce».

32. Deci Iisus le-a zis:
Amin, amin, grăiesc vouă:
Nu Moise v'a dat pâinea
din cer, ci Tatăl meu vă
dă din cer pâinea cea a-
devărată.

33. Pâinea lui
Dumnezeu este cea ce se
coboară din cer și dă via-
ță lumii.

34. Deci au zis către el:
Domnule, de-ne totdeauna
pâinea aceasta.

35. Și Iisus le-a zis:
Eu sunt pâinea vieții. Cel ce
vine la mine nu va flă-
căni și cel ce crede în
mine nu va înseta nică-
dată.

36. Ei au zis: O
rață, și văzut și nu cre-
deți.

37. Tot ce înu dă Tatăl,
va veni la mine și pe cel
ce vine la mine nu-l vom
scutura afară.

38. Că n'am coborât din
cer, ci să fac voia cea,
ci voia Celui ce m'a trimis

mărturisesc de ea, că lucrurile ei sunt rele.

8. Să-ți-vă voi la sărbătoarea aceasta, iar eu nu merg la această sărbătoare, pentru că vremea mea încă nu s'a împlinit.

9. Și acestea zicându-le,
s rătăcesc în Galileia.

Și după ce s'au dus
fără să, atunci s'a las
și el la sărbătoare, dar n
o dată, c. c. a. pe ascuns.

11. Iar Iudeii îl căutau
la sărbătoare și ziceau:
Unde este acesta?

12. Și precum multă era
despre el în mulțime, că
unii ziceau: Bun este, iar
alții ziceau: Nu, ci amă
goste mulțimea.

16. Dar pe fața lunii
nu grăia de el, de frica In-
dilor.

14. Iar la jumătatea sărbătorii, s'au scut lașas în templu și învăța

15. Și se mirau Iudeii
zicând: Cum știe aceste
carte, fără să fi învățat?

16. Deci le-a răspuns Ii-
sus și a zis: Învățătura
mea nu este a mea, ci a
celui ce m'a trimis.

17. De va voi cineva să
facă voia lui, va cunoaște
despre învățătura aceasta
dacă este la Dimezeu
sau eu de la mine v'o spun

18. Cel ce grăiește dela sine slava sa caută, iar cel ce caută slava celui ce l-a trimis, acesta ade-

vărat este și nedreptate
nu este în el.

19. Oare nu Moise v'a dat legea? Și nimeni din voi nu ține legea. De ce căutați să mă omorâți?

20. Răspuns-a mulțimea
și a zis: Drac al. Cine
cântă să te omore?

21. Răspuns: Iisus și
le-a zis: În lucru am fă-
cut și toți vă mirați.

22. Moise, c'u l'f tae
rea împrejor, deşi nu dela
Moise este, ci dela părinţi
si scribtoia tă'at împrejor

28. Dacă omul primește
tăierea împrejur sâmlăta,
ca să nu se strice legea
lui Moise, pe mine vă mă-
nați a lui Dumnezeu și a

24. Nu e decît după în-
fă şire, ci 1 de ată drep-
tă să se lege.

25. Deci ziceau unii din
Ierusalim: "Căci
este aceasta, pe care îl cau-
tă să-l omoreze?"

26 Și, atât pe fața grăie
ște și nimie nu-i zic. Nu
cuvine să călădă cu ad
vărul căpotenile că ace
sta este Hristos.

27. Ci pe aceasta îl ştim
de unde este, iar Hristo
când va veni, nimeni nu
ştie de unde este.

28 Deci striga Iisus în
templu, învățând și zicând
Și pe mine mă știți și d
unde sunt știți, și del
mine n'am venit, ci adevă

unt este cel ce m'a trimis,
pe care voi sa-l stiu.

2) Iar eu il stiu, ca de
la el sunt si el m'a trimis.

30. Deci îl căutau să-l
prindă și nimeni nu și-a
pus mâinile pe el, că încă
nu se cersa la

... Si n-ati din nuntane
... el sa zice
... veni in acest, ca
... mai multa se po
... pe pe care le-a fa
... este

32. Auzit-au fariseii mul
tămintă vorbind despre el a
cetera și au trecut slugi
fariseii și mai-marii preoți.

voici si m'erg la cel co m-a
triris.

„Mă veți găsi și unde sunt
cu voi nu poteti veni.

...ntre sine: Unde are să se
...acosta, ca noi să ni
...găsim? Nu cumva la ce
...împrăștiati între Elin
...vrea să meurgă și să în
...te pe Elin?

38. Ce este cuvântul a
costa, pe care l-a spus
Mă. veți căuta și n. n.
veți afla și unde sunt ea
nu i. utet. veni?

37. Iar în cea din urmă zi mare a sărbătorii, a stăut Iisus și a strigat, zicând: De însetează cine va, să vină la mine și să bea.

38. Din pântecul celui
ce crede în mine, râuri de
apă vie vor curge, precum
a zis Scriptura.

39. Într-o noapte, a zis de
sprie Dădă, pe care aveai
să-l pînă la ce de cre
în el, că tr... nu era dat
Dădă să-l, pentru că l-
... în... a... proslăvise

40. Decei mulți din mulțime auzind cuvântul, ziceau: Acesta este cu adevărat profetul.

41 Alti ziceau: Acesta
este Hristosul lui Iuda zi
eului. Dar din Galileea va
sa vine Hristos?

42. An n'a vis Scriptura
et or sancto in Davi
si din orașul Betleem, unde
a fost David, va să vină
Iisus?

43. Si s'a făcut desbi
rare în ultime petri

44. Iar unii din ei voiau să-l prindă, iar alții nu. Iar ei nu erau măștile pe el.

Deci au venit slugile
catre mamele preotilor
si catre farisei, si le-au
zambit. Pentru ca nu
le-au dat.

16. Răspunsuri sligile
Nicio etapă nu s-a vorbit u
cu de omul acesta

47. Și le au răspuns fa-
rile: Nu, nu va și vo-
iați amăruț?

48. A crezut oare în cineva din căpetenii sau din funcționari?

49. Ci multimea accasta

are nu cumva ştie legea, este blestemată.

50. Zis-a către ei Nicodim, care venise noaptea la el, fiind unul dintre ei:

51. Au doară logea noastră osândeşte pe om, înca nu l'ascultă mai întâi, şi nu cunoaşte ce face?

52. Răspuns-au şi iari zis. Nu cumva şi tu eşti din Galilea? Cercetează şi vezi, că proorocii din Galilei nu se ridică.

53. Şi a mers fiecare la casa sa.

Iisus intrat din Tatăl său Iisus făgăduieşte următorilor săi slobozenia. Iisus ameninţat cu putere.

8. 1. Iar Iisus s'a dus în muntele Măslinilor,

2. Iar dimineaţa, iarăşi a venit în templu şi toată mulţimea a venit la el şi el predica, o învăţa.

3. Şi au adus la el cărturarii şi fariseii pe o femeie prinsă în preacurvie şi punându-o în mijloc.

4. Au zis lui: Învăţătorule, această femeie a fost prinsă preacurvind.

5. Iar Moise în lege ne-a poruncit pe unele ca acestea cu pietre să le ocidem. Deci tu ce zici?

6. Şi aceasta ziceau, ispitindu-l, ca să aibă de ce să-l învinuască. Iar Iisus plecându-se jos, scria cu degetul pe pământ.

7. Şi neînţelegându-l în trebe, el s'a ridicat şi le-a zis: Cel fără de păcat între voi să arunce întâi piatra în ea.

8. Şi iarăşi plecându-se jos, a scris pe pământ.

9. Iar ei auzind şi înstrăşii fiind de cuget, începând dela cei bătrâni, până la cei din urmă şi rămas Iisus singur şi femeia stând în mijloc.

10. Şi ridicându-se Iisus şi nevăzând pe nimeni, decât pe femeie, i-a zis: Femeie, unde sunt părşii tăi? Nimeni nu te-a osândit?

11. Iar ea a zis: Nimeni, Domnule. Şi i-a zis Iisus: Nu eşti nici tu osândesc. Dar tu şi de acum să nu mai păcăteşti.

12. Deci iarăşi le-a grăit Iisus, zicând: Eu sunt lumina lumii. Cel ce-mi urmează mie, nu va umbla în întunecare, ci va avea lumina vieţii.

13. Deci i-au zis fariseii: Tu însuşi mărturiseşti despre tine. Deci mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-a Iisus şi le-a zis: Deşi eu însuşi mărturisesc despre mine, este adevărată mărturia mea, pentru că ştiu de unde am venit şi unde merg, iar voi nu ştiţi de unde vin şi unde merg.

15. Voi judecaţi după

trup, eu nu judec pe nimeni.

16. Şi chiar de aş judeca eu, judecata mea este adevărată, că nu sunt singur, ci suntem doi: Eu şi Tatăl, cel ce m'a trimis.

17. Şi în legea voastră este scris, că mărturia a doi oameni este adevărată.

18. Eu sunt cel ce mărturisesc despre mine însumi şi mărturiseşte despre mine Tatăl, cel ce m'a trimis.

19. Deci îi ziceau: Unde este Tatăl tău? Răspuns-a Iisus: Nici pe mine, nici pe Tatăl meu. De m'aşi şti pe mine şi pe Tatăl meu aţi şti.

20. Aceste cuvinte le-a auzit Iisus în vestierie, în vâltând în templu, şi nimeni nu l-a prins, că încă nu venise censusul lui.

21. Şi iarăşi le-a zis Iisus. Eu mă duc şi mă veţi căuta şi în păcatul vostru veţi muri. Unde mă duc eu, voi nu puteţi veni.

22. Deci ziceau Iudeii: Vrea oare să se omoare, că zice: Unde mă duc eu, voi nu puteţi veni?

23. Şi le-a zis: Voi din cele de jos sunteţi, eu din cele de sus sunt. Voi din lumea aceasta sunteţi, eu din lumea de sus sunt.

24. Deci v'am spus, că veţi muri în păcatele vo-

astre, căci de nu veţi crede că eu sunt, veţi muri în păcatele voastre.

25. Deci îi ziceau ei: Dar cine eşti tu? Şi a zis lor Iisus: Ceea ce dela început vă spun.

26. Multe am de zis şi de judecat de voi, ci cel ce m'a trimis adevărat este şi eu ce am auzit dela el, acestea grăiesc în lume.

27. Şi n'au cunoscut că de Tatăl le vorbea.

28. Deci le-a zis Iisus: Când veţi înălţa pe Fiul Omului, atunci veţi cunoaşte că eu sunt şi că dela mine însumi nimic nu fac, ci cum m'a învăţat Tatăl meu, aşa vorbesc.

29. Şi cel ce m'a trimis pe mine, este cu mine. Nu m'a lăsat singur Tatăl, că eu cele plătute lui fac pururea.

30. Acestea vorbind, mulţi au crezut în el.

31. Deci zicea Iisus către Iudeii, care crezuseră în el: De veţi rămâne în cuvântul meu, cu adevărat ucenicii mei sunteţi.

32. Şi veţi cunoaşte adevărul şi adevărul vă va face slobozi.

33. Răspuns-au ei lui: Urmasii ai lui Avraam suntem, nimănui n'am fost robi niciodată. Cum zici dar: Slobozi veţi fi?

34. Răspuns-a Iisus lor: Amin, amin grăiesc vouă:

oricine face păcat, rob este păcatului.

35. Și robul nu rămâne în casă în veac, iar Fiul rănușe în veac.

36. Deci dacă vă va slăbozi Fiul, cu adevărat slăbozi veți fi.

37. Știu că urmași a lui Avraam sunteți, dar cântați să mă omoriți, pentru că cuvântul meu n'are loc în voi.

38. Eu ceea ce am văzut la Tatăl meu grăiesc și voi ceea ce ați văzut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au zis lui: Tatăl nostru este Avraam. Zis-a lor Iisus: De ați fi fi ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați face.

40. Iar acum cântați să mă omoriți pe mine, omul care v'am spus adevărul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Aceasta n'a făcut Avraam.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Zis-au drept aceea lui: Noi nu suntem născuți din curvie și un Tată avem: pe Dumnezeu.

42. Zis-a lor Iisus: De ar fi fost Dumnezeu Tatăl vostru, m'ați fi iubit, că eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit, că n'am venit dela mine însumi, ci el m'a trimis.

43. Pentru ce nu înțelegeți vorba mea! Pentru că

nu puteți asculta cuvântul meu.

44. Voi din tatăl vostru, cum voi sunteți și p' trele tatălui v' stați voi și faceți. Acela neigător de oameni a fost din început și n'a stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Căci spune minciună, dintr'ale sale o spune, pentru că mincinos este și tatăl ei.

45. Iar pe mine nu mă credeți, pentru că spun adevărul.

46. Cine din voi mă vădește de p'ac și l'ar dacă spun adevărul, pentru ce nu mă credeți?

47. Cel ce este dela Dumnezeu ascultă cuvântul lui Dumnezeu. De aceea nu ascultați voi, pentru că nu sunteți dela Dumnezeu.

48. Răspuns-au Iudeii și i-au zis: Oare nu zicem, noi bine că ești Samaritan și ai d'ac?

49. Răspuns-i Iisus: Eu drac n'ar, ci om-tesa pe Tatăl meu și voi mă ne cinstiți pe mine.

50. Iar eu nu caut slava mea. Este cine s'ă caute și să judece.

51. Amin, amin, grăiesc vouă: De va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Deci i-au zis Iudeii: Acum am cunoscut că ai drac. Avraam a murit, asemenea și proorocii și tu zici: De va păzi cineva

cuvântul meu nu va gusta moartea în veac.

53. Oare ești tu mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit? Și proorocii au murit. Cine te crezi că ești?

54. Răspuns-a Iisus: De mă slăvesc eu însumi, slava mea nimic nu este. Cel ce mă slăvește este Tatăl care l'are pe voi și ești că este Dumnezeu vostru.

55. Și nu știți cine sunt. Iar eu îl știu și de aș zice că nu-l știu, aș fi un mincinos, asemenea vouă, ci îl știu și cuvântul lui îl păzesc.

56. Avraam, părintele vostru, a fost bătrân și a vălă ziua mea și a văzut-o și s'a bucurat.

57. Deci au zis Iudeii către I. I. I. n'ai cinci-zeci de ani și ai văzut pe Avraam?

58. Zis-a lor Iisus: Așa am văzut și acum: Eu sunt în fața de a se fi născut Avraam.

59. Deci au bat pietre, ca să arunce în el, iar Iisus s'a ferit și a ieșit din templu, mergând prin mijlocul lor și s'a dus.

Vindecarea orbului din naștere.

9. 1. Și trecând Iisus, a văzut un om orb din naștere.

2. Și l-au întrebat u

cenicii lui, zicând: Rabbi, cine a păcătuit: Acesta sau părinții lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-a Iisus: Nici acesta n'a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate prin el lucrurile lui Dumnezeu.

4. Mă n'a se cade să luerez lucrurile celui ce m'a trimis până este ziua, căci vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.

5. Când sunt în lume, lumina sunt lumii.

6. Acestea zicând, a scutpat jos și a făcut tină din sânul și a uns cu tină ochii orbului.

7. Și i-a zis: Du-te la scăldătoarea Siloamului, care se tălăvește: Trips. Deci s'a dus și s'a spălat și a venit văzând.

8. Iar vecinii și cei ce îl văzuseră mai înainte că era orb, ziceau: Aa nu este acesta cel ce se așea și cerca?

9. Unii ziceau: Acesta este, iar alii ziceau: Scamăna eu el, iar el zicea: Eu sunt.

10. Deci îi ziceau: Cum îți s'ad deschis ochii?

11. Răspuns-a el și a zis: Un om, ce se numește Iisus a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a zis: Du-te la scăldătoarea Siloamului și te spală, și du cându-mă și spălându-mă, am văzut.

12. Si iau zia: Unde
este acela? Zia-a ei: Nu
sti.

13. Dus-au la farisei pe
14. ... făcuse orăcând orb.

14. Și era sâmbătă când
a făcut Iisus tina și i-a
deschis ochii.

15. Deci iarăși l-au în-
trebat și iarăși, cum a
văzut, iar ei le-a zis: Tine-
a pus pe ochii mei și m'am
sculat și văd.

16. Deci ziceau unii din
farisei: Acest om nu este
de la Dumnezeu, că nu po-
zește sămbăta. Alții ziceau:
Cine poate un om să facă
cui face minuni ca acestea?
Și era destăinată între ei

17. Zis au orbului iarăși: Tu ce zici despre eu acum că ți-a deschis ochii? Iar el a zis: Prooroc este.

18 Deci n'au crezut în
den despre el că a fost
orb și a văzut, până
n'au chemat pe părinții
celui ce văzuse.

19. Și i-au întrebat, când Acesta este fiul nostru, care ziceți că s'a născut orb? Cum dar vede acum?

2) Răspunsul lor
rîndii lui și au zis: Și
că acesta este fiul nostru
și că oarbă s'a născut,

21. Iar cum vede acum
nu ştim, sau cine i-a
chis ochii nu ştim. Pe
întrebaţi-l, să spună
despre sine, căci este
vârsta.

22. Acestea au zis pă-
rinții lui, că se temeau
de Iudei, pentru că se afă-
tuseră Iudeii, că de îl va
mărturisii cineva că este
Hristos, să fie dat afară
din sinagogă.

23. De aceea ai zis părintii lui, că este în vârstă, pe el întrebați-l

24. Deci au chemat a
doua oară pe omul care
fusese orb și i-a zis: Dă
slavă, lui Dumnezeu! Noi
știm că omul acesta este
născător.

25. Iar acela a răspuns
și a zis: De este păcător
nu știu, una știu, că eu an-
toream să-l văd.

26. Și i-au zis înrăși
Ce ți-a făcut? (Cum ți-
desechi o lin?)

27. Răspuns-a lor: V'au spus unu și n'au auzit. Ce voiți să auziți iarăși. Nu cumva și voi veți să nu faceți ucenici ai lui ?

28. Deci l-au ocărit
aa zis: 'Tu ești uenit
acelajia, iar noi suntem
cenici ai lui Moise.

29. Nu ştim că cu M
se a vorbit Dumnezeu, i
pe acesta nu-l ştim de nu
cste.

30. Răspuns-a omul și
zis lor: În aceasta stă
nunca, că voi nu știți
unde este și el mîna d
chis ochi

el 31 Și știm că pe pă
în toși Dumnezeu nu i as
tă, ci, dacă este cineva

atunci le Dumnezeu și face
voința lui, pe acesta îl ascultă.

... Din vece nu s'a al-
... si fi desclis cineva
... vreun orb in ra-
stare.

33 De n'ar fi a.esta
dela Dumnezeu, n'ar putea
face nimic

34. Răspuns-au și ei la z
lui: În păcate te-ai născu
tu și tu ne înveți pe noi
și lau dat afară.

3. Auzit a Iisus ă la
dat afară și aflându-l, i
zis. Crez, tu în Fiul l
Dumnezeu?

36. Răsturnarea ei și
zisa: Și cine este, Doamne
ca să cred în el?

37 Și i-a zis Iisus: Lăsați-vă și voi să vă răstigniți, ca și eu să mor.

38. Dar el a zis: (Că)
Dumne, și i s'a în lă
39. Și a zis Iisus: S
indecătă am venit în

judecată am venit în
non-venia, ca cei ce
vul să vadă și ei ce
să fie orbi.

40 Si au vazut aces-
turi din farisei, care e-
ra el si i-au zis: „Au do-
le si noi suntem orbi!”

41. Zis-a lor Iisus:
Ati fi orbi, n'ati ave
nt, iar acum creteti.
Am. De aceea pacati l
pune asupra voastră

păstorul cel bun. Iisus
trebat de este el Me

10 1 Aug., amin,
rege v. l. a Cel c

Între prin apă în staulul
oilor, ci sare pe aurea, a
cela fur este și tâlnar.

2 Iar cel ce intră prin
îșă, păstor este oilor
Acesta este portarul în.

3. Aceasta poartă
deschide și oile ascultă
glasul lui și oile sale le
chamă pe nume și le scoa-
te.

4. Și când scoate oile sale
merge înaintea lor și oile
merg după el, căci cunosc
glasul lui.

5. Iar după strănu
merg, ci fug ie el, că n
glasul strărilor.

Iisus, iar acum n'au n'au
țesut ce erau cele ce
vorbea.

7. Deci iarăși le-a zis: **fieus: Amin, amin, grație**

... Toți, și au venit
... munte de mine, fără su
... țallari, dar zile nu i

9. Eu sunt una P
ma de va intra cine
se va mântui și va în
și pe ea, să țigune va a

10. Furul nu vine de
să fure și să junghe
să parda. Ea s-a venit
le mele să ciba viața

11. Eu sunt păstorul
bun. Păstorul cel bun
pune sufletul pentru oi

12. Iar năimutul și
nu este păstor, care
este stăpân al oilor,
lupul venind și lăsă

și fuge și lupul le răpește și risipește.

13. Născutul fuge, că născut este și nu are grijă de oi.

14. Eu sunt păstorul cel bun și cunosc pe ale mele și ale mele mă cunosc.

15. Precum mă cunoscște Tatăl și eu cunosc pe Tatăl și sufletul îmi pun pentru oi.

16. Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acestea trebuie să le aduc și voi auzi glasul meu și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta mă născuște Tatăl, ca lui pun sufletul ca iarăși să-l iau.

18. Numenul lui a dat mine, ei însumi îl pun. Putere am să-l pun și putere am iarăși să-l iau. Această poruncă am luat-o de la Tatăl meu.

19. Deci, arăși s'a înăut pricină între Iudei pentru cuvintele acestora.

20. Și ziceau mulți din ei: Are draci și este nebun. Pentru ce îi se altă?

21. Alții ziceau: Aceste cuvinte nu sunt de îndrăcit. Poate oare dracul să deschidă ochii orbilor?

22. Și se prăznuia atunci înnoirea templului din Ierusalim și era iarnă.

23. Și umbla Iisus prin templu, prin praznirea lui Solomon.

24. Deci I-au împres-

rat Iudeii, și i-au zis: Până când ne scoți sufletul? De ești tu Hristos, spune-ne fără de sfință.

25. Răspuns-a lor Iisus: V'am spus și nu credeți. Lucrurile pe care le fac în numele Tatălui meu, acestea mărturisesc despre mine.

26. Dar voi nu credeți, că precum v'am spus, nu sunteți din oile mele.

27. Oile mele ascultă glasul meu și eu le cunosc și ele mă iau în mine.

28. Și le dau viață veșnică și ei nu vor pieri în veac și nimeni nu le va răpi din mâna mea.

29. Tatăl meu, care mă le-a dat, este mai mare decât eu și nimeni nu poate să-l răpească din mâna Tatălui meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudeii iarăși au început să-l răpădă.

32. Răspuns-a lor Iisus: Multe lucruri bune v'am arătat de la Tatăl meu. Pentru care din aceste lucruri vă răpădăți să mă uicideți cu pietre?

33. Răspuns-au lui Iudeii, zicând: Pentru lucrul bun nu te ucidem cu pietre, pentru că știm că tu om fiind, te faci Dumnezeu.

34. Răspuns-a lor Iisus: Am și eu scris în legea noastră: Eu am zis: Dumnezeu sunteți?

35. După ce aceia i-au numit dumnezei, către care eu fost înaintul lui Dumnezeu, și Scriptura nu poate fi desființată.

36. Apoi le cel pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume, zicând: Hula grație, pentru că am zis: Fiul lui Dumnezeu sunt?

37. De nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu mă credeți.

38. Iar de le fac, atunci dacă nu mă credeți pe mine, credeți lucrurile mele, ca să cunoașteți și să credeți, că Tatăl este în mine și cu în el.

39. Deci căntau iarăși să-l prădă, dar a scăpat din mâna lor.

40. Și a mers iarăși dincolo de Iordan, în loc unde a botezat întâi Ioan. și a rămas acolo.

41. Și mulți veneau la el și ziceau: Ioan n'a făcut nică o minune, iar toată vremea zis Ioan despre aceste adevărate au fost.

42. Și mulți au crezut acolo în el.

Învierea lui Lazăr. Maria, sora lui Lazăr, care a fost moartă din cauza sfatului lui Caiafa.

11. Și era bolnav un oarecare Lazăr din Betania, din satul Marie, și al Martei, sora ei.

2. Iar Maria era aceea

care a uns pe Domnul cu mir și i-a șters picioarele cu părul capului ei, al cărei frate Lazăr era bolnav.

3. Deci au trimis surorile către el, zicând: Domne, iată acela pe care-l iubești, este bolnav.

4. Iar Iisus auzind, a zis: Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca să se proslăvească Fiul lui Dumnezeu prin ea.

5. Și atunci Iisus pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.

6. Deci după ce a auzit că este bolnav, atunci a rămas în casă cu oile în locul în care era.

7. Apoi după aceea a zis aceluia: Să mergi iarăși în Iudeia.

8. Zis-au lui ucenicilor: Înviătorule, acum te căntau Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăși mergi acolo?

9. Răspuns-a Iisus: Oare nu douăsprezece ceasuri sunt în via? De umblă cineva ziua nu se împiedecă, pentru că vede lumina lumii acestora.

10. Iar de umblă cineva noaptea, se împiedecă, pentru că lumina nu este în el.

11. Acestea a zis și după aceea le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, a adormit, dar merg să-l Jeghept.

12. Deci i-au zis ucenicilor: Domne, de a adormit, se va înșănătoși.

13. Aceasta zicea Iisus despre moartea lui, iar ei socoteau că de adormirea somnului zice.

14. Deci atunci le-a zis Iisus lămurit: Lazăr a murit.

15. Și mă bucur pentru voi că n'am fost acolo, ca să credeți. Dar să mergem la el.

16. Deci a zis Toma, care se numește Geamăn, celorlalți împreună: Doamne, dacă mergem și noi, ca să murim cu el?

17. Deci venind Iisus, l-a aflat de patru zile în mormânt.

18. Și era Betania aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii.

19. Și mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie de moartea fratelui lor.

20. Deci Marta, cum a auzit că vine Iisus, a ieșit în întâmpinarea lui, iar Maria ședea în casă.

21. Și a zis Marta către Iisus: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit.

22. Dar și acum știu, că oricâte vei cere dela Dumnezeu, îți va da Dumnezeu.

23. Zis-a ei Iisus: Frațele tăi va învia.

24. Zis-a lui Marta: Știu că va învia la înviere, în ziua cea de apoi.

25. Zis-a ei Iisus: Eu, sunt învierea și viața. Cel

ce crede în mine chiar de va muri, va trăi.

26. Și oricine este viu și crede în mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta?

27. Zis-a lui: Da, Doamne. Eu am crezut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume.

28. Și acestea zicând, s'a dus și a chemat pe Maria, sora sa, în taină, zicând: Învățătorul a venit și te cheamă.

29. Aceasta cum a auzit, s'a sculat în grabă și a mers la el.

30. Și Iisus încă nu venise în sat, ci era în locul unde îl întâmpinase Marta.

31. Iar Iudeii care erau cu ea în casă și o mângăiau, văzând pe Maria, că degrab s'a sculat și a ieșit, au mers după ea, zicând: Merge la mormânt, ca să plângă acolo.

32. Deci Maria venind unde era Iisus și văzându-l, a căzut la picioarele lui, zicându-i: Doamne, de ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele meu.

33. Iar Iisus dacă a văzut-o plângând și pe Iudei care veniseră împreună cu ea plângând, a suspinat cu duhul și s'a tui-

burat în sine.

34. Și a zis: Unde l-ai pus? Zis-au lui. Doamne, vino și vezi.

35. Și a lăcrămat Iisus. Deci ziceau Iudeii: Iată cum îl iubea!

37. Iar unii din ei au zis: Au nu putea acesta, care a deschis ochii orbului să facă ca și acesta să nu moară?

38. Deci Iisus iarăși s'a mând în sine, a lăcrămat. Și era pește-ri și pentru ora pe ea.

39. Zis-a Iisus. Rădăcina pietrei. Zis-a lui Marta, sora mortului: Doamne, mă rog, că este de patru zile.

40. Zis-a ei Iisus: Nu ți-am spus, că de vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?

41. Și au ridicat piatra de unde era mortul zicând, iar Iisus și-a ridicat ochii în sus și a zis: Părinte, mulțumescu-ți, că m'ai ascultat.

42. Și ei știau că purtarea n'a ascuți, dar pentru mulțimea care stă împrejur au zis, ca să creadă că tu m'ai trimis.

43. Și acestea zicând, s'a strigat cu glas mare: La zăre, vino afară.

44. Și a ieșit mortul, legat fiind la mâinile și picioarele cu fese și fața înfășurată cu mal ramă. Zis-a lor Iisus: Deslegați-l și lăsați-l să meargă.

45. Deci mulți din Iudei care veniseră la Maria și

au văzut cele ce a făcut Iisus, au crezut în el.

46. Iar unii din ei au mers la farisei și le-au spus cele ce a făcut Iisus.

47. Deci au adunat marii preoților și fariseii, sinedriul și ziceau: Ce să facem? Pentru că omul acesta multe minuni face.

48. De îl vom lăsa așa, tot vor crede în el și vor veni Roma și ne vor lua și locul și neamul.

49. Iar unul dintre fariseii, mare preot fiind în anul acela, le-a zis: Nu știți nimic.

50. Nici nu gândiți că mai de folos ne este să moară un om pentru popor și nu tot neamul să piară.

51. Iar aceasta nu dela sine a zis-o, ci mare preot fiind în anul acela, a proorocit că Iisus avea să moară pentru popor.

52. Și nu numai pentru popor, ci și ca să adune într'una pe fiul lui Dumnezeu cei risipiți.

53. Deci din ziua aceea s'au sfătuit să-l omoare.

54. De aceea Iisus nu mai umbla pe față între Iudei, ci s'a dus de acolo într'un prunt aproape de pastie, într'o cetate ce se cheamă Efrem, și acolo a rămas cu ucenicii săi.

55. Și era aproape Paștele Iudeilor și s'au suit mulți în Ierusalim, din țări

putul acela mai înainte de Paste, ca să se curățească.

56. Deci căutau Iudei pe Iisus și ziceau între ei, stând în templu: Ce vi se pare? Oare nu să vină în sărbătorire?

57. Și dăduseră mai-marii preoților și fariseilor poruncă, că de va ști cineva unde este, să dea de veste ca să-l prindă.

Maria unge pe Domnul cu mir. Intrarea în Ierusalim. Iuda dă de veste că-l vede pe Iisus. Glasul din cer.

12. 1. Deci Iisus, mai înainte de Paste, cu șase zile, a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care l-a înviat din morți.

2. Și i-au făcut acolo cină și Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce se așezau împreună cu el la masă.

3. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s'a umplut de mirul său mirului.

4. Deci a zis unul din ucenicilor lui, Iuda al lui Simon Iscariotul, care avea să-l vândă.

5. Pentru ce nu s'a vândut acest mir pe trei sute de dinari și să se fi dat săracilor?

6. Iar aceasta a zis-o, nu

pentru că avea grija la săraci, ci pentru că fur era și ținea punga și lua din ce se puneau în ea.

7. Și a zis Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării mele o păstrez.

8. Că pe săraci pururea îi aveți cu voi, iar pe mine nu mă aveți pururea.

9. Și a înțeles mulțime mare din Iudei că este acolo și a venit în templu pentru Iisus, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase din morți.

10. Și s'au sfătuit mai-marii preoților ca și pe Lazăr să-l omoare.

11. Căci din pricina lui mulți din Iudei mergeau și crezau în Iisus.

12. Iar a doua zi mulțime mare, care venise la sărbătoare, auzind că vine Iisus în Ierusalim.

13. A luat stâlpi de finici și a ieșit în întâmpinarea lui și striga: O saluta! Binecuvântat este regele lui Israel, cel ce vine în numele Domnului!

14. Și găsim Iisus un asin, a șezut pe el, precum este scris:

15. «Nu te teme, fiica Sionului. Iată, regele tău vine la tine, șezând pe mânzul asinei».

16. Acestea nu le au în

teles ucenicii lui la început, ci după ce s'a proslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte, că aceștea erau pe

tru el scris și că aceia i-au crezut în acestea.

17. Deci da mărturie mulțimea care era cu el, când stăguit pe Lazăr din morți și l-a sculat din morți.

18. De aceea l-a și înălțat atâtă mulțime, că au zis că el a făcut minimele acestea.

19. Deci au zis fariseii și cei ce erau cu el: «Nu știm ce este acesta, că el nu știe nimic!»

20. Și erau niște Elini care se suiseră să se achine la sfătoarele

21. Deci acesta s'au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii și l-au rugat zicând: Doamne, voim să vedem pe Iisus.

22. Filip a venit și a spus lui Andrei și au spus Andrei și Filip de au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus le-a răspuns, zicând: A venit ceea ce să se proslăvească Omul Omului.

24. Amin, amin, grăiesc vouă: Borul de grâu căzând pe pământ, la nu va rodi, rămânând singur, iar ce va muri, născă rodă multe.

25. Cel ce își iubeste sufletul său îl va pierde, și cel ce își urăște sufletul său în lumea aceasta, îl va păstra pentru viața de veci.

26. De-mi slujește cineva, na este cu voi. Umblați cât

să-mi uimeze, și unde sunt eu, acolo va fi și cel ce-mi slujește. De-mi slujește cineva, îl va cinsti Tatăl meu din cer.

27. Acum sufletul meu s'a turburat și ce voi zice? Părinte, izbăvește-mă de ceasul acesta. Dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta.

28. Părinte, proslăvește-ți numele. Deci a venit glas din cer zicând: «Și Iisus proslăvit și arăși îl vorbii».

29. Iar mulțimea care sta și auzea, zicea: A tunat. Alții ziceau: Un înger i-a vorbit.

30. Răspuns-a lor Iisus și a zis: Nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este îndecatu lumii acesteia. Acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

32. Și eu, când răz voi înălța la pe pământ, voi trage pe toți la mine.

33. Iar aceasta zicea, însemnând că ce n'are avea să moară.

34. Răspuns-a lui mulțimea: Noi am auzit din lege, că Hristos rămâne în veac și cum zici tu, că Fiul Omului trebuie să se înalțe? Cine este acesta Fiul Omului?

35. Deci le-a zis Iisus. Încă puțină vreme lumii

va fi

aveți lumină, ca să nu vă cuprindă întunecul și cine umblă în întunec, nu știe unde merge.

36. Cât aveți lumină, credeți, în lumină, ca fi ai lumii să fiți. Acestea a grăit Iisus, și mergând s'a ascuns de ei.

37. Și atâtea minuni făcând înaintea lor, tot nu credeau în el.

38. Ca să se împlinească cuvântul lui Isaia proorocul, care a zis: «Doamne, cine a crezut celor auzite dela noi? Și brațul Domnului cui s'a descoperit?».

39. De aceea nu puteau să creadă, că iarăși a zis Isaia:

40. «Au orbit ochii lor și inima lor s'a împietrit, ca să nu vadă ei ochii și să nu înțeleagă cu inima și să nu se întoarcă să i vinde».

41. Acestea a zis Isaia, cănl a văzut slava lui, și a vorbit de el.

42. Dar și din căpetenii mulți au trecut în el, însă din pricina fariseilor nu-l mărturiseau, ca să nu fie dați afară din sinagoga.

43. Căci au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu.

44. Iar Iisus a strigat și a zis: Cel ce crede în mine, nu crede în mine, ci în Cel ce m'a trimis pe mine.

45. Și cel ce mă vede pe

mine, vede pe cel ce m'a trimis pe mine.

46. Eu lumină am venit în lume, ca oricine crede în mine, să nu rămână în întunec.

47. Și de va auzi cineva cuvintele mele și nu va crede, eu nu-l judec, că n'am venit să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea.

48. Pe cel ce se leapăcă de mine și nu primește cuvintele mele, este cinoșă judec: Cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua cea de apoi.

49. Că eu nu am vorbit dela mine, ci Tatăl, care m'a trimis, acela m'a poruncit, ce să zic și ce să vorbesc.

50. Și știu că porunca lui este veșnică. Deci eu vorbesc precum mi-a spus Tatăl. Așa vorbesc.

Cea din urmă cînt. Spălarea picioarelor. Iisus descoperă ucenicilor pe vînzătorul. Porunca dragostei. Iisus vestește lepădarea lui Petru.

13 1. Iar mai înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Iisus că i-a venit ceasul ca să se mută din lumea aceasta la Tatăl, a arătat că iubind pe ai săi, care erau în lume, până în sfârșit i-a iubit.

2. Și făcându-se cină,

chind dimvrit pusese acam în mîna lui Iuda al lui Simon Iscariotul, gândul că să-l vîndă.

3. Știind Iisus că toate le-a dat Tatăl în mîini și că cel, Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge.

4. S'a sculat dela cină, și i-a pus veșminte și (mîni) să ștergă, s'a în-

5. După aceea a turnat apă în lighian și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era înveșm.

6. Deci a venit la Simon Petru și acela i-a zis: Doamne, tu vrei să-mi speli picioarele?

7. Răspuns-a Iisus și i-a zis: Ceea ce fac eu, tu nu poți accepta, iar după acestea vei pricepe.

8. Zis-a Petru lui: Invec nu mi vei spăla picioarele. Răspuns-a Iisus lui: De nu te spal, n'ai parte cu mine.

9. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, spală mi mîinile și picioarele, ei și mîinile și capul.

10. Zis-a Iisus lui: Cel ce s'a scaldat n'are trebuință decât picioarele să i se spele, căci este curat tot și voi sunteți curați, dar nu toți.

11. Că știa pe cel ce avea să-l vîndă. De aceea

a zis. Nu toți sunteți curați.

12. Deci după ce le-a spălat picioarele și și a luat veșminte, șezând iarăși le-a zis: Înțelegeți ce v'am făcut?

13. Voi mă numiți în vătător și Domn, și bine ziceți, căci sunt.

14. Deci dacă eu, Domnul și învățătorul, v'am spălat picioarele, și voi sunteți datori să spălați și picioarele unii altuia.

15. Căci pildă v'am dat, ca, precum v'am făcut eu, și voi să faceți.

16. Amin, amin grăiesc vouă: Nu este slăga mai mare decât stăpânul său, nici solul mai mare decât cel care l-a trimis.

17. Când știți acestea, feriviți sunteți de le veți și face.

18. Nu de voi toți zic, căci știu pe cei ce i am ales, ci ca să se împlinească Scriptura. «Cel ce mănîncă pîne cu mine, a ridicat călcînul asupra mea».

19. Vă spun aceasta acum mai înainte de a se săvârși, ca atunci când me va săvârși, să credeți că eu sunt.

20. Amin, amin grăiesc vouă: Cel ce primește pe cel ce vom trimite eu, pe mine mă primește, iar cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.

21. Acestea zicând Iisus, s'a turburat cu duhul și a mărturisit și a zis: Amin, amin grăiesc vouă, că unul din voi mă va vînde.

22. Deci se uitau ucenicii, unul la altul, nepricepând de cine vorbește.

23. Și era culcat la sînul lui Iisus unul din ucenicii lui, pe care îl iubea Iisus.

24. Deci a făcut semn acestuia Simon Petru și i-a zis: Spune: Cine este cel ce are vorbesu?

25. Și cîzînd acela pe pieptul lui Iisus, i-a zis: Doamne, cine este?

26. Răspuns-a Iisus: Acela este, căruia eu întin gînd pâinea, i-o voi da. Și întingînd pâinea, a luat și a dat lui Iuda al lui Si mon Iscariot il.

27. Și după pâinea atîmnei a intrat în el Satana. Deci i-a zis Iisus: Coea ce ai să faci, fă mai de grabă.

28. Și nimeni din cei ce seceau la masă n'au știut pentru ce i-a zis aceasta.

29. Că nîii socoteau, de vreme ce Iuda avea punga, că îi zice Iisus: Cîmpără cele ce ne trebuie pentru sărbătoare sau să dea ceva săracilor.

30. Deci după ce a luat pâinea, a ieșit îndată și era noapte cînd a ieșit.

31. Zis-a Iisus: Amin s'a proslăvit Fiul Omului

și Dumnezeu s'a proslăvit în el.

32. Dacă s'a proslăvit Dumnezeu în el și Dumnezeu îl va proslăvi pe el în sine și îndată îl va proslăvi.

33. Pînă, mea pot fi sunt cu voi. Mă veți căuta și, precum am zis Iudeilor, că unde merg eu voi nu puteți veni, vă zic și vouă acum.

34. Pentru că noiă vă dau: Să vă lăsați unul pe altul. Precum v'am iubit eu pe voi, așa să vă iubiți și voi unul pe altul.

35. După aceasta voi eu n'aste țări că sunteți ucenici mei, dacă veți avea dragoste între voi.

36. Zis-a Simon Petru lui: Doamne, unde merg? Răspuns-a Iisus lui: Unde merg eu, tu nu poți veni acum după mine, dar mai pe urmă vei veni.

37. Zis-a Petru lui: Doamne, pentru ce nu pot veni acum? Sufletul îmi voi pune pentru tine.

38. Răspuns-a Iisus lui: Sufletul îți vei pune pentru mine? Amin, amin grăiesc ție: Nu va căuta coșul pînă ce nu te vei lepăda de mine de trei ori.

Iisus merge la Tatăl. Făgăduința Mîngăietorului. Pacea cea adevărată.

14 1 Să nu se turbure inima voastră. Cre-

deți în Dumnezeu, și în mine credeți.

2. În casa Tatălui meu multe locașuri sînt, iar le n'ar fi, v'aș fi spus. Mă duc să vă gătesc loc.

3. Și de mă voi duce și vă voi gîti loc, iarăși voi veni și vă voi lua la mine, ca unde sunt eu să fiți și voi.

4. Și unde merg eu știți, și calea o știți.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știm unde mergi și cum putem să știm calea?

6. Zis-a Iisus lui: Eu sînt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decît prin mine.

7. De m'ați fi cunoscut pe mine și pe Tatăl meu ați fi cunoscut și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va mulțumi.

9. Zis-a Iisus lui: Atîta vreme cîți voi sînt eu nu m'ai cunoscut, Filipe? Cel ce m'a văzut pe mine, a văzut pe Tatăl. Și cum zici tu: Arată-ne pe Tatăl?

10. Nu crezi că eu sînt în Tatăl și Tatăl este în mine? Cuvînta pe care v'le spun, nu le spun dela mine, iar Tatăl care locuiește în mine, acela face lucrurile lui.

11. Credeți-mă că eu sînt în Tatăl și Tatăl este în mine, iar de nu, credeți-mă pentru lucrurile acestea.

12. Amin, amin grăiesc vouă, cel ce crede în mine, va face și el lucrurile pe care le fac eu și mai mari decît acestea va face, că eu mă duc la Tatăl meu.

13. Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face, eu să se proslăvească Tatăl în Fiul.

14. De veți cere ceva în numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiți, păziți poruncile mele.

16. Și eu voi ruga pe Tatăl și alt Mîngăietor vă va da, ca să rămână cu voi în veac.

17. Duhul adevărului, pe care nu va nădărnici pe nimeni, pentru că nu-l vede nimeni, nu-l cunoaște, iar voi îl cunoașteți, că eu voi este și în voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa orfan, eu voi veni la voi.

19. Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea, că eu mă duc la Tatăl. Și cine mă grăiește să vă veți trăi.

20. În aceea zi veți cunoaște, că eu sînt în Tatăl meu și voi în mine și eu în voi.

21. Cel ce are poruncile mele și le păzește, acela este care mă iubește și cel ce mă iubește pe mine, va fi iubit de Tatăl meu

și îl voi iubi și eu, și mă voi arata lui.

22. Zis a Iuda lui, nu is cariotul: Doamne, ce s'a întâmplat, că vrei să te arăți nouă și nu lumii?

23. Răspuns a Iesus și i a zis: De mă iubeste cineva, va păzi cuvântul meu și Tatăl meu îl va iubi și voi veni la el și locuș la el vom face.

24. Cel ce nu mă iubeste, nu păzește cuvintele mele și cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui, care, m'a trimis.

25. Acestea vi le-am spus, fiind eu voi.

26. Iar Mângâietorul Duhul Sfânt, pe care-l va trimite Tatăl în numele meu, acela vă va învăța toate și vă va aduce ar în te toate câte v'am spus.

27. Face vă las, pacea mea vă dau. Nu precum dă lumea vă dau eu. Să nu se turbure inima voastră, nici, să nu se spăimănțe.

28. Ați auzit că v'am zis: Mă duc și voi veni la voi. De m'ați iubi, v'ați fi bucurat, că v'am zis: Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl meu este mai mare decât mine.

29. Și acum v'am spus aceasta mai înainte de a se face, pentru ca atunci când se va face, să credeți.

30. Nu voi mai vorbi multe eu voi, căci vine stră-

pănitul lumii acestea și în mine n'are nimic.

31. Dar ca să cunoască lumea că iubesc pe Tatăl și precum mi-a poruncit Tatăl, așa fac. Sculați-vă să mergeți de loc.

Vița cea adevărată (cea mai mare iubire. Prietenii aștept. Ura și vina lumii. Mângâietorul.

15. 1. Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl meu este lucrătorul.

2. Orice coardă din mine, care nu aduce roadă, eu o scut și pe cea care aduce roadă o curătește, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi sunteți curăți pentru cuvântul pe care vi l-am spus.

4. Rămâneți în mine și eu în voi. Pentru că cine nu poate aduce roadă de sine, de nu va rămânea în viță, așa nici voi, de nu veți rămânea în mine.

5. Eu sunt vița, voi coardele. Cel ce rămâne în mine și eu în el, acesta aduce roadă multă pentru că fără de mine nu puteți face nimic.

6. De nu rămâne cineva în mine se scoate afară ca o coardă și se usucă și o adună și în foc o aruncă și arde.

7. De veți rămânea în mine și cuvintele mele de vor rădăci în voi, creșteți

orice veți vrea și vi se va da.

8. Prin aceasta s'a proslăvit Tatăl meu, că să aducă roadă multă și să vă faceți necenziați mol.

9. Precum m'a iubit pe Tatăl și eu în Tatăl, așa și voi. Rămâneți în dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, veți rămânea în dragostea mea, precum am spus-le Tatălui și rămân în dragostea lui.

11. Acestea vi le-am spus, ca bucuria mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.

12. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unul pe altul, precum v'am iubit eu.

13. Mai mare dragoste decât aceasta, ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are.

14. Voi prietenii mei sunteți, de veți face câte vă poruncesc.

15. De acum nu vă mai zic slugă, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v'am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl meu, v'am spus.

16. Nu voi m'ați ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi și v'am rânduit să mergeți și roadă să aduceți și roada voastră va

rămânea, ca orice veți cere de la Tatăl în numele meu, să vă dea.

17. Aceasta vă poruncesc, ca să vă iubiți unul pe altul.

18. De vă urăște pe voi lumea știți că pe mine mai înainte de voi m'a urit.

19. De ați fi din lumea, de ați fi din lume, dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v'am ales din lume, pentru aceasta vă urăște lumea.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este slugă mai mare decât stăpânul său. De m'a prigonit pe mine și pe voi vă vor prigoni. De nu păziți cuvântul meu și eu al vostru, eu voi păzi.

21. Dar toate acestea le vor face vouă din pricina numelui meu, pentru că eu nu cunosc pe cel ce m'a trimis.

22. De n'aș fi venit și nu le-aș fi spus, păcat n'ar avea, iar acum n'au înfruptare pentru păcatul lor.

23. Cel ce mă urăște pe mine, urăște și pe Tatăl meu.

24. De n'aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat n'ar avea, iar acum și n'au văzut și n'au urit și pe mine și pe Tatăl meu.

25. Dar s'a făcut ca să

se împlinască cuvântul scris în legea lor: «că fără priună m'au iertat».

26. Iar când va veni Mângâietorul, pe care îl voi trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului, carele dela Tatăl porcede, a ceea va mărturisi pentru mine.

27. Încă și voi mărturisi, că dela început sunteți cu mine.

Priomonile m'au iertat. Mângâietorul. Intristarea s'au iertat în bucurie. Rugăciunile făcute în numele lui Hristos. Fuga ucenicilor

16 1. Acestea vi le am grăit, ca să nu vă amintiti.

2. Vă vor scoate din al ragogi și va veni vremea, ca oricine vă va vorbi să i se pară că aduce slăbă lui Dumnezeu.

3. Și acestea vă vor face, pentru că n'au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine.

4. Dar acestea vi le am spus, ca, dacă va veni vremea, să vă aduceți aminte de ele, că vi le am spus. Și nu v'am spus acestea dela început, pentru că eram cu voi.

5. Iar acum mă duc la cel ce m'a trimis și nimeni din voi nu mă întreabă: Unde te duci?

6. Dar pentru că v'am

spus acestea, intristarea v'a umplut inima.

7. Că adevărat vă spun: Mai le folos vă este să mă duc, că de nu mă voi duce eu, Mângâietorul nu va veni la voi, ar le mă voi duce, îl voi trimite la voi.

8. Și venind acela, va călăuzi la dreptate și de judecată.

9. De p'ent, pentru că nu crezi în mine.

10. De dreptate, pentru că la Tatăl meu mă duc și nu mă veți mai vedea.

11. Și de judecată, pentru că stăpânitorul lumii acesteia a fost judecat.

12. Înăuntrul ar a vă spune, dar nu le puteți par-ta acum;

13. Iar când va veni a cela, Duhul adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul, căci nu va vorbi dela sine, ci câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti.

14. Acela mă va slăvi, pentru că din al meu va lua și vă va vesti.

15. Toate câte are Tatăl ale mele sunt. De aceea am zis, că din al meu va lua și vă va vesti.

16. Puțin și nu mă veți mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea, că la Tatăl mă duc.

17. Deci au zis unii din ucenicilor lui între sine: Ce va să zică aceasta ce ne spune: Puțin și nu mă veți

mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea și că la Tatăl mă duc?

18. Deci zicea... Ce este aceasta? Puțin? Nu puțin și nu.

19. Iisus a zis ca vo... și iarăși puțin și mă veți vedea.

20. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

21. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

22. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

23. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

24. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

25. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

26. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

27. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

28. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

29. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

30. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

31. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

sul când nu vă voi mai vedea și pe față vă vorbi în pace, ci pe față vă voi vorbi la Tatăl.

28. În acea zi veți cere în numele meu și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl

pentru voi, că Tatăl vă iubeste, pentru că și voi iubiți pe Tatăl și creziți că Tatăl vă iubește.

29. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

30. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

31. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

32. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

33. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

34. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

35. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

36. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

37. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

38. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

39. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

40. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

41. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

42. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

43. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

44. Iisus a zis: Puțin și mă veți vedea, că din Tatăl voi veni la voi.

rinte, a sosit ceasul. Proslăvește pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească.

2. Precum i-ai dat stăpânire peste tottruțul, ca să dea vicăță veșnică la tot ce i-ai dat.

3. Și aceasta este vicața veșnică: Să te cunoască pe tine cine dădura, care adevărat și pe cel pe care l-ai trimis, pe Iisus Hristos.

4. Lu-te-am proslăvit pe tine pe pământ, lu-mi pe care mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

5. Și acum proslăvește-mă, Părinte, la tine însuși, eu slavă pe care am dat-o la tine mai înainte de a fi lumea.

6. Arătat-am numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat în lume. Ați erau și mie mi i-ai dat și cuvântul tău au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate câte mi ai dat, Jela tine sunt.

8. Pentru că cuvintele ce mi-ai dat, le-am dat lor și ei le au primit și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit și au crezut că tu m'ai trimis.

9. Lu pentru aceștia mă rog, nu pentru lume mă rog, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, că ai tău sunt.

10. Și ale mele toate ale tale sunt și ale tale ale mele și m'am proslăvit în ei.

11. Și eu nu mai sunt în lume, iar ei sunt în lume și eu la tine vin. Părinte sfinte, păzește în numele tău pe cei care mi ai dat, ca să fie una, ca și noi.

12. Când eram eu ei în lume, ei î păzeau și în mele tău. Pe care mi i-ai dat i-am păzit și nimeni din ei nu a pierdut, decât fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura.

13. Iar acum vin la tine și acestea rostesc în lume, ca să fie bucuria mea deplină în ei.

14. La le-am dat cuvântul tău, și lumea i-a urit, pentru că nu sunt eu din lume.

15. Nu mă rog să-i iei din lume, ci ca să î păzești în credință.

16. Ei nu sunt din lume, precum mei eu nu sunt din lume.

17. Sfințește-i în adevărul tău, care cuvântul tău este adevărul.

18. Precum m'ai trimis pe mine în lume și eu i-am trimis pe ei în lume.

19. Și pentru ei mă sfințesc pe mine însumi, ca și ei să fie sfințiți în adevăr.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor.

21. Ca toți să fie una, precum tu, Părinte, în mine și eu în tine, așa și a-

ceștia în noi să fie una, ca să creadă lumea că tu m'ai trimis.

22. Și eu slavă pe care mi-ai dat-o, am dat-o lor, ca să fie una, precum noi una suntem.

23. Eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți tot unu și să cunoască adevărul că tu m'ai trimis și m'ai iubit, precum m'ai iubit pe mine.

24. Părinte, voiesc ca unde sunt eu să fie împreună cu mine și acei pe care mi i-ai dat, ca să vadă slava mea, pe care mi-ai dat-o, pentru că m'ai iubit mai înainte de întemeierea lumii.

25. Părinte drept, lumea nu te-a cunoscut, iar eu te-am cunoscut și aceștia nu au cunoscut și acum m'au cunoscut, că tu m'ai trimis.

26. Și le-am arătat numele tău și-l voi arăta, ca dragostea cu care m'ai iubit să fie în ei și eu în ei.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și la Caiafa. Lepidarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Baraba.

18. 1. Acestea zicând Iisus, a ieșit împreună cu ucenicii săi dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină, în care au intrat el și ucenicii săi.

2. Și știa locul și Iuda, cel ce-l trădase, pentru că de multe ori se aduna acolo Iisus cu ucenicii săi.

3. De Iuda, trădătorul și slujitorul dela mai mare preoților și dela farisei, care veni să-l aresteze și să-l facă să se culce, și să-l facă să se culce.

4. Iar Iisus, știind toate cele ce erau să vină asupra sa, zise: Pe cine căutați?

5. Răspuns-au lui: Pe Iisus Nazareanul. Zis-a lor Iisus: Eu sunt. Și sta împreună cu ei și Iuda cel care-l trădase.

6. Deci după ce le-a zis: Eu sunt, s-au întors înapoi și au căzut la pământ.

7. Și iarăși i-a întrebat: Pe cine căutați? Iar ei au zis: Pe Iisus Nazareanul.

8. Răspuns-a Iisus și a zis: Așa și eu sunt. Deci de mă căutați pe mine, lăsați pe aceștia să se ducă.

9. Pentru că să se împlinescă cuvântul spus de el: Din care mi i-ai dat n'am pierdut niciunul.

10. Iar Simon Petru a vădit sabia, a scos-o și a lovit pe sluga marele preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Și era numele slugii Mala.

11. Și a zis Iisus lui Petru: Bagă sabăa ta în teacă. Paharul pe care mi l-ai dat Tatăl, care nu-l voi bea?

12. Deci oastea și căpetenia cea peste o raie și slujitorii Iudeilor au prins pe Iisus și l-au legat.

13. Și l-au dus întâi la Caiafa, căci era soțul lui Anna, căruia era mare preot.

14. Și Caiafa era cel ce călătuse pe Iudea, căci de tot este să meargă în oraș pentru popor.

15. Și mergea după Iisus Simon Petru și ceilalți discipoli, căci erau în jurul lui. Căci Iisus trimisese pe Petru și pe alții să aștepte în afară de ușă.

16. Iar Petru a statut la ușă afară. Deci a ieșit un alt discipol, care a mers și a spus marelei preotei și a intrat. Petru și Iisus în curtea marelei preotei.

17. Și a zis lui Petru sluga marelei preotei: Nu cunoști din neamul acesta? Și el a zis: Nu sunt.

18. Și strigă slugile și slujitorii care făcuseră foc, căci era frig și se încălzeau, și stău cu el și Petru în căldura se.

19. Deci marele preot a întrebat pe Iisus de neamul lui și de învățătura lui.

20. Răspuns a Iisus lui: Eu pe față am vorbit lumii. Totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți

Iudeii și în ascuns n'am vorbit nimic.

21. Ce mă întrebi? Intrăcă pe cei ce m-au zis că le-am vorbit. Iată aceia știu ce am vorbit.

22. Și acestea zicând, au ridicat din și pământ. Ce stău înaintea, a dat o palmă lui Iisus, zicând: Așa răspund marelei preotei?

23. Răspuns a Iisus lui: De am vorbit rău, dovedește-mă. Dacă nu, nu mă bătător.

24. Deci Anna l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

25. Și Simon Petru sta și se încălzea. Deci a zis: Oare și tu ești din neamul lui? Iar el s'a lepădat și a zis: Nu sunt.

26. Zis li' oia din slugile marolui preot, rădă a călător. Dar a zis: Nu vă zic eu un grăunț cu el?

27. Și a zis: S'a lepădat Petru și i' data a căntat cocoșul.

28. Deci a adus pe Iisus dela Caiafa în pretoriu și era dimineață și ei erau întrat în pretoriu. Căci nu se putea, căci să poată năncea Paștele.

29. Legat a deci Pilat la Iisus și a zis: Ce învinuiești pe acesta?

30. Răspuns-au și i-au zis: De n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu l-am fi dat ție.

31. Zis a lor Pilat: Iar după legea voastră? Și au zis: Nu. Noi nu ne este obicei să omorăm pe nimeni.

32. Că să se împlinească cuvântul lui Iisus, pe care l-a zis, însemnând că el moarte avea să moară.

33. Și a intrat Pilat în pretoriu și a chemat pe Iisus și i' zis: Tu ești împăratul Iudeilor?

34. Răspuns a Iisus lui: De la tine zici tu aceasta, sau altul? Eu am spus de mine înșine.

35. Răspuns a Pilat: Auzi, Iudeii sunt eu? Neamul tău și moartea preotilor te au lut mic? Ce ai zis?

36. Răspuns a Iisus: Împărăția mea nu este din lumea aceasta. De ar fi fost așa, atunci oastea împăratului, sau slujitorii, m'ar fi luptat, căci să nu fiu eu Iudeilor. Acum dar împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: Dar împărat ești? Răspuns a Iisus: Tu însuți zici, că sunt împărat. Eu pentru aceasta m'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc pentru adevăr. Oricine oare din adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis a Pilat lui: Ce este adevărul? Și aceasta

zicând, iarăși a ieșit la Iudei și le-a zis: Eu nu îmi gădesc nicio vină.

39. Dar aveți un obicei, că de Paște să vă slobozească un osândit. Vreți deci să vă slobozească pe împăratul Iudeilor?

40. Strigat-au iarăși toți, zicând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era rălbăr.

Patruze Domnului. Mama lui lângă cruce. Iosif cere dela Pilat trupul lui Iisus și-l îngroapă.

1. Deci atunci a luat Pilat pe Iisus și l-a dat să-l îngroape.

2. Și ostașii împletind o mănă de spin, l-au pus-o pe cap și l-au înfrumecat în lărmă mare.

3. Și ziceau: Bună te, împăratul Iudeilor! Și îi dau palmă.

4. Și a ieșit Pilat iarăși și le-a zis: Iată vi l'are, ca să cunoașteți că nu îmi gădesc nicio vină.

5. Deci a ieșit Iisus afară, purtând curuna de spini și hauba roșie și le-a zis Pilat: Iată omul!

6. Iar încă l-au văzut mai mari preoților și slujitorii, au strigat, zicând: Răstignește-l, răstignește-l.

Zis a lor Pilat: Luați-l voi și-l răstigniți, căci eu nu îmi gădesc vină.

7. Răspuns au lui Iudeii:

Noi avem lege și după legea noastră trebuie să mori, pentru că s'a făcut pe sine Fiul al lui Dumnezeu.

8. Deci când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s'a temut.

9. Și a intrat iarăși în pretoriu și a zis lui Iisus: De unde ești? Iar Iisus nu i-a dat răspuns.

10. Deci zis a Pilat lui: Mie nu-mi răspunzi? Nu știi oare că putere am să te răstignesc și putere am să te eliberez?

11. Răspuns-a Iisus: Nu avem nicio putere a supra noi, decât numai ca să fim fost dat de sus. De aceea, cel ce m'a dat ție mai mare păcat are.

12. De atunci căuta Pilat să-l slobozească, dar Iudeii strigau, zicând: De-l vei slobozi pe acesta, tu ești prieten Cezarului. Ori cine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului.

13. Deci Pilat, auzind cuvântul acesta, a scos afară pe Iisus și a zis pe seculul de judecată, în locul ce se cheamă Pardos't cu pietre, iar evreiește Gabbata.

14. Și era vinerea Paștelui și ca la al șaselea ceas și a zis Iudeilor: Iată împăratul vostru!

15. Iar ei au strigat: Ia-l, ia-l, răstignește-l. Zis-a lor Pilat: Pe împăratul vostru

să-l răstignesc? Răspuns-au mai marii preoților: N'a vom împărat decât pe Cezarul.

16. Deci atunci l-a dat lor, ca să-l răstignească. Și au luat pe Iisus și l-au dus să-l răstignească.

17. Și ducându-și crucea, au ieșit la locul ce se cheamă al Căpățân, care se zice evreiește Golgota.

18. Unde l-au răstignit și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta și în mijloc pe Iisus.

19. Și a scris Pilat și titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: «Iisus Nazarineanul, Împăratul Iudeilor».

20. Și acest titlu mulți din Iudei l-au citit, pentru că era aproape de cetate. Iar titlul a fost răstignit în Iisus și era scris evreiește, elinește și latinește.

21. Deci au zis lui Pilat mai marii preoților: Nu scrie: «Împăratul Iudeilor», ci cum că el a zis: Sunt împărat al Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: Ce am scris, am scris.

23. Iar ostașii, după ce au răstignit pe Iisus, i-au luat hainele și au făcut patru părți, fiecărui ostaș câte o parte și cămașa, iar cămașa nu era cusută, ci ținută de sus peste tot.

24. Și au zis între ei: Să n'o stăpănim, ci să aruncăm sorți pentru ea, și

ca să fie, ca să se împlinească Scriptura ce zice: «Împărțit-au hainele mele între ei și pentru cămașa cea fără cusătură sortă. Deci ostașii aceștia au făcut».

25. Și stau lângă crucea lui Iisus mama lui și sora mamei lui, Maria a lui Cleopa, și Maria Magdalenă.

26. Deci Iisus văzând pe mama sa și pe ucenicul pe care-l iubea, stând alături, a zis mamei sale: Femeie, iată fiul tău!

27. Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din acel ceas a luat-o ucenicul la sine.

28. După aceea știind Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete.

29. Și era acolo un vas plin cu oțet, iar ostașii, cuplând un burete cu oțet și punându-l într-o trește de isop, i-l-au dus la gură.

30. Deci dacă a luat oțetul, a zis: Săvârșit s'a, și aruncându-și capul și-a dat duhul.

31. Deci Iudeii, pentru că era vineri, ca să nu răstăină pe cruce trupurile răstignite, căci era mare ziua sâmbetei aceleia, au cerut pe Pilat să le adrobească flăcierele picioruzelor.

32. Deci au venit ostașii și cum dintăru i-au adrobit

flăcierele, asemenea și celuilalt, care era răstignit împreună cu el.

33. Iar venind la Iisus, deoarece au văzut că atunci murise, nu i-au adrobit flăcierele.

34. Ci unul din ostași i-a împuns coasta cu sulța și a ieșit sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărturia lui este adevărată și știți că adevăr spăne, ca și voi să credeți.

36. Căci s'au făcut adevărate ca să se împlinească scriptura: «Niciun os nu se va străbăt看».

37. Și iarăși altă scriptură: «Velea voi pe care l-au împuns».

38. Iar după acestea, Ioan, fiul lui Amos, fiul ucenic al lui Iisus, dat întru moarte de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat, ca să nu fie răstignit și Pilat i-a dat voie. Deci a venit și a luat trupul lui Iisus.

39. Și a venit și Nicodem, cel ce venise mai înainte noaptea la Iisus, aducând ca la o sută de litre de amestecătura de smirnă și de aloes.

40. Și au luat trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiari cu mireșme, cum este obiceiul de îngropare la Iudei.

41. Și era grădiniță în locul unde fusese răstignit și în grădiniță mormânt nou,

în care nimeni niciodată nu fusese pus.

42. Deci din pricina vi-
nerii Iudeilor, acolo au pus
pe Iisus, pentru că mormân-
tul era aproape.

*Învierea. Petru, Ioan și
Maria Magdalena la mor-
mânt. Arătarea lui Hris-
tos apostolilor. Toma nece-
dinciosul.*

20 1. Iar în ziua întâia
a săptămânii (dum-
nică) de dimineață, încă
întunec fiind, a venit Ma-
ria Magdalena la mormânt
și a văzut piatra luată de
pe mormânt.

2. Deci a alergat aceea
și a venit la Simon Petru
și la celălalt ucenic pe en-
rel iubea Iisus și le-a zis:
Au luat pe Domnul din
mormânt și nu știu unde
l-au pus.

3. Deci a ieșit Petru și
celălalt ucenic și veneau la
mormânt.

4. Și alergau amândoi
împreună și celălalt ucenic
a alergat înainte mai înto-
decât Petru și a sosit întâi
la mormânt.

5. Și plecându-se, a vă-
zut giulgiurile aruncate, dar
n'a intrat.

6. A venit și Simon Pe-
tru după el și a intrat în
mormânt și a văzut numai
giulgiurile aruncate.

7. Și mahrama care fu-

sesse pe capul lui, nu cu
giulgiurile aruncate, ci la o
parte, înfașat altă într'un
loc.

8. De i : tunc a intrat
și celălalt ucenic, care ve-
nise întâi la mormânt, și
a văzut și a crezut.

9. Că încă nu știu scrip-
tura, că Iisus trebuia să
învieze din morți.

10. Și s-au întors uce-
nicii iarăși la ei lor.

11. Iar Maria sta la mor-
mânt plângând afară și
cum plângea, s'a aploecat în
mormânt.

12. Și a văzut doi îngori
în veșminte albe șezând,
în fața ei, cap și obraz că-
trec pe ea, dar ea nu i-a
văzut.

13. Și au zis ei: Ce cău-
tezi aici? Zis-a lor:
Că au luat pe Domnul meu
și nu știu unde l-au pus.

14. Acestea zicând, s'a
înters înșur și a văzut pe
Iisus stând și na știa că
este Iisus.

15. Zis-a ei Iisus: Fe-
meie, ce plângi? Pe cine
cauți? Iar ea, părându-se
că este grădinarul, i-a zis:
Doamne, de l-ai luat tu,
spune-mi unde l-ai pus și
eu îl voi lua.

16. Zis-a ei Iisus: Mariel
întorcându-se aceea, i-a
zis evrește: Rabbuni, adică
învațătorule.

17. Zis-a ei Iisus: Nu
te atinge de mine, că încă
nu m'am suit la Tatăl

meu, ci du-te la frații mei
și le spune: Mă sui la Ta-
tăl meu și Tatăl vostru și
la Domneul meu și Dum-
nezeul vostru.

18. Venit-a Maria Mag-
dalena și a vestit ucenici-
lor că a văzut pe Dom-
nul și acestea i-a zis.

19. Fiind în ziua aceea,
în ziua a șaptea, seara,
când încă se la casa unde
erau ucenicii adunați de
luna Iacelor, Iisus a ve-
nut și a stătut în mijloc și

ei zis: Pace voastră!
20. Și a extezat mâinile lor
și arătat mâinile și coasta sa
și s'a înclinat în fața ucenici-
lor și a zis: Pace voastră!

21. Deci a zis lor Iisus:
Pace voastră! Prezent
mă țin's pe mine Tatăl,
vă trimt și eu pe voi.

22. Acestea zicând, a su-
blat și le-a zis: Luati Du-
sânt.

23. Căroră veți ierta pă-
catele, se vor ierta și că-
roră le veți ține, vor fi
ținute.

24. Iar Toma, unul din
cei doișprezece, care se zice
Gemean, nu era cu ei când
a venit Iisus.

25. Deci au zis lui car-
lăți ucenici: Am văzut pe
Domnul. Iar el le-a zis:
De nu vom vedea în mâ-
nile lui semnul crucei și
ne în semnul crucilor și
le na vom pune mana mea
în coasta lui, nu vom crede
de nu vom pune degetul

26. Și după opt zile in-
câs erau înaintea ucenici-
lor și Toma cu ei. Venit
Iisus, fiind ușile încuiate,
și a stătut în mijloc și a
zis: Pace voastră.

27. Apoi a zis lui Toma:
Adă-ți degetul încuie și
vezi mâinile mele și adu-
tu-mă și pune în coasta
mea și nu fi necredincios
ci crede.

28. Și a răspuns Toma
și a zis: Domnul meu și
Dumnezeul meu!

29. Zis-a Iisus lui: Pen-
tră nu ai văzut, Toma? Că
eu și alții am văzut și am cre-
zut și au crezut.

30. Încă și alte multe
semne a făcut Iisus înain-
tea ucenicilor săi, care nu
sunt scrise în cartea acea-
sta.

31. Iar acestea s'au scris,
ca să credeți că Iisus este
Hristos, Fiul lui Dumne-
zeu și crezanți, să aveți
viață în numele lui.

*Arătarea lui Hristos în
Galilea. El prezice lui Pe-
tru că are să se întâmple*

21 1. După acestea în-
câs s'a arătat Iisus
ucenicilor săi, la marea Be-
saderen, și s'a arătat așa:

2. Erau împreună Simon
Petru și Toma, care se
zice Geamăn, și Natanael
cel din Cana Galilei și fi-
ii lui Zevedeu și alți doi din
ucenicii lui.

3. Zis a lor Simon Petru: Mă duc să pescuiesc. Zis-au ei lui: Mergeți și voi în prună cu mine. Și au ieșit și s'au suit îndată în corabie și în aceea noapte n'au prins nimic.

4. Iar făcându-se dimineață, a statut Iisus la țăr-niri, dar nu știau ucenicii că este Iisus.

5. Deci le-a zis Iisus: Fiilor, aveți ceva de mâncare? Răspuns-au lui: Nu.

6. Iar el le-a zis: Aruncați mreaja în puntea încreptă a corăbiei și veți găsi. Și au aruncat și nu mai puteau s'o tragă de multimea peștilor.

7. Deci a zis ucenicul a celui pe care l iubea Iisus, lui Petru: Domnul este. Iar Simon Petru, auzind că Domnul este, și a în-cins șorțul, că era gol, și s'a aruncat în mare.

8. Iar ceilalți ucenici au venit cu corăbionaru, căci nu erau departe de uscat, ci ea la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești.

9. Deci dacă au ieșit la uscat au văzut pâine și jărătee aprins și pește pus deasupra.

10. Zis a lor Iisus: Aduceți din peștii pe care ați prins acum.

11. S'a suit Simon Petru și a tras mreaja la uscat plină de pești mari o sută cincizeci și trei și atâția fiind nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-a lor Iisus: ve-niți de prânziți. Și nici-unul din ucenici nu îndră-sea să-l întrebe: Cine ești? Știind că Domnul este.

13. Și s'a apropiat Iisus și a luat pâine și le-a dat și pește asemenea.

14. Cu aceasta, acum a treia oară s'a arătat Iisus ucenicilor să, după ce a înviat din morți.

15. Deci dacă au prân-zit, a zis lui Simon Petru: Simone al lui Iona, tu iubești mai mult decât alții? Zis-a el: Da, Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Păște mielulei mele.

16. Zis-a lui iarăși a doua oară: Simone al lui Iona, mă iubești? Zis-a el: Da, Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Păștorește oile mele.

17. Zis-a lui a treia oară: Simone al lui Iona, mă iubești? Și s'a măhnit Pe-tru, că i-a zis a treia oară: Mă iubești? Și a zis: Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păște oile mele.

18. Amen, amen grăiesc tie: Când erai mare, înăr-tă învingeai singur și um-blai unde vrei, iar când vei înbatrâna, voi întinde mâinile și altul te va în-cinge și te va dădea unde tu nu vrei.

19. Și aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va slăvi pe Dum-

nezeu. Și spunând acestea, a zis: Urmează-mă.

20. Iar întorcându-se Pe-tru a văzut mergând după el pe ucenicul pe care îl iubea Iisus, care se și culcase pe pământ la s zis-a: Doamne, cine este cel a să te vânda?

21. Pe acela văzându-l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce va fi?

22. Zis-a Iisus lui: Do-umne, să rămână așa până la sfârșitul veacului. Tu urmează-mă.

23. Deci a ieșit urân

tul acesta între frați, că ucenicul acela nu va mu-ri. Și nu i-a zis Iisus, că nu va muri, ci: le voi vrea să rămână în acesta până voi veni, ce al tu?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește despre a-cesta și a scris aceia și noi știm că mărturia lui este adevărată.

25. Sunt încă și alte multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, mi se pare că nici în lumea aceasta n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. A-min.

FAPTELE APOSTOLILOR

Arătarea lui Hristos apostolilor după înviere și în-vățăturile date lor. Înălțarea lui Hristos la cer. Alegerea lui Matia în locul vânzătorului Iuda.

1. Cuvântul cel dintâi l-am făcut, o Teofile, despre toate cele ce s-a în-căput Iisus a face și a în-văța,

2. Până în ziua în care s'a înălțat, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales,

3. Căroră s'a și înfățișat viu, după patima sa, în multe semne adevărate, arătându-li-se timp de patruzeci de zile și grăind despre împărăția lui Dumnezeu,

4. Și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se des-parțā de Ierusalim, ci să aștepta făgăduința Tatălui, pe care ați auzit-o dela mine.

5. Căci Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veti boteza cu Duhul Sfânt nu mult după aceste zile.

6. Iar ei adunându-se, l-au întrebat, zicând: Doamne, oare în acest an vrei să așezi împărăția lui Israel?

7. Iar el a zis către ei: Nu este al vostru a ști amia-

sau vremile, pe care Tatăl le-a pus în a sa stăpânire,

8. Ci veti lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și veti fi mie mărturie în Ierusalim și în toată Iudea și în Samaria și până la marginea pământului.

9. Și acestea zicând, privind el, s'a înălțat și nor l-a luat dela ochii lor.

10. Și căutând el la cer când mergea el, iată, doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte albe,

11. Care au și zis: Bărbați galileieni, ce stați cău-tând spre cer? Acest Iisus, care s'a înălțat dela voi la cer, așa va veni precum l-ați văzut mergând la cer.

12. Atunci s'au întors apostolii la Ierusalim dela muntele ce se cheamă al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, având cale de șimbătă.

13. Și dacă au intrat, s'au suit în camera de sus, unde locuiau: Petru, Iacov, Ioan și Andrei, Filip, Toma, Vartolomeu și Matci, Iacov a lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda al lui Iacov.

14. Aceștia totu erau așteptând cu un engot în rugăciune și în cerere, cu femeile și cu Maria, mama

lui Iisus, și cu frații lui.

15. Și în zilele acelea, ridicându-se Petru în mijlocul ucenicilor, a zis (și era mulțime de nume în preună ca la o sută și douăzeci):

16. Bărbați frați, se cădea să se împlinească Scriptura aceasta, pe care a prezis-o Duhul Sfânt prin gura lui David despre Iuda, care s'a făcut povățuitor celor ce au prins pe Iisus,

17. Căci ers înnumărat împreună cu noi și luase sorțul slujirii acesteia.

18. Deci acesta a câștigat loc din plata nedreptății și căzând a plesnit dela mijloc și i s'au vărsat toate măruntaiele

19. Și s'a făcut aceasta cunoscută la toți cei ce locuiau în Ierusalim, încât s'a chemat locul acela în limba lor Acheldama, adică «Loc al sângelui».

20. Pentru că scris este în cartea Psalmilor: «Facă-se curtea lui pustie și să nu fie cine să locuiască în ea și slujba lui să o ia altul».

21. Deci se cuvine, ca din acești bărbați, care se adunau cu noi în tot timpul, cât a petrecut între noi Domnul Iisus,

22. Începând dela botezul lui Ioan până în ziua în care s'a înălțat dela noi, să fie cu noi mărturie în vierea lui unul din aceștia.

23. Și au pus pe doi, pe Ioanf ce se cheamă Var-sava, care s'a numit Iu-tua și pe Matia

24. Și rugându-se, au zis: Tu, Doamne, care cunoști minile tuturor, arată din acești doi unul, pe care l-ai ales,

25. Să ia sorțul slujirii și apostoliei acesteia, din care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Și au tras la sorți și a căzut sorțul pe Matia și s'a înnumărat cu cei unsprezece apostoli.

Pogorirea Duhului Sfânt. Cuvântarea lui Petru către mulțime.

1. Și dacă s'a împlinit ziua praznicului a Cincizeci de zile, erau toți apostolii adunați împreună la un loc.

2. Și s'a făcut fără de veste, din cer, sunet ca de suflaro de vifor ce vine repede și a umplut toată casa unde ședeau

3. Și li s'au arătat limbi împărțite ca de foc și au șezut pe fiecare din ei

4. Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt și au început a grăi în alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi.

5. Și erau în Ierusalim locuitori Iudei, bărbați cu-cernici, din tot neamul ce este sub cer

6. Și făcându-se glasul acela, s'a adunat mulțimea și s'a turburat căci în auzea pe fiecare grăind în limba sa.

7. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: Au nu sunt aceștia ce grăiesc toți Galileeni?

8. Și cum noi auzim fiecare limba noastră, în care ne-am născut?

9. Parți și Mezi și Elamiti și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudaea și în Capadocia, în Pont și în Asia,

10. în Frigia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libiei cele de lângă Cirene și cei veniți dela Roma, Iudei și prozeliti,

11. Cretani și Arabi, îi auzim grăind în limbile noastre măritile lui Dumnezeu.

12. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: Ce să fie aceasta?

13. Iar alții batjocorind, ziceau că sunt plini de must.

14. Și stând Petru cu cei unsprezece, și a ridicat glasul și le-a zis: Bărbați Iudei și toți cei ce locuieți în Ierusalim, aceasta să vă fie statută și ascultați cuvintele mele.

15. Pentrucă aceștia nu sunt beți, cum vi se pa-

re vouă, căci este al treilea oas din zi,

16. Ci aceasta este ceea ce s'a zis prin proorocul Ioel:

17. «Și va fi în zilele cele de apoi, zice Domnul, turna-vom din Duhul meu peste tot trupul și vor prooroci fiii voștri și fiicele voastre și tinorii voștri vodenii vor vedea și bătrânii voștri vise vor vedea».

18. Încă și peste slugile mele și peste slujnicele mele în zilele acelea voi turna din Duhul meu și vor prooroci.

19. Și voi da minuni în cer sus și semne pe pământ jos, sânge și foc și fumegare de fum.

20. Soarele se va întoarce întru întunecare și luna în sânge, mai înainte de a veni ziua Domnului cea mare și luminată.

21. Și tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui».

22. Bărbați israeliteni, ascultați cuvintele acestor: Pe Iisus Nazarineanul, bărbat dela Dumnezeu arătat la voi cu puteri și cu minuni și cu semne, pe care le-a făcut prin el Dumnezeu în mijlocul vostru, precum și voi știți,

23. Pe acesta, fiind dat după sfatul cel rânduit și dură cea dinainte-stăpână a lui Dumnezeu, luân-

dul și prin mâinile celor fără de lege răstignindu-l, lăți omorât,

24. Pe care Dumnezeu l-a înviat, deslegând durerea morții, pentrucă nu era cu putință să fie el ținut de ea.

25. Căci David grăiește pentru el. «Văzut am pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clătesc».

26. Pentru aceasta s'a veselit inima mea și s'a bucurat limba mea. Încă și trupul meu se va odihni întru nădejde,

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe cel cuvios al tău să vadă stricăciune.

28. Cunoscut ai făcut mie căile vieții. Umplea-nă-vei de veselie cu fața ta».

29. Bărbați frați, cade-se a grăi cu îndrăzneală către voi despre patriarhul David, că a și murit și s'a și îngropat și mormântul lui este între noi până în ziua aceasta.

30. Deci prooroc fiind, și știind că Dumnezeu s'a jurat lui că jurământ, că din rodul coapselor lui, după trup, va ridica pe scaunul lui.

31. Mai înainte văzând, a grăit despre învierea lui Hristos, că nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici

trupul lui n'a văzut stricăciune

32. Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, cărui noi toți suntem mărturi.

33. Înălțându-se deci cu dreapta lui Dumnezeu și luând dela Tatăl făgăduința Sfântului Duh, l-a revărsat pe acesta, cum vedeți și auziți voi acum.

34. Pentrucă nu David s'a suit la ceruri, ci zice însuși: «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea,

35. Până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale».

36. Deci cu încredințare să știți toată casa lui Israel, că Domn și Hristos a făcut Dumnezeu pe acest Iisus, pe care voi l-ați răstignit.

37. Iar ei auzind aceasta, au fost pătrunși la inimă și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: Ce să facem, bărbați frați?

38. Iar Petru a zis către ei: Pocăți-vă și să se boteze fiecare din voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor, și veți lua darul Sfântului Duh.

39. Căci pentru voi este făgăduința și pentru copiii voștri și pentru toți cei de departe, ori pe câți va chema Domnul Dumnezeuul nostru.

40. Și cu alte cuvinte

mai multe mărturisea și îi îndemna, zicând: Mântuiți-vă de acest neam sucit.

41. Deci ei cu dragoste prind cuvântul lui, s'au botezat și s'au adăugat miza aceea ca la trei mii de suflete.

42. Și erau așteptând în învățătura apostolilor și în tovărăsie și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43. Și s'a făcut peste tot sufletul frică și multe minuni și semne se făceau prin apostoli.

44. Și toți cei ce au crezut erau laolaltă și aveau toate deobște.

45. Și pământul și averile și le vindeau și le împărțeau tuturor, după cum avea fiecare nevoie.

46. Și în toate zilele așteptând cu un cuget în templu și frângând prin case pâine, primeau hrană cu bucurie și cu bună-tate inimii.

47. Lăudând pe Dumnezeu și având har la tot poporul. Iar Domnul adăuga Bisericii pe cei ce se măntuiau în fiecare zi.

Vindecarea ologului. Petru cuvintează mulțimii despre Hristos și pocăință.

3 1. Iar Petru și Ioan s'au suit împreună la templu pentru rugăciunea din ceasul al noulea.

2. Și era adus un bărbat care era schiop din pântecul maicii sale și pe care îl puncau în toate zilele înaintea porții templului ce se chema Frumoasă, ca să ceară milostenie dela cei ce intrau în templu.

3. Care văzând pe Petru și pe Ioan vrând să intre în templu, cerea milostenie.

4. Iar Petru cu Ioan căutând la el, au zis: Privește la noi.

5. Iar el căuta la ei cu luare aminte, așteptând să primească ceva dela ei.

6. Iar Petru a zis: Argint și aur nu am, iar ce am aceea îți dau: În numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, sculă-te și umblă.

7. Și apucându-l de mână dreaptă, l-a ridicat și îndată i s'au întărit tălpile și fluierile.

8. Și sărind a stătut și umbla, și a intrat cu ei în templu, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.

9. Și l-a văzut tot poporul umblând și lăudând pe Dumnezeu.

10. Și îl cunoșteau, că acesta era cel ce ședea pentru milostenie la poarta cea Frumoasă a templului și s'an umplut de spaimă și de mirare pentru ceea ce i s'a întâmplat.

11. Și ținându-se schiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la ei tot poporul uimit, în pridvorul ce se cheamă al lui Solomon.

12. Iar Petru văzând aceasta, a răspuns către popor: Bărbați Israeliteni, ce vă minunați de aceasta? Sau ce vă uitați la noi, ca și cum eu a noastră putere sau encernicie l-am fi făcut pe acesta să umble?

13. Dumnezeu lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeu părinților noștri, a preamărit pe fiul său Iisus, pe care voi l-ați predat și v'ați lepădat de el în fața lui Pilat, care socotea să-l libereze.

14. Iar voi v'ați lepădat de cel sfânt și drept și ați cerut să vi se dăruiască hărhat ucigaș.

15. Iar pe începătorul vieții l-ați omorât, pe care Dumnezeu l-a înviat din morți, căruia noi martori suntem.

16. Și întru credința numelui lui, pe acesta, pe care îl vedeți și îl știți, l-a întărit numele lui și credința în el i-a dat toată întreprirea aceasta înaintea voastră a tuturor.

17. Și acum, fraților știu că din neștiință ați făcut aceasta ca și mai marii voștri.

18. Ci Dumnezeu așa a împlinit cele ce mai înain-

te a vestit prin gura tuturor proorocilor lui, că va pătimi Hristos.

19. Deci pocăști-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre,

20. Ca să vina dela fața Domnului vreme de ușurare și să vă trimită pe cel mai înainte propoveduit vouă, pe Iisus Hristos.

21. Pe care cerul trebuie să l primească până la anii stabilirii din nou a tuturor, de care a grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi prooroci din veac.

22. Pentru că Moise a zis către părinți: «Prooroc va ridica vouă Domnul Dumnezeu vostru dintre frații voștri, ca pe mine. Pe el să-l ascuți întru toate, ori câte va grăi către voi».

23. Și tot sufletul, care nu va asculta pe proorocul acela, se va pierde din popor».

24. Și toți proorocii dela Samuel și ceilalți, câți au grăit mai înainte, au vestit zilele acestea.

25. Voi sunteți fiii proorocilor și ai legământului, pe care l-a încheiat Dumnezeu cu părinții voștri, grăind către Avraam: «Întru urmași tăi se vor binecuvânta toate neamurile pământului».

26. Vouă întâi, înviind pe Fiul său, pe Iisus, vi l-a trimis Dumnezeu, bine-

cuvântându-vă, ca să vă în-
toarceți fiecare dela răută-
țile voastre.

*Prigonirea apostolilor de
catre Iudei. Mărturisirea
lui Petru despre puterea și
darul lui Hristos. Multu-
mirea Bisericii pentru în-
drăzneala și credința apo-
stolilor. Unirea și dragostea
în Biserică.*

4. 1. Și grăind ei către
popor, venit-au asupra
lor preoții și mai-marele
templului și saduceii,
2. Părându-le rău pentru
că învățau poporul și ve-
steau în Iisus învierea mor-
ților.

3. Și au pus mâinile pe
ei și i-au ținut sub pază
până a doua zi, căci era
seară.

4. Iar mulți din cei ce
auziseră cuvântul au cre-
zut și s'a făcut numărul
bărbaților ca la cinci mii.

5. Și a doua zi s'au a-
dunat mai maru și bătrâni
și cărturarii în Ierusalim

6. Și Ana marele preot și
Caiafa și Ioan, Alexandru
și câți erau din neamul ar-
hierese.

7. Și punându-i pe ei în
mijloc, i-au întrebat: Cu
ce putere sau în al cui nu-
me ați făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, fiind
plin de Duhul Sfânt, a zis
către ei: Mai-mari ai po-

porului și bătrâni ai lui
Israel,

9. De vreme ce noi a
stăzi suntem întrebați pen-
tru facerea de bine a unui
om bolnav, întru cine ac-
sta s'a mântuit,

10. Cunoscut să fie vouă
tuturor și la tot poporul
lui Israel, că în numele lui
Iisus Hristos Nazarinea-
nului, pe care voi l-ați ră-
stignit, pe care Dumnezeu
l-a înviat din morți, întru
acela stă acesta sănătos
înaintea voastră.

11. Acesta este piatra
cea necesită de către voi
ziditorii, care a ajuns în
capul unghiului

12. Și nu este în nimeni
altul mântuire, căci nici nu-
me nu este altul sub cer
dat între oameni, în care
să ne mântuim.

13. Și văzând îndrăzni-
rea lui Petru și a lui Ioan
și știind că sunt oameni
necărturari și simpli, se
mirau și îi cunoșteau că
fuseseră cu Iisus.

14. Iar pe omul cel tă-
măduit văzându-l stând cu
ei, nimic n'aveau de zis
împotriva,

15. Ci poruncindu-le să
iasă afară din sinedriu,
vorbeau între ei, zicând:

16. Ce să facem acestor
oameni? Căci este învederat
tuturor celor ce locuiesc
în Ierusalim, că s'a făcut
semn cunoscut prin ei și
am putea tăgădui,

17. Ci pentru ca aceasta
să nu se răspândească mai
mult în popor, cu înfrico-
șare să-i înfricoșăm, ca să
nu mai grăiască în numele
acesta niciunui om.

18. Și chemându-i, le-au
poruncit ca nicidecum să
nu mai grăiască, nici să
învețe, în numele lui Iisus.

19. Iar Petru și Ioan
răspunzând, au zis către
ei: Judecați dacă este
drept înaintea lui Dumne-
zeu să ascultăm de voi mai
mult decât de Dumnezeu,

20. Căci nu putem să nu
grăim cele ce am văzut și
am auzit.

21. Iar ei înfricoșându-i,
i-au slobozit, nimic găsind
cum să-i pedepsească, din
cauza poporului, că toți
preaînărau pe Dumnezeu
pentru ceea ce s'a fă-
cut;

22. Căci mai mult decât
de patruzeci de ani era o-
mul cu care se făcuse sem-
nul acesta al tămăduirii.

23. Iar după ce i-au slo-
bozit, ei au venit la ei lor
și le-au spus câte au zis
către ei mai-marii preoți-
lor și bătrâni,

24. Iar ei auzind, toți
dimpreamă au ridicat glas
către Dumnezeu și au zis:
Stăpâne, tu cel ce ai făcut
cerul și pământul și marea
și toate cele ce sunt în
ele,

25. Care ai zis prin gura
lui David, robul tău: «Pen-

tru ce s'au întăritat nea-
murile și popoarele au cu-
getat cele deșarte?

26. Stătut au de față în-
părații pământului și cei
mari s'au adunat împreună
asupra Domnului și asupra
noului lui,

27. Că i s'au adunat cu
adevărat, în cetatea acea-
sta, asupra sfântului tău.
Fin Iisus, pe care l-au uns,
Irod și Pontiu Pilat cu
păgânii și cu popoarele
lui Israel.

28. Ca să facă cele ce
mâna ta și sfatul tău mai
înainte ai rănluit să fie.

29. Și acum, Doamne,
răscă impotriva amonită-
rilor lor și dă robilor tău
să grăiască cuvântul tău
cu toată înfrăneala,

30. Intrând mâna ta
spre tămăduire și făcând
semne și minuni prin nu-
mele sfântului tău Iu-
sus.

31. Și rugându-se ei, s'a
cîntremurat locul unde erau
adunați și s'au umplut toți
de Duhul Sfânt și grăiau
cuvântul lui Dumnezeu cu
îndrăzneală,

32. Iar inima și sufletul
multimii celor ce ai cre-
zut erau una și niciunul
nu zicea că este ceva al
său din averile lui, ci erau
toate deobște

33. Și cu mare putere
mărturiseau apostolii de-
spre învierea Domnului Ii-

sua, și mare har era peste ei toți.

34. Și nimeni nu era lipit între ei, căci toți căți aveau țărini sau case, vânzându-le, aduceau prețurile celor vândute.

35. Și le puneau la picioarele apostolilor și se da fiecare după cum avea nevoie de trebuință.

36. Iar Iosif cel numit de apostoli și Varnava (care se tâlăcește Fiul mângâierii), levit, de fel din Cipru,

37. Având țarină, vânzându-o, a adus prețul și l-a pus la picioarele apostolilor.

Anania și Safira. Apostolii aruncați în temniță și scăpați prin minune. Cu toate amenințările mai marilor preoților, ei nu încetează a propovedui. Gamaliel.

5 1. Iar un om anume Anania, împreună cu Safira, soția lui, și a vândut țarina.

2. Și a ascuns din preț, știind și soția lui, și aducând o parte, a pus-o la picioarele apostolilor.

3. Iar Petru a zis: Anania, pentru ce ai umplut Satana în inima ta, ca să minți tu Duhului Sfânt și să ascunzi din prețul țării?

4. Au nu ți rămânea ție, dacă rămănea, și vândută

nu era în stăpânirea ta? Pentru ce ai pus în inima ta lucrul acesta? N'ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, căzând a murit și s'a făcut frică mare peste toți cei ce au zăcut acestea.

6. Și sculându-se cei mai tineri, l-au luat și scoțându-l l-au îngropat.

7. Și după ce au trecut ca trei ceasuri, a intrat și soția lui, neștiind ce se întâmplase.

8. Și i-a zis Petru: Spune-mi de ai vândut cu atât țarina? Iar ea a zis: În adevăr, cu atât.

9. Iar Petru a zis către ea: Pentru ce v'ați vorbit între voi, ca să ispititi Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor scoate și pe tine.

10. Și a căzut îndată la picioarele lui și a murit și, intrând tinerii, au aflat-o moartă și scoțându-o, au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică mare peste toată Biserica și peste toți cei ce auzeau acestea.

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor și erau toți cu un gând în pridvorul lui Solomon,

13. Iar din ceilalți nimeni nu ceteza să se alipască de ei, dar poporul îi lauda;

14. Și din ce în ce mai mult se adăugau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei,

15. Încât și pe uliți seoteau pe cei bolnavi și îi puneau pe paturi și pe țărți, ca venind Petru măcar umbra lui să umbrască pe vreunul din ei.

16. Și se aduna și mulțimea din cetățile împrejur în Ierusalim, aducând pe cei bolnavi și pe cei chinuți de durerile necurate, care se tămăduiau toți.

17. Și sculându-se marele preot și toți cei ce erau cu el, cei din cressul saducilor, s'au umplut de piasă.

18. Și au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în pază deobște.

19. Iar îngerul Domnului noaptea a deschis ușile temniței și, scoțându-i, a zis:

20. Mergeți și stând, grațiți în templu poporului toate cuvintele vieții acesteia.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineață în templu și învățau. Dar venind marele preot și cei ce erau cu el, au adunat sinodul și pe toți bătrânii fiilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă.

22. Iar slujitorii mergând, nu i-au găsit în temniță, și întorcându-se au spus,

23. Zicând: Temnița am găsit-o încuată cu toată întărirea și pe străjori stând înaintea ușilor, dar deschizând, n'am aflat înăuntru pe nimeni.

24. Și dacă auzită cu vintele acestea, preotul și marele templului și marile preot se mirau de ei, ce să fac acestea,

25. Iar venind cineva le-a spus zicând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în temniță sunt în templu, stând și învățând poporul.

26. Atunci mergând marile templului cu slujitorii, i-au alus pe ei nu cu silă, căci se temeau de popor, să nu-i nedă cu pietre.

27. Și aducându-i, i-au pus în sinodul și i-a înțeles marele preot.

28. Zicând: Au nu cu poruncă v'am poruncit să nu învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să aduceți asupra noastră sângele acestui om.

29. Iar Petru și apostolii, raspunzând, au zis: Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni.

30. Dumnezeuul părinților

noștri a înviat pe Iisus, pe

care voi lași omorît, spânzurându-l pe lemn.

31. Pe acesta Dumnezeu l-a înălțat cu dreapta sa stăpânitor și mântuitor, ca să dea încredință lui Israel și iertare păcatelor.

32. Și noi fi suntem martori ai acestor cuvinte, ea și Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor ce-l ascultă.

33. Iar ei auzind, se mâneau foarte și se sfătuiau să-l omoare.

34. Și ridicându-se în sinagoga un fariseu anume Valahul, învățător de lege cinstit la tot poporul, a poruncit să fie scoși afară puțin apostoli.

35. Și a zis către ei: Bărbați israeliteni, luați aminte la voi, ce aveți să faceți cu oameni aceștia,

36. Pentru că mai înainte de zilele acestea s-a sculat Teudas, zicând că el este cineva mare, lângă care s'a alipit un număr de bărbați, ca la patru sute, care a fost omorât, și toți câți ascultau de el s'au risipit și au fost nimiciți.

37. După acesta s'a sculat Iuda Galileeanul, în zilele numărătorii, și a atras popor mult după el și acela a pierit și toți câți ascultau de el s'au risipit.

38. Și acum zic vouă: Feriți-vă de oamenii aceștia și lăsați-i, căci de va fi dela oameni hotărîrea

aceasta sau lucrul acesta, se va nimici.

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu veți putea să-l nimiciți, ca nu cumva să vă faceți și luptători împotriva lui Dumnezeu.

40. Și l-au ascultat pe el și chemând pe apostoli, bătându-i, le-au poruncit să nu scriască în numele lui Iisus și i au slobozit.

41. Deci ei se duceau dela fața sinedrului bucurându-se, că pentru numele lui s'au învrednicit a fi batjocoriți;

42. Și toată ziua în templu și prin case, nu încetau a învăța și a binevesti pe Iisus Hristos.

Alegerea și hirotonia celor șapte diaconi. Arhidiaconul Ștefan.

6 1. Și în zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, au făcut cârtire Elnişti împotriva Evreilor, căci vădule lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de toate zilele.

2. Și chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este cu plăcere nouă cu lăsând eu vântul lui Dumnezeu, să slujim meselor.

3. Căutați drept aceea dintre voi, fraților, șapte bărbați cu nume bun, plini de Duhul Sfânt și de în-

țelepciune, pe care să-i rânduiim la treaba aceasta.

4. Iar noi vom stăruia în rugăciune și în slujirea cuvântului.

5. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea a toată mulțimea și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip și pe Prohor și pe Nicanor și pe Timon și pe Parmena și pe Nicolae, prozelit antiohian.

6. Pe care i au pus înaintea apostolilor și rugându-se și i au pus mâinile peste ei.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea numărul ucenicilor în Ierusalim foarte și multă mulțime de preoți se supuneau credinței.

8. Și Ștefan fiind plin de credință și de putere făcea minuni și semne mari în popor.

9. Și s'au sculat unii din sinagoga ce se zicea a Libertinilor și a Cirenilor și a Alexandrinilor și a celor din Cilicia și Asia, de se priceau cu Ștefan,

10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia.

11. Atunci au scos pe niște bărbați ce ziceau: L'am auzit pe el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

12. Și au întărit porul și pe bătrâni și pe cărturari, și năvălind l au răpit și l au adus la sinagoga.

13. Și au pus martori mincinoși, care ziceau: Omul acesta nu încetează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii.

14. Pentru că l am auzit zicând, că Iisus, acest Nazarinean, va strica locul acesta și va schimba datele pe care ni le-a dat noua Moise.

15. Și căutând spre ei toți cei ce ședeau în sinagoga, au văzut fața lui ca o față de înger.

Căutarea lui Ștefan în sinagoga. Vedere a lui cu putere.

7 1. Și a zis marele preot:

2. Oare aceștia așa s'au simțit? Iar el a zis: Bărbați frați și părinți, ascultați: Dumnezeuul slavei s'a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte de a locui el în Haran.

3. Și a zis către el: «Ieși din pământul tău și din rudenția ta și vino în pământul ce ți voi arăta».

4. Atunci ieșind din pământul Haldelor, a locuit în Haran și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-a mu-

tat în pământul acesta, în care locuiți voi.

5. Și nu i-a dat moștenire în el niciun pas și a făcut ca i-l va da lui spre stăpânire și urmașilor lui după el, neavând el fiu.

6. Și a grăit așa Dumnezeu, că «vor fi urmașii lui străin în pământ străin și îi vor robii și îi vor chinuî patră sute de ani».

7. Și neamul în care vor sluji îl vom judeca eu», a zis Dumnezeu. «Și după acestea vor ieși și vor sluji mie în locul acesta».

8. Și i-a dat lui legământul tăierii împrejur și așa a născut pe Isaac și l-a tăiat împrejur în ziua a opta, și Isaac a născut pe Iacov și Iacov pe cei doi sprezece patriarhi.

9. Și patriarhii pismuind pe Iosif, l-au vândut în Egipt, și era Dumnezeu cu el.

10. Și l-a scos din toate necazurile lui și i-a dat har și înțelepciune înaintea lui Faraon, regele Egiptului, și l-a pus pe el mai mare peste Egipt și peste toată casa lui.

11. Și a venit foamete peste tot pământul Egiptului și al lui Harraș și necaz mare și nu găseau de mâncare părinții noștri.

12. Și auzind Iacov că sunt bucate în Egipt, a trimis pe părinții noștri întâi.

13. Și în al doilea rând s'a făcut cunoscut Iosif fraților săi și s'a făcut lui Faraon vădit neamul lui Iosif.

14. Și trimițând Iosif, a chemat pe tatăl său Iacov și toată rudenia lui, cu soflele șaptezeci și cinci.

15. Și s'a coborît Iacov în Egipt și a murit el și părinții noștri.

16. Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul, pe care l-a cumărat Avraam cu preț de argint dela fiii lui Emor al lui Sihem.

17. Iar cum se apropia vremea făgăduinței, pentru care s'a jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut poporul și s'a înmulțit în Egipt.

18. Până ce s'a sculat alt rege, care nu l-a știut pe Iosif.

19. Acela, nedreptățind neamul nostru, a silit pe părinții noștri să lepede pruncii lor, ca să nu trăiască.

20. În care vreme s'a născut Moise și era plăcut lui Dumnezeu; el a fost hrănit trei luni în casa tatălui său.

21. Și fiind lepădat, l-a luat fata lui Faraon și și l-a crescut ca fiu.

22. Și s'a învățat Moise toată înțelepciunea Egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.

23. Iar când i se împliniră patruzeci de ani, i-a venit în minte să cer coteze pe frații săi, fiii lui Israel.

24. Și văzând pe unul răsturnat strămbătate, l-a upărat și a făcut răzbuna ro celui asuprit, ucigând pe Egiptean.

25. Și socotea că pricepe frații lui că Dumnezeu le dă prin mâna lui mântuire, iar ei n'au înțeles.

26. Și a doua zi s'a arătat lor, sfăduindu-se ei, și i-a îndemnat spre pace, zicând: «Barbați, frați sunteți voi, pentru ce faceți strămbătate unul altuia?»

27. Iar cel ce făcea strămbătate apropiindu-l, l-a înmăbrăncit, zicând: «Cine te-a pus pe tine domn și judecător peste noi?»

28. Oare voiești să omori, cum ai omorât erii pe Egiptean?»

29. Și a fugit Moise pentru cuvântul acesta și s'a dus ca un străin în pământul lui Midian, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s'au împlinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia muntelui Sinai îngerul Domnului în para focului rugului.

31. Iar Moise văzând, s'a minunat de vedenie și a apropiindu-se să-l aștepte, a fost glasul Domnului către el:

32 «Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. Și eutrănărându-se Moise, nu coteza să pricească».

33. Și a zis lui Domnul: «De ce mă înălțăminte pe cinoarele tale, pentru că locuiesc pe care stai, pământ sfânt este».

34. Văzând am văzut elămurea poporului meu celui din Egipt și aspiul lor am auzit și m'am pogorît să-l scot. Și acum văso să te trimt în Egipt».

35. Pe acest Moise, de care s'au lepădat, zicând: «Cine te-a pus pe tine domn și judecător?», pe acesta Dumnezeu l-a trimis domn și izbăvitor prin mâna îngerului, care i s'a arătat lui în rug.

36. Acesta l-a scos pe el făcând minuni și semne în pământul Egiptului și la Marea Roșie și în pustie, ani patruzece.

37. Acesta este Moise cel ce a zis tuturor în Israel: «Prooroc va mergea voua Domnul Dumnezeu vostru dintre frații voștri ca pe mine, pe el să-l ascultați».

38. Acesta este cel ce a fost la a murea în pustie, cu îngerul care-l grăia în muntele Sinai și cu părinții noștri, care au primit cuvinte vili ca să nu le dea nouă,

39. De care n'au vrut să asculte părinții noștri, ei l-au lepădat și s'au întors cu inimile lor în Egipt.

40. Zicând lui Aaron: «Pă ne dumnezei, care vor merge înaintea noastră, pentru că lui Moise acesta, care ne a s'os din pământul Egiptului, nu știm ce i s'a întâmplat».

41. Și au făcut vițel în zilele acelea și au adus jertfă idolului și se veseleau de lucrurile mâinilor lor.

42. Și s'a întors Dumnezeu și i-a dat pe ei să slujească castei cerului, precum este scris în cartea Proorocilor: «Au junghieri și jertfe mi-ați adus patruzeci de ani în pustie, casa lui Israel?»

43. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua Dumnezeului vostru, Remfan, chi purile pe care le-ați făcut, ca să vă închinăți lor, și vă veți muta dincolo de Babilon».

44. Cortul măturicii era cu părinții noștri în pustie, precum a rânduit ei de grația lui Moise să l facă după aserănarea pe care a văzut o.

45. Pe care primindu-l părinții noștri, l-au și adus cu Iosua, la Ierusalim, în stăpânire a neamurilor, pe care le-a alungat Dumnezeu din fața părinților no-

ștri, până în zilele lui David.

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să aște locaș Dumnezeului lui Iacov.

47. Iar Solomon i-a zidit lui casă.

48. Dar cel prea înalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini, precum zice proorocii:

49. «Căru este mie scara și pământul reazim picioarelor mele. Ce casă îmi veți zidi mie? zice Domnul, sau care este locul odihnei mele?»

50. An nu mâna mea a făcut acestea toate?»

51. Voi cei tari în cerbice și nețâiați împrejur la inimă și la urechi, pururea stați împotriva Duhului Sfânt, precum părinții voștri, așa și voi.

52. Pe care din prooroci n'au alungat părinții voștri? Și au omorât pe cei ce mai înainte vesteau despre venirea celui drept, căruia voi acum v'ați făcut vânzături și ucigași,

53. Care ați primit legea întru rânduieli ale inginerilor și nu ați păzit o.

54. Iar ei auzind acestea crăpau de ciudă și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55. Iar Ștefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut mărirea lui

Dumnezeu și pe Iisus stând de-a dreapta lui Dumnezeu.

56. Și a zis: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu.

57. Iar ei strigând cu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit toți într'un gând asupra lui.

58. Și scotându-l afară din cetate, îl ucideau cu pietre și martorii și au pus haincele lângă picioarele unui tânăr ce se chema Saul.

59. Și ucideau cu pietre pe Ștefan, care se ruga și zicea: Doamne Iisuse, primește duhul meu.

60. Și înconșind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta. Și acestea zicând, a adormit.

Saul prigonește Biserica. Filip în Samaria. Simon Vrăjitorul. Petru și Ioan în Samaria. Începutul simoniei. Femeia etiopiană.

8. 1. Și Saul se învoise la uciderea lui. Și s'a făcut în ziua aceea prigoană mare asupra Bisericii din Ierusalim, și toți s'au risipit prin ținuturile Iudeii și ale Samariei, afară de apostoli.

2. Și au îngropat pe Ștefan bărbați cucernici și au făcut plângere mare pentru el.

3. Și Saul pustia Biserica, mergând prin case și târind bărbați și femei, îl da la temniță.

4. Deci cei înprăstiați, treceau binevestind cuvântul.

5. Iar Filip coborîndu-se într'o cetate a Samariei, le propoveduia pe Hristos.

6. Și poporul lua aminte cu un cuget la cele grăite de Filip, auzind și văzând semnele pe care le făcea.

7. Căci din mulți care aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, seseau, și mulți slăbănogi și schiop. s'au vindecat.

8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat alume Simon, era mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, creând că ar fi el cineva mare.

10. La care luau aminte toți, dela mie până la mare, zicând: Acesta este puterea lui Dumnezeu (ca mare).

11. Și luau aminte la el, pentru că de multă vreme îi amăgise cu vrăjile.

12. Iar când au crezut lui Filip, care propoveduia cele despre împărăția lui Dumnezeu și despre năru-nile lui Iisus Hristos, s'au botezat bărbați și femei.

13. Iar Simon a crezut și el, și botezându-se era mereu cu Filip și văzând puterile cele mari

și semnele ce se făceau, era una.

14. Iar apostolii cei din Ierusalim, auzind că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către el pe Petru și pe Ioan.

15. Care, coborîndu-se, s'au rugat pentru ei, ca să primească Duh Sfânt,

16. Căci încă nu se pogorise peste niciunul dintre ei, ci numai botezați erau în numele Domnului Iisus.

17. Atunci puneau mîni nălo peste ei și luau Duh Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mîinilor apostolilor se da Duhul Sfânt, le-a adus bani,

19. Zicînd: Dați-mi și mie această putere, ca cel pe care voi pune mîinile să în Duh Sfânt.

20. Iar Petru a zis către el: Argintul tău să fie cu tine spre pierzare, căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani.

21. Nu este pentru tine parte mea, sorți în cuvântul acesta, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăște-te deci de răutatea ta aceasta și te roagă lui Dumnezeu, doară ți se va ierta cugetul inimii tale;

23. Căci întru amărăciunea fierii și întru legă-

tura nedreptății te vîd că ești.

24. Și răspunzînd Simon, a zis: Rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimic din cele ce ați zis să nu vină asupra mea.

25. Deci ei măturîsînd și grăind cuvântul Domnului, s'au întors la Ierusalim și au binevestit în multe sate ale Samarineilor.

26. Și îngerul Domnului a grăit către Filip, zicînd: Scoală-te și mergi spre miazăzi, pe calea ce se coboară dela Ierusalim la Gaza; aceasta este pusă.

27. Și sculându-se a mers și iată un bărbat etiopian, famen, dregător al Candacei, regina Etiopienilor, care era peste visticriile ei și care venise să se închine la Ierusalim.

28. Și era întorcându-se, și sezînd în căruța sa, ci tea pe proorocul Isaia.

29. Iar Duhul a zis lui Filip: Apropie-te și te aliește de căruța aceasta.

30. Și alergînd Filip, l-a auzit citind pe proorocul Isaia și a zis: Oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: Cum voi putea, de nu mă va călăuzi cineva? Și a rugat pe Filip să se suie și să șadă cu el.

32. Iar locul Scripturii, pe care îl citea, era acesta: «Ca o oală spre junghiere

s'a adus și ca un miel fără de glas mîntuiea celui cîntînd, așa nu-și deschide gura sa.

33. Intru smerenia lui judecata lui s'a ridicat și neamul lui cine îl va spune? Că se ridică de pe pămînt viața lui.

34. Și răspunzînd famenul lui Filip, a zis: Rogu-te, pentru cine zice proorocul acesta? Pentru sine, sau pentru altcineva?

35. Și deschizându-și Filip gura și începînd din scriptura aceasta, i-a binevestit pe Iisus.

36. Și mergînd ei pe cale, au venit la o apă și a zis famenul: Iată apă. e mă oprește să fiu botezat?

37. Iar Filip i-a zis: De crezi din toată inima ta, eu potîntă este. Și el răspunzînd, a zis: Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

38. Și a poruncit să stea căruța și s'au coborît amîndoi în apă, și Filip și famenul, și l-a botezat.

39. Iar când au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip și nu l-a mai văzut pe el famenul și mergea în calea sa bucurîndu-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot și trecînd, binevestea în toate cetățile, până a venit la Cezareea.

Chemarea lui Pavel și botezul său. Minunile lui Petru în Lida și Iope.

9. 1. Iar Saul, înecî suflînd cu amenințare și cu ucidere împotriva ucenicilor Domnului, a mers la marele preot.

2. Și a cerut dela el scrieri către sinagoga din Damasc pentru ea, de ar afla pe vreunul, care să fie din calea aceasta, și bărbatul și femeii, să-l aducă la Ierusalim legați.

3. Și mergînd, a fost când s'a apropiat el de Damasc, fără de veste a strălucit peste el lumină din cer.

4. Și căzînd la pămînt, a auzit glas zicîndu-i: Saul, Saul, de ce mă prigonești?

5. Și el a zis: Cînc esti, Doamne? Iar Domnul i-a zis: Eu sunt Iisus, pe care tu îl prigonești. (Cu greu îți este tie a lovi cu piciorul împotriva boldurilor).

6. Și tremurînd și spîmîntat fiind, a zis: Doamne, ce volesti să faci? Și Domnul a zis către el: Scoală-te și intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.

7. Iar bărbatul, care mergea pe cale cu el, stan în cremonți, auzind glasul și pe nimeni văzînd.

8. Și s'a sculat Saul dela pămînt și deschizînd

du-și ochii nu vedea pe nimeni; și luându-l de mână, l-au dus în Damasc.

9 Și a fost trei zile nevăzând și nici n'a mâncat, nici n'a băut.

10. Și era un ucenic în Damasc, anume Anania, și a zis către el Domnul în vedenie: Anania! Iar el a zis: Iată-mă, Doamne!

11. Iar Domnul a zis către el: Sculându-te, mergi pe ulița ce se cheamă Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe un Tarsesan anume Saul, că iată se roagă.

12. Și a văzut în vedenie pe un bărbat anume Anania, intrând și punând mâna pe el, ca să vadă iarăși;

13. Și a răspuns Anania: Doamne, auzit-am de la mulți despre bărbatul acesta, câte rele a făcut sfintilor tăi în Ierusalim.

14. Încă și aici are putere dela marii preoților, ca să lege pe toți cei care cheamă numele tău.

15. Și a zis către el Domnul: Mergi, că vas ales îmi este acesta, ca să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a tuturor lui Ierusalim;

16. Că eu îi voi arăta câte trebuie să pătimească el pentru numele meu.

17. Și a mers Anania și n' a intrat în casă și punându-și mâinile peste el, a zis: Saule frate, Domnul

Iisus, care și s'a arătat pe calea pe care veneai, u'a trimis ca să vezi și să te umpli de Duh Sfânt.

18. Și îndată au căzut de pe ochii lui ca niște solzi, și a văzut iarăși și sculându-se s'a botezat

19. Și luând mâncare, s'a întărit. Și a fost Saul cu ucenicii care erau în Damasc câteva zile

20. Și îndată a propovăduit în sinagogi pe Hristos, că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se mirau toți cei ce-l auzeau și ziceau: Au nu este acesta cel care a prigonit la Ierusalim pe cei ce cheamă numele acesta, și aici pentru aceea a venit, ca să-i ducă legați la marii preoților?

22. Iar Saul mai vartos se întărea și turbura pe iudeii ce locuiau în Damasc, dovădind că acesta este Hristos.

23. Și dacă s'au împlinit zile multe, s'au sfătuit iudeii să-l omoare

24. Și s'a făcut cunoscut lui Saul viclașugul lor. Și păzeau porțile zina și noptea, ca să-l omoare

25. Și luându-l ucenicii noptea, l-au lăsat peste zid într'un coș.

26. Și mergând Saul la Ierusalim, încerca să se alipească de ucenici și toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Iar Varnava luân fapte bune și de milostenie le făcea

37. Și în zilele acelea, îmbolnăvind-se ea, a murit și sculându-o, au pus-o în camera de suu.

38. Și aproape fiind Lida de Iope, ucenicii auzind că Petru este acolo, au trimis doi bărbați la el, rugându-l să nu pregete a veni până la ei.

39. Și sculându-se Petru, a mers cu ei, pe care, încă a venit, l-au dus în camera de suu și au stat înaintea lui toate văduvele plângând și arătând cămășile și hainele câte făcea, fiind cu ele, Căprioara.

40. Și scotând Petru pe toți afară, îngenunchind, s'a rugat și întorcându-se către trup, a zis: Tavita, scoală! Iar ea și a deschis ochii și văzând pe Petru, a sezut

41. Și dându-i mâna, u ridicat-o și chemând pe sfintii săi pe văduve, le-a dat o vie.

42. Și s'a auzit aceasta prin toată Iope și mulți au crezut în Domnul.

43. Și a rămas el zile destule în Iope la un oarecare Simon, curelar.

44. Botezul lui Cornelius. Vedenia lui Petru pentru chemarea păgânilor la credință.

10. 1. Iar în Cezareia era un bărbat anume

27. Iar Varnava luân fapte bune și de milostenie le făcea

37. Și în zilele acelea, îmbolnăvind-se ea, a murit și sculându-o, au pus-o în camera de suu.

38. Și aproape fiind Lida de Iope, ucenicii auzind că Petru este acolo, au trimis doi bărbați la el, rugându-l să nu pregete a veni până la ei.

39. Și sculându-se Petru, a mers cu ei, pe care, încă a venit, l-au dus în camera de suu și au stat înaintea lui toate văduvele plângând și arătând cămășile și hainele câte făcea, fiind cu ele, Căprioara.

40. Și scotând Petru pe toți afară, îngenunchind, s'a rugat și întorcându-se către trup, a zis: Tavita, scoală! Iar ea și a deschis ochii și văzând pe Petru, a sezut

41. Și dându-i mâna, u ridicat-o și chemând pe sfintii săi pe văduve, le-a dat o vie.

42. Și s'a auzit aceasta prin toată Iope și mulți au crezut în Domnul.

43. Și a rămas el zile destule în Iope la un oarecare Simon, curelar.

44. Botezul lui Cornelius. Vedenia lui Petru pentru chemarea păgânilor la credință.

nelui, suțas din cohorta ce se chema Italicea,

2. Cercernie și temător de Dumnezeu ca toată casa lui și făcând milostenii multe poporului și rugându-se lui Dumnezeu totdeauna.

3. Acesta a văzut în vedenie lămurit, ca la al nouălea ceas din zi, pe îngerul lui Dumnezeu înțân lăcătore el și zicându-i: Cornebul

4. Și căutând spre el și înfrumusețându-se, a zis: Ce este, Doamne? Și i-a zis: Rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimite la Iope bărbați și cheamă pe Simon, care se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la oarecare Simon curelar, a cărui casă este lângă mare. Acesta își va spune ce trebuie să faci.

7. Și dacă s'a dus în gerul, care graia cu Cornebul, cheamă-l pe două din slugile sale și pe un ostas cercernie din cei ce îi slujeau

8. Și povestindu-le toate, i-a trimis la Iope.

9. Iar a doua zi, mergând ei pe cale și apropiindu-se de cetate, s'a suit Petru pe acoperiș, ca să se roage în ceasul al șaselea

10. Și flămânzind, voia

să guste și cătind aceea, căzută-a peste el uimire

11. Și a văzut cerul deschis și coborîndu-se peste el un vas, ca o masă mare de pânză în patru colțuri legată și lăsându-se pe pământ,

12. În care erau toate cele cu patru picioare ale pământului și fiarele și cele ce se târăsc și pasările cerului.

13. Și a fost glas către el: Sculându-te, Petre, junghie și mănâncă.

14. Iar Petru a zis: Nicidecum, Doamne, că nicio dată n'am mâncat nimic spurcat sau necurat.

15. Și glasul iarăși a doua oară grăia către el: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu spurea.

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori și iarăși s'a ridicat vasul la cer.

17. Și dacă și-a venit Petru în sine, se mira, ce ar putea să fie vedenia pe care o văzuse, și iată bărbații trimiși de Corneliu în trebând de casa lui Simon, au stat înaintea porții

18. Și strigând, întreban de găzduiește aici Simon, care se numește Petru.

19. Iar Petru gândindu-se la vedenie, i-a zis lui Duhul: Iată, trei bărbați te cantă.

20. Ci sculându-te, coboară-te și mergi împreună

cu ei, de nimic îndoiindu-te, pentrucă eu i am trimis.

21. Și coborîndu-se Petru către bărbații trimiși dela Corneliu către el, a zis: Iată, eu sunt cel pe care-l căutați. Care este pricina pentru care ați venit?

22. Iar ei au zis: Corneliu suțagul, bărbat drept și temător de Dumnezeu și mărturisit de tot neamul Iudeilor, a luat înștiințare dela inger sfânt sa te cheame pe tine la casa lui și să audă cuvinte dela tine.

23. Deci el chemându-i înăuntru, i-a ospătat. Iar a doua zi, ridicându-se, a plecat eu ei și au mers cu el și câțiva frați din cei dela Iope

24. Și în egală zi au intrat în Cezareia. Iar Corneliu era așteptându-i, chemându-i împreună rudele sale și prietenii ei mai de aproape.

25. Și când a fost să intre Petru, l-a întâmpnat Corneliu și căzând la picioarele lui, i s'a închinat,

26. Iar Petru l-a ridicat, zicând: Scală-te. Și eu însumi om sunt.

27. Și vorbind eu el, a intrat și a găsit pe mulți care se adunaseră

28. Și a zis către ei: Voi știți că nu se cuvine bărbațului Iudeu să se alipească sau să se apropie

de cel de alt neam; mie însă Dumnezeu mi-a arătat ca pe neam om să n-l numesc spurcat sau necurat.

29. De aceea am și venit fără împotrivire, fiind chemat. Deci vă n-treb, pentru ce m'amați chemați?

30. Și Corneliu a zis: Acum patru zile eram postind până la ceasul acesta și rugându-mă în casa mea în al nouălea ceas, și iată un bărbat a stat înaintea mea în hamă strălucită

31. Și a zis: Cornebul, și s'a auzit rugăciunea, și milosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite dar în Iope și cheamă pe Simon, ce se numește Petru. Acesta găzduiește în casa lui Simon curelarul, lângă mare, care dacă va veni, îți va vorbi.

33. Deci nunaudecăt am trimis la tine și tu bine ai făcut că ai venit. Acum deci noi toți stăm înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm toate câte sunt pomenite tie dela Dumnezeu.

34. Și deschezând Petru gura, a zis: Cu alevărat surdese ca Dumnezeu nu este părtinitor,

35. Ci în tot neamul, el ce se teme de el și face dreptate, este primit la el.

36. Cuvântul pe care l-a trimis Dumnezeu fiilor lui

Israel, binevestind pace prin Iisus Hristos. acesta este Domn al tuturor.

37. Voi știți cuvântul care a fost prin toată în cea, începând în Galileia, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan.

38. Pe Iisus cel din Nazaret, cum l-a uns pe el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere, care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu el.

39. Și noi suntem martori tuturor celor ce a făcut și în ținutul Iudeilor și în Ierusalim, — pe care l-au omorât, spânzurându-l pe lemn.

40. Pe acesta Dumnezeu l-a înviat a treia zi și l-a dat să se facă arătat.

41. Nu la tot poporul, ci nouă martorilor celor mai înainte rânduiți de Dumnezeu, care au mâncat și am băut împreună cu el, după ce a înviat din morți.

42. Și ne-a poruncit să propovăduim poporului și să mărturisim că el este cel rânduit de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți.

43. De acesta mărturisesc toți proorocii, că tot cel ce crede în el va lua ertarea păcatelor prin numele lui.

44. Încă grăind Petru cuvintele acestea, a căzut

Duhul Sfânt peste toți cei ce auzeau cuvântul.

45. Și s'au mirat credincioșii din tăierea împrejur, căți veniseră cu Petru, că și peste păgâni s'a vărsat darul Duhului Sfânt.

46. Căci îi auzeau grăind în limbi și slăvind pe Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru:

47. Au doară poate cineva să oprească apa, ca să nu se boteze aceștia, care au luat Duhul Sfânt ca și noi?

48. Și le-a poruncit să se boteze în numele Domnului. Atunci l-au rugat să petreacă la ei câteva zile.

Petru dă seamă înaintea apostolilor despre botezul lui Cornelius. Varnava trimis la Antiohia. Proorocia lui Agav despre foamete. Trimisere de ajutoare la Ierusalim.

11 1. Și au auzit apostoli și frații care erau în Iudeia, că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu.

2. Și când s'a suit Petru la Ierusalim, se priceau cu el cei din tăierea împrejur.

3. Zicând că: Ai intrat la bărbați nețâiați împrejur și ai mâncat cu ei.

4. Și începând Petru le-a povestit pe rând, zicând:

5. Eu eram în cetatea

Iope rugându-mă și am văzut întru uimirea minții vedenie: coborîndu-se un vas ca o masă mare de pânză, cu patru colțuri, lăsându-se din cer și a venit până la mine.

6. În care căutând, luam seama și am văzut cele cu patru picioare ale pă mântului și fiarele și relele ce se târăsc și pasările cerului.

7. Și am auzit glas zicându-mi: Sculându-te, Petre, junghie și mănâncă!

8. Și am zis: Nicidecum Doamne, că nimic spurcat sau necurat n'a intrat în gură mea.

9. Și mi-a răspuns glasul a doua oară din cer, zicând: Cele ce Dumnezeu a curățit tu nu spurca.

10. Și aceasta s'a făcut de trei ori și iarăși s'au ridicat toate la cer.

11. Și iată venirea îndată trei oameni la casa în care eram, trimiși de la Cezareia la mine.

12. Și mi-a zis Duhul să merg împreună cu ei, de nimic îndoiindu-mă. Și au venit împreună cu mine și acești șase frați și am intrat în casa bărbatului.

13. Și ne-a povestit cum a văzut pe înger în casa lui stând și zicându-i: Trimite la Iope bărbați și chiază pe Simon, care se numește Petru.

14. Care va găsi către

tine cuvinte, întru care te vei mântui tu și toată casa ta.

15. Și când am început eu a grăi, a căzut Duhul Sfânt peste ei, ca și pe ste noi întru început.

16. Și m-am adus aminte de cuvântul Domnului, cum a zis Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci dacă le-a dat Dumnezeu darul, întocmai ca și nouă, crezând în Domnul Iisus Hristos, eu ce putere aveam ca să opresc pe Dumnezeu?

18. Și auzindu-se acestea, au încetat și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Și păgânii așa dar le-a dat Dumnezeu pocăință spre viață.

19. Deci cei ce s'au risipit din cauza turburării făcute pentru Ștefan, au trecut până în Fenicia și în Cipru și la Antiohia, ni mână grăind cuvântul, decât numai Iudeilor.

20. Și erau unii dintre ei bărbați Ciprieni și Cireneni, care intrând în Antiohia grăiau către Elni, binevestind pe Domnul Iisus.

21. Și era mâna Domnului cu ei și mult număr crezând, s'au întors la Domnul.

22. Și s'a auzit cuvântul despre ei în nrechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Varnava, ca să

meargă până la Antiohia,

23. Care mergând și văzând năul lui Dumnezeu, s'a bucurat și îndemna pe toți ca în voia inimii să petreacă în Domnul.

24. Căci era bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință și s'a adăugat Domnului popor mult.

25. Și a mers Varnava la Tars să caute pe Saul.

26. Și aflându-l, l'a adus la Antiohia. Și a fost un an deplin de s'au adunat ei în Biserică și au învățat popor mult. Și s'au numit întâi în Antiohia ucenici creștini.

27. Iar în zilele acelea s'a colorit dela Ierusalim prorocii la Antiohia.

28. Și sculându-se unul dintre ei, anume Agav, a răta prin Duhul că Ioan mete mare va fi în toată lumea, care a și fost în zilele lui Claudius Cezarul.

29. Iar ucenicii au hotărât să trimită fiecare din ei, după putere, spre ajutare fraților ce locuiau în Iudeia.

30. Căci ce au și făcut, trimțând batrânilor prin mâna lui Varnava și a lui Saul.

Irod ucide pe Iacov și prinde pe Petru. Scăparea lui din închisoare prin minune. Pedepsa străjerilor. Moartea îngrozitoare a lui Irod.

12. 1. Și în vremea aceea pus a Irod regele măi nile, ca să facă rău unora din cei din Biserică.

2. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

3. Și văzând că este plăcut Iudeilor, a adăugat a prinde și pe Petru (și erau zilele Azimilor).

4. Pe care și prințându-l l'a băgat în temniță, dându-l la patru căpetenii cu câte patru ostași, ca să l'păzească, vrând să l'scoată la popor după Paște.

5. Deci Petru era ținut în temniță și rugăciune se făcea neîncetat de Biserică la Dumnezeu pentru el.

6. Și când voia să l'scoată pe el Irod, în noaptea aceea era Petru dormind între doi ostași, legat cu două lanțuri și păzitorii înaintea ușii păzeau temnița.

7. Și iată îngerul Domnului a venit și lumină a strălucit în casă și lovind în coaste pe Petru, l'a deșteptat, zicând: Scală-te în grabă! Și au căzut lanțurile dela mâinile lui.

8. Și a zis îngerul către el: Încinge-te și încălță-te cu încălțămintele tale. Și a făcut așa. Și a zis lui: Imbracă-te în haina ta și vino după mine.

9. Și ieșind mergea după el și nu știa că este adevărat ceea ce se făcea prin

înger, ci i se părea că vede denie vede.

10. Și trecând de strajă cea dinăi și de a doua, au venit la poarta de fier ce ducea în cetate, care li s'a deschis singură, și ieșind au trecut o uliță și îndată s'a dus îngerul dela el.

11. Și Petru venindu și în sine, a zis: Acum știu eu adevărat, că a trimis Domnul pe îngerul său și m'a scos din mâna lui Irod și din toată ascleptarea poporului Iudeilor.

12. Și luând seama, a venit la casa Mariei, mama lui Ioan, care se chema Marcu, unde erau mulți a dunași și făcând rugăciune.

13. Și bătând Petru în ușa porții, a mers o slugă, că, anume Rodi, să asculte.

14. Și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci alergând înăuntru a spus că Petru stă înaintea porții.

15. Iar ei au zis către ea: Ai înnebunit. Dar ea întărca că este așa. Iar ei ziceau: Îngerul lui este.

16. Iar Petru nu înceta bătând și deschizându i, l'au văzut și s'au ținut.

17. Și făcându le semn cu mâna să tacă, le-a povestit în ce chip l'a scos Domnul din temniță și a zis: Spunți acestea lui Iacov

și fraților. Și ieșind, s'a dus în alt loc.

18. Și făcându se zina, nu puțină turburare era între soldați, care ce să se fi făcut Petru.

19. Iar Irod cerându l pe negăsindu l, cercetând pe străjori, a poruncit să i omoare. Și el coborînd în Iudeia la Cezareia, a rămas acolo.

20. Și era Irod mâniș pe cei din Tir și pe Sidoneni și totu împreună veniseră la el s'înduplecând pe Vlast, care era cămărasul regelui, cereau pace, pentrucă țara lor se hrănea din pământul regese.

21. Iar într'o zi vându ită, îmbrăcându se Irod în haină regală și servând la tribunal, grăia către ei.

22. Iar poporul striga: Glas dumnezeiesc și nu omenesc!

23. Și îndată l'a lovit pe el îngerul Domnului, pentrucă n'a dat lui Dumnezeu slava și fiin l'măncat de viermi, a murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25. Și Varnava și Saul s'au întors dela Ierusalim la Antiohia, după ce au împlinit slujba, luând împreună cu ei și pe Ioan, cel ce se chema Marcu.

Trimiterea lui Varnava și a lui Pavel la propovădure. În Cipru ceartă pe Elima vrăjitorul Curântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei la neamuri.

- 13** 1. Și erau unii în Biserica din Antiochia prooroci și învățători: Varnava și Simon ce se chema Niger și Lucius Cireneanul și Manaim, care era crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul.
2. Și slujind ei Domnului și postind, a zis Duhul Sfânt: Osebiți-mi pe Varnava și pe Saul la lucrul la care i am chemat.
3. Atunci postind și rugându-se și punându-și mâinile pe ei, i-au lăsat să plece.
4. Deci aceștia fiind trimiși de Duhul Sfânt, s'au coborât la Salucia și de acolo au mers cu corabia în Cipru.
5. Și venind în Salamina, vesteau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor și aveau și pe Ioan slujitor.
6. Și străbătând însuta până la Pafos, au aflat pe un oarecare vrăjitor, prooroc mincinos Iudeu, al cărui nume era Varisus.
7. Care era împreună cu proconsulul Sergiu Pavel, bărbat înțelept. Acesta chemând pe Varnava și pe

Saul, cerea să audă cuvântul lui Dumnezeu.

8. Iar Elima vrăjitorul (căci așa se tâlcuște numele lui) sta împotriva, căsătând să întoarcă pe proconsul dela credință.
9. Iar Saul cel ce se numește și Pavel, umplându-se de Duh Sfânt și căntând la el,
10. A zis: O, plinule de toată violența și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei înceta de a strâmba căile Domnului cele drepte?
11. Și acum iată, mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut peste el ceață și întunerec și umblând în prejura, căuta călăuze.
12. Atunci văzând proconsulul ceea ce s'a făcut, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului.
13. Și plecând cu corabia dela Pafos, cei împreună cu Pavel au venit la Perga Pamfiliei, iar Ioan despărțindu-se de ei, s'a întors la Ierusalim.
14. Iar ei trecând din Perga, au venit la Antiochia Pisidiei și intrând în sinagogă în ziua sâmbetei, au șezut.
15. Și după citirea legii și a proorocilor, au trimis mai marii sinagogii la ei, zicându-le: Bărbați frați, de aveți cuvânt de mână

găiere către popor, grațiți-vă și făcându-le semna cu mâna, a zis: Bărbați Israeliteni și cei temători de Dumnezeu, ascultați:

17. Dumnezeuul poporului acestuia, al lui Israel, a ales pe părintii noștri și pe popor la înălțat când era străin în pământul Egiptului și cu braț înalt i-a scos din el.

18. Și ca la o vreme de patruzeci de ani a răbdat obiceiurile lor în pustie.

19. Și pierzând șapte neamuri în pământul lui Hanaan, le-a dat moștenire pământul lor.

20. Și după acestea, ca la patru sute și cincizeci de ani le-a dat judecători, până la Samuil proorocul.

21. Și după aceea au cerut rege și le-a dat Dumnezeu pe Saul, feciorul lui Chis, bărbat din seminția lui Veniamin, ani patruzeci.

22. Și înlăturându-l pe el, le-a ridicat lor rege pe David, pentru care a și zis, mărturisindu-l: «Aflat-am pe David al lui Iese, bărbat după inima mea, care va face toate voiele mele».

23. Din urmașii acestuia, a ridicat Dumnezeu mântuitor lui Israel după făgăduință, pe Iisus.

24. Mai înainte de venirea lui propovăduind Ioan

botezul pocăinței la tot poporul lui Israel.

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan calea, zicea: Cine mă ascotți a fi? Nu sunt eu. Ci iată vine după mine cel cărui eu sunt vrednic să i dealeg încălțămintele picioarelor.

26. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraam și cei care sunt între voi temători de Dumnezeu, vouă vi s'a trimis cuvântul mântuirii acesteia.

27. Pentrucă cei ce locuiesc în Ierusalim și marmarii lor necunoscându-l pe acesta, au împlinit, judecându-l, glasurile proorocilor, care se citește în toate sâmbetele.

28. Și neaflând nicio vină de moarte, au cerut dela Pilat să-l omore.

29. Și dacă au săvârșit toate cele ce erau scrise despre el, coborindu-l de pe lemn, l-au pus în mormânt.

30. Iar Dumnezeu l-a înviat din morți.

31. Care s'a arătat mai multe zile celor ce s'au sunt împreună cu el din Galiția la Ierusalim, care sunt lui mărturie către popor.

32. Și noi vă binevestim făgăduința cea făcută către părinți,

33. Că pe aceea Dumnezeu a împlinit-o pentru noi fiii acelora, înviind pe

Isus, precum și în psalmul al doilea este scris: «Fial nou ești tu, au așăzi te-am născut».

34. Iar cum ca l a în viaț din morți, neavând să se mai întoarcă spre stricăciune, așa a zis: «Voi da voua harurile lui Davi, cele încredințate».

35. Drept aceea și în alt loc zice: «Nu vei da pe cel sfânt al tău să vadă stricăciune».

36. Pentrucă David slujind în timpul său voui lui Dumnezeu, s'adormit și s'a adăugat la părinți săi și a văzut stricăciune.

37. Iar cel pe care Dumnezeu l a învăt, n'a văzut stricăciune.

38. Deci cunoscut să vă fie, bărbați frați, că prin aceasta vi se vestește scorta rea păcatelor.

39. Și de toate cele de care n'ați putut să vă îndreptățiți în legea lui Moise, în aceasta se îndreptățește tot cel ce crede.

40. Lnați dar seama, ca să nu vină asupra voastră ceea ce s'a zis prin prooroci:

41. «Vedeți, cei disprețuitori, și vă mirați și vă îndepărtați, că eu fac un lucru în zilele voastre, lucru căruia nu veți crede, de vă va povesti cineva».

42. Și reșind ei din sinagoga Iudeilor, i au rugat păgânii ca sâmbăta viitoare

să li se grăiască cuvintele acestea.

43. Și împrăștiindu se sinagoga, mulți din Iudei și din prozeliti temători de Dumnezeu au mers după Pavel și după Varnava, care grăindu-le, îi îndemneau să rămână în harul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă sâmbătă, mai toată cetatea s'a adunat să audă cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând Iudeii mulțimile, s'au umplut de pismă și stau împotriva celor grăite de Pavel, împotrivindu se și hulind.

46. Iar Pavel și Varnava îndrăsnind, au zis: Vouă întâi era nevoie a se grăi cuvântul lui Dumnezeu, dar de vreme ce îl lepădați și vă judecați pe voi nevednici de vicața veșnică, iată ne întorcem la păgâni.

47. Căci așa ne-a poruncit nouă Domnul: «Pusa te am pe tine spre lumină neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului».

48. Și auzind păgânii, se bucurau și primeau cuvântul Domnului și au crezut căți erau rânduiți spre vicață veșnică.

49. Și se răspândea cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au întăritat pe femeile temătoare de Dumnezeu și pe cele de

cinste și pe cei de frunte ai cetății și au ridicat prigoaă asupra lui Pavel și a lui Varnava și i au scos din hotarele lor.

51. Iar ei scuturându și praful picioarelor asupra lor, au venit la Iconia.

52. Și ucenicii se umpleau de bucurie și de Duhul Sfânt.

Pavel în Iconia și Liconia. Vindecarea unui șchiop în Listra. Insufletirea mulțimii pentru Pavel și Varnava. Pusia Iudeilor. Înțoarcerea la Antiohia.

14. 1. Și la Iconia, au intrat ei împreună în sinagoga Iudeilor și așa au grăit, încât au crezut din Iudei și din Elini mulțime multă.

2. Iar Iudeii care nu credeau au ridicat și au răzvrătit sufletele păgânilor asupra fraților.

3. Deci multă vreme au zăbovit, eu îndrăsnind grăind întru Domnul, care da mărturie pentru cuvântul harului său și care da să se facă semne și minuni prin mâinile lor.

4. Și s'a împărțit mulțimea cetății. Și unii erau cu Iudeii, iar alții cu apostolii.

5. Și dacă s'a făcut pornirea păgânilor și Iudeilor împreună cu maimarii lor, ca să i ocărăse

și să iucidă pe ei cu pietre.

6. Înțelegând, au fugit în cetățile Licaoniei, la Listra și la Derbe și în ținutul din împrejur.

7. Și acolo erau binevestind.

8. Și ședea în Listra un bărbat neputincios la picioare, fiind șchiop din pânțele mamei sale și care nu umblase niciodată.

9. Acesta asculta pe Pavel când grăia, care căutând la el și văzând că are credință spre a se tămădui.

10. A zis cu glas mare: Scoală te drept pe picioarele tale! Și a sărit și umbla.

11. Iar mulțimile văzând ceea ce a făcut Pavel, au ridicat glasul lor, zicând biceoneste: Dumnezeii, asemănându-se oamenilor, s'au coborât la noi.

12. Și numeau pe Varnava Zeus, iar pe Pavel Hermes, de vreme ce el era purtătorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Zeus, celii ce era înaintea cetății lor, aducând tauri și rumeni înaintea porților, voia să le aducă jertfă împreună cu mulțimile.

14. Și auzind apostolii Varnava și Pavel, rapându-s. hamele au sărit în mulțime, strigând.

15. Și zicând: Bărbați, pentru ce faceți acestea? Și noi suntem oameni ase-

menea pătimitori ca și voi, care vă binevestim să vă întoarceți dela acestea deșarte spre Dumnezeuul cel viu, care a făcut cerul și pământul și marea și toate cele ce sunt în ele.

16. Care în veacurile trecute a lăsat toate neamurile să umble în căile lor.

17. Deși nu s'a lăsat pe sine nemărturisit, făcându-vă bine, dându-vă din cer ploi și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile voastre.

18. Și acestea zicând, a-bia au potolit mulțimile, ca să nu le jertfească.

19. Și au venit dela Antiohia și Iconia Iudei și înduplecând mulțimile și lovind pe Pavel cu pietre, l-au tras afară din cetate, socotind că a murit.

20. Dar înconjurându-l ucenicii, sculându-se a intrat în cetate și a donat și a ieșit împreună cu Var-nava la Derbe.

21. Și binevestind cetățile acelea, și învățând pe mulți, s'au întors la Listra și la Iconia și la Antiohia.

22. Întărind sufletele ucenicilor și îndemnându-i să rămână în credință și zicând că prin multe neazuri trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.

23. Și hirotonind pe preoți la fiecare Biserică, rugându-se cu posturi, i-au

încredințat Domnului în care au crezut.

24. Și trecând prin Pisi-dia, au venit în Paufilia.

25. Și grăind cuvântul la Perga, s'au coborât la Atalia.

26. Și de acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care l-au înde-plinit.

27. Și venind și adu-nând Biserica, au vestit că-te a făcut Dumnezeu en-ei și cum că a deschis păgânilor ușa credinței.

28. Și au petrecut acolo vreme nu puțină, împreună cu ucenicii.

Apostolii hotărâsc să nu se taie împrejur creștinii din-tre neamuri și ce anume să păzească. Pavel și Var-nava călătoresc din nou la păgâni. Neînțelegerea pentru Ioan Marcu.

15. 1. Și coborîndu-se unii din Iudeia, învățau pe frați: De nu vă veți tăia împrejur după obiceiul lui Moise, nu veți putea să vă mântuiți.

2. Deci făcându-se împo-trivire și întrebare nu pu-țină de către Pavel și Var-nava față de aceia, au rân-duit să se sue Pavel și Var-nava și alții oarecare dintre ei la apostoli și la bătrâni în Ierusalim, pentru între-barea aceasta.

3. Deci trimiși fiind ei de Biserică, au trecut prin Fenicia și Samaria, po-vestind despre întoarcerea păgânilor și făceau bucurie mare tuturor fraților.

4. Și dacă au venit la Ierusalim, au fost primiți de Biserică și de apostoli și de bătrâni și au vestit că-te a făcut Dumnezeu en-ei.

5. Dar s'au sculat unii din cei din creșul farisei-lor care crezuseră, zicând că trebuie să-i taie împrejur și să le poruncească a păzi legea lui Moise.

6. Și s'au adunat apo-stolii și bătrânii să vadă despre cuvântul acesta.

7. Și multă întrebare fă-cându-se, sculându-se Pe-tru, a zis către ei: Bărbați frați, voi știți că din zi-lele de mai înainte Dum-nezeu a ales între noi, ca prin gura mea să audă păgânii cuvântul Evan-geliei și să creadă.

8. Și Dumnezeu cunoscă-torul de inimi, le-a mă-rturisit, dându-le Duhul Sfânt, ca și nouă.

9. Și nimic n'a oseb-it între noi și între ei, cur-țind inimile lor cu cre-dința.

10. Acum dar, de ce ispi-țiți pe Dumnezeu, punând peste cerbicea ucenicilor jug pe care nici părinții noștri, nici noi n'am pu-tut să-l purtăm?

11. Ci prin Iarul Dom-nului nostru Iisus Hristos credem că ne vom mântui în același chip ca și aceia.

12. Și a tăcut toată mul-țimea și asculta pe Var-nava și pe Pavel, care po-vesteau câte semne și ni-muni a făcut Dumnezeu la neamuri prin ei.

13. Iar dacă au tăcut ei, a răspuns Iacov, zicând: Bărbați frați, ascultați mă pe mine:

14. Simon a spus cum întâi Dumnezeu a socotit să ia dintre neamuri un popor în numele său.

15. Și eu, aceasta se po-trivește cuvintele prooroci-lor, după cum este scris:

16. «După acestea mă voi întoarce și voi ri-dica iarăși cortul cel că-zut al lui David, și cele ru-nate ale lui; le voi ridica din nou și-l voi îndrepta pe el.

17. Ca să cante ceilalți oameni pe Domnul și toate neamurile peste care s'a chemat numele meu, zice Domnul, cel ce face ac-asta toate».

18. Iar Dumnezeu îi sunt cunoscute din veac toate lucrurile sale,

19. De aceea eu socotesc să nu supărăm pe acia dintre păgâni, care se în-torc la Dumnezeu.

20. Ci să le scriem să se ferească de păngăru-ile idoloilor și de desfrău

și de sugrumate și de sânge.

21. Pentrucă Moise are din timpuri de demult, în toate cetățile, de cei care îl propovăduiesc, fiind citit în sinagogi în fiecare sâmbătă.

22. Atunci au hotărât a postului și bătrânii împreună cu toți adunarea, că, alegând bărbați dintre ei, să-i trimită la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava, pe Iuda, care se cunoscea la Varsava, și pe Sila, bărbați cu vază între frați.

23. Serbind prin mâinile lor acestea: Apostoli și bătrânii și frații, fratilor din Antiohia și din Siria și din Cilicia, celor ce sunt dintre păgânii, salutare.

24. Deoarece am auzit că venim unii dintre noi v'au turburat cu cuvinte, slăbind sufletele voastre, zicând că vă tăiați împrejur și să păziți legea, căora noi nu le-am poruncit.

25. Am găsit de cuvânt, adunând într'un gând, că, alegând bărbați să-i trimitem către voi împreună cu iubitorii noștri Varnava și Pavel,

26. Oameni, care și-au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimis pe Iuda și pe Sila, care

și ei vor vesti cu cuvântul același.

28. Pentrucă s'a părut Sfântului Duh și nouă, că să nu se pună peste voi nicio greutate mai mult, afară de acestea ce sunt de trebuință:

29. Să vă feriți de cele jertfite idolilor și de sânge și de sugrumate și de desfrâu, de care păzindu-vă, bine veți face. Fiți sănătoși!

30. Deci ei fiind lași să se meargă, au venit la Antiohia și adunând mulțimea, au dat scrisoarea.

31. Și citind o, s'au bucurat pentru mângâiere.

32. Și Iuda și Sila, fiind și ei prooroci, au mângâiat mult pe frați prin cuvânt și i-au întărit.

33. Și petrecând acolo câțiva vreme, au fost lași să se meargă cu pace de la frați către apostoli.

34. Iar Sila s'a hotărât să rămână acolo.

35. Iar Pavel și Varnava rămăseră în Antiohia, învățând și binevestind împreună și cu alții mulți cu vântul Domnului.

36. Și după câteva zile a dus Pavel către Varnava: întorcându-ne, să cercetăm pe frații noștri prin toate cetățile, în care am vestit cuvântul Domnului, cum se află.

37. Și Varnava voia să

ia împreună pe Ioan, cel numit Marcu,

38. Dar Pavel zicea, că pe cel ce s'a despărțit de ei din Pamfilia și n'a mers cu ei la lucru să nu-l ia împreună.

39. S'a ivit deci acințe legere între ei, încât s'au despărțit unul de altul, și a mers cu corabia în Cipru,

40. Iar Pavel alegând pe Sila, s'a dus, încredințat de către frați harului lui Dumnezeu.

41. Și trecea prin Siria și prin Cilicia, întărind Bisericele.

Pavel în Macedonia. Propovăduirea, minunile și suferințele lui.

16. 1. Și a sosit la Derbe și la Listra și iată, era acolo un ucenic, anume Timotei, fiul unei femei Iudeice credincioase, iar tatăl lui Elin,

2. Care avea bune mărturii dela frații ce erau în Listra și în Iconia.

3. Acesta a voit Pavel să se meargă cu el și învățându-l, l'a tăiat împrejur pentru Iudeii ce erau în locurile acelea, pentrucă știu toți pe tatăl lui că era Elin.

4. Și cum treceau prin cetăți, le da învățătură să păzească hotărârile rân-

dite de apostoli și de bătrânii din Ierusalim.

5. Deci Bisericele se întăreau cu credința și prisoaseau cu timorul în toate zilele.

6. Și trecând prin Frigia și prin trinitul Galatiei, fiind opriți de Sfântul Duh a grui cu vântul în Asia.

7. Venind spre Misa, încercau să se meargă spre Bitunia și nu i-a lăsat Duhul.

8. Și trecând prin Misa, s'au coborât la Troa.

9. Și venind s'a arătat noaptea lui Pavel: un băbat Macedonean era stând, rugându-l pe el și zicând: Trecând în Macedonia, ajută-ne.

10. Iar dacă a văzut vedenia, îndată am căutat să ieșim în Macedonia, socotind că ne clănă Domnul să le binevestim.

11. Pornind deci dela Troa, am mers drept la Samotracia și a doua zi la Neapoli.

12. Și de acolo la Filipi, care este cetatea cea dintâi a părții acestora a Macedoniai și colonie. Și am fost în această cetate petrecând câteva zile.

13. Și în ziua sâmbetei am ieșit afară din cetate lângă râu, unde socoteam că este un loc de rugăciune, și șezău, grăiam femeilor ce se adunaseră.

14. Și asculta o femeie

tenătoare de Dumnezeu din cetatea Tratierei, anume Lidia, care vindea porfiră și căreia Domnul i-a deschis inima, ca să ia amunte la cele grăite de Pavel.

15. Și dacă s'a botezat ea și casa ei, s'a rugat, zicând: De m'ajă socotit a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne-a silit pe noi.

16. Și a fost când mergeam la rugăciune, ne-a întâmpinat o slujnică având duh pitonicesc, care aducea câștig mult stăpânilor ei, ghicind.

17. Aceasta mergând după Pavel și după noi, striga, zicând: Acești oameni sunt roși lui Dumnezeu (celu de sus, care vă vestește calea mântuirii).

18. Și a făcut acestea timp de multe zile. Iar Pavel supărându-se, a zis duhului: Iți poruncesc, în numele lui Iisus Hristos, să ieși din ea. Și a ieșit în acel ceas.

19. Și văzând stăpânii ei că s'a dus nădejdea câștigului lor, prinzând pe Pavel și pe Sila, i-au dus în piață la cei mai mari.

20. Și ducându-i la pretori, au zis: Acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fiind.

21. Ei vestesc obiceiuri pe care nu ni se cade să le primim, nici să le facem, Romani fiind noi.

22. Și s'a ridicat mulțimea asupra lor și pretorii rupându-le hainele, au poruncit să-i bată cu toioge.

23. Și dându-le multe lovituri, i-au pus în temniță, poruncind temnicerului să-i păzească bine.

24. Care primind asemenea poruncă, i-a pus la fundul temniței și le-a băgat picioarele în butue.

25. Iar la miezul nopții, rugându-se Pavel și Sila, laudau pe Dumnezeu și îi auzeau pe ei cei închiși.

26. Și fără de veste s'a făcut cutremur mare, în cât s'au clătit temelile temniței și numaidecât s'au deschis toate ușile și leșturile tuturor s'au deslegat.

27. Și deșteptându-se temnicerul și văzând deschise ușile temniței, scofând sabia, voia să se omoare, socotind că au scăpat cei închiși.

28. Iar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: Nimic rău să nu îți faci, căci toți suntem aici.

29. Și cerând lumină, a sărit înăuntru și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila.

30. Și scoțându-i afară, a zis: Domnilor, ce trebuie să fac, ca să mă mântuiesc?

31. Iar ei au zis: Crede în Domnul Iisus Hristos

și te vei mântui tu și casa ta.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului și tuturor celor din casa lui.

33. Și luându-i în acel ceas al nopții, i-a spălat de răni și s'a botezat el și toți ai lui îndată.

34. Și ducându-i în casa sa, le-a pus masă și s'a bucurat cu toată casa sa, crezând în Dumnezeu.

35. Și făcându-se zină, au trimis pretorii pe purtătorii de toioge, zicând: Lăsați liberi pe oamenii aceia.

36. Și a spus temnicerul cuvintele acestea către Pavel, că au trimis pretorii ca să fiți lăsați liberi. Acum deci ieșiți și mergeți în pace.

37. Iar Pavel a zis către ei: După ce ne-au bătut înaintea poporului fără judecată, cetățeni Romani fiind noi, ne-au pus la închisoare și acum ne scot pe acesun? Nu așa, ci să vină ei să ne scoată.

38. Și purtătorii de toioge au vestit pretorilor cuvintele acestea și s'au temut, auzind că sunt Romani.

39. Și venind s'au rugat de ei și scoțându-i îi poartea să iasă din cetate.

40. Iar ei ieșind din închisoare, au intrat în casa Lidiei și văzând pe frați, i-au mângâiat și au plecat.

Turburarea din Tesalonica din pricina propovăduirii lui Pavel. El țrece la Verena și apoi la Atena. Cuvântarea lui Pavel înaintea Areopagului.

17. 1. Și trecând prin Amfipoli și Apolonia, au venit la Tesalonica, unde era sinagoga Iudeilor.

2. Și, după obiceiul său, Pavel a intrat la ei și în trei săptămâni a vorbit cu ei din Scripturi.

3. Deschizându-le și arătând că trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți și că acesta, pe care eu îl vestesc vouă, este Hristos Iisus.

4. Și unii din ei au crezut și s'au alăturat lui Pavel și lui Sila și mulțime mare din Eghin temători de Dumnezeu și am femeile de frunte nu puțin.

5. Iar Iudeii cei necredincioși, umplându-se de pizmă și luând cu ei niște oameni rău din cei de rând și făcând gloată, au întârât cetatea și năvălind asupra casei lui Iason, căutau să-i scoată la popor.

6. Și negăsindu-i pe ei, țarau pe Iason și pe unii din frații la mai-marii cetății, strigând, că cei ce au turburat toată lumea, au venit și aici.

7. Pe care i-a primit Iason, și aceștia toți lucrează împotriva rânduielilor Ce-

zarului, zicând că este alt înălțat Iisus.

8. Și au turburat mulți mea și pe mare-marii cetății, care auzeau acestea.

9. Și luând garanție de la Iason și dela ceilalți, le au dat drumul.

10. Și frații au trimis îndată noaptea la Vereia pe Pavel și pe Sila, care mergând au intrat în sinagoga Indelilor.

11. Și aceștia erau mai buni la suflet decât cei din Tesalonic și au primit cuvântul cu toată osărdia, în toate zilele cercetând Scripturile, de sunt acestea așa.

12. Au crezut deci mulți din ei și din femeile Elinilor cele de cinsă și din bărbați nu puțin.

13. Și dăci au înțeles Iudeii din Tesalonic, că și în Vereia s'a vestit de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și a colo, turburând mulțimile.

14. Și atunci îndată frații au trimis pe Pavel să mergă spre mare și au rămas Sila și Timotei a colo.

15. Iar cei care însoțeau pe Pavel l-au dus până la Atena și luând porneacă pentru Sila și Timotei, ea să vină cât mai curând la el, s'au dus.

16. Iar în Atena așteptându-l Pavel, se îndărgea cu duhul, văzând ceta-tea plină de idoli.

17. Sta deci de vorbă în sinagogă cu Iudeii și cu temătorii de Dumnezeu, și în piața în toate zilele cu cei ce se întâmplau.

18. Iar unii din filosofii epicurei și stoici vorbeau cu el și unii ziceau: Oare ce vorește să grăiască acest semănător de cuvinte? Iar alții: Se pare că este vestitor de dumnezei străini, căci le binevestea pe Iisus și învierea lui.

19. Și prinzându-l l-au dus la Areopag, zicând: Oare putem să cunoaștem ce este acestă învățătură nouă, grăită de tine?

20. Pentru că tu aduci la auzul nostru lucruri străine. Voi nu deci să știm ce ar putea fi acestea.

21. Căci Atenienii toți și străinii aflați acolo nu și petreceau timpul decât spunând sau ascultând ceva nou.

22. Și stând Pavel în mijlocul Areopagului, a zis: Bărbați Atenieni, în toate vă văd că sunteți foarte evlavioși,

23. Pentru că trecând și privind locurile voastre de închinare, am aflat și un altar pe care era scris: «Necunoscutului Dumnezeu». Pe cel pe care deci voi necunosându-l îl cinștiți, pe acesta vi-l vestesc eu.

24. Dumnezeu, care a făcut lumea și toate cele ce

sunt în ea, acesta fiind dințare tuturor prin învierea lui din morți.

25. Nici nu se slojeste de mâini omenești, ca și cum ar avea trebuință de ceva, de vreme ce el dă tuturor vicață și suflare și toate.

26. Și a făcut dintr'un sânge tot neamul omenească, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând-vremile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuinței lor.

27. Ca să caute pe Domnul, doar l-au simți și l-au afla, măcar că nu este departe de fiecare din noi.

28. Căci în el viem și ne mișcăm și suntem, precum și unii din poezii voștri au zis: că al lui neam și suntem.

29. Fiind deci neamul lui Dumnezeu, nu trebuie să socotim că Dumnezeu este asemenea aurului sau argintului sau pietrei, care este cioplitură a meșteșugului și a gândului omului.

30. Deci anii neștiinței acesteia trecându-i cu vederea Dumnezeu, acum poruncește tuturor oamenilor pretutindeni să se pocăiască.

31. Pentru că a pos zi, în care va să judece lumea întru dreptate prin bărbatul pe care l-a rânduit de mai înainte, dând încre-

Pavel în Corint. Actula și Priscila. Cădăntarea lui Pavel. Crispus mare-narele sinagogii vine la credință cu toată casa sa. Violența lui Pavel. Proconsulul Galio. Apolos, bărbat bun cădăntător și credincios

18. 1. Iar după acestea, ieșind Pavel din Atena, a venit la Corint.

2. Și găsim pe un Iudeu anume Acula, de neam din Pont, care de curând venise din Italia, și pe Priscila, femeia lui—pentru că poruncise Claudiu să iasă toți Iudeii din Roma a venit la ei.

3. Și pentru că era de același meșteșug cu ei, a rămas lângă ei și lucra, căci erau făcători de corturi cu meșteșugul.

4. Și vorbea în sinagogă în toate sâmbetele și înduplea și Iudei și Elini,

5 Iar când s'au coborît din Macedonia Sila și Timotei, Pavel era prins cu totul de cuvânt, mărturind Iudeilor că Iisus este Hristos.

6. Și stând ei împotriva și hulind, scuturându și hainele, a zis către ei: Săngele vostru asupra capului vostru. Curat sunt eu. De acum mă voi duce la păgâni.

7. Și mutându-se de acolo, a venit la casa unui, anume Iustus, temător de Dumnezeu, a cărui casă era alături de sinagogă.

8. Iar Crispus, mai-marele sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa sa, și mulți dintre Corinteni auzind credeau și se botezau.

9. Și a zis Domnul în vedenie, noaptea, lui Pavel: Nu te teme, ci grăiește și nu tăcea.

10. Pentrucă eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să îți faci rău, pentrucă în cetatea a ceasta am popor mult.

11. Și a sosit acolo un an și șase luni, învățând între ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Și fiind proconsul în Ahaia Gallio, s'au ridicat toți Iudeii într'un gând împotriva lui Pavel și l-au dus la tribunal.

13. Zicând că acesta în-deamnă pe oameni să cin-

stească pe Dumnezeu împotriva legii.

14. Și vrând Pavel să deschidă gura, a zis Gallio către Iudei: De ar fi vreo nedreptate sau vreo faptă rea, o Iudeilor, v'as fi suferit după cuviință.

15. Dar de vreme ce este vorba despre învățătură și despre nume și despre legea voastră, veți vedea voi înșivă, pentrucă eu nu vreau să fiu judecător pentru acestea.

16. Și i-a gonit dela tribunal.

17. Și apucând toți Elinii pe Sostan, mai-marele sinagogii, îl băteau înaintea tribunalului. Și Gallio nu avea nicio grijă de acestea.

18. Iar Pavel, mai rămânând încă zile multe, despărțindu se de frați, a mers pe apă în Siria, și împreună cu el Priscila și Acvila, care și-a tuns capul în Cheneia, pentrucă făcuse făgăduință.

19. Și a sosit la Efes și pe aceia i-a lăsat acolo, iar el intrând în sinagogă, sta de vorbă cu Iudeii.

20. Și rugându-l ca să rămână la ei mai multă vreme, n'a voit.

21. Ci s'a despărțit de ei, zicând: Trebuie neapărat ca praznicul ce vine să-l fac în Ierusalim și mă voi întoarce iarăși la voi, de va voi Dumnezeu. Și a plecat dela Efes

22. Și coborîndu-se la Cezareia, s'a suit (la Ierusalim) și s'a închinat Bisericii, coborîndu-se apoi la Antiohia.

23. Și stând acolo câteva vreme, s'a dus, trecând la rând prin ținutul Galatiei și prin Frigia, în tărînd pe toți ucenicii.

24. Iar un Iudeu, anume Apollos, Alexandrin de neam, bărbat meșter la cuvânt, a venit la Efes, puternic fiind în Scripturi.

25. Acesta era învățat în calea Domnului și fierbând cu dușul, grăia și învăța adevărat cele despre Domnul, cunoscând numai botezul lui Ioan.

26. Deci a început a grăi cu îndrăzneală în sinagogă, și auzindu-l Acvila și Priscila, l-au luat și i-au arătat mai cu amănuntul calea lui Dumnezeu.

27. Și vrând el să treacă în Ahaia, l-au îndemnat frații și au scris ucenicilor să-l primescă; mergând el acolo, a ajutat cu harul mult celor ce crezuseră.

28. Pentrucă înfrunța pe Iudei cu tărie înaintea poporului, arătându-le din Scripturi că Iisus este Hristos.

Pavel propovăduiește în Efes, botează și sădărește vindecări. Dimitrie Arghitarul rupea poporul împotriva lui.

19. 1. Și când era Apollos în Corint, Pavel, trecând prin părțile de sus, a venit la Efes și găsim pe un ucenic.

2. A zis către el: Luate Duh Sfânt după ce ai crezut? Iar el a zis către el: Încă nu am auzit de este Duh Sfânt.

3. Și a zis către el: Dar în ce v'ai botezat? Iar el a zis: În botezul lui Ioan.

4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat botezul pocăinței, zicând poporului: să crezi în cel ce vine după el. Adecă în Hristos Iisus.

5. Și auzind, s'au botezat în numele Domnului Iisus.

6. Și punându-și Pavel mâinile peste ei, a venit Duhul Sfânt peste ei și grăiau în limbi și proorociau.

7. Și erau de toți ca la doisprezece bărbați.

8. Și el intrând în sinagogă, cu îndrăzneală a grăit timp de trei luni, vorbind cu ei și adevărul cele despre împărăția lui Dumnezeu.

9. Iar pentrucă nu se împletceau și nu ascultau, grând de rău celea Domnului înaintea multor, Pavel, depărtându-se dela ei, a căutat pe ucenici, învățând în toate zilele în școala unuia Trama.

10. Și aceasta s'a făcut timp de doi ani, încât toți

cei ce locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudeii și Elnii.

11. Și numina un mic făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel.

12. Încât și peste cei ce erau bolnavi se alegeau de pe trupul lui stergare sau șorturi și se depărtau de la ei boalele și duhurile rele ieșeau din ei.

13. Și au încercat unii din Iudeii ce umblau din loc în loc scotând demori, să cheme peste cei ce aveau dăburi rele numele Domnului Iisus, zicând: Jărlănu vă pe voi cu Iisus, pe care îl propovăduiește Pavel.

14. Și erau șapte feciori ai lui Seheva, Iudeul mare preot, care făceau a ceasta.

15. Și răspunzând duhul cel rău a zis: Pe Iisus îl cunosc și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?

16. Și sărind asupra lor omul în care duhul cel rău și birându-l, s'a întărit asupra lor, încât au fugit goi și răniți din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut cunoscută la toți Iudeii și Elnii ce locuiau în Efes și a căzut frică peste toți aceia și se mărea numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veneau de se mărturiseau și spuneau faptele lor,

19. Iar mulți din cei ce făcuseră vrăjile, aducând cărțile, le ardeau înaintea tuturor și au socotit prețurile lor și au aflat cincizeci de mii de arginți.

20. Așa creștea și se înălțarea cu putere cuvântul Domnului.

21. Și dacă s'au sărășit acestea, a hotărât Pavel cu duhul, ca trecând prin Macedonia și prin Ahaia, să meargă la Ierusalim, zicând că după ce voiți fi acolo, trebuie să văd și Roma.

22. Și trimițând în Macedonia pe doi din cei ce-l slujeau, pe Timotei și pe Erast, el a rămas călăvă vreme în Asia.

23. Și s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru calea Domnului.

24. Pentrucă un argintar anume Dimitrie, făcând temple de argint ale Dianei, da meșterilor lucru nu puțin.

25. Pe care adunându-i, și pe cei ce erau lucrători de unele ca acestea, a zis: Bărbaților, știți că din acest lucru este câștigul nostru.

26. Și vedeți și auziți, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta a abătut, înduplecând-o, mare mulțime, zicând că nu sunt dumnezei cei făcuți de mâini

27. Și nu numai această meserie a noastră este în primejdie de a fi disprețuită, ci și templul zeiței celei mari, Diana, de a fi socotit de nimic, ba încă de a fi doborâtă și măreția ei, pe care toată Asia și lumea o cinstește.

28. Și auzind și un plându se de mânie, strigau, zicând: Mare este Diana Efesenilor!

29. Și s'a umplut toată cetatea de turburare și s'au pornit toți într'un gând la teatru, răpind împreună și pe Gaius și pe Aristarh, Macedonenii, tovarășii lui Pavel.

30. Iar Pavel vrând să iată în popor, nu l-au lăsat ucenicii.

31. Încă și unii din marii Asiei, fiind lui prieteni, trimițând la el, îl rugau să nu se ducă la teatru.

32. Deci alții strigau altceva, pentrucă era aduna rea turburată și cei mai mulți nu știau pentru ce s'au adunat.

33. Iar din mulțime au scos pe Alexandra, punându-l înaintea Iudeii. Iar Alexandru, făcând semn cu mâna, voia să răspundă poporului.

34. Dar cunoscând ei că este Iudeu, un singur glas ieșea dela toți, care ca vreo două ceasuri strigau: Mare este Diana Efesenilor!

35. Iar secretarul potolind norodul, a zis: Bărbați Efeseni, cine este omul acela, care nu știe că cetatea Efesenilor este purtată de grija a tenplului Dianei celei mari și a chipului ei?

36. Dec. fiind mai presus de îndoiala acestea, trebuie să vă astâmpărați și să nu faceți nimic necuvințat.

37. Căci ați adus pe bărbați necuvinți, care nu sunt nici furi de cele sfinte, nici au hulesc pe zeita voastră.

38. Iar de au dămitre și cei împreună cu ei meșteri cuvânt către cineva, sunt judecatori. și prin consuli, paras a se unul pe altul,

39. Iar dacă arnăriți altceva, se va deslega în a danarea cea leguită.

40. Pentrucă suntem în primejdie de a fi învinuți de răscălnă pe ziua de astăzi, fiindcă ni-o priena nu este pentru care am putea să dăm seamă de turburarea aceasta.

41. Și zicând aceasta, a împrăștiat adunarea.

Călătoria lui Pavel prin Macedonia și Grecia în Asia. El merge pe Eufat în Troa. Dă sfaturi păstorați la Milet preoților din Efes.

20. 1. Iar după ce a încetat turburarea, chemând Pavel pe ucenici și

luându și rămas bun, a ieșit să meargă în Macedonia.

2. Și trecând prin părțile acelea și mângâindu-i cu cuvinte multe, a venit în Grecia.

3. Și rămânând acolo trei luni, fiindcă s'a făcut vi clesug asupra lui din partea Iudeilor, vrând el să se sus în Siria, s'a gândit să se întorcă prin Macedonia.

4. Și mergeau împreună cu el până în Asia Sospatru din Vereia și din Tesalonicieni Aristarh și Secundus, și Gaius din Derbe și Timotei, iar din Asia Timic și Trofim.

5. Acestra, mergând înainte, ne au așteptat pe noi în Troa,

6. Iar noi, după zilele Azumilor, am mers pe apă dela Elipi și în cinci zile am venit la ei la Troa, unde am rămas șapte zile.

7. Iar în ziua întâia a săptămânii, adunați fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu ei vrând să plece a doua zi și a lungit cuvântul până la miezul nopții.

8. Și erau făciii multe în camera de sus, unde erau adunați.

9. Și sezând un tânăr, anume Eutih, la o fereastră, cuprins fiind de somn greu, pe când Pavel vorbea tot mai mult, doborât de

somn, a căzut jos dela catul al treilea și l-au luat mort.

10. Iar Pavel coborîndu-se, a căzut peste el și imbrățișându-l, a zis: Nu vă turburați, că sufletul lui este în el.

11. Și suindu-se și frângând pâine și mâncând și vorbind cu ei mult până la ziua, așa a ieșit.

12. Iar pe băiat l-au adus viu și s'au mângâiat nu puțin.

13. Iar noi venind la corabie, am mers la Ason, vrând să luăm de acolo pe Pavel, pentrucă așa era rânduit, voincl el să meargă pe uscat, pe jos.

14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Ason, luându-l cu noi am venit la Mitilene.

15. Și de acolo plutind cu corabia, a doua zi am sosit în fața insulei Hios și în cealaltă zi am ajuns în Samos și rămânând în Troghilion, a doua zi am venit la Milet.

16. Căci Pavel a găsit de cuviință să treacă de Efes, ca să nu i se întâmple să întârzieze în Asia, pentrucă se grăbea de ar putea să fie la Ierusalim în ziua praznicului a Cincizeci de zile.

17. Și trimițând din Milet la Efes, a chemat pe presbiterii Bisericii.

18. Și dacă au venit la el, le-a zis: Voi știți din ziua cea dintâi, în care am

intrat în Asia, cum am fost cu voi în toată vremea,

19. Slujind Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și încercări, care mi s'au întâmplat prin viclăugurile Iudeilor.

20. Cum nimic n'am făcut din cele de folos fără să vă vestesc și să vă învâ înaintea poporului și prin case,

21. Mărturisind și Iudeilor și Elinilor poeăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și acum, iată, eu legat fiind cu dobul, merg la Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla acolo.

23. Decât numai că Domnul Sfânt mărturisește prin cetăți zicând, că mă așteaptă legături și necazuri.

24. Dar nimic nu îmi în seamă, nici nu socotesc de preț viața mea, decât numai ca să mi săvârșesc calea cu bucurie și slujim pe care am luat-o dela Domnul Iisus, de a mărturisi Evanghelia harului lui Dumnezeu.

25. Și acum, iată, eu știu că nu veți mai vedea fața mea voi toți, pe la care am trecut propovednind împă răția lui Dumnezeu.

26. Pentru aceea vă mărturiseșc în ziua de astăzi, că eu sunt curat de sângele tuturor,

27. Căci nu m'am sfiit să vă vestesc toată voia lui Dumnezeu.

28. Dropt aceea, luați aminte la voi și la toată turma, în care Dnul Sfânt v'a pus episcopi, ca să pă storiți Biserica lui Dumnezeu, pe care a căstăgat o cu sângele său.

29. Căci eu știu aceasta, că după plecarea mea vor intra între voi h. p. r. i. i., care nu vor cruta turma.

30. Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați, grăind lucruri suete, ca să trăgă pe ucenici dipă ei.

31. Pentru aceea privești iată, aducându-vă aminte, că trei ani n'am înecat, învățând cu lacrimă noaptea și ziua pe fiecare din voi.

32. Și acum, fraților, vă încredințez, lui Dumnezeu și curăntului harului lui, care poate să vă zidească și să vă dea moștenirea în tre toți cei sfinți.

33. Argintul sau aurul sau haina nimănui n'am pofit.

34. Voi înșivă știți, că mâinile acestea au slujit trebuințelor mele și celor ce sînt în mine.

35. Toate v. le-am arăt. că așa ostentindu-vă se cade să ajutați celor slabi, aducându-vă aminte de cuvântul Domnului Iisus, că el a zis: Mai ferici este a da decât a lua.

36. Și acestea zicând, plecându și genunchii, s'a rugat împreună cu ei toți.

37. Și au plăns mult cu toți și căzând pe grumazii lui Pavel, îl sărutau,

38. Cuprinzându i jale mai ales pentru cuvântul pe care l-a zis, că nu vor mai vedea fața lui. Și îl petrecură până la corabie.

Calatoria lui Pavel la Cezareia Palestinei. Agav îi prevăstă ce are să averse în Ierusalim. Sfatul dat lui Pavel de Iacov. Iudeii se ridică asupra lui în Ierusalim. El e scăpat de capitanul oastei.

21 1. Și a fost după ce am plecat noi, despărțindu ne de ei, mergând drept, am venit la Cos și a doua zi la Rodos și de acolo la Patara

2. Și găsim o corabie care mergea spre Fenicia, suind ne în ea, am plecat.

3. Și zăbind Cipru și lasându l la stânga, mergeam spre Siria și ne-am coborât la Tîr, pentru că acolo avea corabia de descărcat povara.

4. Și am rămas acolo șapte zile, găsim ucenici, care zeceai lui Pavel prin Duhul, să nu se sue la Ierusalim.

5. Și când am împlinit zilele, plecând mergeam, pe-

treecându ne toți, împreună cu femeii și cu copiii, până afară din cetate, și plecând genunchii pe țărîn, am făcut rugăciune

6. Și luând rămas bun unii dela alții, am intrat în corabie, iar aceia s'au întors la ale lor.

7. Iar noi săvârșind ea lea pe apă, dela Tîr am venit la Ptolemaida și îmbrățișând pe frați, am rămas la ei o zi,

8. Iar a doua zi plecând noi, cei ce eram cu Pavel, am venit la Cezareia și intrând în casa lui Filip evanghelistul, care era din cei șapte, am rămas la el.

9. Și aceasta avea patru fiice fecioare, proorocițe.

10. Și rămânând noi acolo multe zile, s'a coborât din Iudeia un prooroc anume Agav

11. Și venind către noi și luând brâul lui Pavel și legându și mâinile și picioarele, a zis: Acestea zice Duhul Sfânt: Pe bărbatul al căruia este brâul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii și îl vor da în mâinile păgânilor.

12. Și dacă am auzit acestea, îl rugam noi și lo calmicii să nu se sue la Ierusalim.

13. Și a răspuns Pavel: Ce faceți de plângători și îmi intristați inima? Căci eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci și să mor în

Ierusalim pentru numele Domnului Iisus.

14. Și neînduplecându se el, am încetat, zicând: Face se voia Domnului!

15. Iar după zilele acestea pregătindu ne, ne suirăm la Ierusalim

16. Și au venit împreună cu noi și din ucenicii Jela Cezarcia, ducându ne la un oarecare Mnason din Cipru, vecin ucenic, la care am fost găzduți.

17. Și sosim la Ierusalim, ne-au primit frații cu bucurie,

18. Iar a doua zi a intrat Pavel împreună cu noi la Iacov și au venit toți bătrânii

19. Și după ce i-a salutată, le-a spus pe rând câte una cele ce a făcut Dumnezeu la păgâni prin slujirea lui,

20. Și ei auzind, slăveau pe Domnul și i-au zis: Vezi, frate, câte mi de Iudei sunt care au crezut și toți sunt răvâtori pentru lege

21. Și au înțeles despre tine, că înveți despărțire de Moise pe toți Iudeii care sunt printre păgâni, zicând să nu și taie împrejur pe fii lor, nici să nu umble după datini.

22. Ce este deci? Fără îndoială trebuie să se adune mulțime, căci vor auzi că ai venit.

23. Deci fă aceasta ce

și spunem: Sunt la noi patru bărbați, care au asupra lor făgăduință,

24. Pe aceștia luându i, curățește te împreună cu ei și chealește pentru ei, ca să și rada capul și ver cinoaste toți, că așa nu este din cele ce au auzit despre tine, că umblă și tu păzind legea,

25. Iar pentru păgânii care au crezut, noi le am scris, socotim să nu pazească nimic de acest fel, decât numai să se ție ca scâ de ce este, ertit mo lilor și de sânge și de su grumate și de desfrân.

26. Atunci Pavel luând pe bărbatul acesta, curățându se cu ei a doua zi, a intrat în templu vestind phinirea zilelor curățării, până ce s'a adus jertfa pentru ficeare din ei.

27. Și când era să se împlinescă șapte zile, Iudeii din Asia, văzându l în templu, au întărit toată mulțimea și au pus mâinile pe el.

28. Strigând. Barbaț. Israliteni, ajutați! Acesta este omul care învață pe toți pretutindeni împotriva poporului și a legii și a locului acestuia, încă și Elmi a adus în templu și a spuscat a vest loc sfânt.

29. Căci văzuseră împreună cu el în cetate pe Trofim Efeseanul, pe care so-

coteau că l-a adus Pavel în templu.

30. Și a'a pornit toată cetatea și a alergat poporul și prinzând pe Pavel, îl trăgea afară din templu și îndată s'au închis porțile.

31. Și cântând să-l omoare, a ajuns veste la căpitanul cohorții, că s'a turburat tot Ierusalimul.

32. Acela îndată luând ostași și sutagi, a alergat asupra lor, iar ei văzând pe căpitan și pe ostași, au încetat de a bate pe Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul, l-a apucat și a poruncit să-l lego cu două lanțuri și întreba cine este și ce a făcut.

34. Și alții altceva strigau în mulțime și nopțând să înțeleagă adevărul din cauza șomotului, a poruncit să-l ducă în tabără.

35. Și când a ajuns la trepte, a trebuit, de silniția mulțimii, să fie purtat de ostași.

36. Căci mergea după el mulțime de popor, strigând: Omoară-l!

37. Și vrând să-l ducă în tabără, Pavel a zis căpitanului: Imi este îngădunt să vorbesc ceva cu tine? Iar el a zis: Știi grecește?

38. Oare nu ești tu Egipteanul, care te-ai răscolat zilele trecute și ai seos în

пустie pe cei patru mii de bărbați sicari?

39. Și a zis Pavel: Eu sunt Iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți care nu este neînsemnată, și te rog dă-mi voie să-ți grăiesc către popor.

40. Și dându-i voie, Pavel, stând pe trepte, a făcut poporului semn cu mâna. Și făcându-se tăcere mare, a grăit în limba eвреiască, zicând:

Apărarea lui Pavel. Chemarea și trimiterea lui la propovăduire. Ca cetățean roman cere să nu fie bătut.

22 1. Bărbați frați și părinți, ascultați acum apărarea mea față de voi.

2. Și auzind ei că le vorbeste în limba eвреiască, au făcut mai multă liniște și le-a zis:

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Ciliciei și crescut în cetatea aceasta la picioarele lui Gamaliel, am învățat cu amănuntul legea părintescă, râvnitor fiind lui Dumnezeu, precum sunteți voi a stăzi,

4. Care am prigunit acastă învățătură până la moarte, legând și dând la închisoare bărbați și femei,

5. Precum mărturisește pentru mine și marele preot

și tot sfatul bătrânilor, dela care luând și scrisori către frați, mergeam la Damasc, ca să-i aduc legați la Ierusalim și pe cei ce erau acolo, spre a fi pedepsiți.

6. Și a fost când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, la amiază, fără de veste a strălucit din cer împrejurul meu lumină multă.

7. Și am căzut la pământ și am auzit glas zicându-mi: Saulo, Saulo, de ce mă prigonești?

8. Iar eu am răspuns: Cine ești, Doamne? Și a zis către mine: Eu sunt Iisus Nazarineanul, pe care tu îl prigonești.

9. Iar cei ce erau împreună cu mine au văzut lumina și s'au înfricoșat, iar glasul celui ce-mi grăia nu l-au auzit.

10. Și am zis: Ce să faci, Doamne? Iar Domnul a zis către mine: Scuându-te, mergi în Damasc și acolo ți se va vorbi despre toate cele ce ți s'au rânduit să faci.

11. Și fiindcă nu vedeam de strălucirea luminii aceleia, am venit la Damasc, fiind dus de mână de cei ce erau împreună cu mine,

12. Iar un oarecare Anania, bărbat binecredincios după lege, mărturisit de toți Iudeii care locuiesc în Damasc,

13. Venind la mine și stând înaintea, mi-a zis: Saulo, frate, vezi iarăși. Și în ceasul acela am privit la el,

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te a ales pe tine, ca să cunoști voia lui și să vezi pe cel drept și să auzi glas din gura lui,

15. Că vei fi lui mărturie la toți oamenii pentru cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum, ce zăbovești? Scuându-te, batea zăte și spală-ți picioarele, chemând numele Domnului.

17. Și mi s'a întâmplat, când m'am întors la Ierusalim și mă rugam în templu, că am căzut în nimire.

18. Și l-am văzut pe el zicându-mi: Grăbește-te și ieși curând din Ierusalim, că nu vor primi mărturia ta despre mine.

19. Și am zis: Doamne, ei știu că eu puneam la închisoare și băt看am în sinagogi pe cei ce credeau în tine,

20. Și când se vărsa sângele lui Ștefan, mucenicul tău, eram de față și eu și încuviințam uciderea lui, pășind hainele celor care îl omorau.

21. Și a zis către mine: Mergi, că eu te voi trimite la neamuri departe.

22. Și l-am ascultat până la cuvântul acesta și au ri-

ducă glasul, zicând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta, că nu se cade să trăiească!

23. Și strigând ei, aruncând hainele și asvărindu-l praf în aer,

24. A poruncit căpitanul să-l ducă în tabără, zicând să-l cerceteze cu bătaie, ca să știe pentru care pricină strigau așa împotriva lui.

25. Și când l-au întins pentru a-l bate cu biciu de curele, a zis Pavel că tre sutasul ce sta de față: Oare vă este îngăduit să bateți un cetățean Roman și necosândit?

26. Și auzind sutasul, mergând a spus căpitanului, zicând: Vezi ce a. să faci, căci omul acesta este Roman.

27. Și venind căpitanul, i-a zis: Spune-mi, dacă ești Roman? Iar el a zis: da.

28. Și a răspuns căpitanul. Eu cu multă cheltuială am câștigat cetățenia aceasta, iar Pavel a zis: Iar eu sunt și nașcut.

29. Deci s'au depărtat încoace dela el cei ce voiau să-l bată și căpitanul s'a înfricoșat după ce a înțeles că este Roman și pentru că îl legase.

30. Și a doua zi, voind să cunoască adevărul, pentru ce este pârît de Iudei, l'a deslegat din legături și a poruncit să vină marii preoți și tot sine-

driul lor și, aducând pe Pavel, l-a pus în mijlocul lor.

Pavel vorbind adunării este palmuit. Răspunsul său către marele preot. Provoacă neînțelegere în adunare. Vițelul Iudeilor împotriva lui Pavel dat pe față. Trimiterea lui la Cesareia.

23. 1. Și privind Pavel spre sinedrin, a zis: Bărbați frați, eu cu toată buna știință am viețuit maintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar marele preot Anania a poruncit celor ce stau lângă el să-l bata pe ste gură.

3. Atunci Pavel a zis către ei: Să te bată Dumnezeu, perete vărut. Chiar tu gezi judecându-mă după lege, și poruncești să mă bată împotriva legii?

4. Iar cei ce stau lângă el au zis: Batjocorești pe marele preot al lui Dumnezeu?

5. Iar Pavel a zis: N'am știut, fraților, că este mare preot, căci scris este: «Pe mai-marele poporului tău să nu-l grăiești de rău».

6. Deci știind Pavel că o parte erau saducei, iar alții farisei, a strigat în adunare: Bărbați frați, eu sunt fariseu, fecior de fariseu. Pentru nădejdea și învierea morților sunt eu judecat.

7. Și aceasta grăind el, s'a făcut neînțelegere între farisei și între saducei și s'a desbuinat mulțimea.

8. Căci saduceii zice că nu este înviere, nici înger, nici duh, iar fariseii le mărturisesc pe acestea.

9. Și s'a făcut strigăt mare și sculându-se către rarii din partea fariseilor, se certau zicând: Nici-un rău nu aflăm în omul acesta, iar de i-a grăit lui duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Și mare neînțelegere fiind, temându-se căpitanul să nu sfășie ei pe Pavel, a poruncit ostasilor să se coboare și să-l ia din mijlocul lor și să-l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea următoare, apărându-i Domnul, a zis: Îndrăznește, Pavel, căci precum ai mărturisit cele despre mine la Ierusalim, așa trebuie să mărturisești și la Roma.

12. Iar când s'a făcut ziua, adunându-se nuii lu deii, s'au jurat, zicând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea, până ce nu vor omori pe Pavel.

13. Și cei ce făcuseră jurământul acesta erau mai mulți de patruzei,

14. Care mergând la marii preoților și la bătrâni, au zis: Ne am legat cu jurământ, să nu gustăm

nimic până nu vom omori pe Pavel.

15. Acum deci voi vestiți căpitanului împreună cu sinedrii, ca mâine să-l coboare la voi, ca și cum ați vrea să cercetați mai cu înăuntru cele privitoare la el, iar noi, înainte de a se apropia el, suntem gata să-l omorim.

16. Și auzind feciorul și romii lui Pavel cursa, mergând și intrând în tabără, a spus lui Pavel,

17. Și chemăni Pavel pe unul din sutasii, a zis: Pe tânărul acesta du-l la căpitan, pentru că are să-și spună ceva.

18. Deci luându-l acela, l'a dus la căpitan și a zis: Chemându-mă Pavel cel legat, s'a rugat pentru a-ți aduce la tine, că are să-ți spună ceva.

19. Iar căpitanul luându-l de mână și dându-se de o parte, l'a întrebat: Ce ai să mi spui?

20. Și el a zis: Iudeii s'au vorbit să te roage, ca mâine să cobori pe Pavel la sinedrin, ca și cum ar vrea să afle ceva mai cu înăuntru despre el.

21. Deci să nu ai ascultii, pentru că îl pândesc mai mulți de patruzei de bărbați, care s'au jurat să nu mănânce și să nu bea, până nu vor omori, și acum ei sunt gata, așteptând făgăduința dela tine.

22. Deci căpitanul a dat drumul tânărului, poruncindu-i: Nimănui să nu spui, că ai arătat aceasta către mine.

23. Și chemând doi sufași, a zis: Gătiți dela al treilea ceas din noapte două sute de ostasi, ca să meargă la Cezareia, și călăreți șaptezeci și suflași două sute.

24. Și animale de călărie să aduceți, ca punând pe Pavel să-l ducă teafăr la Felix procuratorul.

25. Scrind epistolă cu cuprinsul acesta:

26. Claudius Lisias, prea puternicului procurator Felix, închinăciune!

27. Pe acest bărbat, fiind prins de Iudei și având să fie omorât de ei, mergând eu cu oaste la marea, înțelegând că este Roman.

28. Și voind să cunosc pricina pentru care îl părașc, l-am coborât la sine-driul lor.

29. Pe care l-am aflat pârît pentru pricinile legilor, dar neavând mieo vină vrednică de moarte sau de temniță.

30. Și vestindu-mi-se că va să fie cursă asupra acestui bărbat din partea Iudeilor, din acest ceas l-am trimis la tine, poruncind și pârșilor să-ți spună cele ce au asupra lui. Fii sănătos!

31. Deci ostasi, luând

pe Pavel dură cum li se poruncise, l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. Iar a doua zi s'au întors în tabără, lăsând pe călăreți să mcargă cu el.

33. Care intrând în Cezareia și dând proconsulului scrisoarea, au pus și pe Pavel înaintea lui.

34. Și citind proconsulul și întrebând din ce ținut este și înțelegând că este din Cilicia,

35. A zis: Te voi asculta când vor veni și pârșii tăi. Și a poruncit să fie păzit în pretoriul lui Irod.

Pavel înaintea lui Felix și răspunsul lui la învinuirile Iudeilor.

24 1. Iar după cinci zile, preot Anania cu bătrânii și cu un oarecare retor, Tertul, și s'au înfățișat procuratorului împotriva lui Pavel.

2. Și fiind chemat el, a început a-l pârî Tertul, zicând: Multă pace dobandind prin tine și bune în tocmiri, care se fac la neamul acesta prin purtarea ta de grijă.

3. Mărturisim cu toată mulțumirea, puternice Felix, în toată vremea și în tot locul.

4. Dar ca să nu te ostenească năi mult, te rog să

ne ascuți pe scurt cu blândea ta.

5. Căci am aflat pe omul acesta ca o cină și porind răzvrătire la toți Iudeii care sunt în toată lumea, fiind mai mare posteșul Nazarinienilor.

6. Care a încercat să source și templul și pe care l-am prins și am voit să-l judecăm după legea noastră.

7. Dar venind Lisias căpitanul, l-a luat cu sculță gîlbie din mâinile noastre.

8. Poruncind pârșilor lui să vină la tine. Voi putea să cunoști dela el, cercetând tu însuși, toate cele de care îl învinuim noi.

9. Se alăturau totodată și Iudeii, zicând că acestea așa sunt.

10. Iar Pavel, făcându-i procuratorul semn să grăiască, a răspuns: Știind că eu ești de mulți ani judecător neamului acestuia, vorbesc mai bucuros pentru apărarea mea,

11. Că tu poți ști, că nu sunt mai mult de două sprezece zile, de când m'am suit să mă închin în Ierusalim;

12. Și nici în templu nu m'au găsit vorbind cu cineva sau făcând turburări în mulțime, nici în sinagogi, nici în cetate.

13. Nici nu pot să dovedesc cele de care mă

învinuiesc eu acum.

14. Și-ți mărturisesc aceasta, că după învățătura pe care eu o nunesc creștina, stălușese Dumnezeu la părintesc, crezând toate cele scrise în lege și în prorocii.

15. Având nădejde la Dumnezeu, pe care și aștept, că va să fie învierea morților, și a dreptilor și a nedreptilor.

16. Și intru aceasta mai nevoiesc și eu, ca să am totdeauna cuget fără vină înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

17. Și după ce am venit să fac miștoare la neamul meu și prioase.

18. Când m'au aflat că răit în templu, nu cu glorie, nici cu gălăvă, nici Iudei din Asia.

19. Care trebuiau să vină de față înaintea ta și să mă părăsă, de la ceva asupra mea.

20. Săi spunea acestu înșuși, că neaportate au găsit la mine, când am stat înaintea sine-driului.

21. Decăci murai pentru acest singur cuvânt, pe care l-am strigat stănd în tre ei, că pentru învierea morților sunt eu judecat de voi astăzi.

22. Și auzind Felix acestea, l-a amănat, fiindcă știa desul de bine cele priitoare la învățătura creștina, și a zis: Când Lisias

căpitanul se va coborî, voi în hotărî cele ale voastre.

23. Şi a poruncit sutaşului să fie pazit Pavel şi să aibă uşurare şi să nu oprească pe nimeni din ai lui de a i sluji sau a veni la el.

24. Iar după câteva zile, venind Felix cu Drusila, femeia sa, care era Evreică, a chemat pe Pavel şi l-a ascultat despre credinţa în Hristos.

25. Şi vorbind el despre dreptate şi despre înfrînare şi despre judecata ce va să fie, înfricoşându-se Felix, a răspuns: Acum mergi şi când voi mai găsi vreme, te voi mai chema.

26. Încă şi nădăjdindu-şi că i se vor da bani de către Pavel, ca să l deslege, de aceea şi mai des chemându-l, vorbea cu el.

27. Iar după ce s'au împlinit doi ani, a urmat în Felix Porcius Festus şi vrând Felix să facă pe plac Iudeilor, a lăsat pe Pavel legat.

Pavel se apără înaintea lui Festus şi cere să fie trimis la judecata Cezarului. Festus îl aduce la Agripa şi Berenice, care doreau să-l asculte.

25 1 Deci intrând Festus în ţinut, s'a suit după trei zile dela Cezareea la Ierusalim

2. Şi i s'au înfăţişat marele preot şi cei mai de frunte ai Iudeilor împotriva lui Pavel şi îl rugau.

3. Cerând ca o favoare asupra lui, ca să-l trimită la Ierusalim, urzind planul să-lucidă pe drum.

4. Festus a răspuns că Pavel este ținut sub pază la Cezareea şi că el însuşi are să plece în curând.

5. Deci cei tari între voi, zise, coborîndu-se împreună cu mine, să-l învinuiească, dacă au ceva asupra acestui bărbat.

6. Şi rămânând la ei nu mai multe de opt sau zece zile, s'a coborît la Cezareea şi a doua zi şezând la judecată, a poruncit să fie adus Pavel.

7. Şi venind el, au stat împrejurul lui Iudeii, care veniseră din Ierusalim, aducând asupra lui Pavel multe şi grele învinuiri, pe care nu puteau să le dovedească.

8. Apărându-se el, a zis: Nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva templului, nici împotriva Cezarului n'am greşit ceva.

9. Iar Festus, vrând să facă plăcere Iudeilor, răspunzând, a zis lui Pavel: Voieşti să te sui la Ierusalim şi să fii judecat pentru acestea acolo, înaintea mea?

10. Iar Pavel a zis: Stau la judecata Cezarului, unde trebuie să fiu judecat. În

dailor nu le-am făcut nicio nedreptate, după cum şi tu mi-ai bine şti;

11. Pentrucă de am făcut nedreptate şi am săvârşit ceva vrednic de moarte, nu ma feresc de moarte; dar dacă nu este nimic din cele de care mă învinuiesc aceştia, nimeni nu poate să mă dăruiească lor. Cer să fiu judecat de Cezarul.

12. Atunci Festus, vorbind cu sfetnicii, a răspuns: De Cezarul vrei să fii judecat, la Cezarul vei merge.

13. Şi după ce au trecut câteva zile, regele Agripa şi Berenice s'au coborît la Cezareea, ca să salute pe Festus.

14. Şi rămânând acolo zile multe, Festus a vorbit regelui despre Pavel, zicând: Este lăsat legat de Felix un bărbat.

15. Pentru care, fiind eu la Ierusalim, s'au înfăţişat înaintea mea mai maru preoţilor şi bătrânii Iudeilor, cerând judecată împotriva lui;

16. Către care am răspuns, că nu este obiceiul Romanilor să dea pe vreun om la pierzare, mai înainte de a avea de faţă cel pârît pe pârâşii lui şi de a-şi lua loc de apărare pentru vina sa.

17. Adunându-se deci ei aici şi nefăcând eu nicio a-

mănare, şezând la judecată a doua zi, am poruncit să fie adus bărbatul.

18. Împotriva căruia stând părşii lui, nu aduceau nicio vină dintr'a celea ce bănuiam eu.

19. Ci aveau asupra lui numai nişte întrebări pentru credinţa lor şi pentru un Iisus carecure mort, de care zicea Pavel ca este viu.

20. Şi nedumerindu-mă cu privire la întrebarea aceasta, am zis de voieşte sa măcară la Ierusalim şi să fie judecat pentru acestea acolo;

21. Dar cerând Pavel ca să fie ținut la judecata împăratului, am poruncit să fie pazit până îl vom turna la Cezarul.

22. Iar Agripa a zis către Festus. Aş vrea să aud şi eu pe acel om. Iar el a zis: Mămi îl vei auzi.

23. Deci a doua zi, venind Agripa şi Berenice cu mare alai şi intrând în divanul palatului, împreună cu căpitani şi cu bărbaţii cei mai de frunte ai cetăţii şi poruncind Festus, a fost adus Pavel.

24. Şi a zis Festus. Rege Agripa şi toţi bărbaţii ce sunteţi împreună cu noi, vedeţi pe acesta, pentru care toată mulţimea Iudeilor mi s'a rugat şi în Ierusalim şi aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască.

25. Iar eu, înțelegând că n'a făcut nimic vrednic de moarte și cerând el singur să fie judecat de împărat, am hotărât să-l trimit;

26. Pentru care nu am ieșit ceva sigur Stăpânului. De aceea l'am scris la voi și mai ales m-amintea ta, rege Agripa, ea făcându-se cercetare, să știu ce să scriu;

27. Pentru că mi se pare nepotrivit să-l trimit legat și să nu arăt învinuțiile ce i se aduc.

Curîntarea lui Pavel despre credința sa după lege și chemarea la Evanghelie. Agripa socotește că n'are nimic înă.

26 1. Iar Agripa a zis către Pavel: Ți se îngăduie să vorbești însuși despre tine. Atunci Pavel întinzând mâna, s'a apărât așa.

2. Mă socotesc fericit, o rege Agripa, având să mă cunosc as'ăzi înaintea ta de toate de câte sunt învinuit de Iudei,

3. Mai ales că tu ești eu nosetor al tuturor obiceiurilor și neînțelegerilor Iudeilor, pentru aceea te rog să mă asculți eu în gîndurile.

4. Viețuirea mea cea din tinerețe, pe care din început am dus-o în neamul

meu la Ierusalim, o știu toți Iudei,

5. Cunoșcându-mă dinaintea, de vor vrea să măturisească, că am trăit ca fariseu, după secta cea mai credincioasă a legii noastre.

6. Și acum stau la via decată pentru nădejdea făgăduinței făcute de Dumnezeu către părinții noștri,

7. La care nădăjduiesc să ajungă cele douăsprezece seminții ale noastre, slujind neîncetat ziua și noaptea. Pentru această nădejde sunt părît, rege Agripa, de Iudei.

8. Se socotește la voi ca lucru de necrezut, că Dumnezeu înviază pe morți?

9. În unul am socotit în mine, că față de numele lui Iisus Nazarineanul trebuia să fac multe împotriva,

10. Ceea ce am și făcut la Ierusalim, și pe mulți din sfinți eu i-am pus la închisoare, luând putere dela mai marii preoților, și când erau omorîți, întăream și eu cu glasul meu.

11. Și în toate sinagogașile pedepsindu-i de multe ori, îi îndemnam să hulească, și mult înfuriindu-mă pe ei, îi prigoneam până și în cetățile din afară;

12. Iute care mergînd și la Damasc, cu putere și cu poruncă dela mai marii preoților,

13. La amiază am văzut

din cer, pe care, o rege, mai mult decât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu și a celor ce mergeau cu mine.

14. Și noi toți căzînd la pămînt, am auzit glas zicînd către mine și grînd în limba evreiască: Saule, Saule, de ce mă prigonești? Cu greu îți este să lovești eu piciorul împotriva bolnurilor.

15. Iar eu am zis: Cîne ești, Doamne! Iar el a zis: Eu sunt Iisus, pe care tu îl prigonești;

16. Dar scoală-te și stai pe picioarele tale, că spre aceasta m'am arătat ție, ca să te aleg slugă și martor și a celor ce ai văzut și a celor întru care mă voi arăta ție,

17. Alegându-te din popor și din neamurile la care acum te trimit,

18. Să le deschizi ochii, ca să se întorcă dela întunecare la lumină și dela puterea Satanei la Dumnezeu, ca să ia iertare de păcate și sort între cei sfinți prin credința în mine.

19. Pentru aceea, rege Agripa, nu m'am făcut neascultător vedeniei ce rești,

20. Ci celor din Damasc întâi și din Ierusalim și din toată țara Iudeii și cu puținii am vestit să se pocăiască și să se în-

toarecă la Dumnezeu, făcînd fapte vrednice de poezanie.

21. Pentru acestea prin zăndu mă ludei în templu, încercau să mă omoare.

22. Dobîndind deci ajutor dela Dumnezeu, stau până în ziua aceasta mărtașind la mic și la mare, nimic grînd afară de cele ce și proorocii și Moise au proorocit că au să fie:

23. Că va patimi Hristos, că în ziua cel dintâi din morți va vesti lumină poporului și păgîndor.

24. Și eu acestea apărîndu-se el, a zis Festus cu mare glas: Ești nebun, Paule. Cartea cea multă te dădea la nebunie.

25. Iar el a zis: Nu sînt nebun, puternice Festus, ci graiesc cuvintele adevărului și ale înțelepciunii,

26. Căci știe despre acestea regele, către care și îndrăgind grăiesc, ca nu socotesc a fi ceva din acestea neștiut de el, pentru că aceasta nu s'a făcut în ungher.

27. Crezi, rege Agripa, în proorocii Știind că Iezai. 28. Iar Agripa a zis către Pavel: Cu puțin vrei să mă îndupleci să fiu creștin.

29. Iar Pavel a zis: M'ar ruga lui Dumnezeu ca fie cu puțin, fie cu mult, nu numai tu, ci toți cei ce mă

aud astăzi, să se facă așa cum sunt și eu, afară de legăturile acestea.

30. Și acestea zicând el, s'au sculat regele și procuratorul ș. Berenice și cei ce ședea împreună cu ei.

31. Și depărțându-se vorbeau între ei, zicând: Nimic vrednic de moarte sau de legături nu face omul acesta.

32. Iar Agripa a zis lui Festus: Putea fi liberat omul acesta, de n'ar fi cerut să fie judecat de Cezarul.

Pavel călătorește cu multe primejdi la Roma. Indemnări pentru nădejdea mântuirii. Stricarea corăbiei.

27. 1. Iar după ce s'a hotărât să mergem în Italia, au dat pe Pavel și pe alți câțiva legați unui suteș anume Iulu din cohorta Augusta.

2. Și intrând într-o corabie dela Adramit, am plecat, având să mergem pe lângă coastele Asiei, fiind cu noi Aristarh, Macedonianul din Tesalonie.

3. Și a doua zi am venit la Sidon. Și arătându-se Iulu omenos față de Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prieteni ca să primească ajutoare.

4. Și plecând de acolo, am plutit pe lângă Cipru,

pentru că vânturile erau împotriva.

5. Și trecând marea Ciliciei și a Pamfiliei, am venit la Mira Liciei.

6. Și acolo găsim sutașul o corabie din Alexandria plutind spre Italia, ne-a dus în ea.

7. Și multe zile văslind cu încetineală și abia sosind lângă Caid, nelăsându-ne vântul, am trecut pe sub Creta, pe lângă Salmona.

8. Și de abia trecând, am venit la un loc ce se chema Limanuri bune, de care era aproape cetatea Lasia.

9. Și trecând multă vreme și fiind plutirea cu primejdie, pentru că și postul trecuse, fi sfătuiu Pavel.

10. Zicându-le: Bărbaților, văd că plutirea va să fie cu necaz și cu multă pagubă, nu numai pentru povară și corabie, ci și pentru sufletele noastre.

11. Iar sutașul asculta mai mult pe cărmăcin și pe căpitănul corăbiei, decât cele ce grăia Pavel.

12. Și nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulți făceau sfat să se ducă de acolo și de ar putea să ajungă să ierneze în Finicia, limanul Cretei, așezat spre miazăzi și apus și spre miazănoapte și apus.

13. Și suflând ușor vânt de miazăzi și părăndu-li-se

că vor izbândi în gândul lor, ridicând ancora, mergeau mai pe lângă Creta.

14. Iar nu după multă vreme s'a pornit asupra ei un vânt viforos, ce se chemă Evroclidon.

15. Și fiind smucită corabia și neputând merge împotriva vântului, eram duși în voia lui.

16. Și trecând de o insulă ce se chemă Clauda, abia am putut prinde luntrea.

17. Pe care trăgând-o în corabie, au început corabia pe dedesubt cu mijloace de apărare și temându-se să nu cadă în Sirta, au lăsat pânzele în jos și erau duși așa.

18. Și fiind noi foarte primejduți de furtună, a doua zi au lepădat din corabie.

19. Și a treia zi noi cu mâinile noastre am lepădat unelte de corăbie.

20. Și nearătându-se nici soarele, nici stelele, timp de mai multe zile, și amenințând furtună mare, ni se luse orice nădejde de scăpare.

21. Și pentru că nu măcaseră de mult, stând Pavel în mijlocul lor, a zis atunci: Se cădea, o bărbăților, ca ascultându-mă pe mine, să nu fi plecat din Creta și să fi fost cu tiți de necaz și de pagubă aceasta.

22. Și acum vă îndemn să aveți voie bună; că nu va fi pierire a niciunui suflet dintre voi, ci numai a corăbiei;

23. Căci mi-a stat înainte în această noapte îngerul lui Dumnezeu, al căruia sunt eu și căruia îi slujesc.

24. Zicând: Nu te teme, Pavel, trebuie să te înfățișezi înaintea Cezarului, și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce sunt în corabie cu tine.

25. De aceea aveți curaj, bărbaților, căci mă încred în Dumnezeu, că va fi așa precum mi s'a spus.

26. Și avem să cădem pe vreo insulă.

27. Și dacă s'a împlinit a patrușprezecea noapte, fiind purtați cu corabia în marea Adriatică, pe la miezul nopții li se părea corăbierilor că se apropie de un pământ.

28. Și lăsând măsura în jos, au găsit douăzeci de stânceni și trecând puțin de acolo și măsurând iarăși, au găsit cincisprezece stânceni.

29. Și temându-se ca nu cumva să dea peste locuri stâncoase, lăsând patru ancure dela căma corăbiei, doreau să se facă ziua;

30. Iar corăbierii cântând să fugă din corabie și coborând luntrea în mare, sub cuvânt că ar vrea să lase

ancorole dela partea dina-
late,

31. A zis Pavel sutaşului
şi ostaşilor: De nu vor ră-
mănea acestia în corabie,
voi nu veţi putea scăpa.

32. Atunci au tăiat osta-
şii funile luntrei şi au lă-
sat-o să cadă.

33. Iar până să se facă
ziua, Pavel îi ruga pe toţi
să mănânce bucate, zicând:
Patrusprezece zile sunt a-
stăzi de când n'aţi mâncat,
aşteptânţi şi nimic gustând.

34. De aceea vă rog să
măncaţi, că aceasta este
apre scăparea voastră, că
niciunul din voi nu va că-
dea pâr din cap.

35. Şi zicând acestea şi
luând pâine, a mulţumit
lui Dumnezeu înaintea tu-
rur şi frângând, a înce-
put să mănânce.

36. Şi fiind toţi voioşi,
au luat şi ei de au mân-
cat.

37. Şi eram în corabie
de totu suflato două sute
şaptezeci şi şase.

38. Şi săturându-se de
bucate, au urcat corabia,
aruncând graul în mare.

39. Şi dacă s'a făcut
ziua, nu cunoşteau pământ
tul, dar vedeau de departe
un sân ce avea ţărâni,
la care se sfătuiau să scotă-
că corabia, de ar fi eu pu-
tută.

40. Şi desfăcând anco-
roale, le-au lăsat în mare
şi slăbind totodată funile

cărnelor şi ridicând pân-
za cea mică, după vântule-
tul care sufla, ţineau spre
ţărâm.

41. Şi căzând pe o lim-
bă de pământ, au înţepe-
nit corabia, şi partea
dinainte, înfigându-se, sta
neclintită, iar partea dina-
poi o rupea puterea valuri-
lor.

42. Iar ostaşii au făcut
sfat să omoare pe cei le-
gaţi, ca să nu înnoate cine-
va şi să scape,

43. Dar sutaşul vrând să
fercască pe Pavel, a oprit
sfatul lor şi a poruncit ca
săriind mai întâi cei ce vor
putea să înnoate, să iaşă
la uscat,

44. Iar ceilalţi, unii pe
scânduri, alţii pe altceva
din corabie. Şi aşa s'a fă-
cut că au scăpat toţi la
uscat.

*Pavel iese în insula Mol-
ta, unde face minuni. A-
junge la Roma, unde cu-
vintează Iudeilor.*

28 1. Şi după ce au scă-
pat, au cunoscut a-
tunci că insula se cheamă
Malta.

2. Iar barbarii ne-au a-
rătat multă bunătate, căci
făcând foc, ne-au primit
pe toţi, din cauza ploii şi a
frigului ce era.

3. Şi strângând Pavel gă-
teje multe şi punându-le în
foc, ieşind o viperă de căl-

Jură, s'a prins de mâna
lui.

4. Şi dacă au văzut bar-
barii atârând vipera de
mâna lui, ziceau unul că-
tre altul: Cu adevărat uci-
gaş este omul acesta, pe
care, după ce a scăpat din
maro, judecata lui Dumne-
zeu nu l-a lăsat să trăiască.

5. Deei ei scuturând vi-
pera în foc, n'a pătimit
nici un rău,

6. Iar ei aşteptau să se
umfle sau să cadă deodată
mort şi aşteptând ei mult
şi văzând că nu i se făcuse
niciun rău, întorcându-se
îi ziceau că este Dumnezeu.

7. Şi împrejurul locului
aceluia erau satele mai ma-
relii insulei, anume Pu-
blius, care, primindu-ne,
ne-a ospătat trei zile cu o-
menie.

8. Şi s'a întâmplat că
zăcea, fiind cuprins de fri-
guri şi de urdinare cu sân-
ge, tatăl lui Publius, la
care intrând Pavel şi ru-
gându-se, punându şi mâi-
nile pe el, l-a vindecat.

9. Şi după ce s'a făcut
aceasta, au venit şi ceilalţi
bolnavi din insulă şi s'au
vindecat.

10. Care ne-au şi cinstit
cu multă cinste şi când
am plecat, ne-au dat cele
ce ne erau de trebuinţă.

11. Şi după trei luni,
am pornit cu o corabie
din Alexandria, ce iernase

în insulă, care era cu sem-
nul Dioscurilor.

12. Şi sosind la Siracusa,
am rămas acolo trei zile.
13. Şi de acolo, făcând
înconjur, am venit la Re-
giuni: şi peste o zi, suflând
vânt de miazăzi, a doua zi
am venit la Puteoli.

14. Unde găsim fraţi,
ne-am rugat să rămânem la
ei şapte zile şi aşa am ve-
nit la Roma.

15. Şi de acolo auzind
fraţii cele despre noi, au
ieşit în întâmpinarea no-
astră până la forul lui A-
pius şi la Trei Taverne, pe
care văzându-i Pavel şi
mulţumim lui Dumnezeu,
a prins curaj.

16. Iar dacă am venit
la Roma, sutaşul a dat pe
ei legaţi mai marei ta-
berci, iar lui Pavel i s'a
dat voie să petreacă deo-
sebi cu ostaşul care îi pă-
zea.

17. Şi după trei zile, a
chemat Pavel pe mai marii
Iudeilor şi adunându-se, a
zis către ei: Barbaţi fraţi,
nefăcând eu nimic împo-
triva poporului sau datini-
lor părinteşti, fiind legat
la Ierusalim, am fost dat
în mâinile Romanilor,

18. Care judecându-mă,
voiau să mi dea drăgul,
pentru că nu era în mine
nici o vină de moarte.

19. Dar vorbind Iuden
împotriva mea, am fost si-
lit să cer a fi judecat de

Cezarul, nu că aş avea de adus vreo învinuire neamului meu.

20. Deci pentru această primă v'am chemat ca să vă văd şi să vorbesc cu voi, căci pentru nădejdea lui Israel sunt eu legat cu acest laţ.

21. Iar ei au zis către el: Noi nici scrisori nu am primit pentru tine din Iudea, nici nu a venit cineva din fraţi să ne spună sau să grăiască ceva rău despre tine;

22. Dar cerem să auzim dela tine cele ce gândeşti, că de eresul acesta ştim noi că pretutundeni i se stă împotrivă.

23. Şi rânduiindu-i zi, au venit la el la gazdă mai mulţi, cărora le da mărturie vorbind despre împărăţia lui Dumnezeu, dovedindu-le cele despre Iisus din legea lui Moise şi din proroci, de dimineaţă până seara.

24. Şi unii credeau cele spuse, iar alţii nu credeau.

25. Şi neminduse ei unul cu altul, s'au dus, zicând Pavel un cuvânt: Bi-

ne a grăit Duhul Sfânt prin prorocul Isaia către părinţii noştri,

26. Zicând: «Mergi la poporul acesta şi zi: Cu auzul veţi auzi şi nu veţi înţelege, şi privind veţi privi şi nu veţi vedea,

27. Căci s'a îngrăşat inima poporului acestuia şi cu urechile greu au auzit şi ochii şi-au închis, ca nu cumva cu ochii să vadă şi cu urechile să audă şi cu inima să înţeleagă, şi să se întoarcă şi să-i vindec».

28. Dropt aceea, cunoscut să vă fie, că mântuirea lui Dumnezeu s'a trimis păgânilor şi ei vor a sculta.

29. Şi acestea zicând el, au ieşit Iudeii, având multă neînţelegere între ei.

30. Şi a petrecut Pavel doi ani deplin cu cheltuiala sa şi primea pe toţi care veneau la el,

31. Propovăduind împărăţia lui Dumnezeu şi învăţând cele despre Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala, fără vicioie pedă.

EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Învăţătura Evangheliei despre voi ce vieţuieşte afară de harul lui Dumnezeu şi în har. Nădejdea şi viaţa duhovnicească. Judecata neamurilor că nu păşesc legea firii.

1. Pavel, rob al lui Iisus Hristos, chemat apostol, rânduit spre Evanghelia lui Dumnezeu,

2. Pe care mai înainte a făgăduit-o prin prorocii săi în sfintele Scripturi,

3. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'a născut din sămânţa lui David după trup,

4. Care a fost hotărât Fiul al lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfinteniei, din învierea din morţi a lui Iisus Hristos, Domnul nostru,

5. Prin care am luat harul şi apostolia, spre ascultarea credinţei la toate neamurile, pentru numele lui,

6. Între care sunteţi şi voi chemaţi ai lui Iisus Hristos:

7. Tuturor celor din Roma, înubiţilor lui Dumnezeu, celor chemaţi sfinţi, har şi pace vouă dela Dumnezeu Tatăl nostru şi dela Domnul Iisus Hristos.

8. Mulţumesc întâi Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toţi, că se vesteste credinţa voastră în toată lumea.

9. Căci martor îmi este Dumnezeu, căruia fi slujesc cu duhul meu întru Evanghelia Fiului lui, că neîncetat fac pomenire de voi,

10. Rugându-mă totdeauna în rugăciunile mele, ca să am cândva, cu voia lui Dumnezeu, bun prilej să vin la voi.

11. Căci doresc să vă văd, ca să vă dau ceva dar duhovnicesc spre întărirea voastră.

12. Şi aceasta, ca să mă mângâi împreună cu voi prin credinţa noastră laolaltă, a voastră şi a mea.

13. Şi nu vreau să nu ştiţi voi, fraţilor, că de multe ori m'am gândit să vin la voi, ca să aş şi între voi ceva roadă, ca şi între celelalte neamuri, dar am fost împiedecat până acum.

14. Dator sunt şi Ebrailor şi barbarilor, înţelepţilor şi neînţelepţilor,

15. Astfel că, după mine, sunt gata să vă binevestesc şi vouă, celor din Roma.

16. Căci nu mă ruşinez

de Evangheha lui Hristos, pentru că puterea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede. Iudeu lui mai întâi și apoi Elinului.

17. Căci dreptatea lui Dumnezeu se descoperă în ea din credință, precum este scris: «Iar dreptul din credință va fi viu».

18. Pentru că se descoperă mânia lui Dumnezeu din cer peste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, care țin adevărul supt nedreptate.

19. Pentru că ce este cunoscut al lui Dumnezeu este învederat întru ei, căci Dumnezeu le-a arătat lor.

20. Pentru că cele nevăzute ale lui se văd dela zidirea lumii, înțelegându-se din făpturi, adică veșnicia lui putere și dumnezeire, așa că ei nu mai au cuvânt de apărare.

21. De vreme ce cunoșcând pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu l-au mărit sau l-au mulțumit, ci au răstăcut în cugetele lor și s'a întinecat inima lor cea neînțeleșătoare.

22. Zicând că sunt înțelepți, au înnebunit.

23. Și au schimbat mărirea lui Dumnezeu cel nestricăcios, în asemănarea chipului omului celui stricăcios și al pășurilor și al celor cu patra picioare și al târtoarelor.

24. Pentru aceea i-a și lăsat Dumnezeu în poftele inimilor lor întru necurăție, ca să se necinstească trupurile lor între ei.

25. Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și au cinstit făptura și i-au slujit ei în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci, amin.

26. Pentru aceea i-a lăsat pe ei Dumnezeu în patimi de ocară, căci ei femeile lor și-au schimbat rândniala firească cu cea ce este împotriva firii;

27. Asemenea și bărbații, lăsând rândniala cea după fire a părții femeiești, s'au aprins în pofta lor unul către altul, săvârșind rușinea bărbați cu bărbați și luând în ei răsplătirea ce li se cădea a răstăcirii lor.

28. Și prerau ei n'au încercat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, așa i-a lăsat și Dumnezeu pe ei cu mintea neîncercată, ca să facă cele ce nu se cade.

29. Fînd plini de toată nedreptatea, de desfrâu, de violenție, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ură, de ceartă, de înșelăciune, de răvăruri rele;

30. Bărfitori, grăitori de rău, uritori de Dumnezeu, ocăritori, semeți, truși, născocitori de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, călcă-

tori de cuvânt, fără dragoste, neîmpăcați, nemilostivi;

32. Care cunoscând dreptatea lui Dumnezeu, că cei ce fac unele ca acestea sunt vrednici de moarte, nu numai că fac ei aceasta, ci încă le și încuviințează celor care le fac.

Judecata ce se aduce asupra lui Israel că nu pășeste legea.

2. 1. Pentru aceea ești fără cuvânt de răspuns, omule, tu cel ce judeci, căci, în ceea ce judeci pe altul, te osândești pe tine însuși, pentru că aceleași lucruri faci și tu, cel care judeci.

2. Și știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr față de cei ce fac unele ca acestea.

3. Și care socotești tu, omule, cel care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, și faci tu însuși aceleași lucruri, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau disprețuiești bogăția bunătății lui și îngaduiești și îndelungă răbdare, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te aluce la pocăință?

5. Dar după impietirea ta și nepocăita inimă, îți aduni ție mânia în ziua mâniei și a descoperirii

dreptei judecăți a lui Dumnezeu.

6. Care va da fiecăruia după faptele lui:

7. Celor ce prin răbdarea lucrului bun caută slavă și cinste și nestricăciune, viața veșnică;

8. Iar celor împotriviți, care nu se supun adevărului, dar se supun nedreptății, mânie și urgie;

9. Necaz și strămtorare peste tot sufletul omului făcător de rău, al Iudeului mai întâi și apoi al Elinului;

10. Dar slavă și cinste și pace oricui face binele: Iudeului mai întâi și apoi Elinului,

11. Pentru că nu este pătimire la Dumnezeu.

12. Căci, căți au greșit fără lege, vor și pieri fără lege, și căți au greșit în lege, prin lege se vor judeca.

13. Pentru că nu auzitori legii sunt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndreptăți.

14. Căci, când păgânii, care n'au lege, din fire au ale legii, aceștia neavând lege, își sunt ei singuri lege.

15. Care avată țurta legii scrișă în inimile lor, împreună mărturisindu-le cugetul lor, și gândurile lor pârîndu-se între sine, sau și apărându-se.

16. În ziua când Dumnezeu va judeca, prin Iisus

Hristos, cele ascunse ale oamenilor, după Evanghelia mea.

17. Iată, tu te numești Iudeu și te rozi pe lege și te lauzi cu Dumnezeu.

18. Și cunoști voia lui și alegi cele de folos, fiind învățat din lege.

19. Și ești încredințat că ești povățuitor orbilor, lumină celor din întuneric.

20. Indreptător celor fără-de-minte, învățător pruncilor, având în lege dreptarul științei și al adovăruții.

21. Deci tu cel care înveți pe altul, nu te înveți și pe tine? Tu cel care povățuiești să nu fure, fură?

22. Tu cel care zici să nu preacurvească, preacurvești? Tu cel care urăștii idoli, furi cele sfinte?

23. Tu cel care te lauzi cu legea, necinstoști pe Dumnezeu prin călcarea legii?

24. «Căci numele lui Dumnezeu din cauza voastră este hulit între neamuri», precum este scris.

25. Pentru că tăierea-împrejur folosește, dacă faci legea; dar dacă ești călcător de lege, tăierea te împrejur s'a făcut nețâiere împrejur.

26. Deci dacă cel cu nețâierea-împrejur va păzi o-rânduirile legii, au nu se va socoti nețâierea lui în împrejur ca tăiere-împrejur?

27. Și te va judeca nețâierea-împrejur cea din fire, care împlinește legea, pe tine, care, prin slovă și prin tăierea-împrejur, ești călcător de lege.

28. Căci nu cel arătat pe dinafară este Iudeu, nici cea arătată pe dinafară în trup este tăiere-împrejur.

29. Ci cel într-o ascuns, acela este Iudeu, și tăierea-împrejur este cea a inimii în duh, iar nu în slovă, a căruia laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

Apostolul amenință cu judecata lui Dumnezeu. Iudeii se laudă în deșert cu legea și cu tăierea-împrejur, căci mântuirea este prin har.

3. 1. Ce are deci mai mult Iudeul? Sau care este folosul tăierii-împrejur?

2. Mult, în tot chipul; întâi, pentru că lor li s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Căci ce este dacă n'au crezut unii? Au doară necredința lor va nimici credința lui Dumnezeu?

4. Să nu fie, ci Dumnezeu fie socotit adevărat, iar tot omul mincinos, precum este scris: «Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale și să biruești când vei judeca țiu».

5. Iar dacă nedreptatea

noastră învederează dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva este nedrept Dumnezeu, care a duce mânia? — Ca un om grăiesc —

6. Să nu fie, că atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Căci dacă adevărul lui Dumnezeu a prisosit în minciuna mea spre mărirea lui, pentru ce mai sunt judecat și eu ca un păcătos?

8. Și de ce nu facem cele rele, ca să vină cele bune, precum suntem lăluați și precum zic unii că grămim noi? — a căror osândă este dreaptă.

9. Dar ce? Trecem noi înaintea lor? Nicidecum, pentru că mai înainte am învinuit și pe Iudei și pe Elmi, că toți sunt sub păcat.

10. Precum esto scris: «Nu este drept niciunul.

11. Nu este cel ce înțelege, nu este cel ce caută pe Dumnezeu.

12. Toți s'au abătut, împreună nețebnici s'au făcut. Nu este cel ce face bunățate, nu este până la unul.

13. Groapă deschisă este gâtul lor, cu limbile lor violente, venin de aspidă subț buzele lor,

14. A căror gură este plină de blestem și de amărăciuni.

15. Grabnice sunt picioarele lor să verse sânge, 16. Pustire și nenorocire în căile lor

17. Și calca păcni n'au cunoscut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Dar știm că cele ce spune legea, spune celor ce sunt în lege, ca să se astupe orice gură și să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu toată lumea.

20. Pentru că din faptele legii nu se va îndreptăți niciun trup înaintea lui, căci prin lege este cunoașterea păcatului.

21. Dar acum dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat în afară de lege, fiind mărturisită de lege și de prooroci,

22. Dreptatea lui Dumnezeu prin credința lui Iisus Hristos la toți și peste toți cei ce cred, căci nu este deosebire.

23. Pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de mărirea lui Dumnezeu,

24. Indreptându-se în dar cu harul lui prin răscumpărarea în Hristos Iisus,

25. Pe care l-a rânduit Dumnezeu curățire prin credință întru sângele lui, spre arătarea dreptății lui, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute,

26. Întru îngăduința lui

Dumnezeu, spre arătarea încreptății lui în vremea de acum, ca sa fie el drept și îndreptățind pe cel ce este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lauda? S'a înlăturat. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28. S'acutur deci că prin credință se va încreptăți omul, fără faptele legii.

29. Aici doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Nu și al păgânilor? Da, este și al păgânilor;

30. Fiindcă unul este Dumnezeu, care va îndreptăți tăierea-împrejur din credință și netăierea-împrejur prin credință.

31. Stricăm deci legea prin credință? Să nu fie, ci întărim legea.

Avraam chip și pildă de îndreptățirea prin credință.

4 1. Deci ce vom zice că a dobândit după trup părintele nostru Avraam?

2. Căci după Avraam s'a îndreptățit din fapte, are laudă, dar nu față de Dumnezeu.

3. Pentrucă ce zice Scriptura? «Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit spre îndreptățire».

4. Celui care face fapte plata nu i se socotește după dar, ci după datorie.

5. Iar celui care nu face fapte, dar crede în cel ce

îndreptătește pe cel necredincios, i se socotește credința lui spre îndreptățire.

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește îndreptățirea fără fapte:

7. «Fericitii cei cărora li s'au iertat fără-de-legie și ale căror păcate s'au acoperit».

8. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Dumnezeu păcatul».

9. Deci fericirea aceasta este numai pentru tăierea-împrejur, sau și pentru netăierea-împrejur? Căci zicem că s'a socotit lui Avraam credința spre îndreptățire.

10. Dar cum i s'a socotit? Fiind tăiat împrejur sau netăiat împrejur? Nu tăiat împrejur, ci netăiat împrejur.

11. Și a luat semnul tărierii-împrejur ca pecete a îndreptățirii credinței din netăierea-împrejur, ca să fie el părinte al tuturor celor ce cred prin netăierea-împrejur, pentru a li se socoti și lor spre îndreptățire.

12. Și părinte al tărierii-împrejur nu numai celor ce sunt din tăierea-împrejur, ei și celor ce umblă pe urmele credinței din netăierea-împrejur a părintelui nostru Avraam.

13. Căci nu prin lege s'a dat lui Avraam sau seminției lui făgăduința de a fi el moștenitor lumii, ci prin îndreptățirea credinței;

14. Pentrucă de sunt moștenitori cei din lege, s'a zădărnicit credința și s'a stricat făgăduința.

15. Căci legea aduce mânia; pentrucă unde nu este lege, acolo nu este nici călcarea de lege.

16. Pentru aceea (moștenirea) este din credință ca să fie după har, pentru a fi sigură făgăduința la toată seminția, nu numai la cea după lege, ci și la cea din credința lui Avraam, care este părinte al nostru al tuturor.

17. Precum este scris, că «tată al multor neamuri te-am pus», înaintea lui Dumnezeu, căruia a crezut, celui ce înviază morții și chiamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi;

18. Care mai presus de nădejde a crezut cu nădejde, că va fi părinte al multor neamuri, după cum i s'a zis: «Așa vor fi urmașii tăi».

19. Și nestăbind în credință, nu s'a uitat la trupul său amorțit, fiind mai de o sută de ani, nici la amorțirea pântecelui Sarei,

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredința, ci s'a

întărit cu credința, dându-mărire lui Dumnezeu.

21. Și fiind încredințat că ceea ce i a făgăduit, poate să și facă;

22. Pentru aceea i s'a și socotit spre îndreptățire.

23. Și nu s'a scris numai pentru el, că i s'a socotit spre îndreptățire.

24. Ci și pentru noi, căroră ni se va socoti, celor ce credem în cel ce a înviat din morți pe Iisus Hristos Domnul nostru.

25. Care s'a dat pentru greșelile noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră.

Roadele îndreptățirii prin credință. Adam și Hristos.

5 1. Fiind deci îndreptățiți din credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos.

2. Prin care am avut și apropiere prin credință la harul acesta în care stăm, și ne laudăm cu nădejdea mării lui Dumnezeu.

3. Și nu numai atât, ci ne și laudăm în necazuri, știind că necazul aduce răbdare,

4. Iar răbdarea încercare, iar încercarea nădejde,

5. Iar nădejdea nu rușinează, pentrucă dragostea lui Dumnezeu s'a revărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt cel dat nouă.

6. Pentru că Hristos, înca fiind noi neputincioși, a murit la timp pentru cei necredincioși.

7. Căci abia de va muri cineva pentru un drept, dar pentru cel bun poate îndrăznește cineva să moară.

8. Dumnezeu arată dragostea sa față de noi prin aceea că, încă fiind noi păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

9. Cu mult mai vădit deci acum, fiind îndreptățiți prin sângele lui, ne vom mântui prin el de mânia;

10. Căci dacă, vrăjmași fiind, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu mult mai vădit, împăcați fiind, ne vom mântui întru viața lui.

11. Și nu numai atât, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am primit acum împăcarea.

12. Pentru aceea, așa cum printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii prin cel în care toți au păcătuit;

13. Căci până la lege păcatul era în lume, dar păcat nu se socotește, când nu este lege.

14. Ci a împărățit moartea dela Adam până la Moise și peste cei ce n'au

păcătuit după asemănarea gregalei lui Adam, care era chip al celui viitor.

15. Dar cu harul nu este cum este cu gregala; căci de au murit cei mulți prin gregala unuia, cu mult mai vădit harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui om, Iisus Hristos, s'a înmulțit pentru mulți.

16. Și darul nu este ca printr'unul, care a păcătuit, căci judecata dintr'unul este spre osândire, iar harul din multe greșeli spre îndreptare.

17. Căci dacă pentru gregala unuia, moartea a împărățit printr'unul, cu mult mai vădit cei ce au luat prisosința harului și a darului îndreptării vor împărăți în viață prin cel unul Iisus Hristos.

18. Deci dar, precum prin gregala unuia a venit osândă pentru toți oamenii, așa și prin îndreptarea unuia a venit îndreptățirea vieții pentru toți oamenii.

19. Căci precum pentru neascultarea unui om s'au făcut păcătoși cei mulți, așa și prin ascultarea unuia se vor face drești cei mulți.

20. Însă legea s'a alăturat și ea, ca să se înmulțească păcatul. Și unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul.

21. Pentru ca, precum a împărățit păcatul spre

moarte, așa și harul să împărătească prin dreptate spre viață veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Lucrarea faptelor bune ce se cuvine să urmeze credinței. Indemnare la viața duhovnicească.

6. 1. Ce vom zice deci? Rămănea-vom în păcat, ca să se înmulțească harul?

2. Să nu fie. Cei care am murit păcatului, cum vom mai trăi în el?

3. Au nu știți, că ori câți ne-am botezat în Iisus Hristos, în moartea lui ne-am botezat?

4. Ne-am îngropat prin botez împreună cu el în moarte, pentru ca așa cum Hristos s'a sculat din morți prin mărirea Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții.

5. Căci dacă ne-am făcut împreună odrășliți cu ase-mănarea morții lui, atunci vom fi părtași și învierii lui.

6. Știind aceasta, că omul nostru cel vechi s'a răstignit împreună cu el, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai sluji noi păcatului,

7. Pentru că cel care a murit este desvinovățit de păcat.

8. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, cre-

dem că vom și viețui împreună cu el.

9. Știind că Hristos înviat din morți nu mai moare, că moartea nu l mai stăpânește.

10. Căci ce a murit, a murit păcatului odată pentru totdeauna, iar ce viețuiește, viețuiește lui Dumnezeu.

11. Așa și voi socotiți-vă a fi morți păcatului, viețuind însă lui Dumnezeu în Iisus Hristos, Domnul nostru.

12. Să nu împărătească deci păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să-l ascultați pe el în poftele lui.

13. Nici să nu vă faceți mădularele voastre arme de nedreptate păcatului, ci să vă înfrânați înaintea lui Dumnezeu ca din morți vii și mădularele voastre arme de dreptate lui Dumnezeu.

14. Căci păcatul nu vă stăpânește pe voi, pentru că nu sunteți sub lege, ci sub har.

15. Ce deci? Să păcătuiți, pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Să nu fie.

16. Nu știți că celui ce vă dați spre ascultare robi, sunteți robi aceluia pe care îl ascultați: sau păcatului spre moarte, sau ascultării spre îndreptățire?

17. Mulțumim însă lui Dumnezeu, că ați fost

robi ai păcatului, dar ați ascultat din inimă după chipul învățării în care v'ati format.

18 Și izbăvind-vă de păcat, v'ati făcut robi în dreptății.

19. Omenește grăse, pentru slăbiciunea trupului vostru, că precum v'ati făcut mădularile voastre roabe necurăției și fără-de-legi spre fără-de-lege, așa să vă faceți acum mădularile voastre roabe îndreptății spre sfințire.

20. Căci când erăți robi ai păcatului, erăți slobozi cât privește îndreptățirea.

21. Ce roadă ați avut deci atunci în cele de care acum vă rușinați? Căci sfârșitul aceloră este moartea.

22. Iar acum izbăvind-vă de păcat și făcându-vă robi lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iar sfârșitul vieții veșnice.

23. Pentrucă plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu este viața veșnică în Iisus Hristos, Domnul nostru.

Orândă păcatului sub lege. Slăbiciunea firii omului, împiedicându-l să împlinească legea, aduce moarte.

7 1. Au nu știți, fraților, — căci celor ce cunosc legea grăiesc — că

legea stăpânește pe om, atât timp cât trăiește?

2. Căci femeia cu bărbat este legată prin lege de bărbat cât trăiește el; iar dacă bărbatul i-a murit, este deslegată de legea bărbatului.

3. Drent aceea, trăind în bărbat, se cheamă preacurvă de va fi cu alt bărbat; iar de îi va muri bărbatul, sloboadă este după lege, nefiind preacurvă, dacă în alt bărbat.

4. Așa că, frații mei, și voi ați fost omorâți pentru lege prin trupul lui Hristos, spre a fi ai altuia, al celui ce a înviat din morți. Ca să aducem roadă lui Dumnezeu,

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor cele prin lege lucrau în mădularile noastre, ca să aducă roada morții;

6. Iar acum ne-am desființat de lege, murind celei în care eram ținuți, ca să slujim într-o înnoirea duhului. Iar nu într-o vechime a slovei.

7. Ce vom zice deci? Au doară legea este păcat? Să nu fie. Dar n'am cunoscut păcatul decât prin lege, căci nici pofta nu aș fi știut-o, de n'ar fi zis legea: «Să nu poftesti».

8. Dar păcatul luând pricină prin poruncă, a lucrat în mine toată pofta; căci fără lege păcatul era mort.

9. Si eu trăiam oarecând fără lege, dar, venind porunca, păcatul a înviat.

10. Iar eu am murit și mi s'a aflat a fi spre moarte porunca cea dată spre viață;

11. Căci păcatul, luând pricină prin poruncă, m'a amăgit și prin ea m'a omorât.

12. Așa că legea este sfântă și porunca sfântă și dreaptă și bună.

13. Deci ceea ce era bun mi s'a făcut mie moarte? Să nu fie. Ci păcatul, ca să se arate păcat, mi-a adus moarte prin ceea ce era bun, ca să se facă peste măsură păcătos păcatul prin poruncă.

14. Căci știm că legea este duhovnicească, dar eu sunt trupesc, vândut sub păcat.

15. Pentrucă ceea ce fac nu știu, căci nu săvârșesc ceea ce voiesc, ci ceea ce urăsc, aceea fac.

16. Iar de fac ceea ce nu voiesc, recunosc că legea este bună.

17. Dar acum nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

18. Pentrucă știu că nu locuiește în mine, adevăr în trupul meu, ce este bun; căci a voi se afla în mine, dar a face binele nu aflu;

19. Căci nu fac binele pe care-l voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârșesc.

20. Iar de fac ceea ce nu voiesc eu, iată, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

21. Găsesc deci în mine, care voiesc să fac binele, legea că răul este legat de mine.

22. Căci după omul cel dinăuntru, mi bucur de legea lui Dumnezeu.

23. Dar văd altă lege în mădularile mele, luptându-se împotriva legii minții mele și dându-mă rob legii păcatului, care legea este în mădularile mele.

24. Om necurcit ce sunt! Cine mă va izbăvi de trupul morții acestuia?

25. Mulțumesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Deci dar eu însumi slujesc cu mintea moa legii lui Dumnezeu, iar cu trupul legii păcatului.

Schimbarea patimilor prin victorie după duh. Mângâierea celor ce suferă prin arătarea slavei sfinților. Dragostea către Hristos.

8 1. Drept aceea, nici orândă nu este acum pentru cei ce sunt în Hristos Iisus, care nu umblă după trup, ci după duh;

2. Căci legea duhului vieții în Hristos Iisus m'a izbăvit de legea păcatului și a morții.

3. Pentrucă - ceea ce eu era cu neputință legat, fiind

slabă prin trup — Dumnezeu, trimițând pe Fiul său întru asemănarea trupului păcatului și pentru păcat, a osândit păcatul în trup.

4. Pentru ca îndreptarea leii să se împlinească în noi, care nu umblăm după trup, ci după duh.

5. Căci cei ce sunt după trup gândesc cele ale trupului, iar cei ce sunt după duh, cele ale duhului:

6. Pentru că gândul trupului este moarte, iar gândul duhului vicație și pace.

7. Pentru că gândul trupului este vrăjmășie lui Dumnezeu, căci nu se supune legii lui Dumnezeu, că nici nu poate,

8. Și cei ce sunt în trup nu pot să placă lui Dumnezeu;

9. Dar voi nu sunteți în trup, ci în duh, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar de nu are cineva Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar dacă Hristos este în voi, trupul este mort pentru păcat, iar duhul este viață pentru îndreptățire.

11. Iar dacă Duhul celui ce a înviat pe Iisus din morți locuiește în voi, cel ce a înviat pe Hristos din morți va face vii și trupurile voastre cele muritoare, locuind în voi Duhul lui

12. Drept aceea, fraților datori suntem nu trupului,

ci să viețuim după trup;

13. Căci dacă viețuim după trup, veți muri, iar de veți omori cu Duhul faptele trupului, veți trăi.

14. Căci, căți sunt mănăși de Duhul lui Dumnezeu, sunt fi ai lui Dumnezeu,

15. Pentru că n'ați luat iarăși duhul robiei spre temere, ci ați luat Duhul înfierii, întru care strigăți: Avva, Părinte.

16. Insuși acest Duh mărturisește împreună cu duhul nostru, că suntem fii ai lui Dumnezeu.

17. Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori; moștenitori adevați ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos, dacă pătimim împreună cu el, ca să ne și proclamăm împreună cu el.

18. Căci scotocesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi.

19. Pentru că nădejdea cea dornică a făpturii așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

20. Căci făptura s'a supt deșertăciunii, nu de viață, ci pentru cel ce a supt-o.

21. Spre nădejdea, că și făptura însăși se va slobozi din robia stricăciunii, spre dobozenia mării fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată

făptura împreună suspină și împreună are durere până acum;

23. Și nu numai atât, ci și noi, care avem părğa Duhului, și noi însime suspinăm în noi, așteptând în firea, izbăvirea trupului nostru.

24. Căci prin nădejde ne am mântuit; însă nădejdea care se vede nu este nădejde, căci ceea ce vede cineva pentru ce ar nădăjdui?

25. Iar dacă nădăjdum ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare.

26. Deasemenea și Duhul vine în ajutor slăbiciunii noastre, pentru că nu știm ce anume să ne rugăm, și însuși Duhul se roagă pentru noi cu suspirii negrăite;

27. Iar cel care cercetează inimile știe ce este cugetul Duhului, că după Dumnezeu se roagă pentru științi.

28. Și știm că celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate le ajută spre bine, celor care sunt chemați după voința lui;

29. Că pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, ca să fie el întâi-născut între mulți frați.

30. Iar pe care i-a hotărât mai înainte, i-a și chemat, și pe care i-a che-

mat, i-a și îndreptățit, iar pe care i-a îndreptățit, pe aceștia i-a și salvat.

31. Ce vom zice deci față de acostas? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Eh, care nu a cruciat pe Fiul său, ci i-a dat pentru noi toți, cum să nu ne și dăruiască toate împreună cu el?

33. Cine va aduce pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptățește.

34. Cine este cel ce osândoste? Hristos cel ce a murit și mai ales a și înviat, care și este de-a-dreapta lui Dumnezeu, care se și roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strămtorarea, sau gura, sau foamea, sau golăteala, sau sabia?

36. Precum este scris, că «pentru tine suntem oinoștrii toată ziua. Scoteți am fost ca niște oi de jun-gleră».

37. Dar în acestea toate biruim cu prisosință pentru cel ce ne-a iubit pe noi,

38. Căci sunt încredințat, că nici moartea, nici viața, nici ingerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare, 39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare, nu va putea să ne

despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Iristos Iisus, Domnul nostru.

Israel cel oărut s'a lepădat. Chemarea neamurilor. Israelul cel adevărat.

9. 1. Spun adevărul în Iristos, nu mint, martor fiindu-mi și cugetul meu în Domnul Sfânt,

2. Că mare înu. esto întristarea și neîncredință durerea inimii;

3. Căci aș fi dorit să fiu eu însuși anatema dela Iristos pentru frații mei, cei de un neam cu mine după trup,

4. Care sunt Israeliteni, ale cărora sunt înfierarea și slava și legămintele și darea legii și slujba dumnezeiască și făgăduințele,

5. Ai cărora sunt părinții și dintre care este Iristos după trup, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat în vezi, amin.

6. Nu că ar fi căzut cuvântul lui Dumnezeu, căci nu toți din Israel sunt și Israel,

7. Nici pentru că sunt urmașii lui Avraam, sunt toți fii, ci, întru Isaac, a zis, se vor chema ție urmași;

8. Adecă: Nu cei care sunt fil ai trupului sunt fii ai lui Dumnezeu, ci fii făgăduinței se socotesc ca urmași.

9. Că al făgăduinței este cuvântul acesta: «(La anul) pe vremea aceasta voi veni și Sara va avea fiu».

10. Și nu numai ea, ci și Rebeca având copii dela unul, dela Isaac părintele nostru;

11. Căci nefiind încă născuți fiii și nefăcând ei ceva bine sau rău, pentru ca să rămână rănduiala lui Dumnezeu cea după alegere nu din fapte, ci dela cel ce chiamă,

12. I s'a zis ei că cel mai mare va sluji celui mai mic;

13. Precum este scris: «Pe Iacob am iubit, iar pe Isav l-am urât».

14. Ce vom zice deci? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Căci lui Moise fi și el: «Voiu milui pe cine miluiesc, și mă voiu îndura de cine mă îndur».

16. Deci dar nu este nici dela cel ce vrea, nici dela cel ce aleargă, ci dela Dumnezeu care miluiește;

17. Căci zice lui Paulon Scriptura, că «spre însăși aceasta te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și ca să se vestească numele meu în tot pământul».

18. Deci dar pe cine vrea miluiește, și pe cine vrea împietrește.

19. Îmi vei zice deci: De ce mai dojeneste? Căci voi

lui cine i a stat împotrivă?

20. Dar, omule, tu cine ești, care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? An doară va zice făptura celui ce a făcut-o: Pentru ce m'ai făcut așa?

21. Au n'are putere o larul peste lut, ca din aceeași frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Ce poți zice, dacă Dumnezeu, vrând să-și arate mânia și să-și descopere puterea, a suferit întru îndelungă răbdare vasa ale mâniai, gătite spre pierire?

23. Și și-a arătat bogăția mării sale spre vasa ale miliei, pe care le-a pregătit spre mîrire?

24. Adecă pe noi, pe care ne-a și chemat nu numai din Iudei, ci și dintru păgâni,

25. Precum și la Osie zice: «Chema-vou pe cel ce nu este poporul meu, poporul meu și pe cea ne-îubită, iubită».

26. Și va fi în locul unde s'a zis lor: Nu voi sunteți poporul meu, acolo se vor chema fii ai lui Dumnezeu celui viu.

27. Iar Isara strigă pentru Israel: «De va fi numărul fiilor lui Israel ca nisipul mării, rămășița se va mântui».

28. Pentru că săvârșind deplin și iute cuvântul în

tru dreptate, îl va săvârși iute Domnul pe pământ».

29. Și precum a zis mai înainte Isara: «De nu ne-a fi lăsat nouă Domnul Sa vaot urmași, ne-am fi făcut ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora».

30. Ce vom zice deci? Că păgânii, care nu umblau după îndreptățire, au dobândit îndreptățirea, însă îndreptățirea care este din credință;

31. Iar Israel, urmărind legea îndreptăcirii, n'a ajuns la legea îndreptăcirii.

32. Pentru cei Pentru că o urmărea nu din credință, ci ca din faptele legii, căci s'au poticnit de piatra poticnirii.

33. Precum este scris: «Iată, pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală, și tot cel ce va crede în el nu se va rușina».

Iudeii caută îndreptățirea din faptele legii, iar nu din sfârșitul legii, care este Iristos. Descobirea între îndreptățirea din lege și cea din credință, care este deosebită și Iudeului și păgânului.

10. 1. Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea cea către Dumnezeu pentru Israel este spre mântuire.

2. Căci le mărturisesc:

că au dragostea lui Dumnezeu, dar nu cu pricepere,

3. Pentrucă necunoscând îndreptăţirea lui Dumnezeu şi căutând să-şi întemeieze îndreptăţirea lor, nu s'au supus îndreptăţirii lui Dumnezeu;

4. Căci sfârşitul legii este Hristos, spre îndreptăţirea tot celui ce crede.

5. Că Moise scrie despre îndreptăţirea din lege, că comul care va face acestea, viu va fi prin el;

6. Iar îndreptăţirea din credinţă aşa zice: «Să nu zici în inima ta: cine se va sui la cer?» ca adică să coboare pe Hristos,

7. «Sau cine se va coborî în adânc?» ca adică să ridice pe Hristos din morţi.

8. Dar ce zice? «Aproape este de tine cuvântul, în gura ta şi în inima ta», adică: cuvântul credinţei pe care-l propovăduim.

9. Că de vei mărturisii cu gura ta pe Domnul Iisus şi vei crede în inima ta, că Dumnezeu l-a înviat din morţi, te vei mântui;

10. Căci cu inima se crede spre îndreptăţire, iar cu gura se mărturiseşte spre mântuire.

11. Pentrucă zice Scriptura: «Tot cel ce crede în el nu se va rusina»

12. Căci nu este deosebire între Iudei şi Elini, pentrucă acelaşi este Domnul tuturor, care îmbogă-

teşte pe toţi cei ce-l chină,

13. «Căci origine va chema numele Domnului, se va mântui».

14. Dar cum vor chema pe cel în care n'au crezut? Şi cum vor crede în cel despre care n'au auzit? Şi cum vor auzi fără propovăduitor?

15. Şi cum vor propovădui, de nu se vor trimite? Precum este scris: «Cât sunt de frumoaşa picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc cele bune!».

16. Dar nu toţi au ascultat de Evanghelie, căci Isaia zice: «Doamne, cine a crezut celor auzite dela noi?»

17. Deci credinţa este din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.

18. Dar zic eu: Au doară n'au auzit? Dimpotrivă, «în tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cîntărele lor».

19. Dar mai zic: Au Israel n'a înţeles? Moise zice cel dintâi: «Eu voi înălţa răvna voastră spre cel ce nu este un neam, vă voi mânia pe un neam neînţelegător»;

20. Iar Isaia îndrăzneşte şi zice: «Am fost aflat de cel ce nu mă caută, n'am făcut arătat celor ce nu întrebă de mine».

21. Iar către Israel zi-

ce: «Toată ziua am întins mâinile mele către un popor neascultător şi împotrivă grăitor».

Alegerea unei părţi din Iudei spre mântuire prin credinţa în Hristos. Lăsarea altei părţi în orbire, luând pe păgâni. În demnare acestora spre a nu se semeţi, căci la urmă şi Iudeii se vor mântui.

11. 1. Zic deci: Au doară a lepădat Dumnezeu pe poporul său? Să nu fie. Căci şi eu sunt Israelit din urmaşii lui Avraam, din seminţia lui Veniamin.

2. Nu a lepădat Dumnezeu pe poporul său, pe care l-a cunoscut mai înainte. Au nu ştii ce zice Scriptura de Ilie, cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israel, zicând:

3. «Doamne, pe proorocii tăi i-au omorît şi altarele tale le-au dărâmat şi eu am rămas singur şi eu caută sufletul meu?»

4. Dar ce îi zice dumnezeiescul răspuns? «Păstru tu am şapte mii de bărbaţi, care nu şi-au plecat genunchiul înaintea lui Baal».

5. Aşa dar este şi în vremea de acum o rămăgă după alegerea harului;

6. Şi dacă este după har, nu mai este din fapte, altfel harul n'ar mai fi har;

iar dacă este din fapte, nu mai este har, altfel fapta nu ar mai fi faptă.

7. Ce deci? Ceea ce căuta Israel, aceea n'a dobândit, iar cei aleşi au dobândit şi ceilalţi s'au împotrit.

8. Precum este scris: «Datu le-a lor Dumnezeu duh de amorţire, ochi ca să nu vadă şi urechi ca să nu audă, până în ziua de astăzi».

9. Şi David zice: «Facă-se masa lor cursă şi laş şi aminteală şi răsplătire lor; întunece-se ochii lor ca să nu vadă, şi spinarea lor încovoale-o pentru totdeauna».

11. Zic eu deci: Au doară s'au poticnit, ca să cadă? Să nu fie, ci prin poticnirea lor s'a făcut mântuire păgânilor, ca să atâşe răvna lor.

12. Şi dacă poticnirea lor este bogăţie lumii şi înlesnirea lor bogăţie păgânului, cu cât mai mult mântuirea lor?

13. Căci vă zic vouă, păgânului: Întru cât sunt eu apostol al păgânului, slăvesc slujba mea,

14. Poate voi face răvitori pe cei din neamul meu şi voi mântui pe unii din ei.

15. Căci dacă lepădarea lor este împăcarea lumii, ce va fi primirea lor, decât viaţă din morţi?

16. Că de este pârgha (de fănnă) sfântă, este și frământătura, și de este rădăcina sfântă, sunt și ramurile;

17. Și de s'au rupt unele din ramuri, iar tu, măslin sălbatic fiind, te-ai altoit pe ele și te-ai făcut partaș rădăcinii și grăsimii măslinului;

18. Nu te mândri față de ramuri. Iar dacă te mândrești, nu porți tu rădăcina, ci rădăcina pe tine.

19. Dar vei zice: S'au rupt ramurile, ca să fiu altoit eu.

20. Bine, pentru necredință s'au rupt, iar tu prin credință stai. Nu te îngâmfa, ci teme-te.

21. Căci dacă Dumnezeu n'a crutat ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.

22. Vezi dar bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprimea cu cei ce au căzut, iar cu tine bunătate, dacă voi rămânea în bunătate, iar de nu, și tu vei fi tăiat.

23. Dar și aceia, Iacobi, nu vor rămânea în necredință, se vor altoi, căci Dumnezeu poate să i-altoiască iarăși.

24. Pentrucă dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic și ai fost altoit în măslin bun împotriva firii, cu cât mai vărtos aceștia, care sunt după

fire, vor fi altoiți în măslinul lor?

25. Pentrucă nu vreau să nu știți voi, fraților, taina aceasta, ca să nu vă socotiți aunguri înțelepți: că împietnire s'a făcut în parte lui Israel, până ce va intra tot numărul păgânilor,

26. Și așa tot Israelul se va mântui, precum este scris: «Veni-va din Sion izbăvitorul și va întoarce nelegiuirile dela Iacov;

27. Și acesta le este legământ dela mine, când voi ridică păcatele lor».

28. Cât privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași din pricina voastră, dar după alegere, ei sunt iubiți, pentru părinții lor,

29. Pentrucă Dumnezeu nu-și ia înapoi harurile și chemarea.

30. Căci așa cum: nici voi n'ați ascultat oarecând de Dumnezeu, iar acum ați fost miluiți prin neascultarea acestora,

31. Așa nici aceștia n'au ascultat acum, pentru că prin mila voastră să fie și ei miluiți;

32. Căci Dumnezeu a închinat pe toți în neascultare, ca pe toți să-i miluiască.

33. O, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de nepătrunse judecățile lui și de negăsit urma căilor lui!

34. «Căci cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine s'a făcut lui sfetnic?

35. Sau cine i-a dat lui mai înainte, ca să ia înapoi?»

36. Căci din el și prin el și intru el sunt toate. Lui fie mărirea în vece, amen.

Sfătuire pentru fapta bună față de Dumnezeu și de oameni.

12 1. Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfrânați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, ișine-plăcută lui Dumnezeu, ca închinarea voastră duhovnicească

2. Și să nu vă potriviți cu acest veac, ci schimbați-vă la față prin înnoirea minții voastre, ca să cunoașteți care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită;

3. Căci prin harul ce mi s'a dat sic fiecareia din voi, să nu cugete despre sine mai mult decât se cade să cugete, ci să cugete spre a fi înțelept, după măsura credinței împărțită de Dumnezeu fiecareia.

4. Căci precum într'un trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceeași lucrare,

5. Tot astfel cei mulți suntem un trup în Hristos,

și fiecare suntem mădulare unul altuia.

6. Și având daruri diferite după harul dat nouă, fie proorocie, după măsura credinței,

7. Fie slujire pentru a sluji, fie învățătură pentru cei ce învață,

8. Fie mângăiere pentru cei ce mângâie, bunătațe pentru cei ce dă, râvnă pentru cel întâi-stătător, voie bună pentru cel ce miluiește.

9. Dragostea să fie nefăcarnică. Urși răul, alipiți-vă de bine,

10. Iubiți-vă cu dragoste frățescă unii pe alții, luând înaintea unii altuia cu cinstirea,

11. Nепrecușându-vă cu răvna, arzând cu doliul, slujind Domnului,

12. Bucurându-vă în nădejde, răbdând în necaz, stăruind în rugăciune,

13. Fiind părtași la nevoile sfinților, căutând iubirea de străini.

14. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc, binecuvântați și pe blestemați.

15. Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.

16. Aveți aceleași gânduri unii pentru alții, nu vă gândiți la cele înalte, ci lăsați-vă duși spre cele smerite. Nu vă socotiți înțelepți voi înșivă.

17. Nu răsplătiți nimă-

nui rău pentru rău. Por-
tați grijă de cele bune în-
minte tuturor oamenilor.

18. De este cu putință,
cât pune de voi, fiți în pa-
ce cu toți oamenii.

19. Nu vă răzunați sin-
guri, iubitor, ci lăsați loc
mânii (lui Dumnezeu),
câci seria este: «A mea este
răzbușarea; eu voi răsplă-
ti, zice Domnul».

20. Dacă deci flămân-
zește vrăjmașul tău, dă-i
pâine; dacă însetează, dă-
să bea, căci făcând acca-
sta, grămădești carbuni de
foc pe capul lui.

21. Nu te lăsa biruit de
rău, ci biruește răul cu bi-
nele.

*Sfătuire la supunere, dra-
goste și alte fapte bune.*

13 1. Tot sufletul să se
supună stăpânirilor
mai înalte, căci nu este
stăpânire decât dela Dum-
nezeu, și stăpânirile care
sunt, dela Dumnezeu sunt
rânduite.

2. Așa că cel ce se îm-
potrivește stăpânirii, se îm-
potrivește rândului lui
Dumnezeu, iar cei care se
împotrivesc își vor lua o-
sândă.

3. Căci dregătorii nu sunt
fria pentru faptele bune,
ci pentru cele rele. Vrei să
nu-ți fie teamă de stăpâ-
nure? Fă binele și vei avea
laudă dela ea;

4. Căci îți este slujitoa-
re a lui Dumnezeu spre
bine. Iar de faci răul, to-
mete, că nu în zadar poar-
tă sabia, pentru că este slu-
jitoare a lui Dumnezeu,
răzbanătoare spre mânie
pe cel ce face răul.

5. De aceea trebuie să vă
supuneți, nu numai pentru
mânie, ci și pentru cugetul
vostriu.

6. Căci pentru aceasta
plătiți și dări, pentru că ei
sunt slujitori ai lui Dum-
nezeu, îndeleptindu-se a-
nume cu aceasta.

7. Dați deci tuturor cele
datorite: Celui cu darea,
darea; celui cu vama, va-
ma; celui cu frica, frica;
celui cu cinstea, cinstea.

8. Nu fiți datori nimă-
nui cu nimic, decât cu iu-
birea unuia față de altul,
căci cel ce iubeste pe al-
tul a împlinit legea.

9. Pentru că (poruncile):
«Să nu prăcurgești, să nu
ucizi, să nu furi, să nu fi
mărturie mincinoasă, să
nu poartestii și oricare altă
poruncă, se cuprind în a-
cest cuvânt, adică: «Să iu-
besti pe aproapele tău ca
pe tine însuși».

10. Dragostea nu face
rău aproapelui. Dragostea
este deci plinirea legii.

11. Și aceasta, cunoscând
vreamea, că este chiar cea-
sul ca să ne sculăm din
somon, căci acum mântuirea
este mai aproape de noi de-

cât când am primit credin-
ța.

12. Noaptea este înain-
tată, iar ziua s'a apropiat.
Să lepădăm deci lucrurile
întunecului și să ne îm-
brăcăm cu armele luminii.

13. Să umblăm cuviincios,
ca ziua, nu în ospete și în
beții, nu în desfrânări și în
fapte de rușine, nu în
ceartă și în pismă.

14. Ci îmbrăcați-vă în
Domnul Iisus Hristos, și
grija de trup să nu o pre-
faceți în poftă.

*Despre cei slabi în credin-
ță. Să nu ne judecăm unul
pe altul. Despre pace. Să
nu smintim pe frați.*

14 1. Pe cel slab în cre-
dință primiți-l, fără
să-i judecați gândurile.

2. Că unul crede că va
mânca de toate, iar cel slab
mănâncă legume.

3. Cel ce mănâncă să nu
defaimă pe cel ce nu mănâ-
ncă, și cel ce nu mănâ-
ncă să nu osândească pe
cel ce mănâncă, pentru că
Dumnezeu l-a primit la
sine.

4. Tu cine ești care ju-
deci slugă străină? Pentru
stăpânul său stă ca bine
sau cade. Și va sta, căci
Dumnezeu poate să o facă
și stă.

5. Unul deosebeste o zi
de alta, iar altul judecă
tote zilele la fel. Fiecare

să fie deplin încredințat
în cugetul său.

6. Cel ce ține ziua, Dom-
nului o ține, și cel ce nu
ține ziua, Domnului nu o
ține. Și cel ce mănâncă, pen-
tru Domnul mănâncă, pen-
tră mulțimește lui Dum-
nezeu, și cel ce nu mănân-
că, pentru Domnul nu mănâ-
ncă, și mulțimește lui
Dumnezeu.

7. Căci nimeni dintre noi
nu trăiește pentru sine și
nimeni nu moare pentru
sine.

8. Căci dacă trăim, pen-
tru Domnul trăim, și dacă
murim, pentru Domnul mu-
rim; deci și dacă trăim și
dacă murim, al Domnului
suntom.

9. Căci și Hristos spre a-
ceasta a murit și a înviat
și a trăit, ca să domnească
și peste cei morți și peste
cei vii.

10. Dar tu, de ce judeci
pe fratele tău? Sau tu, de
ce defaimi pe fratele tău?
Căci toți ne vom înfățișa
înaintea judecării lui Hri-
stos.

11. Pentru că seria este:
«Viu sunt eu, zice Domnul,
că mie mi se va pleca tot
gonunchiul, și toată limba
se va mărturisi lui Dum-
nezeu».

12. Deci dar fiecare din
noi va da seama de sine
înaintea lui Dumnezeu.

13. Să nu ne mai jude-
căm dar unul pe altul, ci

acena mai ales chibzuți, să nu puneți fratelui pie-dea sau sîntea.

11. Știu și sunt încre-dințat în Domnul Iisus, că nimic nu este spurcat prin sine, decât numai pentru cel ce i se pare a fi ceva spurcat; pentru acela este spurcat;

15. Dar dacă fratele tău se mănăste din pricina mîncării, atunci nu mai umblă potrivit dragostei. Nu pierde cu mîncarea ta pe acela, pentru care Hristos a murit.

16. Să nu fie deci defăimatul bunul vostru.

17. Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mîncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt;

18. Căci cel ce slujește lui Hristos întru acestea este bine-plăcut lui Dumnezeu și încercat pentru oam-neni.

19. Deci dar să urmă-m cele ale păcii și cele spre zidirea unuia de către al-tul.

20. Nu strica lucrul lui Dumnezeu pentru mîncare. Toate sunt curate, dar este rău pentru omul care mănăncă spre sîntea.

21. Bine este să nu mănânci carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care fratele tău se potic-nește sau se smintește sau slăbește.

22. Ai tu credință? În-tine însuși să o ai înaintea lui Dumnezeu. Forcîc cel ce nu se osîndește pe sine în ceea ce alege.

23. Iar cel ce se îndo-veste cu gîndul cănd mănăncă, se osîndește, pen-trucă nu este din credință; și tot ce nu este din cre-dință, este păcat.

Urmarea blîndeței lui Hri-stos. Pavel arată slujba Evangheliei plîntă de el. Îndeamnă să se dea aju-toare la slujba.

15. 1. Datori suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor nepat-incioși și nu nouă înșine să plăcem,

2. Că fiecare din noi să cante să plîngă aproape-lui pentru zidire;

3. Căci și Hristos nu sîeși și-a plăcut, ci precum este scris: «Ochirile celor ce te ocărăse pe tine au că-zut asupra mea»;

4. Căci câte s'au scris mai înainte, spre învăță-tura noastră s'au scris, ca prin răbdare și mîngăierea Scripturilor să avem nă-dejde.

5. Iar Dumnezeul răb-dării și al mîngăierii să vă dea vouă să gîndiți la fel unil pentru alții în Hri-stos Iisus,

6. Pentru că toți într'un gînd să măriți cu o gură

pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hri-stos.

7. De aceea primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v'a primit pe voi, spre mărirea lui Dumnezeu.

8. Și eu zic că Iisus Hri-stos s'a făcut slujitor al tăierii împrejur pentru a devăralui lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părinților.

9. Iar neamurile să mă-rească pe Dumnezeu pentru milă, precum este scris: «Pentru aceasta te voi-lăuda între neamuri, Doam-ne, și voi cânta numele tău».

10. Și iarăși zice: «Veso-liți-vă, neamuri, cu poporul lui».

11. Și iarăși: «Lăudați pe Domnul toate neamuri-le, lăudați-l pe el toate po-poarele».

12. Și iarăși Isua zice: «Din rădăcina lui Iese va odrăslî un vlăstar, care se va ridica să domnească peste neamuri și neamurile vor nădăjdui întru el».

13. Iar Dumnezeul nă-dejdii să vă umple de toată bucuria și pacea în cre-dință, spre a prisiți voi în nădejde, cu puterea Duhu-lui Sfânt.

14. Și sunt încredințat eu însumi despre voi, fra-ții mei, că și voi sunteți plini de bunătate, plini de toată cinstința, putînd să

vă sfătuiți și unii pe alții. 15. Dar v'am scris, fra-ților, în parte cu ceva ma-multă îndrăzneală, ca și cum v'aș mai aduce amîn-te, pentru faptul dat mie de Dumnezeu.

16. Ca să fu slujitor al lui Iisus Hristos la păgân-i, îndeplinind slujba sfîntă a Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca prinosul păgân-ilor să fie bine primit, fi-înd sfințit de Duhul Sfînt.

17. Drept aceea am lau-dă întru Hristos Iisus în cele către Dumnezeu,

18. Căci nu voi putea să vorbesc ceva din cele ce n'a lucrat Hristos prin mine spre aducerea la a-scultare a neamurilor, cu cuvîntul și cu fapta,

19. Cu puterea somnlor și a minunilor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu, așa încît dela Ierusalim și im-prejur până în Ilirie, am propovednit pretutindeni Evanghelia lui Hristos,

20. Răvînd astfel să binevestesc unde fusese binevestit Hristos, ca să nu zidesc pe temelie străînă;

21. Că precum este scr.: «Cei cărora nu li s'a vestit despre el îl vor vedea și cei care n'au auzit vor în-telege».

22. De aceea am și fost împiedecat de multe ori, de a veni la voi,

23. Dar acum ne mai a-

vând loc în aceste laturi și având de mulți ani dorință să vin spre voi,

24. Când voi merge în Spania, voi veni la voi, căci am nădeide ca în trecere să vă văd și să fiu petrecut de voi acolo, după ce întâi mă voi bucura de voi măcar în parte.

25. Acum însă merg la Ierusalim, slujind sfinților,

26. Căci au binevoit Macodonia și Ahaia să adune ceva ajutor pentru săracii dintre sfinții dela Ierusalim.

27. Au binevoit și le sunt și datori, căci dacă păgânii s'au împărțit din cele duhovnicești ale lor, datori sunt și ei să le slujească în cele trupesti.

28. Săvârșind deci acosta și încredințându-le roada aceasta, voi trece pe la voi în Spania,

29. Și știu că venind la voi, voi veni cu bălsugul binecuvântării Evangheliei lui Hristos.

30. Dar vă rog, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru dragostea Duhului, ca împreună cu mine să vă nevoiți în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine,

31. Ca să scap de cei neascultători din Iudea și să fie slujirea mea în Ierusalim bine primită de sfinți,

32. Ca să vin la voi cu

bucurie prin voia lui Dumnezeu și să-mi găsească liniștea împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeuul păcii să fie cu voi cu toți. Amin.

Recomandarea Febei, diaconită a Bisericii din Chenchrea. Închindăciunea lui Pavel către toți.

16 1. Și vă înfățișez pe Febe, sora noastră, care este diaconită a Bisericii din Chenchrea,

2. Ca să o primiți în Domnul, după vrednicia sfinților și să-i fiți de ajutor la tot lucrul, în care ar avea nevoie de voi, căci și ea a fost de ajutor multora și mie însumi.

3. Imbrățișați pe Priscila și pe Acvila, tovarășii mei de lucru în Hristos Iisus,

4. Care și-au pus capul pentru sufletul meu, căroră nu numai eu singur le mulțumesc, ci și toate Bisericiile dintre păgâni,

5. Și Biserica din casa lor. Imbrățișați pe Epenet, iubitul meu, care este părgă Ahacii în Hristos.

6. Imbrățișați pe Mariam, care s'a ostenit mult pentru noi.

7. Imbrățișați pe Andronic și pe Iunia cei din neamul meu și tovarășii mei de robie, care sunt vestiți între apostoli și care în

intea mea au fost în Hristos.

8. Imbrățișați pe Amplie, iubitul meu în Domnul.

9. Imbrățișați pe Urban, cel împreună cu noi lucrător în Hristos și pe Stalus, iubitul meu.

10. Imbrățișați pe Apelles cel ales în Hristos. Imbrățișați pe cei din casa lui Aristobul.

11. Imbrățișați pe Irodion cel din neamul meu. Imbrățișați pe cei din casa lui Narcis, care sunt în Domnul.

12. Imbrățișați pe Trifona și Trifosa, care s'au ostenit în Domnul. Imbrățișați pe iubita Persada, care s'a ostenit mult în Domnul.

13. Imbrățișați pe Ruf, cel ales în Domnul și pe mama lui și a mea.

14. Imbrățișați pe Asincrit, pe Flegon, pe Erma, pe Patrova, pe Ernis și pe frații ce sunt împreună cu ei.

15. Imbrățișați pe Filolog și pe Iulia, pe Nireu și pe sora lui și pe Olimpan și pe toți sfinții cei împreună cu ei.

16. Imbrățișați vă anul pe altul cu sărutare sfântă. Vă imbrățișează Bisericiile lui Hristos.

17. Și vă rog, fraților, să vă păziți de cei ce fac desbinări și aminteli împotri-

va învățăturii pe care ați învățat-o și ferivi-vă de ei,

18. Căci unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pântecelui lor; și prin vorbe bune și plăcute înșală inimile celor simpli,

19. Căci ascultarea voastră este cunoscută de toți. Mă bucur deci de voi și voi iese să fiți înțelepți spre bine și nevinovați la rău,

20. Iar Dumnezeuul păcii vă adrobi pe Satana sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

21. Vă imbrățișează Timotei, tovarășul meu de lucru și Luciu și Iason și Sosipatru, cei din neamul meu.

22. Vă imbrățișez în Domnul și pe Tertiu, care am scris epistola.

23. Vă imbrățișează Gaius, gazda mea și a toată Bisericii. Vă imbrățișează Erast, vistiernicul cetății și fratele Cuartus.

24. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți. Amin.

25. Iar celui ce poate să vă întărească după Evanghelia mea și după propovăduirea lui Iisus Hristos, potrivit descoperirii tainei celei ascunse din timpuri veșnice,

26. Iar acum arătate și prin Scripturile proorocilor,

dapă porunca veşnicului Dumnezeu fiind cunoscută prin Iisus Hristos, fie mare în vezi. Amin.

EPISTOLA ÎNȚĂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel mulțumește lui Dumnezeu pentru credința Corintienilor. Mustră desbinările dintre ei din iubirea de slavă pentru înțelepciunea lumenească, punând în așteptare crucea Domnului ca adevărată înțelepciune.

1. Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sostan,

2. Bisericii lui Dumnezeu, care este în Corint, celor sfințiți în Hristos Iisus, celor numiți sfinți, împroună eu toți cei ce cheamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru:

3. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc totdeauna pentru voi Dumnezeui meu, pentru harul lui Dumnezeu dat vouă în Iisus Hristos,

5. Că în toate v'ati îmbogățit prin el, în tot

cuvântul și în toată cunoștința,

6. Așa cum mărturia lui Hristos s'a adevărit la voi,

7. Încât nu sunteți lipsiți de niciun har, așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos,

8. Care vă va și întări până la sfârșit, spre a fi nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la împărțirea cu Fiul său, Iisus Hristos, Domnul nostru.

10. Vă rog, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie între voi desbinări, ci să fiți strâns uniți într'un gând și într'o părere;

11. Căci mi s'a făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin cei ai Hloe, că sunt între voi certuri

12. Și spun aceasta, că fiecare din voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu al lui Apolos, iar eu al

lui Chifa, iar eu al lui Hristos.

13. Oare s'a împărțit Hristos? Nu cumva Pavel s'a răstignit pentru voi? Nu v'ati botezat în numele lui Pavel?

14. Mulțumesc lui Dumnezeu că n'am botezat pe niciunul din voi, decât pe Crispus și pe Gaios,

15. Ca să nu zică cineva că am botezat în numele meu.

16. Am botezat și casa lui Stefana, iar mai mult nu știu să fi botezat pe altcineva,

17. Pentrucă Hristos nu m'a trimis să botez, ci să binevestesc, nu eu înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă zadarnică crucea lui Hristos.

18. Căci cuvântul crucii este nebunie pentru cei pieritori, iar pentru noi cei ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu,

19. Pentrucă scrie așa: «Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor știutori o voi lepăda».

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au n'a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acestuia?

21. Căci de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu lumea n'a cunoscut prin înțelepciunea pe Dum-

nezeu, a binevoit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin nebunia propovăduirii,

22. Pentrucă și Iudeii, semn cer și Elini înțelepciune căută,

23. Iar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, pentru Iudei smintea, iar pentru Elini nebunie,

24. Iar pentru cei chemați, și Iudei și Elini, pe Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbi cineva în Dumnezeu este mai tare decât oamenii,

26. Căci vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun neam,

27. Ci cele bune ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cei înțelepți, și cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cele tari,

28. Și cele de neam de jos și lebagate în seamă ale lumii le-a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca să strice pe cele ce sunt,

29. Ca să nu se laude niciun om înaintea lui.

30. Din el sunteți voi în Hristos Iisus, care pentru noi s'a făcut înțelepciune dela Dumnezeu și îndreptă-

pire și sfințire și răscumpărare,

81 Pentru ca, precum este scris: «Cel ce se laudă, în Domnul să se laude».

Propovăduirea Evangheliei nu stă în măiestria cuvintelor, nici în înțelepciunea lumenească, ci în înțelepciunea cea după Dumnezeu.

2 1. Și când am venit la voi, fraților, nu cu înălțimea cuvântului sau a înțelepciunii, am venit să vă vestesc mărturisirea lui Dumnezeu,

2. Căci n'am socotit că știu ceva între voi, decât numai pe Iisus Hristos și pe aceasta răstăginit.

3. Și eu în slăbiciune și cu frică și cu extenuare mare am fost la voi.

4. Și cuvântul meu și propovăduirea mea nu stau în cuvinte de înduplecare ale înțelepciunii omenești, ci în arătarea Duhului și a puterii,

5. Pentru ca să nu stea credința voastră în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

6. Și înțelepciunea o grăim la cei desăvârșiți, însă înțelepciunea nu a veacului acestuia, nici a stăpânitorilor veacului acestuia, care sunt pieritori,

7. Ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu întru taină, pe cea ascunsă, pe

care a rânduit-o Dumnezeu mai înainte de veaci spre slava noastră,

8. Pe care nimeni din stăpânitorii veacului acestuia nu a cunoscut-o, căci de ar fi cunoscut-o, n'ar fi răstăginit pe Domnul măririi,

9. Ci precum este scris: «Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au scut, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pe el».

10. Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul său, că Duhul toate le cercetează, și adăncurile lui Dumnezeu.

11. Căci cine dintre oameni știe cele ale omului, decât duhul omului care este în el? Așa și cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le știe, decât Duhul lui Dumnezeu;

12. Iar noi n'am luat duhul lumii, ci Duhul cel din Dumnezeu, ca să știm cele ce sunt dăruite nouă de la Dumnezeu,

13. Pe care le și grăim, nu în cuvinte de învățătură ale înțelepciunii omenești, ci în cele de învățătură ale Duhului Sfânt, asemănând cele duhovnicești cu cele duhovnicești.

14. Iar omul firească nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci sunt pentru el nebunie și nu le

poate înțelege, pentru că ele se judecă duhovnicește;

15. Dar cel duhovnicește le judecă pe toate, iar el nu este judecat de nimeni,

16. «Căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l învețe pe el?» Noi însă avem gândul lui Hristos.

Apostolul a propovăduit Corintenilor potrivit înțelegerii lor. Hristos este temeliea credinței. Cel ce sîdese pe această temelie bine sau rău, se vor vedea în ziua judecării. Creștinii sunt zidarii lui Dumnezeu.

3 1. Și eu, fraților, n'am putut să vă grăiesc vouă ca unor oameni duhovnicești, ci ca unor trupești, ca unor prunci în Hristos.

2. Cu lapte v'ara hrănit, iar nu cu bucată, căci încă nu puteați. Dar aici măcar acum nu puteți,

3. Pentru că sunteți încă trupești. Căci, când sunt între voi piană și oareță și desbinări, au nu sunteți trupești și nu după om umblați?

4. Căci, când zice cineva: Eu sunt al lui Pavel, iar altul: Eu sunt al lui Apolos, au nu sunteți trupești?

5. Cine este deci Pavel și cine este Apolos, decât slujitori prin care ați crezut, slujind fiecare după cum i-a dat Domnul?

6. Eu am sădit, Apolos

a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească;

7. Așa că nici cel ce sîdese nu este ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care face să crească.

8. Cel ce sîdese și cel ce udă una sunt și fiecare își va lua plata după osteneala sa.

9. Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu.

10. După harul lui Dumnezeu cel dat mie, ca un înțelept moștor am pus temelie, iar altul zidește. Însă fiecare să ia seama cum zidește,

11. Căci nimeni nu poate să pună altă temelie afară de cea pusă, care este Iisus Hristos.

12. Iar de zidește cineva pe acerată temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, troscie,

13. Lucrul focăruia se va face cunoscut, căci rîna (Domnului) îl va vădi, pentru că se va descoperi cu foc și lucrul focăruia îl va lămurii focul așa cum este.

14. Și de va rămănea lucrul cui va, pe care l-a zidit, plată va lua;

15. Iar dacă lucrul cui va va arde, se va păgubi, iar el se va mântui, însă așa ca prin foc.

16. Au nu știți că sun-

teți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

17. De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica pe acela Dumnezeu, căci sfânt este templul lui Dumnezeu, care sunteți voi.

18. Nimeni să nu se amăgească. Doi se pare cuiva între voi că este înțelept în vorbă, dar nu se face neșă, ca să fie înțelept.

19. Căci înțelepciunea lumii acestora este nebunie înaintea lui Dumnezeu, căci scrie: «El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor»;

20. Și iarăși: «Domnul cunoaște gândurile înțelepților, că sunt desarte».

21. Așa că nimeni să nu se laude cu oameni, căci toate sunt ale noastre;

22. Ori Pavel, ori Apolos, ori Chifa, ori lumea, ori viața, ori moartea, ori cele de acum, ori cele viitoare, toate sunt ale noastre;

23. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

Vrednicia apostolească. Nesocotirea desbinărilor. Smerenia și răbdarea apostolilor. Lauda lui Timotee.

4 1. Așa să ne socotească pe noi fiecare om, ca pe niște slugi ale lui Hristos

și icoноми ai tainelor lui Dumnezeu;

2. Iar ceea ce se caută mai mult la icoноми, este ca fiecare să fie găsit credincios.

3. Pentru mine însă este prea puțin ca să fiu judecat de voi sau de judecată omenească; ei nici eu în sumi nu mă judec.

4. Căci nu mă știu vinovat cu nimic, dar nu cu aceeași măsură îndrăgășit; însă cel ce mă judecă este Domnul.

5. Așa că să nu judecați ceva înainte de timp, până ce va veni Domnul, care va și lumina cele ascunse ale întinerenței și va arăta gândurile inimilor și atunci lauda va fi fiecareia dela Dumnezeu.

6. Și acestea, fraților, le-am zis ca despre mine și despre Apolos pentru voi, ca să învățați prin noi să nu gândiți mai mult decât este scris, spre a nu vă mândri unul cu altul împotriva celui alt.

7. Căci cine te desosește de alții? Și ce ai, pe care să nu-ți fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te lauzi, ca și cum nu l-ai primit?

8. Iată sunteți sătui, iată v-ați îmbogățit, fără de noi ați domnit; și de ați fi domnit măcar, pentru ca și noi să domnim împreună cu voi,

9. Căci mi se pare că Dumnezeu ne-a arătat pe noi, pe apostoli, cei mai de pe urmă, ca pe niște rânduiți spre moarte, pentru că ne-am făcut priveriște lumii și îngerilor și oamenilor.

10. Noi suntem nebuni pentru Hristos, iar voi înțelepți între Hristos; noi slabi, iar voi tari, voi slăviți, iar noi de necinste.

11. Până în această vreme și flămânzim și însetăm și suntem goi și suntem palmuiți și suntem prigoniți.

12. Și ne ostenim lucrând cu mâinile noastre. Ocăriți fiind, binecuvântăm; prigoniți fiind, răbdăm;

13. Huliți fiind, mângâiem. Am ajuns ca gunoierii lumii, lepădătura tuturor, până acum.

14. Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, ci vă povățuiesc ca pe niște fii ai mei iubiți,

15. Căci de ați avea zecemii de dascăli în Hristos, nu aveți totuși mulți părinți; pentru că eu v-am născut prin Evanghelie în Hristos Iisus.

16. Vă îndeamn deci să mi fiți următori.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pe Timotee, care este fiu al meu iubit și credincios în Domnul, care vă va aduce aminte

cele mele cele în Hristos așa cum învăț pretutindem, în orice Biserică.

18. Unu s-au semțit, ca și cum n'aș mai veni la voi;

19. Dar voi veni la voi curând, de va voi Domnul, și voi cunoașteți nu cuvântul celor ce s-au semțit, ci puterea lor.

20. Căci împărăția lui Dumnezeu nu stă în cuvânt, ci în putere.

21. Ce v-ați? Să vin la voi cu tolgă, sau cu dragoste și cu duhul blândăței?

Monstrări împotriva celor desfrânați.

5 1. În deosebire se aude că la voi este desfrânare, cum am desfrânare, cum nici la păgâni nu se pomeneste, ca să aibă cineva pe fetele tatălui său.

2. Și voi v-ați semțit, în loc mai degrabă să fi plâns, ca să fie scos din mijlocul vostru cel ce a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar, nefind la voi cu trupul, dar cu duhul fiind de față acolo, iată am judecat ca și cum aș fi de față, pe cel ce a făcut așa aceasta.

4. În numele Domnului nostru Iisus Hristos, aduându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

3. Să dați pe unul ca acela Satanei spre pierrea trupului, ca duhul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că puțin aluat despoște toată frământătura?

7. Curățiți deci aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat. Căci Paștele nostru Hristos s'a jertfit pentru noi;

8. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al viciosului, ci cu azimile curăției și ale adevărului.

9. V'am scris în epistolă să nu vă amestecați cu desfrânații,

10. Și nu am zis întru totul despre desfrânarea lumii acesteia, sau lacomii, sau răpitorii, sau slujitorii idoloilor; căci altele ar trebui să ieșiți din lumea aceasta;

11. Dar acum v'am scris să nu vă amestecați, dacă vreunul, numindu-se frate, vă fi desfrânat, sau lacom, sau slujitor idoloilor, sau ocăritor, sau bețiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să nu mâncați.

12. Căci ce am eu, ca să judec și pe cei dinafară? Nu îi judecați voi pe cei dinăuntru?

13. Iar pe cei dinafară

și va judeca Dumnezeu. Scoateți afară dintre voi pe cel rău.

A nu se judeca înaintea celor necredincioși. Sfaturi împotriva desfrânării.

6. Indrăznește cineva dintre voi, având vreo pără împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepti și nu înaintea celor sfinți?

2. Au nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea se va judeca prin voi, sunteți nevrednici de judecați mai niciei?

3. Au nu știți că vom judeca pe ingerii? Cu cât mai mult cele înmeste?

4. De aveți deci judecați lumești, puneți să vă judece pe cei nebăgați în seamă de Biserică?

5. Spre rușinea voastră vorbesc. Așa de nu este între voi înțelept niciunul, care să poată judeca între frații săi?

6. Ci se judecă frate cu frate, și aceasta înaintea necredincioșilor?

7. Este deci oricum o lipsă a voastră, că aveți judecați între voi. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine paguba?

8. Ci voi înșivă faceți strâmbătate și aduceți pagubă, și aceasta fraților.

9. Sau nu știți că nedreptii nu vor moșteni împără-

ția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați: Nici desfrânați, nici slujitorii idoloilor, nici preacurvarii, nici malahienii, nici sodomii,

10. Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

11. Și așa ați fost unii, dar v'ați spălat, dar v'ați sfințit, dar v'ați îndreptățit în numele Domnului Iisus și în Duhul Dumnezeu-lui nostru.

12. Toate înim sunt îngăduite, dar nu toate înim folosesc; toate înim sunt îngăduite, dar eu nu mă voi lăsa atâpanit de ceva.

13. Bucatele sunt pentru pânțele și pânțele pentru bucate, dar Dumnezeu nu va strica și pe el și pe ele. Iar trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul și Domnul pentru trup.

14. Iar Dumnezeu și pe Domnul l-a înviat și pe noi ne va învia cu puterea sa.

15. Nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? Luând deci mădularele lui Hristos, le voi face mădulare ale unei desfrânate? Să nu fie.

16. Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrânate este un trup cu ea? «Căci vor fi, zice, amândoi un trup».

17. Iar cel ce se alipește de Domnul, un duh este cu el.

18. Fugiți de desfrânare. Orice alt păcat ar face omul este afară de trup, iar cel ce face desfrânare, păcătuiește în trupul său.

19. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt ce este în voi, pe care îl aveți dela Dumnezeu, și că nu sunteți ai voștri?

20. Căci sunteți cumpărați cu preț; preamăriți dar pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Despre oășătorie, nelmsurare și vădurie.

7. 1. Cât despre cele ce mi-ați scris, bine este pentru om să nu se atingă de femeie;

2. Dar din cauza desfrânării, să-și năibă fiecare femeia sa, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul să arate femeii bunăvoința datorită, asemenea și femeia bărbatului.

4. Femeia nu este atâpană pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este atâpan pe trupul său, ci femeia.

5. Să nu vă lăsați unul de altul, decât din bunăînțelegere pentru un timp, ca să vă îndolotniciți, cu po-

stul și cu rugăciunea, și iarăși să fii împreună, ca să nu vă ispitească Satana pentru neînfrânarea voastră.

6. Și aceasta o spun ca îngăduință, iar nu ca poruncă.

7. Căci voiesc ca toți oamenii să fie ca și mine. Dar fiecare are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iar altul într'alt fel.

8. Zic celor necăsătoriți și văduvilor: Bine este pentru ei de vor rămâne ca și mine.

9. Dar dacă nu se vor putea înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

10. Iar celor căsătoriți poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia să nu se despartă de bărbat.

11. Iar de se va despărți, să nu se mărite, sau să se împace cu bărbatul său; și bărbatul să nu lase femeia.

12. Iar celorlalți le zic eu, nu Domnul: De arc vreun frate femeie necredincioasă și ea va voi să stea cu el, să nu o lase.

13. Și femeia, de arc bărbat necredincios și acela va voi să stea cu ea, să nu lase.

14. Pentru că bărbatul necredincios se sfințește prin femeie, și femeia necredincioasă se sfințește

prin bărbat; fiindcă altfel copiii voștri ar fi necurați, dar acum sunt sfinți.

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartă-se. În unele ca acestea nu sunt roboți fratele sau sora; căci Dumnezeu n-a chemat spre pace.

16. Pentru că ce știi, femeie, dacă îți vei putea mântui bărbatul? Sau ce știi, bărbate, dacă îți vei putea mântui femeia?

17. Numai că, așa cum a împărțit Dumnezeu fiecare și așa cum l-a chemat Domnul pe fiecare, așa să umble. Și așa hotărâse în toate Bisericile.

18. De a fost cineva chemat, fiind tiut împrejur, să nu ascundă că este. Dacă a fost chemat fiind netiut împrejur, să nu se taie împrejur.

19. Taierea împrejur nimic nu este și netaierea împrejur nimic nu este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

20. În starea în care a fost chemat, în aceea să rămână fiecare.

21. Ai fost chemat fiind rob? Nu te îngriji; ci folosește-te mai mult, chiar dacă ai putea să devii liber.

22. Căci cel ce este chemat rob în Domnul, este liberat al Domnului; asemenea și cel ce este chemat

liber, este rob al lui Hristos.

23. Sunteți cumpărați eu preț; nu vă faceți robi oamenilor.

24. În starea în care a fost chemat fiecare, fraților, în aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu.

25. Cât despre fecioare, nu am poruncă a Domnului, dar dau sfat, ca unul care a fost miluit de Domnul ca să fie vrednic de crezare.

26. Socotesc deci că acest lucru este bun pentru nevoia de acum, că adevărat este bine omului să fie așa.

27. Te-ai legat cu femeie? Nu căuta deslegare. Te-ai deslegat de femeie? Nu căuta femeie.

28. Iar dacă te-ai însurat, n'al greșit; și dacă fecioara s'a măritat, n'a greșit. Vor avea însă neacaz în trup unii ca aceștia; eu însă vă crăp.

29. Și aceasta zic, fraților: Că vremea este scurtă de acum, așa că și cei ce au femei să fie ca și cum n'ar avea.

30. Și cei ce plâng, ca și cum n'ar plânge, și cei ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucura, și cei ce cumpără, ca și cum n'ar stăpâni.

31. Și cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi deplin; căci chipul lumii acestuia trece.

32. Și vreau ca voi să fiți fără grijă. Cel neînsurat se îngrijește de ale Domnului, cum să placă Domnului;

33. Iar cel însurat se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii.

34. Se deosebesc deosebenea femeia și fecioara: Cea nemăritată se îngrijește de ale Domnului, cum să placă Domnului, ca să fie asfântă și cu trupul și cu sufletul; iar cea măritată se îngrijește de ale lumii, cum să placă bărbatului.

35. Și aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să vă pun cursă, ci spre bunăcuvință și alipire stăruitoare de Domnul.

36. Iar de socotește cineva, că i se va face vreo neîntinșare pentru fecioara sa, dacă îi trea tinerețele, și că trebuie să facă așa, facă ce voiește, nu greșește; mărite-se.

37. Iar cel care stă neclintit în inima sa și nu este nevoit, ci are stăpânire peste viaa sa și a hotărât în inima sa aceasta, ca să-și țină fecioara, bine face.

38. Așa că cel ce își mărită fecioara bine face, iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Femeia este legată de lege câtă vreme trăiește bărbatul ei; iar dacă va

muri bărbatul ei, este liberă să se mărite cu cine vrea, numai în Domnul.

40. Dar mai fericită este de va rămânea așa, după părerea mea; că nu se pare că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

Povești pentru mănăirea jertfelor idolești.

8. 1. Cât despre cele jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință. Inșă cunoștința semeteste, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuiva că știe ceva, n'a cunoscut încă nimic cum se cade să cunoască.

3. Dar de iubeste cineva pe Dumnezeu, acela este cunoscut de el.

4. Iar despre mănecarea celor jertfite idolilor, știm că idolul nu este nimic în lume, și că nu este alt Dumnezeu decât unul singur.

5. Căci deși sunt unii numiți dumnezei, fie în cer fie pe pământ, — precum sunt dumnezei mulți și domni mulți, —

6. Totuși pentru noi este un singur Dumnezeu, Tatăl, din care sunt toate, și noi în el; și unul Domn Iisus Hristos, prin care sunt toate, și noi prin el.

7. Dar nu toți au cunoștința; iar unii, cu cugetul la idol, mănăcă până acum ea jertfă adusă ido-

lilor, și cugetul lor fiind slab se pângărește.

8. Dar nu mănecarea ne va pune înaintea lui Dumnezeu; căci nici de vom mânca nu ne prisoșește, nici de nu vom mânca nu ne lipsește.

9. Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să fie poticnire pentru cei slabi.

10. Căci de te va vedea cineva pe tine, cel ce ai cunoștință, sezând în capștea idolilor, oare cugetul lui, slab fiind, nu se va întări într-o mănca de cele jertfite idolilor?

11. Și va pieri pentru cunoștința ta fratele tău, pentru care Hristos a murit.

12. Și așa păcătuiind împotriva fraților și lovind cugetul lor cel slab, păcătuiți față de Hristos.

13. De aceea, dacă mănecarea face sminteală fratelui meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

Libertatea dată apostolilor de Dumnezeu și înfrânarea lor de voie. Vieța noastră se aseamănă cu întrecerea la alergări.

9. 1. Oare nu sunt eu apostol? Oare nu sunt eu liber? Oare nu am văzut pe Iisus Hristos, Domnul nostru? Oare nu sunteți voi întru mine în Domnul?

2. Dacă pentru alții nu, seceră noi, cele trupesti ale sunt apostol, sunt măcar voastre?

12. Dacă alții au parte de putere asupra voastră, pentru voi; căci voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul.

3. Apărarea mea față de cei ce mă judecă aceasta este.

4. Oare n'avem putere să mănăcăm și să bem?

5. Oare n'avem putere să purtăm cu noi o femeie soră, ca și codalți apostoli, ca frații Domnului și ca Chifa?

6. Oare numai eu singur și Varnava n'avom dreptul de a nu lucra?

7. Cine slujește vreo dată în oaste cu leala sa? Sau cine sâdește vie și nu mănăcă din roada ei? Sau cine poartă turmă și nu mănăcă din laptele ei?

8. Au doară dădă obiceiul omenesc grăiesc acestea? Oare nu și legea zice acestea?

9. Căci în legea lui Moise este scris: «Să nu legi gura boului care treieră». Au doară de boi se îngrijește Dumnezeu?

10. San în adevăr pentru noi zice? Căci pentru noi s'a scris, că ocl ce ură trebuie să are cu nădejde, și cel ce troieră cu nădejde trebuie să aibă parte de nădejdea sa.

11. Dacă noi am semănat la voi cele duhovnicești, este oare mare lucru de vom

12. Dacă alții au parte de putere asupra voastră, care nu cu atât mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de puterea aceasta; ci toate le îndurăm, ca să nu aducem vreo piedecă Evangheliei lui Hristos.

13. Oare nu știți că cei ce săvârșesc cele sfinte mănăcă dela templu? Și cei care slujesc altarului au parte dela altar?

14. Așa a poruncit și Domnul celor ce propovăduiesc Evanghelia, ca din Evanghelie să trăiască.

15. Dar eu nu m'am folosit de nimic din acestoa, și n'am scris acosteia, ca să se facă și eu mine așa; căci mai bine este pentru mine să mor, decât să-mi zădărnicesc cineva laudă.

16. Căci de binevoiesc, nu îmi este mie laudă, pentru că stă asupra mea nevoia, și vai mie, de nu voi binevesti!

17. Căci de fac aceasta de voie, voi avea plată; dar dacă o fac fără voie, îmi este doar încredințată o înăscinare.

18. Care este deci plata mea? Ca, binevestind, să pun fără plată Evanghelia lui Hristos, fără să mă folosesc de dreptul ce am din Evanghelie.

19. Căci deși sunt liber

față de toți, m'am făcut tuturor rob, ca să dobândesc pe cei mai mulți.

20. Și m'am făcut pentru Iudei ca un Iudeu, ca să dobândesc pe Iudei; pentru cei de sub lege ca un supus legii, deși nu sunt sub lege, ca să dobândesc pe cei de sub lege;

21. Pentru cei fără lege ca unul fără lege, deși nu sunt fără lege pentru Dumnezeu, ei în lege pentru Hristos, ca să dobândesc pe cei fără lege;

22. M'am făcut pentru cei neputincioși ca un neputincios, ca să dobândesc pe cei neputincioși; tuturor toate m'am făcut, ca măcar pe unii să-i măntuiesc.

23. Și aceasta o fac pentru Evangholie, ca să fiu părtaș ei.

24. Oare nu știți că cei ce alcargă în stadion toți aleargă, dar unul singur ia premiul? Așa să alergați, ca să-l luați.

25. Și oricine se luptă se înfrânează dela toate: ci ca să ia cunună stricăcioasă, iar noi nestricăcioasă.

26. Eu deci așa alerg, nu ca la întâmplare; așa lovesc, nu ca și cum aș bate vâz luhul.

27. Că îni chinuiesc trupul și îl supun robiei, ca nu cumva propoveduind altora, eu însumi să mă fac netrebnic.

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări și desfrânări; da ca pildă pe Iudei ieșiți din Egipt.

10. 1. Și nu vreau să nu știți voi, fraților, că părinții noștri toți au fost sub nor și toți au trecut prin mare;

2. Și toți s'au botezat prin Moise în nor și în mare

3. Și toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească.

4. Și toți au băut aceeași băutură duhovnicească; pentru că beau din piatra duhovnicească ce avea să vină, iar piatra era Hristos.

5. Dar eu cei mai mulți dintre ei nu a binevoit Dumnezeu, căci au căzut în pustie.

6. Și aceștia s'au făcut pildă pentru noi, ca să nu fim poftitori de rela, așa cum au poftit aceia.

7. Nici slujitori ai idoloilor să nu vă faceți, ca unii dintre ei, precum este scris: «Șezut-a poporul să mănânce și să bea, și s'au sculat să joace».

8. Nici desfrânați să nu fim, cum au fost unii dintre ei și au căzut într-o singură zi douăzeci și trei de mii.

9. Nici să nu ispitim pe Domnul, cum l-au ispitit

și unii dintre ei și au pierit de serpi.

10. Nici să nu cârțiți, cum au cârțit și unii dintre ei, și au pierit prin pierzătorul.

11. Și toate acestea li s'au întâmplat lor ca pildă și s'au scris spre povățuirea noastră, la care au ajuns sfârșiturile veacurilor.

12. Așa că cel ce i se pare că stă să ia aminte ca să nu cadă.

13. Ispită pe voi nu v'a cuprins, decât omenească, dar ereticos este Dumnezeu, care nu vă va lăsa ispițiți peste puterile voastre, ci odată cu ispita va aduce și scăparea din ea, ca să o puteți răbda.

14. De aceea, iubiții mei, fugiți de slujirea idoloilor.

15. Ca unor înțelepți vorbesc, judecați voi ceea ce spun.

16. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este oare împărțirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este oare împărțirea cu trupul lui Hristos?

17. Că o pâine, un trup suntem ei mulți; căci toți ne împărțăm dintr-o pâine.

18. Vedeți pe Israel cel după trup; oare nu sunt

părtași la jertfelnic cei ce mănâncă jertfele?

19. Deci ce zic? Că totul este ceva? Sau că ceea ce se jertfește idolului este ceva?

20. Ci zic că cele ce jertfesc păgânii jertfesc demonilor și nu lui Dumnezeu; și nu voiesc să vă faceți părtași demonilor.

21. Nu puteți să beți paharul Domnului și paharul demonilor; nu puteți să fiți părtași la masa Domnului și la masa demonilor.

22. Oare vrem să întărim mânia lui Dumnezeu? Oare suntem noi mai tari decât ei?

23. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate folosesc; toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.

24. Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare ale altuia.

25. Măncați tot ce se vinde la măcelărie, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru.

26. Căci cal Domnului este pământul și plinirea lui.

27. Și de vă pofteste cineva din cei necredincioși și voiti să mergeți, măncați din tot ce vi se pune înainte, fără să întrebați nimic pentru cugetul vostru.

28. Iar de vă va spune cineva: Aceasta este din jertfa idoloilor, — să nu

mâncăci, pentru cel care v'a spus și pentru cugetul vostru, căci ca Domnul este pământul și plinirea lui;

29. Iar cuget, zic, nu al tău, ci al celuilalt; că pentru ce libertatea mea să fie juvecată de alt cuget?

30. Dacă eu sunt părtaş harului, de ce să fiu defăimat pentru un lucru, pentru care eu adus mulțumire?

31. Deci ori de mâncăci, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

32. Nu fiți poticnizi nici Iudeilor, nici Elnilor, nici Bisericii lui Dumnezeu,

33. După cum și eu plăc tuturor într-o parte, necăntând folosul meu, ci pe al celor mulți, ca să se mântuiască.

Cum trebuie să se roage și să proorocească bărbații și femeile și rânduiala de au a păzi la mesele deobște.
Sf. Euharistic.

11 1. Fiți următori mie, precum și eu sunt lui Hristos

2. Vă laud, fraților, că vă aduceți aminte de toate ale mele și țineți predanțele precum vi le-am dat.

3. Și voiesc să știți că Hristos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii

este bărbatul, iar capul lui Hristos este Dumnezeu.

4. Orice bărbat care se roagă sau proorocește, având ceva pe cap, își rușinează capul.

5. Iar orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul neacoperit, își rușinează capul, căci tot una este ca și cum ar fi rasă;

6. Căci dacă femeia nu se acopere, să se și tundă; iar dacă este lucru de rușine pentru femeie ca să se tundă sau să se radă, acopere-se.

7. Căci bărbatul nu este dator să-și acopere capul, fiind chipul și slava lui Dumnezeu, iar femeia este slava bărbatului.

8. Căci nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat.

9. Pentru că nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

10. De aceea femeia este datoare să aibă semn de lăteră asupra capului ei, pentru inger.

11. Însă nici bărbatul fără femeie, nici femeia fără bărbat, în Domnul.

12. Căci precum este femeia din bărbat, așa și bărbatul este prin femeie și toate dela Dumnezeu.

13. Judecați în voi înșivă: Este oare eu cuvință ca femeia să se roage lui Dumnezeu descoperită?

14. Oare nu vă învață și firea însăși, că pentru bărbat este necinstit dacă își lasă părul,

15. Iar pentru femeie este cinste dacă își lasă părul? Pentru că părul este dat ca acoperământ.

16. Iar de se pare cuiva că poate avea (în aceasta) curânt de ecără, noi nu avem obicei ca acela, nici Biserica lui Dumnezeu.

17. În ceea ce acum vă poruncesc, nu vă laud, că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău.

18. Pentru că întâi aud, că atunci când vă strângeți la adunare, se fac între voi desbinări, și în parte cred.

19. Căci trebuie să fie și creșteri între voi, ca să se învedereze între voi cei încrecați.

20. Când deci vă adunați împreună, nu se poate mânca cina Domnului.

21. Căci fiecare își ia mai înainte la masă cina sa, și unul este flămând, iar altul este beat.

22. Au doară n'aveți ca so ca să mâncați și să beți? San defăimați Biserica lui Dumnezeu și rusinați pe cei Ipsiti? Ce să vă spun? Să vă laud? În aceasta nu vă laud.

23. Căci eu am primit dela Domnul ceea ce v'am predat și vouă, că Domnul Iisus, în noaptea în care a

fost vândut, a luat pâine.

24. Și mulțumind a frânt și a zis: Luați, mâncați: aceasta este trupul meu, care se frânge pentru voi, aceasta să faceți spre pomenirea mea.

25. Asemenea și paharul după cină, zicând: Acest pahar este legea cea nouă întru sângele meu; aceasta să faceți, de câte ori veți bea, spre pomenirea mea.

26. Căci de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, vestiți moartea Domnului până când va veni.

27. Așa că oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevređnicie, va fi vinovat față de trupul și de sângele Domnului.

28. Să se corecteze însă omul pe sine, și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar.

29. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevređnicie, își mănâncă și își bea osândă, necotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și mulți au murit.

31. Căci de ne-am fi înecat noi singuri, nu am mai fi judecați.

32. Dar fiind judecați de Domnul, suntem pedepsiți,

ca să nu fim osândiți cu lumea.

33. De aceea, frații mei, când vă adunați ca să mâncați, așteptați vă unul pe altul.

34. Iar de-i este foame cuiva, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre osândă. Iar celelalte le voui rândui când voui veni.

Darurile duhovnicești și economia lor.

12 1. Cât privește darurile duhovnicești, fraților, nu vreau să nu aveți cunoștință.

2. Că știți, când erați păgâni, cum vă duceați la idoli cu fără glas, ca și cum erați mânăți.

3. De aceea vă fac eu nosut, că nimeni grăind în Duhul lui Dumnezeu nu zice: Anatomia fie liene! — și nimeni nu poate să zică: Domnul Iisus, — decât în Duhul Sfânt.

4. Și sunt daruri deosebite, dar același Duh.

5. Și slujiri deosebite sunt, dar același Doam.

6. Și lucrări deosebite sunt, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în toți.

7. Și fiecareia se dă arătarea Duhului spre folos.

8. Căci unuia se dă prin Duh cuvântul înțelepciunii,

iar altuia cuvântul cunoștinței după același Duh;

9. Și unuia credința întru același Duh, iar altuia darurile tămăduirilor întru același Duh;

10. Unuia faceri de minuni, iar altuia proorocie, altuia deosebirea duhurilor, iar altuia feluri de limbi, iar altuia tălmăcirea limbilor;

11. Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind în deosebi fiecareia precum voiește.

12. Căci după cum trupul unul este și are mădulare multe și toate mădularele unui trup, deși sunt multe, sunt un trup, așa și Hristos.

13. Pentrucă într'un Duh ne-am botezat noi toți, fie Iudei, fie Elini, fie robi, fie liberi, și toți la un Duh ne-am adăpat.

14. Căci și trupul nu este un mădular, ci multe.

15. Dear aicea picioare: Pentrucă nu sunt mână nu sunt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?

16. Și de-ar zice urechea: Pentrucă nu sunt ochi nu sunt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?

17. Dacă ar fi ochiul tot trupul, unde ar fi auzul? Și dacă ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

18. Dar Dumnezeu a pus

mădularele în trup, pe fiecare din ele cum a voit.

19. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?

20. Dar acum sunt multe mădulare, însă un singur trup.

21. Și nu poate ochiul să zică mâinii: N'am trebuință de tine; sau iarăși capul picioarelor: N'am trebuință de voi;

22. Ci cu mult mai vărtos mădularele trupului socotite a fi mai slabe sunt mai trebuincioase.

23. Și pe cele care nu se par că sunt mai de ocinate în trup, pe acelea le îmbrăcăm cu mai multă cinste; și cele necuviincioase ale noastre au mai multă cuvință.

24. Iar cele cuviincioase ale noastre n'au trebuință de ei; dar Dumnezeu a înțocmit amestecat trupul, dând mai multă cinste celui cărnia îi lipsește,

25. Ca să nu fie desbinare în trup, ci să se îngrijească mădularele la fel unul de altul.

26. Și fie de pătimește un mădular, pătimește toate mădularele împreună cu el; fie de se cinstește un mădular, se bucură toate mădularele împreună cu el.

27. Voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare în parte.

28. Și pe unii i-a pus Dumnezeu în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători, după aceea minuni, apoi darurile tămăduirilor, ajutoarele, cărmuirile, felurile limbilor.

29. Au doară toți sunt apostoli? Au doară toți prooroci? Au doară toți învățători? Au doară toți fac minuni?

30. Au doară toți au darurile tămăduirilor? Au doară toți grăiesc în limbi? Au doară toți tălmăcesc?

31. Ci să râvniți darurile cele mai bune. Și vă arăt o cale cu mult mai înaltă.

Dragostea și bunurile ei.

13 1. De aș grăi în limbile omenești și îngerești, iar dragoste nu am, m'am făcut aramă sunătoare și chimval răsunător.

2. Și de aș avea darul proorociei și de aș ști toate tainele și aș avea toate cunoștințele și de aș avea toată credința, încât să mut și muntii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

3. Și de aș împărți toată averea mea și de aș da trupul meu să-l ard, iar dragoste nu am, nimic nu mi folosește.

4. Dragostea îndelung

rabdă, este bună, dragostea nu pismuiește, dragostea nu se îngâmă, nu se semește, îngâmă, nu se semește, este,

5. Nu se poartă cu nevințată, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândește răul,

6. Nu se bucură de nedreptate, dar se bucură de adevăr;

7. Toate le îndură, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

8. Dragostea nu eade niciodată; fie proorociile, se vor desființa; fie limbile, vor înceta; cunoștința se va sfârși.

9. Pentru că în parte cunoaștem și în parte proorocim.

10. Dar când va veni ceea ce este desăvârșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa.

11. Când eram prunc, grăiam ca un prunc, gândeam ca un prunc, îngătam ca un prunc; dar când am ajuns bărbat, am lepădat cele ale pruncului.

12. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitorie, iar atunci față către față; acum cunoștem în parte, dar atunci vom cunoaște așa cum am fost cunoscut.

13. Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea, dragostea; iar mai mare dintre acestea este dragostea.

Intrebuintarea darului limbilor și a proorocii. Femeia să tacă în biserică.

14. 1. Urmăriți dragostea; răvniți însă darurile duhovnicești, mai ales ca să proorociți.

2. Pentru că cel ce grăiește în limbă, nu grăiește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, dar cu duhul grăiește taine.

3. Iar cel ce proorociește grăiește oamenilor spre zidire și îndemnare și mângâiere.

4. Cel ce grăiește în limbă, se zidește pe sine singur, iar cel ce proorociește, zidește Biserica.

5. Voiesc ca voi toți să grațiți în limbi, dar mai mult voiesc să proorociți: căci mai mare este cel ce proorociește decât cel ce grăiește în limbă, afară numai dacă va tălmăci, ca Biserica să primească întărire.

6. Iar acum, fraților, de voi veni la voi grăind în limbi, cu ce vă voi folosi, dacă nu vă voi grai sau în descoperire sau în cunoștință sau în proorocie sau în învățătură?

7. După cum cele neînsușite ce dau sunet, fie fluier, fie chitară, de nu vor da suneta deosebite cum se va cunoaște ce este

din fluier sau este din chitară?

8. Căci și trâmbița de va da sunet nelămurit, cum se va pregăti de război?

9. Așa și voi, dacă prin limbă nu veți da cuvânt ușor de lămurit, cum se va ști ceea ce veți grai? Căci veți grai în văzduh.

10. Sunt atât de multe în lume felurile glasurilor, și nici unul din ele nu este fără sunet.

11. Deci de nu voi ști însemnarea glasului, voi fi barbar pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește va fi barbar pentru mine.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți răvniitori de daruri duhovnicești, să căutați ca să prisoșiți spre zidirea Bisericii.

13. De aceea cel ce vorbește în limbi să se roage ca să și tălmăcească.

14. Căci dacă mă rog cu limba, se roagă duhul meu, dar mintea mea rămâne fără roadă.

15. Ce este deci de făcut? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea.

16. Pentru că de vei binecuvânta cu duhul, cum va zice «amin» după mulțumirea ta cel ce stă în locul celor de rând, de vreme ce nu știe ce zici!

17. Căci tu mulțumești bine, dar celalalt nu se zidește.

18. Mulțumesc Dumnezeu meu, că grăiesc în limbi mai mult decât voi toți.

19. Dar în Biserică voiesc să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să-i învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Fraților, nu fiți copii cu mintea, ci cu răutatea fiți prunci, iar cu mintea fiți desăvârșiți.

21. În lege este scris că «în alte limbi și cu alte buze voi grai acestui popor, și nici așa nu vor asculta de mine, zice Domnul».

22. Așa că limbile sunt asemn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși, iar proorocia alungește nu necredincioșilor, ci celor ce cred.

23. Dacă deci s'ar aduna împreună toată Biserica și toți ar grai în limbi și ar intra și de cei neînvațați sau necredincioși, oare n'ar zice că sunteți nebuni?

24. Iar de ar prooroci toți și ar intra vreun necredincios sau neștiutor, el este dovedit de toți, este judecat de toți.

25. Și astfel cele ascunse ale inimii lui se învederează, și astfel câzând cu fața la pământ se va în-

china lui Dumnezeu, zicând că în adevăr Dumnezeu este cu voi.

26. Ce este deci de făcut, fraților? Când vă adunați, fiecare din voi are psalm, are învățătură, are lăuda, are descoperire, are tălmăcire: toate spre zidire să se facă.

27. De grăiește cineva în limbă, câte doi sau cel mult câte trei și pe rând să grăiască, și unul să tălmăcească;

28. Iar de nu va fi tălmăcitor, să tacă în Biserică și să-și grăiască numai lui și lui Dumnezeu.

29. Iar proorocii să grăiască doi sau trei, și celălalt să judece;

30. Iar de se va descoperi ceva altuia care șade, să tacă cel dintâi.

31. Căci puteți să proorociți toți câte unul, pentru ca toți să învețe și toți să se mângâie,

32. Și duhurile proorocilor se supun proorocilor.

33. Căci Dumnezeu nu este al neorânduiei, ci al păcii.

34. Ca în toate Bisericile sfinților, femeile voastre să tacă în adunare; pentru că nu li s'a dat voie să grăiască, ci să fie supuse, precum zice și legea.

35. Iar de voește să învețe ceva, să întrebe acasă pe bărbații lor; căci

este rușine ca femeile să grăiască în adunare.

36. Oare dela voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu, sau a ajuns numai la voi?

37. De i se pare cuiva că este prooroc sau că are dar duhovnicesc, să înțeleagă că cele ce vă scriu sunt porunci ale Domnului.

38. Iar dacă cineva nu știe, să nu știe.

39. Așa că, fraților, răpășiți a prooroci și nu opritți să se grăiască în limbă.

40. Tote cu cuvință și după rânduială să se facă.

Moartea și învierea lui Hristos. Învierea cea deobyte.

15. 1. Și vă fac cunoscută, fraților, Evangheia pe care v'am binevestit-o, pe care ați și primit-o, în care și stați,

2. Prin care vă și mântuiți, dacă o țineți cum v'am binevestit-o, afară numai dacă nu ați crezut în zadar.

3. Căci v'am dat înainte de toate ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi,

4. Și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi;

5. Și că s'a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece;

6. După aceea s'a arătat la mai mult de cinci sute de frați deodată, din tre care cei mai mulți trăiesc până acum, iar unii au și murit.

7. După aceea s'a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.

8. Iar mai pe urmă de către tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi s'a arătat și mie.

9. Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu.

10. Dar cu harul lui Dumnezeu amut ceea ce sunt și harul lui care este în mine n'a fost în zadar, ci m'am ostenit mai mult decât ei toți, dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci ori eu, ori aceia, așa propovăduim și așa ați crezut.

12. Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zice unii dintre voi că nu este învierea morților?

13. Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n'a înviat.

14. Iar dacă n'a înviat Hristos, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică însă și credința voastră.

15. Ne aflăm încă și

martori mincinoși ai lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe care nu l-a înviat, dacă nici morții nu înviază.

16. Căci dacă morții nu înviază, nici Hristos n'a înviat.

17. Iar dacă Hristos n'a înviat, zadarnică este credința voastră, sunteți încă în păcatele voastre;

18. Și atunci și ei ce au aderat în Hristos au pierit.

19. Și de nădăjdum în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii.

20. Dar acum, Hristos a înviat din morți, s'a făcut începutul celor adormiți.

21. Căci deoarece moartea a venit prin om, prin om și învierea morților;

22. Căci precum toți mor în Adam, așa toți vor fi făcuți vii în Hristos.

23. Și fiecare în ceata sa; începătura Hristos, după aceea cei ai lui Hristos, la venirea lui.

24. Apoi sfârșitul, când va preda lui Dumnezeu și Tatălui împărăția, când va desființa orice domnie și orice stăpânire și putere.

25. Căci trebuie ca el să împărătească, până ce va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele sale.

26. Vă rămasul cel din urmă, care se nimicește, este moartea.

27. «Căci toate le-a supus sub picioarele lui». Iar când zice «că toate sunt supuse lui», este învederat că afară de cel ce i-a supus lui toate.

28. Iar când vor fi supuse lui toate, atunci și Fiul însuși se va supune celui ce i-a supus lui toate, ca să fie Dumnezeu totul în toate.

29. Fiindcă ea vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă morții nu înviază nicăderum? De ce se mai botează pentru cei morți?

30. Pentru ce și noi ne primejdum în tot eșaul?

31. În toate zilele mor. o spun pe lauda voastră, pe care o am în Hristos Iisus, Domnul nostru.

32. De m'am luptat ca om cu fiarele la Efoa, ce folos am? Dacă morții nu înviază, «să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri».

33. Nu vă înșelați; vorbele rele strică obiceiurile bune.

34. Treziți-vă cum se cuvine și nu păcătuți, căci unii nu au cunoștința de Dumnezeu, spre rușinare v'o spun.

35. Dar va zice cineva: Cum înviază morții? Și cu ce trup vin?

36. Neban ce ești! Căci

ce semeni tu nu capătă viață, dacă nu moare.

37. Și ceea ce semeni nu este trupul care va fi, ci numai grăuntele gol, poate de grân, sau de altceva din celelalte;

38. Iar Dumnezeu îi dă trup precum voiește, și-i dă fiecărei semințe un trup al ei.

39. Nu toate trupurile sunt aceleași trup, ci unul este trupul oamenilor și altul trupul vitelor și altul al peștilor și altul al păsărilor.

40. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este alava celor cerești și alta a celor pământești.

41. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta a stelelor: «Căci se desăbește stea de stea în strălucire».

42. Așa și învierea morților: Se seamănă întru stricăciune, înviază întru nestricăciune;

43. Se seamănă întru neînstat, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere;

44. Se seamănă trup fîrsec, înviază trup duhovnicesc. Este trup fîrsec, este și trup duhovnicesc.

45. Așa s'a scris: «Făcutu-s'a omul cel dintâi, Adam, suflet viu; iar Adam

cel de pe urmă duh de viață făcător».

46. Dar nu este întâi cel duhovnicesc, ci cel fîrsec, apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâi este din pământ, pământesc; omul cel de al doilea din cer.

48. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc.

50. Acoasta zic, fraților: Carne și sânge nu pot să moștenescă împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.

51. Iată vă spun taină: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba,

52. Deodată, într-o clipă de ochi, la trâmbița cea de apoi; căci va trâmbița și morții vor învia nestricăcioși, și noi ne vom schimba;

53. Căci trebuie ca acest (corp) stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest (corp) muritor să se îmbrace în nemurire.

54. Iar când acest (corp) stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune, și acest (corp) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul ce s'a scris:

«Înghițitu-s'a moartea în biruință».

55. Unde își este, moartea, boldul? Unde își este, iadule, biruința?

56. Boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea.

57. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubii mei frați, fiți tari, neclătiți, sporind totdeauna în ierul Domnului, știind că osteneala voastră nu este deșartă în Domnul.

Adunarea de milostenii pentru sdraci din Ierusalim. Laudă lui Timotei și salu-tări.

16 1. Cât despre adunarea de ajutoare pentru sfinți, precum am poruncit Bisericii Galatiei, așa să faceți și voi.

2. În ziua întâia a săptămânii, fiecare din voi să-și pună deoparte, strângând ce se va înlesni, ca să nu se facă strângerea abia atunci când voi veni.

3. Iar când voi veni, pe cei pe care n veți socoti, pe aceia îi voi trimite cu scrisori să ducă darul vostru la Ierusalim,

4. Și de se va cuveni să merg și eu, vor merge cu mine.

5. Voi veni la voi când

voi trece prin Macedonia, căci prin Macedonia trec; și

6. La voi mă voi opri, poate, sau voi și rona, ea să mă potreceți voi acolo unde mă voi duce.

7. Căci nu vreau acum să vă văd în trecătoare; ci nădăjdiesc să rămân la voi câțeva vreme, dacă va în gândul Domnului.

8. Voi răzămă înăsa în Efes până la praznicul Cincizecimii.

9. Căci mi s'a deschis ușa mare pentru lucru și sunt mulți protivnici.

10. Iar de va veni Timotei, vedeți să fie fără teamă la voi, căci lucrează cu și mine lucrul Domnului.

11. Să nu-l disprețuiască deci cinova, ei să-l potreceți în pace, ca să vină la mine, căci îl aștept eu frații.

12. Cât despre frațele Apolos, l-am rugat mult să vină la voi cu frații; totuși nu-l era voia să vină acum, dar va veni când va avea prilej.

13. Priveghiati, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre cu dragoste să se facă.

15. Și vă mai rog, fraților, — știți casa lui Stefan, că este pârga Ahaiei și că s'au rânduit slujiriile sfintilor.

16. Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia, și oricui lucrează împreună și se ostenește.

17. Mă bucur de venirea lui Stefan și a lui Fortunat și a lui Ahaie, pentru că aceștia au împlinit lipsa noastră.

18. Căci au liniștit duhul meu și pe al vostru; să-i cunoașteți deci bine pe unii cu aceștia.

19. Vă îmbrățișează Biserica din Asia. Vă îmbrățișează mult în Domnul Acvila și Priscila, împreună cu Biserica din casa lor.

20. Vă îmbrățișează frații toți. Imbrățișati-vă unul pe altul cu sărutare sfântă.

21. Imbrățișare și cu mine, a lui Pavel.

22. Cel ce nu iubeste pe Domnul nostru Iisus Hristos, să fie anatema! Maran-ata.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea cu voi toți în Hristos Iisus. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel biruște cu ajutorul lui Dumnezeu toate suferințele. Hotărîrea lui de a vedea pe Corinteni. Făgădușele lui Dumnezeu sunt întărite în Hristos.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratele, Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toți sfinții, care sunt în toată Ahaia:

2. Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

3. Binecuvântat este Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurătorilor și Dumnezeu al toată mângâierii.

4. Cel ce ne mângâie în tot necazul nostru, ca să putem mângâia și noi pe cei ce sunt în tot necazul, prin mângâierea cu care suntem mângâiați noi înșine de Dumnezeu.

5. Că precum prinosesc patimile lui Hristos față de noi, așa prinosesc prin Hristos și mângâierea noastră.

6. Și ori de pătimim necaz, este pentru mângâierea și mântuirea noastră, că

se lucrează întru răbdarea celorlorași patimii, pe care și noi le pătimim; ori de ne mângâiem, este pentru mângâierea și mântuirea noastră.

7. Și nădejdea noastră pentru voi este adevărată, știind că, precum sunteți părtași patimilor noastre, așa și mângâierii.

8. Căci nu vom să nu știți voi, fraților de neamul ce ni s'a făcut în Asia, că am fost îngreuiți peste măsură și poate puțină, în-cât n'aveam nădejde nici de viață;

9. Ci ne-am socotit noi înșine osândiți la moarte, ca să nu ne încredem în noi, ci în Dumnezeu, cel ce învază morții.

10. Care ne-a izbăvit și ne izbăvește de la o moarte ca aceasta și în care nădăjdum că încă ne va mai izbăvi,

11. Ajutând și voi pentru noi cu rugăciunea, ca pentru darul făcut nouă prin mulți să se mulțumească pentru noi de mulți.

12. Căci lauda noastră aceasta este: mărturia cu getului nostru, că am pe treant în lume și mai ales față de voi în nevinovăție

și în curăție dumnezeiască, nu în înțelegerea trupei sale, ci în harul lui Dumnezeu.

13. Căci nu vă scriem altele decât cele ce ați știut sau vi cunoașteți bine și am nădăjduie că și până la sfârșit veți cunoaște;

14. Precum ne-ați și cunoscut în parte, că suntem lauda voastră, după cum și voi a noastră, în ziua Domnului Iisus.

15. Și cu această încredințare vom să vin la voi mai înainte, ca să aveți îndoit har,

16. Și să trec pe la voi în Macedonia și din Macedonia să vin iarăși la voi și voi să mă petreceți în Iudeia.

17. Deci aceasta voinț, am întrebuințat oare neputință? Sau cele ce hotărâse le hotărâse trupește, ca să fie la mine da și nu?

18. Credincios este Dumnezeu, că n'a fost cuvântul nostru către voi da și nu.

19. Căci Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propoveduit vouă prin noi, prin mine și prin Silvan și prin Timotei, n'a fost da și nu, ci da a fost în el;

20. Căci toate făgăduințele lui Dumnezeu în el sunt da și în el se rostesc adevărat, spre mărirea lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar cel ce ne întâ-

rește pe noi împreună cu voi în Hristos și ne-a uns pe noi, este Dumnezeu.

22. Care ne-a și pecetluit pe noi și a dat arvuna Duhului în inimile noastre.

23. Iar eu chem martor pe Dumnezeu asupra sufletului meu, că pentru a vă cruța n'am venit până acum la Corint.

24. Nu doar că avem stăpânire peste credința voastră, dar suntem împreună lucratori ai lucrării voastre; căci stați tari în credință.

Dragostea lui Pavel către Corinteni. Iertarea celui desfrânat. Osteneala și rodul propovăduirii sale.

2. Și am socotit în mine a aceasta, să nu mai vin la voi iarăși cu întristare,

2. Căci dacă eu vă întristez pe voi, cine mă înveselește pe mine, decât cel întristat de mine?

3. Și v'am scris aceasta, pentru ca venind să nu am întristare dela cei care trebuie să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți, că bucuria mea este a voastră a tuturor,

4. Căci din multă supărare și cu strângere de inimă v'am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristati, ci ca să cunoașteți

dragostea pe care cu prisosință o am față de voi.

5. Iar de m'a întristat cineva, nu numai pe mine m'a întristat, ci în parte ca să nu spun mai mult — pe voi pe toți.

6. Destul este pentru unul ca el pedecansa aceasta dela cei mai mulți;

7. Așa că împotriva mai degrabă să-l iertați și să-l mângâiați, ca nu cumva să fie doborât de mai multă întristare unul ca acela.

8. Pentru aceea vă rog să arătați pe față dragoste către el.

9. Căci pentru aceasta v'am și scris, ca să vă încerc dacă sunteți ascultători în toate.

10. Iar cui iertați ceva, și eu îi iert, căci și eu de am iertat cuiva, am iertat pentru voi, în fața lui Hristos.

11. Ca să nu ne lăsăm covârșiți de Satana, căci gândurile lui nu ne sunt necunoscute.

12. Și venind eu la Troa pentru Evanghelia lui Hristos și nea fiindu-mi descoperită în Domnul,

13. N'am avut odihnă ca duhul meu, negăsind pe Tit, fratele meu, ci lăsându-l pe el am plecat în Macedonia.

14. Dar mulțumită fie lui Dumnezeu, celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și arată prin noi mireasma

cunoștinței sale în tot locul.

15. Că suntem bună mi-reasmă a lui Hristos pentru Dumnezeu, între cei ce se mântuiesc și între cei ce pier.

16. Unora adică mireasmă a morții spre moarte, iar altora mireasmă a vieții spre viață. Și cine este destoinic pentru aceasta?

17. Căci nu suntem ca cei mulți, care prefac cuvântul lui Dumnezeu, ei grăim ca din curăție, ca dela Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu în Hristos.

Pavel vorbește despre sine Corintenilor. Litera și duhul. Vârul lui Moise este ridicat în Hristos.

3. 1. Au doară începem iarăși să spunem cine suntem? Sau nu cumva avem nevoie ca unii de scrisori de laudă către voi sau dela voi?

2. Scrisoarea noastră sunteți voi, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.

3. Arătându-vă că sunteți scrișoare a lui Hristos aliniată de noi, scrișă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu, nu pe table de piatră, ci pe table de carne ale inimii.

4. Și avem o astfel de încredere față de Dumnezeu prin Hristos,

5. Nu că suntem vred-

nici să eugetăm în noi înșine ceva dela noi, ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu,

6. Care ne-a și învrednicit de noi a fi slujitori Noului Testament, nu ai literelor, ci ai duhului, căci litera omorâ, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujirea morții cea întipărită cu litere pe piatră, s'a făcut cu slavă, înăut nu puteau fii lui Israel să caute la fața lui Moise din pricina slavei celei trecătoare a feței lui.

8. Cum să nu fie cu mai multă slavă slujirea duhului?

9. Căci dacă a fost slavă slujirea osândirii, cu mult mai vărtos prisoese în slavă slujirea îndreptăririi.

10. Și nici măcar nu este slăvit ceea ce era slăvit în această privință, față de slava cea covârșitoare.

11. Căci dacă ceea ce a fost trecător a fost cu slavă, cu mult mai vărtos ceea ce este netrecător va fi întru slavă.

12. Având deci o astfel de nădejde, avem multă îndrăsnire,

13. Și nu ca Moise, care și puneva vâl pe față, ca să nu privească fiii lui Israel la sfârșitul a ceea ce era trecător.

14. Dar mințile lor s'au învârtosât, căci până a-

stăzi rămâne același vâl la citirea Vechiului Testament, neridicându-se, pentru că el se desființează prin Hristos,

15. Ci până astăzi, când se citește Moise, stă vâl pe inima lor;

16. Iar când se vor întoarce la Domnul, se va ridica vâlul.

17. Dar Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenie.

18. Iar noi toți, privind ca în oglindă cu fața descoperită mărireia Domnului, ne prefăcem în același chip din slavă în slavă, ca dela Duhul Domnului.

Sfinții cunosc mărireia lui Dumnezeu și nădejdea în ea îi întărește să birue toate suferințele.

4 1. Pentru aceea, având slujirea aceasta, după cum am fost miluiți, nu pierdem curajul.

2. Ci ne-am lepădat de faptele de rușine cele ascunse, umblând nu în vicleșug, nici prefăcând cu vântul lui Dumnezeu, ci făcându-ne cunoscuți prin arătarea adevărului față de orice cuget de om, înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar dacă Evanghelia noastră este încă acoperită, pentru cei pieritori este

4. In care Dumnezeu a cecstui veac a orbit mințile celor necredincioși, ca să nu le lumineze lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Căci nu pe noi ne propoveduim, ci pe Hristos Iisus Domnul, iar pe noi slujitori vouă pentru Iisus.

6. Că Dumnezeu, care a zis: «Să strălucască din întunerec lumina», acela a strălucit în inimile noastre, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Iisus Hristos.

7. Și avem comoara aceasta în vase de lut, pentru ca puterea covârșitoare să fie a lui Dumnezeu, iar nu dela noi,

8. In toate pătimind neaz, dar nefiind striviți, lipsiți fiind, dar nu desmădăind,

9. Prigoniti fiind, dar nu părăsiți, doborâți, dar nu pierduți,

10. Purtând totdeauna în trup omorirea Domnului Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11. Căci pururea noi cei vii suntem dați spre moarte pentru Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor;

12. Așa că moartea lu-

crează în noi, iar viața în voi.

13. Dar având același duh al credinței, precum este scris: «Crezut am, pentru aceea am grăit», — și noi credem, pentru aceea și grăim,

14. Știind că cel ce a înviat pe Domnul Iisus, ne va învia și pe noi prin Iisus și ne va înfățișa împreună cu voi.

15. Căci toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să prisoese prin mai mulți mulțumirea, spre slava lui Dumnezeu.

16. De aceea nu pierdem curajul, ci chiar dacă omul nostru cel din afară se strică, cel dinăuntru însă se înnoiește din zi în zi;

17. Căci neazul nostru de acum, trecător și ușor, ne aduce slavă veșnică mai presus de măsură.

18. Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

Măngierea credincioșilor în tot felul de neazuri. Puterea Evangheliei

5 1. Căci știm, că de se va strica această locu înă a noastră pământescă de cort, avem zidire dela Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică, în ceruri.

2. Căci de aceea și su-
spinăm, dorind să ne în-
brăcăm cu locuința noastră
cea din cer,

3. Numai de vom fi fost
găsiți îmbrăcați, nu voi.

4. Căci fiind în acest
cort, suspinăm îngreniați,
pentru că nu voim să ne
desbrăcăm, ci să ne mai în-
brăcăm pe deasupra, pen-
tru ca ceea ce este muritor
să fie înghițit de viață.

5. Iar cel ce ne-a făcut
pentru aceasta este Dum-
nezeu, care ne-a și dat ar-
vuna Duhului.

6. Avem deci totdeauna
încredere și știm că, atât
cât potrecem în trup, sun-
tem departe de Domnul,

7. Căci prin credință um-
blăm, iar nu prin vedere.
8. Avem încredere și voim
mai bucuros să plecăm din
trup și să potrecem cu Dom-
nul.

9. De aceea ne și nevoim
ca, ori potrecând aici, ori
depărțându-ne, să fim bi-
neplăcuți lui;

10. Căci noi toți trebue
să ne înfățișăm înaintea
judecării lui Hristos, ca să
la fieceare după cele ce a
făcut prin trup, ori bine,
ori rău.

11. Cunoșcând deci fri-
ca de Domnul, căutăm să
înduplecăm pe oamnei, dar
lui Dumnezeu îi suntem în-
vovorați și nădăjdind că
suntem învovorați și în cu-
getele voastre.

12. Căci nu vă spunem
iarăși cine suntem, ci vă
dăm vouă pricină de laudă
pentru noi, ca să aveți că-
tre cei ce se laudă în față
și nu în inimă.

13. Căci ori de ne-am
ieșit din fire, este pentru
Dumnezeu; ori de suntem
cu mintea întreagă, sun-
tem pentru voi.

14. Căci dragostea lui
Hristos ne ține pe noi, so-
cotind noi aceasta, că da-
că a murit unul pentru
toți, au murit deci toți;

15. Și pentru toți a nu-
rit, pentru ca cei ce viază
să nu mai viezo lor, ci
peși ce a murit și a în-
viat pentru ei;

16. Așa că noi de acum
nu mai cunoaștem pe ni-
meni după trup, iar de am
și ennoșent după trup pe
Hristos, de acum însă nul
mai cunoaștem astfel.

17. Deci, dacă este cineva
în Hristos, este fapstură
nouă: cele vechi au trecut,
întă toate s'au făcut noi.

18. Toate sunt dela Dum-
nezeu, care ne-a împăcat
cu sine prin Iisus Hristos
și ne-a încredințat slujirea
impăcării.

19. Pentru că Dumnezeu
era în Hristos, împăcând
lumea cu sine însăși, nesco-
tindu-le lor greșalele și
punând în noi cuvântul
impăcării.

20. Ne înfățișăm deci în
locul lui Hristos, ca și

cum Dumnezeu s'ar ruga
prin noi; rugămău vă pen-
tru Hristos, împăcați vă cu
Dumnezeu;

21. Căci pe cel ce n'a
cunoscut păcat, el l-a făcut
pentru noi păcat, pentru ca
noi să ne facem îndreptă-
țiți ai lui Dumnezeu întrul
el.

*Indemn la buna între-
buințare a harului dumne-
zeiesc. Ferire de amestecul
ou necredincioși.*

6. 1. Iar noi lucrând im-
preună cu el, vă și ru-
găm, ca nu în desert să
primim harul lui Dumne-
zeu;

2. Căci zice: «La vreme
potrivită te-am ascultat și
în ziua mântuirii și-am a-
jutat; iată acum «vreme
bine potrivită», iată acum
«ziua mântuirii», —

3. Nedând întrul nimic
nicio smulcă, pentru ca
slujirea noastră să nu fie
defăimată,

4. Ci în toate înfățișându-
ne ca slujitori ai lui Dum-
nezeu, în multă răbdare, în
necazuri, în nevoi, în străm-
torări,

5. În bătaie, în temnițe,
în turburări, în ostenele, în
privegheri, în posturi,

6. În curăție, în cuno-
ștință, în îndelungă-răbda-
re, în bunătate, în Duhul
Sfânt, în dragoste neîfătar-
nică,

7. În cuvântul adevă-
rului, în puterea lui Dum-
nezeu, prin amele drepta-
ții cele de-a dreapta și cele
de-a stânga,

8. Prin slavă și prin ne-
cinste, prin glorie de rău
și prin graie de bine, ca
niște înșelători și totuși a-
devărați,

9. Ca niște necunoscuți,
deși cunoscuți, ca cei ce
murim și iată suntem vii,
ca niște pedepsiți și neo-
moriți,

10. Ca niște întristați,
dar pururea bucurându-ne,
ca niște săraci, dar îmbu-
gând pe mulți, ca unui
care nu au nimic și toate
le atâpănesc.

11. Gura noastră a'a des-
chis către voi, Corinteni,
inima noastră s'a lărgit.

12. În noi nu vă este
strămt, dar voi sunteți
strămtați în inimile voa-
stre;

13. Pentru a ne răsplăti
la fel — ca unor fii gră-
toso — fiți și voi largi.

14. Nu vă înjugăți cu cei
necredincioși la alt jug,
căci ce parte are dreptatea
cu fără de legea? Sau ce
împărtașare are lumina cu
întănerecul?

15. Sar ce învoire are
Hristos cu Velar? Sau ce
parte are credinciosul cu
cel necredincios?

16. Sau ce înțelegere este
între templul lui Dumne-

zeu și idoli! Căci voi sunteți templul lui Dumnezeu celui viu, precum a zis Dumnezeu: «Voi locui în ei și voi umbla între ei și le voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor».

17. De aceea cîștigați din mijlocul lor și «vă osebiți, zice Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți, și eu vă voi primi pe voi».

18. Și «voi fi vouă Tatăl și voi veți fi mie fii și fiice, zice Domnul atotputernicul».

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se bucură de dragostea lor.

1. Avînd deci aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim de toată întinarea trupului și a duhului, desăvărșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

2. Faceți-ne loc în inimile voastre; pe nimeni n'am nedreptățit, pe nimeni n'am vătămat, dela nimeni n'am luat mai mult.

3. Nu spre osîndirea voastră o zic; căci v'am spus dinainte, că sunteți în inimile noastre, ca împreună să murim și împreună să trăim.

4. Mare îmi este eurașul față de voi, mare îmi este lauda pentru voi; m'am amplut de mîngăiere, sunt covârșit de bucurie pentru tot necazul nostru.

5. Căci venind noi în Macedonia, trupul nostru n'a avut nicio odihnă, ci în toate am fost necăjiți: din afară lupte, dinauntru temeri.

6. Dar Dumnezeu, care mîngăie pe cei smeriți, ne-a mîngăiat cu venirea lui Tit,

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mîngăierea cu care a fost mîngăiat la voi, vestindu-ne dormița voastră, plînsul vostru, răvna voastră pentru mine, încât mai mult m'am bucurat,

8. Că chiar de v'am întristat prin scrisoare, nu-mi pare rău, deși îmi părea rău; căci văd că scrisoarea aceea, fie și numai pentru un timp, v'a întristat.

9. Acum mă bucur, nu pentru că v'ați întristat, ci pentru că v'ați întristat spre pocîință; căci v'ați întristat după Dumnezeu, ca să nu fiți întru nimic păgubiți de noi.

10. Căci întristarea cea după Dumnezeu aduce pocîință spre mîntuire fără păcere de rău, iar întristarea lăunșă aduce moarte.

11. Căci încă, înșăși aceasta, că v'ați întristat după Dumnezeu, câtă sîrguință v'a adus, ba încă și devinovație și mîhnire și frică și dorință și răvnă și ispășire. V'ați arătat întru

total a fi curați în acest lucru.

12. Deci, deși v'am scris, aceasta n'a fost pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce a fost nedreptățit, ci ca să se învedereze sîrguința voastră pentru noi înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea ne-am mîngăiat. Dar pe lângă mîngăierea noastră, ne-am bucurat mai vîrtos de bucuria lui Tit, că duhul lui s'a liniștit din partea noastră a tuturor.

14. Că de m'am lăudat cu ceva înaintea lui pentru voi, n'am fost dat de rușino, ci precum toate vi le-am grăit întru adevăr, așa și lauda noastră pentru Tit s'a făcut adevăr,

15. Și inima lui este și mai mult la voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-ați primit cu frică și cu cîntremur. Mă bucur că întru totul am încredere în voi.

Indemn să se dea milostenie creștinilor din Ierusalim și laudă celor care o adună.

8. 1. Și vă fac cunoscut, fraților, harul lui Dumnezeu cel dat în Bisericiile Macedoniei,

2. Că în multa lor încercare de necaz, prisoșul bucuriei lor și sărăcia lor

cea adîncă a sporit spre bogăția dărnicei lor curate,

3. Pentru că, mărturisesc eu însumi, au dat de bună voie după puterea lor și peste putere,

4. Cu multă rugăminte cerându-ne harul de a lua și ei parte la ajutorarea sfinților;

5. Și nu doar cum am nădăjduit, ci s'au dat pe ei înșiși întâi Domnului și apoi nouă prin voia lui Dumnezeu,

6. Încât am rugat pe Tit ca, așa cum a început dinainte, să și desăvârșască la voi darul acesta.

7. Și precum prisosiți întru toate, cu credința și cu cuvîntul și cu cunoștința și cu toată sîrguința și cu dragostea voastră față de noi, așa să prisosiți și în darul acesta.

8. Nu cu poruncă o spun, ci încercînd și curăția dragostei voastre, prin sîrguința altora.

9. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Iisus Hristos, că a sărăcit pentru voi, bogat fiind, ca să vă îmbogățească voi cu sărăcia lui.

10. Și vă dau doar sfat întru aceasta, că aceasta vă este de folos vouă, care încă de anul trecut ați început nu numai să faceți, ci și să voiți.

11. Duceți dar acum fap-
ta până la sfârșit, pentru
ca, așa cum v'a fost osâr-
dia de a voi, așa să fie și
cea ce a închept din ce
aveți.

12. Pentrucă dacă este
osârdie, este bine primită
cupă cât are cineva, iar nu
după cât nu are.

13. Nu doar ca să fie al-
torea ușurare, iar vouă ne-
cuz.

14. Ci ca să fie potri-
vire: Prisoicința voastră să
împlinească acum lipsa a
celora, pentru ca și priso-
icința lor să împlinescă
lipsa voastră, spre a fi po-
trivire,

15. Precum este scris:
«Celui cu mult nu i-a pri-
sosit și celui cu puțin nu
i-a lipsit».

16. Mulțumire fie adu-
gă lui Dumnezeu, care a
dat aceeași răvnă pentru
voi în inima lui Tit,

17. Că a primit rugă-
mintea și fiind mai sâr-
guitor, a venit la voi de
bună voie.

18. Și am trimis impreu-
nă cu el și pe fratele, a că-
rui laudă întru Evanghelie
este prin toate Bisericile.

19. Și nu numai atât, ci
a și fost ales de Biserică
ca tovarăș al nostru de că-
lătorie la darul acesta, slu-
jit de noi spre slava Dom-
nului însuși și spre osârdia
noastră,

20. Ferindu-ne de acea-

sta, de a ne defăima cineva
în acest belșug de daruri
slujit de noi,

21. Purtând grija de ce
este bine nu numai înaintea
Domnului, ci și înaintea
jamenilor.

22. Și le-am trimis îm-
preună cu ei și pe fratele
Astru, pe care l-am în-
cerat în multe de multe
ori ca fiind sârguitor, iar
acum cu mult mai sârgui-
tor pentru multa încredere
în voi.

23. Fie (că e vorba) pen-
tru Tit, este tovarășul meu
și împreună lucrător la voi;
fie pentru fratele nostru,
sunt trimși ai Bisericii, și
slavă a lui Hristos.

24. Arătați deci către ei
față de Biserică dovada
dragostei voastre și a lau-
dei noastre pentru voi.

*Indemn să dea milostenia
mai curând și cu curvază.*

9 1. Despre ajutorarea
sfrâșilor imi câte de
prișos să vă scriu,

2. Pentrucă știu bună-
voiața voastră, ca care nu
laud pentru voi către Ma-
cedoneni, că Ahaia s'a pre-
gătit din anul trecut; și
ravnă voastră a îndemnat
pe cei mai mulți.

3. Și am trimis pe frați,
ca să nu se arate zadarnică
lauda noastră pentru voi
în această privință, pentru

ca, precum am zis, să fiți
pregătiți,

4. Ca nu cumva, de vor
veni împreună cu mine Ma-
cedoneni și vă vor găsi ne-
pregătiți, să fim rușinați
noi, ca să nu zicem voi, în
această laudă încrezătoare.

5. Am socotit deci că
este nevoie să îndemnăm
pe frați, ca să vină la voi
înainte și să pregătească
binefacerea voastră cea
dinainte făgăduită, ca să
fie gata, așa ca o binefa-
cere, iar nu ca o faptă de
sgărănie.

6. Aceasta zic: Cel ce
seamănă cu scumpătate,
cu scumpătate va și scora;
iar cel ce seamănă din bol-
șug, din belșug va și se-
ceta.

7. Fiecare să dea cum
scoatește cu inima, nu cu
măhnire sau de silă, căci
Dumnezeu iubeste ne cel
care dă de bună voie.

8. Și Dumnezeu poate
face să prisoască la voi
tot harul, pentru ca, având
pururea toată îndestularea
întru toate, să prisoați spre
tot lucrul bun,

9. Precum este scris:
«Împărțita, data a săraci
lor; dreptatea lui rămâne
în vază».

10. Iar cel ce dă sămân-
ță sămănătorului și pâine
spre hrană, să dea și să în-
multească sămânța voastră
și să crească roadele drep-
tății voastre,

11. Îmbogățindu-vă întru
totul spre toată dărnicia
care aduce prin noi mul-
țumire lui Dumnezeu.

12. Căci servirea acestei
aiutorări nu numai îm-
plinește lipsurile sfinților,
ci prisoeste prin multe
mulțumiri lui Dumnezeu,

13. Slăvind ei pe Dumne-
zeu, prin adevărarea acestei
aiutorări, pentru supunerea
mărturisirii voastre Evan-
gheliei lui Hristos și pen-
tru dărnicia împărțirii că-
tre ei și către toți.

14. Și cu rugăciunea lor
pentru voi, dorindu-vă pen-
tru harul lui Dumnezeu
cel covârșitor la voi;

15. Iar lui Dumnezeu fie
adusă mulțumire pentru da-
rul lui cel nespuz.

*Pavel atrage luarea aminte
să se ferească de apostoli
mincinoși, care îi cleveșteau.*

10 1. Eu însumi, Pa-
vel, vă îndemn prin
blândețea și îngăduința lui
Hristos, eu, care de față
am smerit între voi, iar
de departe îndrăznesc față
de voi.

2. Și mă rog ca să nu
îndrăznesc, când voi fi de
față, cu încrederea cu care
mă gândesc să îndrăznesc
împotriva unora, care ne
scoatesc că umblăm după
trup.

3. Căci deși umblăm în

trup, nu ne luptăm trup-ește,

4. Pentru că armele luptei noastre nu sunt trupești, ci sunt puternice la Dumnezeu ca să dărâme întăriturile.

5. Surpând noi gândurile și toată înălțimea ce se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și robind tot gândul spre ascultarea lui Hristos,

6. Și fiind gata să pedepsim toată neascultarea, când se va împlini ascultarea voastră.

7. Voi vă uitați la cele din față. De este cineva înerezut în sine că este al lui Hristos, să gândească iarăși dela sine aceasta, că precum este el al lui Hristos, așa suntem și noi ai lui Hristos.

8. Pentru că de mă voi înălța ceva mai mult eu puterea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea și nu spre dărâmarea voastră, nu mă voi rușina,

9. Ca să nu par că v'as speria prin scrisori.

10. Că scrisorile lui, zic ei, sunt aspre și tari, dar înfățișarea trupului este slabă și cuvântul lui este disprețuit.

11. Cel ce vorbește astfel să și dea seama, că așa cum suntem cu cuvântul prin scrisori, când lipsim, așa suntem și cu fapta, când suntem de față.

12. Căci nu îndrăsnim să ne înnumărăm sau să ne asemănăm cu unii, care se laudă singuri; dar accia, măsurându-se și asemănându-se ei singuri cu sine, nu au pricepere.

13. Noi însă nu ne vom lăuda fără măsură, ci după măsura dreptarului cu care ne-a măsurat nouă Dumnezeu, ca să ajungem și până la voi.

14. Căci nu ne întindem ca și cum n'am fi ajuns la voi; pentru că și până la voi am ajuns cu Evanghelia lui Hristos.

15. Nu lăudându-ne fără măsură cu ostenelelile altora; dar având nădejde, cu creșterea credinței voastre, că ne vom mări între voi cu prisosință, după dreptarul nostru.

16. Și că vom propovedui Evanghelia și în părțile de dincolo de voi, ca nu să ne lăudăm după dreptar străin, în cele de-a-gata.

17. «Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude».

18. Căci nu cel ce se laudă pe sine este dovedit bun, ci cel pe care îl laudă Domnul.

Impotriva apostolilor mincinoși. Povestirea ostenelelor sale.

11. 1. O, de mi-ați îngădui puțină neînțelepție! Dar îmi și îngăduiți, 2. Căci vă răvânesc cu

răvna lui Dumnezeu, pentru că v'am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfățișez fecioară curată înaintea lui Hristos.

3. Dar mă tem ca nu cumva, precum șarpele a amăgit pe Lva cu vicleșugul său, așa să se abată și gândurile voastre dela curăția cea în Hristos.

4. Căci de ar propovedui cel ce vine un alt Iisus, pe care nu l-am propoveduit noi, sau de ați lua alt Duh, pe care nu l-ați luat, sau altă Evanghelia, pe care n'ați primit-o, l-ați îngădui bine.

5. Socotesc că nu sunt cu nimic mai prejos decât (cel ce se cred) mai mult decât apostoli.

6. Și chiar dacă sunt ne-lăcut în cuvânt, nu sunt și cu știința, ci ne-am făcut cunoscut la voi în toate.

7. Au doară am făcut păcat, amărindu-mă pe mine ca să vă înălțai voi, că v'am binevestit în dar Evanghelia lui Dumnezeu?

8. Alte Biserici am pradat, luând de cheltuieli, spre a vă sluji vouă. Și de față fiind la voi și în lipsă, nimănui n'am făcut supărare.

9. Căci lipsa mea am împlinit-o frații veniți din Macedonia și în toate m'am păzit și mă voi păzi, să nu vă fiu povară.

10. Este în mine adevă-

rul lui Hristos, că lauda aceasta nu-mi va fi îngrădită în părțile Ahaiei.

11. Pentru ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeuu știe!

12. Iar ceea ce fac voi mai face, ca să tauu pricina celor ce poftesc pricina, pentru a se afla ca și noi în ceea ce se laudă,

13. Căci unii ca accia sunt apostoli mincinoși, lucrători violenți, care iau elap de apostoli ai lui Hristos.

14. Și nu este de mirat; căci însuși Satana se prefăce în inger de lumină.

15. Nu este deci mare lucru, dacă și alujitorii lui se prefac în alujitorii ai ureptății, al căror sfârșit va fi după faptele lor.

16. Iarăși zic: Să nu mă socotescă cineva că sunt fără minte; iar de nu, primiți-mă măcar ca pe un fără-de-minte, pentru ca să mă laud și eu puțin.

17. Ceea ce grăiesc, nu grăiesc după Domnul, ci ca întru neînțelepție, în această laudă încrezătoare.

18. Deoarece mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu.

19. Căci îngăduți bucuros pe cei neînțelepți, fiind voi înțelepți;

20. Pentru că de vă robește cineva, de vă mânăncă cineva, de vă ia cunoașterea al vostru, de se semețe-

ște cineva, de vă bate cineva peste obraz, voi îngăduiți.

21. Spre necinstea mea o zic, ca și cum noi am fi fost slabi. Dar în ceea ce poate să îndrăznească cineva — într-un noînțeleptic zic — îndrăznește și eu.

22. Evrei sunt ei? Și eu. Iarailteni sunt? Și eu. Urmasii ai lui Avraam sunt? Și eu.

23. Slujitori ai lui Hristos sunt ei? — ca un năinfelept grăiesc, sunt mai preșus eu: în osteneală mai mult, în bătaie peste măsura, în temniță mai mult, la moarte adeseori;

24. De la Iudei de cinci ori am primit câte patruzeci fără una;

25. De trei ori am fost bătut cu toiege, odată am fost bătut cu pietre, de trei ori s'a sfărâmat corabia eu mine, o noapte și o zi am petrecut în largul mării;

26. În călătoriile adeseori, în primejdii de răuri, în primejdii de tâlhari, în primejdii dela neamul meu, în primejdii dela păgâni, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații cei minci noși;

27. În osteneală și în trudă, în privegheri de multe ori, în foamă și în sete,

în posturi adeseori, în frig și în golătate.

28. Pe lângă cele din afară, ceea ce mă împresoară în toate zilele, este grija de toate Bisericele.

29. Cine este slab, și eu să nu fiu slab? Cine se smintește, și eu să nu ard?

30. Dacă trebuie să mă laud, mă voi lauda cu slăbiciunile mele.

31. Dumnezeu și Tatăl Doamului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

32. În Damasc mai-marele poporului al regelui Areta păzea cetatea Damascului, vrând să mă prindă.

33. Și am fost lăsat în jos peste zid, într'un coș, printr'o fereastră și am scăpat din mâinile lui.

Urmarea povestiri ostenealilor lui Pavel.

12 1. Dar nu-mi este de folos ca să mă laud, căci voi veni la vedenile și descoperirile dela Domnul.

2. Cunosc un om în Hristos care acum patrușezeci ani, — fie în trup, nu știu, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe, — a fost răpit unul ca acesta până la al treilea cer.

3. Și-l știu pe acest om — fie în trup, nu știu, fie

în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe —

4. Că a fost răpit în rai și a auzit cuvinte neapuse, pe care nu se cade omului să le grăiască.

5. Pentru unul ca acesta mă voi lauda, iar pentru ruine înșurui nu mă voi lauda, decât numai întru slăbiciunile mele.

6. Căci dacă aș vrea să mă laud, nu aș fi fără minte, pentru că aș grăi adevărul; dar las, ca să nu curgă cineva desprmine mai mult decât mă vede sau aude dela mine.

7. Și ca să nu mă mândresc cu mulțimea descoperirilor, mi s'a dat un ghimpe în trup, inger al Satanei, să mă bată peste obraz, ca să nu mă mândresc.

8. Pentru aceasta am rugat de trei ori pe Domnul, ca să-l depărteze dela mine;

9. Și mi-a zis: Destul îți este harul meu, căci puterea mea în slăbiciune se desăvârșește; deci cu mare plăcere mă voi lauda mai mult întru slăbiciunile mele, ca să sălășluiesc în mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea mă bucur în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniiri, în strămtorări pentru Hristos, căci, când sunt slab, atunci sunt tare.

11. M'am făcut fără

mintă lăudându-mă: Voi m'apți silii! Căci se cădea să vorbiți voi de bine despre mine, pentru că nu sunt eu nimic mai prejos decât cei (ce se cred) mai mult decât apostoli, deși eu nu sunt nimic.

12. Dovezile mele de apostol s'au arătat la voi prin toată răbdarea, prin semne și minuni și puteri.

13. Căci eu ce sunteți voi mai prejos decât celelalte Biserici, decât doar că nu v'am fost povară? Dăruiti-mi mie nedreptatea aceasta.

14. Iată, a treia oară sunt gata să vin la voi și an vă voi fi povară, pentru că nu cant ale voastre, ci pe voi; căci nu copiii sunt datori să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru copii.

15. Iar eu cu mare plăcere voi cheltui și mă voi cheltui și pe mine pentru sufletele voastre, deși iubindu-vă mai mult, eu sunt înbit mai puțin.

16. Dar fie (se va zice), eu nu v'am fost povară, dar fiind viclean v'am prins eu înșelăciune.

17. Nu cumva am tras folos dela voi prin vreunul din cei ce v'am trimis?

18. Am rugat (să vină) pe Tit și am trimis împreună cu el pe fratele. Nu cumva a tras Tit folos dela voi? Au nu eu același duh

am umblat? Au nu pe aceleși urme?

19. De mult vi se pare că ne apărăm față de voi. Înaintea lui Dumnezeu, în Hristos grăim. Și acestea toate, iubirii mei, pentru zidirea voastră.

20. Căci mă tem ca nu cumva, venind, să vă găsesc nu cum voiesc, și eu să fiu găsit de voi nu cum voiți; nu cumva să fie certuri, pisme, mâni, atățări, ele vetiri, sopțiri, semeții, neorânduiri;

21. Nu cumva venind iarăși să mă unilească Dumnezeu meu față de voi și să plâng pe mulți, care au păcătuit înainte și nu s'au pocăit de necurăția și de desfrâu și de necumpătarea ce au făcut.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință, vestindu-le că vine a treia oară la ei.

13 1. A treia oară eu a-
ceasta vin la voi. «In
gura a două și a trei mă-
turii va sta tot cuvântul».

2. Am spus și spun din-
ainte iarăși, ca atunci când
am fost de față a doua
oară, și acum, nefiind de
față, scriu celor ce au pă-
cătuit înainte și celor-
lalți tuturor, că de voi
veni iarăși nu voi cruta,

3. De vreme ce căutați
să încercați pe Hristos cel
ce grăiește în mine, care
nu este slab față de voi,

ci puternic la voi.

4. Căci deși a fost răstig-
uit din slăbiciune, este to-
tuși viu din puterea lui
Dumnezeu. Și noi suntem
slabi întru el, dar vom fi
vii împreună cu el din pu-
terea lui Dumnezeu față
de voi.

5. Cercetați-vă pe voi în-
sivă, de sunteți în credin-
ță; încercați-vă pe voi în-
sivă. Sau nu vă cunoașteți
voi singuri bine, că Iisus
Hristos este întru voi? A-
fară numai dacă sunteți
netrebnici;

6. Dar nădăjduesc că veți
cunoaște că noi nu suntem
netrebnici.

7. Și mă rog lui Dumne-
zeu să nu faceți nimic
rău; nu ca să ne arătăm
noi vrednici, ci ca să fa-
ceți voi binele, iar noi să
fim ca niște netrebnici,

8. Căci nu putem ceva
împotriva adevărului, ci
pentru adevăr.

9. Căci ne bucurăm când
noi suntem slabi, iar voi
sunteți tari; aceasta ne și
rugăm: desăvârșirea vo-
astră.

10. Pentru aceea scriu
acestea nefiind de față la
voi, pentru ca atunci, când
voi fi de față, să nu în-
trebuințez asprimo, după
puterea pe care mi-a dat-o
Domnul spre zidire, iar nu
spre dărănare.

11. Încolo, fraților, bucu-
rați-vă, desăvârșiți-vă, mân-

găiați-vă, fiți uniți în
cugest, trăiți în pace, și
Dumnezeul dragostei și al
păcii va fi cu voi.

12. Imbrățișați-vă unul
pe altul cu sărutare sfân-
tă.

13. Vă îmbrățișază pe
voi toți sfinții.

14. Harul Domnului no-
stru Iisus Hristos și dra-
gostea lui Dumnezeu și îm-
părțășirea Sfântului Duh,
fie cu voi cu toți. Amin.

EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

*Nestatornicia Galatienilor
în credință și vrednicia de
apostol a lui Pavel.*

1 1. Pavel, apostol nu
dela oameni nici prin
om, ci prin Iisus Hristos și
prin Dumnezeu Tatăl, care
l-a înviat pe el din morți,
2. Și toți frații care sunt
împreună cu mine, Biseri-
cilor Galatiei:

3. Har vouă și pace dela
Dumnezeu Tatăl și dela
Domnul nostru Iisus Hri-
stos,

4. Care s'a dat pe sine
pentru păcatele noastre, ca
să ne scoată pe noi din a-
cerat veac rău de acum, du-
pă voia lui Dumnezeu și
Tatălui nostru,

5. Căruia fie slava în ve-
cii vecilor. Amin.

6. Mă mir că așa de cu-
rând treceți dela cel ce v'a
chemat prin harul lui Hri-
stos la altă Evanghelie,

7. Care nu este alta, de-

cât numai sunt unii care vă
turbură și voiesc să schimbe
Evanghelia lui Hristos.

8. Dar chiar dacă noi sau
înger din cer v'ar bineve-
sti altceva, decât ceea ce
v'am binevestit noi, ana-
tema să fie!

9. Precum v'am spus
înainte, așa vă spun iarăși
și acum: Dacă vă bineve-
stește cineva altceva decât
ceea ce ați primit, anatema
să fie!

10. Căci acum caut să
înduplec oameni sau pe
Dumnezeu? Sau caut să
plac oamenilor? Dacă aș
mai plăcea oamenilor, n'aș
fi rob al lui Hristos.

11. Dar vă fac cunoscut,
fraților, că Evanghelia l'i
nevestită de mine nu este
după om,

12. Pentru că nici eu nu
am primit-o dela om, nici
n'am fost învățat de al-
tui, ci prin descoperirea
lui Iisus Hristos.

13. Căci ați auzit despre purtarea mea de altădată în credința iudaică, că pri goneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și o pustiam,

14. Și spoream în credința iudaică mai mult decât mulți din cei de vârsta mea în neamul meu, fiind foarte râvnitor pentru datinile mele părintești.

15. Dar când a binevoit Dumnezeu, care m'a ales din pântecul mamei mele și m'a chemat prin harul său,

16. Să descopere pe Fiul său într-o mine, ca să îmi vestească la neamuri, de îndată n' am mai primit sfat dela trup și dela sânge,

17. Nici nu m'am suit la Ierusalim către apostoli, cei dinaintea de mine, ci m'am dus în Arabia și m'am întors iarăși la Damasc.

18. Apoi, după trei ani, m'am suit în Ierusalim să văd pe Petru și am rămas pe lângă el cincisprezece zile,

19. Iar pe altul din apostoli n'am văzut, decât pe Iacov, fratele Domnului.

20. Cele ce vă scriu, întâi, spun înaintea lui Dumnezeu, că nu mint.

21. După aceea am venit în tinuturile Siriei și ale Ciliciei.

22. Și eram necunoscut la fața Bisericilor Iudeii celor în Hristos,

23. Ci numai auzisori, că cel ce ne prigonea pe noi oarecând, acum binevestește credința pe care altădată o stăpnea.

24. Și slăveau pe Dumnezeu pentru mine.

Pavel aduce pe apostoli ca mărturie pentru credința sa. Certarea lui Petru. Mântuirea este din credință, nu din lege.

2. 1. Apoi, după patrușpezece ani, m'am suit iarăși la Ierusalim cu Varnava, luând împreună cu noi și pe Tit.

2. M'am suit însă după descoperire; și le-am spus despre Evanghelia pe care o propoveduiesc la păgâni, în deosebi celor mai de seamă, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

3: Dar nici măcar Tit care era cu mine, Elin fiind, n'a fost silit să se taie împrejur,

4. Din cauza fraților mincinoși, ce veniseră furisându-se ca să iscodască libertatea noastră, pe care o avem în Hristos Iisus, spre a ne robi legii;

5. Căroro nici măcar un ceas nu ne am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână la voi neclintit,

6. Iar cei ce se socotesc a fi mai de seamă — ori cine ar fi fost cândva, nu mă privește; Dumnezeu nu caută la fața omului, — cei socotiți însă a fi mai de seamă mie nu mi au a dașut nimic,

7. Ci dimpotrivă, văzând că mi s'a încredințat mie Evanghelia tăierii împrejur, precum lui Petru cea a tăierii împrejur,

8. — Căci cei ce a lucrat prin Petru la apostolia tăierii împrejur, a lucrat și prin mine la păgâni, —

9. Și cunoscând harul dat mie, Iacov și Clușa și Ioan, care se socotesc a fi stâlpi, m'au dat mie și lui Varnava dreptăți spre unire cu ei, pentru că noi să fim la păgâni, iar ei la tăierea împrejur,

10. Numai să ne aducem aminte de cei săraci, ceea ce totemai m'am și silit să fac.

11. Iar când a venit Petru la Antiohia, i am stat împotriva pe față, pentru că era vrednic de înfruntare.

12. Căci înainte de a veni unii dela Iacov, mâncam cu păgânii; iar când au venit ei, se ferea și se deosebea, temându-se de cei din tăierea împrejur.

13. Și împreună cu el s'au fătărnicit și celalți Iudei, încât și Varnava a fost atras în fătărnicia lor.

14. Dar când am văzut că ei nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: Dacă tu, Iudeu fiind, trăiești ca păgân și nu ca Iudei, pentru ce aștepți pe păgâni să țină ca Iudeii?

15. Noi suntem din fire Iudei, iar nu păcătoși dintre păgâni,

16. Știind că nu se îndreptățește omul din faptele legii, ci numai prin credința în Iisus Hristos; și noi am crezut în Iisus Hristos ca să ne îndreptățim din credința lui Hristos, iar nu din faptele legii; pentru că nu se va îndreptăți din faptele legii niciun trup.

17. Iar dacă și noi, căutând să ne îndreptățim întru Hristos, ne am aflat păcătoși, au doară este Hristos slujitor al păcatului? Să nu fie!

18. Căci dacă zidesc iarăși cele ce am stricat, mă arăt pe mine însuși călcător de cuvânt,

19. Pentru că eu prin lege am murit față de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

20. M'am răstignit împreună cu Hristos; iar de acum nu mai trăiesc eu, ci trăiesc în mine Hristos; iar de trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m'a

inhib și s'a dat pe sine pentru mine

21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă îndreptățirea este prin lege, Hristos a murit atunci în zadar.

Urmare. Avraam pildă de îndreptățire prin credință. Legea nu îndreptățește, ci pune blestem. Hristos a dat blestemul ex. Cele bune nu sunt din lege, ci din credință.

3 1. O, Galateni fără-de-minte, cine v'a ademenit ca să nu vă plecați adevărului, pe voi, în ochii căroră Iisus Hristos vi s'a zăgrăvit răstignut?

2. Numai aceasta voiesc să aflu dela voi: Din faptele legii ați primit Duhul, sau din ascultarea credinței?

3. Așa fără-de-minte sunteți? După ce ați început cu Duhul, acum sfârșiți eu trupul?

4. Ați pățimit atâtea în zadar? — dacă în adevăr a fost în zadar.

5. Deci cel ce vă dă Duhul și săvârșește minuni la voi, face aceasta din faptele legii, sau din ascultarea credinței?

6. Precum și Avraam a crezut lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui spre îndreptățire).

7. Să știți deci, că cei

ce sunt din credință, aceia sunt fii ai lui Avraam.

8. Și prevăzând Scriptura, că din credință îndreptățește Dumnezeu pe păgâni, a binevestit dinainte lui Avraam, zicând: «Se vor binecuvânta întru tine toate neamurile»;

9. Așa că cei ce sunt din credință se binecuvintează împreună cu credinciosul Avraam.

10. Pentrucă toți căți sunt din faptele legii sunt sub blestem, căci este scris: Blestemat este oricine nu va rămânea întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă».

11. Iar cum că nimeni nu se îndreptățește înaintea lui Dumnezeu prin lege, este învederat, pentrucă «dreptul din credință va fi viu».

12. Iar legea nu este din credință, ci «omul care va face acestea va fi viu prin ele».

13. Hristos ne-a răscumplat din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, pentrucă este scris: «Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn»;

14. Pentru că la păgâni binecuvântarea lui Avraam s'a ajunsă prin Hristos Iisus, ca să luăm făgăduința Duhului prin credință.

15. Fraților, ca un om grăiesc; că și testamentul întărit al unui om nimeni

nu-l strică sau îi mai adaugă ceva.

16. Lui Avraam însă și urmașului lui i s'au rostit făgăduințele. Nu zice: «Și urmașilor», ca de mulți; ci ca de unul: «Și urmașului tău», care este Hristos.

17. Aceasta zic dar: Un testament întărit dinainte de Dumnezeu în Hristos nu-l desființează legea, care s'a dat după patru sute treizeci de ani, așa încât să strice făgăduința.

18. Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din făgăduință; dar lui Avraam Dumnezeu i-a dăruit prin credință.

19. Ce este deci legea? Ea s'a adăugat în urmă, pentru călcările de porunci, până când să vină urmașul, căruia i s'a dat făgăduința, și a fost orânduită prin ingeri, în mâna unui mijlocitor.

20. Mijlocitorul însă nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul.

21. Au doară legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie! Căci dacă s'ar fi dat lege, care să poată da viață, îndreptățirea ar fi în adevăr din lege;

22. Dar Scriptura a înclis toate sub păcat, pentru că făgăduința s'a dea din credința în Iisus Hristos celor ce cred.

23. Iar înaintea de venirea

credinței, eram păziți sub lege, fiind încluiși pentru credința care avea să se descopere;

24. Așa că legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru că să ne îndreptățim din credință,

25. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem sub călăuză.

26. Pentrucă toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus;

27. Căci, căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

28. Nu mai este Iudeu nici Elin, nu mai este rob nici alobod, nu mai este parte bărbătească nici femeiască, pentrucă voi toți unul sunteți în Hristos Iisus.

29. Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, sunteți deci urmași ai lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

Pavel dovedește că îndreptățirea omului este din credință.

4 1. Zic însă: Câtă vreme moștenitorul este prunc, nu se deosebește cu nimic de rob, deși este stăpân pe toate.

2. Ci este sub epitropi și îngrijitori, până la vremea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram porunci, eram robiți sub stăpânii lumii;

4. Iar când a venit plinirea vremii, a trimis Dumnezeu pe Fiul Său cel născut din femeie, născut sub lege,

5. Ca să răscumpere pe cei de sub lege, ca să primim înfierca.

6. Iar pentru că sunteți fiu, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului Său în inimile voastre, care strigă: Avva, Părinte;

7. Așa că nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

8. Dar atunci, neînșurând pe Dumnezeu, slăbeați celor ce din fire nu sunt damnezei;

9. Acum însă, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăși la stăpânii cele slabe și sărace, cărora voiți să le slujiți din nou ca înainte?

10. Tineți zile și luni și timpuri și ani de sărbătoare.

11. Mă tem pentru voi, ca nu cumva să mă fi ostent la voi în zadar.

12. Fraților, rogu-vă, fiți precum sunt eu, că și eu am fost precum sunteți voi. Nu mi-ați făcut niciun rău;

13. Dar știți că din cauza unei slăbiciuni a trupului m'am binevestit întâi,

14. Și voi nu ați disprețuit încercarea ce era în trupul meu, nici nu v'ați scârbit de ea, ci m'ați primit ca pe un inger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.

15. Unde este deci acum fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, de era eu puțină, v'ați fi seos ochii și mi-ați fi dat.

16. Am ajuns oare vrămașul vostru, spunându-vă adevărul?

17. Aceia vă răvnesc, dar nu cu gând bun, ci vor să vă despartă, ca să le fiți răvnitori lor.

18. Este însă bine a avea răvnă pentru lucrul cel bun totdeauna, și nu numai când eu sunt de față la voi.

19. Copiii mei, pentru care sufar iarăși durerile nașterii, până ce Hristos va lua chip în voi!

20. Aș vrea să fiu acum la voi și să-mi schimb glasul, că sunt nedumerit de voi.

21. Spuneți-mi: Voi, care vreți să fiți sub lege, nu auziți legea?

22. Pentru că scris este, că Avraam a avut doi feciori, unul din roabă, iar altul din cea slobodă;

23. Dar cel din roabă s'a născut după trup, iar cel din cea slobodă prin făgăduință.

24. Ceea ce are altă în-

semnare; căci acestea sunt cele două testamente: Unul din muntele Sinai, care naște spre robie și care este Agar;

25. Căci Agar este muntele Sinai în Arabia, care se potrivește cu Ierusalimul de acum și este rob cu copiii săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus este slobod și este maică a noastră a tuturor;

27. Căci scris este: «Veselește-te cea steapă, care nu naște; glăsuiește și strigă cea care n'ai durerile nașterii, că mai mulți sunt fiii celei părăsite decât ai celei cu bărbat».

28. Iar noi, fraților, suntem după Isaac fii ai făgăduinței;

29. Dar precum atunci cel ce se născuse după trup alunga pe cel ce se născuse după duh, așa și acum.

30. Dar ce zice Scriptura? «Alungă pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni cu fiul celei slobode».

31. Așa deci, fraților, nu suntem fii ai roabei, ci ai celei slobode.

Cei chemați la credință sunt scutiți de faptele legii prin patimile lui Hristos. Libertatea cea după Duh.

5 1. Stați deci tari în slobozenia cu care ne-a dă-

ruit Hristos și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei.

2. Întă, eu Pavel vă spun: Că de vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi nimic.

3. Și mărturisesc iarăși oricărui om ce se taie împrejur, că este dator să împlinească toată legea.

4. Cei ce voiți să vă îndreptățiți prin lege, v'ați îndepărtat de Hristos, ați căzut din har.

5. Căci noi așteptăm în Duh nădejdă îndreptățiri din credință;

6. Pentru că în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credința care lucrează prin dragoste.

7. Voi alergați bine. Cine v'a oprit de a vă supune adevărului?

8. Induplecarea aceasta nu este dela cel care vă cheamă.

9. Puțin aluat dospește toată frământătura.

10. Eu am încredere în voi întru Domnul, că nimic altceva nu veți suga; iar cel ce vă turbură va purta oșanda, oricine ar fi.

11. Dacă eu, fraților, propovednesc încă tăierea împrejur, pentru ce mai sunt prigonit? A înecat deci smințenia crucii.

12. O, de s'ar tăia de tot cei ce vă răzvrătesc!

13. Căci voi ați fost che-

mați la slobozenie, fraților; numai să nu folosiți slobozenia voastră ca prilej de a sluji trupului, ci să slujiți unul altuia prin dragoste.

14. Căci toată legea se cuprinde într'un cuvânt, adică: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși».

15. Iar dacă vă mușcați unul pe altul și vă mâncați, vedeți să nu vă niriți unul pe altul.

16. Vă zic însă: Cu Duhul să umblați și să nu săvârșiți pofta trupului.

17. Căci trupul poartă împotriva Duhului, iar Duhul împotriva trupului, și ele se împotrivesc unul altuia, ca să nu faceți cele ce ați voi.

18. Dacă însă sunteți mâniați de Duh, nu sunteți sub lege.

19. Iar faptele trupului sunt cunoscute, care sunt acestea: preacurvie, desfrâu, necurăție, necumpătare,

20. Slujire idolilor, fermecătorii, vrajbe, certuri, zavistii, mâni, gâlcevi, desbinări, eresuri,

21. Pisme, uideri, beții, chefuri și cele asemenea acestora, pe care vi le spun dinainte, precum v'am și spus, că cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

22. Iar roada Duhului este dragoste, bucurie, pa-

ce, îndelungă-răbdare, bunătațe, facere de bine, credință, blândețe, cumpătate;

23. Impotriva acestora nu este lege.

24. Iar cei ce sunt ai lui Hristos și au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele.

25. Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

26. Să nu căutăm mărirea deșartă, întărâtându-ne unii pe alții, pismuindu-ne unii pe alții.

Să îndreptăm cu blândețe pe aproapele. Sfătuiră de a se feri de iudeizări și a duce viața nouă, după Duh.

6. 1. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați pe unul ca acela cu duhul blândeței, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită.

2. Purtați sarcinile unul altuia și așa împliniți legea lui Hristos.

3. Căci de se socotește cineva că este ceva, nimic fiind, se înșală singur.

4. Iar fapta sa să și o cerceteze fiecare, și atunci va avea laudă față de sine numai, iar nu față de altul.

5. Căci fiecare își va purta sarcina sa.

6. Cel care învață cuvân-

tu delă altul să facă parte celnă ce-l învață de toate bunurile.

7. Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu se lasă batjocorit; căci ce va semăna omul, aceea va și secera.

8. Cel ce seamănă în trupul său, din trup va secera stricăciune, iar cel ce seamănă în Duh, din Duh va secera viață veșnică.

9. Să nu ne descurajăm făcând binele, căci vom secera la timpul său, dacă nu ne vom lenevi.

10. Deci dar, atât cât avem timp, să facem bine către toți, dar mai ales către cei de credința noastră.

11. Vedeți cu ce fel de litere v'am scris cu mâna

12. Câți vor să placă după trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, nu mai ca să nu fie prigoniți pentru crucea lui Hristos;

13. Căci nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păzesc legea, ei voiesc să vă tăiați împrejur voi, ca să se laude ei în trupul vostru.

14. Mie însă să nu mi fie a mă lauda decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este pentru mine răstignită și eu pentru lume;

15. Căci în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă.

16. Și câți vor urma dreptar în acesta, pace peste ei și milă, și peste Israelul lui Dumnezeu.

17. De acum nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci eu port în trupul meu rănila Domnului Iisus.

18. Barul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu duhul vostru, fraților. Amin.

EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Allegoria din vechi a creștinilor spre mântuire. Rugăciune pentru cunoașterea binefacerilor aduse prin Hristos.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia

lui Dumnezeu, sfinților ce sunt în Efes și credincioșilor în Hristos Iisus:

3. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Binecuvântat fie Dum-

nezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care ne-a binecuvântat pe noi cu toată binecuvântarea duhovnicească în cer întru Hristos,

4. Precum ne-a și ales pe noi întru el înaintea de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea lui,

5. Dinainte rânduină dune spre înțiere lui în dragoste prin Iisus Hristos după bunăvoința voii sale.

6. Spre laudă mării harului său, cu care ne-a dăruit pe noi întru cel iubit

7. Întru care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea gresalelor, după bogăția harului lui,

8. Pe care l-a făcut să prinosese față de noi întru toată înțelepciunea și priceperea;

9. Făcându-ne cunoscută taina voii sale, după bunăvoința sa, pe care dăruiea înaintea a rânduit-o întru el.

10. Spre iconomia pliniei vremilor, ca toate să le renunsească în Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ, întru el,

11. Întru care și moștenire am primit, fiind dinainte rânduiți, după planul celui ce toate le lucra, după hotărîrea voii sale,

12. Ca să fim noi spre laudă mării lui, cei care dinainte am nădăjduit în Hristos;

13. Întru care și voi, auzind cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, și întru care crezând, ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt al făgăduinței,

14. Și care este arvuna moștenirii noastre, spre răscumpărarea celor câștigați de el, spre laudă mării lui.

15. Drept aceea și eu, auzind credința voastră în Domnul Iisus și dragostea cea către toți sfinții,

16. Nu încetez și mulțumesc pentru voi, făcând pomnirea de voi în rugăciunile mele,

17. Pentru că Dumnezeu Domnului nostru Iisus Hristos, Tatăl mării, vă dăruiește înțelepciunii și al descoperirii, în emosașterea lui,

18. Ochi luminați ai inimii voastre, ca să știți care este nădejdea chemării lui, și care este bogăția mării moștenirii lui întru sfinți,

19. Și cât de covârșitoare este mărirea puterii lui față de noi, cei care creștem, după lucrarea puterii tăriei lui,

20. Pe care a săvârșit-o în Hristos, înviindu-l din morți, și l-a pus să șadă de-a dreapta sa în cer,

21. Mai presus de toată domnia și stăpânirea și puterea și dregătoria și decât tot numele ce se numește,

nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor;

22. Și toate le-a supus sub picioarele lui, și pe el l-a dat mai presus de toate cap Bisericii,

23. Care este trupul lui, împlinirea celui ce plinește toate întru toți.

Impăcarea neamurilor și a ludeilor cu Dumnezeu prin Hristos.

2. 1. Și pe voi, care erați morți prin gresălele și prin păcatele,

2. În care ați umblat oarecând după veacul lumii acesteia, după domnul stăpânirii văzduhului, a duhului ce lucrează acum în fiii neascultării,

3. Între care și noi toți am petrecut oarecând în poftele trupului nostru, făcând voile trupului și ale gândurilor, și eram din fire fii ai mâniei ca și ceilalți:

4. Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multă sa dragoste cu care ne-a iubit,

5. Fiind noi morți prin păcate, ne-a făcut vii împreună cu Hristos — prin har sunteți mântuiți —

6. Și ne-a sculat împreună cu el și ne-a pus să ședem împreună cu el în cer, întru Hristos Iisus,

7. Ca să se arate în veacurile viitoare bogăția

covârșitoare a harului său întru bunătațe spre noi în Hristos Iisus.

8. Căci sunteți mântuiți din har prin credință, și aceasta nu dela voi; al lui Dumnezeu este darul,

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Căci suntem făptură a lui, zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit dinainte, ca să umblăm în ele.

11. Pentru aceea aduceți-vă aminte, ca oarecând voi, păgâni ca trupul, numiți netăiere împrejur de către cei numiți tăiere-imprejur făcută de mână în trup,

12. Erați în vremea aceea fără Hristos, înstrănați de cetățenia lui Israel și străni de așezămintele făgăduinței, neavând nădejde și fiind fără Dumnezeu în lume;

13. Iar acum, întru Hristos Iisus, voi, care oarecând erați departe, v-ați apropiat prin sângele lui Hristos.

14. Pentru că el este pacea noastră, cel care a făcut din amândouă una și a dăruit peretele cel din mijloc al despărțirii,

15. Vrajba, stricând în trupul său legea orânduirilor din porneală, pentru ca întru sine să-i zidească pe

cei doi într'un om nou, făcând pace,

16. Și să-i împace pe amândoi cu Dumnezeu într'un trup prin cruce, o mormă vrajă prin ea.

17. Și venind v'a vestit pace vouă celor de departe și celor de aproape,

18. Că prin el avem și unu și alți apropierea de Tatăl într'un Duh.

19. Dec. dar nu mai sunteți străini și venetici, ei împreună cu cetățeni cu sfinți și sunteți din casa lui Dumnezeu,

20. Fiind zidiți pe temelie apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos,

21. Întru care fiind bine întocmită, toată zidirea creștă pentru a fi locaș sfânt al Domnului,

22. Întru care și voi sunteți împreună zidiți, spre a fi locaș al lui Dumnezeu în Duh.

Înțelepciunea dumnezeiească dată lui Pavel spre înmărmarea neamurilor. Fugăvina pentru Biserica.

3 1. Pentru aceasta, eu Pavel, cel pus în lanțuri al lui Iisus Hristos pentru voi păgâni,

2. Dacă în adevăr ați auzit de iconomia harului lui Dumnezeu, dată mie pentru voi,

3. Că prin descoperire mi-a făcut cunoscută taina, precum scrisese înaintea pe scurt,

4. Din care citind, puteți să înțelegeți priceperea mea în taina lui Hristos,

5. Care nu s'a făcut cu nescută fiilor oamenilor din alte veacuri, cum s'a descoperit acum sfinților lui apostoli și proorocilor în Duh;

6. Că păgânii sunt împreună moștenitori și un trup împreună și împreună părtasi ai făgăduinței lui, întru Hristos prin Evanghelie,

7. Al cărei slujitor m'am făcut după darul harului lui Dumnezeu, dat mie după lucrarea puterii lui;

8. Mie, celui mai mic decât toți sfinții, mi s'a dat harul acesta de a binevesti între neamuri bogăția lui Hristos cea nepătrunsă,

9. Și a lumina pe toți care este iconomia tainei celei ascunse din veci în Dumnezeu, cel care a zidit toate prin Iisus Hristos,

10. Ca să se facă acum cunoscută prin Biserica domniilor și puterilor din cer înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri;

11. După hotărârea cea din veci, pe care a îndeplinit-o întru Hristos Iisus, Domnul nostru,

12. Întru care avem în-

drăsnire și apropiere cu încredere prin credința în el.

13. De aceea vă rog să nu pierdeți curajul în necazurile mele pentru voi, care sunt slava voastră.

14. Pentru aceasta îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Din care se trage tot numele părintesc în cer și pe pământ,

16. Ca să vă dea după bogăția măririi sale a vă înfățișa cu putere prin Duhul lui în omul cel dinăuntru.

17. Sore a locui Hristos prin credință în inimile voastre,

18. Fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste, ca să puteți înțelege împreună cu toți sfinții, care este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea ei.

19. Și să cunoașteți dragostea lui Hristos cea mai presus de cunoștință, ca să fiți plini de toată plinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate să facă toate mai cu prisos decât cele ce cerem sau gândim, după puterea ce lucrează în noi,

21. Aceluia fie mărirea în Biserica întru Hristos Iisus, în toate neamurile veacului veacurilor. Amin.

Sfaturi pentru unire în dragoste, deși darurile sunt împărțite spre folosul obșteii. Într-o înțelepciune și dreptate ce ne face plăcuți lui Dumnezeu

4 1. Drept aceea vă rog eu, cel pus în lanțuri întru Domnul, să umblați cu încredință, după chemarea cu care sunteți chemați,

2. Cu toată smerenia și blândetea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții cu dragoste,

3. Silindu-vă să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii.

4. Un trup și un Duh, precum ați și fost chemați într-o nădejde a chemării voastre.

5. Un Domn, o credință, un botez;

6. Un Dumnezeu și Tatăl al tuturor, care este peste toți și prin toți și întru noi toți.

7. Iar fiecare din noi s'a dat harul după măsură darului lui Hristos.

8. Pentru aceea rice: «Îngădu-se la înălțime, robita robite și a dat daruri oamenilor».

9. Iar că «s'a suit», se este decât numai că «s'a și pogorât întâi la părțile cele mai de jos ale pământului»

10. Cel ce s'a coborât este acela care s'a și suit

mai presus de toate cerurile, ca să umple toate.

11. Și el a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, iar pe alții păstori și învățători,

12. Spre desăvârșirea sfinților, pentru lucrul slujirii, pentru zidirea trupului lui Hristos,

13. Până ce vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de bărbat desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos,

14. Ca să nu mai fim prunci, aruncați de valuri și purtați de tot vântul în vătături, în amăgirea oamenilor, într-un viclesug, spre neîntărirea înțelepciunii;

15. Ci trăind adevărul în dragoste, să creștem în toate într-un el, care este capul Hristos,

16. Din care tot trupul bine alcătuit și bine încheiat prin fiecare legătură de sprijin, după încrederea și vârsată pe măsura fiecărui mădular, crește spre zidirea sa însuși în dragoste.

17. Această spun deci și mărturisesc în Domnul, ca să nu mai umblați cum umblă păgânii copleșiți în desertațiunea minții lor,

18. Întemerați la minte, fiind înstrăinați de viața în Dumnezeu din cauza ne-

cunoștinței din ei, pentru împietrirea inimii lor;

19. Care în nesimțire fiind, s'au dedat necumpătării spre săvârșirea cu lăcomie a toată necurăția.

20. Dar voi nu așa ați învățat pe Hristos,

21. Dacă în adevăr l-ați ascultat și v'ați învățat întru el, precum este adevărul în Iisus,

22. Ca să lepădați față de viețuirea dinainte pe omul cel vechi, care se strică după poftele înșelăciunii,

23. Și să vă înnoiti iarăși cu duhul minții voastre,

24. Și să vă înbrăcați în omul cel nou, cel zidit după Dumnezeu întru dreptate și întru sfințenia adevărului.

25. De aceea, lepădând minciuna, grații fiecare adevărul cu aproapele său, pentru că suntem unul al tău mădular.

26. «Mănați-vă și nu păcătuiți»: soarele să nu apună peste mânia voastră,

27. Nici nu dați loc diavolului.

28. Cel ce fură să nu mai fure, ci mai degrabă să se ostenească lucrând binele cu mâinile sale, ca să aibă să dea celui ce are nevoie.

29. Nimeni curânt rău să nu iasă din gura voastră, ci numai ce este bun spre zidire după trebuință,

ca să dea har celor ce-l aud.

30. Și să nu întristați Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, în care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumărării.

31. Toată amărăciunea și aprinderea și mânia și strigarea și defăimarea să so lepede dela voi, împreună cu toată răutatea.

32. Și fiți unul către altul buni, miloși, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a iertat vouă în Hristos.

Indemnuri la viața cea vrednică de sfințenia creștinului, la mustrarea răului cu pilda, nu cu vorba; la a se umplea de Duh Sfânt, iar nu de vin și de necurăție; sfaturi pentru cei căsătoriți.

5 1. Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște copii iubii,

2. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-a iubit pe noi și s'a dat pe sine pentru noi priinos și jertfă lui Dumnezeu întru muros cu bună mireasmă.

3. Desfrâu și orice necurăție sau lăcomie nici să nu se pomenească între voi, așa cum se cuvine sfinților;

4. Nici vorbe de rușine și vorbe proaste sau glume, care nu se cuvin, ci mai degrabă mulțumire.

5. Căci aceasta să o știți,

că nimeni desfrănat sau necurat sau lacom, care este un slujitor de idoli, nu are moștenire în împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă a măgească pe voi cu cuvinte deșarte; căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascătorii.

7. Deci să nu vă faceți părtași cu ei.

8. Căci oarecând erați întunerec, dar acum sunteți lumină întru Domnul.

9. Ca în a. lumii să umblați - căci roada Duhului este în toată lumină, în toată dreptate și adevărul -

10. Încercând ce este bine plăcut Domnului.

11. Și să nu fiți părtași la faptele cele fără de rod ale întunerecilor, ci mai degrabă să le mustrați;

12. Căci cele făcute de ei în ascuns este rușine a le și spune.

13. Toate cele mustrate se învederează de către lumină; căci tot ce este învederat este lumină.

14. De aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți, și te va lumina Hristos.

15. Vedeați deci cum să umblați bine, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți,

16. Răscumpărând vremea, căci zilele sunt rele.

17. De aceea nu fiți preocupati, ci înțelegeți care este voia Domnului.

18. Și nu vă îmbătați de vin, în care este desfrânare, ci să vă umpleți de Duhul.

19. Vorbind între voi în psalmi și în cântări de laudă și duhovnicești, laudând și cântând în inima voastră Domnului.

20. Mulțumind totdeauna pentru toate, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui.

21. Supunându-vă unii altuia în frica lui Dumnezeu.

22. Femeile supuneți-vă bărbaților voștri, ca Domnului.

23. Pentrucă bărbatul este capul femeii, precum și Hristos este capul Bisericii și el este mântuitor al trupului;

24. Dar precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor în totul.

25. Bărbați, iubiți vă femeile voastre, precum și Hristos este capul Bisericii și s'a dat pe sine pentru ea.

26. Ca să o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt.

27. Ca să o înfățișeze Bisericii slăvită, neavând pată mică sbârcitură, sau

alteceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără prihană.

28. Așa sunt datori bărbații să-și iubească femeile lor ca și trupurile lor. Cel ce își iubește femeia, pe sine se iubește.

29. Căci nimeni nu și-a urit vreodată trupul, ci îl hrănește și-l încălzește, precum și Hristos Biserica.

30. Pentrucă suntem mădulari ale trupului, din carnea lui și din oasele lui.

31. «Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup».

32. Taina aceasta mare este, iar eu zic în Hristos și în Biserică.

33. Dar și voi, fiecare, așa să-și iubească femeia sa ca pe sine; iar femeia să se teamă de bărbat.

Sfaturi către voi, părinți, slugi, stăpâni. Armele creștinului în lupta cu vrămașii duhovnicești.

6 1. Copiii ascultați pe părinții voștri în Domnul, căci aceasta este cu dreptate.

2. «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta», care este porunca cea dintâi cu făgăduință.

3. «Ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământ».

4. Și părinții nu întârâtați pe copiii voștri spre mânie, ci creșteți-i în învătura și în certarea Domnului.

5. Singile ascultați pe stăpânii voștri cei după trup cu frică și cu cutremur, întru curăția inimii voastre, ca și pe Hristos.

6. Slujindu-le nu numai înaintea ochilor, ca aceia care vor să placă oamenilor, ci ca slugi ale lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet.

7. Slujindu-le cu bunăvoință ca Domnului, iar nu ca oamenilor.

8. Știind că orice bine va face fiecare, aceea va lăsa dela Domnul, fie robul, fie cel liber.

9. Și stăpânii aceleași să faceți față de ei, încotând cu amănințarea, știind că Stăpânul și al lor și al vostru este în ceruri și că la el nu este părtinire.

10. În sfârșit, frații mei, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei lui.

11. Imbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului.

12. Pentrucă nu avem de luptat împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva omniilor, împotriva puterilor, împotriva stăpânitorilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutății din văzduhuri.

13. Pentru aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să stați tari, săvârșind toată.

14. Stați deci tari, înmăgându-vă mijlocul cu adevarul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății.

15. Și încălțându-vă cu cizmele întru gătirea Evangheliei păcii.

16. Luând peste toate pavya credinței, cu care veți putea stinge săgețile vicelanului cele aprinse.

17. Și coiful mântuirii luați și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

18. Prin toată rugăciunea și cererea, rugându-vă în toată vremea întru Duhul și la aceasta priveghind cu toată răbdarea și rugăciunea pentru toți sfinții.

19. Și pentru mine, ca să mi se dea cuvântul la deschiderea gurii mele, să fac cunoscută cu curaj taina Evangheliei.

20. Pentru care fac soție în lanțuri, ca să vorbesc în ea fără sfială, precum trebuie să vorbesc.

21. Iar ca să știți și voi ce mai fac, toate ale mele vi le va arăta Tihie, iubitor frate și slușitor credincios în Domnul.

22. Pe care l-am trimis

la voi tocmai pentru aceasta, ca să știți cele despre noi și să mângâie inimile voastre.

23. Pace fraților și dragoste cu credință dela Dumnezeu

nezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos.

24. Harul fie cu toți cei care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos cu dragoste neostetrică. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Mulțumire pentru fapta bună a Filipenilor și îndemn ca să se desăvârșă. Porosirea luptelor și a osârciei sale.

1. Pavel și Timotei, robi ai lui Iisus Hristos, tuturor sfinților în Hristos Iisus ce sunt în Filipi, în preună cu episcopii și diaconii:

2. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumesc Dumnezeu lui meu în toată vremea ce fac de voi,

4. Rugându-mă totdeauna cu bucurie în toată rugăciunea mea pentru voi toți,

5. Pentrucă ați luat parte la Evanghelie din ziua dintâi până acum.

6. Incredințat fiind de aceasta, că cei ce a început la voi lucrul cel bun îl va duce la capăt până în ziua lui Iisus Hristos,

7. Precum îmi este drept să cuget aceasta pentru voi toți, pentrucă vă aur în inimă și în lanțurile mele și în apărarea și în adevărarea Evangheliei, voi toți fiind părtași harului împreună cu mine.

8. Căci martor îmi este Dumnezeu, că vă dorește pe toți în dragostea lui Iisus Hristos.

9. Și acestea mă rog, ca dragostea voastră să prisoască din ce în ce mai mult în cunoștință și în toată înțelegerea,

10. Ca să cercetați cele ce se deosebesc, pentru a fi curați și fără potecuire în ziua lui Hristos,

11. Plini de roads ale dreptății, cele prin Iisus Hristos, spre mărirea și lauda lui Dumnezeu.

12. Și voiesc să știți, fraților, că cele întâmplătoare cu mine s'au întors mai de grabă spre sporirea Evangheliei,

13. Încât lanțurile mele s'au înverdat în tot pretoriul și la ceilalți toți, că sunt pentru Hristos,

14. Și cei mai mulți din frații în Domnul, incredințați prin lanțurile mele, îndrăsnesc și mai mult să grăiască fără teamă cu vântul.

15. Unii, este drept, propovednesc pe Hristos pentru pismă și pentru ceartă, dar alții cu bunăvoință;

16. Unii vestesc pe Hristos pentru cânt de vrajbă, nu cu gând curat, socotind că vor aduce necaz lanțurilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că sunt pus spre apărarea Evangheliei.

18. Dar ce este (aceasta)? Nimic decât că Hristos se propovednește în tot chipul fie prin fățarie, fie prin adevăr, și de aceasta mă bucur și mă voi mai bucura încă.

19. Căci știu că aceasta va duce la mântuirea mea prin rugăciunea voastră și prin ajutorul Duhului lui Iisus Hristos,

20. După așteptarea și nădejdea mea, că întru mine nu voi fi roșinat, ci cu toată îndrăzneala, ca totdeauna așa și acum, va fi mărit Hristos în trupul meu, fie prin viață fie prin moarte.

21. Căci pentru mine

viața este Hristos și moartea un câștig.

22. Dar dacă a vieții în trup este de folos pentru lucrul meu, nu știu ce voi alege.

23. Sunt însă străns de amândouă, având dorința de a mă desface și a fi împreună cu Hristos, căci este cu mult mai bine,

24. Dar este mai de trebuință pentru voi ca să rămân în trup

25. Și fiind incredințat de aceasta, știu că voi rămăne și voi petrece împreună cu voi toți spre promăsurarea voastră și spre bucuria credinței.

26. Pentru ca lauda voastră să prisoască în Hristos Iisus prin mine, la venirea mea din nou către voi.

27. Numai să vă purtați în clip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie venind eu și văzându-vă, fie nefiind de față, să aveți despre voi că stați într'un duh, nevoindu-vă împreună într'un suflet pentru credința Evangheliei

28. Neînfricosându-vă întru nimie de cei protivnici, ceea ce pentru ei este a rătare a pierzării, iar pentru voi a mântuirii, și aceasta dela Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dat pentru Hristos nu numai

să credeți în el, ei să și pătimim pentru el.

30. Ducând aceeași luptă, pe care ați văzut-o la mine și o auziți acum de mine.

Statui pentru viață în unire și umilință, având pildă smerenia și mărirea lui Hristos. Laudă lui Timotei și lui Epafrodit.

2. 1. Deci de este vreun îndemn în Hristos, de este vreo mângâiere a dragostei, de este vreo împărțire a Duhului, de este vreo milostivire și îndurare,

2. Impliniți bucuria mea, ca să cugetați la fel, având aceeași dragoste, un suflet fund, una cugetând.

3. Nimic făcând cu ceartă sau cu mărire deșartă, ci cu smerenie socotind unul pe altul a fi mai de cinste decât el însuși.

4. Nu căutați fiecare ale sale, ci și fiecare pe ale altora.

5. Cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus.

6. Care, fiind în chip de Dumnezeu, n'a socotit o răpire a fi el întorcându-se la Dumnezeu,

7. Ci s'a golit pe sine, luând chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor.

8. Și aflându-se la înfăptuire ca un om, s'a smerit făcându-se ascultător

până la moarte, și încă moarte de cruce.

9. De aceea și Dumnezeu l-a prea-înălțat și i-a dăruit lui nume mai presus de orice nume,

10. Pentru ca în numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor dedesubt

11. Și să mărturisească toată limba, că Iisus Hristos este Domn, spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

12. Astfel dar. iubiții mei, precum ați ascultat totdeauna, nu numai când eram de față, ci cu mult mai vădit acum când sunt departe, luerăți cu frică și cu cutremur la mântuirea voastră.

13. Căci Dumnezeu este cel care încrează în voi și a voi și a lucra pentru a binevoi.

14. Toate să le faceți fără cârtiri și fără șovăiri.

15. Ca să fiți fără prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu nepătați, în mijlocul unui neam strâmb și avari, între care străluciți ca niște luminători în lume.

16. Ținând cuvântul vieții, spre luda mea în ziua lui Hristos, că nu am alergat în zadar, nici m'am ostenit în zadar.

17. Dar chiar de mi-aș vărsa sângele pentru jertfa și pentru slujba credinței

voastre, mă bucur, și mă bucur împreună cu voi toți.

18. Tot astfel și voi să vă bucurați, și să vă bucurați împreună cu mine.

19. Nădăjduesc în Domnul Iisus să vă trimit curând pe Timotei, ca să mă încurajez și eu cunoscând cele ale voastre;

20. Căci nu am pe niște meni de aceeași simțire cu mine, care să vă poarte cu adăvărat grija.

21. Pentru că toți caută cele ale lor, nu cele ale lui Iisus Hristos.

22. Iar cât este el de încercat știți, căci a slujit împreună cu mine pentru Evanghelie, ca un fiu cu tatăl său.

23. Pe el deci nădăjduesc să-l trimit îndată, după ce voi vedea cum ies cele ale mele.

24. Sunt însă încredințat în Domnul, că și eu vom veni în curând.

25. Am socotit de trebuință să trimit la voi pe Epafrodit, fratele și împreună cu mine lucrător și ostașul, trimisul vostru și slujitor al nevoilor mele.

26. Pentru că vă doria mult pe toți și era neliniștit, fiindcă ați auzit că a fost bolnav;

27. Și a fost în adevăr bolnav aproape de moarte; dar Dumnezeu l-a mîsluit, și nu numai pe el,

ci și pe mine, ca să nu am întristare peste întristare.

28. L-am trimis deci mai de grabă, pentru ca văzându-l iarăși să vă bucurați, și eu să fiu mai puțin măhnit.

29. Primați-l drept aceea în Domnul cu toată bucuria și țineți în cinste pe unii ca aceștia;

30. Fiindcă pentru lucrul lui Hristos s'a apropiat de moarte, punânduși viața în pericol, ca să împlinească lipsa voastră în slujirea mea.

Despre credința cea dreaptă împotriva apostolilor mincinoși. Viața duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieții de jertfă a lui Hristos.

3. 1. Încolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Ca să vă scriu aceeași lucruri, mai nu mi este cu preget, iar vouă vă este de folos.

2. Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrători ai căii, păziți-vă de cei cu tăiere.

3. Căci tăierea împrejur, suntem noi cei care slujim lui Dumnezeu cu duhul și ne lăudăm în Hristos Iisus și nu ne biziim pe trup.

4. Deși eu aș putea să mă bizui și pe trup. De socotește vreun altul că se

poate bizui pe trup, eu eu atât mai mult:

5. Fund tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din semanția lui Veniamin, Evreu din Evrei, din lege fariseu,

6. După răvnă prigovind Biserica, după dreptatea cea din lege făcându-mă fără prihană.

7. Dar cele ce-mi erau câștig, pe acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.

8. În adevăr le și socotesc pe toate a fi pagubă, față de prețul cel mare al cunoștinței lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m'am lăsat păgubit de toate și le socotesc a fi gunoarie, pentru a dobândi pe Hristos,

9. Și a mă afla întru el, având nu îndreptățirea mea cea din lege, ci pe cea prin credința în Hristos, îndreptățirea cea dela Dumnezeu pe temeiul credinței,

10. Ca să-l cunosc pe el și puterea învierii lui și să iau parte la patimiile lui, asemănându-mă cu moartea lui,

11. Ca doar să pot ajunge la învierea morților.

12. Nu că am și luat răsplata sau și sunt desăvârșit; dar urmăresc ca doar voi prinde aceea pentru care și eu am fost prins de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă nu socotesc să o fi prins, ci numai una fac: uitând cele dinapoi și tinzând la cele dinainte,

14. Alerg la țintă, spre răsplata chemării celei de sus a lui Dumnezeu în Hristos Iisus.

15. Câți dar suntem desăvârșiți, aceasta să gândim; și de gândiți ceva în alt chip, Dumnezeu vă va descoperi și aceasta.

16. Dar acolo unde am ajuns, să urmăim după același dreptar, să gândim la fel.

17. Fiți împreună următori mie, fraților, și uitați-vă la cei ce umblă așa cum ne aveți pildă pe noi.

18. Pentrucă mulți, despre care v'am vorbit adesea, iar acum vă vorbesc și plângând, umblă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos,

19. Al căror sfârșit este pierzarea, al căror Dumnezeu este pântecul și a căror slavă este în rușina lor, care cugetă cele pământești.

20. Căci cetatea noastră este în ceruri, de unde așteptăm și mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos,

21. Care va schimba chipul trupului nostru cel smerit, ca să-l facă chipul trupului măririi lui, după lucrarea puterii lui de a-și și supune toate.

Indemnuri la statornicie și la veselie duhovnicească. Pavel mulțumește pentru ajutorul trimis.

4. 1. Deei, frații mei iubiti și doriți, bucuria și cununa mea, așa să stați în Domnul, iubitorilor.

2. Rog pe Evodia și pe Sintihi rog, să cugete la fel în Domnul.

3. Încă te rog și pe tine, tovarășe credincios, ajută-le lor, care împreună cu mine s'au nevoit întru Evanghelie, cum și eu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

4. Bucurați-vă totdeauna în Domnul, și iarăși zic: bucurați-vă!

5. Îngăduința voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul esto aproape.

6. De nimic să nu vă în grijorați, ci cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu prin rugăciune și prin cerere cu mulțumire întru toate.

7. Și pacea lui Dumnezeu, care depășește toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre în Hristos Iisus.

8. În sfârșit, fraților, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt cu nume bun, orice virtu-

te și orice laudă, acestea să le gândiți;

9. Cete ce ați și învățat și ați primit și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

10. Și n'am bucurat mult în Domnul, că a înflorit iarăși purtarea voastră de grijă pentru mine, precum o și aveți, dar v'a lipsit prilejul.

11. Nu doar că vorbesc ca fiind în lipsă, căci eu m'am deprins să mă îndestalez cu cele ce am.

12. Știu și să mă smeresc, știu să am și de prisos; întru totul și întru toate m'am învățat și să mă satur și să fiământez, și să am de prisos și să fiu lipsat.

13. Toate le pot în Hristos, cel care mă întărește.

14. Ați făcut însă bine că ați împărțat în preună cu mine necazul.

15. Și știți și voi, Filipenilor, că la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, mică Biserică nu s'a făcut părtașă cu mine la dat și la luat, decât numai voi sanguri,

16. Că și în Tesalonie ați trimis pentru trebuința mea și odată și de două ori.

17. Nu că doar caut darul, dar caut rodul care să prinosască în socoteala voastră.

18. Am primit toate și am de prisos; m'am îndestulat primind dela Epafrodit cele trimise de voi, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine-plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu va împlini toată trebuința voastră după bogăția sa întru mărirea prin Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru fie mărirea în veșii vecilor. Amin.

21. Îmbrățișați în Hristos Iisus pe toți sfinții. Vă îmbrățișază frații, care sunt împreună cu mine.

22. Vă îmbrățișază toți sfinții, mai ales cei din casa Cezarului.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi cu toți. Amin.

EPISTOLA CĂTRE COLOSENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Laudă pentru credința Colosenilor și rugăciune pentru întărirea lor în ea. Pavel se bucură de rodul ostenețelor sale.

1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și Timotei fratele,

2. Fraților în Hristos sfinți și credincioși din Colose: Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, totdeauna rugându-ne pentru voi.

4. Auzind de credința voastră în Hristos și de

dragostea ce aveți față de toți sfinții,

5. Pentru nădejdea ce-a gătită vouă în ceruri, de care ați auzit dinainte în cuvântul adevărului Evangheliei,

6. Care a ajuns la voi, ca și în toată lumea, și a duce roadă și crește ca și la voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu întru adevăr,

7. După cum ați și învâțat dela Epafraș, iubitul împreună cu noi rob, care este credincios slujitor al lui Hristos pentru voi,

8. Și care ne-a arătat dragostea voastră în Duhul.

9. Pentru aceea și noi, din ziua în care am aflat, nu încetăm să ne rugăm

pentru voi și să cefem ca să vă umpleți de cunoașterea voii lui, întru toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească,

10. Pentru a umbla în chip vrednic de Domnul spre toată plăcerea, făcând rădă în tot lucrul bun și sporind în cunoașterea lui Dumnezeu,

11. Întărindu-vă cu toată puterea după tăria măririi lui, spre toată îndădurirea și îndelunga-răbdare,

12. Mulțumind cu bucurie lui Dumnezeu și Tatălui, care ne-a învrednicit să avem parte la moștenirea sfinților întru lumină,

13. Care ne-a izbăvit de stăpânirea întunerecului și ne-a strămutat în împărăția Fiului dragostei lui,

14. Întru care avem răscumpărarea, iertarea păcatelor;

15. Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, întâiu-născut înainte de toată făptura,

16. Pentru că întru el s'au făcut toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie căpetenii, fie stăpâniri, toate prin el și pentru el s'au făcut.

17. Și el este înainte de toate și toate se țin întru el,

18. Și el este capul trupului, al Bisericii; care este început, întâiu-născut din morți, ca să fie el cel dintâi întru toate.

19. Că în el a lănevoit să locuiască toată plămirea,

20. Și să împace cu sine prin el toate, făcând pace prin sângele crucei lui, prin el, fie cu cele de pe pământ, fie cu cele din ceruri,

21. Și pe voi, care orați oarecând înstrăinați și vrăjmași cu mintea în lucrurile cele rele, acum v'a înținat.

22. În trupul cărnii lui prin moarte, ca să vă înfățișeze sfinți și fără prihană și nevinovați înaintea sa,

23. Dacă în adevăr rămânți și temeați în credință și întăriți și nemăscuți dela nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care s'a propovedat la toată făptura de sub cer, al cărei slujitor am devenit eu, Pavel.

24. Acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc lipsurile necazurilor lui Hristos în carnea mea pentru trupul lui, care este Biserica,

25. Al cărei slujitor am devenit eu, după iconomia lui Dumnezeu cea dată mie pentru voi, ca să plinesc cuvântul lui Dumnezeu,

26. Tama cea ascunsă din vezi și din neamuri; iar acum s'a arătat științei lor lui,

27. Căroră Dumnezeu a voit să le arate care este bogăția mării tainei acestora între neamuri, care este Hristos între voi, nădejdea mării;

28. Pe care noi îl propovăduim, arătând pe tot omul și învățând pe tot omul în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe tot omul desăvârșit în Hristos Iisus;

29. Pentru aceea mă și ostenez luptându-mă după lucrarea lui, ce se lucrează în mine cu putere.

Creștinii să nu se plece înțelepciunii omenești celei amăgitoare. Viața în unire cu Dumnezeu îmbrățișează duhovnicește și legea în petrecerea cea după Hristos.

2. Căci volesă să știți ce le lăptă dă pentru voi și pentru cei din Laodicea și pentru câți n'au văzut fața mea în trup,

2. Ca să se mângâie inimile lor, uniți fiind în dragoste și spre toată bogăția încredințării înțelegerii, spre cunoșterea tainelor lui Dumnezeu și Tatălui și a lui Hristos,

3. În care sunt ascunse toate vistierile înțelepciunii și ale cunoștinței.

4. Și aceasta o zic, pen-

tru ca să nu vă amăgească cineva cu cuvinte ademenitoare.

5. Căci deși eu trupul sunt departe, cu duhul însă sunt împreună cu voi, bucurându-mă și văzând buna voastră rânduială și tăria credinței voastre în Hristos.

6. Deci, precum ați primit pe Hristos Iisus Domnul, așa să umblați în el,

7. În rădăcinați și zidiți fiind în el și întăriți în credință, precum ați fost învățați, prinosind în ea cu mulțumire.

8. Vedeți să nu vă fure cineva cu filosofia și cu amăgirea deșartă, după predația oamenilor, după stihilele lumii și nu după Hristos.

9. Căci în el locuiește trup peste toată deplinătatea Dumnezeirii.

10. Și sunteți deplini întru el, care este cap a toată domnia și stăpânirea;

11. Întru care sunteți și tăiați împrejur, cu tăiere împrejur nefăcută de mână, prin desbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, întru tăierea împrejur a lui Hristos,

12. Fiind îngropați prin botez împreună cu el, întru care ați și fost înviați împreună prin credința în puterea lui Dumnezeu, care l'a înviat pe el din morți.

13. Și pe voi, care ați

morți în gresale și în ne-tărirea împrejur a trupului vostru, v'a făcut să trăiți împreună cu el, iertându-vă toate gresalele,

14. Ștergând zapisul ce era asupra noastră, care ne era protivnic cu rânduielile lui, și l'a luat din mijloc, pironindu-l pe cruce;

15. Deslăcând dorințele și stăpânirile, le-a dat cu hotărâre pe față, biruind prin ea asupra lor.

16. Deci nimeni să nu vă judece pentru mâncare sau băutură, sau cu privire la sărbătoare sau la lună nouă sau la sâmbete,

17. Care sunt umbră a celor viitoare; iar trupul, al lui Hristos.

18. Nimeni să nu vă smulgă biruința, fiind aceasta prin smerenie și prin slujirea fingerilor, intrând în lucruri pe care nu le-a văzut, îngânându-se în deșert de mintea trupului său.

19. Și neținând de cap, din care tot trupul, întretinut și întocmit prin încheieturi și legături, crește creșterea lui Dumnezeu.

20. Dacă deci ați murit împreună cu Hristos pentru stihilele lumii, pentru ce vi se poruncește, ca și cum ați fi vițuind în lume:

21. Nu lua, nici un gusta, nici nu atinge! —

22. Lucruri care se strică toate prin întrebuințare,

după poruncile și învățăturile oamenilor.

23. Care au în adevăr înfățișare de înțelepciune într-o închinare după voia lor și în smerenie cu rânduirea trupului, nu în vremea față de îndestularea cărnii.

Sfaturi pentru viața creștină nească, mai ales în căsătorie.

3. 1. Deci dar, dacă ați fost învățați împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde este Hristos șezând de a dreapta lui Dumnezeu; 2. Căutați cele de sus, nu cele de pe pământ,

3. Căci ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

4. Când se va arata Hristos, viața noastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu el întru mărire.

5. Omorîți deci măduarele voastre cele de pe pământ: desfrâul, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este slujirea idoloilor,

6. Pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării,

7. Între care și voi ați umblat oarecând, când vițuiați în ele.

8. Dar acum lepădați-ți și voi pe toate: mânia, răutatea, hula, vor-

bele de rușine din gura voastră;

9. Nu vă mîntuiți unul pe altul, — desbrăcându-vă de omul cel vechiu împreună cu faptele lui

10. Și îmbrăcându-vă în cel nou, care se înnoește spre a ajunge la cunoaștere, după chipul celui ce l-a făcut,

11. Unde nu este Eln și Indeu, tăiere-împrejur și netăiere împrejur, barbar, Scit, rob, liber, ci toate si într-o toți Iristos.

12. Imbrăcați-vă deci ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, cu mai-ostivirea îndurării, cu bunătațe, cu smerenie, cu blîndețe, cu îndelungă răbdare,

13. Îngăduindu-vă unul pe altul și iertînd unul altuia, de are cineva pără împotriva cuiva; precum și Iristos v'a iertat vouă, așa și voi

14. Iar peste toate acestea (îmbrăcați-vă) în dragoste, care este legătura de săvârșirii.

15. Și pacea lui Dumnezeu, la care ați și fost chemați într'un singur trup, să domnească în inimile voastre, și fiți mulțumitori.

16. Cuvîntul lui Iristos să locuiască întru voi din belșag, învățându-vă și mustrîndu-vă între voi în toa-

tă înțelepciunea, cu psalmi și cu cântări de laudă și duhovnicești, cîntînd într-un har Domnului în inima voastră.

17. Și tot ce ați face cu cuvîntul sau cu lucrul, toate să le faceți în numele Domnului Iisus, mulțumind prin el lui Dumnezeu și Tatălui.

18. Femeile supuneți-vă bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.

19. Bărbații iubiți-vă femeile și nu vă amărâți asupra lor.

20. Copiii ascultați pe părinții voștri în toate, căci aceasta este bine-plăcut Domnului.

21. Părinții nu întărați pe copiii voștri, ca să nu desnădăjduiască.

22. Slujile ascultați în toate pe stăpînii voștri cei după trup, slujindu-le nu numai înaintea ochilor, ca aceia care vor să placă oamenilor, ci în curăția inimii, temîndu-vă de Dumnezeu.

23. Și tot ce ați face, din suflet să faceți, ca pentru Domnul, iar nu ca pentru oameni,

24. Știînd că dela Domnul veți lua răsplată moștenirii; căci Domnului Iristos sluiți.

25. Iar cel ce face ne-dreptate, va lua nedreptatea ce a făcut, și nu este pîrtinare.

Sfaturi pentru unirea cu aproapele, pentru dreptate și rugăciune.

4. 1. Stăpânii să dați slujilor ce este drept și potrivit, știînd că și voi aveți Stăpîn în ceruri.

2. Stăruiți în rugăciune, priveghînd în ea cu mulțumire,

3. Rugăndu-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă ușa cu vîntului, spre a grăi tama lui Iristos, pentru care și sunt pus în lanțuri,

4. Ca să o arăt așa cum trebuie să grăiesc.

5. Umblați cu înțelepciune față de cei din afară, răscumpărînd vremea.

6. Cuvîntul vostru să fie totdeauna plăcut, dres cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.

7. Cele ale mele vi le va face pe toate cunoscute Timotee, iubitul frate și credincios slujitor și împreună cu mine rob în Domnul.

8. Pe care l-am trimis la voi tocmai pentru aceasta, ca să afle cele despre voi și să mîngăie inimile voastre,

9. Împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi. El vă vor face cunoscute toate cele de aici.

10. Vă îmbrățișază Aristarh, cel închis împreună cu mine, și Marcu, nepo-

tul lui Varnava, pentru care ați luat porunci — de va veni la voi, primiți-l —

11. Și Iisus cel numit Iustus, care sunt din tăierea împrejur, aceștia singuri împreună cu mine lu crătore pentru împărăția lui Dumnezeu, care mi-au fost mîngăiere.

12. Vă îmbrățișază Epafra, cel dintre voi, rob al lui Iristos, totdeauna nevoindu-se pentru voi în rugăciuni, ca să stați desăvârșiți și impliniți toată voia lui Dumnezeu.

13. Căci mărturisesc despre el că are multă răvnă pentru voi și pentru cei din Laodicea și din Iera-pola.

14. Vă îmbrățișază Luca, doctorul cel iubit, și Dinamas

15. Îmbrățișați pe frații din Laodicea și pe Nimuma și Biserica din casa lui

16. Și după ce se va citi epistola aceasta la voi, faceți ca să se citească și în Biserica Laodiceionilor, și pe cea din Laodicea să o citești și voi

17. Și spuneți lui Arhip: Ia seama la slujirea pe care ai primit-o în Domnul, ca să o implinești.

18. Salutară cu mîna mea, a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul fie cu voi. Amin.

EPISTOLA ÎNTÂIA CATRE TESALONICENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel laudă nevoițele apostolești ale Tesalonicenilor.

1 I Pavel și Silvan și Timotei, Bisericii Tesalonicenilor în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Iisus Hristos. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

2 Mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi toți, făcând pomenire de voi în rugăciunile noastre,

3 Neînecut aducându-ne aminte înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrul credinței voastre și de osteneala dragostei și de stăruința nădejzii voastre în Domnul nostru Iisus Hristos;

4 Știind, frați iubiți de Dumnezeu, alegerea voastră,

5 Că Evanghelia noastră n'a fost la voi numai în cuvânt, ci și cu putere și cu Duh Sfânt și cu adevărate multă, așa cum știți ce fel am fost la voi pentru voi.

6 Și voi v'ați făcut următori nouă și Domnului, primind cuvântul într-o neacaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt,

7 Încât v'ați făcut pil-

dă tuturor celor ce cred din Macedonia și din Ahaia.

8 Căci dela voi a răsunat cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci și în tot locul a ieșit credința voastră în Dumnezeu, încât nu este nevoie să mai grăim noi ceva,

9 Căci chiar ei povesteau ce fel de primire am avut la voi, și cum v'ați întors dela idoli la Dumnezeu, ca să alăjiți Dumnezeului celui viu și adevărat,

10 Și să așteptați pe Fiul lui din ceruri, pe care l-a înviat din morți, pe Iisus, care ne izbăvește de mânia ce va să vină.

Pavel dorește pe Tesaloniceni, se bucură de ei și îi îngrădește ca să fie desăvârșiți.

2 **1** Căci știți voi înșivă, fraților, că venirea noastră la voi n'a fost zadarnică,

2 Ci înțeli pătimind și fiind ocăriti la Filipi, precum știți, am îndrăsnit întru Dumnezeu nostru să grăim către voi Evanghelia lui Dumnezeu, cu multă nevinovă.

3 Pentrucă îndemnul ne-

ștru nu este din înșelăciune, nici din necurăție, nici cu vicleșug.

4 Ci precum am fost socotiți vrednici de Dumnezeu, să ne se încredințe Evanghelia, așa grăim; nu ca să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu, care încearcă inimile noastră.

5 Căci niciodată nu ne-am arătat cu cuvânt de lingusire, precum știți, nici cu prilej de laconie. Dumnezeu este martor

6 Nici cântând slavă dela oameni, nici dela voi nici dela alții, desi puteam să fim cu greutate, ca a păstori ai lui Hristos;

7 Ci am fost blânzi în miloanul vostru, ca o doică ce-și îngrijește copiii săi

8 Astfel iubindu-vă, cu plăcere voim să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci încă și sufletele noastre, pentrucă ne-ați fost iubiți.

9 Căci vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și de truda noastră, pentrucă v'am propovăduit Evanghelia lui Dumnezeu lucrând ziua și noaptea, ca să nu fim povară cuiva dintre voi.

10 Voi și Dumnezeu sunteți martori, cu cântă sfințenie și cât de drept și fără prihană am fost față de voi, care ați crezut,

11 Precum știți cum pe fiecare din voi, ca un pă-

rinte pe copiii săi, v'am rugat și v'am mângăiat

12 Și v'am îndemnat stăruitor ca să umblați în chin vrednic de Dumnezeu, care v'a chemat în împărăția sa și la mărirea sa.

13 Pentru aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neînecut, că pruină voi cu cuvântul lui Dumnezeu auzit dela noi, lăți luat nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci cum este cu adevărat, ca pe cuvântul lui Dumnezeu, care și lucrează în voi cei ce credeți

14 Căci voi, fraților, v'ați făcut următori Bisericii lui Dumnezeu ce sunt în Iudeia între Hristos Iisus; că la fel ati pățimit și voi dela cei de un neam cu voi, ca și acelea dela Iudei.

15 Care și pe Domnul Iisus l-au omorât și pe neamurile lor, și pe noi ne-au prigonit, și lui Dumnezeu nu sunt plăcuti și tuturor oamenilor le sunt potrivnici.

16 Împiedecându-ne de a grăi păgânilor ca să se mântuiască, spre a și învâlmii ei păcatele totdeauna; iar a ajuns la sfârșit mânia asupra lor.

17 Iar noi, fraților, fiind despărțiți de voi pentru o vreme, cu eluclup, nu ne înima, ne-am sărguit cu atât mai mult cu mare dor să vedem fața voastră.

18. De aceea am voit să venim la voi, adică eu, Pavel, și odată și de două ori, dar ne-a împiedecat Satana.

19. Căci care este nădejdea noastră sau bucuria sau cununa laudei noastre, dacă nu și voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, la venirea lui?

20. Pentrucă voi sunteți slava și bucuria noastră.

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a Tesalonicenilor.

3 1. De aceea, ne mai putând răbda, am găsit de bine să rămânem la Atena singuri,

2. Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu și ajutorul nostru la Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îndemne în credința voastră,

3. Ca niciunul să nu se elatine în aceste necazuri; căci voi înșivă știți, că spre aceasta suntem puși.

4. Pentrucă și când am fost la voi, v'am spus dinainte că vom avea necazuri, precum a și fost și știți,

5. Pentru aceea și eu, ne mai putând răbda, am trimis ca să cunoască credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit cel ce ispi-

tește, și osteneala noastră să fie zadarnică.

6. Acum însă, venind Timotei dela voi la noi și dându-ne veste bună despre credința și dragostea voastră, și că aveți bună amin-tire despre noi, dorind totdeauna să ne vedeți voi pe noi, precum și noi pe voi,

7. Pentru aceea, fraților, ne-am mângâiat în voi de tot neacuzul și nevoia noastră, prin credința voastră;

8. Că acum trăim, dată voi stați tari în Domnul

9. Căci ce mulțumire vom putea să dăm lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria, cu care ne bucurăm de voi înaintea Dumnezeului nostru,

10. Noaptea și ziua rugându-ne peste măsură, ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre?

11. Dar Dumnezeu însuși și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos, să îndrepteze calea noastră către voi,

12. Iar pe voi Domnul să vă facă să creșteți și să prisișiți în dragostea unuia către altul și către toți, precum și noi către voi,

13. Ca să întărească inimile voastre fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru,

la venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfinții lui.

Statute pentru înfrânare, dreptate, milostenie, muncă. Mângâiere celor întristați pentru cei adormiți cu credința în învierea morților.

4 1. În sfârșit, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Iisus, ca așa cum ați primit dela noi în pe chip trebuie să umblați și să plăceți lui Dumnezeu, așa să prisișiți tot mai mult.

2. Pentrucă știți ce porunci v'am dat prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră; să vă feriți de destrăbare,

4. Să știți fiecare din voi a-și stăpâni vasul său în sfințenie și ciuste,

5. Nu în patima poftelor păgânii, care nu cu noi pe Dumnezeu;

6. Să nu calceți și să nu se lăcomească în acest lucru asupra fratelui său, pentrucă Domnul este răzbunător pentru toate acestea, precum și înaintea v'am spus și v'am mărturisit eu tărie.

7. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie;

8. Drept aceea, cine ne scotește aceasta, nu neso-

cotește om, ci pe Dumnezeu, care v'a dat Duhul său cel Sfânt.

9. Despre iubirea de frați nu aveți nevoie ca să vă scriu, căci voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unul pe altul

10. Pentrucă și faceți a ceasta față de toți frații care sunt în Macedonia întreagă; dar vă rugăm, fraților, să prisișiți mai mult,

11. Și să râvniți a trăi în liniște și a face fiecare cele ale sale și a lucra cu mâinile voastre, precum v'am poruncit,

12. Ca să umblați cu bunăcuviință față de cei dinafară și să nu aveți trebuință de nimic.

13. Și nu voim să nu știți voi, fraților, despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca și ceilalți, care nu au nădejde.

14. Pentrucă de credem că Iisus a murit și a înviat, așa și Dumnezeu va aduce prin Iisus pe cei adormiți împreună cu el.

15. Căci aceasta vă grăim eu cuvântul Domnului, că noi cei vii, cei rămași până la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți.

16. Că însuși Domnul, la semnul dat, la glasul arhanghelului și la trâmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și cei morți

întru Hristos vor învia în-
tăi.

17. După aceea, noi cei
vii, care vom fi rămași, vom
fi răpiți în nor, împreună
cu ei, întru întâmpinarea
Domnului în văzduh, și așa
vom fi pururea cu Domnul.

18. Drept aceea mângă-
iați-vă unii pe alții cu cu-
vintele acestora.

*A doua venire a lui Hri-
stos. Cuvincioasă pregătire
pentru ea.*

5 1. Iar despre ani și de-
spre vremi, fraților, nu
aveți trebuință să vă scri-
em.

2. Pentrucă voi însivă
știți bine, că ziua Domnu-
lui vine ca un fur noap-
ten.

3. Căci, când vor zice:
pace și liniște, — atunci
fără veste va veni peste ei
pieirea, ca și durerea celei
ce are în pântec, și nu vor
scăpa.

4. Voi însă, fraților, nu
sunteți în întunerec, ca să
vă apuce ziua aceea ca un
fur.

5. Voi toți sunteți fii ai
luminii și fii ai zilei; nu
suntem ai nopții, mei a
întunerecului.

6. Deci dar să nu dor-
mim, ca și ceilalți, ci să pri-
vegheăm și să fim treji.

7. Căci cei ce dorm, noap-
tea dorm; și cei ce se îm-
bată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi fiind ai zilei,
să fim treji, îmbrăcându-
ne cu platosa credinței și
a dragostei și cu coiful ne-
dejării de mântuire.

9. Că Dumnezeu nu nea-
rânduit spre mânie, ci spre
dobândirea mântuirii prin
Domnul nostru Iisus Hri-
stos.

10. Care a murit pentru
noi, pentru ca ori de vom
priveghia, ori de vom dor-
mi, să viețuim împreună cu
el.

11. De aceea îndemnați-
vă unul pe altul și zidiți-vă
unul pe altul, precum și
faceți.

12. Și vă rugăm, fraților,
că cinștiți pe cei ce se
ostenește între voi și care
sunt mai-mari ai voștri în
tru Domnul și vă porțesc.

13. Și să aveți față de
ei covârșitoare dragoste,
pentru lucrul lor. Traiți în
pace între voi.

14. Și vă rugăm, fră-
ților, muștrați pe cei fără
rânduială, mângâiați pe
cei slabi de înțeles, sprijiniți
pe cei neputincioși, și
îndelung-răbdători față de
toți.

15. Vedeti să nu răspă-
tească cineva cuiva din
pentru rău, ci urmăriți
totdeauna binele și toți
față de alții și față de toți.

16. Bucurați-vă totde-
na.

17. Rugați-vă neîncet.

18. Mulțumiți pentru

toate, căci aceasta este vo-
ia lui Dumnezeu întru Hri-
stos Iisus pentru voi.

19. Duhul să nu-l stin-
geți.

20. Proorociile să nu le
desprețuiți.

21. Toate să le încercați,
și veți ce este bun.

22. Feriți-vă de tot fe-
ln de rău.

23. Iar Dumnezeul păcii
înși să vă sfințească în-
tre, și tot duhul vostru
și sufletul și trupul să se
păcescă fără prihană la

venirea Domnului nostru
Iisus Hristos.

24. Vrednic de credință
este cel care vă chiamă,
care va și face aceasta.

25. Fraților, rugați-vă
pentru noi.

26. Imbrățișați pe toți
frații cu sărutare sfântă.

27. Vă jur întru Domnu:
ca să se citească epistola
aceasta tuturor sfinților
frați.

28. Harul Domnului no-
stru Iisus Hristos fie cu
voi. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

*Mulumire pentru credința
Tesalonicenilor și rugăcu-
re pentru desăvârșirea lor.*

1. Pavel și Silvan și Ti-
motei, Bisericii Tesalo-
nicenilor în Dumnezeu, Ta-
tăl nostru, și în Domnul Ii-
sus Hristos:

2. Har vouă și pace de-
la Dumnezeu, Tatăl nostru,
și de la Domnul Iisus Hri-
stos.

3. Fraților, datorii sun-
tem să mulțumim totdeauna
lui Dumnezeu pentru
vă, cum se cuvine, că
alt crește credința vo-
astră și se înmulțește dra-

gostea fiecăruia dintre voi
toți, a unuia față de altul.

4. Încât noi înșine ne
lăudăm cu voi în Bisericile
lui Dumnezeu pentru răb-
darea și credința voastră
în toate prigonirile voa-
stre și necazurile ce îndu-
rați.

5. Ca dovadă a dreptei
judecări a lui Dumnezeu,
ca să vă învredniți de
împărăția lui Dumnezeu,
pentru care și suferiți.

6. De vreme ce este drept
la Dumnezeu să răsplătea-
ască celor ce vă necăjesc pe
voi cu necaz,

7. Și vouă celor necăjiți

cu ușurare împreună cu noi, la arătarea Domnului Iisus din cer cu îngerii puterii sale

8. În văpaie de foc, aducând răzbuună asupra celor ce nu cunosc pe Dumnezeu și a celor ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos,

9. Care vor lua ca pedeapsă pieirea veșnică dela fața Domnului și dela slava puterii lui,

10. Când va veni să fie preamărit întru sfinții săi, și să se arate minunat întru toți credincioșii, în ziua aceea, pentru că s'a crezut mărturia noastră către voi;

11. De aceea ne și rugăm totdeauna pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă învrednicească de chemare și să desăvârșască toată bunăvoința bunătații și lucrul credinței, cu putere,

12. Ca să se preamărească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi, și voi întru el, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

Despre Antihrist. Sfârșitul lumii. Mulțumire pentru chemarea la credință a Tesalonicenilor.

2 I Și vă rugăm, fraților, cu privire la venirea

Domnului nostru Iisus Hristos și la adunarea noastră cu el,

2. Să nu vă clintiiți de grabă cu mintea, nici să vă spăimântați nici de dulci nici de cuvânt, nici de scrisoare trimisă ca dela noi, cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească nimeni în niciun chip; și va veni întâi lepădarea de credință și se va aștepta omul păcatului, al pierzării,

4. Protivnicul, și care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau este de închinat, și încât să șadă el în locurile lui Dumnezeu ca în Dumnezeu, arătându-se pe sine că ar fi Dumnezeu.

5. Nu vă aduceți aminte că vă spuncam acestea încă pe când eram la voi?

6. Și acum știți ce îl oprește, pentru a se aștepta la vremea sa.

7. Căci taina fără-de-gui lucrează; (trebuie) și mai ca acela care o oprește acum să fie luat din mijloc.

8. Și atunci se va arăta cel fără-de-legă, pe care Domnul îl va nimici cu dھul gurii sale și îl va piedea de cu arătarea venirii sale.

9. A cărui venire este după lucrarea Satanei, o toată puterea și cu semni și minuni mincinoase.

10. Și cu toată amăgirea nedreptății la cei ce pier, pentru aceea că n'au primit înbirea adevărului ca să se mântuiască.

11. Și de aceea le va trimite Dumnezeu lucrarea înșelăciunii, ca să creadă minciunii,

12. Pentru a fi osândiți toți cei care n'au crezut adevărului, ci le-a plăcut nedreptatea.

13. Iar noi datori suntem să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați iubii de Domnul, că Dumnezeu v'a ales din început spre mântuire întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului,

14. La care v'a chemat prin Evanghelia noastră, spre dobândirea mării Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Deci dar, fraților, stați bine și țineți predaniile pe care le-ați învățat fie prin cuvânt fie prin scrisoarea noastră.

16. Iar Domnul nostru Iisus Hristos însuși și Dumnezeu și Tatăl nostru, care ne-a înhit și ne-a dat mângăiere veșnică și nădejde bună prin har,

17. Să mângăie inimile voastre și să vă întărească în tot cuvântul și lucrul bun.

Indemna la rugăcune, la minciună și la ferece de lenoși și de înscoditori.

3 I În sfârșit, fraților, rugați-vă pentru noi, spre a se răspândi grabnic și a se slăvi cuvântul Domnului, ca și la voi.

2. Și spre a ne izbăvi de rău și de violență, căci nu toți au credință.

3. Vrednic de credință este însă Domnul, care vă va întări pe voi și vă va păzi de cel viclean.

4. Pentru voi suntem încredințați în Domnul, că el vă va poruncim le și faceți și le veți face.

5. Iar Domnul să în drepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos.

6. Vă poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de tot fratele ce umblă fără rănduială și nu după predania pe care au primit-o dela noi.

7. Căci știți voi înșivă cum trebuie să ne urmați; că noi n'am umblat fără rănduială între voi.

8. Nici n'am mâncat dela cineva pâine de dar, ci lucrând cu osteneală și trudă noaptea și ziua, ca să nu fim povară cuiva dintre voi;

9. Nu doar că nu aveam dreptul, ci ca să ne dăm

11 Căci cine dintre oameni știe cele ale omului * decât duhul omului care este în el? Tot așa ** nimeni nu cunoaște cele ale lui Dumnezeu decât Duhul lui Dumnezeu. * Prov. 20, 27, 27, 19. Ier. 17, 9. ** Rom. 11, 33, 34.

12 Și noi am primit, nu duhul lumii ci Duhul * care este dela Dumnezeu ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu. * Rom. 8, 15.

13 pe cari le și vorbim, * nu în cuvinte învățate dela înțelepciune omenească ci învățate dela Duhul, unind cele duhovnicești cu cele duhovnicești.

* 2 Pet. 1, 16. Cap. 1, 17. Vers. 4.

14 Dar * omul sufletească nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu: căci ** ele sunt o nebunie pentru el și nu poate să le cunoască, fiindcă se judecă duhovnicește.

* Mat. 16, 23. ** Cap. 1, 18, 23. † Rom. 8, 5, 7. Iuda 19.

15 Iar cel duhovnicească * judecă toate, dar el însuș nu este judecat de nimeni.

* Prov. 28, 5. 1 Tes. 5, 21. 1 Ioan. 4, 1.

16 Căci * cine a cunoscut gândul Domnului ca să-l învețe? Dar noi ** avem gândul lui Hristos.

* Iov. 15, 8. Isu. 40, 13. Ier. 23, 18. Rom. 11, 34. ** Ioan. 15, 15.

Desbinările din Corint.

3 Și eu, fraților, n'am putut să vă vorbesc ca unora duhovnicești * ci ca unora firești, ** ca unor prunci † în Hristos.

* Cap. 2, 15. ** Cap. 3, 14. † Ebr. 5, 13.

2 V'am hrănit cu lapte, * nu cu bucale; căci ** nu le puteați suferi încă. Căci nici acum nu puteți încă.

* Ebr. 5, 12, 13. 1 Pet. 2, 2. ** Ioan. 16, 12.

3 Căci tot firești sunteți. Căci când * între voi este gelozie și ceartă și desbinări, nu sunteți oare firești și umblați după felul omului? * Cap. 1, 11; 11, 14.

4 Căci când unul zice: Eu * sânt al lui Pavel. Iar altul: Eu sânt al lui Apolo! nu sunteți voi oameni?

* Cap. 1, 12.

5 Deci ce este Apolo? Și ce este Pavel? Slujitori * prin cari ați crezut, și după cum ** a dat fiecăruia Domnul. * Cap. 4, 1. 2 Cor. 3, 3. ** Rom. 12, 3, 6. 1 Pet. 4, 11.

6 Eu * am sădit. Apolo * a udat, dar † Dumnezeu a făcut să crească.

* Fapt. 18, 4, 8, 11. Cap. 4, 15; 9, 1; 15, 1. 2 Cor. 10, 14, 15. ** Fapt. 18, 24, 27, 19, 1. † Cap. 1, 30; 15, 10. 2 Cor. 3, 5.

7 Astfel nici * celce sădește este ceva, nici celce udă, ci Dumnezeu care face să crească.

* 2 Cor. 12, 11. Gal. 6, 3.

8 Celce sădește și celce udă tot una sunt; dar * fiecare își va lua răsplata potrivit muncii sale.

* Ps. 62, 12. Rom. 2, 6. Cap. 4, 5. Gal. 3, 12. Apoc. 2, 23. 22, 12.

9 Căci * suntem împreună lucrători ai lui Dumnezeu; voi sunteți pământul arat al lui Dumnezeu, zidirea * lui Dumnezeu.

* Fapt. 15, 4. 2 Cor. 6, 1. ** Efes. 2, 20. Col. 2, 7. Ebr. 3, 3, 4. 1 Pet. 2, 5.

Încercarea focului.

10 După * harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, ca un meșter zidar înțelept eu am pus temelii * și altul zidește deasupra. Dar fiecare * să ia seama cum zidește deasupra.

* Rom. 1, 5; 12, 8. ** Rom. 15, 20. Vers. 6. Cap. 4, 15. Apoc. 21, 14. † 1 Pet. 4, 11.

11 Căci nimeni nu poate pune altă temelie decât cea * pusă, care ** este Isus Hristos. * Isa. 28, 16. Mat. 16, 18. 2 Cor. 11, 4. Gal. 1, 7. ** Efes. 2, 20.

12 Iar dacă cineva zidește deasupra pe temelie aur, argint, pietre de preț, lemne, fân, trestie.

13 lucrul fiecăruia * se va arăta: pentru că ziua îl va face cunoscut, căci se descopere * în foc † și focul însuș va încerca ce fel este lucrul fiecăruia.

* Cap. 4, 5. ** 1 Pet. 1, 7; 4, 12. † Luc. 17, 33.

14 Dacă lucrul cuiva, pe

care l va zidi deasupra, va rămânea, va * lua o răsplată;

* Cap. 4, 5.

15 iar dacă lucrul cuiva va fi ars de tot, el va fi păgubit, dar el însuș va fi mântuit, însa așa * ca prin foc.

* 1 Tim. 23.

Templul lui Dumnezeu

16 Nu * știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

* Cap. 6, 19. 2 Cor. 6, 16. Mes. 2, 21, 22. Ebr. 3, 6. 1 Pet. 2, 5.

17 Dacă strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt și așa sunteți voi.

18 Nimeni * să nu se amăgească pe sine însuș; dacă i se pare cuiva că este înțelept între voi în veacul acesta, sa se facă nebun ca sa fie înțelept.

* Prov. 3, 7. Isa. 5, 21.

19 Căci * înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris, Celce ** prinde cu mâna pe înțelepți în viclenia lor.

* Cap. 1, 20, 26. ** Iov. 5, 13.

20 Și iarăș: Domnul * cunoaște gândurile înțelepților că sunt deșerte.

* Ps. 94, 11.

21 Deaceia nimeni * să

2. Pentru împărați și pentru toți cei care sunt în dregătorii, ca să petreacă viață pașnică și liniștită, în toată cuvioșia și bunăcuviința.

3. Căci acesta este lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, mântuitorul nostru.

4. Care vroește ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoașterea adevărului.

5. Pentrucă unul este Dumnezeu, unul și mijlocul între Dumnezeu și oameni, omul Iisus Hristos.

6. Care s'a dat pe sine preț de răscumpărare pentru toți, mărturia (adusă) la vremea sa.

7. Pentru care am fost pus eu propoveduit și apostol, — adevărul spun în Hristos, nu mint — învățător al neamurilor în credință și în adevăr.

8. Voiesc deci ca bărbatul să se roage în tot locul ridicându-și mâini curate, fără mânie și fără șovăire.

9. Asemenea și femeile, în îmbrăcăminte cuvioasă, să se împodobească cu sfințenie și cu cumpănită, nu cu împletituri de păr sau cu aur sau cu mărgăritare sau cu veșminte scumpe.

10. Ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care fac mărturisire de evlavie.

11. Femeia să ia învăță-

tură în tăcere, cu toată ascultarea.

12. Iar ea să învețe pe alții nu-i îngădui femeii, nici să fie stăpână peste bărbat, ci să stea în liniște.

13. Pentrucă a fost făcut întâi Adam, apoi Eva;

14. Și Adam n'a fost amăgit, dar femeia, fiind amăgită, a căzut în călcarea de poruncă;

15. Dar se va mântui prin nașterea de copii, dacă ele vor rămânea cu înțelepciune în credință și în dragoste și în sfințenie.

Insușirile slujitorilor biserică. Taina dumnezeieștii intrupări.

3. 1. Vrednic de credință este cuvântul: de pofteste cineva episcopie, bun lucru dorește.

2. Trebuie dar ca episcopul să fie fără prihană, bărbat al unei singure femei, treaz, cuminte, cuvioș, iubitor de străini, destoinic să învețe pe alții.

3. Nebeșiv, nedeprins să urât, neagonisitor de câștig urât, ci îngăduitor, pașnic, neîmbitor de argint.

4. Chivernisindu-și bine casa, având copii ascultători cu toată bunăcuviința;

5. Iar de nu știe cineva casa sa să știe chivernisescă, cum va purta grijă de Biserica lui Dumnezeu?

6. Să nu fie botezat de

curând, pentru ca nu cumva, îngâmându-se, să cadă în aceeași osândă ca diavolul.

7. Și trebuie să aibă și mărturie bună dela cei din afară, ca să nu cadă în ocară și în cursa diavolu lui.

8. Diaconii să fie deosemeni cuvioși, nu vorbind în două feluri, nu dedați la vin mult, neagonisitori de câștig urit.

9. Ținând taina credinței în cuget curat.

10. Și aceștia să fie înțai încrecați, după aceea să se diaconască, dacă sunt fără prihană.

11. Femeile deasemenenea să fie cuvioase, neclevetitoare, cumpătate, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie bărbai ai unei singure femei, chivernisindu-și bine copiii și casele lor.

13. Căci cei ce slujesc bine, își dobândesc rang bun și mult curaj în credința cea în Hristos Iisus.

14. Aceștia îi le scriu — nădăjduind că voi veni la tine cât de curând —

15. Ca să știi, de voi întârzia, cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp și temelie a adevărului.

16. Și cu adevărat mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptățit în

Duh, a fost văzut de îngeri, a fost propoveduit la neamuri, a fost ercuzat în lume, s'a înălțat întru mărire.

Despre învățături mincinoase în privința căsătoriei și a mâncărilor. Indemn la evlavie și la a se face pildă credincioșilor.

4. 1. Iar Duhul grăiește lămurit, că în vremile cele de apoi vor cădea unii dela credință, luând aminte la dahuri înșelătoare și la învățături de demoni.

2. De mincinoși fățarnici, înfierăți în însuși cugetul lor.

3. Care opresc dela casă torie și îndepărtează dela mâncări, pe care Dumnezeu le-a făcut spre împărțire cu mulțumire pentru cei care sunt credincioși și cunosc adevărul.

4. Pentrucă toată făptura lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire.

5. Căci se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăcune.

6. De va învăța acestora pe frați, va fi bun slujitor al lui Iisus Hristos, hrănit cu cuvintele credinței și ale bune învățături, căreia ai urmat.

7. Iar de basmele cele lumești și băbești ferește-

te și deprinde-te cu credința adevărată.

8. Pentru că deprinderea trupei este spre puțin folositoare, iar credința adevărată este spre toate folositoare, având făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

9. Vrednic de credință și de toată primirea este cu-vântul (acesta).

10. Căci spre aceasta ne și ostenim și suferim o-căriți, că am nădăjduit în Dumnezeu cel viu, care este mântuitor al tuturor oamenilor și mai ales al celor credincioși.

11. Poruncește acestea și învață la.

12. Nimeni să nu disprețuiască tineretea ta, ci fă-te pildă credincioșilor cu curățul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția.

13. Până vouă veni, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățătură.

14. Nu nesocoti harul ce este în tine, care ți s'a dat prin proorocie, cu punerea mâinilor preotimii.

15. Acestea cugetă-le, de acestea să te ții, pentru că propășirea ta să fie înverdată tuturor.

16. Ia seama la tine însuși și la învățătură, stărue în acestea, pentru că făcând aceasta — te vei mântui și pe tine și pe cei care te ascultă.

*Cum să se poarte oviin-
rină cu fiecare; văduvele,
cinstirea preoților. Despre
răstia și povățuirea lor;
hirotonie. Păcatele se vă-
desc.*

5. 1. Pe cel bătrân să nu-l înfrunzezi, ci îndeamnă-l ca pe un părinte, pe cei mai tineri ca pe frați.

2. Pe cele bătrâne ca pe mame, pe cele mai tinere ca pe surori, în toată curăția.

3. Cinsteste pe văduvele care sunt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, să învețe ei întâi să și respecte casa lor și să dea răsplătă părinților; căci acest lucru este bun și primit înaintea lui Dumnezeu.

5. Cea cu adevărat văduvă și rămasă singură, și a pus nădejdea în Dumnezeu și stărue în cereri și în rugăcini noaptea și ziua.

6. Dar cea care trăiește în desfătare a murit de vie.

7. Poruncește și acestea, ca ele să fie fără prihană;

8. Iar dacă cineva nu poartă grija de ai săi și mai ales de cei ai casei, s'a lepădat de credință și este mai rău decât nu necredincios.

9. Văduva să nu fie înscrisă pe listă având mai puțin de șasezeci de ani.

femeie a unui singur bărbat,

10. Având mărturie de fapte bune: dacă a crescut copii, dacă a primit străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ajutat pe cei strămotați, dacă a fost urmasoare la tot la-crul bun.

11. Iar văduvele mai ti-nero nu le primi; căci, când potese împotriva lui Hristos, vor să se mărite,

12. Având osândă, pen-tru că au călcat credința cea dinată;

13. Totodată fiind și le-nege, învață să umble din casă în casă; și nu numai lenege, ci și guralive și isco-ditoare, vorbind ce nu se cuvine.

14. Vreau deci ca cele mai tinere să se mărite, să nască copii, să chivernisească în casă, ca să nu dea nicio pricină potrivni-cului spre ocară;

15. Căci unele s'au și abătut după Satana.

16. Dacă vreun credin-cios sau vreo credincioasă are văduve, să le ajute și să nu se împovăreze Bise-rica, pentru că ea să ajute pe cele cu adevărat văduve.

17. Preoții care cârmuesc bine să se învrednicască de îndoită cinste, mai ales cei care se ostenesc cu cu-vântul și cu învățătura.

18. Căci zice Scriptura: «Boului care treieră să nu-i

legi gura»; și: «Vrednic este lucrătorul de plată sa».

19. Împotriva preotului nu primi pără, decât numai cu Joi sau trei martori.

20. Pe cei care păcătuiesc muștră-i înaintea tuturor, pentru că și ceilalți sa aibă teamă.

21. Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos și a îngerilor celor aleși, ca să păzești acestea, fără a lua dinainte hotărâre, ni-mic făcând cu părtanare.

22. Să nu ți pui pe ni-meni mâinile în grabă, nici să nu te faci părtaș la pă-catele altora. Păstrează-te curat.

23. De acum nu bea numai apă, ci folosește-te de puțin vin pentru stoma-cul tău și pentru desele tale suferințe.

24. Păcatele unor oameni sunt înverdate, mergând înaintea lor la judecată; ale altora însă vin în urma lor.

25. Deasemenea și faptele bune sunt înverdate, și cele ce sunt altfel nu se pot ascunde.

Despre slugi. Ferme de la comie. Învățături pentru păzirea credinței până la sfârșit și povățuirea bogă-ților la smerenie și milo-stenie.

6. 1. Câpi sunt robi sub jug, să-i socotească

pe stăpâni lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulite numele lui Dumnezeu și învățătura.

2. Iar cei care au stăpâni credincioși, să nu i disprețuiască, sub cuvânt că sunt frați; ei mai vădit să le slujească, fiindcă cei ce primesc facerea lor de bine sunt credincioși și iubiți. Acestea învață și îndeamnă.

3. Iar de învață cineva altă învățătură și au urmoază cuvintelor celor sămănătoare ale Domnului nostru Iisus Hristos și învățături celei după adevărata credință.

4. Acela s'a îngâmfat neștiind nimic, ci fiind bolnav de dispută și de certuri de cuvinte, din care ies pismă, sfadă, hule, bâneluri etc.

5. Indelețniri deșarte de oameni stricați la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc evlavie un mijloc de câștig. Depărtează te de unii ca aceștia.

6. Evlavie cu îndestulare de sine este însă mare câștig.

7. Căci noi n'am adus nimic pe lume și este învederat că mei să scotem ceva nu putem.

8. Având însă hrană și îmbrăcăminte, vom fi îndestulați cu acestea.

9. Iar cei ce vor să se îmbogățescă, cad în ispită

și în cursă și în multe poftes necugetate și vătămate, care cufundă pe oameni în ruină și în pierzare.

10. Pentrucă iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor, pe care, poftind-o unii, au rătăcit dela credință și s'au străpuns cu multe dureri.

11. Dar tu, omul lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavie, credință, iubirea, răbdarea, blândetea.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, priode viață veșnică, la care ai și fost chemat și (pentru care) ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor martori.

13. Ți poruncesc înaintea lui Dumnezeu, care dă viață la toate, și înaintea lui Hristos Iisus, care a mărturisit mărturisirea cea bună înaintea lui Pontiu Pilat.

14. Să păzești porunca neîntinată și fără prihană până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pe care la vremea aceea va arăta fericitul și singurul stăpân, împăratul împărăților și Domnul domnilor,

16. Care singur are neamurire și locuște într-o lumină neapropiată; pe care nu l-a văzut nimeni din tre oameni, nici nu poate

să-l vadă; a căruia este cinstea și puterea veșnică. Amin.

17. Celor bogați în vecul de acum poruncește-le să nu se scumească, nici să nu nădăjduiască în nestatornicia bogăției, ci în Dumnezeu cel viu, care nedă din belsug toate spre folosință,

18. Să facă bine, să se îmbogățescă în fapte bune, să fie darnici, cu inimă largă.

19. Agonisând și temelie bună în (veacul) viitor, ca să dobândească viața veșnică.

20. O, Timotee, păzește ceea ce ți s'a încredințat, depărțându-te de deșătele vorbe lumești și de împotririle științei. Muncindu-se,

21. Pe care mărturisind-o unii, au rătăcit dela credință. Harul fie cu tine Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel laudă credința lui Timotei și-l îndeamnă la răbdare în prizonieri, dându-se pildă pe sine.

1. Pavel, apostol al lui Hristos Iisus prin voia lui Dumnezeu, după făgăduința vieții celei în Hristos Iisus,

2. Lui Timotei, iubitul fiu: Har, milă, pacea doli Dumnezeu Tatăl și doli Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi slujesc din strămoși cu cuget curat, că nînceput te pomenești în rugăciunile mele noaptea și ziua,

4. Aducându-mi aminte de lacrimile tale și dorind să te văd, ca să mă umplu de bucurie;

5. Amintindu-mi de credința ta cea nefățarnică, ce s'a sălășluit întâi în bunica ta Loida și în marea ta Eunice, și sunt încredințat că și în tine sălașluiește.

6. Pentru care prieină îți aduc aminte, să aprinzi iarăși harul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele;

7. Pentrucă Dumnezeu nu ne-a dat duhul domerni, ci al înțelegerii și al dragostei și al înțelepciunii.

8. Nu te rușina deci de

mărturia Domnului nostru, nica de mine, cel pus în lanțuri pentru el, ci pătimește împreună cu mine pentru Evanghelia după puterea lui Dumnezeu,

9. Care ne-a mântuit și ne-a elenat cu elenare sfântă, nu după faptele noastre, ci după hotărîrea sa însuși și după harul cel dat nouă în Hristos Iisus înainte de anii vecilor

10. Și înverdat acum prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a stricat moartea și a adus la lumină viața și nescricăciunea prin Evanghelia,

11. Căreia i-am fost pus eu proovednic și apostol și învățător al neamurilor;

12. Pentru care pricină pătimește și acestea, dar nu mă rușinez; căci știu în cine am crezut și sunt încredințat că el poate să păzească ceea ce mi-a încredințat până la ziua aceea.

13. Să ai pildă cuvintele sănătoase, pe care le-ai auzit dela mine, în credința și în dragostea cea întru Hristos Iisus.

14. Păzește bunul încredințat, prin Duhul Sfânt, care locuiește în noi.

15. Știu aceasta, că s-au îndepărtat dela mine toți cei din Asia, între care sunt Fighele și Ermoghen.

16. Dea Domnul milă ca-

sei lui Onisifor, că de multe ori m'a însoțit și nu s'a rușinat de lanțul meu.

17. Ci venind la Roma, cu multă osârdie m'a căutat și m'a găsit.

18. Dea lui Domnul să afle milă dela Domnul în ziua aceea. Și cât mi-a slujit în Efes, știi tu mai bine.

Indemna către Timotei ca să-și poarte dregătoria, cu credință. Mângâiere în pătimiri. Ferire de anumite răutăți.

2. 1. Tu deci, fiul meu, în tărăște-te în harul cel în Hristos Iisus,

2. Și cele ce ai auzit dela mine cu mulți martori, acestea încredințează-le la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții.

3. Tu deci îndură cele rele ca un bun ostaș al lui Iisus Hristos.

4. Nimeni, ostaș fiind, nu se amestecă în treburile vieții, pentru a fi pe plac celui care a adunat oastea;

5. Și chiar de se va lupta cineva, nu se încunună ză, dacă nu se va lupta după regulă.

6. Plugarul, care se osteneste, se cade să se împărțască el întâi din roade.

7. Înțelege cele ce îți vorbesc; să-ți dea Domnul înțelegere în toate.

8. Adu-ți aminte de Domnul Iisus Hristos, înviat din morți, din urmași lui David, după Evanghelia mea,

9. Pentru care pătimește până la legături, ca un făcător de rele; dar cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.

10. De aceea toate le rabd pentru cei aleși, ca și aceia să dobândească mântuirea cea în Hristos Iisus cu măriro vegnică.

11. Vrednic de credință este cuvântul: căci de am murit împreună cu el, vom și vieții împreună cu el.

12. Dacă răbdăm, vom și împărăși împreună; dacă ne lepădăm de el, se va lepăda și el de noi;

13. Dacă ne călcăm credința, el rămâne credincios, căci nu se poate tăgădui pe sine.

14. Acestea adu-le aminte, îndemnând stăruitor înaintea lui Dumnezeu să nu se certe pe cuvinte fără niciun folos, spre ruina celor ce aud.

15. Silește-te să te arăți înaintea lui Dumnezeu în cercat, lucrător care nu are de ce să se rușineze, învățând drept cuvântul adevărului.

16. Iar de desarte vorbe lumești ferește-te, căci (cei ce le grăiesc) vor ajunge tot mai mult la nelegiuire.

17. Și cuvântul lor va roade ca o gangrenă. Dintre acestea sunt imenul și filel.

18. Căre au răstăcit dela adevăr, zicând că invierea s'a și petrecut, și răstornă credința unora.

19. Însă temelia cea tare a lui Dumnezeu stă bine, având pecetea aceasta: «Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai săi»; și: «Să se îndepărteze dela nedreptate tot cel ce numește numele Domnului».

20. Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pământ, și unele sunt spre custe, iar altele spre acinște.

21. Deci, de se curățește cineva de acestea, va fi vas de custe, sfinit și de bună trebuință stăpânului, potrivit pentru tot lucrul bun.

22. Fugi de poftele tenețelor și urmează dreptate, credință, iubire, pa cea cu cei care cheamă pe Domnul din inimă curată.

23. Iar de în treburile ne socotite și fără noimă ferește-te, știind că nasc certuri,

24. Și un slujitor al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie plăcut cu toți, învățător, îngăduitor,

25. Certând cu blândețe pe cei care stau împotriva, ca doar le va da Dumne-

zeu pocăință spre cunoașterea adevărului.

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind de el, pentru a-i face voia.

Răutatea oamenilor în vremea de apoi. Indemnă la statornicie și la credință. Sf. Scriptură și folosul ei.

3. 1. Și aceasta să știi, că în zilele de apoi vor veni timpuri grele.

2. Pentrucă oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, ne cuvioși.

3. Lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevețitori. reînfrânați, cruzi, neîmbitori de bine.

4. Vânători, acerviincioși, îngâmfai, iubitori mai mult de desfătăr. decât de Dumnezeu.

5. Având înfățișarea crodintei adevărate, dar tă gânduind puterea ei. Ferește-te și de aceștia.

6. Căci dintre aceștia sunt cei ce se vără prin case și robesc femeii împovărate de păcate, prinse de felurite poște.

7. Care învață totdeauna și nu pot ajunge nicodată la cunoașterea adevărului.

8. După cum Ianis și Iamvis s'au împotrivit lui Moise, așa și aceștia se

împotrivesc adevărului, oamnei cu mintea stricată, neîncercăți în credință.

9. Dar nu vor merge mai departe, pentrucă nebuia lor va fi vădită tuturor, așa cum a fost și a aceloră.

10. Tu însă ai urmat învățării mele, purtării, năzuinței, credinței, înclugii răbdări, dragostei, stăruinței,

11. Prigonirilor, suferințelor ce mi s'au adus în Antiochia și Iconia, în Li stra. Ce prigoniri am răbdă! - și din toate m'a izbăvit Domnul.

12. Și toți cei care voiesc să viețuiască cu encernicie în Hristos Iisus, vor fi prigoniiți.

13. Iar oamenii vicleni și amăgitori vor merge tot spre mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșai.

14. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și te-ai încredințat, știind dela cine ai învățat.

15. Și că din pruncie cu noștri sfințele Scripturi, care pot să te înțeleptească spre mântuire, prin credința cea în Hristos Iisus.

16. Toată Scriptura este însoțită de Dumnezeu și de folos spre învățură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea întru dreptate,

17. Pentru că omul lui

Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru tot lucrul bun.

Pavel îndeamnă a se împotrivi celor ce scornesc învățături străine și vestește sfârșitul său apropiat.

4. 1. Eu te îndemn deci stăruitor înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, care va să judece vii și morți, pe arătarea lui și pe împărăția lui:

2. Propoveduește cuvântul, stăruie cu timp și fără timp, mustră, ceartă, în deamă cu toată îndelungă răbdare și învățătură.

3. Căci va fi un timp, când nu vor suferi învățătura cea sănătoasă, ci gă dilându-și auzul, își vor îngămădi învățatori după poftele lor.

4. Și își vor întoarce auzul dela adevăr și se vor abate spre basme.

5. Tu însă fii treaz la toate, îndură răul, fă lucrul de evanghelist, îndeplinește desăvârșit slujirea ta.

6. Căci iată, eu îmi vărs sângele ca jertfă și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit;

8. De acum mi s'a gătit cumuna dreptății, pe care mi-o va da Domnul, judecătorul cel drept, în ziua

aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor care vor fi iubit arătarea lui.

9. Silește-te să vii la mine curând,

10. Pentrucă Dimas m'a părăsit, iubind veacul de acum, și s'a dus la Tesalonic, Crescens în Galatia, Tit în Dalmația;

11. Luca singur este cu mine. La pe Marcu și a du-l eu tine, pentrucă îmi este de folos în slujire.

12. Pe Timotee l-am trimis la Efes.

13. Când vii, adu-mi mantaua pe care am lăsat-o în Troa la Carp, și cărțile, mai ales pe cele de piele.

14. Alexandru arămarul mi-a făcut multe rele. Să-l răsplătească Domnul după faptele lui.

15. Ferește-te și tu de el, pentrucă s'a împotrivit foarte mult cuvintelor noastre.

16. La întâia mea apărare nimeni n'a fost cu mine, ci toți m'au părăsit. Să nu li se pună în socoteală!

17. Dar Domnul mi-a stat în ajutor și m'a întărit, pentru că prin mine propoveduirea să se adevărească deplin și să o audă toate neamurile; și am fost izbăvit din gura leului.

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău și mă va mântui în împărăția

sa cea cerească. Lui fie mărirea în vecii vecilor. Amin.

19. Înbrățișază pe Prisca și pe Acula și casa lui Onesifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Mileș.

21. Silește-te să vii înaintea iernii. Te îmbrățișază Euvel și Pudens și Linos și Claudia și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Harul fie cu voi. Amin.

EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Despre învățători vrednici. Impotriva celor ce apărău faptele legii și curățirile truște. Despre fapta bună duhovnicească.

1. Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos, potrivit credinței aleșilor lui Dumnezeu și cunoașterii adevărului după adevărata credință.

2. Întru nădejdea vieții veșnice, pe care a făgăduit-o nemurimomusul Dumnezeu înainte de anii vecilor.

3. Și s-a făcut cunoscut la timpul său cuvântul prin propovăduirea care mi s'a încredințat mie, după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu.

4. Lui Tit, fiu adevărat în credința cea deobște: Har, milă, pace dela Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să aduci rânduiala în cele ce mai lipsesc și să pui preoți în fiecare oraș, precum ți-am poruncit:

6. Dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure femei, având copii credincioși, nu sub învinuirea de desfrânare sau neascultători.

7. Căci episcopul trebuie să fie fără prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, nemânos, neîngâmfat, nebețiv, nebatăuș, neagonisitor de câștig urit.

8. Ci iubitor de străini, iubitor de bine, cuminte, drept, curios, înfrânat,

9. Ținându-se de cuvântul cel adevărat al învățurii, ca să fie în stare și să îndemne în învățătura sănătoasă și să moștească pe cei protivnici.

10. Pentrucă mulți sunt

nesupuși, grăitori în deșert și amăgitori, mai ales cei din tăierea împrejur,

11. Căroră trebuie să fi se închidă gura, ca umora care răzvrătesc case întregi, învățând pentru câștig urit cele ce nu se cade.

12. Zis r unul dintre ei, prooroc de-ai lor: «Cretanii sunt purtarea minci noși, fiare rele, pânteco lenese».

13. Mărturia aceasta este adevărată. Pentru care pricină mustră i eu asprime, ca să se însănătoșească în credință.

14. Și să nu ia aminte la basmele jidovești și la poruncile unor oameni, care se abat dela adevăr.

15. Toate sunt curate pentru cei curați; iar pentru cei întinați și necredincioși nimic nu este curat, ci li s'au întinat și mintea și cugetul.

16. Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele îl tăgăduesc, fiind uricioși și nesupuși și netrebuici pentru orice lucru bun.

Sfaturi potrivite cu vârsta fecăruia. Despre slugi.

2. 1. Dar tu grăiește cele convenite învățurii sănătoase:

2. Bătrânii să fie treji, cuviincioși, cuminiți, sănă-

toși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. Bătrânele deasemenea să fie la înfățișare de o înaltă cuviință, necelevitoare, nededate la mult vin, învățătoare de bine,

4. Ca să înțeleptească pe cele tinere să-și iubească bărbatul și copiii;

5. Să fie cuminiți, curate, casnice, bune, supuse bărbatilor lor, ca să nu fie defăimat cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pe cei mai tineri deasemenea îndeamnă i să fie cuminiți,

7. Arătându-te pe tine în toate ca pildă de fapte bune, în învățătura neschimbare, cuviință,

8. Cuvânt sănătos, fără vină, pentru ca cel protivnic să se rușineze, neavând de zis nimic rău de noi.

9. Slugile să se supună stăpânilor lor, să fie bine plăcute în toate, să nu le răspundă împotriva,

10. Să nu dosească ceva, ci să arate toată credința bună, ca să împoľbească întru toate învățătura lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

11. Pentrucă harul mântuitor al lui Dumnezeu s'a arătat tuturor oamenilor,

12. Învățându-ne ca, lepădând fără-de legea și poftele lumești, să viețuim în veacul de acum cu cumini-

jenie și cu dreptate și cu cucerăcie,

13. Așteptând fericita nădejde și arătare a mării marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos,

14. Care s'a dat pe sine pentru noi, ca să ne răscumpere din toată fără de legea și să și curățească la popor ales, răvnitor de fapte bune.

15. Acestea grăiește-le și îndeamnă și mustă cu toată tăria. Nimeni să nu te disprețuască.

*Supunere către stăpânitori.
Ferirea de eretici.*

3 1. Adu-le aminte să se supună domnilor și stăpânurilor, să le asculte, să fie gata la tot lucrul bun.

2. Să nu defaime pe nimem, să fie pașnice, îngăduitor, arătând toată blândețea față de toți oamenii.

3. Căci și noi eram cândva fără minte, neascultători, rățăcești, slujind poftelor și desfătărilor de tot felul, trăind în răutate și în pismă, urși fiind și urindu-ne unu pe altu.

4. Iar când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni a lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

5. Nu din fapte făcute de noi întru îndreptărire, ci după mila lui ne a mântuit,

prin baia nașterii din nou și prin înnoirea Duhului Sfânt,

6. Pe care l-a vărsat peste noi din belsug prin Iisus Hristos, Mântuitorul nostru,

7. Pentru ca îndreptățindu-ne prin harul lui, să devenim după nădejde moștenitori ai vieții veșnice.

8. Vrednic de crezare este cuvântul, și voiesc să adevărești acestea, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu să poarte grijă să fie în frunte la fapte bune. Acestea sunt cele bune și de folos oamenilor,

9. Iar de întrebările nebunești și de înșirări de neamuri și de certuri și de sfădirile pentru lege ferește-te, căci sunt ne folositoare și deșarte.

10. De omul eretic, după întâia și a doua povătuire, ferește-te.

11. Știind că s'a abătut unul ca acesta și păcătuiește, fiind de sine osândit.

12. Când voui trimite la tine pe Artemas sau pe Tihie, silcește-te să vii la mine în Nicopole, căci acolo m'am hotărât să iernez.

13. Pe Zină, emnoscătorul de legi și pe Apolos trimite-i la drum cu îngrijire, ca nimic să nu le lipsească.

14. Să se învețe și ai noștri să fie în frunte la

fapte bune, când trebuința cere, ca să nu fie fără roadă.

15. Te îmbrățișază toți

cei care sunt cu mine. Îmbrățișază pe cei ce ne iubesc în credință. Harul f. o. ca voi toți. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILIMON A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel mijlocște către Filimon pentru sluga sa Onesim, care fugise și se făcuse creștin.

1 1. Pavel, pus în lanțuri al lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitor și ajutorul nostru,

2. Și iubitei surori Apfia și lui Arhip, tovarășul nostru de luptă, și Bisericii din casa ta:

3. Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc Dumnezeui lui meu și te pomenesc totdeauna în rugăciunile mele.

5. Auzind de dragostea și de credința pe care o ai către Domnul Iisus și către toți sfinții,

6. Ca părtașia ta la credință să se facă lucrătoare prin cunoașterea a tot binele ce se face în noi pentru Hristos Iisus,

7. Căci avem multă bucurie și mângâiere pentru dragostea ta, fiindcă inima

sfinților s'a ușurat prin tine, frate.

8. De aceea, deși am mult curaj ca să-ți poruncesc în Hristos ceea ce se cuvine,

9. Pentru dragoste însă mai de grabă te rog. Așa cum sunt eu, bătrânul Pavel, iar acum și pus în lanțuri al lui Iisus Hristos,

10. Te rog pentru copilul meu Onesim, pe care l-am născut în lanțurile mele,

11. Care îți era altădată nefoliositor, iar acum folositor și ție și mie,

12. Pe care ți-l trimit înapoi, iar tu primește-l pe el, adică inima mea.

13. Pe care voiam să-l țin la mine, ca să mi slujească în locul tău în lucrările mele pentru Evanghelie,

14. Dar n'am voit să fac nimic fără voia ta, pentru ca fapta ta cea bună să nu fie ca de silă, ci de bună voie.

15. Căci poate de aceea s'a despărțit pentru o

vreme, ca să l ai înapoi veșnic.

16. De acum nu ca pe un rob, ci mai presus de rob, frate rubit, mai ales mie, dar cu cât mai mult ție și după trup și în Domnul.

17. Deci, de mă ai părtaș cu tine, primește-l pe el ca pe mine.

18. Iar dacă te-a păgubit cu ceva sau îți este dator, pune aceasta în socoteala mea.

19. Eu, Pavel, am scris cu mâna mea, eu voi plăti, ca să nu ți spun că și tu îmi ești dator mie cu tine însuși.

20. Așa, frate, fie ca să

am dela tine acest folos în Domnul; înștițește inima mea întru Domnul.

21. Incredințat de ascultarea ta, ți am scris, știind că vei face mai mult decât spun.

22. Totodată pregătește-mi și loc de găzduit, căci am nădejde că vă voi fi dăruit prin rugăciunile voastre.

23. Te îmbrățișază Epafra cel închinat împreună cu mine în Hristos Iisus,

24. Marcu, Aristarh, Diemas, Luca, tovarășii mei de lucru.

25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu duhul vostru. Amin.

EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Hristos este Fiul lui Dumnezeu mai presus de îngeri și de toată făptura.

1. În multe rânduri și în multe chipuri grăind Dumnezeu odinioară părinților noștri prin proroci.

2. În zilele acestea din urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe care l-a pus moștenitor al tuturor, prin care a făcut și veacurile;

3. Care fiind strălucirea slavei și chipul ființei lui,

și ținând toate cu cuvântul puterii sale, făcând prin sine însuși curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta măririi întru eternitate,

4. Făcându-se cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a moștenit nume mai deosebit decât ei.

5. Căci căruia dintre îngeri i-a zis vreodată: «Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut?» Și iarăși;

«Eu voi fi lui Tată și el îmi va fi mie fiu?»

6. Și când aduce iarăși în lume pe col înțâiu născut, zice: «Și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu».

7. Și doi îngeri zice: «Cel ce face pe îngerii săi vânturi și slugile sale pară de foc»;

8. Iar către Fiul: «Trombi tău, Dumnezeu, în veacul veacului; toiag al dreptății este toiagul împărțirii tale».

9. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără de legea; pentru aceea te-ai uns pe tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei mai mult decât pe partași tăi».

10. Și: «Întru început tu, Doamne, ai întemeiat pământul, și cerurile sunt lucruri ale mâinilor tale».

11. Ele vor pieri, iar tu rămâi; și toate ca o haină so vor învechi

12. Și ca pe un veșmânt le vei strânge și se vor schimba, iar tu același ești și anii tăi nu se vor sfârși».

13. Și căruia dintre îngeri a zis vreodată: «Șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale?»

14. Au nu sunt toți duhurile slujitoare, trimise spre servire pentru cei ce au să moștenească mântuirea?

Precum s'au pedepsit angeli pentru neascultare, așa se vor pedepsi cei ce călăvesc poruncile lui Hristos, care este începutul mântuirii noastre.

2. Pentru aceea trebuie ca noi să ascultăm cu atât mai mult de cele auzite, ca nu cumva să trecem pe alături.

2. Căci dacă s'a adevărit cuvântul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și neascultare a luat dreptăți raspietare,

3. Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire, care, începând să fie vestită prin Domnul, s'a adevărit între noi de către cei ce l-au auzit,

4. Împreună mărturisind și Dumnezeu cu serme și cu mină și cu multe feluri de puteri și cu împărțiri ale Duhului Sfânt după vora lui?

5. Pentru că nu îngerilor le-a spus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim,

6. Ci a mărturisit cineva zicând undeva: «Ce este omul, ca îl pomenesti, sau Fiul Omului, că îl cercezi?»

7. L-ai pus cu puțin mai prejos de îngeri, l-ai închinat cu slavă și cu cinste și l-ai pus peste lucrurile mâinilor tale.

8. Toate le-ai supus subțimătoarelor lui». Dar în aceea că «a supus» lui «toate», n'a lăsat nimic neapus lui. Acum însă nu vedem încă supuse lui toate.

9. Iar pe cel «a pus cu puțin mai prejos de îngeri», pe Iisus, îl vedem închinat cu slava și cu cinste, pentru că prin harul lui Dumnezeu să guste moartea pentru fiecare.

10. Căci i se cădea lui, pentru care sunt toate și prin care sunt toate, care a adus pe mulți în slavă, să desăvârșească prin patimă pe începătorul mântuirii lor.

11. Căci cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintru unul sunt toți, pentru care pricină nu se rușinează să-i numească pe ei frați,

12. Zicând: «Vestivoi numele tău fraților mei, în mijlocul acunaru te voi lăuda».

13. Și iarăși: «Eu voi fi încredător în el». Și iarăși: «Iată eu și pruncii pe care m-ai dat Dumnezeu».

14. Deoarece pruncii s'au făcut părtași trupului și sângelui, s'a împărtășit deasemenea și el din acesten, ca prin moarte să surpe pe cei ce arc stăpânirea morții, adică pe diavolul.

15. Și să izbăvească pe aceia, care, de frica morții,

erau supuși robiei pentru toată viața,

16. Căci nu de îngeri se îngrijește, ci de urmașii lui Avraam se îngrijește.

17. Pentru aceea trebuia să se asemece intru toate fraților săi, ca să fie arhieru milostiv și credincios în cele către Dumnezeu, spre a curăți păcatele poporului.

18. Căci fiind el însoși ispitit în ceea ce a pățit, poate și celor ispițiți să le ajute.

Trebuie a fi ascultători lui Hristos, care este mai presus de Moise.

3 1. De aceea, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la trimisul și arhierul mărturisii noastre, la Iisus Hristos,

2. Care este credincios celui ce l-a pus, cum a fost și Moise în toată casa lui.

3. Pentrucă acesta s'a învrednicit de mai multă slavă decât Moise, intrucât mai multă cinste decât casa are cel ce a zidit-o;

4. Căci orice casă se zideste de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

5. Și Moise adecă a fost credincios în toată casa lui, ca o slugă, spre mărturia celor ce aveau să fie grăite;

6. Iar Hristos este ca un fiu peste casa lui, a carui casă suntem noi, dacă vom ține temenție până la sfârșit încrederea și lăuda nădejdi.

7. De aceea, precum zice Duhul Sfânt: «Astăzi, de veți auzi glasul lui,

8. Nu învârtoșați inimile voastre, ca la răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri; m'au încercat și au văzut lucrurile mele patruzeci de ani.

10. De aceea m'am mântuit pe neamul acesta și am zis: Pjurca se rătăcesc cu inima și n'au cunoscut căile mele,

11. Încât am jurat în mânia mea, să nu intre în odihna mea».

12. Vedeți, fraților, să nu fie cumva în vreunul din voi inimă vicleană a necredinței, depărtându-se dela Dumnezeu cel viu,

13. Ci îndemnați vă în toate zilele, până ce se zice «astăzi», ca să nu se învârtoșeze cineva dintre voi cu amăgirea păcatului.

14. Pentrucă ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă vom ține temenție până la sfârșit începutul încrederii noastre.

15. Zicându ni se: «Astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învârtoșați inimile, ca la răzvrătire».

16. Căci cine—auzind—

a făcut răzvrătire? Au nu toți cei care au ieșit din Egipt cu Moise?

17. Și pe cine «s'a mântiat patruzeci de ani»? Au nu pe cei care au păcătuit și ale căror «case au căzut în pustie?»

18. Și cine «s'a jurat să nu intre în odihna lui», decât celor ce n'au crezut?

19. Și vedem că n'au putut să intre, pentru necredința lor.

Indemna cu să ne silim să dobândim odihna lui Hristos. Puterica curântului dumnezeiesc. Folosul darului preoțesc dela Hristos.

4 1. Să ne temem deci, ca nu cumva, fiindu ne lăsată făgăduința de a intra în odihna lui, să pară că a amas în urmă cineva dintre voi.

2. Pentrucă și nouă ni s'a binevestat ca și aceluia, dar lor nu le-a folosit curântul auzit, nefiind unit cu credința la cei care l-au auzit,

3. «Căci în odihna intram» noi, cei care am crezut, precum a zis: «Încât am jurat intru mania mea, să nu intre în odihna mea», — deși lucrurile erau săvârșite dela întemeierea lumii;

4. Căci a zis undeva despre ziua a șaptea astfel:

«Și s'a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile sale»

5. Și în acest loc iarăși: «Să nu intre în odihna lui».

6. Deoarece deci a rămas ca unu să intre în ea, și cei cărora a s'a binevestit înainte n'au intrat, pentru neascultarea lor,

7. Răducesc iarăși o zi «astăzi», zicând în David, după atât timp, precum s'a zis: «Astăzi, de veți auzi glasul lui, nu învățosați inimile voastre».

8. Pentrucă dacă Iosua le ar fi adus acelora odihna, n'ar fi vorbit despre altă zi după acestea.

9. Așa dar s'a lăsat odihna de sărbătoare poporului lui Dumnezeu,

10. Căci cei care «a intrat în odihna lui, s'a odihnit și el de lucrurile sale», precum și Dumnezeu de ale sale însuși.

11. Să nu știm deci să intrăm în acea odihnă, ca nu cumva să cadă cineva prin aceeași pildă a neascultării.

12. Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu și lu crârm și mai aseut decât orice sabie cu două tăișuri, și pătrunde până la a despărți suflet și duh, încheie tiri și măduvă, și este judecător al simțurilor și al cugetelor inimii,

13. Și nicio făptură nu

este ascunsă înaintea lui, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor lui, căruia avem să-i dăm seamă.

14. Având deci arhieru mare, care a străbătut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea,

15. Pentrucă nu avem un arhieru care să nu poată suferi cu noi în slăbiciunile noastre, ci ispitit întru toate după asemănarea noastră, dar fără păcat.

16. Să ne apropiem deci cu încredere de tronul harului, ca să luăm milă și să aflăm har spre ajutor la timp.

Hristos este arhieru vesnic, preot după rânduiala lui Melchisedec. Certarea celor ce au trebuință de învățături începătoare.

5. 1. Orice arhieru, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele ce privesc pe Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate,

2. Putând să fie îndatorat cu cei neștiutori și răstăciți, deoarece și el este cuprins de slăbicie.

3. Și pentru aceasta dator este să aducă și pentru sine jertfă pentru păcate, ca și pentru popor.

4. Și nimeni nu și ia singur cinstea pentru sine,

ci chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu s'a mărit el însuși a fi arhieru, ci cel ce a grăit către el: «Fiul meu ești tu, cu astăzi te-am născut»;

6. Precum și în alt loc zice: «Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec».

7. Aducând el în zilele trupului său cereri și rugăciuni cu strigăt tare și cu lacrimi către cel ce putea să-l mântuiască din moarte și fiind auzit pentru evlavie sa,

8. Desi era Fiul, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit.

9. Și devenind desăvârșit, s'a făcut preotul de mântuire veșnică pentru toți cei ce-l ascultă.

10. Fiind numit de Dumnezeu arhieru «după rânduiala lui Melchisedec».

11. Despre aceasta avem mult de vorbit și este greu de tălănit, deoarece v'ați făcut greoi la auz.

12. Căci deși trebuind — după timp — să fiți voi învățatori, aveți iarăși nevoie să vă învățați cineva stihile începutului cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, și nu de hrană tare;

13. Căci oricine se hrănește cu lapte este nepreciput în cuvântul îndreptățirii, pentrucă este prunc.

14. Iar hrana tare este a celor desăvârșiți, care au simțurile învățate prin obișnuință să deosebească binele și răul.

Indemn să nu se lepede de credință, ci să fie stator nădăruindu-se pildă credința lui Avraam și jurnământul.

6. 1. De aceea, lăsând cuvântul de început despre Hristos, să venim la ceea ce este desăvârșit, fără să puerăm iarăși temeiul pocăinței de fapte moarte și al credinței în Dumnezeu.

2. Al învățării despre hotărâri și al punerii mâinilor și al învierii morților și al îndecălii veșnice.

3. Și aceasta vom face, de va îngădui Dumnezeu;

4. Căci este cu neputință pentru cei ce s'au luminat odată și au gustat din darul ceresc și s'au făcut părtași ai Duhului Sfânt

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului ce va să vină

6. Și au căzut, — a i în noi iarăși spre pocăință, ca unii ce răstignesc pentru ei a doua oară pe Fiul lui Dumnezeu și-l fac de batjocură.

7. Căci pământul, care se adapă din ploaia ce vine

adesea peste el și rodește iară folositoare celor pentru care se și lucrează, pînă meste binecuvîntare dela Dumnezeu.

8 Dar dacă face spini și ciulinii, este netrebnic și a aproape de blestem, și sfârșitul lui este arderea.

9 Dar despre voi, iubitorilor, avem încredințare de lucruri mai bune și care țin de mîntuire, deși grăim așa.

10. Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrul vostru și asteneala dragostei, pe care ați arătat-o pentru numele lui, voi care ați slujit sfinților și le mai slujiți.

11 Dorim ca fiecare din voi să arate aceeași sîrguință spre adevărarea nădejzii până la sfîrșit.

12. Ca să nu vă leneviți, ci să fiți următori celor ce moștenesc făgăduințele prin credință și prin îndelungă răbdare.

13. Căci Dumnezeu, când a dat făgăduință lui Avraam, deoarece nu avea pe nimeni mai mare pe care să se jure, s'a jurat pe sine însuși.

14. Zicînd: «Cu adevărat binecuvîntînd te voi binecuvînta și înmulțind te voi înmulți».

15. Și așa avînd el îndelungă răbdare, a dobîndit făgăduința.

16. Căci oamenii se ju-

ră pe cel mai mare și jurămîntul este pentru ei spre înfărire, sfîrșit al oricărei neînțelegeri.

17. Pentru aceea, Dumnezeu vrînd să arate și mai mult moștenitorilor făgăduinței neschimbarea hotărîrii sale, a pus la mijloc jurămîntul.

18. Pentru ca prin două lucruri de neschimbat, în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să avem mîngăiere tare cel ce am căutat scăpare la ținerea nădejzii puse înaintea.

19. Pe care o avem ca pe o ancoră a sufletului și cură și tare și care intră în cele dinăuntru ale conștiinței.

20. Unde a intrat, ca înainte-mergător pentru noi, Iisus, devenind «carhiere în veac, după rînduiala lui Melhisedec».

Melhisedec chip al lui Hristos. Preția lui Aaron a încetat, iar a lui Hristos rămîne în veac.

7 1. Căci acest Melhisedec, rege al Salemului, preot al lui Dumnezeu celui preamalt, care a întîmpinat pe Avraam ce se întorcea dela înfrîngerea regilor și l-a binecuvîntat.

2. Căruia Avraam i-a împărțit și zeciuală din toată, întîi tăcîndu-se rege

al dreptății, iar apoi și rege al Salemului, adică rege al păcii.

3. Fără tată, fără mamă, fără spîi de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfîrșit al vieții, ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, rămîne preot pentru totdeauna.

4. Vedeți dar cât de mare este acesta, căruia Avraam patriarhul i-a dat și zeciuală din cele mai bune prăzi.

5. Și aceia dintre fiii lui Levi, care primise preția, au poruncă să ia zeciuală după lege dela popor, adică dela frații lor, deși au ieșit din coapsa lui Avraam;

6. Iar cel ce nu se înnumără în girul neamului lor, a luat zeciuală dela Avraam și a binecuvîntat pe cel ce avea făgăduința.

7. Fără nicio îndoială însă, se binecuvîntează cel mai mic de către cel mai mare;

8. Și aici iau zeciunile oameni muritori, iar acolo unul care e mărturisit că este viu.

9. Și ca să zic așa, a dat priu Avraam zeciuală și Levi, cel ce lua zeciuală.

10. Căci el era încă în coapsa tatălui său, când l-a întîmpinat pe acesta Melhisedec.

11. Deci, dacă desăvîșirea ar fi fost prin preția

Leviților, — căci poporul subț ea a primit legea — re neave mai era să se ridice alt preot după rînduiala lui Melhisedec, și să nu se numeasca după rînduiala lui Aaron?

12. Dar, schimbîndu-se preția, se face de nevoie și schimbarea legii.

13. Pentrucă cel despre care se zice acesten, face parte din altă seminție, din care nimeni n'a slujit altarului.

14. Căci este învederat că Domnul nostru a răscărit din Iuda, seminție căreia Moise nu i-a vorbit nimic despre preția.

15. Este încă și mai învederată aceasta, dacă după asemănarea lui Melhisedec se ridică preot altul.

16. Care n'a devenit preot după legea poruncii trupesti, ci după puterea vieții nepieritoare;

17. Căci se mărturisește: «Tu ești preot în veac după rînduiala lui Melhisedec».

18. Se face deci scularea poruncii dinainte, pentru neputința și ne folosul ei;

19. Pentrucă legea n'a desăvîșit nimic, ci ea este aducerea unei mai bune nădejdi, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și întru cât aceasta nu s'a făcut fără jurămînt,

21. — Pentrucă aceia au

devenit preoți fără jurământ, iar el cu jurământ, prin cel ce a zis către el: «Juratu s'a Domnul și nu-va părea rău. Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec», —

22. Iisus s'a făcut chezaș al unui testament cu a-tat mai bun.

23. Și aceia s'au făcut preoți mai mulți, pentru că erau împiedecați de moarte ca să rămână,

24. Iar acesta are preoție netrecătoare, pentru că el rămâne în veac;

25. De aceea și poate să măntuiască totdeauna pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, fiind totdeauna viu, ca să măltrească pentru ei.

26. Căci arhierii ca acesta ne trebuia: cuvios, fără răutate, fără pată, oselut de cei păcătoși și fiind mai înalt decât cerurile,

27. Care nu are nevoie în fiecare zi să aducă jertfe ca arhierii. Întâi pentru păcatele sale, apoi pentru ale poporului, — căci a făcut aceasta odată pentru totdeauna, aducându-se pe sine (jertfa).

28. Căci legea pune arhierii oameni care au slăbiciuni; dar cuvântul jurămintului celui de după înțetarea legii a pus un Fiu desăvârșit în veac.

Noul Testament întrece pe cel vechiu în curăție și sfântenie.

8. Iar lucrul de căpetenie în cele spuse este că avem un astfel de arhier, care a zezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri,

2. Slujitor al (Sfintei) Sfintelor și al cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Domnul, și nu omul,

3. Pentru că orice arhier este pus ca să aducă daruri și jertfe, de aceea trebuia să aibă și el ceva de adus.

4. Căci de ar fi pe pă-mânt, nu ar fi preot, fiind (aici) preoți care aduc darurile după lege,

5. Care slujesc închipuirii și umbrei celor cerești, precum a fost înștiințat de cum Moise, când avea de făcut cortul, căci zice: «Veni să faci toate după chipul ce ți s'a arătat pe munte».

6. Dar acum a dobândit o slujire cu atât mai deosebită, cu cât este mijlocitor al unui testament mai bun, care a fost așezat prin lege pe mai bune făgăduințe.

7. Căci de ar fi fost cel dintâi fără prihană, nu s'ar fi căutat loc pentru cel de al doilea,

8. Pentru că, monstrându-i, le zice: «Iată vin zile, zice

Domnul, și voi încheia cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un nou testament,

9. Nu după testamentul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână, ca să i seot din pământul Egiptului; că n'au rămas la testamentul meu, și eu i-am părăsit, zice Domnul.

10. Că acesta este testamentul, pe care-l voi face cu casa lui Israel după zi-lele acolea, zice Domnul: Voi da legile mele în cugetul lor și le voi înscris în inimile lor și le voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor.

11. Și nu vor mai învăța fiecare pe cetățeanul său și fiecare pe fratele său, zicând: Cunoaște pe Domnul, — pentru că toți mă vor cunoaște dela cel mic până la cel mare al lor;

12. Că voi fi milostiv cu nedreptățile lor, și păcatele lor și fără-de-legie lor nu le voi mai pomeni».

13. Zicând «nou», a învechit pe cel dintâi; iar ce se învechește și îmbătrânește, este aproape de pierire.

Cortul mărturiei și jertfele levitilor au fost chip al preoției lui Hristos.

9. Avea în adevăr și (testamentul) cel dintâi

orânduiri de slujbă și un altar pămăntesc.

2. Căci s'a făcut un cort: întâi cel în care era sfegnicul și masa și punerea înaintea a pâinilor, care se numea Sfânta;

3. Iar după a doua casa petcasmă, cortul ce se numea Sfânta Sfintelor,

4. Având un altar de aur al tămâierii, chivotul legii îmbrăcat peste tot cu aur, în care era năstrupa de aur având mana, și toa-gul lui Aaron, ce odrăslise, și tablele legii,

5. Iar deasupra lui heruvini și slavei, umbrind acoperământul împăcării, — lucruri despre care nu este de vorbit acum cu amănuntul.

6. Și acestea fiind astfel întocmite, în cortul dintâi intrau totdeauna preoți care făceau slujbele.

7. Iar în cel de al doilea singur arhierul, odată pe an, nu fără sânge, pe care-l aducea pentru sine și pentru păcatele din neștiință ale poporului,

8. Invederând Duhul Sfânt aceasta, că încă nu era arătată calea spre Sfânta Sfintelor), cât timp încă sta cortul dintâi,

9. Care era o pilă pentru vremea de acum, în care se aduc daruri și jertfe, ce nu pot să facă desvârșit cu cugetul pe cel care slujește,

10. Fiind—pe lângă mâncări și băuturi și multe feluri de spălări — orându-i puse pentru trup, până la vremea îndreptării.

11. Hristos însă, venind arhieru al bunurilor viitoare, prin eortul mai mare și mai desăvârșit, nu de mână făcut, adică nu al acestei făpturi,

12. Nici cu sânge de țapi și de viței, ci cu sângele său, a intrat odată pentru totdeauna în Sfânta (Sfințelor) după ce a aflat răscumpărare veșnică.

13. Căci dacă sângele de tauri și de țapi și cenșa de junice, cu care se stropesc cei întinați, îi sfîntește spre curățirea trupului,

14. Cu cât mai mult sângele lui Hristos, care prin Duh veșnic s'a adus pe sine lui Dumnezeu (jertfă) fără prihană, va curăți eșgetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu?

15. Și pentru aceasta este mijlocitor al unui testament nou, pentru ca, făcându-se moarte spre răscumpărarea greșelilor de sub testamentul dintâi, să ia cei chemați făgăduința moștenirii veșnice.

16. Pentru că acolo unde este testament, trebuie să fie arătată moartea celui ce face testamentul;

17. Căci testamentul este

temeinic dela cei morți, deoarece nu are încă putere cât timp trăiește cel ce face testamentul.

18. De aceea nici cel dintâi nu s'a încheiat fără sânge,

19. Căci, după ce au fost spuse de către Moise poporului întreg toate poruncile după lege, luând sângele vițelilor și al țapilor, cu apă și cu lână roșie și cu isop, a stropit cartea însăși și tot poporul.

20. Zicând: «Acesta este sângele testamentului, pe care Dumnezeu l-a orânduit pentru voi».

21. A stropit deasemenea cu sânge și cortul și toate vasele de slujbă.

22. Și aproape toate se curățesc cu sânge după lege, și fără vărsare de sânge nu este iertare.

23. Trebuia deci ca încheipurile celor din ceruri să se curățească prin acestea, iar cele cerești însăși prin jertfa mai bune decât a-cestea,

24. Pentru că Hristos nu a intrat în Sfânta (Sfințelor) făcută de mâini, încheipuire a celei adevărate, ci în însăși cerul, ca să se înfățișeze acum lui Dumnezeu pentru noi.

25. Și nu ca să se aducă pe sine (jertfă) de mai multe ori, așa cum intră arhierul în Sfânta (Sfin-

telor) în fiecare an, cu sânge străin,

26. Deoarece, altfel, ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori dela întemeierea lumii; ci s'a arătat acum odată la sfârșitul veacurilor, spre a desființa păcatul prin jertfa sa.

27. Și precum este rânduit oamenilor să moară odată, iar după aceea este judecata,

28. Așa și Hristos, aducându-se (jertfă) odată, ca să ridice păcatele multora, a doua oară se va arăta fără de păcat celor care-l așteaptă spre mântuire.

Jertfa Noului Testament șterge toate păcatele și covârșește fără seamăn pe cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăți. În demn la fapte bune de frica judecării ce va să fie. Începutul aduce sfârșitul bun.

10. Pentru că legea, având umbra bunurilor viitoare, nu însăși chipul lucrurilor, nu poate niciodată să facă desvârșiți pe cei ce se apropie, prin aceleași jertfe, pe care le aduc neîncetat în fiecare an;

2. Fiindcă, altfel, n'ar fi înecat oare să se mai aducă, întru cât cei ce slujeau — fiind odată cură-

țiți — n'ar mai fi avut cunoștința păcatelor lor?

3. Dar prin ele se face în fiecare an amintirea păcatelor;

4. Căci este cu neputință ca sânge de tauri și de țapi să ridice păcatele.

5. De aceea, intrând în lume, zice: «Jertfă și prinos n'ai voit, dar mi ai întocmit un trup»;

6. Arderi de tot și jertfe pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am zis: Iată vin. În sulul cărții scris este despre mine, ca să fac voia ta, Dumnezeule».

8. Zicând mai sus: «Jertfă și prinos și ardere de tot și (jertfă) pentru păcat n'ai voit, nici nu ți am plăcut jertfe», care se aduc după lege,

9. A zis atunci: «Iată vin ca să fac voia ta, Dumnezeule». Desființează dar pe cea dintâi, ca să pună pe cea de a doua.

10. Întru această voință suntem sfințiți prin aducerea (ca jertfă) a trupului lui Iisus Hristos odată pentru totdeauna.

11. Și fiecare preot stă în toate zilele slujind și aducând de mai multe ori a-celeași jertfe, care niciodată nu pot să înlăture păcatele;

12. El însă, aducând o singură jertfă pentru păcate, a șezut pentru tot-

deuna de a-dreapta lui Dumnezeu,

13. Așteptând apoi până ce trămașii lui vor fi puși asternut picioarelor lui.

14. Pentrucă, prin aducerea unei singure jertfe, el a desăvârșit pentru todeauna pe cei ce se sfințesc.

15. Ne mărturisește a ceasta și Duhul Sfânt, căci după ce a zis înainte:

16. «Acesta este testamentul, pe care l'voi face» cu ei «după zilele acelea, zice Domnul: Voi da legile mele în inimile lor, și le voi înscrie în cugetele lor

17. Și păcatele lor și fără-de-legile lor nu le voi mai pomeni».

18. Iar unde este iertarea acestora, nu mai este aducere de jertfă pentru păcat.

19. Având deci, fraților, încredere ca să intrăm în Sfânta (Sfintelor) prin sângele lui Iisus,

20. Pe o cale nouă și vie, pe care ne-a înnoit-o prin catapetasmă, adică prin trupul său,

21. Și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,

22. Să ne apropiem cu inimă curată în deplină-țea credinței, urăcindu ne prin stropire inimile de cuget rău și spălându ne trupul cu apă curată,

23. Să ținem neclintită mărturisirea nădejzii, pentrucă cel care a făgăduit este vrednic de credință.

24. Și să luăm aminte unul la altul spre îndemnare la dragoste și la fapte bune,

25. Nepărăsind adunarea noastră, cum au unii obiceiul, ci îndemnându ne, și cu atât mai mult, cu cât vedem apropiindu se ziua aceea.

26. Căci dacă păcătuiam de bună voie, după ce am luat cunoștința adevărului, nu mai rămânem jertfă pentru păcate,

27. Ci o așteptare înfricoșată a judecării și inți mea focului, care va să mistue pe cei protivnici.

28. De calcă cinova legea lui Moise, moare fără milă, prin mărturia a doi sau trei;

29. De o podcapsă cu cât mai grea socotiți că va fi vrednic cel care a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit ceva de rând sângele testamentului, prin care s'a sfințit, și a batjocorit Duhul harului?

30. Căci știm pe cel ce a zis: «A mea este răzbu-narea; eu voi răsplăti, zice Domnul». Și iarăși: «Domnul va judeca pe poporul său».

31. Infricoșat lucru este

a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

32. Aduceți vă însă a-minte de zilele dinainte, în care, după ce ați fost luminați, ați îndurat multă luptă de suferințe,

33. Pe de o parte, fiind dați în priverile cu defăimări și cu neazuri, iar pe de alta făcându vă părtași cu cei care s'au purtat la fel.

34. Pentrucă ați și păți-mit împreună cu cei închiși și ați primit cu bucurie răpirea averii voastre, știind că aveți în ceruri avuție mai bună și netrecătoare.

35. Nu lepădați deci în crederea voastră, care are mare răsplată.

36. Căci aveți trebuință de răbdare, pentru că, răcând voia lui Dumnezeu, să luați ce vi s'a făgăduit,

37. «Căci încă puțin, foarte puțin, cel ce va să vină va veni, și nu va întârzia;

38. Iar dreptul din credință va trăi și de se va da înapoi, sufletul meu nu va binevoi întru el».

39. Dar noi nu suntem din cei ce dau înapoi spre pierire, ci din cei care cred spre dobândirea sufletului.

Despre credință. Înțelesul ei și pilde.

11 1. Iar credința este încredințarea despre

cele nădăjduite, dovedirea lucrurilor nevăzute.

2. Căci într-o această au primit mărturie cei de demult.

3. Prin credință înțelegem că s'au întocmit veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

4. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu mai bună jertfă decât Cain și prin ea a fost mărturisit că este drept, dând mărturie Dumnezeu de carurile lui, și prin ea grățește el încă, deși a murit.

5. Prin credință a fost strămutat Enoh, ca să nu vălă moarte și era a fost găsit, pentrucă l'a mutat pe el Dumnezeu, căci înainte de mutarea l'a fost mărturisit, că a bineplăcut lui Dumnezeu;

6. Dar fără credință nu este cu putință a bineplăcea, pentrucă cel ce se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că el este și că răsplătește celor ce-l caută.

7. Prin credință fiind înștințat de sus Noe despre cele ce nu se vedeau încă, a făcut cu evlavie ecrabie spre mântuirea casei sale; prin ea a osândit lumea și s'a făcut moștenitor al îndreptății celei după credință.

8. Prin credință fiind

chemat Avraam, a ascutat ca să iasă în locul pe care avea să-l ia spre moștenire și a ieșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință a stat el în pământul făgăduinței ca într'un pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceluiași făgăduințe.

10. Pentrucă aștepta cetaatea care are temelii, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

11. Prin credință și Sara însăși a primit putere să zămislească și a născut peste timpul covenit al vârstei, deoarece a scotit vrednic de credință pe cel care a făgăduint

12. De aceea s'au și născut dintr'unul singur - și acela ca și mort - ca sticlele cerului cu mulțimea «și ca nisipul cel fără număr dela marginea mării».

13. În credință au murit toți aceștia, fără a fi primit cele făgăduite, dar văzându-le și îmbrățișându-le de departe și mărturisind că sunt «străini și călători pe pământ».

14. Căci cei ce grăiesc unele ca acestea arată că-și caută patrie.

15. Și dacă s'ar fi găndit la aceea din care au ieșit, ar fi avut vreme să se întoarcă;

16. Dar acum doresc una mai bună, adică pe cea cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează de ei să se numească Dumnezeu lor, pentrucă le-a gătit cetate.

17. Prin credință a adus Avraam (jertfă) pe Isaac, când a fost încercat, și cel care luase făgăduințele aducea jertfă pe cel unul născut.

18. El, către care s'a zis: «Că în Isaac și se va chema ție urmaș»,

19. Socotind că Dumnezeu poate să-l învieze și din morți; drept care l-a și luat înapoi ca într'u pildă (de înviere).

20. Prin credință a binecuvântat Isaac pe Iacov și pe Esau cu privire la cele viitoare.

21. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și s'a închinat (rezemându-se) pe vârful toagului său.

22. Prin credință Iosif, când s'a sfârșit, a pomenit despre ieșirea fiilor lui Israel (din Egipt) și a dat porunci cu privire la casele sale.

23. Prin credință Moise, când s'a născut, a fost ascuns trei luni de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos, și nu s'au temut de porunca regelui.

24. Prin credință Moise,

când s'a făcut mare, n'a primit să fie numit fiu al fetei lui Faraon,

25. Alegând mai bine să pătimaască împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă desfătarea cea trecătoare a păcatului.

26. Socotind mai mare bogăție batjocorirea lui Hristos decât vistierile Egiptului, căci avea în vedere răsplătirea.

27. Prin credință a părăsit el Egiptul, netemându-se de mânia regelui, căci a stăruit ea și cum ar fi văzut pe cel nevăzut.

28. Prin credință a făcut Pastele și stropirea cu sânge, pentru că cel ce nimicea pe cei întâi născuți, să nu se atingă de el.

29. Prin credință au trecut ea pe uscat marea Roșie, a cărei încercare făcând o și Egiptenii, s'an înecat.

30. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, fiind înconjurat șapte zile.

31. Prin credință Raav desfrânata n'a pierit împreună cu cei necredincioși, primind iscoadele cu pace.

32. Și ce să mai zic încă? Pentrucă nu mi va ajunge timpul ca să povestesc despre Ghedeon, despre Barac și despre Samson și despre Ieftac, despre David și despre Samuil și despre prooroci,

33. Care prin credință au biruit împărății, au fă-

căut dreptate, au dobândit făgăduințe, au astupat guri de lei,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascutitul săbiei, s'au întărit în alabieune, s'au făcut puternici în război, au întors tabere străne în fugă,

35. Au luat femeile pe morții lor înviați, iar alții au fost trași pe roată, neprimind alobozirea, pentru a avea parte de o înviere mai bună;

36. Iar alții au suferit batjocuri și bătăi, ba încă și lovituri și temniță.

37. Au fost nești cu petrec, au fost tăiați cu fereastră, au fost chinuți, au murit ucși cu sabie, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, fiind lipsiți, strămtonați, îndurând rele.

38. Ei, de care lumea nu era vrednică, răstăind în pustii și în nuanți și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștia toți, mărturisitori fiind prin credință, n'au primit cele făgăduite,

40. Dumnezeu având în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să nu ajungă ei fără noi la desăvârșire.

Indemn la răbdare și la curvioșie.

12 1. Do aceea deci și noi, fiind înconjurați de un apa nor de martori,

lepădând orice povară și păcatul ce ușor ne împresoară, să alergăm cu răbdare în lupta ce ne stă înainte,

2. Privind la Iisus, căpetenia și desăvârșitorul credinței, care, în locul bucuriei ce-i sta înaintea, a răbdat crucea, disprețind ocara, și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.

3. Luați dar seama la cel ce a rădat dela cei păcătoși o așa împotrivire față de sine, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în suferințele voastre.

4. Încă nu v'ați împotrivit până la sânge, luptându-vă contra păcatului

5. Și ați uitat însemnul care vă vorbește ca unor fii: «Iul meu, nu resocoti certarea Domnului, mei nu te descuraja, când ești muștrat de el;

6. Căci pe cine iubeste Domnul îl ceartă, și bi-ci rește pe tot fiul pe care-l primește»

7. Dacă suferiți certarea, Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii; căci care este f.i.l., pe care nu-l ceartă tatăl?

8. Iar de răvâneți fără certare, de care toți s'au făcut părtași, atunci sunteți fu nelegitimi și nu fii (adevărați).

9. Apoi, dacă am avut pe părinți noștri trupești, care să ne certe, și i-am respec-

tat, nu ne vom supune oare cu mult mai mult Tatălui duhurilor, ca să trăim?

10. Căci aceia ne certau pentru puține zile, după cum socoteau ei, dar aceștia (ne ceartă) spre folos, ca să ne împărtășim din sfințenia lui.

11. Orice certare pare în adevăr, pentru timpul de față, a fi nu spre bucurie, ci spre măhnire, dar pe urmă aduce celor înscerați cu ea roadă pașnică a dreptății.

12. De aceea «îndreptați mâinile cele obosite și genunchii cei slăbiți».

13. Și «faceți cărări drepte pentru picioarele» voastre, ca să nu se abată ceea ce este șchiop, ci mai de grabă să se vindece.

14. Căutați pacea cu toți și sfințenia, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.

15. Luând seama ca să nu se lipscască cineva de harul lui Dumnezeu, «ca nu cumva odrăslind vreo rădăcină a amărăciunii să vă turbure» și prin aceasta să se molipsească mulți;

16. Ca să nu fie cineva desfrânat sau întinat ca Esau, care pentru o singură mâncare și a dat dreptul său de întâi-născut;

17. Căci știți că și după aceea, vrând să moștenească binecuvântarea, a fost înlăturat — căci n'a aflat

loc pentru o schimbare de hotărâre, — deși o cerea (binecuvântarea) cu lacrimi.

18. Pentrucă nu v'ați apropiat de un munte ce se putea pipăi și de focul ce ardea și de nor întunecos și de întunerec și de furtună,

19. Și de sunet de trâmbiță și de glas de cuvinte, la care cei ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai adauge vreun cuvânt;

20. Căci nu puteau suferi ceea ce li se poruncește: «Chiar fiară de s'ar atinge de munte, se va ucide cu pietre».

21. Și — așa de înfricoșată era arătarea, — că Moise a zis: Sunt înspăimântat și mă cutremor,

22. Ci v'ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri,

23. De adunarea sârbătoarească și de Biserica celor întâi-născuți, care sunt înscrși în ceruri, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile drepților celor desăvârșiți

24. Și de Iisus, mijlocitorul unui nou testament, și de un sânge al stropirii, care grăiește mai bine decât cel al lui Abel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăiește. Căci dacă n'au scăpat (de pedeapsă) aceia, lepădân-

du-se de cel ce le da stare de sus pe pământ, cu mult mai vârtos nu vom scăpa; noi, întorcându-ne dela cel (ce vorbește) din cer.

26. Al cărui glas a eu tremurat atunci: pământul, iar acum a fâgădunt, zicând: «Încă odată vom clătina nu numai pământul, ci și cerul».

27. Zicând «încă odată», arată schimbarea celor ce sunt clătinate, ca a unor lucruri făcute, ca să rămână cele ce nu sunt clătinate.

28. De aceea, primind împărăție neclintită, să aducem mulțumire, prin care să slujim lui Dumnezeu într-o bună plăcere, cu respect și cu cucernicie,

29. Căci și «Dumnezeul nostru este foc mistuitor».

Îndemn la viață creștinească și la credință curată.

13 1. Iubirea de frați să rămână,

2. Iubirea de străini să nu o nitați, căci prin ea unui, fără să știe, au primit oaspeți pe îngeri.

3. Aduceți-vă aminte de cei puși în lanțuri, ca și cum ați fi legați și voi împreună cu ei, de cei care îndură rola, ca unui ce sunteți și voi în trup.

4. Cinstiți să fie nunta într-o toată și patul neclintat, iar pe desfrânați și

pe preacurvari și va judeca Dumnezeu.

5. Purtarea să vă fie fără iubire de arginți, îndestulându-vă cu cele ce aveți; căci el însuși a zis: «Nu te voi lăsa, aici nu te voi lăsa»;

6. Așa că avem curaj să zicem: «Domnul ămi este ajutor și nu mă voi teme. Ce mi va face mie omul?»

7. Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu, la al căror sfârșit al purtării privind, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos este același ieri și astăzi și în veaci.

9. Nu vă lăsați ademeniți de învățături felante și străine; căci este bine ca muma să se întărească prin har, nu prin mâncări, din care n'au avut folos cei ce au umblat cu ele.

10. Avem un altar, dela care n'au drept să mănânce cei care slujesc cultului,

11. Pentrucă trupurile animalelor, al căror sânge este adus pentru păcate prin arhiereu în Sfânta (Sfintelelor), se ard afară din tabără.

12. De aceea și Iisus, ca să sfințească poporul prin sângele său, a pătimit a fără din poartă.

13. Să încep deci la el,

afară din tabără, purtând ocară lui,

14. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci căutăm pe cea care va să fie.

15. Prin el așa dar să adncem lui Dumnezeu totdeauna jertfă de laudă, a-decă roada buzelor care mărturisesc numele lui.

16. Și să nu uități facerea de bine și dărnicia, pentrucă în jertfe ca acestea găsește plăcere Dumnezeu.

17. Ascultați de mai-marii voștri și supuneți-vă, căci ei priveghează pentru sufletele voastre, ca unii care vor da seama de ele, — ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu vă este de folos.

18. Rugați-vă pentru noi, căci suntem încredințați că avem bun euget, voină să ne purtăm bine întru toată.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca să vă fiu dat înapoi mai curând.

20. Iar Dumnezeuul păcii, care a sculat din morți pe Domnul nostru Iisus, păstorul cel mare al oilor, prin sângele unui testament veșnic,

21. Să vă desăvârșească în tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, lucrând ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos, căruia

fie slava în vecii vecilor. Amin.

22. Vă rog, fraților, îngăduiți acest cuvânt de îndemnare, căci v'am scris pe scurt.

23. Să știți că i s'a dat drumul fratelui Timotei,

cu care, de va veni mai curând, vă voi vedea.

24. Imbrățișați pe toți mai marii voștri și pe toți sfinții. Vă imbrățișază cei din Italia

25. Harul fie cu voi toți. Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

Folosul ispitilor. Avuțiile sunt trecătoare. Ispitele spre rele nu sunt dela Dumnezeu. Sfaturi împotriva mândriei. Învățăături despre adicărala slujire de Dumnezeu.

1. Iacov, robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sunt în risipire, bucurie.

2. Toată bucuria să a-veți, frații mei, când cădeți în multe feluri de ispite,

3. Știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare;

4. Iar răbdarea să aibă lucrul desăvârșit, ca să fiți desăvârșiți și întregi și fără vreo lipsă.

5. Și de este cineva din voi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, carele dă tuturor dădrep

tul și nu înfruntează, și i se va da;

6. Dar să ceară cu credință, nicidecum îndoiindu-se, pentrucă cel ce se în-doieste este asemenea valului mării care se aruncă și se învârne de vânturi.

7. Să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnului.

8. Bărbatul îndoielnic, nestatornic este în toate căile sale,

9. Iar fratele smerit să se laude cu înălțimea sa

10. Și cel bogat cu smerenia sa, căci va trece ca floarea ierbil.

11. Căci a răsărit soarele cu arșița și a uscat iarba și floarea ei a căzut și frumusețea feței a pierit; așa se va vesteji și bogatul în alergăturile sale.

12. Fiecit bărbatul care răbdă ispită, căci fiind încercat, va lua cununa vieții,

pe care a fâgăduit o Dumnezeu celor ce-l iubesc pe el.

13. Nimeni, fiind ispitit, să nu zică. Dela Dumnezeu sunt ispitit; căci Dumnezeu nu este ispitit de rele și el pe nimeni nu ispitește.

14. Ci fiecare se ispitește fiind tras și amăgit de pofta sa.

15. După aceea, pofta rămsilind, naste păcat, iar păcatul săvârșindu se, naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei iubiti.

17. Orice dare bună și orice dar desăvârșit de sus este, coborîndu se dela Părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. După voia sa ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca să fim începătura fapturilor lui.

19. Dintr-o parte, iubii mei frați, să fie tot omul grabnic la ascultat și zăbavnice la grăit, zăbavnice la nămie.

20. Căci mânia omului nu crează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea lepădând toată spurecăneia și prinosința răutății, primiți cu blănețe cuvântul sădit în voi, care poate să mântuie sufletele voastre.

22. Și fiți împunătorii cuvântului, iar nu numai

ascultătorii lui, amăgindu-vă pe voi înșivă.

23. Pentrucă de este cineva ascultător al cuvântului și nu împlinitor, acesta este asemenea omului care privește în oglindă fața firii sale.

24. Căci s'a privit pe sine și s'a dns și îndată a uitat ce fel era;

25. Iar cel ce privește în legea desăvârșită a sloboziei și rămâne în ea, nu ca ascultător nitue făcându se, ci împlinitor al lucrului, aceasta fericit va fi în faptă sa.

26. De se pare cuiva între voi că este cucernic și nu își înfrânează limba, ci își înșală inima, acestuia zadarnică îi este bunacredință.

27. Cucernicia curată și nespurecată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui aceasta este: A cerceta pe cei sărmani și pe văduve în neceazul lor și a se pări pe sine neîntinat de lume.

Să nu disprețuim pe săraci. Iubirea aproapelui este împlinirea legii. Credința să fie unită cu faptele. Avraam și Rahav.

2. 1. Frații mei, nu cu căutaro la față să aveți credința Domnului nostru Iisus Hristos, Domnul slavei,

2. Căci de va intra în adunarea voastră un om a vând inel de aur și haină luminoasă și va intra și un sărac cu haină murdară.

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina luminoasă și veți zice: Tu sezi aici bine, și săracului îi veți zice: Tu stai acolo, sau sezi aici sub asternutul picioarelor mele.

4. N'ați făcut deosebire între voi și nu v'ați făcut judecători cu gânduri rele.

5. Ascultați, mihiții mei frați, au nu a ales Dumnezeu pe săracii lumii acestora, ca să fie bogați în credință și moștenitori ai împărăției, pe care a fâgăduit-o celor ce îl iubesc pe el?

6. Iar voi ați necinstit pe cel sărac. Au nu bogații vă asupresc și vă târăsc la judecăți?

7. Au nu ei hulesc numele bun care s'a chemat pe ste voi?

8. Dacă împliniți legea împărătească după Scriptură: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși», bine faceți;

9. Iar de căutați la față, păcat faceți și sunteți mostrați de lege ca niște călcători de lege.

10. Căci oricino va păzi toată legea și va călca o singură poruncă, s'a făcut vinovat de toate;

11. Căci cel ce a zis: Să

nu fii desfrânat, a zis și: Să nu ucizi. Și de nu ești desfrânat, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege.

12. Așa să grați și așa să faceți, ca unii ce aveți să fiți judecați prin legea sloboziei.

13. Căci judecata este fără de milă pentru cel ce nu face milă și mila biruiește la judecată.

14. Ce folos este, frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? An poate credința să l mântuiască?

15. Căci de vor fi fratele sau sora goi și lipsați de hrană de toate zilele,

16. Și le va zice cineva din voi: Mergeți cu pace, încălziți-vă și vă săturați, și nu le-ar da cele de trebuință trupului, ce folos ar fi?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, esto incertă în ca însăși.

18. Dar va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți vou arăta credința mea din faptele mele.

19. Tu crezi că Dumnezeu esto unul; bine faci, dar și draci cred și se entemură.

20. Voiești dar să înțelegi, om deșert, că credința fără de fapte este moartă?

21. Avraam, părintele nostru, au nu din fapte s'a

îndreptat, suind pe Isaac fiul său pe jertfelele?

22. Vezi că credința lu-
cra împreună cu faptele lui
și din fapte s'a desăvârșit
credința?

23. Și s'a împlinit Scrip-
tura care zice: «Și a crezut
Avraam lui Dumnezeu și
s'a socotit lui spre îndrep-
tățire» și «prieten lui Dum-
nezeu» s'a chemat.

24. Vedeți că din fapte
este îndreptățit omul și nu
numai din credință.

25. Asemenea și păcătoa-
sa Rahav, au nu din fapte
s'a îndreptățit, primind pe
vestitori și pe alia cale so-
tându-i?

26. (Iei precum trupul
fără de suflet este mort,
așa și credința fără de
fapte moartă este.

Infrânarea limbii. Adevă- rata înțelepciune.

3 1. Nu vă faceți mulți
învățători, frații mei,
știind că noi, învățători,
mai mare osândă vom lua.

2. Pentru că toți greșim
mult. Dacă nu greșește ci-
neva în cânt, acela este
biubat desăvârșit, în stare
să infrâneze și tot trupul.

3. Dacă dar noi punem
zăbale în gura calilor, ca
să n-i supunem, ducem du-
pă noi trupul lor întreg.

4. Iată și corăbiile, ori-
cât sunt de mari și împin-
se de vânturi înapoi, sunt

duse de o cârmă foarte
mică încotro hotărăște vo-
nța cârmaciului.

5. Așa și limba, mic mă-
dular este, dar cu mari lu-
cruri se fălește! Iată puțin
foc câtă materie aprinde!

6. Foc este și limba, lu-
me a fără-de-legii! Limba
își are locul între mădula-
rele noastre, dar spurează tot
trupul și aprinde roata vic-
tii, aprinsă fiind și ea de
flăcările gheenei.

7. Pentru că orice fire de
fiare și de pasări, de târî-
toare și de vietăți din mare
se domolește și s'a domo-
lit de firea omenască.

8. Dar limba nimeni din-
tre oameni n'o poate do-
moli! Ea este rău neînfra-
nat, plină de venin aducă-
tor de moarte.

9. Cu ea binecuvântăm
pe Domnul și Tatăl și cu
ea blestemăm pe oameni,
care sunt făcunți după ase-
mănarea lui Dumnezeu.

10. Din aceeași gură ies
binecuvântarea și bleste-
mul. Nu trebuie, frații mei,
să fie acestea așa.

11. Oare izvorul dă a-
ceeași vână lăsa să curgă
și apa dulce și cea amară?

12. Poate smochinul, fra-
ților, să facă măsline, sau
vița de vie să facă smo-
chine? Tot așa, izvorul să-
rat nu poate da apă dulce.

13. Cine este, între voi,
înțelept și priceput? Să-și
arate, din buna-i purtare,

faptele lui, în blândețea
înțelepciunii;

14. Iar dacă aveți râvni-
re amară și zavistie în in-
ima voastră, nu vă lăudați,
nici nu mințiți împotriva
adevărului.

15. Înțelepciunea aceasta
nu vine, de sus, ci este pă-
mântească, trupească, dră-
cească.

16. Pentru că unde este
pismă și zavistie, acolo este
neorândnicia și orice lucru
rău.

17. Iar înțelepciunea de
sus întâi este curată, apoi
pașnică, îngăduitoare, su-
pusă, plină de milă și de
roade bune, neîndoieală și
nefățărită.

18. Și roada dreptății se
seamănă în pace de cei ce
lucrează pacea.

*Să fugim de plăcerile de-
parte. Impotriva bărfitori-
lor și a celor îngâmfați.*

4 1. De unde sunt războa-
iele și de unde luptele
dintre voi? Nu oare de
aici: din poftele voastre
care se luptă în mădularele
voastre?

2. Pofțiți și nu aveți cu
posibiltăți; uicideți și pismuiți
și nu puteți dobândi ce do-
riți; vă luptați și vă răz-
boiți și nu aveți ce răvniți,
pentru că nu cereți.

3. Cereți și nu primiți,
pentru că cereți rău, ca să
risipiți în plăcerile voa-
stre,

4. Desfrânaților! Nu știți
că prietenia lumii este duș-
mănie față de Dumnezeu!
Deci, cine va voi să fie
prieten cu lumea se face
vrăjmaș lui Dumnezeu.

5. Sau vi se pare că în
desert grăiește Scriptura:
«Duhul, care sălăștează în
noi, ne poartă spre zavi-
stie»?

6. Nu, ci mai mare dar
dă. Pentru aceea zice:
«Dumnezeu stă împotriva
celor mândri, iar celor sma-
riți le dă hars».

7. Supuneți-vă, deci, lui
Dumnezeu, împotriviți vă
diavolului și el va fugi dela
voi.

8. Apropiati-vă de Dum-
nezeu și se va apropia și el
de voi. Curățiți vă mâinile,
păcătoșilor, și sfințiți-vă i-
nimile, îndoielemilor.

9. Pătrundeți vă de duri-
re și întruștiți vă și vă jo-
liți. Băsul vostru să se în-
toarcă în plâns și bucuria
voastră în întruștare.

10. Smeriți-vă înaintea
Domnului și el vă va înal-
ța.

11. Nu vă grăiți de rău
unul pe altul, fraților. Cel
ce grăiește de rău pe fra-
tele său, ori judecă pe fra-
tele său, grăiește de rău le-
gea și judecă legea; iar
dacă judeci legea, nu ești
împlinitor al legii, ci ju-
decător.

12. Unul este legiuitorul
și judecătorul: Cel ce poa-

te să mântuiască și să piardă, iar tu cine ești, care judeci pe aproapele?

13. Ei bine, acum, cei care ziceți: Astăzi sau mâine vom merge în cetatea catară și vom sta acolo un an și vom face negoț și vom câștiga.

14. Voi care nu știți ce se va întâmpla mâine, căci ce este viața voastră? A huri sunteți, care se arată elipită și după aceea pierе.

15. În loc să ziceți: Da, că Domnul vrea, vom trăi și vom face secasta sau a ceea;

16. Dar acum vă lăudați în trufia voastră. Orice laudă de acest fel este rea.

17. Deci, cine știe să facă bine și nu face, păcat are.

Sfaturi către cei avuți. Răbdarea nedreptății. Să nu jurăm. Ingrășirea de bolnavi.

5. Ei bine, acum, bogății lor, plângeți și vă lăsați gâti de neazurile, ce vor să vină asupra voastră.

2. Bogăția voastră a pu trezit și hainele voastre le-au măncat molile.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit și rugina lor va fi măturie împotriva voastră și va mânca trupurile voastre, ca focul. Ați strâns comori în zilele de apoi!

4. Iată, plata lucrătorilor

care au secerat țărinele voastre, pe care voi ați oprit-o, strigă, și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot.

5. V'ați desfătat pe pământ și v'ați desmierdat, hrănit-ați inimile voastre în ziua înjunghiorii.

6. Osândit-ați, omorât-ați pe cel drept, el nu vi se împotrivesc.

7. Deci, fiți îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada venpă a pământului, îndelung răbdând, până ce orimește ploaia timpurie și târzie.

8. Răbdați, dar, și voi îndelung și întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu vă plângeți, fraților, unul împotriva altuia, ca să nu fiți judecați; iată, judecătorul stă înaintea ușilor.

10. Lnați, fraților, ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare pe proorocii, care au grăit în numele Domnului.

11. Iată, fericiți pe cei ce au răbdat: de răbdarea lui Iov ați auzit și sfârșitul lui dela Domnul ați văzut, căci mult milostiv este Domnul și îndurător.

12. Iar înaintea de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt ju

rământ, ci să vă fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în osândă.

13. Suferă cineva dintre voi? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi.

14. Este cineva bolnav între voi? Să chema pe proorocii Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului.

15. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și îl va ridica Domnul și de va fi făcut păcat el se vor ierta.

16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să

vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

17. Ilie era om asemenea nouă în slăbiciuni și cu rugăciune s'a rugat să nu plua și n'a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

18. Și iarăși s'a rugat și cerul a dat ploaie și pământul a odrăslit roada sa.

19. Frați mei, de se va rătăci cineva din voi dela adevăr și îl va întoarce cineva.

20. Să știe că, cel ce a întors pe păcatos dela rătăcirea căii lui, își va mântui sufletul de moarte și va acoperi mulțime de păcate.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Hristos este mântuirea și nădejdea noastră. Credința mântuitoare a fost vestită de prooroci. Indemnuri la viață sfântă.

1. Petru, apostol al lui Iisus Hristos, celor ce trăiesc risipiți printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia.

2. Alegeți după preștiința lui Dumnezeu-Tatăl întru

sfințenia Duhului, spre ascultare și stropirea cu sângele lui Iisus Hristos: har vouă și pacea să se înmulțească!

3. Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl. Domnului nostru Iisus Hristos, care, după mare mila sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie.

4. Spre moștenire neștiicăcioasă și neîntinată

și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi,

5 Cei păziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință, spre mântuire, gata să se dea pe față în vremea de apoi,

6. În care vă bucurați, cu toate că trebuie acum să fiți întristați câțiva timp de multe feluri de ispite,

7. Pentru că lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul pieritor — dar lămurit prin foc — să vă fie spre laudă, mărire și cinste, la aratarea lui Iisus Hristos,

8 P^{re} care nevăzându-l, îl iubiți, în care credeți și vă bucurați cu bucurie neagră și prea mărită, fără să-l vedeți acum,

9. Dobândind prețul credinței voastre, adică mântuirea sufletelor.

10. Mântuire despre care au căutat și au cercetat prooroci, care au proorocit despre harul ce avea să vină la voi,

11. Cercetând în care și în ce fel de vreme le arăta Duhul lui Hristos, lucrând în ea, când le mărturisise de mai înainte despre patimile lui Hristos și despre mărirea cele de după ele.

12. Căroră s'a descoperit, că nu pentru ei, ci pentru voi slujeau acestea, care acum vi s'au vestit — prin cea ce, întru Du-

hul Sfânt trimis din cer, v'au propovăduit Evanghelia spre care și ingerii doresc să privească.

13. Întru aceea, înclinând coapsele rugetului vostru, fiți treji și nădăjduți desăvârșit în harul ce vi se va aduce, la arătarea lui Iisus Hristos.

14. Ca fii ascultători, nu vă potrivivi poftelor de mai înainte, din timpul neștiinței voastre,

15. Ci, după Sfântul carele v'a chemat, fiți și voi aflați în toată purtarea voastră,

16. Căci scris este: «Fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt».

17. Și dacă chemați Tatăl pe cel ce judecă cu nepărtinire pe fiecare după lucrul său, petreceți în frică zilele vremelnice voastre,

18. Ștind că nu cu lucruri stricacioase, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din vicața voastră deșartă, pe care o aveți de la părinți,

19. Ci cu scumpul sânger al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit,

20. Care a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost arătat, în anii cei mai de apoi, pentru voi,

21. Cei ce ați crezut în Dumnezeu, care l'a înviat din morți și i-a dat mărire,

inecăt credința voastră și nădejdea să vă fie în Dumnezeu.

22. Curățindu-vă sufletele prin ascultarea de adevăr spre nefățarnică în bîrre de frați, iubiți vă unul pe altul, din inimă, cu toată stăruința,

23. Fiind născuți a doua oară, nu din sîmînță stricăcioasă, ci nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu cel viu, care rămâne în veac,

24. Pentru că orice trup este ca iarba și toată mărirea ei ca floarea ierbii: când se usucă iarba, cade și floarea,

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac și acesta este cuvântul, ce vi s'a binevestit.

Hristos este piatra din capul unghiului, iar noi pietre vii. Supunerea către stăpîniri. Datoriile slugilor. Pilda lui Hristos.

2 1. Deci, lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fătarniciile și pismele și toate clevețirile,

2. Ca niște prunci de curând născuți, să doriți laptele duhovnicesc și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre mântuire,

3. De vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul.

4. Apropiți-vă de el,

piatra cea via, de oameni cu adevărat neluată în seamă, dar aleasă și de preț la Dumnezeu.

5. Și voi înșivă, ca niște pietre vii, faceți-vă voi înșivă pe voi casă duhovnicescă, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe dumnezeiești, bine plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos,

6. Pentru că scris este în Scriptură: «Iată, pun în Sion piatră cap de unghiu, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea nu se va rușina».

7. Deci, pentru voi care credeți, piatra e de mare preț, iar pentru cei ce nu cred, este piatra pe care n'au luat o în seamă ziditorii; aceasta a ajuns să fie cap de unghiu

8. Și piatră de poticnire și stîncă de amnteală, de care se poticesc, pentru că n'au dat ascultare cuvântului, spre care au și fost puși,

9. Dar voi sunteți seminați aleasă, preoție împărătească, neam sfânt, popor agonizant (de Dumnezeu), ca să vestiți în lume bună-tățile celui ce v'a chemat din întunecare la lumina sa cea minunată,

10. Voi care odinioară nu erați popor, iar acum sunteți poporul lui Dumnezeu, voi care odinioară n'aveați parte de milă, iar acum sunteți miloși.

11. Iubiților, vă rog, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele trupesti, care se războiesc împotriva sufletului.

12. Purtați-vă cu cinste între păgâni, ca — de unde acum vă bărfesc ca pe niște făcători de rele — privind mai de aproape faptele voastre cele bune, să preamărească pe Dumnezeu, în ziua cercetării.

13. Supuneți-vă, pentru Domnul, oricărei stăpâniri omenești, fie împăratului, fiindcă este înalt stăpânitor,

14. Fie dregătorilor, ca unor trimiși de el, spre pelesirea făcătorilor de rele și spre lauda făcătorilor de bine,

15. Că așa este voia lui Dumnezeu, ca voi, bine făcând, să încredințați gura celor fără cunoștință și fără minte.

16. Trăiți ca oameni slobozi, dar nu ca și cum ați avea slobozirea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu.

17. Dați tuturor cinste, iubiți frăția, temeți-vă de Dumnezeu, cinstiți pe imparat.

18. Slugilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu toată frica, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor scurți,

19. Căci este lucru plăcut lui Dumnezeu, ca să suferi cineva întru stăruie, pe

nedrept, cu gândul la el;

20. Căci, ce laudă este, dacă, pentru greșală, primiți bătaie? Iar dacă, pentru binele făcut, pătimiți și răbdați, aceasta este plăcut lui Dumnezeu;

21. Căci spre aceasta ați fost chemați, că și Hristos a pătimit pentru voi, lăsându-vă pildă, ca să pășiți pe urmele lui,

22. «Carele păcat n'a făcut, nici nu s'a aflat vicleșug în gura lui»;

23. Și care, ocărit fiind, nu răspundea cu ocară, pătimind, nu amenința, ci lăsa în seama Celui ce judecă cu dreptate.

24. El a purtat păcatele noastre în trupul său, pe lemn, pentru ca noi, murind păcatelor, să viețuim dreptăți, cu a cărui rană v'ați vindecat.

25. Pentrucă erați ca niște oi rătăcite, dar acum v'ați întors la păstorul și veghetorul sufletelor voastre.

Mfaturi către soți. Indemnări spre dragoste și blăndețe. Suferința Domnului și coborîrea lui în iad. Puterea botezului.

3 1. Ascemneți și voi, femeilor, supuneți-vă bărbatilor voștri, pentru că chiar dacă unui nu se place cuvântului, să fie căști gați prin purtarea femeilor lor, fără propovăduire,

2. Văzând de aproape vi-
cața voastră curată și plină
de sfințenie.

3. Podoaba voastră să nu fie cea din afară ca împletirea părului, ca punerea podoabelor de aur și ca îmbrăcarea hainelor scumpe —

4. Ci omul cel tainic al inimii în nestricăcioasa podoabă a dubului blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5. Căci așa se împodobesc odinioară și sfințele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, supunându-se bărbatilor lor,

6. Precum Sara asculta de Avraam și-l numea domnul său, — ale cărei fiice sunteți, dacă faceți bine și nu vă temeți de nimic.

7. Voi, bărbatilor, do asemenea, trăiți înțelepteste cu femeile voastre, fiind făpturi mai slabe, și dați-le cinste, ca unor împărăteze moștenitoare cu voi ale vieții harice, așa încât rugămintele voastre să nu fie împiedicate.

8. În sfârșit, fiți toți într'un gând, împreună pătimitori, iubitori de frați, în durată, smeriți,

9. Nerăsplătind răul cu rău sau ocară cu ocară, ci dimpotrivă binecuvântând, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

10. Căci, ceine voiește să iubească viața și să vadă zile bune, să și oprească limba dela rău și buzele dela grăirea de vicleșug.

11. Să se ferosească de rău și să facă bine, să caute pacea și s'o urmeze.

12. Căci «ochii Domnului sunt peste cei drepti și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului este asupra celor ce fac rele»

13. Și cine vă va face vorbă rău, dacă sunteți răvniți ai binelui?

14. Dar de veți și păți, mi pentru dreptate, fericiți veți fi. «Iar de urgia lor să nu vă temeți, nici să nu vă turburați».

15. Ci pe Domnul — pe Hristos — «să-l sfințiți în inimile voastre» și să fiți totdeauna gata de răspuns oriunde vă cere socoteală de nădejdea voastră, însă cu blăndețe și cu frică,

16. Având euget curat, ca, în ceea ce sunteți clevețiți ca niște făcători de rele, să rămână de rusine cei ce grăiesc de rău purtarea voastră cea bună întru Hristos,

17. Căci mai bine este — dacă așa este voia lui Dumnezeu — să pătimiți făcând cele bune, decât făcând cele rele,

18. Că și Hristos a suferit odată moartea pentru păcate, el cel drept pentru

cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul,

19. Cu care s'a coborât și a propovăduit și duhurilor ținute în închisoare,

20. Care fuseseră neascultătoare altădată, când îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, și se pregătea corăbia în care puține suflete, anume opt, s'au mântuit prin apă,

21. A cărei închipuire, botezul, vă mântuiește și pe voi acum, nu ca ștergere a necurăției trupului, ci ca rugămintă către Dumnezeu pentru (un) cuget bun, prin învierea lui Iisus Hristos,

22. Care, surzindu-se la cer, este de-a dreapta lui Dumnezeu, și i se supun îngerii și stăpânii și puterile.

Indemnuri către o nouă viață. Mângâieri în prigoane.

4. I. Așa dar, fiindcă Hristos a pățit cu trupul, înarmat-vă și voi cu gândul acesta, că cine a suferit cu trupul, încetează de a mai păcătui,

2. Ca să nu mai trăiaască - vremea ce mai are de trăit în trup - după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.

3. Dăruia este că în vremea

murile trecute ați făcut voia păgânilor, umblând în desfrânări, în pofte, în beții, în îmbuibare de mâncare și de băutură și în neiertate slujiri idolești.

4. De aceea se miră păgânii că nu mai alergați cu ei în aceeași revărsare a desfrâului și vă bulește,

5. Ei care își vor da seama înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții,

6. Căci spre aceasta s'a binevestit și morților, ca să fie judecați ca oameni, după trup, dar să viețuiască după Dumnezeu, cu duhul.

7. Iar sfârșitul tuturor s'a apropiat; fiți dar înțelepți și priveghiați în rugăciuni,

8. Iar mai presus de toate, să aveți dragoste fierbinte unii către alții, pentru că «dragostea acoperă multe de păcat».

9. Fiți primitori de ospeți unii față de alții, fără cârtire.

10. Cu darul pe care l-a primit fiecare, slujiți altora, ca niște iconomi ai harului cel de multe foluri al lui Dumnezeu.

11. De vorbește cineva, să spună cuvinte ca ale lui Dumnezeu; dacă slujește cineva, slujba lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toate să se mărească

Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia îi este mărirea și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12. Iubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi, sure corecție, ca și cum vi s'ar întâmpla ceva străin,

13. Ci, întru cât sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, pentru că și la descoperirea măririi lui să vă bucurați, veselindu-vă.

14. De sunteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci duhul măririi și al lui Dumnezeu odihnește peste voi; după aceea se bulește, iar după voi se proslăvește.

15. Nimeni din voi să nu suferă ca ucigaș, sau ca fur, sau ca făcător de rele, sau ca răvânitor de lucruri străine,

16. Iar de suferă ca creștin, să nu se rușineze, ci să preamărească pe Dumnezeu, pentru numele acestei,

17. Căci este vremea ca să înceapă judecata dela casa lui Dumnezeu. Și dacă începe întâi dela noi, care va fi sfârșitul celor ce ne ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?

18. Și «dacă dreptul abia se mântuiește, ce se va face necredinciosul și păcătosul?»

19. Încât și cei ce suferă

după voia lui Dumnezeu, să și încredințeze lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, prin facerea de bine.

Datoriile preoților și ale credincioșilor. Indemnuri la umilință și la priveghere. Urări de bine și închinăcuni.

5. 1. Pe preoții voștri suflați li rog - ca unul ce sunt împreună proot și martor al patimilor lui Hristos și părtaș al măririi ce va să se descopere :

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu, care vi s'a încredințat, veghind asupra ei, nu cu silnicie, ci de bună voie, după Dumnezeu, nu pentru câștig urit, ci din dragoste,

3. Nu ca stăpâni ai păstoritorilor, ci pildă făcându-vă turmei.

4. Și când se va arăta Mai marele păstorilor, veți lua cununa măririi cea nevestejită.

5. Asemenea și voi, cei mai tineri, supuneți-vă preoților și toți, unii față de alții, îmbrăcați-vă în smerenie, pentru că «Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har».

6. Smeriți-vă deci sub mână cea tare a lui Dum-

nezen, ca să vă înalțe la timpul cuvenit.

7 Lăsați-i lui toată grija voastră, căci el are grija de voi.

8 Fiți treji, priveghiați, căci protivnicul vostru, diavolul, răcnind ca un leu, umblă, căutând pe cine să înghită.

9. Căruia stați-i împotrivă, tari în credință, știind că aceleași suferințe îndură frații voștri în lume.

10. Iar Dumnezeu l-a tot harul, carele v'a chemat la mărirea sa cea veșnică, în Hristos Iisus, el însuși, vă va duce la desăvârșire, vă va întări, vă va împunernici, vă va întemaia,

după ce veți suferi puțină vreme.

11. Lui fie mărirea și puterea în vecii vecilor. Amin.

12. V'am scris aceste puține lucruri, prin Silvan, pe care îl socotesc frate credincios, ca să vă îndemne și să vă mărturisesc că adevărul har al lui Dumnezeu este acesta, în care stați.

13. Vă îmbrățișează Biserica cea aleasă din Babilon și Marcu fiul meu.

14. Îmbrățișați-vă unul pe altul cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor, celor în Hristos Iisus. Amin.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Scara virtuților creștine. Petru, cel ce a văzut schimbarea la față, își vestește sfârșitul. Cuvântul prooroceesc.

1 Simon Petru, slujitor și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos au dobândit o credință de același preț cu a noastră:

2. Har vouă și pacea să

se înmulțească, în cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru.

3. Dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate cele spre viață și bună cucerire, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat prin a sa mărire și virtute,

4. Prin care el ne-a hărăzit foarte mari și prețioase făgăduințe, ca prin ele să vă faceți părtași dumnezeieștii firi și să scă-

pați de stricăciunea poștei din lume.

5. Pentru aceea, pu-nând toată sânguința, adăugați la credința voastră virtutea, iar la virtute cunoștința,

6. La cunoștință înfrânarea, la înfrânare răbdarea, la răbdare evlavie,

7. La evlavie iubirea fratelui, iar la iubirea frățască dragostea.

8. Căci dacă aveți acestea și sporesc în voi, ele nu vă vor lăsa nici trândavi, nici sterpi în cunoștința Domnului nostru Iisus Hristos,

9. Căci cine nu are acestea este orb, nevăzând departe și a uitat de curățirea păcatelor lui de demult.

10. Pentru aceea, fraților, siliviți-vă cu atât mai vârtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci făcând acestea nu veți greși niciodată,

11. Că așa vi se va da cu bogăție intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Drept aceea, vouă aveți grija pururea ca să vă aduc aminte de acestea, măcar că le știți și sunteți întăriți în adevărul de față.

13. Socotesc că este drept, câtă vreme sunt în acest

cort, să vă țin treji prin aducerea aminte,

14. Știind că de grabă voiu lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat și Domnul nostru Iisus Hristos.

15. Dar mă voui silii, ca să puteți și în orice timp, după plecarea mea, să vă aduceți aminte de acestea.

16. Pentru că nu luându-ne după basme meșteșugite, v'am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea lui, ci fiind înșine văzători ai măririi a ceea,

17. Căci el a primit de la Dumnezeu Tatăl cinsto și mărire, când, din înălțimea slave, glas ca acesta a venit către el: «Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit».

18. Și acest glas noi l-am auzit, venind din cer, când eram cu el în muntele cel sfânt,

19. Și avem astfel întărit cuvântul prooroceesc, la care bine faceți dacă luați aminte, ca în o făclie ce luminează în loc întunecos, până când se va lumina de ziua și bucurărilor de rășări în inimile voastre.

20. Aceasta mai înainte știind, că orice prooroceire a Scripturii nu se tâlcește după socotința ficăruia,

21. Pentru că niciodată prooroceia nu s'a făcut din voia omului, ci oamenii cei

efinți ai lui Dumnezeu au grăit, mănâști fiind de Duhul Sfânt.

Venirea învățătorilor mincinoși. Pideapsa ce așteaptă pe desfrânați și pe amăgitori. Păcatul celor ce se leapădă de credință.

2 I. Dar au fost în por și prooroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și tăgăduind pe stăpânul care i-a răscumpărat, își vor aduce grabnică pierire.

2. Și mulți vor urma răătăcirile lor, prin care va fi hulită calea adevărului.

3. Și pentru lăcomie, cuvinte amăgitoare vor prăcuiți cu voi. Dar osânda lor, de mult pregătită, nu zăbovește și pierderea lor nu doarme.

4. Căci, dacă Dumnezeu n'a cruțat pe îngerii care au păcătuit, ei cu lanțurile întunerecului, în tartar legându-i, îi ține spre judecă.

5. Și n'a cruțat lumea veacă, când a adus potopul peste cei fără credință, ci a păstrat numai pe Noe, al optulea propovăduitor al dreptății.

6. Și cetățile Sodomei și Gomorei, osândindu-le la distrugere, le-a prefăcut în cenușă, dându-le ca o pildă nelegiuitorilor din viitor,

7. Iar pe dreptul Lot, chinuit de petrecerea desfrânată a celor nelegiuți, l-a izbăvit.

8. Căci dreptul acesta locuind între ei, chinuia sufletul său drept prin ce vedea și auzea, zi cu zi, din faptele lor fără-de lege.

9. Ceea ce însemnează că știe Dumnezeu să scape din ispite pe cei credincioși, iar pe cei nedrepți să-i păstreze, ca să fie pedepsiți în ziua judecării.

10. Și mai vătos pe cei ce umblă după trup, în poftes spureate și disprețuiesc domnia cerească. Îndrăzneți, îngâmfați, ei nu se sfăcesc să hulească măririle din cer.

11. Pe când îngerii, deși sunt mai mari în tărie și în putere, nu aduc înaintea Domnului judecată defăimătoare împotriva lor.

12. Aceștia însă, ca niște dobitoace fără minte, făcute din fire pentru vânzare și nimicire, hulind cele ce nu cunosc, vor pieri în stricăciunea lor.

13. Și vor lua astfel plata nedreptății, ascotind plăcere desfrătarea din fiicare zi; ei sunt pete și ocară, făcându-și plăcere să ospătaze cu voi la petrecerile lor.

14. Având ochii plini de desfrânare și nesățioși de păcat, amăgind sufletele nestătornice, având inima

deprinsă cu lăcomia, fii ai blestemului.

15. Părăsind calea dreaptă, au rățacit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății.

16. Dar a primit mustrare pentru călcarea lui de lege, căci dobitoacul fără graiu, grăind cu glas omeneș, a oprit nebunia proorocului.

17. Aceștia sunt izvoare fără apă și neguri purtate de furtună, cărora li se păstrează întunerecul nepătruns în veac.

18. Căci rostind cuvinte trufaze și deșarte, moaeșe, în poftele trupului cu desfrâuări, pe cei care doabă au scăpat de cei ce viețuiesc în rățacire.

19. Le făgăduiesc slobozenie, ei însăși fiind robi stricăciunii, căci de ce este cineva biruit, de aceea este stăpânit.

20. Căci dacă au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și iarăși se incurcă în acestea și sunt biruiți, li s'au făcut cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi.

21. Că mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă dela porunca sfântă dată lor.

22. Cu și s'a întâmplat adevărul zicătoarei: Căinele se întoarcă la vărsătura sa, și: Porcul sculnat vine la noroul mociroi.

Arderea lumii și înnoirea ei. Venirea pe neașteptate a lui Hristos. Cerurile cele noi. Greutatea înțelegerii unor locuri din epistolele apostolului Pavel.

3 1. Inuților, aceasta este acum a doua epistolă pe care v'o scriu. În amănândouă cant să trezească în mintea voastră dreapta voastră judecată.

2. Ca să vă aduceți aminte de cuvintele cele mai înainte scrise de sfinți prooroci și de porunca Domnului și Mântuitorului dată prin apostolii voștri.

3. Aceasta știind mai întâi, că în zilele de apoi, vor veni cu batjocură batjocoritori, care vor umbla după poftele lor.

4. Și vor zice: Unde este făgăduința venirii lui? Căci, de când au adorant părinții, toate rămân așa ca dela începutul fapturii.

5. Pentru că au voit uită aceasta, că cerurile erau de demult și că pamântul s'a încheșat din apă și prin apă, la cuvântul Domnului.

6. Prin care lumea de atunci a pierit înneacă de apă.

7. Iar cerurile de acum și pământul sunt ținute prin același cuvânt și păstrate pentru focul din ziua judecării și a pierii oamenilor necredincioși.

8. Și aceasta una să nu vă rămână ascunsă, iubitorilor, că o zi, înaintea Domnului, este ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi.

9. Domnii nu întârziează cu făgăduința sa, precum socotesc unii că e întârziere, ei îndelung răbdă pentru voi, nevrând să piarsă cineva, ci toți să vină la pocăință.

10. Iar ziua Domnului va veni ca un fur. Atunci cerurile vor pieri cu zăuț mare, stămile, arzând, se vor desface și pământul și lucrurile de pe el vor arde cu totul.

11. Deci, dacă toate acestea se vor desface, cât de mult se cuvine vouă să umblați în viața sfântă și în cucerirea,

12. Așteptând și grăbind venirea zilei Domnului, în care cerurile, luând foc, se vor mizea, iar stămile, aprinse, se vor topi.

13. Dar noi așteptăm, po-

trivim făgăduințelor lui, ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea.

14. Pentru aceea, iubitorilor, așteptând acestea, săruiți vă să fiți aflați de el fără vină, fără prihană, în pace.

15. Și îndelunga răbdare a Domnului nostru drept păstrează socotind-o, pentru că v-a scris și iubitorul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui,

16. Cum vorbește despre acestea în toate epistolele sale, în care sunt unele lucruri anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare.

17. Deci, voi iubitorilor, știind acestea de mai înainte, păziți-vă, ca nu cumva lăsându-vă duși de răstălmăcirea celor fără-de lege, să cădeți din întărirea voastră,

18. Ci creșteți întru harul și cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Lui fie mărire și acum și în ziua veacului. Amin.

ÎNȚĂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Mărturie despre cuvântul vieții. Dumnezeu este lumină și ai săi umblă în lumină. Sângele lui Hristos ne curățește de păcat.

1. Ce era dela început, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții, (aceea vă vestim),

2. Căci viața s'a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim viața de vece, care era la Tatăl și s'a arătat nouă.

3. Ce am văzut și am auzit aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi, iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul său Iisus Hristos.

4. Și acestea vi le scriem, ca bucuria noastră să fie deplină.

5. Și aceasta este vestea pe care am auzit-o dela el și pe care v'o vestim, că Dumnezeu este lumină și niciun întunecare nu este în el.

6. Dacă zicem că avem împărtășire cu el și umblăm în întunecare, mințim și nu lucrăm adevărul;

7. Iar dacă umblăm în lumină, cum el este în lumină, avem împărtășire u-

mul cu altul și sângele lui Iisus, Fiul lui, ne curățește de orice păcat.

8. Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este în noi.

9. Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate.

10. Dacă zicem că n'am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul lui nu este în noi.

Hristos este mijlocitorul nostru către Tatăl și ispășirea noastră. Poruncă să ne iubim unii pe alții. Iubirea lumii. Antihristii sunt mulți. Mincinos este cine tăgăduiește că Iisus este Mesia. Ungerea adevărată.

2. Copiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuiți. Și dacă a păcătuit cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.

2. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

3. Și prin aceasta știm

că l-am cunoscut, dacă pă-
zim poruncile lui.

4. Cel ce zice: L-am cu-
noscut, dar poruncile lui nu
le păzește, mincinos este și
în el nu este adevărul,

5. Iar cine păzește cu-
vântul lui, în acela, cu a
devărat, dragostea lui
Dumnezeu este desăvârșită.
După aceasta cunoaștem că
suntem în el.

6. Cine zice că rămâne
în el, dator este, precum a
umblat acela și el așa să
umble.

7. Iubiților, nu vă scriu
poruncă nouă, ci o porun-
că veche, pe care o aveți
dela început. Porunca cea
veche este cuvântul pe care
l-ați auzit.

8. Totuși, poruncă nouă
vă scriu, ceea ce este ade-
vărat în el și în voi, pen-
trucă întunerecul se duce
și lumina cea adevărată în-
cepe să răsară.

9. Cine zice că este în lu-
mină și pe fratele său îl
urăște, acela este în întu-
nerec până acum.

10. Cine iubește pe fra-
tele său, rămâne în lumină
și sminteală nu este în el,

11. Iar cel ce urăște pe
fratele său este în întune-
rec și umblă în întunecare și
nu știe încotro se duce, pen-
trucă întunerecul l-a orbit.

12. Vă scriu vouă, co-
piilor, căci iertare v'au
fost păcatele, pentru mi-
nimele lui.

13. Vă scriu vouă, pă-
rinților, pentru că ați cuno-
scut pe cel ce este dela în-
ceput. Vă scriu vouă, tineri-
lor, fiindcă ați birnit pe
cel viclean. V'am scris, co-
piilor, pentru că ați cuno-
scut pe Tatăl.

14. V'am scris, părinți-
lor, fiindcă ați cunoscut pe
cel ce este dela început.
V'am scris, tinerilor, căci
santeți tari și cuvântul lui
Dumnezeu rămâne în voi și
ați birnit pe cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici
cele ce sunt în lume. Dacă
cineva iubește lumea, in-
birea Tatălui nu este în
el,

16. Căci tot ce este în
lume, adică: pofta trupu-
lui și pofta ochilor și tru-
fia vieții, nu este dela Ta-
tăl, ci sunt din lume,

17. Iar lumea se trece
și pofta ei, dar cel ce fa-
ce voia lui Dumnezeu ră-
mâne în veac.

18. Copiii mei, este cea-
sul de pe urmă și, precum
ați auzit că vine Antihrist,
iar acum mulți Antihristi
s'au arătat de aici cu-
noaștem că este ceasul de
pe urmă.

19. Dintre noi au ieșit,
dar nu erau dintre noi, căci
de-ar fi fost dintre noi, ar
fi rămas cu noi, ci ea să
se arate că nu sunt toți
dintre noi, de aceea au ie-
șit,

20. Iar voi aveți ungere

dela Cel sfânt și știți
toate.

21. V'am scris, nu pen-
trucă nu știți adevărul, ci
pentru că îl știți și știți că
nicio minciună nu vine din
adevăr.

22. Cine este mincinosul,
dacă nu cel ce tăgăduiește
că Iisus este Hristos? A-
cesta este Antihrist, care
tăgăduiește pe Tatăl și pe
Fiul.

23. Oricine tăgăduiește pe
Fiul nu are nici pe Tatăl;
cine mărturisește pe Fiul
are și pe Tatăl.

24. Ceea ce ați auzit dela
început, în voi să rămână.
De va rămânea în voi ceea
ce ați auzit dela început,
veți rămânea și voi în Fiul
și în Tatăl.

25. Și aceasta este făgă-
duința pe care el ne-a fă-
găduit-o: Vicața veșnică.

26. Această v'am scris
despre cei ce vă amăgesc.

27. Cât despre voi, nu
gerea, pe care ați luat-o de-
la el, rămâne în voi și n'a-
veți trebuință să vă învețe
cineva, ci precum ungera
lui vă învață despre toate
și adevărată este și nu este
minciună, rămâneți în el,
așa cum v'a învățat.

28. Deci acum, copiii mei,
rămâneți în el, ca să avem
înfrământare când se va a-
răta și să nu ne rușinăm
de el, la venirea lui.

29. Dacă știți că este
drept, cunoașteți că oricine

face dreptate este născut
din el.

*Fiii lui Dumnezeu sunt
serioși prin nădejdea lor
în Tatăl, sunt curași de
păcat, iubitori de frați, dar
urii de lume. Iubirea către
aproapele și către Dumne-
zeu. Dumnezeu este mai
mare decât inima noastră.*

3. 1. Vedeti ce fel de in-
bire ne-a dăruit nouă
Tatăl, ca să ne numim fii
ai lui Dumnezeu și suntem.
Pentru aceea lumea nu ne
cunoaște, fiindcă nu l-a cu-
noscut nici pe el.

2. Iubiților, acum sun-
tem fii ai lui Dumnezeu și
ce vom fi nu s'a arătat
până acum. Dar știm, că
atunci când el se va arăta,
vom fi asemenea lui, fiind-
că îl vom vedea cum este.

3. Și oricine și-a pus în
el nădejdea aceasta, se cu-
rătește pe sine, așa cum
acela curat este.

4. Oricine făptuește pă-
catul, săvârșeste și nelegu-
irea, căci păcatul este
neleguire.

5. Și știți că el s'a ară-
tat, ca să ridice păcatele
și păcat în el nu este.

6. Oricine rămâne în el
nu păcătuiește; oricine pă-
cătuiește nu l-a văzut, nici
nu l-a cunoscut.

7. Copii mei, nimeni să
nu vă amăgească. Cel ce

face dreptatea este drept, precum acela drept este.

8. Cine săvârșește păcatul este dela diavolul, pentru că dela început diavolul păcătuiește. Pentru aceasta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Oricine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu.

10. Prin aceasta se vădese fiul lui Dumnezeu și fiul diavolului. Oricine nu face dreptate, nu este din Dumnezeu, asemeni și cel ce nu iubeste pe fratele său.

11. Pentru că aceasta este vestea pe care ați auzit-o dela început, ca să ne iubim unul pe altul.

12. Nu precum Cain, care era dela cel viclean și a ucis pe fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis! Pentru că faptele lui erau rele, iar al fratelui său erau drepte.

13. Nu vă mirați, fraților, dacă lumea vă urăște.

14. Noi știm că ne-am mutat din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubeste pe fratele său rămâne în moarte.

15. Oricine urăște pe fratele său este omoritor de

oameni și știți că orice omoritor de oameni nu are viață veșnică, dăinuitoare în el.

16. Prin aceasta am cunoscut iubirea, că el și-a pus sufletul său pentru noi și noi datorii suntem să ne punem sufletele pentru frați.

17. Iar cine are bogăția lumii și se uită la fratele său, care este în nevoie și și închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu!

18. Copiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

19. Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și vom da încredințare inimilor noastre înaintea lui.

20. Căci, dacă ne osân dește inima noastră, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și știe toate.

21. Iubiților, dacă inima noastră nu ne osân dește, avem îndrăznire către Dumnezeu.

22. Și orice cerem, primim dela el, pentru că păzim poruncile lui și facem cele plăcute înaintea lui.

23. Și aceasta este porunca lui, ca să credem în numele lui Iisus Hristos, Fiului său, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă.

24. Cel ce păzește porun-

cile lui rămâne în el și el în acela și din aceasta cunoaștem că rămâne în noi, din duhul pe care ni l-a dat.

Să ne ferim de duhurile amăgitoare. Iubirea lui Dumnezeu către noi cere iubirea noastră către frați.

1. Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci încercați duhurile, de sunt dela Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume.

2. Prin aceasta cunoașteți duhul lui Dumnezeu: Orici duh care mărturisește pe Iisus Hristos, venit în trup, este dela Dumnezeu.

3. Și orice duh care nu mărturisește pe Iisus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, despre care ați auzit că vine și acum chiar este în lume.

4. Voi, fiilor, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit, căci mai mare este cel ce e în voi decât cel ce este în lume.

5. Aceia sunt din lume, de aceea grăiesc ca din lume și lumea îi ascultă.

6. Noi suntem din Dumnezeu. Cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi, cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rășcirii.

7. Iubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dra-

gostea este dela Dumnezeu și oricine iubeste este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubeste n'a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire.

9. În aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul său cel unul-născut l-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin el viețuă să avem.

10. În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă el ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul său ca ispășire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datorii suntem să ne iubim unul pe altul.

12. Pe Dumnezeu nimeni nu l-a privit vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea lui în noi este desăvârșită.

13. Din aceasta cunoaștem că rămânem în el și el în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul său.

14. Și noi am văzut și mărturisim, că Tatăl a trimis pe Fiul, Mântuitor al lumii.

15. Cine va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am crezut iubirea pe

care Dumnezeu o are că tre noi. Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el.

17. Pentru aceasta e desăvârșită între noi iubirea, ca să avem îndrăsnire în ziua judecării, fiindcă așa cum este acela, așa suntem și noi în lumea aceasta.

18. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că în frică e suferință, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire.

19. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă el ne-a iubit cel dintâi.

20. Dacă zice cineva: Iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este, pentru că cel ce nu iubeste pe fratele său, pe care l vede, nu poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede.

21. Și această poruncă avem de la el: Cine iubeste pe Dumnezeu, iubeste și pe fratele său.

Prin credință și supunere iubim pe Dumnezeu. Trei mărturisesc despre Hristos și acești trei una sunt. Puterea rugămintii. Păcatul ușor al fratelui.

5 1. Oricine crede că Iisus este Hristos, este născut din Dumnezeu și

oricine iubeste pe cel care a născut, iubeste și pe cel ce s'a născut din el.

2. Din aceasta cunoaștem că iubim pe fiii lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile lui.

3. Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: Să păzim poruncile lui și poruncile lui nu sunt grele.

4. Pentru că originea este născut din Dumnezeu biru este lumea și aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră.

5. Cine este cel ce biru este lumea, dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Acesta este cel care a venit prin apă și prin sânge: Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge; și Duhul este cel ce mărturisește, căci Duhul este adevărul.

7. Căci trei sunt care mărturisesc:

8. Duhul și apa și sângele și acești trei la fel mărturisesc.

9. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, căci aceasta este mărturia lui Dumnezeu: că a mărturisit pentru Fiul său.

10. Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuși. Cine nu dă crezare lui Dumnezeu, l-a făcut mincinos, pentru că

n'a crezut în mărturia pe care a mărturisit-o Dumnezeu pentru Fiul său.

11. Iar mărturia e aceasta, că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este în Fiul său.

12. Cine are pe Fiul are viața, cine nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

13. Acestea v'am scris vouă, care credeți, în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică.

14. Și aceasta este încrederea ce avem către el, că, dacă cerem ceva după voia lui, el ne ascultă.

15. Și dacă știm că ne ascultă ceea ce îi cerem, știm că dobândim cererile pe care le-am cerut dela el.

16. Dacă vede cineva pe fratele său păcătuiind — păcat nu de moarte — să se roage și Dumnezeu îi va

da viață, ca celor ce nu păcătuiesc de moarte. Este și păcat de moarte; nu zice să se roage pentru acela.

17. Orică nedreptate este păcat; este și păcat care nu e de moarte.

18. Știm că oricine e născut din Dumnezeu nu păcătuiește, căci cel ce s'a născut din Dumnezeu se păzește și cel viclean nu se atinge de el.

19. Știm că suntem din Dumnezeu și lumina întregă este sub stăpânirea celui viclean.

20. Știm iarăși că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat prilegere, ca să cunoaștem pe Dumnezeul cel adevărat și noi suntem în cel adevărat, în Fiul său Iisus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața de veci.

21. Copii, păziți-vă de idoli.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Iubirea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor lui. Trebuie să fugim de amăgitori.

și toți cei care au cunoscut adevărul,

2. Pentru adevărul ce rămâne în noi și va fi cu noi în veac:

3. Har, milă, pace fie cu voi, dela Dumnezeu Tatăl și dela Iisus Hristos,

1 1. Bătrânul, către alca-sa Doamnă și către fiii ei, pe care eu îi iubesc în adevăr și nu numai eu, ci

Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste.

4. M'am bucurat foarte, că am găsit (pe unii) dintre copiii tăi umblând întru adevăr, după cum am primit poruncă dela Tatăl.

5. Și acum te rog, Doamne, nu ca și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe aceea pe care o aveam dela început, ca să ne iubim unul pe altul.

6. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile lui și aceasta este porunca: Să umblăm în aceste, precum ați auzit din început.

7. Pentrucă mulți amăgitori au ieșit în lume care nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup: Acesta este amăgitorul și Antihristul.

8. Luați seama de voi

înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți plată deplină.

9. Oricine apucă înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămâne în învățătura lui acela are și pe Tatăl și pe Fiul.

10. Dacă vine cineva la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu l primiți în casă și să nu i ziceți: Bun venit!

11. Căci cel ce i zice: Bun venit! se face părtaș la faptele lui rele.

12. Multe am să vă scriu, dar n'am voit să le scriu pe hârtie și cu cerneală, ci nădăjduesc să vin la voi și să grăiesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină.

13. Te îmbrățișează fiii surorii tale celei alese.

A TREIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Gaiu cel primitor de oaspeți e vrednic de laudă. Diotref și Dimitrie.

1. Bătrânul către Gaiu cel iubit, pe care eu îl iubesc întru adevăr:

2. Iubitule, mă rog să sporești în toate și să mergi bine cu sănătatea, cum mergi bine cu sufletul.

3. M'am bucurat foarte când au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, așa cum umblă tu întru adevăr.

4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am, ca să aud că fiii mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci ceea ce faci pentru

frați și anume pentru cei străini.

6. Care, în fața Bisericii, au dat mărturie despre dragostea ta și pe care bine vei face să i ajuți în călătoria lor, cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu.

7. Căci pentru numele (lui Hristos) au plecat, neluând nimic dela păgâni.

8. Nor, deci, datori suntem să primim pe unii ca aceștia, ca să ne facem împreună-lucrători pentru adevăr.

9. Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care ține să fie cel dintâi între ei, nu ne primește.

10. Pentru aceea, când voi veni, îi voi pomeni de faptele pe care le face, defăimându-l cu vorbe urite și nemulțumit fiind cu acestea, nici ei nu pri-

mește pe frați, nici pe cei care voiesc să primească nu i lasă și i dă afară din Biserica.

11. Iubitule, nu urma răul, ci binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este. Cel ce face rău n'a văzut pe Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de toți și de însuși adevărul: Mărturisim și noi și știi că mărturia noastră este adevărată.

13. Multe aveam să-ți scriu, dar nu voiesc să-ți scriu cu cerneală și cu cendru.

14. Ci nădăjduesc să te văd în curând și atunci vom grăi gură către gură.

15. Pace țiel Prietenii te îmbrățișează. Spune încă une prietenilor, fiecăruia pe nume.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

Indemn către cititori să lupte pentru credința dată sfinților. Pilde de pedepșă a celor răi: Iudeii, ingerii, Sodoma și Gomora. Arhanghelul Mihail și Satan. Cuvintele lui Enoch și ale apostolilor.

1. Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate

al lui Iacov, celor chemați, care sunt iubiți în Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos.

2. Milă vouă și pace și iubire să se înmulțească!

3. Iubiților, punând toată răvna să vă scriu despre mântuirea noastră deobște, m'am văzut silit să vă scriu, îndemnându-vă să

luptați pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna.

4. Căci s'au strecurat printre voi unii oameni, de demult hotărâți spre cea stă osândă, nelegiuiri care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrânare și tăgăduiesc pe singurul Stăpân și Domn, pe Iisus Hristos.

5. Voiesc, dar, să vă aduc aminte celor ce ați știut o dată toate acestea — că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n'au crezut,

6. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ei au părăsit locașul lor, îi păstrează sub întunecare, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celer mări.

7. Așa cum Sodoma și Gomora și cetățile împrejurul lor — care, în același timp ca acestea, s'au dat la desfrânare și au umblat după trup străin — stau înainte ca pilda, suferind pe deapăa focului veșnic.

8. Asemenea deci și aceștia, visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea și hulesc măririle.

9. Dar Mihaîl Arhanghelul, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n'a îndrăznit să aducă judecată de ocară, ci a zis:

«Certe-te pe tine Domnul!»

10. Aceștia, însă, defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce — ca dobitoacele necuvântătoare — știu din fire, într'acestea își găsesco pieirea.

11. Vai lor! că au umblat în calea lui Cain și, pentru plată, s'au dat cu totul la rătăcirea lui Balaam și au pierit ca răvrătirea lui Cora.

12. Aceștia sunt petele de necurăție dela masele voastre obștești, ospătând fără sfială împreună cu voi, ghistuindu-se pe ei înșiși, nori fără de apă, purtați de vânturi, pomi toamnaici, fără rod, de două ori uscați, desrădăcinați,

13. Valuri furioase ale mării, care își spumegă rușinea, stele rătăcitoare, cărora întunecul întunecului li se păstrează în veșnicie.

14. Dar și Enoh, al șaptelea dela Adam, a proorocit despre aceștia, zicând: Iată, a venit Domnul în zecile de mii de sfinți ai lui,

15. Ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuirii le toate faptele neleguirii lor, în care au făcut fărădelege și de toate cuvintele de ocară, pe care ei, păcătoși nelegiuiri, le au rostit împotriva lui.

16. Aceștia sunt cărtito-

rii, nemulțumiți cu starea lor, umblând după poftele lor, iar gura lor rostește vorbe trufașe, și, pentru câștig, dau mare cinste unor fețe.

17. Voi, însă, iubitorilor, aduceți-vă aminte de cuvintele spuse de mai înainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos,

18. Că vă spuneau: În vremea de apoi voi fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite.

19. Aceștia sunt cei ce fac desbinări, oameni fidești, care nu au Duhul,

20. Dar voi, iubitorilor, zidiți-vă pe voi înșivă, în credința voastră prea sfântă, rugându-vă în Duhul Sfânt.

21. Păziți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viața de veci.

22. Și pe unii, șovăitori, muștrați,

23. Pe alții — smulgându-i din foc — mântuiți, de alții, însă, fie-vă milă cu frică, urând și cănașă mănjită de carnea lor,

24. Iar Celui ce poate să vă păzească de orice cădere și să vă pună înaintea mărimii lui neprihăniți, cu bucurie mare,

25. Singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, Domnul nostru — slavă, preamărire, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii și acum și întru toți vecii. Amin.

APOCALIPSUL SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Ioan trimite urări de bine la șapte Biserici. Cerească arătare din Patmos. El vede pe Fiul Omului între șapte sfeșnice și având în mână dreaptă șapte stele.

stăinuit-o robului său Ioan,

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Iisus Hristos, și câte a văzut.

3. Fericit este cel ce citește și cei ce ascultă cu vântul acestei proorocii și păstrează cele scrise într'însa, căci vremea este aproape.

4. Ioan, celor șapte Biserici, care sunt în Asia:

1. Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor săi cele ce trebuie să se petreacă în curând, iar el, prim trimis al Îngerului său, a de-

Iar vouă și pace dela Cel ce este și Cel ce era și Cel ce vine și dela cele șapte duhuri, care sunt înaintea tronului lui.

5. Și dela Iisus Hristos, martorul cei credincios, cel întâu-născut din morți și Domnul împăraților pălăntului. Celui care ne iubște și ne-a deslegat de păcatele noastre, prin sângele său.

6. Și ne-a făcut împărăție — preoți lui Dumnezeu și Tatălui său — lui fie mărirea și puterea în vecii vecilor. Amin!

7. Iată, el vine cu norii și orice ochiu îl va vedea și-l vor vedea și cei ce l-au împuns și se vor jeli, din pricina lui, toate scamțiile Iământului. Așa, amin!

8. Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul.

9. Eu Ioan, fratele vostru și împreună cu voi pătaș la strămtorarea și la împărăția și la răbdarea în Iisus, fost-am în insula ce se chiamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Iisus.

10. Fost am în duh, în zi de duminică, și am auzit, în urma mea, glas mare ca de trâmbiță.

11. Zicând: Ceea ce vezi scrie în carte și trimite celor șapte Biserici: la Efes

și la Smirna și la Pergam și la Tiatura și la Sardé și la Filadelfia și la Laodicea.

12. Și m'am întors să văd al cui era glasul care vorbea cu mine și întorcându-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur.

13. Și în mijlocul așezni celor era cineva asemenea cu Fiul Omului, îmbrăcat în veșmânt lung până la picioare și încins pe la piept, cu brâu de aur.

14. Capul lui și părul erau albe ca lăna albă și ca zăpada și ochii lui ca para focului.

15. Picioarele îi erau asemenea aramei arse în cup-tor, iar glasul lui ca vuiet de ape multe.

16. În mâna dreaptă avea șapte stele și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tășuri, iar fața lui ca soarele, când strălucește în puterea sa.

17. Și când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca un mort și el a pus mâna dreaptă peste mine, grăind: Nu te temei Eu sunt cel dintâi și cel de po urmă.

18. Și cel viu, și am fost mort și, iată, sunt viu, în vecii vecilor și am cheile morții și ale iadului.

19. Scrie, deci, cele ce ai văzut și cele ce sunt și cele ce au să fie după aceea,

20. Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în dreapta mea și a celor șapte sfeșnice de aur: Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici, iar sfeșnicele — cele șapte — sunt șapte Biserici.

Porunca de a scrie în cerșilor, adică episcopilor Bisericii din: Efes, Smirna Pergam, Tiatura. Poruncile Domnului, însurile Bisericii.

2. 1. Scrie îngerului Bisericii din Efes: Acestea zice cel care ține cele șapte stele în dreapta sa, cel care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:

2. Știu faptele tale și osteneala și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi și ai cerat pe cei ce se zic pe sine apostoli și nu sunt și i-ai aflat mincinoși.

3. Și ai răbdare și ai suferit pentru numele meu și n'ai oboseală.

4. Dar am împotriva ta că ai părăsit dragostea ta cea dintâi.

5. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește și fă faptele dintâi, iar de nu, vin la tine curând și voi mișca sfeșnicul tău din locul lui, dacă nu te vei pocăi.

6. Ai însă aceasta, că

urăști fațetele Nicolaiților, pe care le urășe și eu.

7. Cine are urechi să audă ceea ce Dulul zice Bisericii: Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.

8. Iar îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: Acestea zice cel dintâi și cel de po urmă, carele a murit și a înviat:

9. Știu necazul tău și sărăcia, în însă esti bogat, și hula din partea celor ce se zic pe sine Iudei și nu sunt, ei sinagogă a Satanei.

10. Nu te teme de cele ce ai să pătimești. Iată, diavolul va să arunce dintre voi în temniță, ca să vă ispită, și veti avea necaz zece zile. Fii credincios până la moarte și îți voi da cu buna vieții.

11. Cine are urechi, să audă ceea ce zice Bisericii Dulul Cel ce biruiește nu va fi vătămat de a doua moarte.

12. Iar îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: Acestea zice cel ce are sabia ascuțită cu două tășuri:

13. Știu unde sălășluiești, acolo unde este tronul Satanei și că ții numele meu și n'ai tăgăduit eredita mea, în zilele lui Antipa, martorul meu, credinciosul meu, care a fost ucis la voi, unde Satana locuște,

14. Dar am împotriva ta ceva, că ai arolo pe unii care (în învățătura lui Ialnam, cel ce învâța pe Balac să pună smintea înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce carne jertfită idolilor și să se dea desfrânării.

15. Astfel ai și tu de cei ce țin de asemenea învățătura Nicolaitilor.

16. Pocăște-te deci, iar de nu, vin la tine curând și voi face cu ei război, cu sabii gurii mele.

17. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericii: Biruirului îi voi da din mana cea ascunsă și-i voi da o pietricică albă și pe pietricică scria un nume nou, pe care nimeni nu l'știe, decât primitorul.

18. Iar îngerului Bisericii din Tiatura serie-i: Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, ai cărui ochi sunt ca para focului și picioarele asemenea aramei strălucitoare:

19. Știu faptele tale și dragostea și credința și slujirea și răbdarea ta și că faptele tale de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi,

20. Dar am împotriva ta că lași pe femeia Iezabela, care se zice pe sine proorociță, de învăță și amăgște pe robii mei, ca să

facă desfrânări și să mănânce cele jertfite idolilor

21. Și i am dat timp să se pocăiască și nu voiește să se pocăiască de desfrânarea ei.

22. Iată, pe ea o arune bolnavă în pat și pe cei ce desfrânează cu ea în mare strâmtorare, dacă nu se vor pocăi de faptele ei.

23. Și pe fiii ei cu moarte îi voi ucide și vor cunoaște toate Bisericiile că eu sunt cel ce cercetez răunchii și inimile și voi da vouă, fiecăruia, după faptele voastre,

24. Iar vouă și celorlalți din Tiatura—câți nu au învățătura aceasta, ca unii care n'au cunoscut învățările Satanei, după cum spun ei, vă zic: Nu pun peste voi altă greutate,

25. Dar ceea ce aveți, ți-neți până voi veni.

26. Și celui ce biruiește și celui ce păzește până la sfârșit faptele mele îi voi da stăpânire peste neamuri

27. Și le va păstori cu toaig de fier și ca vasele de pământ le va sfărâma, precum și eu am luat (putere) dela Tatăl meu.

28. Și-i voi da steaua de dimineată.

29. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericii.

Epistola către Biserica din Sarde și cea către Biserica din Filadelfia. Numele nou lui Ierusalim. Epistola către Biserica din Laodicea.

3. 1. Iar îngerului Bisericii din Sarde serie-i: Acestea zice cel ce are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale, că ai nume, că trăiești și ești mort.

2. Priveghiază și întărește cele ce erau să moară, căci n'am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului meu.

3. Deci, adu-ți aminte cum ai primit și ai auzit, și păstrează și te pocăiește, iar de nu vei priveghia, voi veni ca un fur și nu vei ști în care ceas voi veni asupra ta,

4. Dar ai câteva nume în Sarde, care nu și-au mănjit hainele, ci vor umbla cu mine în veșminte albe, căci vrednici sunt.

5. Cel ce biruiește va fi astfel îmbrăcat în veșminte albe și niciderum nu voi șterge numele lui din cartea vieții și voi mărturisii numele lui înaintea Părintelui meu și înaintea îngerilor lui.

6. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericii.

7. Iar îngerului Bisericii din Filadelfia serie-i: Ace-

stea zice Cel sfânt, Cel răscălat. Cel ce are cheia lui David. Cel ce deschide și nimeni nu va închide și închide și nimeni nu deschide:

8. Știu faptele tale. Iată, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate să o închidă, pentru că deși ai putere mică, ai păzit cuvântul meu și n'ai tăgădit numele meu.

9. Iată, îți dau din sinagoga Satanei, din cei care se zic pe sine că sunt Iudei și nu sunt, ei mint; iată îi voi face să vină și să se închine înaintea micărelor tale și vor cunoaște că te-am iubit.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării mele și eu te voi păzi pe tine de ceasul ispitei ce va să vină peste toată lumea, ca să încerce pe cei ce locuiesc pe pământ.

11. Vin curând. Ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa ta.

12. Pe cel ce biruiește îl voi face stălp în templul Dumnezeului meu și afară nu va mai iesi și voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu — al noului Ierusalim, care se coboară din cer, dela Dumnezeu meu — și numele meu cel nou.

13. Cine are urechi, să

audă ceea ce Duhul zice Bisericeilor.

14. Iar îngerul Bisericii din Laodiceia scrie: Acestea zice Cel ce este amin martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu.

15. Știi faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte!

16. Astfel, fiindcă ești călduțel — nici fierbinte nici rece — am să te văd din gura mea.

17. Fiindcă zici: Sunt bogat și m'am îmbogățit și de nimic nu am nevoie și nu știu că ești cel ticălos și vrednic de plâns și sărut și orb și gol!

18. Te sfătuesc să cumperi dela mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogățești, și veșminte albe, ca să te îmbraci și să nu se dea pe față rusinea goliciunii tale, și alifie de ochi, ca să îți ungi ochii și să vezi.

19. Eu pe câți îi iubesc îi mustru și îi pedepesc; sârguiește dar și te pocăiește.

20. Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine.

21. Celui ce biruiește îi voi da să șadă cu mine în tronul meu, precum și eu am biruit și am șezut

cu Tatăl meu, în tronul lui. 22. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericeilor.

Priveliște care ască. Tronul lui Dumnezeu cu douăzeci și patru de bătrâni și cu patru Heruvimi.

4. L. După acestea, m'am uitat și iată o ușă era deschisă în cer și glasul cel dinăuntru, glasul ca de trâmbiță, pe care l-am auzit vorbind cu mine, mi-a zis: Sute aici și îți voi arăta cele ce trebuie să fie după acestea.

2. Iată am fost în duh și iată un tron era în cer și pe tron ședea cineva.

3. Și cel ce ședea semăna la vedere cu piatra de jasp și de sardiu, iar de jur împrejurul tronului era un eurenben, asemenea la vedere cu smaragdul.

4. Și douăzeci și patru de scaune înconjurau tronul și pe scaune douăzeci și patru de bătrâni, șezând îmbrăcați în haine albe și purtând pe capetele lor cu nuni de aur.

5. Și din tron ieșeau fulgere și glasuri și tunete; și șapte făclii de foc ardeau înaintea tronului, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu.

6. Și înaintea tronului ca o mare de sticlă, asemenea cristalului, iar în mijlocul tronului și împrejurul tronului patru ființe, pline de ochi dinainte și dinapoi.

7. Și ființa dințai era asemenea leului și a doua ființă asemenea vițelului și a treia ființă avea față ca de om, iar a patra ființă era asemenea unui vultur ce zboară.

8. Și cele patru ființe, având fiecare din ele câte șase aripi, sunt pline de ochi, de jur împrejur și pe dinăuntru, și odihnă nu au, ziua și noaptea zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu, Atotputernicul, cel ce era și cel ce este și cel ce vine.

9. Iar când cele patru ființe dădeau mărire, cinste și mulțumire celui ce șade pe tron, Celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Atunci cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce șade pe scaun și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor și aruncând cununile lor înaintea tronului, ziceau:

11. Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru, să primești mărirea și cinstea și puterea, căci tu ai zidit toate lucrurile și prin voia ta ele erau și s'au făcut.

Cartea cu șapte precepte este dată Micului, care este lăudat cu cântări cerești.

5. 1. Am văzut apoi, în mână dreaptă a Celui ce ședea pe tron, o carte scrisă, înăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti.

2. Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas mare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să desfacă pecetea ei?

3. Și nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ nu putea să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

4. Și plângeam cu amar că nimeni n'a fost găsit vrednic să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

5. Și unul dintre bătrâni mi-a zis: Nu plânge. Iată a biruit leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea și cele șapte peceti ale ei.

6. Atunci am văzut, la mijloc, între tron și cele patru ființe și bătrâni, stând un Miel, ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul.

7. Și a venit și a luat cartea, din dreapta Celui ce ședea pe tron.

8. Și când a luat cartea, cele patru ființe și cei

doăzeci și patru de bătrân au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăută și cupe de aur, pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților,

9. Și cântau o cântare nouă, zicând: Vrednic ești să iei cartea și să deschizi pecețile ei, căci ai fost înjunghiat și ai răscumplat la Dumnezeu, cu sângele tău, oamenii din toată seminția și limba și poporul și neamul

10. Și i-ai făcut Dumnezeului nostru împărăție și preoți și vor împărăți pe pământ.

11. Și am văzut și am auzit ca glas de îngeri mulți, de jar împrejurul tronului și al fințelor și al bătrânilor și era numărul lor zece de mii de zece de mii și mii de mii.

12. Zicând cu glas mare: Vrednic este Mielul cel înjunghiat să ia puterea și bogăția și înțelepciunea și tăria și cinstea și mărirea și binecuvântarea.

13. Și toată făptura în cer și pe pământ și sub pământ și în mare și toate câte sunt într'însule, le-am auzit, zicând: Celui ce șade pe tron și Mielului, fie binecuvântarea și cinstea și mărirea și stăpânirea, în vecii vecilor!

14. Și cele patru fințe ziceau: Amin! Iar bătrânii căzură și se închinară.

Desfacerea celor douăzeci și șase peceți. Cea dintâi vestește biruința lui Hristos, celelalte patru vestesc omoruri și nenorociri, iar a șasea judecata.

6. 1. Și am văzut când a deschis Mielul cea dintâi din cele șapte peceți și am auzit una din cele patru fințe zicând cu glas ca de tunet: Vino și vezi.

2. Și m'am uitat și iată un cal alb și cel care călărea pe el avea un arc și i s'a dat cunună și a pornit ca un biruator și ca să biruiască.

3. Și când a deschis pecetea a doua, am auzit, pe a doua fință zicând: Vino și vezi.

4. Și a ieșit alt cal, roșu ca focul și celui ce călărea pe el i s'a dat să ia pacea de pe pământ, ca oamenii să se înjunghie unul pe altul. Și o sabie mare i s'a dat.

5. Și când a deschis pecetea a treia, am auzit pe a treia fință zicând: Vino și vezi. Și m'am uitat și iată un cal negru și cel care călărea pe el avea un cântar în mâna lui.

6. Și am auzit, în mijlocul celor patru fințe, ca un glas care zicea: Măsura de grâu un dinar și trei măsuri de orz un dinar. Dar de uutelema și de vin să nu te atingi.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul finței a patra, zicând: Vino și vezi!

8. Și m'am uitat și iată un cal vânăt și numele celui ce călărea pe el era moartea. Și iadul se ținea după el și li s'a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabie și cu foamete și cu moarte și cu fiarele de pe pământ.

9. Și când a deschis pecetea a cincea, am văzut, sub iertelniie, guștelele celor înjunghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care au dat-o.

10. Și au strigat cu glas mare, zicând: Până când. Stăpâne sfinte și adevărate, nu judeci și nu răzbiți sângele nostru față de cei ce locuiesc pe pământ?

11. Și fiecarea dintre ei i s'a dat câte un vegmânt alb și li s'a spus să stea în tihnă încă puțină vreme până când vor împlini numărul și cei împreună-shițitori cu ei și frații lor, cei ce aveau să fie omorâți ca și ei.

12. Și m'am uitat când a deschis pecetea a șasea și s'a făcut entremur mare și soarele s'a înnegrit ca un sac de păr și luna întregă s'a făcut ca sângele.

13. Și stelele cerului că-

zură pe pământ, precum smochinul leapdă smochinule sale verzi, când este agnduit de viflie,

14. Iar cerul s'a deslăcut ca o hârtie făcând sul și toți munții și toate înșulele s'au urnit din locurile lor.

15. Atunei împărății pământului și mari-marii și căpitani și bogății și cei puternici și toți robii și toți slobozii s'au ascuns în peșteri și în stâncile munților.

16. Strigând muntilor și stâncilor: Cădeți peste noi și ne ascundeți de fața Celui ce șade pe tron și de mâna Mielului,

17. Căci a venit ziua cea mare a mâniei lor și cine poate să stea?

Pecețiunea a o sută și patru de mii din seminția lui Israel. Mulțime, în vestminte albe, laudă pe Dumnezeu și pe Miel.

7. 1. După aceasta am văzut patru îngeri, stând la cele patru unghiuri ale pământului și ținând cele patru vânturi ale lui, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac,

2. Și am văzut alt înger, care se ridica dela răsaritul soarelui și avea pecetea viului Dumnezeu și a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri, căro-

ra li s'a dat să vatăme pământul și marea,

3. Zicând: Nu vatămați pământul, nici marea, nici copaci, până ce nu vom pecetlui pe frunte pe robii Dumnezeului nostru.

4. Și am auzit numărul celor pecetluiți: O sută patruzeci și patru de mii de pecetluiți din toate semințiile fiilor lui Israel:

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii de pecetluiți, din seminția lui Ruben douăsprezece mii, din seminția lui Gad, douăsprezece mii,

6. Din seminția lui Așer douăsprezece mii, din seminția lui Nefatim, douăsprezece mii, din seminția lui Manase, douăsprezece mii,

7. Din seminția lui Simeon, douăsprezece mii, din seminția lui Levi, douăsprezece mii, din seminția lui Isahar, douăsprezece mii,

8. Din seminția lui Zavelon, douăsprezece mii, din seminția lui Iosif, douăsprezece mii, din seminția lui Veniamin, douăsprezece mii de pecetluiți.

9. După acestea, m'am urtat și iată multime mare, pe care nimeni nu putea s'o numere, din tot neamul și semințiile și popoarele și limbile, stând înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcată în veș-

mente albe și având în mână ramuri de finic.

10. Și striga cu glas mare, zicând: Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe tron și a Mielului.

11. Și toți îngerii stăteau împrejurul tronului și al bătrânilor și al celor patru ființe și au căzut, înaintea tronului, pe fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu.

12. Zicând: Amin! Binecuvântarea și mărirea și înțelepciunea și mulțumirea și cinstea și puterea și tăria Dumnezeului nostru, în vecii vecilor. Amin!

13. Și unul din bătrâni a deschis gura și mi-a zis: Aceștia îmbrăcați în veșmente albe, cine sunt și de unde au venit?

14. Și i-am zis: Doamne, tu știi. El mi-a răspuns: Aceștia sunt cei ce vin din strămtorarea cea mare și s'au spălat veșmintele și le-au făcut albe în sângele Mielului.

15. Pentru aceea, sunt înaintea tronului lui Dumnezeu și îi slăvesc ziua și noaptea, în templul lui, și ei ce șade pe tron îi va adăposti în cortul său.

16. Nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta, nici nu-i va mai dogori soarele și nicior arsiti.

17. Căci Mielul, care este la mijlocul tronului, îi va

paște și-i vor duce la izvoarele apelor vieții și Dumnezeu va șterge orice la erimă din ochii lor.

A șaptea pecete. Șapte îngeri cu șapte trâmbițe. Cele dintâi patru trâmbițe.

8. 1. Și când Mielul a desfăcut pecetea a șaptea, s'a făcut tăcere în cer, ca la o jumătate de ceas

2. Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu și li s'au dat șapte trâmbițe.

3. Și a venit alt inger și a stat la altar, având cădelnița de aur, și i s'a dat tămâie multă, ca s'o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe jertfelnicul de aur dinaintea tronului.

4. Și fumul tămâii s'a suit, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților.

5. Apoi îngerul a luat cădelnița și a umplut-o din focul jertfelnicului și a aruncat pe pământ și s'au pornit tunete și glasuri și fulgere și cutremure.

6. Iar cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s'au gătit ca să trâmbițeze.

7. Și a trâmbițat cel dintâi și s'a pornit grădina și foc amestecat cu sânge și au căzut pe pământ și a ars din pământ a treia

parte și din copaci a ars a treia parte și toată iarba verde a ars.

8. Și a trâmbițat al doilea inger și ca un munte mare arzând în foc s'a prăbușit în mare și a treia parte din mare s'a prefăcut în sânge

9. Și a murit a treia parte din făpturile ce viață în ele, care sunt în mare, și a treia parte din corăbii s'au sfărânat.

10. Și a trâmbițat al treilea inger și a căzut din cer o stea uriașă, arzând ca o făclie, și a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor.

11. Și numele stelei se cheamă Absintos și a treia parte din ape s'a făcut ca pelinul și mulți din oameni au murit din pricina apelor, pentru că se făcuseră amare.

12. Și a trâmbițat al patrulea inger, și a treia parte din soare a fost lovită și a treia parte din lună și a treia parte din stele, ca să fie întinse a treia parte a lor, și să și piardă din lumina a treia parte ziua, și noaptea tot așa.

13. Și am văzut și am auzit un vultur, care zbura în înaltul cerului, și striga cu glas mare: Vai, vai, vai celor ce locnesc pe pământ, din pricina celorlalte sunete ale trâmbițelor celor trei îngeri, care sunt gata să trâmbițeze!

Trâmbița a cincea și a șasea. Cei patru îngeri dela Eufrat.

9. 1. Și a trâmbițat al cincilea înger și am văzut o stea căzută din cer pe pământ și i s'a dat cheia fântânii adâncului.

2. Și a descurt fântâna adâncului și fum s'a ridicat din fântână, ca fumul unui captor mare și soarele și văzduhul s'au întunecat de fumul fântânii.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ și li s'a dat putere precum au putere scorpionele pământului.

4. Și li s'a poruncit să nu vatăne ierba pământului și nicio verdețură și niciun copac, decât numai pe oamenii care nu au pe cetea lui Dumnezeu pe frunțile lor.

5. Și li s'a dat, nu ca să i omore, ci ca să fie chinuți cinci luni; și chinul lor este la fel cu chinul de scorpie, cănu a înțepat pe om.

6. Și în zilele acelea vor căuta oameni moartea și nu o vor afla și vor dori să moară, dar moartea va fugi de ei.

7. Iar înfățișarea lăcustelor era asemenea unor cai pregătiți de războiu și pe capete aveau cununii ca de aur și fețele lor erau ca fețele omenești.

8. Și aveau păr ca feme-

ile și dinții lor erau ca ai leilor.

9. Aveau, apoi, platoșe ca platoșele de fier, iar vâjelele arripilor lor era la fel cu vâjelele de care, ce aleargă la luptă cu mulți cai.

10. Și au cozi asemenea scorpilor și ace, și puterea lor e în cozi, ca să vatăne pe oameni cinci luni.

11. Și au ca împărat al lor pe îngerul adâncului, al cărui nume în evrește este Abaddon, iar în elinește are numele Apolion.

12. Întâiul «vai» a trecut, iată vine încă un «vai» și încă unul, după acestea.

13. Și a trâmbițat al șaselea înger, și am auzit un glas din cele patru cornuri ale jertfelnicului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând îngerului al șaselea, cel ce avea trâmbița: Desleagă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufratul.

15. Și fură deslegați cei patru îngeri, care erau gătiți spre cearsul și ziua și luna și anul acela, ca să omore a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor era de douăzeci de mii de ori câte zece mii de călăreți, căci am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut, în vedenie, caii și pe cei ce ședeau pe ei având plato-

șe ca de foc și de incint și de pucioasă și capetele cailor semănau cu capetele leilor și din gurile lor ieșea foc și fum și pucioasă.

18. De aceste trei plăgi: de focul și de fumul și de pucioasa, care ieșea din gurile lor, a fost ucisă a treia parte din oameni.

19. Pentrucă puterea cailor este în gura și în cozile lor, căci cozile lor sunt asemenea șerpilor, având capete, și cu acestea vată-

20. Și ceilalți oameni, care nu au murit de plăgile acestora, nici nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se mai închine demonilor și idoloilor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.

21. Și nu s'au pocăit de uciderea lor, nici de femețările lor, nici de desfrânarea lor, nici de furtășagurile lor.

Îngerul cu cartea deschisă. Poruncă lui Ioan să înghită această carte.

10. 1. Și am văzut alt înger puternic, cohori du-se din cer, învăluit de nor și pe capul lui encrubeul și fața lui ca soarele și picioarele lui erau ca stâlpi de foc.

2. Și în mână avea o carte mică, deschisă. Și a

pus piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ.

3. Și a strigat cu glas puternic, precum rage leul, și când a strigat, cele șapte tuneto au slobozit glasurile lor.

4. Și după ce au vorbit cele șapte tuneto, voiam să scriu, dar am auzit un glas care zicea din cer: Păcătuește ce au spus cele șapte tuneto și nu le scrie.

5. Și îngerul pe care l'am văzut stând pe mare și pe pământ, și a ridicat mâna dreaptă la cer.

6. Și s'a jurat pe Cel ce este viu în veșii veșilor, care a făcut cerul și cele din cer și pământul și cele de pe pământ și marea și cele din mare, că timp nu va mai fi,

7. O! în zilele când va grăi al șaptelea înger, — când va fi să trâmbițeze, atunci se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor săi, proorociilor.

8. Și glasul din cer, pe care-l auzisem, iarăși a vorbit cu mine, zicând: Mergi de ia cartea deschisă din mâna îngerului, care stă pe mare și pe pământ.

9. Și m'am dus la înger și i-am zis să mi dea cartea și mi-a zis: Ia-o și mănâncă-o și va amări pântecul tău, dar în gură va fi dulce ca mierea.

10. Atunci am luat cartea din mâna ingerului și am mâncat-o și era în gura mea dulce ca mierea, dar după ce am mâncat-o s'a amarit pântecul meu.

11. Și m'au grăit: Trebuie să proorocii iarăși la popoare și la neamuri și la limbi și la mulți împărați.

Măsurarea templului. Doi martori uciși de iarăși în viază și se înalță la cer. Trambița a șaptea. Cântarea. Templul lui Dumnezeu în cer.

11 1. Apoi mi s'a dat o trestie, asemenea unui toiag, zicând: Stăruie-te și măsura templul lui Dumnezeu și jertnicul și pe cei ce se închină în el.

2. Iar curtea dinăfară a templului, las-o și n-o măsura, pentru că a fost dată păcătoșilor, care vor călca în picioare cetatea sfântă patruzeci și două de luni.

3. Și voui da putere celor doi martori ai mei și vor prooroci, îmbrăcați în sac, o năe două sute și șasezeci de zile.

4. Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice, care stau înaintea Domnului pământului.

5. Și dacă vorește cineva să i vatame, foc iese din gura lor și mistuie pe vrăjmașii lor; deci dacă ar

voi cineva să-i vatame, așa i se cade să fie uciși.

6. Aceștia au putere să închidă cerul, ca ploaia să nu ploaie în zilele proorociilor lor și putere au peste ape să le schimbe în sânge și să bătă pământul cu orice fel de rele, oricâte ori vor voi.

7. Și când vor isprăvi mărturia lor, fiara care sosește din adânc, va face războiu cu ei și i va birui și i va omori.

8. Și trupurile lor vor zăcea pe piețele cetății celei mar, care se cheama duhovnicește Sodoma și Egipt, unde a fost răstăguit și omul lor.

9. Și din popoare, din semănți, din limbi și din neamuri vor primi la trupurile lor trei zile și jumătate și nu vor îngădui să fie puse în mormânt.

10. Și locuitorii de pe pământ se vor bucura de moartea lor și se vor veseli și și vor trimite daruri unul altuia, pentru că acești doi prooroci au chinat pe locuitorii de pe pământ.

11. Însă după cele trei zile și jumătate, duh de viață dela Dumnezeu a intrat în ei și au stăut pe picioarele lor și frică mare a căzut peste cei ce se uitau la ei.

12. Și din cer au auzit glas puternic, zicându-le: Suiți-vă aici! Și s'au suit

la cer, în nori, și au privit la ei dusmanii lor.

13. Și în ceasul acela s'a făcut cutremur mare și a zecea parte din cetate s'a prăbușit și au pierit în cutremur șapte mii de oameni, iar ceilalți s'au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea «vai» a trecut, al treilea «vai» iată, vine de grabă.

15. Și a trambițat al șaptelea inger și s'au făcut, în cer, glasuri puternice, zicând: Împărăția lui Dumnezeu a ajuns a Domnului nostru și a Hristosului său și va împărăși în vecii vecilor.

16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care sed înaintea lui Dumnezeu, pe tronurile lor, au cărat cu fețele la pământ și s'au închinat lui Dumnezeu.

17. Grăind: Mulțumim ție, Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, cel ce ești și cel ce erai și cel ce vii, că ai luat puterea ta cea mare și împărătești.

18. Și păgânii s'au înțărât, dar a venit mânia ta și vremea celor morți, ca să fie judecați și să răsplătești pe robii tăi: pe prooroci și pe sfinți și pe cei ce se tem de numele tău, pe cei mici și pe cei mari, și să pierzi pe cei ce strică pământul.

19. Și s'a deschis tem-

plul lui Dumnezeu, cel din cer, și s'a văzut în templul său chivotul legământului său și au fost fulgere și vruete și tunete și cutremur și grindină mare.

Femeia care naște și balaurul. Balaurul, biruit de Mihail, urmărește pe femeie și pe cei din sămânța ei.

12 1. Și s'a arătat în cer un semn mare: O femeie înveșmântată cu soarele, și luna era sub picioarele ei și pe capul ei cununa din douăsprezece stele.

2. Și era însărcinată și striga, chinându-se și muncindu-se să nască.

3. Și alt semn s'a arătat în cer: Iată un balaur mare, roșu ca focul, având șapte capete și zece coarne și pe capete șapte cununi împărătești.

4. Și coada lui târa a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Și balaurul stătu înaintea femeii, care era să nască, pentru ca să înghită copilul, când îl va naște.

5. Și a născut un prunc, care va să răstăcorească toate neamurile cu toiag de fier și a fost răpit pruncul la Dumnezeu și la tronul lui.

6. Iar femeia a fugit în pustie, unde are loc gătit de Dumnezeu, ca acolo să

o hrănească o mie două sute și șasezeci de zile.

7. Și s'a făcut război în cer: Mihail și îngerii lui au pornit război cu balaurul și se războia și balaurul și îngerii lui.

8. Dar aceștia n'au izbit, nici nu s'a mai găsit pentru ei loc în cer.

9. Și a fost aruncat balaurul cel mare, șarpele cel de demult care se cheamă diavol și Satana, cel ce amăgește toată lumea, aruncat a fost pe pământ și îngerii lui aruncați au fost cu el.

10. Și am auzit glas mare, în cer, zicând: Acum s'a făcut mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Iristosului său, căci aruncat a fost pășul fraților noștri, cel ce îi păra înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea.

11. Și ei l-au biruit pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor și nu și-au iubit viața lor până la moarte.

12. Pentru aceea veseliți-vă ceruri și cei ce locuți în ele. Vai vouă însă, păcăntule și mare, fiindcă diavolul a coborât la voi, având mânie mare, căci știa că puțin timp are.

13. Și când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a prigonit pe

femeia care născuse pruncul.

14. Dar s'au dat femeii cele două aripi ale marelui vultur, ca să zboare în pustie la locul ei, unde e hrănită o vreme și vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpelui.

15. Și șarpele a aruncat din gura lui, după femeie, apă ca un râu, ca s'o ia rău.

16. Dar pământul a venit în ajutor femeii, căci pământul și-a deschis gura și-a înghițit râul pe care l'aruncase balaurul din gură.

17. Și balaurul s'a aprins de mânie asupra femeii și a pornit să facă război cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus.

18. Și a stat pe nisipul mării.

Fiara, care se ridică din mare, hulește pe Dumnezeu și face război sfinților. O altă fiară — proorocul mincinos — se ridică din pământ. Numele celei dintâi: Șase sute șasezeci și șase.

13 1. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară care avea zece coarne și șapte capete și pe coarnele ei zece steme și pe petele ei nume de hulă.

2. Și fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ca a leilor. Și balaurul dădu fiarei puterea lui și tronul lui și stăpânire mare.

3. Și unul din caretele fiarei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată și tot pământul s'a minunat (mergând) după fiară.

4. Și s'au închinat balaurului, că a dat fiarei stăpânirea, apoi s'au închinat fiarei, zicând: Cine este asemenea fiarei și cine poate să se lupte cu ea?

5. Și i s'a dat gură să grăiască semetii și hule și i s'a dat putere să lucreze timp de patruzeci și două de luni.

6. Și și-a deschis gura sa spre hule asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui și cortul lui și pe cei ce locuiesc în cer.

7. Și i s'a dat să facă război cu sfinții și să i biruiască și i s'a dat stăpânire peste toată seminția și poporul și limba și neamul.

8. Și i se vor închina ei toți cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului celui înjunghiat.

9. De are cineva urechi, să audă.

10. Cine duce în robie,

de robie are parte; cine cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis de sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11. Am văzut apoi altă fiară, ridicându-se din pământ, și avea două coarne ca ale mielului, dar graia ca un balaur.

12. Și stăpânirea celei dintâi fiare o are totată în fața ei. Și face pământul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Și face semne mari, ca și foc face să se pogoare din cer pe pământ, înalțarea oamenilor.

14. Și amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele ce i s'a dat să facă înaintea fiarei, zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă chip fiarei, care are rana de sabie și trăiește.

15. Și s'a dat ei să însuflească chipul fiarei, încât chipul fiarei să și grăiască și să facă să fie omorâți câți nu se închina chipului fiarei.

16. Și face ca toți, cei mici și cei mari și cei bogăți și cei săraci și cei slobozi și robii, să și pună semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

17. Încât nimeni să nu poată cumpara sau vinde, decât cel ce are semnul.

dică numele fiarei, sau nu mărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei, căci este număr de om. Și numărul ei este șase sute șasezeci și șase.

Mielul și cei răscumpărați sălășluiesc în Sion. Trei îngeri vestitori. Evanghelia rugăca. Paharul mâniei lui Dumnezeu. Feceriți cei morți în Domnul. Ingeri secerători și culegători de vie.

14. 1. Și m'am uitat și iată Mielul stătea pe muntele Sion și cu el o sută patruzeci și patru de mii, având numele lui și numele Tatălui. Iar, scris pe frunțile lor,

2. Și am auzit sunet din cer, ca vnet de ape multe și ca bubuitul unui tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit ea al celor care cântă din slăută.

3. Și cântau cântare nouă înaintea tronului și înaintea celor patru ființe și înaintea bătrânilor și nimem. Nu putea să învețe cântarea decât cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumpărați de pe pământ.

4. Aceștia sunt care nu s'au întinat cu femei, căci sunt feciorelnici. Aceștia sunt care merg după Miel

oriunde se va duce. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni pârğa lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu s'a aflat minciună, fiindcă sunt fără prihană.

6. Și am văzut alt inger, care sbura în înaltul cerului, având să binevestească Evanghelia veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul.

7. Zicând cu glas puternic: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i slavă, că a venit ceasul judecării lui și înclinați-vă celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

8. Și alt inger a venit după cel dintâi, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul furiei desfrânării ei.

9. Și alt inger, al treilea, a venit după ei, strigând cu glas puternic: Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

10. Va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat, neamestecat, în paharul mâniei sale și se va chinu în foc și în puicioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se sună în vecii vecilor și n'au odihnă nici ziua nici noaptea cei ce se închină

fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

13. Și am auzit un glas din cer, zicând: Serie: Feceriți cei morți, cei ce de acum mor întru Domnul! Da, trăiește Duhul, odihnească se de ostenele lor, căci faptele lor vin cu ei.

14. Și am privit și iată un nor alb, și cel ce ședea pe nor era asemenea Fiului Omului, având pe cap coroană de aur și în mână seceră ascuțită.

15. Și alt inger a ieșit din templu și a strigat cu glas mare celui ce ședea pe nor: Trimite accora ta și seceră, că a venit ceasul de secerat, că s'a copt secerișul pământului.

16. Atunci cel ce ședea pe nor a aruncat pe pământ seceră lui și pământul fu secerat.

17. Și alt inger a ieșit din templu cerese, având și el un cosor ascuțit.

18. Și încă un inger a ieșit din altar, având puterea asupra focului și a strigat cu glas mare celui care avea cosorul ascuțit și a grăit: Trimite cosorul tău ascuțit și culege ciorchinii vici pământului, căci strugurii ei s'au copt.

19. Și ingerul aruncă pe

pământ cosorul lui și culese via pământului și strugurii îi aruncă în teascul cel mare al mănierii lui Dumnezeu.

20. Și teascul fu căleat afară din cetate și a ieșit sânge din tease până la frânele cailor și în depărtațe de o mie șase sute de stadii.

Cântarea birurilor fiarei. Șapte îngeri cu șapte cupe ale mâniei.

15. 1. Am văzut apoi, în cer, alt semn, mare și minunat: Șapte îngeri având șapte plagi, cele de pe urma, căci cu ele s'a sfârșit mânia lui Dumnezeu.

2. Am văzut ca o mare de sticlă, amestecată cu foc, și pe birurorii fiarei și al numărului numelui ei, stând lângă marea de cleștar și având alăutele lui Dumnezeu.

3. Și cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: Mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne Dumnezeule, Atotputurător! Drepte și adevărate sunt căile tale, împărate al neamurilor!

4. Cine nu se va teme, Doamne, și nu va slăvi numele tău? Că tu singur ești sfânt și toate neamurile

vor veni și se vor închina înaintea ta, pentrucă ju decățile tale s'au făcut cunosute.

5. Și după aceasta, m'am uitat și s'a deschis templul cortului mărturiei din cer.

6. Și au ieșit din templu cei șapte îngeri cu cele șapte plăgi, îmbrăcați în veșminte de în curat strălucit și încins pe la piept cu cingători de aur.

7. Și una din cele patru flinte dădu celor șapte îngeri șapte cupe de aur, pline de mânia lui Dumnezeu, cel în ce este viu în vecii vecilor.

8. Și s'a umplut templul de fum, din slava lui Dumnezeu și din puterea lui și nimeni nu putea să intre în templu, până ce se vor sfârși cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri.

Vărsarea celor șapte cupe ale mâinei și cele șapte plăgi ce vin asupra pământului.

16 1. Și am auzit glas mare din templu, zicând celor șapte îngeri: Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte cupe ale mâinei lui Dumnezeu.

2. Și s'a dus cel dintâi și a vărsat cupa lui pe pământ și o răuă cea și dureroasă se făcu pe oamenii

care aveau semnul fiarei și care se închinau chipului fiarei.

3. Și al doilea a vărsat cupa lui în mare și ea s'a prefăcut în sânge ca de mort, și orice suflare de viață a murit, din cele ce sunt în mare.

4. Iar al treilea a vărsat cupa lui în râuri și în izvoarele apelor și s'au prefăcut în sânge.

5. Și am auzit pe îngerul apelor, zicând: Drept ești tu, cel ce ești și cel ce erai, cel sfânt, că ai judecat acestea.

6. Fiindcă au vărsat sângele sfinților și al prorocilor, tot sânge le-ai dat să bea. Vrednicii sunt!

7. Și am auzit altarul grăind: Așa Doamne, Dumnezeu, Atotțiitorule, adevărato și drept sunt judecățile tale.

8. Și al patrulea a vărsat cupa lui în soare și i se dădu să dogorească pe oameni cu focul.

9. Și oamenii fură dogoriți de mare arșiță și hulară numele lui Dumnezeu, care are putere peste plăgile acestea și nu se pot călări, ca să-i dea slavă.

10. Și al cincilea a vărsat cupa lui pe tronul fiarei și în împărăția ei s'a făcut întunec și oamenii își mușeau limbile de durere.

11. Și au hulit pe Dumnezeu ecoului din pricina durerilor și a rănilor lor, dar de faptele lor nu s'au pocăit.

12. Și al șaselea a vărsat cupa lui în râul cel mare Eufurat, și apele lui secară, ca să fie gătită calea împărăților dela răsăritul soarelui.

13. Și am văzut (ieșind) din gura balaurului și din gura fiarei și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate ca niște broaște,

14. Căci sunt duhuri de demoni, făcătoare de semne și care se duc la împărății lumii întregi, să i adune la războiul zilei celei mari a lui Dumnezeu, Atotțiitorul.

15. Iată vin ca un fur. Fericit este cel ce priveghiază și păstrează veșmintele sale, ca să nu umble gol și să se vadă rușinea lui!

16. Și îi strânse la locul ce se cheamă evreește Har-maghedon.

17. Și al șaptelea a vărsat cupa lui în văzduh și glas mare a ieșit din templul cornului dela tron, strigând: S'a făcut!

18. Și au fost fulgere și vuiete și tunete și s'a făcut cutremur mare, așa cum n'a fost de când este omul pe pământ un cutremur atât de puternic.

19. Și cetatea cea mare

s'a rupt în trei părți și cetățile păgânilor s'au prăbușit și Babilonul cel mare fu pomenit înaintea lui Dumnezeu, ca să-i dea paharul vinului aprinderii mîinii lui.

20. Și toate insulele pieriră și munți nu se mai aflară.

21. Și grindină mare, cu bobul cât talantul, se prăvăli din cer peste oameni, și oamenii blestemau pe Dumnezeu din pricina plăgii cu grindină, căci ora mare foarte plaga aceasta.

Desfrânata cea mare, numită Babilonul, umblă beată de sânge pe o fiară cu șapte capete și cu zece coarne.

17 1. Și a venit unul din cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe, și a grăit către mine, zicând: Vino să-ți arăt judecata desfrânatei celei mari, care se sălășilește pe ape multe.

2. Și eu care au desfrânat împărății pământului și cei ce locuiesc pe pământ s'au îmbătat de vinul desfrânării ei.

3. Și m'a dus cu duhul în pustie și am văzut o femeie șezând pe o fiară roșie, plină de nume de hulă, având șapte capete și zece coarne.

4. Și femeia era îmbrăcată în purpură și în stofă stacojie și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare, având în mână pahar de aur, plin de urciunile și de necurățiile desfrânării ei.

5. Și pe fruntea ei, scris nume тайне «Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urciunilor pământului».

6. Și am văzut pe femeie, beată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Iisus. Și văzând-o, m'am mirat cu mirare mare.

7. Și mi-a zis îngerul: De ce te miri? Eu îți voi spune taina femeii și a fiarei care o poartă și care are cele șapte capete și cele zece coarne.

8. Fiara pe care ai văzut-o era și nu este și va să se sune din a lănc și să meargă spre pueire și se vor mira cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, dela întemeierea lumii, în cartea vieții, văzând pe fiară că era și nu este și se va arăta.

9. Aici trebuie multe care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți, pe care șade femeia, și sunt și șapte împărați.

10. Cinci au căzut, unul mai este, celălalt încă nu a venit, iar cânt va veni va rămâne puțină vreme.

11. Și fiara care era și

nu este — este al optulea, și este din cei șapte și merge spre picire.

12. Și cele zece coarne pe care le ai văzut sunt zece împărați, care încă n'au luat împărăția, dar care vor lua stăpânire de împărați, un ceas, ea fiara.

13. Aceștia au un singur cuget și puterea și stăpânirea lor o dau fiarei.

14. Ei vor porni război împotriva Mielului, și Mielul îi va birui, pentru că este Domnul domnilor și Împăratul împăraților și vor birui și cei împreună cu el chemați și aleși și credincioși.

15. Și mi-a zis: Apelo pe care le ai văzut și deasupra cărora șade desfrânata sunt popoare și gloate și neamuri și limbi.

16. Și cele zece coarne, pe care le ai văzut, și fiara vor urî pe desfrânata și o vor face pustie și goală și carnea ei o vor mânca și pe ea o vor arde cu foc.

17. Pentru că Dumnezeu a pus în inimile lor să facă gândul lui și să se întălească într'un gând și să dea fiarei împărăția lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu;

18. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care are împărăție peste împărății pământului.

Vestea căderii Babilonului. Poporul Domnului să iasă din cetate. Cei care se jlesc și cei care se bucură de căderea ei. Urgiu rostită de înger.

18. 1. După acestea, am văzut alt înger, coborîndu-se din cer, având putere mare, și pământul s'a luminat de slava lui.

2. Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare! și a ajuns locaș demonilor, închisoare a tot duhul necurat și colivie tuturor pasărilor spurcate și urite.

3. Pentru că din vinul furiei desfrânării ei au băut toate neamurile, și împărății pământului cu ea au făcut desfrânare și neguțătorii lumii din mulțimea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

4. Am auzit apoi alt glas din cer, zicând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca să nu vă împărțiți din păcatele ei și să nu luați din plăgile ei.

5. Că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de ne dreptățile ei.

6. Dați-i înapoi, precum v'a dat și ea, și după faptele ei, cu măsură îndoită, îndoiți măsurăți-i; în paharul în care v'a turnat, turnați-i de două ori.

7. Pe cât s'a mărit pe

sino și s'a desfrătat, pe a tăta dați-i cum și plângere, fiindcă zece în nume ei: Sed ea în părăteasă, și vă dăvă nu sunt și julo nu vou vedea.

8. Pentru aceea într-o singură zi vor veni plăgile peste ea: moarte și înăgure și foamete și în foc va arde de tot, căc puter nec este Domnul Dumnezeu, cel ce o judecă.

9. Și împărații pământului, care s'au desfrănat și s'au desmerdat cu ea, vor plânge și se vor tăngu pentru ea, când vor vedea fumul arderii ei.

10. Stând departe, defrica chinurilor ei și zi cânt: Vai țe, Babilonule! cetatea cea mare, cetatea cea tare, că într'un ceas ți-a venit judecata!

11. Și neguțătorii pământului plâng și se boacă a supra ei, căci nimeni nu mai cumpără marfa lor.

12. Marfa de aur și de argint, pietre prețioase și mărgăritare, vason și porfiră, mătase și stofă stacojie, tot felul de lemn bine miroșit și tot felul de lucruri de fildeș, de lemn de mare preț și marfa de aramă și de fier și de marmoră.

13. Și scorpiunea și balșam și mirroden și mir și tămâie și vin și untdelemn și făină bună și grâu și vite și oi și cai și căruțe și tri

puri și suflote de oameni.

14. Și roadele pe care le poftea suflatul tău s'au dus dela tine și toate cele grase și stralucite au pierit dela tine și niciodată nu le vor mai gasi.

15. Neguțatorii de aceste lucruri, care s'au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe, de frica chinului ei, plângând și tânguindu-se.

16. Și zicând: Vail Vail Cetatea cea mare, cea în vesmântată în vison și în porfiră și în stofă stenje și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărăritare! Că într'un ceas s'a pusut atâta bogăție!

17. Și orice cărmăciu și oricine plutește spre acel loc și corăbieri și toți câți lucrează pe mare stăteau departe.

18. Și strigau, nitându-se la fumul arderii ei, zicând: Care (cetate) era asemenea cu cetatea cea mare?

19. Și și puneau țărână pe cap și strigau plângând și tânguindu-se și zicând: Vail Vail cetatea cea mare, în care s'au îmbogățit, din comorile ei, toți cei ce țin vase pe mare, că în tr'un ceas s'a pusit!

20. Veselește-te de ea, cerule, și voi sfinți și apostoli și prooroci, pentru că Dumnezeu a judecat-o și v'a dat dreptatea voastră!

21. Și un inger puternic a ridicat o piatră, mare cât o piatră de moară și a aruncat-o în mare, zicând: Cu astfel de rozeziune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare și nu se va mai afla.

22. Și glas de chitariști, și de cântăreți și de flautiști și de trâmbițași nu se va mai auzi de acum în tine și niciun meșter de orice fel de meșteșug nu se va mai afla în tine și huruit de mori nu se va mai auzi în tine niciodată!

23. Și lumină de lampă nu se va mai arăta niciodată în tine și glas de mire și de mireasă nu se vor mai auzi în tine niciodată, pentru că neguțatorii tăi erau stăpânitorii lumii și pentru că toate neamurile s'au rătăcit cu fermecătoria ta.

24. Și s'a găsit în ea sânge de prooroci și de sfinți și sânge de tuturor celor înjunghiați pe pământ.

Cântarea de biruință. Pregătirea nunții Mielului. Hristos cu ai săi biruște fiara și pe închinătorii ei. Ospățul pasărilor.

19 1. După acestea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, zicând: Aliluia! Mântuirea și slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru,

2. Pentru că adevărate și drepte sunt judecățile lui. Pentru că a judecat pe desfrânații cea mare, care a stricat pământul cu desfrânarea ei și a răzbunat sângele robilor săi, din mâna ei.

3. Și a doua oară au zis: Aliluia! Și fumul ei se suie în vecii vecilor.

4. Și cei donăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe au căzut și s'au închinat lui Dumnezeu, care șade pe tron, zicând: Amin! Aliluia!

5. Și un glas a ieșit din tron, zicând: Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți slujitorii lui, cei ce vă temeți de el, mici și mari.

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă și ca un vuiet de valuri fără număr și ca un bubuit de tunete puternice, zicând: Aliluia! pentru că Domnul Dumnezeu nostru, Atotîntor, este împărat.

7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă, căci a venit nunta Mielului și mireasa lui s'a pregătit.

8. Și i s'a dat să se înveșmânteze cu vison strălucit, curat, căci visonul sunt faptele cele drepte ale sfinților.

9. Și mi-a zis: Serie: Fericii cei chemați la cina nunții Mielului! Și mi-a zis: Acestea sunt adevăra-

tele cuvinte ale lui Dumnezeu.

10. Și am văzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: Vezi, să nu (faci aceasta). Eu sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu închină-te, căci mărturia lui Iisus este dănuul proorocii.

11. Și am văzut cerul deschis și iată un cal alb și cei ce ședează pe el se numesc Credincioși și Adevărați și în dreptate judecă și se războiește.

12. Iar ochii lui ca para focului și pe capul lui cununii multe și are nume scris, pe care nimeni nu-l știe decât numai el.

13. Și este îmbrăcat în veșmânt stropit cu sânge și numele lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu!

14. Și ogile din cer veneau după el călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb curat.

15. Iar din gura lui ieșea sabie ascuțită, ca să lovească pe păgâni cu ea. Și el îi va păstori cu toaie de fier și va călca teaseul vinului aprinderii mâinii lui Dumnezeu atotîntor.

16. Și pe haina și pe coapsa lui are nume scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

17. Și am văzut un inger stând în soare și a

strigat cu glas puternic, grăind tuturor pasărilor care zboară în înaltul cerului. Veniți și adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu.

18. Ca să mâncați trupuri de înpărați și trupuri de comandanți și trupurile celor puternici și trupuri de cai și trupurile celor ce ședeau pe ei și trupurile tuturor, slobozi și roba și ale celor mei și ale celor muri.

19. Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor adunate, ea să iacă războiu cu cel ce șade pe cal și cu oastea lui.

20. Și fiara a fost prin să și cu ea proorocul mininos, cel ce făcea înaintea ei semnele cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei și pe cei ce s'au închinat chipului ei. Amândoi au fost aruncați de viu în iezorul de foc unde arde pocioasă.

21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia celui ce șadea pe cal, cea care ieșea din gura lui, și toate pasările s'au saturat din trupurile lor.

Balaurul este legat. Sfinții se scoală la împărăția de o mie de ani. Gog și Magog. Diavolul este prăbușit. Judecata de apoi.

22. Apoi am văzut un inger coborîndu se din

cer, având cheia adâncului și lanț mare în mâna lui.

2. Și a prins pe balaur și pe șarpele cel vechin, care este diavolul și Satana și l-a legat pe o mie de ani.

3. Și l-a aruncat în adânc și l-a închis și a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai amăgească popoarele până se vor sfârși cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat cătăva vreme.

4. Și am văzut tronuri și celor ce ședeau pe ele și s'a dat să facă judecată. Și am văzut sufletele celor tăiați cu secura pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu s'au închinat fiarei, nitei chipului ei și nu au primit semnul ei pe fruntea și pe mâna lor. Și au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morți nu înviează până nu se vor sfârși cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.

6. Fieci și sfânt este cel ce are parte de întâia înviere. Peste această moarte de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu el o mie de ani.

7. Și când se vor sfârși cei o mie de ani, Satana va fi deslegat din închisoarea lui.

8. Și va ieși să amăgească neamurile, care sunt în cele patru unghiiuri ale pământului, pe Gog și Magog, și să le adune la războiu, iar numărul lor este ca nisipul mării.

9. Și s'au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și ce tatea cea iubită, dar s'a coborât foc din cer și i-a mistuit.

10. Și diavolul, care i a măguse, a fost aruncat în iezorul de foc și de pocioasă, unde este și fiara și proorocul ruinos și vor fi chinuți acolo, zi și noapte, în vecii vecilor.

11. Am văzut nu tron mare alb și pe Cel ce șadea pe tron, dela a cărui față fugiră pământul și cerul, și loc nu se mai găsi pentru ele.

12. Și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stând înaintea tronului, și cărțile au fost deschise și a fost deschisă și altă carte - care este cartea vieții și morții au fost judecați din cele scrise în cărți, după faptele lor.

13. Și marca a dat pe morții cei din ea și moartea și iadul au dat pe morții din ele și au fost judecați, fiecare după faptele sale.

14. Și moartea și iadul au fost aruncate în iezorul de foc. Aceasta este moar-

tea de a doua: cenzul cel de foc.

15. Și cine n'a fost aflat scris în cartea vieții, a fost aruncat în iezorul de foc.

Cerul cel nou. Pământul cel nou. Noul Ierusalim. Douăsprezece porți și douăsprezece pietre de temelie. Lumina dumnezeiască în loc de soare.

21. 1. Și am văzut în cer nou și un pământ nou. Căci cerul dintău și pământul dintău a trecut, iar marea nu mai este.

2. Și am văzut cetatea cea sfântă, noi Ierusalim, coborîndu se din cer dela Dumnezeu, gătită ca o mireasă în podobită pentru mirele ei.

3. Și am auzit, din tron, un glas puternic, zicând: Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii și el va să-lăsu cu ei și ei vor fi poporul lui și însuși Dumnezeu va fi cu ei.

4. Și va șterge orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintău au trecut.

5. Și cel ce șadea pe tron grăi. Iată, pe toate le fac nou. Apoi zise: Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate.

6. Și iar în ziua...

făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul Celui ce însetează și voiți da să bea în dar din izvorul apei vieții.

7 Cel ce va birui va moșteni acestea și eu îi voi fi Dumnezeu și el îmi va fi mie fiu.

8. Iar partea fricoșilor și necreștincșilor și spurcăților și ucigașilor și desfrânaților și farnecătorilor și închinătorilor la idoli și a tot soul de mincinoși este în iezorul ce arde cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua.

9 Apoi a venit unul din cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe pline cu cele din urmă șapte plăgi și a grăit către mine, zicând: Vino, să-ți arăt pe femeia mîrcasa Mielului.

10. Și m'a dus cu duhul pe un munte mare și înalt și mi a arătat cetatea sfântă, Ierusal'mul, coborîndu-se din cer, de la Dumnezeu.

11. Avînd slava lui Dumnezeu Lumina ei era asemenea cu piatra cea de mare preț, cu piatra de jasp cristalin.

12 Și avea zid mare și înalt și douăsprezece porți, iar pe porți douăsprezece îngeri și nume scrise deasupra, care sunt numele celor douăsprezece semînți ale fiilor lui Israel.

13. Spre răsărit trei porți

și spre miazănoapte trei porți și spre miazăzi trei porți și spre apus trei porți.

14. Și zidul cetății avea douăsprezece pietre de temelie și pe ele douăsprezece nume, ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce vorbea cu mine avea măsură o trestie de aur, ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidul ei.

16. Și cetatea este în patru colțuri și lungimea ei este cât și lățimea. Și a măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea ei și înălțimea ei sunt deopotrivă.

17. Și a măsurat și zidul ei: o sută patruzeci și patru de coți, măsură omenească, ce este cea a îngerului.

18. Și zidul ei este de jasp, iar cetatea este de aur curat, asemenea sticlei curate.

19. Temeliile zidului cetății sunt împodobite cu tot felul de pietre scumpe: întâia temelie este de jasp, a doua de safir, a treia de calcedoni, a patra de smaragd,

20. A cincea de sardonix, a șasea de sardiu, a șaptea de hrisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iacint, a douăsprezecea de ametistă.

21. Și cele douăsprezece porți sunt douăsprezece mărgăritare. Fiecare din porți este dintr'un mărgăritar, iar piața cetății de aur curat și străveziu ca sticla.

22. Și templu n'am văzut în ea, pentrucă templul ei este Domnul Dumnezeu, atotțiitorul, și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o și făclia ei este Mielul.

24. Și neamurile vor umbra în lumina ei, iar împărații pământului vor aduce la ea mărire lor;

25. Și porțile cetății nu se vor mai închide ziua, căci noapte nu va mai fi acolo.

26. Și vor aduce în ea mărire și cinstea neamurilor.

27. Și în cetate nu va intra nimic păngărit, nici cel ce face uriciune și minciună, ci numai cei scrși în cartea vieții Mielului.

Râul și pomul vieții. Fericea vegnică. Ioan este martorul credincios. Făgăduința și judecata lui Dumnezeu. Venirea lui Hristos.

22 1. Și mi-a arătat râul apei vieții, limpede cum e cleștarul și care

izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul pieții, și de o parte și de alta a râului, crește pomul vieții, rodind de douăsprezece ori, dănd rodul său în fiecare lună, și frunzele pomului spre tămăduirea neamurilor.

3. Niciun blestem nu va mai fi și tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea și slujitorii lui în vor sluji.

4. Și vor vedea fața lui și numele lui va fi pe frunzele lor.

5. Și noapte nu va mai fi și nu au trebuință de lumina lampii sau de lumina soarelui, pentrucă Domnul Dumnezeu îi va lumina și vor împărăți în vecii vecilor.

6. Și îngerul mi-a zis: Aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate și Domnul — Dumnezeuul dumiloror proorociilor a trimis pe îngerul său, ca să arate robilor săi cele ce trebuie să se întâmpie în curând.

7. Și iată vin curând. Ferice cel ce păzește cuvintele proorocii acestei cărți!

8. Și eu, Ioan, sunt cel ce am auzit și am văzut acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului, care mi-a arătat acestea.

9. Dar el mi-a zis: Vezi

sa nu (făci aceasta)! Căci sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, prooroci, și cu cei ce păstrează cuvintele cărții acesteia. Lui Dumnezeu închină-te.

10. Apoi un a zis: Să nu peretlușă cuvintele proorocii acestei cărți, căci vremea este aproape.

11. Cel nedrept să nedreptățească încă, cel spurcat să se spurce încă, cel drept să facă încă dreptate, cel sfânt să se sfințească încă.

12. Iată, vin curând și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia, după cum este fapta sa.

13. Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă, începutul și sfârșitul.

14. Fiecare ce ce spală veșmintele lor, ca să aibă stăpânire peste pomul vieții și prun porț. să intre în cetate!

15. Afară câinii și vrăjii nori și destrănații și negașii și înclătătorii la idoli și toți cei ce iubesc și lucrează minciună.

16. Eu, Iisus, am trimis pe îngerul meu să vă mărturisească acestea în fața Bisericilor. Eu sunt rădăcina și sămânța lui David, steaua strălucitoare de dimineată.

17. Și Duhul și mireasa zice: Vino. Și cel ce aude să zică: Vino. Și cel însetat să vină și cel ce vrea, să ia în dar apa vieții.

18. Eu mărturisesc ori cui ascultă cuvintele proorocii acestei cărți: De va mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimitte asupra lui plăgile ce sunt scrise în cartea aceasta.

19. Și de va scoate cineva din cuvintele cărții acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă și dela cele scrise în cartea aceasta.

20. Cel ce mărturisește acestea zice: Da, vin eu rând.

Amin. Vino, Doamne li suse!

21. Harul Domnului Iisus Hristos, cu voi cu toți! Amin.

CUPRINSUL NOULUI TESTAMENT

	Pag.
Evangelia dela Matei	3
Evangelia dela Marcu	61
Evangelia dela Luca	97
Evangelia dela Ioan	159
Paptele Apostolilor	206
Epistola către Romani	267
I Epistolă către Corinteni	292
II Epistolă către Corinteni	317
Epistola către Galateni	333
Epistola către Efeseni	341
Epistola către Filipeni	350
Epistola către Coloseni	356
I Epistolă către Tesaloniceni	362
II Epistolă către Tesaloniceni	367
I Epistolă către Timotei	370
II Epistolă către Timotei	377
Epistola către Tit	382
Epistola către Filimon	385
Epistola către Evrei	386
Epistola sfântului apostol Iacov	405
I Epistolă a sfântului apostol Petru	411
II Epistolă a sfântului apostol Petru	418
I Epistolă a sfântului apostol Ioan	423
II Epistolă a sfântului apostol Ioan	429
III Epistolă a sfântului apostol Ioan	430
Epistola sfântului apostol Iuda	431
Apocalipsul sfântului apostol Ioan	433

CARTEA
PSALMILOR

SAU
PSALTIREA REGELUI DAVID

EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CARTILOR BISERICEȘTI
1988

PSALMII

CARTEA ÎNȚĂIA

PSALMUL 1.

Al lui David.

1 1. Ferice de omul, care nu se ia după sfatul necredincioșilor și pe calea păcătoșilor n'a umblat și în adunarea hulitorilor n'a șezut,

2. Ci legea Domnului e dorirea lui și la legea lui cugetă ziua și noaptea.

3. Acela în toate câte face are spor și e ca un pom sădit pe malul unor ape, care-și dă rodul la vreme și ale cărui frunze nu se vestejesc.

4. Iar necredincioșii nu sunt așa, ci sunt ca ploava ce-o spulberă vântul de pe fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor putea sta necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în adunarea dreptilor.

6. Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2.

Al lui David.

2 1. Pentru ce se întărită popoarele și neamurile cugetă deșertăciuni?

Pentru ce se adună împărații pământului și căpeteniile se sfătuiesc împreună asupra Domnului și asupra Unsului lui, zicând:

2. «Să rupem legăturile lor și să lepădăm de pe noi jugul lor?»

3. Cel ce locuiește în ceruri însă râie de dânsii și Domnul își bate joc de ei.

4. Odată însă le va grăi cu iușime și cu mânia sa și va turbura,

5. Iar eu sunt pus de dânsul împărat peste Sion, muntelul cel sfânt al lui.

6. Vestii-voiu hotărîrea Domnului, căci Domnul a zis către mine: «Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

7. «Cere dela mine și-ți voi da neamurile de moștenire și marginile pământului în stăpânirea ta.

8. «Ou toaig de fier le vei paște, ca pe niște vase de lut le vei zdrobi».

9. Înțelepțiți-vă dar, împăraților! Luați învățătură, judecătorii pământului!

10. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați înaintea lui cu smerenie!

11. Luați învățătură, ca

nu cumva să se mânie Domnul și să răstăciți dela calea cea dreaptă, căci curând se va aprinde mânia lui: Forice de toți cei ce nădăjduesc într'însul!

PSALMUL 3.

Al lui David.

3 1. Doamne, cât s'au înmulțit vrăjmașii mei! Mulți se scoală asupra mea!

2. Mulți zic despre sufletul meu: «Nu este pentru el mântuire la Dumnezeu!»

3. Iar tu, Doamne, ești sprijinitorul meu, slava mea și cea ce-mi înalță capul.

4. Cu glasul meu am strigat către Domnul și m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. De aceea m'am culcat și am dormit, sculat-am'am, că Domnul este apărătorul meu.

6. Nu mă voiu teme de miile de popoare care de pretutindenea mă impresară!

7. Scoală, Doamne, mântuește-mă, Dumnezeul meu! Că tu bați peste obraz pe vrăjmașii mei și zdrobești dinții celor răi.

8. Dela Domnul este mântuirea și peste poporul tău fie binecuvântarea ta!

PSALMUL 4.

Al lui David.

4 1. Când strig auzi-mă, Dumnezeul dreptății mele, cel ce m'ai scos din strâmtoare la loc larg, mi-ostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea!

2. Fiii oamenilor, până când se va defăima slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea și veți cânta minciuna?

3. Să știți că Domnul și-a cunoscut pe sluga credincioasă și mă aude Domnul când strig către dânsul.

4. Să nu greșiți mâinindu-vă! Cugetați în inimile voastre, în așternuturile voastre și vă potoliți!

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul!

6. Mulți ziceau: «Cine ne va da nouă cele de trebuință?» Dar s'a revărsat peste noi lumina feței tale, Doamne,

7. Și ai umplut de veselie inima mea, când acela li s'a înmulțit grăul și vinul și untdelemnul,

8. De aceea mă voiu culca și mă voiu odihni în pace, că înșuți tu, Doamne, m'ai întărit în nădejde.

PSALMUL 5.

Al lui David.

5 1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către tine îmi îndrept rugăciunea mea!

3. Doamne, dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea ta și voi aștepta,

4. Căci tu ești Dumnezeu, care nu vorește fără-de-lega, lângă tine nu se va adăposti vicelanul,

5. Nici călcătorii de lege nu se vor sălăși în preajma ochilor tăi, căci tu urăști pe toți făcătorii de rele.

6. Pierde-vei pe toți cei ce spun minciună. Pe omul ucigaș și pe cel vândător îl urăște Domnul,

7. Iar eu, după marea mila ta, voi intra în casa ta și în frica ta mă voi închina în sfântă biserică ta.

8. Povățuește-mă, Doamne, la dreptatea ta! Netezește calea ta înaintea mea, în neazul vrăjmașilor mei!

9. Că nu este adevăr în gura lor, limbile lor sunt lingusitoare, inima lor e capcană și gâtiele lor mor-mânt descus.

10. Osândește-i, Dumnezeule, și răstcară gândurile lor! Pentru mulțimea răutăților leapădă-i, că s'au răzvrătit împotriva ta!

11. Atunci se vor veseli toți cei ce nădăjduesc în tine și în veac se vor bu-

cura, lăuda-se-vor cu tine cel ce iubesc numele tău și te vei sălăși întru dânsii,

12. Că tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, și în loc de coif îl încununezi cu bunăvoința ta.

PSALMUL 6.

Al lui David.

6 1. Doamne, nu mă muștra în mânia ta, și în urgia ta nu mă certa!

2. Miluște-mă, Doamne, că sunt neputincios! Doamne, vindecă-mă, că s'au adruncinat oasele mele!

3. Sufletul mi-e turburat foarte, și tu, Doamne, până când vei zăbovi?

4. întoarce-te, Doamne! Izbăvește sufletul meu și mă mântuește pentru mila ta!

5. Că în locașurile morții nimeni nu te pomenește și în iad cine te va lăuda?

6. Osterit-am suspinând! În toate nopțile-mi spăl patul și ud așternutul meu cu lacrimi.

7. Păienjenitu-mi s'a ochiul de întristare și prigonitorii mei m'au îmbătrânit.

8. Depărtați-vă dela mine, toți făcătorii de rele, că a auzit Domnul glasul plângerii mele!

9. Auzit-a Domnul ce-

rerea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să tremure toți vrăjmașii mei! Întoarce-se îndată și într-o clipă rușinați să fie!

PSALMUL 7.

Al lui David.

7 1. Doamne, Dumnezeul meu, la tine mi-e nădejdea, mântuiește-mă de toți prigonitorii mei și mă izbăvește.

2. Ca nu cumva ca un leu să răpască sufletul meu, nofiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască!

3. Doamne, Dumnezeul meu, de-am făcut vrun rău, de este vreo nedreptate în mâinile mele,

4. De am plătit cu rău celui ce mi-a dorit pacea și do am jertfit pe cel ce în zadar m'a pismuit:

5. Să prigonească vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă, să calce în picioare viața mea și slava mea în pulbere să o arunce.

6. Scoală Doamne, întru mânia ta! Curnă năvala vrăjmașilor mei!

7. Scoală, Doamne, la judecata ce ai poruncit și pentru aceasta adunare de popoare te va înconjura și în slavă te va înălța.

8. Domnul are să judece popoarele. Judecă mă, Doamne, după dreptatea

mea și după nevinovăția mea!

9. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor și întărește pe cel credincios, Dumnezeule prea drept, cel ce cerci inumile și rănnchii!

10. Ajutorul meu este Dumnezeu cel ce mântuiește pe cei cu inimă dreaptă.

11. Dumnezeu este judecător drept și tare și în celung răbdător. Dumnezeu în toate zilele chiamă la îndreptare.

12. Dacă cineva nu se întoarce, el își ascute subia sa, își gătește arcul și-l încordează.

13. Pune într'insul unelte morții și repede într'înșii săgeți ucigătoare.

14. Iată, neurelineciousul rămislește nedreptatea, poartă în sân răutatea și naște nelegiuirea.

15. Sapă groapă și o adâncește și va cădea în groapa pe care o face.

16. Întoarce-se va răutatea lui la capul lui și pe creștetul lui se va cobori nedreptatea lui.

17. Iar eu voi lauda pe Domnul pentru dreptatea lui și voi cânta numele Domnului Cel Preaînalt.

PSALMUL 8.

Al lui David.

8 1. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat

este numele tău în tot pământul!

2. Și strălucirea slavei tale se înalță mai presus de ceruri.

3. Din gura copiilor și a pruncilor ce sug și se aduce laudă pentru înfruntarea vrăjmașilor tăi, ca să amuțască protivnicul și cel răzbunător.

4. Când privește cerurile — lucrul degetelor tale — și luna și stelele, pe care le-ai întemciat tu,

5. Atunci lui zic: Ce este omul, ca să-ți aduci aminte de el și fiul omului, ca să-l cercetezi!

6. Micșoratu-l-ai numai cu puțin față de îngeri, eu slavă și eu cinste l-ai înecunat.

7. Și l-ai pus stăpân peste lucrurile mâinilor tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui:

8. Oile și boii, precum și toate fiarele câmpului, pasările cerului, peștii adâncului și cele ce străbat cărările mărilor...

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

PSALMUL 9.

Al lui David.

9 1. Slăvi-te-voiu, Doamne, din toată inima mea, și voi povesti toate faptele tale cele minunate!

2. Veseli-mă-voiu și mă voi bucura de tine, cânta-voiu numele tău, Preaînaltel!

3. Că vrăjmașii mei au fost înfrânți, căzut-au și au pierit înaintea feței tale!

4. Căci ai șezut pe scaunul tău, dreptule Judecător, m'ai judecat și mi-ai făcut dreptate.

5. Certat-ai neamurile și col necredincios a pierit, numele lui l-ai stins pe veci și pe vecii vecilor.

6. Vrăjmașului i-au lipsit de istov armele și cotățile i le-ai sfărâmat. Pierit-a pomenirea lui odată cu ele.

7. Iar Domnul rămâne în veac, gătit-a scaunul său de judecată,

8. Căci el va judeca lumea cu dreptate, el judecă popoarele fără strâmbătate.

9. Domnul este limanul celui apăsător și cetatea lui cea tare la vreme de ne-
caz.

10. În tine nădăjduesc cei ce cunosc numele tău, că tu, Doamne, nu părăsești pe cel ce te caută pe tine.

11. Cânteți Domnului celui ce locuiește în Sion! Vestii printre popoare isprăvile lui!

12. Că cel ce răzbună sângele vărsat își aduce a-

mintă, nu uită strigarea celor neajăzuți.

13. Milnește-mă, Doamne! Vezi umilința ce-mi face vrăjmașii mei și mă izbăvește din porțile morții!

14. Ca să vestesc toate laudele tale în porțile fiicei Sionului și să mă bucur de ajutorul tău.

15. Prăbușitu-s'au neamurile în groapa pe care au făcut-o și în lanțul pus de ele s'a prins piciorul lor.

16. Căci Domnul s'arată și face dreptate și pe necredincios îl încercă în lucrul mâinilor lui.

17. Întorcă-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu.

18. O! cel neajăzut nu va fi uitat pentru totdeauna, nici nădejdea celor amărâți nu va rămâne merou deșertă.

19. Scoală, Doamne, să nu se mândrească omul, ci neamurile să se judece înaintea feței tale!

20. Trimite, Doamne, frică peste neamuri, ca să cunoască ele că sunt pieritoare!

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, pentru ce stai departe la vreme de ne-caz?

22. Necredinciosul cu trufie urmărește pe cei neajăzuți și acestia se prind în mrețele urzite de el.

23. Căci păcătosul se fă-

lește cu poftă sufletului său și jefuitorul se fericește pe sine și hulește pe Dumnezeu.

24. Păcătosul în trufia lui nu ține seamă de nimica, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Oăile lui sunt pururea spurcate, judecățile tale sunt departe de el și la toți vrăjmașii săi se uită cu dispreț.

26. Căci zice în inima sa: «Nu mă voiu călăi! Din noam în neam niciun rău nu mi se va întâmpla!»

27. Gura lui e plină de blestem, de viclenie și de minciună. Răutate și pierzanie o sub limba lui.

28. Stă ascuns după gard și sâgumă pe cel nevinovat la loc dosnic. Ochii lui pândesc pe cel fără de a-jutor.

29. Pândește din loc ascuns, ca leul din culcușul său, pândește ca să apuce pe cel sărac, să-l apuce și să-l încerce în lațul său.

30. Se pleacă, se înco-vonește și cei slabi cad în ghiarele lui tari.

31. Apoi zice în inima sa: «Uitat-a Dumnezeu! Întorsu-s'a fața și în veac nu va vedea».

32. Scoală, Doamne, Dumnezeul meu! Înaltă mâna ta! Nu uita merou pe săracii tăi!

33. Pentru ce să hulească necredinciosul pe Dum-

nezeu! Pentru ce să zică el în inima sa, că tu nu vei răzbuna?

34. Tu însă vezi, căci privești la necaz și la durere, ca să răsplătești cu mâna ta.

35. Pe tine se bizue săracul și orfanului tu-i ești sprijinitor.

36. Sdobește brațul celui necredincios și răul Stârpește-i nelegiuirea, ca să nu i se mai găsească nici urma.

37. Domnul este împărat în vecii vecilor! Să piară păgănit din pământul lui!

38. Auzi, Doamne, dorința smeriților și întărește inima lor! Pleacă urechea ta și fă dreptate orfanului și celui neajăzut, ca omul cel de lut să nu mai în-prăstie groază pe pământ!

PSALMUL 10.

Al lui David.

10 1. La Domnul mi-e nădejdea! Cum de ziceți sufletului meu: «Sboară ca o pasăre, la muni!»

2. Drept e, că necredincioșii și-au încordat areul, pus-au săgeata pe coardă, ca să tragă din întunec în cei nevinovați!

3. Dar când rânduielile sunt răsturnate, ce poate oare să facă dreptul?

4. Este însă Domnul în birica sa cea sfântă, este un Dumnezeu pe scaun în

cer, ochii lui spre cel obi-duit privesc, genele lui cercetează pe fiii oame-nilor.

5. Domnul cercetează pe cel bun și pe cel rău, dar pe cel rău îl urăște sufle-tul său.

6. Arunca-va peste cei răi fulgere, pucioasă și foc, și vânt dogoritor va fi cupa soartei lor.

7. Căci Domnul este drept și iubeste dreptatea și fața lui spre cel drept privește!

PSALMUL 11.

Al lui David.

11 1. Mântuiește-mă, Doamne, că s'au dus cei cuvioși, că s'a împu-șinat adevărul printre fiii omenes-tii!

2. Fiecare spune min-ciuni aproapelui său, fie-care cu buze violente gră-iește din inimă prefăcută.

3. Stârpi-va Domnul bu-zile muncinoase, limba vi-cleasă, cea trufașă.

4. Și pe cei ce zic: «Cu limba noastră vom biru-i! Buzele noastre sunt la noi. Cine poate să ne stăpânească?»

5. «Pentru lacrimile să-racilor și suspinul celor ne-căjuți, acum mă voiu scu-la, zice Domnul, pune-voi în adăpost pe cel obișnuit».

6. Și cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca ar-

gintul curățit de pământ, de șapte ori prin foc lămurit.

7. Și tu, Doamne, și le vei ține și nu vei scăpa de neamul acesta, în veci.

8. Căci, când se ridică sus oamenii de nimica, ne-trebnicii mișună pretutindenea.

PSALMUL 12.

Al lui David.

12 1. Până când, Doamne, mă vei tot uita? Până când vei întoarce de la mine fața ta?

2. Până când voiui gră-nădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea ziua și noaptea?

3. Până când se va ridica vrăjmașul asupra mea?

4. Caută și mă auzi, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adorm somnul morții!

5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Biruitu-l-am!» Ca nu cumva clătina-mă, să se bucore prigonitorii mei!

6. Că în mila ta am nă-dăjduit și inima mea se bucură de ajutorul tău. Cânta-voiu Domnului, celui ce mi-a făcut bine! Cânta-voiu numele Domnului Celui Preaînalt!

PSALMUL 13.

Al lui David.

13 1. Zis-a cei nebuni în inima sa: «Nu este

Dumnezeu!» Stricatu s'au oamenii și urfeșuni au făcut; nu este între ei cine să facă bine, nu este nici-unul!

2. Domnul din cer privește peste fiii oamenilor, ca să vadă de este vreunul care înțelege, care caută pe Dumnezeu.

3. Dar iată toți s'au abătut, cu toții ne-trebnici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este nici-unul.

4. Nu se vor înțelepți oare cei nelegiuți, cei ce ca pe pâine mănâncă poporul meu și nu chiamă numelul Domnului?

5. Atunci se vor umplea de groază, unde nu e groază, când se va arăta Domnul în neamul dreptilor.

6. Săracul nădăjduște în Domnul și voi ați răs de nădejdea lui, zicând: Cine va da din Slon mântuire lui Israel?

7. Dar când va întoarce Domnul pe pribegii poporului său, atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 14.

Al lui David.

14 1. Doamne, cine va locui în locașul tău, sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană, face dreptate și gră-

iește adevărul în inima sa.

3. Cel ce n'a clevețit cu limba sa, rău aproapelui său n'a făcut și nu suferă să fie defăimat vecinul său.

4. Cel ce disprețuște pe hulitori și cinstește pe cei ce se tem de Domnul, iar când se jură vecinului său, chiar în pagubă să-i fie, nu-i pare rău.

5. Cel ce argintul său în damă n'a dat și daruri ca să apese pe cel nevinovat n'a luat.

6. Cel ce se poartă așa în veci nu se va clăti!

PSALMUL 15.

Al lui David.

15 1. Păzește-mă, Doamne, că la tine mi-e nădejdea.

2. Zis-am Domnului: Tu ești Dumnezeul meu, și bu-nătățile mele ție nu-ți trebuie.

3. Spre sfinții din pământul tău și spre cei cu-voioși ai tăi sboară dorirea mea.

4. Iată idolii s'au înmulțit și oamenii aleargă la alți dumnezei. Eu însă nu le voi aduce jertfă de sânge, nici nu voi pomeni numele lor cu buzele mele.

5. Domnul este partea mea de moștenire și paha-rul meu. Tu, Doamne, pă-zești moștenirea mea.

6. Moștenirea mi-a căzut

la loc frumos, și moșteni-rea mea mi-e dragă.

7. De aceea voiui binecuvânta pe Domnul, povățui-torul meu! Ia aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Pururea pun pe Dom-nul înaintea mea, că de este la dreapta mea, nu mă voiui clătina.

9. Pentru aceasta s'a bucurat inima mea și limba mea s'a veselit. Ba încă și trupul meu odihnește în nădejdea,

10. Că nu vei lăsa sufle-tul meu în iad, nici voi da celui cuvios al tău să vadă putreziciunea,

11. Ci-mi vei arăta căile vieții, umplea-mă-vei de vo-selie cu fața ta și la dreapta ta la frumuseți veșnice mă vei sătura.

PSALMUL 16.

O rugăciune a lui David

16 1. Auzi, Doamne, dreptatea mea! Ia a-minte la strigarea mea! Ascultă rugăciunea mea din buze nevinovate!

2. Să-mi iasă dreptatea dola fața ta! Ochii tăi să vadă nevinovăția mea!

3. Do vei cerca inima mea, de o vei cerceta noaptea, cu foc de mă vei lămura. Nimic rău nu vei găsi, că ce euget, aceea spun buzele mele.

4. În lucrurile omenești,

după cuvântul gurii tale, m'am ferit de cărările împilătorilor.

5. Indreptat-am pașii mei pe cărările tale și picioarele mele nu au șovăit.

6. Strigat-am către tine, Dumnezeule, și m'ai auzit. Pleacă și acum urechea spre mine și ascultă cuvintele mele!

7. Arată mila ta cea minunată, cel ce măntuești pe cei ce nădăjduesc în tine de cei ce stau împotriva dreptății tale!

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului și mă ascunde în umbra aripilor tale,

9. De necredincioșii care tabără asupra mea și de vrăjmașii sufletului meu care mă împresoară.

10. Invălitu-s'au ei în grăsimi și gura lor grăiește semeție.

11. La tot pasul mă împresoară, pusu-și-au ochii asupra mea, ca să mă doboare la pământ.

12. Gata sunt ca un leu ce umblă după pradă, ca un pui de leu ce pândeste din culcușul său.

13. Scoală, Doamne, de fi întâmpină și-i doborâ! Izbăvește mă de cel rău cu sabia ta!

14. Măntuește-mă cu brațul tău de oameni, de oameni lumii ce își iau partea în viață, căci s'au îmbuibat din vistierile tale.

Copiii lor se îndoaie și lasă prisosul fiilor lor,

15. Iar eu intru dreptate voi văd fața ta, sătura-mă voi de slava ta, când mă voi deștepta.

PSALMUL 17.

O cântare a lui David.

17. 1. Iubite-vou, Doamne, țaria mea! Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. El o Dumnezeu meu, stânca mea de scăpare și nădejdea mea,

3. El e scutul meu, puterea care mă măntuește și adăpostitorul meu.

4. Când am strigat — fie Domnul lăudat! — izbăvitu-m'a de vrăjmașii mei.

5. Legăturile morții mă înfășuraseră și eram potopit de suvoiele răutății,

6. Lanțurile iadului mă încătușaseră și eram prins în lanțurile morții,

7. Dar în neocazul meu am chemat pe Domnul, strigat am înălțat către Dumnezeu meu,

8. Și el m'a auzit glasul din biserică sa cea sfântă și strigare mea a străbătut până la urechile lui.

9. Atunci s'a clătit și s'a cutremurat pământul și temelile munților s'au scrunecat și s'au mișcat, că se mâniase Dumnezeu.

10. Fum ieșea din nările

lui, din gura lui ieșea foc mistuitor și cărbuni aprinși tăneau.

11. Plecat-a cerurile și s'a coborât și sub picioarele lui era negură deasă.

12. Șezut-a pe heruvimi și a sburât, sburât-a pe aripile vântului.

13. Din întunec și-a făcut cort și adăpost împrejur, cu ape întunecoase și cu nori negri s'a înfășurat.

14. De strălucirea ce mergea înaintea lui, se desfaceau norii, aruncând grindină și cărbuni de foc.

15. Turnat-a Domnul în ceruri, Cel Preaînalt făcu să răsun glasul său.

16. Slobozit-a săgețile sale și a împrăștiat pe vrăjmași, înmulțit-a fulgerele și i-a pus pe fugă.

17. De certarea ta, Doamne, de suflarea nărilor tale s'au arătat fundurile apelor și temelile lumii s'au desvolt.

18. De sus întinzându-și mâna, m'a apucat și m'a scos din apele cele adânci.

19. Izbăvitu-m'a de vrăjmașul meu cel tare, de dușmanii care erau mai tari decât mine.

20. Aceștia mă împresuraseră în ziua neocazului meu, dar Domnul m'a venit în ajutor.

21. Și m'a scos la loc larg, mântuitu-m'a că m'a iubit.

22. Datu-mi-a Domnul după inima mea și după curăția mâinilor mele m'a răsplătit,

23. Pentru că am urmat căile Domnului și n'am fost necredincios înaintea Dumnezeului meu.

24. Toate poruncile lui le-am avut înaintea mea și dela legea lui nu m'am abătut.

25. Fără prihană am fost înaintea lui și m'am ferit de a păcătui.

26. De aceea plătitu-m'a Domnul după nevino-văția mea și după curăția mâinilor mele pe care a văzut-o.

27. Când tu, Doamne, cu omul credincios ești milostiv și cu cel drept te porți după dreptatea lui.

28. Cu cel cuvios ești cuvios și cu cel îndărătnic te porți după îndărătnicia lui.

29. Tu măntuești pe poporul cel smerit și ochii cei mândri smerești.

30. Tu, Doamne, aprinzi făclia mea, Dumnezeul meu, tu luminează întunecul meu!

31. Cu tine voi birui oștiri, cu Dumnezeul meu voi doborî ziduri.

32. Căile lui Dumnezeu sunt neprihănite, curat e cuvântul Domnului.

33. Scut este el pentru toți cei ce nădăjduesc întru însul.

34. Că cine este Dum-

nezeu afară de Domnul? Și cine este apărător afară de Dumnezeuul nostru?

35. El este Dumnezeuul cel ce mă încinge cu putere și face calea mea desăvârșită.

36. El dă picioarelor mele sprinteneala cerbului și pe înălțimi mă așează.

37. El deprinde mâinile mele la războiu și brațele mele să întindă areul de armă.

38. Tu mă umbrești cu scutul tău, cu dreapta ta mă sprijinești și mă înalți cu bunătața ta.

39. Tu lărgesci sub mine pașii mei și faci să nu șovăiască picioarele mele.

40. Urinări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi pierde, și, până nu-i stărpesc, nu mă voi întoarce.

41. Lovi-i-voi și nu se vor putea ține, ci vor cădea sub picioarele mele.

42. Tu mă încingi cu putere pentru războiu și cad cei ce se sculaseră asupra mea.

43. Pe protivnicii mei tu îi pui pe fugă, tu stărpesci pe cei ce nu urăsc.

44. Acolo strigă, dar nu-și găsește mântuitor, pe Domnul îl roagă, dar nu-l aude.

45. Spulbera-i-voi ca praful în fața vântului! Ca tina de pe uliți îi voi călca!

46. Tu m'ai izbăvit de răzvrătirea poporului și în

fruntea națiunilor m'ai pus.

47. Popor necunoscut îmi slujește și numai cât aude mi se supune.

48. Fiii celor de alt neam se ploacă înaintea mea, fiii celor de alt neam tremură între zidurile lor.

49. Viu este Domnul și binecuvântat este apărătorul meu! Lăudat fie Dumnezeu, mântuitorul meu.

50. Dumnezeu este cel ce mă răzbună, care supune popoarele sub mine și mă izbăvește de vrăjmașii mei.

51. Doamne, tu m'ai înălțat peste vrăjmașii mei și de omul nedrept tu m'ai izbăvit.

52. De aceea te voi lauda printre neamuri și voi da slavă numelui tău, Doamne.

53. Cel ce măntuești în chip minunat pe rege și faci milă cu David, unsul tău și cu urmașii lui până în veac.

PSALMUL 18.

Al lui David.

18. 1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și laudarea mâinilor lui o vestește țara.

2. Ziua spune slava lui altei zile și noaptea o vestește nopții următoare.

3. Nu este neam, nici nație, care să nu audă glasul lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii răsună cuvintele lor.

5. Acolo a făcut Dumnezeu sălaş soarelui. Acesta iese ca un mire din cămara sa și ca un uriaș vasei cuceririi cerul.

6. De la o margine a cerului pornește și intră la cealaltă margine a cerului și nimeni nu se poate asgura de căldura lui.

7. Legea Domnului e desăvârșită, ea întărește sufletele, învătătura Domnului e adevărată, ea înțelepțește pe cei neștiutori.

8. Măndruiele Domnului sunt drepte, ele veselesc inimă, poruncile Domnului sunt strălucite, ele luminează ochii.

9. Temerea de Domnul e sfântă, ea rămâne în veacul veacului, judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt deopotrivă drepte.

10. Mai dorite sunt decât aurul și pietrele scumpe și mai dulci decât mierea și fagurul.

11. De aceea le păzește robul tău, că în paza lor este multă răsplătire.

12. Greșalele cine și le cunoaște care? Cărățeșto-mă, Doamne, de greșalele din neștiință.

13. Și de cugete urite păzește pe robul tău, ca să nu mă stăpânească.

14. Atunci fără prihană voi fi și voi scăpa de păcat mare.

15. Doamne, scăparea mea și izbăvitorul meu, primește să fie înaintea ta cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele plăcute să fie înaintea ta!

PSALMUL 19.

Al lui David.

19. 1. Să te audă Domnul la vreme de neceaz și numele Dumnezeu-lui lui Iacov să te aperi!

2. Să-ți trimită ajutor din locașul său cel sfânt și din Sion să te sprijinească!

3. Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și arderea de tot a ta să-i fie bine primită!

4. Să-ți dea Domnul după dorirea inimii tale și toate dorințele tale să le împlinească!

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și în numele Domnului Dumnezeu-lui nostru ne vom ridica steagul, când va împlini Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că va mântui Domnul pe anul său și din cerul cel sfânt al său îi va veni în ajutor cu puterea cea veștită a dreptei sale.

7. Unii se laudă cu căruțele, alții cu cai lor, iar noi ne laudăm cu numele

Domnului Dumnezeuului nostru.

8. Acela s'au împiedecat și au căzut, iar noi stăm și ne ținem pe picioarele noastre.

9. Doamne, mântuește pe regele și ne auzi pe noi ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20.

Al lui David.

20 1. De puterea ta, Doamne, se bucură regele și ajutorul tău îl umple de veselie.

2. Că i-ai împlinit dorința inimii lui și de cererea buzelor lui nu l-ai lipsit.

3. Întâmpinatu-l-ai cu binecuvântări de bunătați și cunună de pietre scumpe ai pus pe capul lui.

4. Vieață a cerut dela tine și i-ai dat, datu-i-ai zile multe până în voacul veacului.

5. Mulțumită ajutorului tău, slava lui e mare, că l-ai acoperit cu cinste și cu strălucire.

6. Încărcatu-l-ai cu binecuvântări pentru totdeauna și cu zămbetul feței tale l-ai umplut de bucurie.

7. De aceea regele nădăjduște în Domnul și din mila Celui Preaînalt nu se va călîi.

8. Mâna ta va găsi pe toți vrăjmașii tăi și drea-

pta ta va ajunge pe toți cei ce te urăsc.

9. În ziua arătării tale, vei fi pentru ei ca un cup-tor de foc.

10. Pierde-i-vei, Doamne, în mânia ta și focul îl va mistui.

11. Stârpi-voi sămânța lor de pe pământ și neamul lor dintre fiii oamenilor.

12. Că planuri rele au uneltit asupra ta, urzit-au sfaturi viclene și nu vor izbuti.

13. Că-i vei face țintă pentru săgețile tale și cu arcu-i tău vei trage în fața lor.

14. Înaltă-te, Doamne, cu puterea ta. Cânta-vom și vom lăuda tăria ta!

PSALMUL 21.

Al lui David.

21 1. Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu! Pentru ce te-ai depărtat fără să-mi ascuți graiurile și fără să-mi ajuți?

2. Dumnezeuul meu, ziua am strigat și nu m'ai auzit, strigat-am și noaptea și nu m'am liniștit!

3. Dar tu sfânt ești și locuiești în lauda lui Israel.

4. În tine su nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, nă-

dăjduit-au în tine și n'au fost rușinați.

6. Eu însă nu sunt om, ci vierme, ocara oamenilor și batjocura poporului.

7. Toți câți mă văd, mă batjocoresc, strâmbă din buze și dau din cap, zicând:

8. «Acesta nădăjduia în Domnul; să-l izbăvească și să-l mântuiască, de este plăcutul lui!»

9. Dar tu m'ai scos din pântecul maicii mele, dela sânul maicii mele tu mi-ai sădit nădejdea în inimă.

10. Dela naștere sunt pus sub paza ta, tu ești Dumnezeuul meu dela sânul maicii mele.

11. De aceea nu te depărta de mine, că necazul oste aproape și n'are cine să-mi ajute!

12. Tauri mulți m'au împresurat, împresuratu-m'au grașii Vasanului.

13. Deschis-și-au asupra mea gura lor, ca leul ce umblă după pradă și muște

14. Și eu m'am vărsat ca apa și toate oasele mele mi s'au desficut.

15. Inima mea s'a făcut ca ceara și se topește în mine măruntaiele mele.

16. Uscatu-mi-s'a vlagă ca un ciob de lut și limba mi s'a lipit de cerul gurii, coboritu-m'ai în pulbera morții.

17. Căci m'au înconjurat

căini mulți, o halcă de neleguiți m'a împresurat

18. Și au străpuns mâinile și picioarele mele.

19. Toate oasele mi se puteau număra, iar ei se uitau și făceau din mine priveaște.

20. Împărțit-au hainele mele între ei și pentru cămășa mea au aruncat sorți.

21. Dar tu, Doamne, nu te depărta! Tăria mea, vino în ajutorul meu.

22. Izbăvește de sabie viața mea! Scapă bietul meu suflet din ghiara căinilor!

23. Scoate-mă din gura leului și din coarnele taurilor izbăvește-mă!

24. Și voui vesti numele tău fraților mei, în adunarea lor te voui lăuda, zicând:

25. Cei ce vă temeți de Domnul, cântați laudele lui, vestiți slava lui, toți cei din neamul lui Iacov!

26. Temeți-vă de dânsul, toată seminția lui Israel!

27. Căci n'a neșocotit, nici n'a trecut cu vederea ruga săracului, nu și-a întors dela el fața, ci l-a auzit când l-a chemat.

28. Tu ești lauda mea. În adunarea mare te voui lăuda, făgăduințele mele voui împlini înaintea celor ce se tem de tine.

29. Mâncă-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda

pe Domnul cei ce-l caută, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

30. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului și toate națiunile se vor închina înaintea lui.

31. Că a Domnului este împărăția și el domnește peste popoare.

32. Mânca-vor și se vor închina toți grași pământului, cădea-vor înaintea lui toți cei ce se coboară în pământ și cei ce nu-și pot ține vicața.

33. Urmașii mei vor sluji lui în voac și ai Domnului se vor chema.

34. Veni-vor și vor vesti dreptatea Domnului, și poporului ce se va naște vor spune ce-a făcut Domnul.

PSALMUL 22.

Al lui David.

22 1. Domnul este păstorul meu și nimic nu-mi lipsește.

2. La pășuni bune mă sălășluiește și mă povățuiește la ape line.

3. Suflul mi-l întărește, pentru numele său, și pe cărările dreptilor mă povățuiește.

4. De-aș umbla pe valea umbrei morții, de rele nu m'aș teme, căci tu cu mine ești.

5. Togiul tău și varga

ta, acestea sunt mângâierea mea.

6. Tu îmi gătești masă înaintea vrăjmașilor mei, cu untdelemn ungi capul meu și paharul mi-e plin ras.

7. Mila ta, Doamne, să mă însoțescă în toate zilele vieții mele și să locuiesc zile multe în casa Domnului Dumnezeului meu!

PSALMUL 23.

Al lui David.

23 1. Al Domnului este pământul și toate cele de pe el, lumea și toți cei ce locuiesc într'însa.

2. Căci el l-a întemeiat pe dânsul mări și cu râuri l-a brăzdat.

3. Cine se va sui în muntele Domnului, sau cine va sta în locul col sfânt al lui?

4. Cel cu mâini nevinovate și cu inimă curată, care nu și-a întinat cu minciuni sufletul său și cu vicieșug nu s'a jurat vecinului său.

5. Acela va lua binecuvântare dela Domnul și dreptate dela Dumnezeu, mântuitorul său.

6. Acela este nearul celor ce caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați, porți, pragurile voastre cele de sus! Ră-

dicați-vă, porți veșnice, și va intra împăratul slavei!

8. Cine-i acela împăratul slavei?

9. Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războiu.

10. Ridicați, porți, pragurile voastre cele de sus! Ridicați-vă, porți veșnice și va intra împăratul slavei!

11. Cine-i acela împăratul slavei?

12. Domnul Savaot, aceasta este împăratul slavei!

PSALMUL 24.

Al lui David.

24 1. Către tine, Doamne, înalță sufletul meu! Dumnezeul meu, în tine nădăjduesc, să nu fiu rușinat în veac, nici să rădă de mine vrăjmașii mei!

2. Să nu fie rușinați cei ce nădăjduesc în tine, ei vrăjmași cei violenți să fie rușinați!

3. Arată-mi, Doamne, căile tale și cărările tale în viața-mă.

4. Învață-mă și mă povățuiește la adevărul tău, că tu ești, Dumnezeule, mântuitorul meu și pe tine te aștept în toată ziua.

5. Adu-ți aminte, Doamne, de bunătatea ta și de mila ta, că de veacuri sunt ele!

6. Păcatele tinerețelor

mele și cele din neștiință nu le pomeni, și mă pomeneste pe mine, pentru mila ta, și pentru bunătatea ta, Doamne!

7. Bun și drept este Domnul și arată păcătoșilor pe ce cale să apuce.

8. Po cei nevinovați și povățuiește la dreptate și celor ameriți le arată cărările sale.

9. Toate căile Domnului sunt milă și dreptate, pentru cei ce păzesc așezământul lui și poruncile lui.

10. Pentru numele tău, Doamne, iartă-mi păcatul meu, că mare este.

11. Omului, care se teme de Domnul, îi arată Domnul ce cale să alcăgă.

12. Sufletul aceluia va fi în fericire și urmașii lui vor moșteni pământul.

13. Domnul arată tainele sale celor ce se tem de dânsul și-i învață așezământul său.

14. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că el scapă de laț picioarele mele.

15. Caută spre mine și mă miluește, că părăsit și neajut sunt eu!

16. Înmulțita-s-au supărările inimii mele, din necazurile mele scoate-mă!

17. Vezi întristarea și amărăciunea mea și iartă-mi toate păcatele mele!

18. Vezi cât s'at înmulțit vrăjmașii mei și cât de mult mă urăsc ei!

19. Păzește sufletul meu și mă mântuește, ca să nu fiu rușinat, că am nădăjduit în tine!

20. Să mă păzească nevinovăția și dreptatea, căci întru tine am nădăjduit pururea!

21. Izăvește, Dumnezeu, pe Israel din toate necazurile lui!

PSALMUL 25.

Al lui David.

25 1. Judecă-mă, Doamne, că în nevinovăția mea am umblat! În Domnul am nădăjduit și nu mă voiu clăti!

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cercă! Inflăcărează inima mea și toate cele dinăuntru meu!

3. Că mila ta e înaintea ochilor mei și adevărul tău mă povățuește.

4. Cu camenii mincinoși n'am șezut și cu cei vicleni nu mă voiu întovărăși.

5. Adunarea celor vicleni am urit-o și cu cei necredincioși nu mă voiu uni.

6. Spăla-voi în nevinovăție mâinile mele și mă voiu apropia de jertfelnicul tău, Doamne.

7. Ca să trâmbez laudele tale și să vestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am casa unde locuiești tu și locul unde sălășluiește slava ta.

9. Să nu pierzi sufletul meu cu al necredincioșilor, nici viața mea cu a celor dornici de sânge.

10. În ale căror mâini sunt nelegiuiri și dreapta cărora e plină de mită!

11. Eu însă în nevinovăția mea am umblat. Ai milă de mine și mă miluește!

12. Că piciorul meu pășeste pe calea dreaptă și în adunări te voiu binecuvânta, Doamne!

PSALMUL 26.

Al lui David.

26 1. Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine mă voiu teme?

2. Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa?

3. De vor veni asupra mea făcătorii de rele, protivnicii și dușmanii mei, să mănânce cărnurile mele, singuri se vor împiedeca și vor cădea!

4. Oștire de se va ridica asupra mea, inima mea nu se va înfricoșa.

5. Chiar războiul de se va stârni, eu tot voi nădăjdui.

6. Una am cerut dela Domnul, aceea o nădăjduesc: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.

7. Ca să văd slava Dom-

nului și să cercetez biserica lui cea sfântă;

8. Căci la vreme de necaz mă va adăposti în cortul său, în locul cel tainic al locașului său mă va dosi și pe stâncă mă va înălța.

9. Înălța-mi-voi atunci capul peste vrăjmași din prajur și în glas de trâmbiță voi jertfi în locașul lui. Cânta-voi atunci și voi slăvi pe Domnul.

10. Auzi-mi, Doamne, glasul cu care strig către tine, ai milă de mine și mă ascultă!

11. Inima mea îmi zice din partea ta: «Cântă fața mea!» Fața ta, Doamne, voi căuta.

12. Să nu-ți întorci fața dela mine, nici să nu lăpezi în mânie pe robul tău!

13. Ajutorul meu ești, nu mă părăsi! Nu mă lăsa, Dumnezeule, mântuitorul meu!

14. Când tatăl meu și maica mea m'au părăsit, atunci Domnul m'a primit.

15. Învață-mă, Doamne, căile tale și mă povățuește pe cărările dreptății, pentru ruginirea vrăjmașilor mei.

16. Nu mă lăsa în voia celor răi, că s'au sculat martori mincinoși, care suflă asupra mea răutate.

17. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii și mi zic:

18. Așteaptă ajutor dela

Domnul și fii tarei! Îmbărbăteze-se inima ta și nădăjduiește în Domnul.

PSALMUL 27.

Al lui David.

27 1. Către tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns! Ca nu cumva tăcând tu, să mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

2. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când strig către tine și când ridic mâinile mele către biserica ta cea sfântă!

3. Cu cei necredincioși să nu mă socotești, nici să nu mă pierzi cu cei ce fac strâmbătate.

4. Care cu gura grăiesc pace aproapelui lor, iar în inima lor au răutate.

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după izvoarele lor cele viclene!

6. După lucrul mâinilor lor, dă-le plata ce li se cuvine!

7. Pentru că n'au luat aminte la lucrările Domnului, nici la faptele cele numinate ale mâinilor lui.

8. De aceea și el îi va doborî la pământ și niciodată nu-i va mai scula.

9. Binecuvântat să fie Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele!

10. Domnul este tăria și scutul meu, în el a nădăj-

duit inima mea și m'a ajutat. Săltat a inima mea și cu cântări de laudă îl preamăresc.

11. Domnul este tăria poporului său și cetate de scăpare pentru unsul său.

12. Mântuiește, Doamne, poporul tău și binecuvintează moștenirea ta! Paște-o și o sprijinește în veac și în veacul veacului!

PSALMUL 28.

Al lui David.

28 1. Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu, dați Domnului slavă și cinste!

2. Dați slavă numelui său! Închinați-vă înaintea Domnului, în biserica cea sfântă a lui!

3. Glasul Domnului răsună peste ape, Dumnezeu slabei tună, tună Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului e puternic! Glasul Domnului e plin de măreție!

5. Glasul Domnului sfărâmă cedrii. Sfărâmă Domnul cedrii Libanului!

6. Și-i face să sară ca vițoi. Libanul și Ermonul sar ca pui de gazelă.

7. Glasul Domnului aruncă pară de foc.

8. Glasul Domnului, agudă pustiul. Domnul agudă pustiul Oazei.

9. Glasul Domnului desleagă pânțele cerboacilor, glasul Domnului des-

poaie cedrii și în biserica lui toate strigă: Slavă!

10. Domnul a împărțit peste potop. Împărțiți-vă Domnul în veac pe tronul său.

11. Domnul dă tărie poporului său. Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace.

PSALMUL 29.

Al lui David.

29 1. Înălța-te-volu, Doamne, că m'ai ridicat dela pământ și n'ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine.

2. Doamne, Dumnezeu meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Scoas-ai din iad sufletul meu, Doamne și m'ai dat să trăiesc departe de cei ce se coboară în groapă.

4. Lăudați pe Domnul toți cuvioșii lui! Slăviți cu laude sfîntenia lui!

5. Căci de o clipă e măria lui, iar bunăvoința lui e pe vîcîță, seara vine cu lacrimi, iar dimineața e bucurie.

6. În furierea mea ziceam: «În veac nu mă voiu clăti, că prin bunăvoința ta ai întărit muntele meu».

7. Dar ți-ai ascuns fața ta și m'am turburat.

8. Atunci am strigat că-

tre tine, Doamne și m'am rugat Domnului meu:

9. «Ce folos ai să verși sângele meu, sau să mă cobori în mormânt! Tărăna, poate ea oare să te laude, sau poate să vestească adevărul tău?

10. Auzi-mă, Doamne, și mă miluește! Doamne vino în ajutorul meu!»

11. Atunci ai prefăcut plînsul meu în bucurie, luat-ai sacul de pe mine și m'ai furiat cu veselie.

12. De acum te va lauda, sufletul meu și nu va tăcea pururea. Pururea te voi lauda, Doamne, Dumnezeuul meu!

PSALMUL 30.

Al lui David.

30 1. La tine, Doamne, mi-e nădejdea, să nu fiu rușinat în veac! Izbăvește-mă după dreptatea ta!

2. Pleacă urechea ta spre mine și vino de grab în ajutorul meu! Fii pentru mine stîncă de apărare și cetate de scăpare, ca să mă mântuiesc!

3. Că tu ești puterea mea și scăparea mea, povățuiește-mă și mă îndreaptă, pentru numele tău cel sfînt.

4. Scoate-mă din cursa ce pe ascuns mi s'a întins, că tu ești, tăria mea.

5. În mâinile tale incre-

dintezi duhul meu, tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeuul adevărului!

6. Urit-am pe cei ce se liposesc de idoli cei dășerți, iar eu în Domnul Dumnezeuul meu am nădăjduit.

7. Bucuratu-m'am și m'am veselit de mila ta, că ai căutat la întristarea mea și necazul sufletului meu l-ai cunoscut.

8. Și nu m'ai lăsat po mîna vrăjmașilor mei, ei ai scos picioarele mele la loc larg.

9. Miluește-mă, Doamne, că sunt strămătorat! Întristarea mi-a secătuit ochii, ba încă și sufletul și inimă.

10. Vîcîța mi se stinge în dureri și anii mei în asupnuri se scurg, slăbit-a de sărăcie puterea mea și onsele mi s'au uscat.

11. Din pricina vrăjmașilor mei, ajuns-am ocară pentru toți vecinii și groază pentru cunoscuții mei.

12. Cei ce mă văd pe uliță fug, uitat sunt ca un mort de orice inimă, că am ajuns ca un ciob lepădat.

13. Auzit-am ocările multora și groaza mă cuprinde, când se adună acuma laolaltă și se sfătuesc să mi răpească sufletul.

14. Dar în tine, Doamne, mă încred și zic: Tu ești Dumnezeuul meu.

15. În mâinile tale sunt sortii mei, izbăvește-mă de

vrăjmașii mei și de toți cei ce mă prigonesc!

16. Arată robului tău fața ta și mă mântuește cu mila ta!

17. Doamne, să nu fiu rușinat eu, cel ce te chem pe tine, oi necredincioși să fie rușinați și să amuțescă în locașurile morților!

18. Mute să fie buzele cele violente, care grăiesc împotriva dreptului rele și sunt pline de trufie și dispreț.

19. Cât de mare e mulțimea bunătăților tale, Doamne, pe care le păstrezi celor ce se tem de tine și le-ai gătit celor ce nădăjduesc în tine, înaintea feței fiilor omenesci,

20. Că-i ocrotești, sub adăpostul feții tale, de unclirile celor necredincioși și-i păzești în cortul tău de limbile cleveitoare.

21. Binecuvântat fie Domnul, că mi-a arătat mila sa, ca o cetate minunat întărită.

22. Zis-am în vremea necazului meu: «Lepădat sunt, Doamne, dela ochii tăi».

23. Dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

24. Iubiți pe Domnul, toți cei cuvioși ai lui, că Domnul păzește pe toți cei credincioși și celor mândri le plătește cu vârf.

25. Fiți tari, cei ce nă-

dăjduiți în Domnul și să se îmbărbăteze inimile voastre!

PSALMUL 31.

Al lui David.

31. 1. Ferice de acela, căruia i s'au lăsat fără-de-legile și ale căruia păcate i s'au acoperit!

2. Ferice de omul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul și în sufletul căruia nu se află vicleșug!

3. Cât am păstrat tăcerea, mi se mistuiau oasele și suspințele nu-mi mai conțineau.

4. Căci ziua și noaptea mă apăsa mâna ta și seca vlagă mea ca de arșița verii.

5. Mi-am mărturisit însă păcatul și greșala mea n'am ascuns-o.

6. Zis-am: «Mărturisii voiu Domnului fără-de-legea mea!» Și îndată ai ridicat pedeapsa păcatului meu.

7. De aceea toată singa credincioasă să se roage ție la vreme cuvenită și chiar potop de s'ar stărnă, pe acela nu l-ar potopi.

8. Tu ești limanul meu și tu mă izbăvești la vreme de necaz, tu faci să mi răsună împrejur cântări de mântuire și-mi zici:

9. «Înțelepți-te-voi și-ți voi arăta calea pe care trebuie să mergi, sfătuito-

rul tău voi fi și ochiul meu va fi asupra ta».

10. Nu fiți fără de minți, cum e calul și catărul, pe care-l silăști la supunere cu frâu și cu zăbala.

11. Multe sunt hătăile, care ajung pe păcătos, iar pe cei ce se teme de Domnul, mila îl va întâmpina.

12. Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor! Scoateți strigăte de bucurie toți cei dreți la inimă!

PSALMUL 32.

Al lui David. La Evrei fără titlu.

32. 1. Bucurați-vă, dreptilor, de Domnul! Celor dreți se cuvine să laude.

2. Lăudați pe Domnul cu alăută! Lăudați-l în psaltire cu zece strune!

3. Cântați-i cântare nouă! Cântați-i frumos cu strigăte de bucurie!

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui vrednice de credință!

5. Domnul iubeste judecata și dreptatea și de mila Domnului e plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului s'au întemeiat cerurile, și cu duhul gurii lui toate ostirile lor.

7. Strâns-a grămadă a-pele mării și adâncurile le-a pus în vistierile sale.

8. Să se teamă de Dom-

nul tot pământul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea lui!

9. Căci el a zis și s'au făcut, el a poruncit și s'au zidit.

10. Domnul schimbă gândurile neamurilor, el risipește sfaturile popoarelor și planurile hoierilor le răstoarnă.

11. Iar planurile Domnului rămân în veac și gândurile inimii lui dănuose din neam în neam.

12. Ferice de neamul care are Dumnezeu pe Domnul și de poporul pe care l-a ales el de moștenire!

13. Din ceruri privește Domnul și vede pe toți fiii oamenilor.

14. Din locașul său privește Domnul peste toți locuitorii pământului.

15. El a făcut inimile tuturor și pătrunde toate faptele lor.

16. Nu se mântuește un rege prin ostirea lui cea multă, nici viteazul prin mulțimea puterii lui.

17. Înșală-se cel ce se bizne în puterea calului, căci multa lui putere nu-l poate mântui.

18. Iată ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de dânsul și spre cei ce nădăjduesc în bunătatea lui.

19. Ca să le mântuiască sufletele de moarte și să-l hrănească la vreme de foamete.

20. Suflul nostru nădăduște în Domnul, el este scutul și ajutorul nostru.

21. Veseli-se-va inima noastră de dănsul și în numele cel sfânt al lui vom nădăduși.

22. Fie, Doamne, mila ta spre noi, cum am nădădușit și noi întru tine!

PSALMUL 33.

Al lui David.

33 1. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, lauda lui va fi pururea în gura mea.

2. Cu Domnul se va lăuda suflul meu, audă cei blânzi și să se veselească!

3. Slăviți pe Domnul cu mine și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul și m'a auzit și din toate necazurile m'a izbăvit.

5. Apropiati-vă de el și vă veți lumina și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Vreun necăjit de-l strigă, îl aude Domnul și-l mântuiește din toate necazurile lui.

7. Ingerul Domnului străjuește împrejurul celor ce se tem de dănsul și din toate necazurile lor îi scapă.

8. Gustati și vedeți că bun este Domnul! Ferice de omul care nădăduște într'insul!

9. Temați-vă de Domnul toți sfinții lui, că nimic nu lipsește celor ce se tem de dănsul.

10. Rogăți au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de niciun bine.

11. Veniți, filior, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța.

12. De vrea omul să trăiască și să vadă zile bune,

13. Să-și oprească limba de la rău și buzele sale de la minăun.

14. Să se ferască de rău și să facă bine, să caute pacea și s'o urmoze.

15. Ochii Domnului caută spre cei drepti și urechile lui iau aminte la ruga lor,

16. Iar fața Domnului e împotriva celor răi, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.

17. Când strigă dreptii, Domnul îi aude și-i izbăvește din toate necazurile lor.

18. Aproape este Domnul de cei cu inima smerită și celor cu duhul umilit le ajută.

19. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate îi va izbăvi Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, niciunul dintr'însele nu se va zdrobi.

21. Pe cel rău răutatea îl ucide și cel ce urăsc pe dreptul vor greși.

22. Mântui-vă Domnul

suflurile robilor săi și nimica din cei ce nădădușesc în el nu va pieri.

PSALMUL 34.

Al lui David.

34 1. Judecă, Doamne, po cei ce-mi fac strâmbătate și dă războiu celor ce se războiesc cu mine!

2. Apucă sabia și scutul și te scoală în apărarea mea!

3. Intinde-ți sabia și tale calea celor ce mă prigonesc! Zi suflului meu: «Eu sunt mântuirea ta!»

4. Rușinați și înfrânți să fie cei ce urmăresc suflul meu! Cei ce-mi volose mie răul, rușinați să fie și puși pe fugă!

5. Să fie ca pleava luată de vânt și ingerul Domnului să-i vâneze!

6. Intuneceată și luncosă să fie calea lor și ingerul Domnului să-i urmărească!

7. Că fără pricină mi-au întins mie cursă și groapă au săpat, ca să mă piardă.

8. Iară de veste să vie pieirea peste dănsii! Lațul ce mi-au întins, să-l prindă! În acela să cadă și să piară!

9. Bucura-se-va atunci suflul meu de Domnul și se va veseli de mântuirea lui

10. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este ca tine, cel ce izbăvești pe

cel slab din mâna celui mai tare decât el și pe cel sărac și necăjit de cel ce îl jofuește!

11. Sculatu-s'au asupra mea mărturii nedrepte și de cele ce nu știu mă învinuesc.

12. Imi plătesc cu rău pentru bine, cu pribegie plătesc suflului meu,

13. Iară eu, când zăceau ei, cu sac m'am îmbrăcat, mi-am smerit suflul cu post și m'am rugat în inima mea.

14. Ca unui prieten, ca unui frate, așa le-am făcut eu bine. Ca și cum aș fi jelit pe mama, așa umblam cu capul plecat,

15. Iară când m'am poticnit, ei s'au bacurat și s'au adunat, adunatu-s'au să mă hulească și nu știu pentru ce mă clevesc mereu.

16. Cu păcătoșii și cu trântorii scrâșnesc din dinți asupra mea.

17. Până când, Doamne, fi voi răbda? Doamne, păzește suflul meu de răutatea lor! Păzește de lei vicața mea!

18. Și te voiu slăvi în adunare mare, în popor mult te voiu lăuda.

19. Să nu izbatească asupra mea vrăjmașii mei cei răi, cei ce mă urăsc pe nedrept să nu facă semne cu ochii,

20. Căci ei nu grăiesc de

pace, ei răutăți plănușco în inima lor.

21. Larg îți deschid gura asupra mea și zic: Bine, lasă că vom vedea!

22. Vezi-i și tu, Doamne, și nu-l răbda! Doamne, nu te depărta de mine!

23. Scoală, Doamne, în apărarea mea! Ridică-te, Dumnezeul meu, în sprijinul dreptății mele!

24. Judecă mă, Doamne, după dreptatea ta! Dumnezeul meu, să nu izbutească vrăjmașii mei asupra mea,

25. Nici să zică în inima lor: «Înghițitu-l-am! S'a făcut după dorința noastră!»

26. De rușine și de ocară să fie acoperiți toți cei ce se bucură de neazul meu! Toți, cei ce se ridică împotriva mea, să se îmbrace cu rușine și cu ocară!

27. Iar cei ce-mi voiesc binele, să se bucure și să se veselească și necontenit să zică: Slavă lui Dumnezeu, celui ce dăruiește pacea robului său.

28. Atunci limba mea va vesti dreptatea ta și toată ziua va cânta lauda ta.

PSALMUL 35.

Al lui David.

35 1. Necredința necredinciosului spune inimii mele, că nu este în-

tr'însul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amăgește în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fără-de-legea și ar fi urind-o.

3. Cuvintele gurii lui sunt neacăvăr și vicleșug, căci nu mai înțelege să facă bine.

4. În patul său se gândeste la rele, umblă numai pe căi strâmbe și de rău nu se desgustează.

5. Doamne, adevărul tău e până la nori și mila ta până la ceruri esto.

6. Dreptatea ta e ca munții cei mai înalți și judecățile tale sunt ca adâncul cel mai mare. Pe oameni și pe animale tu îi ții, Doamne!

7. O, Dumnezeule, cât de mare o bunătate ta! În umbra aripilor tale se adăpostesc fiil oamenilor.

8. Din belșugul casei tale se hrănesc și îi adăpi din râurile bunătăților tale.

9. Că la tine este izvorul vieții, întru lumina ta vom vedea lumină.

10. Fînde mila ta celor ce te cunosc pe tine și dreptatea ta dă-o celor drepti la inimă!

11. Să nu mă lovească piciorul celui mândru, nici mîna păcătosului să nu mă atingă!

12. Ci să cadă cei ce fac fără-de-lege, prăbușească-se și să nu se mai scoale.

PSALMUL 86.

Al lui David.

36 1. Nu răvni la cei ce fac rău și nu urma celor nelegiuți!

2. Căci curând se vor cosi ca iarba și ca o buruiănă se vor vesteji.

3. Nădăjduiește în Domnul și fă bine! Păzește adevărul cât trăiești pe pământ!

4. Caută fericirea ta la Domnul și el va împlini dorințele inimii tale.

5. Încredințează Domnului căile tale! Nădăjduiește în el și el te va călăuzi.

6. Face-va să lucească dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele la amiază.

7. Supune-te Domnului și nădăjduiește în el! Nu răvni la cei ce izbutește în toate, la omul plin de vicleșug.

8. Părăsește mânia și lasă-ți înțimes! Nu răvni să faci rău!

9. Căci păcătoșii vor fi stărpiți de tot, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor moșteni pământul.

10. Încă puțin și necredinciosul nu va mai fi, cănta-vei locul lui și nu-l vei găsi.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta de binefacerile păcii.

12. Necredinciosul unei-

tește rele asupra dreptului și scrâșnește cu dinții împotriva lui.

13. Dar Domnul își râde de dânsul, căci vede că-i vine vremea.

14. Scosu-și-au necredincioșii sabia și și-au încordat arcul, ca să doboare pe cei săraci și umiliți și să junghie pe cei drepti la inimă.

15. Dar sabia lor va intra în inima lor și arcul lor se va sfărâma.

16. Mai bun e puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Căci brațul păcătoșilor se va adrobi, iar pe drepti îi întărește Domnul.

18. Cunoste Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor va fi veșnică.

19. La vreme de neaz nu vor fi rușinați și sătul vor fi la vreme de foamete.

20. Iar nelegiuții vor pieri, vrăjmașii Domnului se vor topi ca grăsimea mieilor, ca fumul vor pieri.

21. Cel rău ia împrumut și nu mai întoarce, iar dreptul se îndură și dă în dar.

22. Căci cei binecuvântați de Domnul vor moșteni pământul, iar cei blestemați de el vor pieri.

23. Domnul îndreptează pașii omului drept și ca-

lea aceluia e plăcută înaintea lui.

24. De se va poticni, nu va cădea, căci Domnul va sprijini brațul lui.

25. Tânăr am fost și iată am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel drept părăsit, nici urmașii lui corăind pâna.

26. Dreptul toată ziua miluește și dă și urmașii lui sunt în binecuvântare.

27. Ferește-te de rău și fă bine și vei trăi în veacul vieții.

28. Că Domnul iubește dreptatea și nu părăsește pe cei ce sunt credincioși. Aceștia în veac vor fi păziți, iar sămânța necredincioșiei va pieri.

29. Dreptii vor moșteni pământul și-l vor locui în veacul veacului.

30. Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate.

31. Legea Dumnezeului său e în inima lui și pașii lui nu vor șovăi.

32. Nelegiuirea pândeste pe cel drept și caută ca să-l omoare.

33. Dar Domnul nu-l va lăsa în mâinile lui, nici nu va îngădui osândirea lui la judecată.

34. Năcăjduște în Domnul și păzește căile lui, că el te va înălța să moștenești pământul și pieirea păcătoșilor vei vedea.

35. Văzut-am pe cel ne-

credincios în toată puterea lui, întinzându-se ca un arbore fălos,

36. Dar când am trecut, iată nu mai era. Căutat-am și n'am mai găsit nici locul lui.

37. Caută la omul fără prihană și în seama la cel drept, că viitorul lor e pacea.

38. Iar cei răi toți se vor stărpi, pieirea este viitorul nelegiuitorilor.

39. Mântuirea dreptilor vine de la Domnul, el e scăparea lor la vreme de nevoie.

40. Domnul le ajută și-i izbăvește, el îi scapă de cei răi și-i mântuiește, pentru că au năcăjduit într'insul.

PSALMUL 37.

Al lui David.

37 1. Doamne, nu mă muștra în mânia ta și în urgia ta nu mă certa! 2. Că săgețile tale s'au înfipt în mine și mâna ta apasă asupra mea.

3. Din pricina mâniei tale nu e sănătate în trupul meu, nu e pace în oasele mele din pricina păcatelor mele.

4. Căci răutățile mele au covârșit capul meu, ca o sareamă greu apasă asupra mea.

5. Puroiul ce miroase greu curge din răunile tru-

pului meu, din pricina ne-bunei mele.

6. Gârbovit-m'am și m'am istovit peste măsură, toată ziua umblu apăsat de întristare.

7. Că șalcile mele sunt pline de arsuri și nimica sănătos nu e în trupul meu.

8. Slăbit sunt și istovit peste măsură și răcnesc de durerea inimii mele.

9. Înaintea ta sunt, Doamne, toate dorințele mele și suspinurile mele nu sunt ascunse de tine.

10. Inima-mi se sbate tare și m'au părăsit puterile mele și lumina ochilor mei — nici aceasta n'o mai am.

11. Prietenii și cunoștinții mei s'au depărtat din pricina ranelor mele și cei mai de aproape ai mei de parte au stătut,

12. Iar cei ce caută sufletul meu întind curse, cei ce-mi doresc răul mă clevețesc și toată ziua u-neltesc răutăți.

13. Eu însă nu aud ca un surd și sunt ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Ajuns-am ca un om ce nu aude și n'are răsun pe buzele sale.

15. Dar la tine, Doamne, mi-e nădejdea și tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Zis-am: «Să nu izbutească asupra mea vrăjmașii mei, căci, când al-

neacă piciorul meu, el se fălesc înaintea mea».

17. Aproape sunt de cădere și durerea mea e pururea înaintea mea.

18. Căci îmi cunosc rădădelegea mea și de păcatul meu îmi pare rău.

19. Vrăjmașii mei însă trăesc și sunt mai tari decât mine și cel ce mă urăsc pe nedrept se înmulțesc.

20. Cei ce-mi plătesc cu rău pentru bine mă clevețesc, pentru că urmez binelile.

21. Doamne, nu mă părăsi, Dumnezeul meu, nu te depărta de mine.

22. Dumnezeule, mântuitorul meu, grăbește de vino în ajutorul meu!

PSALMUL 38.

Al lui David.

38 1. Zis-am: «Voiu priveghea asupra căilor mele, ca să nu greșesc cu limba mea».

2. Puno-voin frâu gurii mele, cât va fi cel rău înaintea mea».

3. Mut am rămas și am tăcut și nici de bine n'am grăit, dar durerea mea a sporit.

4. Inima mea s'a înflăcărat înăuntrul meu și for s'a aprins în cugetul meu și am început să grăiesc cu limba mea:

5. «Spune-mi, Doamne, sfârșitul meu și numărul

zilelor mele, ca să știu care este veacul meu!

6. Iată, tu ai dat zilelor mele lungimea unei palme și veacul meu e ca o nimica înaintea ta.

7. Cu adevărat deșertăciune e tot omul ce trăiește.

8. Omul trece ca umbra și în zadar se turbură,

9. Grămădește comori și nu știe cui le adună.

10. Și acum, ce am eu de așteptat, Doamne! la tine mi-e nădejdea.

11. Izhăvește-mă de fărâ-de-legile mele și nu mă da să fiu batjocura nebului!

12. Mut sunt și nu-mi deschid gura, că tu ești cel ce lucrezi.

13. Abate dela mine bătaile tale, că pier sub loviturile mâinii tale.

14. De pedepsești pe om cu muștrări pentru păcate, pier frumusețea lui ca mâncată de molii.

15. Cu adevărat deșertăciune e tot omul!

16. Doamne, ascultă cererea mea, pleacă urechea ta la rugăciunea mea și nu trece cu vederea lacrimile mele,

17. Că strălîn sunt înaintea ta și noaptea ca toți părinții mei.

18. Întoarce-ți ochii dela mine, ca să mă odihnesc, înainte de a mă duce ca să nu mai fiu.

PSALMUL 39.

Al lui David.

39 1. Așteptat-am eu nerăbdare pe Domnul și a căutat spre mine.

2. Auzit-a rugăciunea mea și m'a scos din groapa pleirii și din noroiul mocirlei.

3. Picioarele mele le-a pus pe stâncă și a întărit pașii mei.

4. Pus-a pe buzele mele cântare nouă, laudă Dumnezeului meu.

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor năcăjdi în Domnul.

6. Ferice de omul, care își pune nădejdea în Domnul și nu aleargă la tru-fași și la părtașii minclunilor!

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu! Cine se va asemana ție în minuni și în purtarea de grijă pentru noi?

8. Aș vrea să spun și să vestesc acestea, dar ele sunt mai presus de orice număr.

9. Jertfe și prinoase n'ai voit, n'ai voit arderi de tot și jertfe pentru păcat, dar mi ai deschis urechile.

10. Atunci am zis: «Iată vin!» Căci despre mine e scris pe foaia cărții: Voiesc să fac voia ta, Dumnezeule! Legea ta e în inima mea.

11. Vestit-am dreptatea

ta în adunare mare, buzele mele nu le-am oprit și tu, Doamne, știi acoasta.

12. Dreptatea ta n'am ascuns-o în inima mea, ci am vestit adevărul tău și mântuirea ta.

13. N'am doalt de mulțime adevărul tău și mila ta.

14. Să nu depărtezi, Doamne, mila ta dela mine, bunătatea și adevărul tău să mă păzească pururea,

15. Că necazuri multe m'au impresurat și m'au ajuns fără-de-legile mele, încât nici de văzut nu mai pot vedea.

16. Păcatele mele sunt mai multa decât perii capului și țâria inimii mele m'a părăsit.

17. Binevoiește, Doamne, de mă izbăvește! Doamne, vino de grabă în ajutorul meu!

18. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută să ia sufletul meu!

19. Cei ce-mi volesc răul, înfrânți și de ocară să fie.

20. Imbrace-se îndată cu rușinea cel ce zice împotriva mea: «Lasă! Lasă!»

21. Iar cei ce te cântă pe tine, Doamne, să se bucure și să se veselească! Și cei ce iubesc mântuirea ta pururoa să zică: Slavă lui Dumnezeu!

22. Sărac și necăjit sunt

eu, Dumnezeule, ai grijă de mire!

23. Tu ești ajutorul și mântuitorul meu, nu zăbovi, Doamne Dumnezeul meu.

PSALMUL 40.

Al lui David.

40 1. Ferice de cel ce poartă grijă de cei săraci, că la vreme de necaz îl va izbăvi Domnul.

2. Păzi-l-va Domnul și va cruța viața lui. Fericit va fi pe pământ și nu-l va lăsa Domnul pe mâna vrăjmașilor lui.

3. Domnul îi va da ajutor pe patul lui de durere, și în bonia lui va prindea tot așternutul lui.

4. Zis-am: «Doamne, ai milă de mine și vindecă sufletul meu, că am groșit înaintea ta.

5. Vrăjmașii mei mă grăiesc de rău și zic: «Când o să moară oare și când o să piară numele lui?»

6. De vino vreunul să mă vadă, grăiește fățarnicii, a-jună în inima lui minciuni și când iese, răstălmăcește.

7. Cei ce mă urăsc sup-tesc împotriva mea și uncl-tesc împotriva mea planuri rele, zicând:

8. «Văut rău să vină asupra lui, să cadă și să nu se năi scoale!»

9. Până și omul meu cel mai de pace, în care mi'

hizuiam, care mânca pâinea moa, a ridicat călcâiul asupra mea,

10. Însă tu, Doamne, mi-luește-mă și mă scoală și le voi răsplăti cum li se cuvine.

11. Din aceea voi cunoaște că mă iubești, de nu va izbuti vrăjmașul meu asupra mea,

12. De mă vei păzi în toată întregimea și de mă vei întări pe veci înaintea ta.

13. Binecuvântat fie Dumnezeu lui Israel din veac și până în veac! Amin. Amin.

PSALMUL 41.

Al fiilor lui Core.

41 1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu po tine, Dumnezeule!

2. Înselat este sufletul meu de Dumnezeu cel tare și viu. Când oare voi merge să mă arăt dumnezeieștii lui feci?

3. Lacrimile sunt hrana mea ziua și noaptea, când totți mă întreabă mereu: Unde este Dumnezeul tău?

4. Sufletul mi se istovește când mi aduc aminte, cum mergeam altădată, înconjurat de popor, la casa Dumnezeului meu,

5. În cântările și strigătele de bucurie ale multimilor ce prăznneau luminat.

6. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu tânjește când îmi aduc aminte de tine, Doamne, din pământul Iordanului și al Ermoului și din muntele Mișar.

8. Adânc pe adânc chisamă prin glasul cascadelor tale, toate talazurile și valurile tale au trecut peste mine.

9. Ziua îmi va arăta Domnul mila sa, și cântarea lui va fi și noaptea în gura mea și voi înălța rugăciune Dumnezeului victorilor mele.

10. Zice-voiu către Dumnezeu, sprijinitorul meu: «Pentru ce m'ai uitat, de umblu mahnit, sub ochările vrăjmașilor mei?»

11. Parcă mi se frâng oasole când mă ocărăsc vrăjmașii și când mi se zice moros: «Unde este Dumnezeuul tău?»

12. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42.

Al fiilor lui Core.

42 1. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de noamul necredincios! De omul viclean și nedrept izbăvește-mă!

2. Că tu ești tăria mea, Dumnezeule! Pentru ce m'ai lăsat și pentru ce să umblu mahnit sub ocara vrăjmașului meu?

3. Trimite lumina și adevărul tău să mă povățuiască și să mă ducă la muntele tău cel sfânt și la locașul tău!

4. Ca să intru la jertfelnicul lui Dumnezeu, care este bucuria bucuriei mele. Cu alintă te voi lauda, Doamne, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești mahnit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduiește în Dumnezeu, că iară îl voi slăvi pe el, mântuitorul și Dumnezeul meu!

PSALMUL 43.

Al fiilor lui Core.

43 1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, căci părinții noștri ne au povestit

2. Lucrurile pe care le ai făcut tu, în zilele lor, în vremurile cele de demult:

3. Că mâna ta a pierdut neamuri și i-ai sădit pe ei, popoare ai bătut și le-ai izgonit,

4. Că ei n'au dobândit țara aceasta cu sabia lor și nici nu i-a mântuit brațul lor,

5. Ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, pentru că ai avut bunăvoință către ei.

6. Dumnezeule și împăratul meu, tu același ești, poruncește să se izbăvească Iacov,

7. Căci cu tine vom doborî pe vrăjmașii noștri și cu numele tău vom călca în picioare pe cei ce se scoală asupra noastră,

8. Pentru că nu nădăjduesc în arcu lui și nu sabia mea va mântui,

9. Ci tu ne izbăvești de vrăjmașii noștri și faci de ocară pe cei ce ne urăsc pe noi.

10. Noi cu Dumnezeu ne lăudăm pururea și pururea vom slăvi numele tău,

11. Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai smerit și nu mai ieși cu ostirile noastre.

12. Lăsați-ne-ai să fim fugăriți de vrăjmașii noștri și jefuiți de cei ce ne urăsc pe noi.

13. Datu-ne ai să le fim mâncare, ca niște or, și

ne-ai împrăștiat printre popoare.

14. Ai vândut pe popor tău fără câștig și n-ai mărît prețul lui.

15. Făcutu-ne-ai să fim de ocară vecinilor noștri, de răs și de batjocură la cei dinprejurul nostru.

16. De pomină ne-ai făcut printre popoare și neamurile dau din cap când ne văd.

17. În toate zilele întâlnesc numai ocară din gura batjocoritorului și clevețitorului.

18. Și rușina acopere obrazul meu la vederea vrăjmașului și a prigonitorului.

19. Toate acestea au venit asupra noastră și noi tot nu te-am uitat, nici n'am călcat legea ta.

20. Inima noastră nu s'a întors înapoi și pașii noștri nu s'au abatut de la calea ta.

21. Când ne-ai zdrobit în țara șacalilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

22. De-am fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile la dumnezeu străin.

23. Oare n'ar fi văzut aceasta Dumnezeu cel ce cunoaște tainele inimii?

24. Dar pentru tine suferim jughione în toate zilele și suntem socotiți ca niște oi de tăiat.

25. Scoală, Doamne! Pentru ce dormi? Scoală și

nu ne lepăda pentru totdeauna!

26. Pentru ce îți ascunzi fața ta? Și pentru ce niți necazurile și împularea noastră?

27. Căci sufletul ne este aruncat în plumb și trupul nostru e ura cu pământul.

28. Scoală, Doamne, și vino în ajutorul nostru! Izbăvește-ne pentru numele tău!

PSALMUL 44.

Al fiilor lui Cori.

44 1. Inima mea va să scoată cuvânt bun, că lucrarea mea e pentru împăratul.

2. Flo dar limba mea pară de scriitor ce scrie cu scusință, și cu dulceață voi zice către împăratul:

3. «Impodobit ești cu frumusețe mai mult decât fiul oamenilor și har se varsă de pe buzele tale. De aceea te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie.

4. Începe peste coapsa ta, Puternice, subia ta, acesca-i slava ta și frumusețea ta.

5. Înaintează și sporește în măreția ta pentru ale văr și blândete și dreptate și la lucrări minunate te va povătuși dreapta ta.

6. Săgețile tale sunt ascuțite, puternice, cădea vor popoarele sub tine și ve' străpunge în inimă pe vrăjmașii împăratului.

7. Șeaunul tău, Dumnezeu, este veșnic și scopul împărăției tale e sceptrul dreptății.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără-de-legea, pentru aceasta Dumnezeuul tău, Dumnezeuule, a turnat peste tine din untdelemnul bucuriei mai mult decât peste părtașii tăi.

9. Mirul, aloe și casia îmbălsămează toate hainele tale.

10. În palatele tale de fildeș răsună sunete de muzică veselă.

11. Fiicele regilor sunt între prietenele tale și împărăteasa stă la dreapta ta îmbrăcată și împodobită cu aur de ofir.

12. Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

13. Că a poftit împăratul frumusețea ta, el e Domnul tău, închină-te înaintea lui!

14. Fata Tirului îți va aduce daruri și bogății poporului se vor pleca înaintea ta.

15. Toată slava fiicei împăratului este înăuntrul palatului, voșmântul său este țesut cu aur.

16. În haină pestriță se va duce la împăratul, aduce-se-vor în urma ei fecioarele, cele deapronce ale ei.

17. Aduce-se-vor cu veselie și bucurie și vor în-

tra în palatul împăratului.

18. Copii tăi vor lua locul părinților tăi, pune-i-vei domni peste tot pământul.

19. Preamări-voiu numele tău din neam în neam și popoarele te vor lauda în veacul veacului.

PSALMUL 45.

Al fiilor lui Cori.

45 1. Dumnezeu este scăparea și puterea noastră și ajutor grabnic la vreme de necaz.

2. De aceea nu ne vom teme, măcar de s'ar răsturna pământul și munții s'ar muta în sânul mării.

3. Măcar de-ar mugi și ar spumea apele și munții s'ar rostogoli sub puterea valurilor!

4. Cursuri de apă veselesc cetatea lui Dumnezeu, locuința cea sfântă a Celui Preaînalt.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și de aceea este neclătită, veni-i-va Dumnezeu în ajutor diademi-neuță.

6. Tremură neamurile și împărățiile se cutremură, că a răsunat glasul lui, pământul s'a înfiorat.

7. Dumnezeuul ostizilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeuul lui Iacov.

8. Veniți de vedeți lucrurile Domnului, pustirile ce-a făcut el pe pământ.

9. El a curmat războaiele până la marginile pământului, sfărâmat-a armii, rupt-a lancea și carele de războiu le-a ars cu foc, zicând:

10. «Opriti-vă și aflați, că eu sunt Dumnezeu, pe care-l înalță popoarele și tot pământul».

11. Dumnezeuul oștirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeuul lui Iacov.

PSALMUL 46.

Al fiilor lui Core.

46 1. Toate popoarele, batoteți din palme! Înălțați la Dumnezeu strigăte de bucurie!

2. Că înfricoșat este Domnul cel preatrat și împărat mare peste tot pământul.

3. Supușii ne-a popoare și leamuri a pus sub picioarele noastre.

4. El ne-a ales nouă moștenire, podoba lui Iacov, pe care l-a iubit.

5. Săuș-a Domnul întru strigare, Domnul s'a supt în suneto de trâmbițe.

6. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați împăratului nostru, cântați!

7. Că Dumnezeu este împăratul a tot pământul, cântați-i toți cu pricepere!

8. Dumnezeu împărățește peste popoare, săuș-a Dumnezeu pe sfânt tronul său.

9. Boieri popoarelor s'au adunat împreună la poporul Dumnezeuului lui Avraam, că și lui Dumnezeu sunt puterile pământului și el domnește peste Jânsii.

PSALMUL 47.

Al fiilor lui Core.

47 1. Mare este Domnul și mult lăudat, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele lui cel sfânt!

2. Muntele Sionului e înălțimea minunată, podoba și bucuria a tot pământul.

3. Căci pe coasta lui din miazănoapte este cetatea Împăratului celui mare.

4. Și în palatele ei Dumnezeu e cunoscut ca mare apărător,

5. Că iată s'au adunat împărații, adunatu-s'au cu toții împreună,

6. Când li văzură însă se îngroziră și cuprinsă de frică o luară la fugă.

7. Acolo l-a cuprins pe ei frică și dureri ca ale femeii ce naște.

8. Și au pierit ca luapi de vântul cel mare, care afărâcă corăbiile Tarsului.

9. Ce auzisem vorbindu-se am și văzut, în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru.

10. Dumnezeu s'o întărească în veacul veacului!

11. Dumnezeu, la mila ta ne gădăim, în mijlocul bisericii tale.

11. Precum numele tău, Dumnezeu, așa și lauda ta, răsună până la marginile pământului, că dreptăta e plină de dreptate.

12. Să se bucure muntele Sionului și fiicele lui Iuda să se veselască de judecățile tale, Doamne!

13. Străbateți Sionul și înconjurați zidurile lui, numărați toate turnurile lui, cercotați-i întăriturile lui și priviți mulțimea palate-lor lui.

14. Că să povestiți neamului ce vine, că Dumnezeu acesta este Dumnezeuul nostru în veac și în veacul veacului și el ne va povățui până la moarte.

PSALMUL 48.

Al fiilor lui Core.

48 1. Ascultați acestea, toate popoarele! Luati aminte toți cei ce trăiți în lume!

2. Cei de rând și fruntașii, cei bogăți și săracii, luați aminte!

3. Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

4. Plăca voui urechea mea la pildă și prin cântare voui arăta gândul meu:

5. Pentru ce să mă tem în zile de neaz, când mă împresoară răutatea vrăjmașilor mei?

6. Aceștia se bizuiesc pe puterea lor și cu mulțimea

bogăției lor se fălesc,

7. Nimeni însă nu poate să se răscumpere dela moarte, nici să plătească lui Dumnezeu prețul de răscumpărare,

8. Că răscumpărarea sufletului e prea scumpă și niciodată nu se va putea face,

9. Că să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată mormântul.

10. Fiecare vede că înțeleptii mor, cum mor cei neînțelepți și nebunii și lasă altora bogăția lor.

11. Oamenii socot că locuințele lor sunt veșnice și casele lor vor dăinui din neam în neam.

12. Ba încă și țarinilor lor le dau numele lor,

13. Dar omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă dobitoacelor pieritoare.

14. Așa e calea lor! Așa e nebulia lor! Și așa e soarta celor ce urmează cu vintele lor!

15. Că niște oi se vor închide în iad și moartea va fi păstorul lor.

16. A doua zi dreptii vor călca peste Jânsii, că a pierit puterea lor și locuința lor va fi iadul,

17. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din stăpânirea iadului și mă va lua sub ocrotirea sa.

18. Nu te teme dar când se îmbogățeste omul și

când se înmulțește slava casei lui.

19. Căci când va muri nu va lua nimic și belșugul lui nu se va duce cu dănsul.

20. Măcar că viața-i este plină de desfătări și e lădat în forțele sa,

21. Tot se va duce după părintii lui, care în veac nu vor vedea lumină.

22. Omul, în cinste fiind și nepricepând, se ascămă-nă dobitoacelor pieritoare.

PSALMUL 49.

Al lui Asaf.

49 1. Dumnezeu dumnezeilor va grăi, Dumnezeu va chema tot pământul, dela răsăritul soarelui până la apusul lui.

2. Din Sion, frumusețea cea minunată, se va arăta Dumnezeu, de acolo va veni Dumnezeul nostru, dar nu tăcând.

3. Înaintea lui va fi foc mistuitor și împrejurul lui vifor pustiitor.

4. Chema va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul său.

5. Adunați-mi, va zice, toate slugile mele cele curvoase, care au făcut legătură cu mine prin jertfă!

6. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că judecătorul acesta este Dumnezeu.

7. Ascultă, poporul meu, va zice, că am să ți gră-

iesc! Ia aminte, Israel, că am să mărturisesc împotriva ta!

8. Dumnezeu sunt eu și sunt Dumnezeu tău! Nu pentru jertfa ta te voi înmustra, arderile de tot ale tale sunt pururea înaintea mea,

9. Dar nu voi primi tauri dela casa ta, nici țapi din stănoile tale.

10. Căci ale mele sunt toate fiarele pădurilor, precum și dobitoacele din mlaști de munți.

11. Toate pasările cerului le cunosc și ale mele sunt toate cele ce mișună prin câmpii.

12. De aș flămânzi, nu ți-aș spune ție, căci lumea și toate cele din ea sunt ale mele.

13. Mâncă-voiu eu oare carne de tauri, sau voiu bea sânge de țapi?

14. Adu lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește-ți făgăduințele date Celui Preaînalt!

15. Chiamă-mă la vreme de necaz și te voi izbăvi și mă vei preamări.

16. Iar celui rău îl zice Dumnezeu: «La ce propovăduiești poruncile mele și pentru ce porți legea mea în gura ta?

17. Că doar tu urăști învătura mea și cuvintele mele le nesocotești.

18. De vezi hoțul, te unești cu dănsul și umbli îm-

preună cu cei desfrânați.

19. Buzele ți le deschizi ca să clevești și limba ta împletește viclesuguri.

20. Sezi și vorbești împotriva fratelui tău și clevești pe fiul mamei tale.

21. Toate acestea le-ai făcut și am tăcut. De aceea ai socotit că sunt ca tine. Nu, ci te voi înmustra și păcatele tale le voi pune înaintea ta.

22. Înțelepțiți-vă dar cei ce ați uitat pe Dumnezeu, ca să nu vă sfâșia, nevând cine să vă ajute.

23. Cel ce îmi aduce jertfă de laudă, acela mă cinstește.

24. Și celui ce ia seama la calca sa, acelaia îi voi arăta mântuirea mea.

PSALMUL 50.

Al lui David.

50 1. Miluște-mă, Dumnezeu, după marea mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fără-de-legea mea!

2. Spală-mă de tot de fără-de-legea mea și de păcatul meu mă curățește!

3. Că fără-de-legea mea eu o cunosc și păcatul meu e pururea înaintea mea.

4. Ție uzuiă ți-am greși, căci am făcut ceea ce o rău înaintea ta,

5. Așa că tu ești drept în hotărîrea ta, și în judecata ta eu totul curat.

6. Că iată întru fără-de-

legi m'am sămădit și în păcate m'a născut mama mea,

7. Dar tu, carele iubești adevărul, arată-mi tainele înțelepciunii tale!

8. Stropește-mă cu isop și mă voi curăți, spală-mă și mai alb decât zăpada voiu fi!

9. Dă-mi să aud cuvânt de bucurie și de veselie și se vor bucura oasele mele cele zdrobite!

10. Întoarce fața ta dela păcatele mele și toate fără-de-legile mele șterge-le!

11. Într-o curată zădărniciu mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește înăuntrul meu!

12. Nu mă lăpăda pe mine dela fața ta și Duhul tău cel sfânt nu-l lua dela mine!

13. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și cu duh stăpânitor mă întărește!

14. Învăța-voiu pe cei fără-de-lege căile tale și cei necredincioși se vor întoarce la tine.

15. Izbăvește-mă de vârsări de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, bucura-se-vă limba mea de dreptatea ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că, de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat! Tu însă nu vorești arderile de tot.

18. Că jertfă plăcută lui

Dumnezeu e duhul umilit. Inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va uita.

19. Fă bine, Doamne, după bunătatea ta, Sionului, și zidește iarăși zidurile Ierusalimului!

20. Atunci bine plăcută îți va fi jertfa dreptății, prinosul și arderea de tot, atunci vor pune pe altarul tău viței.

PSALMUL 51.

Al lui David.

51 1. Ce te fălești cu răutatea ta, puternice? Că mila lui Dumnezeu e pururea cu mine.

2. Limba ta urzește răutăți și este ca un briciu ascuțit, violcanului!

3. Tubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea și minciuna mai mult decât adevărul.

4. O, limbă violcană! jubit-ai toate cuvintele pierzătoare.

5. De aceea Dumnezeu te va stărpi pentru totdeauna. Apuca-te-va și te va smulge din sălașul tău și-ți va stărpi rădăcina din pământul celor vii.

6. Vedeau dreptii și se vor teme și, râzând, vor zice de cânsul:

7. «Iată omul care nu-și punea în Dumnezeu nădejdea, că nădăjdina în mulți mea bogăției sale și pe răutătatea lui se bizuia».

8. Iar eu sunt ca un

măslin verde în casa lui Dumnezeu și voi nădăjdii mereu în mila lui Dumnezeu.

9. Binecuvânta-l-voiu pururea pentru cele ce a făcut și voi nădăjdii în numele lui, că e bun pentru sfinții lui.

PSALMUL 52.

Al lui David.

52 1. Zis-a cel nobun în inima sa: Nu este Dumnezeu!

2. Stricatu-s'au oamenii și uriciuni au făcut, nu este printre ei cine să facă bine.

3. Dumnezeu privește din cer peste fiii oamenilor, ca să vadă ce este vreun înțelept, care să caute pe Dumnezeu.

4. Și iată toți s'au abătut, toți netrebnici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este nimeni.

5. Nu se vor înțelepti oare cei nelegiuți, cei ce mănâncă pe poporul meu ca miște pâine și nu chibruță pe Domnul?

6. Acolo se vor umplea de frică, unde nu este frică, pentru că Dumnezeu va risipi oasele celor ce se ridică asupra ta.

7. Și tu îți vei acoperi de rușine, că nu-ai lepădat pe ei, Dumnezeule.

8. Cine va veni din Sion în ajutor lui Israel? Domnul, când va întoarce pe

robii poporului său. Atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 53.

Al lui David.

53 1. Miluește-mă, Dumnezeule, cu numele tău și cu puterea ta fă-mi dreptate!

2. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la cuvintele gurii mele!

3. Că străinii s'au sculat asupra mea și cei tari caută sufletul meu și n'au pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Dar iată Dumnezeu vine în ajutorul sufletului meu.

5. întoarce răul asupra vrăjmașilor mei și după cuvântul tău pierd-o pe ei!

6. Jertfe din toată inima îți voi aduce și voi da slavă numelui tău, că este bun.

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit și ochiul meu fără teamă a privit spre vrăjmașii mei.

PSALMUL 54.

Al lui David.

54 1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea!

2. În avarie la mine și ascultă, că grijile m'au turburat.

3. Turburat m'am de

larma vrăjmașului și de apăsarea celui păcătos!

4. Că mă învinovătesc de nedreptate și pe nedrept mă urmăresc cu mânie.

5. Turburatu-s'a inima mea întru mine și groaza morții a căzut asupra mea și m'au cuprins toate spaimile.

6. Frică și cutremur au venit asupra mea.

7. Zis-am: «Cine-mi va da aripi ca porumbelului, ca să șor undeva să mă odihnesc?»

8. Căci aș fugi departe și m'as sălășui în pustie.

9. Grăbi-m'as cât de iute și aș scăpa de vifor și de furtună.

10. Răsipește-i, Doamne, și împarte limbile lor, ca nu să vede în cetate decât silnicie și desbinare.

11. Acesta ziua și noaptea ocolește zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate.

12. Ticăloșiile stau în mijlocul ei și de pe ulițele ei nu lipsesc înșelătoria și minciuna.

13. Nu vrăjmașul mă jighește, căci aș răbda, nici cel ce mă urăște mă amenință, căci m'as ascunde de el.

14. Ci tu, cel socotit deopotrivă cu mine, prietenul meu și sfetnicul meu,

15. Cu care trăiam în cea mai strânsă legătură și cu care împreună înblăm în casa lui Dumnezeu!

16. Să vină dar moartea peste ei și să se coboare la iad de vii, că vicleșug e în locașurile lor și în ei.

17. Iar eu voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va auzi.

18. Scara și dimineata și la amiază mă voi ruga și voi striga și el va auzi glasul meu.

19. Și va izbăvi sufletul meu de cei ce se scoală asupra mea, că mulți sunt a-cestia.

20. Auzi-va Dumnezeu, cel ce este mai înainte de veci și-i va smeri pe ei, că nu le oște cu putință să se schimbe și de Dumnezeu nu se tem.

21. Că își ridică mâinile asupra prietenilor lor și își calcă legătura ce au făcut cu ei.

22. Cuvintele lor sunt mai dulci ca mierea, dar inima le este plină de răutate, buzele lor sunt mai moi ca uleiul, dar taie ca niște săbii ascuțite.

23. Lasă moarta ta în seama Domnului și el te va sprijini, în vremea nu va în-gădui sdruncinarea dreptu-lui.

24. Arunca-i-vei, Dumne-zeule, în prăpastia pieirii! Oameni dormici de sânge și vicleni nu-și vor trăi nici pe jumătate viața, iară eu, Doamne, voi nădăjdui în tine!

PSALMUL 55.

Al lui David.

55 1. Miluește-mă, Dum-nezeule, că omul vrea să mă înghită! Toată ziua tabără asupra mea și mă necăjește.

2. Vrajmașii mei necon-tenit se luptă cu mine și mulți se ridică asupra mea, Preainaltel!

3. În ziua când mă tem, la tine îmi este nădejdea.

4. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Nădăjdui-vou în Dumne-zeu și nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii!

5. Toată ziua răstălmă-cesc cuvintele mele și nu-mai cum să-mi facă rău se gândesc.

6. Se adună împreună și spionează, pândesc mereu pașii mei, ca să vâneze su-fletul meu.

7. Se poate oare să scape ei de plata nedreptății lor? Doborâ, Doamne, în mâ-nia ta, gloatele acestea!

8. Pribegile mele sunt numărate de tine, Dumne-zeule! Pune lacrimile mele în vasul tău! Ori poate nu sunt ale scrise în cartea ta?

9. Vrajmașii mei sunt biruți, în orice zi te chem, din aceasta cunosc că Dum-nezeu e cu mine.

10. Cu Dumnezeu mă voi lăuda și cu cuvântul lui. Cu

Dumnezeu mă voi lăuda și cu făgăduința lui.

11. Nădăjdui-vou în Dumnezeu și de nimic nu mă voi teme, căci ce pot să-mi facă mie oamenii!

12. Dator sunt, Dumne-zeule, să împlinesc făgă-duințele mele, jertfă de laudă îți voi aduce.

13. Că tu ai scăpat su-fletul meu de moarte, scă-pat ai ochii mei de lacrimi și picioarele mele de alunecare.

14. Ca să umblu înaintea Domnului, în lumina celor vii.

PSALMUL 56.

Al lui David.

56 1. Miluește-mă, Dum-nezeule, miluește-mă, că în tine nădăjduiește su-fletul meu!

2. Și în umbra aripilor tale mă voi adăposti, până ce va trece dela mine năpasta.

3. Striga-vou către Dum-nezeul cel preainalt, către Dumnezeu cel ce mi-a fă-cut bine voi striga.

4. Și el va trimite din cer și mă va mântui și va acoperi cu rușine pe cei ce caută să mă înghită.

5. Trimite-va Dumnezeu mila sa și adevărul său și-mi va izbăvi sufletul din mi-jlocul miilor de lei.

6. Că zac în mijlocul co-lor ce varsă foc, în mijlo-cul fiilor omenești, ai că-

ror dinți sunt săgeți și lănci și limba cărora e sabie ascuțită.

7. Înaltă te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie sla-va ta.

8. Aceia au întins cursă piciorilor mele și sufletul mi l-au împilat.

9. Grosapă au săpat în-tea mea, dar au căzut ei în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este in-i-ma mea, cânta voi și voi lăuda mărirea ta.

11. Deșteaptă-te, slava mea, deșteaptă-te, alăută și psaltire și voi deștepta zorile.

12. Slăvi-te-vou printre popoare, Dumnezeule, și printre neamuri te voi cânta.

13. Că droptatea ta s'a înălțat până la nori și mila ta până la ceruri a ajuns.

14. Înaltă-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie sla-va ta!

PSALMUL 57.

Al lui David.

57 1. Oare drept jude-cați voi, judecatori-lor? Iiși oamenii, drept judecați voi oare?

2. Nedreptatea din țară se făurește în inimile voa-stre și rănilile voastre îm-pletesc strâmbătatea.

3. Necredincioșii dela ne

șterea sunt abătută, chiar din pântecul mamei lor ră-tăcesc cei ce spun minci-nă.

4. Veninul lor e ca veni-nul de șarpe, ca de aspidă surdă, ce și astupă urechile.

5. Ca să nu audă glasul de-cântătorului, glasul ce-lui iacult în descăntece.

6. Dumnezeu, sărobește-le dinții în gură! Smulge, Doamne, fălcile puilor de lei!

7. Să se scurgă ca apa și ca ea să piară!

8. Când vor întinde ar-cul, să se rupă. Să piară ca melcul ce se topește în mers și ca stărpitura să nu vadă șoarele!

9. Ca spini ei să se mistue cum îi atinge focul — varzi sau uscați — să-i spulbere vântul!

10. Atunci dreptul se va bucura văzând izbânda și își va muia tălpile în sân-gele păcătoșilor.

11. Zice-se-va atunci: «Cu adevărat este plată pentru drept! Cu adevărat este un Dumnezeu, care ju-decă pământul».

PSALMUL 58.

Al lui David.

58 1. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Dum-nezeule, și de cei ce se ri-dică împotriva mea apă-ră-mă.

2. Izbăvește-mă de făcă-torii de rele și de oamenii

doritori de sânge mă sca-pă!

3. Că iată pândesc sufle-tul meu și cei puternici se ridică asupra mea.

4. Fără să le fi păcătuit, Doamne, și fără să le fi greșit cu ceva, fără să le fiu vinovat, se strâng și se înarmează împotriva mea.

5. Doamne, Dumnezeul Puterilor, Dumnezeul lui Izrail, scoală, de-mi vino în ajutor și vezi.

6. Scoală, de cercetează toate neamurile și nu cru-ța pe niciunul din acești nelegiuți!

7. Ei vin în fiecare seară, urlă ca niște câini, dând mercu târcoale ce-tății!

8. Din gurile lor tăgănesc numai hule, buzele lor sunt săbii ascuțite, și zic me-reu: «Cine are?»

9. Dar tu, Doamne, îți răzi de ei și disprețuești toate gloatele acestea.

10. Tăci vor fi ei, dar eu nădăjduesc în tine, că tu, Dumnezeule, ești apă-rătorul meu.

11. Întâmpina-mă va Dumnezeuul meu, cel ce mă miluește, și mi va da să privesc fără teamă la vrăj-mașii mei.

12. Dar nu-i pierde cu totul, ca să nu te ulte po-porul meu, el risipește-i cu puterea ta și-i doboară, Dumnezeule, apărătorul meu!

13. Tot cuvântul gurii lor e neleguire. Să fie dară vânați de mândria lor, că grăiesc numai blestem și minciună.

14. Risipește-i cu mânia ta! Pierde-i, să nu mai fie, ca să se știe până la mar-ginile pământului, că Dum-nezeu domnește peste Ia-cov.

15. Lasă să vină în fie-care seară, să urle ca niște câini flămânzi și să dea mereu târcoale cetății!

16. Umble să găsească pradă pentru gura lor, în-vârtească-se toată noaptea flămânzi!

17. Eu însă voi lauda puterea ta și disdedimi-nează volu preamări îndu-rarea ta.

18. Că ai fost apărătorul meu și scăparea mea la vre-me de neaz.

19. Tăria mea, pe tine te voi lauda, că tu ești, Dum-nezeule, cel ce mă sprijî-nești, tu ești, Dumnezeule, cel ce mă miluești!

PSALMUL 59.

Al lui David.

59 1. Lepădatu-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai risipit, mântiatu-te-ai pe noi, dar întoarce-te.

2. Clătit-ai pământul și l-ai aguduit, dar vindecă adîncările lui, că se cla-tină!

3. Tu ai dat poporului tău să gaste asprimea și ne ai adăpat cu vinul ne-buniei.

4. Dăruiește semn celor ce se tem de tine, ca să-l înalțe în apărarea adevă-rului.

5. Pentru ca să se mân-tuiască cei iubiți ai tăi. Auzi-mă, Dumnezeule, și mă mântuește cu dreapta ta!

6. Zis-a Dumnezeu în lo-cașul cel sfânt al său: «Bi-rui-voiu și voi împărți Si-chomul și valea Suhot o voiu măsura».

7. Al meu este Galaad și Manase o al meu, E-fraim este coiful meu și sceptrul meu Iuda.

8. Moab este vasul meu de spălat, spre Idumeia voi arunca încălțăminte-a mea.

9. Strigă-mi «Ura!» țară a Filistinelor!

10. Cine mă va duce la cetatea cea tare? Sau cine mă va povățui până la Idu-meia?

11. Au nu tu, Dumne-zeule, cel ce ne-ai lepădat? Și nu ești tu oare cu oști-rile noastre?

12. Dă-ne, Doamne,aju-tor la vreme de neaz, că ajutorul omenească amă-gitor!

13. Cu Dumnezeu vom avea izbândă, că el va do-bori pe vrăjmașii noștri!

PSALMUL 60.

Al lui David.

60 1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea! Ia aminte la rugăciunea mea!

2. În necazul inimii mele, dela marginea pământului, am strigat către tine, urcă-mă pe stânca, pe care nu mă pot suri!

3. Că tu ești limanul meu și turn tare împotriva vrăjmașului meu.

4. Fă să locuiesc pururea în locașul tău și să mă adăpostesc în umbra aripilor tale!

5. Că tu, Dumnezeule, ai auzit făgăduințele mele și mi-ai dăruit moștenirea celor ce se tem de tine.

6. Adaugă regelui zile peste zile și prelungește anii lui din neam în neam!

7. Ca să locuiască el mereu înaintea feței lui Dumnezeu, mila și adevărul tău să-l păzască!

8. Atunci voi lauda mereu numele tău și zi cu zi voi împlini făgăduințele mele.

PSALMUL 61.

Al lui David.

61 1. Numai în Dumnezeu e liniștit sufletul meu, că dela el vine mântuirea mea.

2. Numai el e cetatea și scăparea mea, el este sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

3. Până când veți tăbări pe un om, ca să-l doborâți cu toții la pământ,

4. Ca pe un zid povărnit, ca pe un gard putregăit?

5. Sfătuitu-s'au să-l doboare dela înălțime și au alergat la minciună, cu buzele binecuvintează și cu inima blestomă.

6. Suflete al meu, caută-ți pacea în Dumnezeu, căci numai în el mă ajdănesc eu! El este cetatea mea și mântuirea mea. El e sprijinitorul meu și nu mă voiu clăti.

7. Dumnezeu e mântuirea și slava mea, Dumnezeu este ajutorul meu. Nădejdea mea e în Dumnezeu.

8. Nădăjduiți, fii ai poporului meu, mereu în Dumnezeu, deschileți inimile înaintea lui și ziceți: «Dumnezeu este scăparea noastră!»

9. Deșertăciune sunt fiii oamenilor! Minciноși sunt fiii oamenilor! În cumpănă de-i pui pe toți, sunt mai ușori ca nimicul!

10. Nu vă nădăjduiți în prăzi și pe răpiri nu vă bizuiți! De curge bogăția pârâu, nu vă lipiți inima de ea!

11. Odată a grăit Dumnezeu și atât două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu și bună-tatea o a ta, Doamne, că tu dai fiecăruia după faptele sale.

PSALMUL 62.

Al lui David.

62 1. Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu, la tine alerg dinadimineață.

2. De tine însotează sufletul meu și trușul meu după tine tânjește, ca un pământ pustiu, sec și fără apă.

3. Ca să văd puterea ta și slava ta, cum te-am văzut în locașul tău cel sfânt.

4. Că mai bună e mila ta decât vicața, buzele mele te vor lauda.

5. Așa te voi binecuvânta toată vicața mea, și în numele tău voi ridica mâinile mele.

6. Că din acu și din grăsimă se va sătura sufletul meu și cu glas de bucurie te va lauda gura mea.

7. Și în așternutul meu mi-aduc aminte de tine și la tine eugest până dimineața.

8. Că tu ești ajutorul meu și în umbra aripilor tale mă voi bucura.

9. Lipitu-s'a sufletul meu de tine și dreapta ta mă sprijinește.

10. Iară ei în zadar caută sufletul meu coborî se vor în cele mai de jos ale pământului.

11. Secera-se-vor de puterea săbiilor și pradă vulpilor vor fi.

12. Iară regele se va vesele de Dumnezeu și tot

cel ce se jură pe el se va bucura, că se va astupa gura celor ce grăiesc nedreptate.

PSALMUL 63.

Al lui David.

63 1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog ție și apără vicața mea de vrăjmașii de care mă tem.

2. Adăpostește-mă de mulțimile celor vicleni și de turma răzvrătită a făcătorilor de rele.

3. Care și-au ascuțit limbile ca niște săbii și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase.

4. Ca să lovească pe a-nacuna în cei nevinovați. Iară de veste și fără teamă trag asupra lui.

5. Irtăritu-s'au în gândurile lor cele rele.

6. Pus-au la cale fără-de lege și iscodiri peste iscodiri au făcut.

7. Ca să pătrundă înăuntrul omului și în ascunzișurile inimii lui.

8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu săgeata, și fără de veste îi va răni.

9. Că ei singuri se vor răni cu limbile lor și toți cei ce vor vedea, se vor de părta de ei.

10. Teme-se-vor toți oamenii și vor vesti lucrurile în Dumnezeu, pricepând că el a făcut aceasta.

11. Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdi în Domnul. Lăuda-se vor toți cei droști la inimă.

PSALMUL 64.

Al lui David.

64 1. Ție se cuvino lauda, Dumnezeule, în Sion și în Ierusalim și se vor împlini juruințele.

2. La tine va alerga tot trupul, că tu ascuți rugăciunea.

3. Faptele nelegiuite ne doboară, dar tu ne vei curăți de nelegiuirile noastre.

4. Ferice de cel ce l-ai ales și l-ai primit să locuiască în curțile tale.

5. Sătura-ne vom de bunătațilo casel tale și de sfințenia bisericii tale.

6. Infricoșatele judecator, cel ce ești încina cu putere și cu tăria ai așezat munții,

7. Cel ce liniștești mugotul mărilor și potolești furia valurilor și răzvrătirile popoarelor,

8. Auzi-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe!

9. Teme-se vor de semnoale tale cei ce locuiesc la marginile lumii, deștepta i vei dimineața și seara, ca să te slăvească pe tine.

10. Când cercetezi tu pământul, potolești setea lui

și verși peste el belșug de bogăție.

11. Adâncurile tale, Doamne, sunt pline de apă, cu care faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților.

12. Pentru aceasta însă pregătești ogorul și notezești bulgării lui, apoi îi moi cu picăturile de ploaie și binecuvintezi roadele lui.

13. Așa încununezi anul cu bunătațile tale, câmpiile izvorăsc belșug și pe urmele tale curge grășime,

14. Dealurile se încing cu bucurie, pășunile se îmbracă cu turme de oi și văile se acoper cu holde de grâu. Toate se bucură și cântă.

PSALMUL 65.

Al lui David.

65 1. Strigați către Dumnezeu, toți locuitorii pământului. Cântați slava numelui său! Aduceți-i slavă și lauda!

2. Ziceți lui Dumnezeu: «Cât de infricoșate sunt lucrurile tale! Pentru puterea ta cea multă și se supun și vrăjmașii tăi»

3. Tot pământul să se închine și să-ți cânte ție! Să cânte numele tău, Preaînalte!»

4. Veniți și vedeți lucrurile Domnului și judecățile

lui cele infricoșate asupra fiilor oamenilor!

5. Că el a prefăcut marea în uscat și râul l-am trecut cu piciorul, veselitu-ne-am acolo de dânsul.

6. Că el prin puterea sa domnește în veac și ochii lui privesc peste popoare, să nu se înalte răzvrătitorii!

7. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru și faceți să răsună văzduhul de laudele lui!

8. Că el ne-a păstrat viu sufletul și n'a lăsat să șovăiască picioarele noastre.

9. Cercatu-ne ai, Dumnezeule, și ne-ai lămurit, cum se lămurește argintul prin foc.

10. Prinsu-ne ai po noi în laț și surcină grea ai pus pe umerii noștri.

11. Pus-ai oameni pe capul nostru și am trecut prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

12. Intra-vou dară în casa ta cu ardori de tot și-mi vou împlini juruințele mele,

13. Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea în necazul meu.

14. Aduce-ți vou ardori de tot grase, grășime de berbeci vou arde pe jertfelnic și-ți vou înjunghia lor și țapi.

15. Veniți și ascultați toți cei ce vă temți de Domnul, că vou să vă

spun ce-a făcut el pentru sufletul meu!

16. Cu gura mea am strigat către dânsul și l-am înălțat cu limba mea.

17. De-aș fi avut nedroptate în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul,

18. Dar iată Dumnezeu m'a ascultat și a luat aminte la cererea mea.

19. Binecuvântat fie Dumnezeu cel ce n'a lepădat ruga mea, nici n'a depărtat mila lui dela mine.

PSALMUL 66.

Al lui David.

66 1. Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează! Fă să strălucească fața ta peste noi și ne miluește!

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea ta și între toate popoarele ajutorul tău.

3. Preamărească-te popoarele, Dumnezeule, preamărească-te popoarele toate și neamurile să se veselească și să se bucure!

4. Pentru că tu judeci popoarele cu dreptate și le povățuiești pe pământ.

5. Proslăvească-te popoarele, Dumnezeule, proslăvească-te popoarele toate, că pământul și-a dat runda sa!

6. Binecuvîntoază ne pe noi, Dumnezeule, Dumne-

zeul nostru! Dumnezeu să ne binecuvinteze și să se teamă de el toate marginile pământului!

PSALMUL 67.

Al lui David.

67 1. Să se scoale Dumnezeu, să se risipească vrăjmașii lui și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pe dănsul.

2. Cum se stinge fumul, așa să se stingă, cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu.

3. Iar dreptii să se bucore și să se veselască, să salte de bucurie înaintea lui Dumnezeu.

4. Cântați Dumnezeului nostru! Cântați numelui lui! Preamăriți pe cel ce străbate cerurile! Domnul este numele lui.

5. Bucurați-vă înaintea lui, înaintea Dumnezeului ce locuiește în locașul său cel sfânt!

6. Că el e tatăl orfanilor și spăritorul văduvelor!

7. Domnul dă casă celor părăsiți. El scoate pe cei din cătușă la fericire, iar pe cei neascultători îi lasă în pustia arzător.

8. Dumnezeu, când ai ieșit tu în fruntea poporului tău, când ai trecut tu în pustie,

9. Pământul s'a cutre-

murat și cerurile s'au tot pit de fața ta, Dumnezeu, și Sinaiul acesta s'a cutremurat la vederea lui Dumnezeu, la vederea Dumnezeului lui Israel.

10. Plouă din belșug ai vărsat, Dumnezeule, peste moștenirea ta și moștenirea ta cea istovită ai întărit-o.

11. Poporul tău locuiește într'însa, în pământul pe care, după bunătatea ta, l-ai pregătit săracului, Dumnezeule.

12. Când Domnul spune un cuvânt, vestitorii cei buni sunt mulțime nenumărată.

13. Împărații cu oștirile lor fug și pier, iar cea care ședea acasă împarte prăzi.

14. Când v'ăți așezat în hotarele voastre, ați ajuns ca o porumbiță cu aripi de argint, ca o porumbiță cu penele de aur curat.

15. Când Cel Preafălat a împrăștiat pe regi din țara aceasta, ajuns-a ea albă ca zăpada de pe Selmon.

16. Muntele Vasanului este muntele lui Dumnezeu! Muntele Vasanului este munte înalt!

17. Munte înalt, ce privești cu pismă la muntele, unde a binevoit Dumnezeu să locuiască și unde va locui Domnul în veac!

18. Carele lui Dumnezeu sunt întunecoase de întune-

cece, mii de mii, Domnul e în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul său cel sfânt.

19. Să-ți te-ai la înălțime, făcându-ți rob și daruri ai luat pentru oameni, așa ca și din protivnici să locuiască la Domnul Dumnezeu.

20. Binecuvântat fie Domnul în toate zilele, că oamenii de ne apasă, Dumnezeu ne mântuiește.

21. Dumnezeu nostru e Dumnezeu mântuitor și porțile morții sunt în stăpânirea Domnului atotputernicului.

22. Cu adevărat Dumnezeu zdrobește capul vrăjmașilor săi și creștetul cel puros al celor învechiți în zile rele.

23. Zis-a Domnul: «Din Vasan îi voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării,

24. Ca să cufunde piciorul tău în sângele lor și limba căinilor tăi să și ia partea din vrăjmașii tăi.

25. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și împăratului meu în locașul cel sfânt:

26. Înainte mergeau cei ce cântau din gură, în urmă veneau cei ce cântau din organe, iar la mijloc fecioarele din timpane ziceau:

27. «În adunări binecu-

vântați pe Dumnezeu! Binecuvântați pe Domnul, cel din neamul lui Israel!»

28. Acolo erau: Veniamin cel mai tânăr, domnul lor, domnii lui Iuda și ceața lor, boierii din seminția lui Zebulon și boierii din seminția lui Neftali și ziceau:

29. «Dumnezeule, arată-ți puterea ta! Desăvârșește, Dumnezeule, cele ce ai făcut pentru noi.

30. Pentru templul tău din Ierusalim, împărații îți vor aduce daruri.

31. Îngrozește fiara stufurilor, mulțimile popoarelor care se înfurie ca o turmă de tauri și de vite, împotriva celor lămurii ca argintul, risipește neamurile care voiesc războaie!»

32. Veni-vor soli din Egipt, și Etiopia își va întinde mâinile către Dumnezeu, zicând:

33. «Cântați Domnului, împărații ale pământului, dați laudă lui Dumnezeu,

34. Celui ce de voacuri se poartă peste cerurile cerurilor, că iată face să se audă glasul său, glas plin de putere.

35. Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfânt! Dumnezeu lui Israel dă putere și tărie poporului său. Binecuvântat fie Dumnezeu!»

PSALMUL 68.

Al lui David.

68 1. Mântuește-mă, Dumnezeuule, că apele amenință vicața mea.
 2. Afundatu-m'am în noroi adânc și nu am pe ce mă sprijini.
 3. Ajuns-am la adâncurile mării și năvala valurilor mă potopește.
 4. Ostenit-am strigând și gâtjeul mi-a amorțit, pînă-jenitu-mi-s'au ochii căutând spre Dumnezeul meu.
 5. Cei ce mă urăsc fără vină, sunt mai mulți ca perii capului meu.
 6. Vrajmașii, cei ce mă prigonesc pe nedrept, întăritu-s'au cu mult mai mult decît mine și trebuie să dau ceea ce n'am răpit.
 7. Dumnezeuule, tu cunoști răcăcirile mele și greșalele mele nu sunt ascunse de tine.
 8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce nădăjdiesc în tine, Doamne, Dumnezeul puterilor!
 9. Nici să nu fie umiliți din pricina mea cei ce te caută pe tine, Dumnezeul lui Israel!
 10. Că pentru tine sufăr ocară, și rușinea acoperă obrazul meu.
 11. Străin am ajuns pentru frații mei și neîncredut pentru fiii mamei mele.
 12. Că răvna pentru casa ta mă mistuie și ocările

vrajmașilor tăi au căzut asupra mea.
 13. Plâng și-mi umilesc sufletul meu cu post, dar și pentru aceasta mă defaimă.
 14. De mă intrac cu sac, în loc de haine, sunt pentru dănsii pricină de răs.
 15. De mine grăiesc cei ce se adună pe la porți și pe socoteala mea fac glumă cei ce beau vin.
 16. Iar eu la tine alorg cu rugăciunea mea, în consul îndurării tale, Doamne!
 17. Auzi-mă, Dumnezeuule, după mare mila ta, și cu adevărul tău mântuiește-mă!
 18. Scoate-mă din noroi, ca să nu mă mai afund! Izbăvește-mă de vrajmașii mei și de apele cele adânci.
 19. Ca să nu fiu lăsat de puterea valurilor și să nu mă înghită adâncul, nici să se închidă groapa peste mine.
 20. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila ta, cauta spre mine, după mulțimea îndurării tale!
 21. Să nu-ți întorci fața ta dela sluga ta! De grabă auzi-mă, că sunt în necaz!
 22. Aproprie-te de sufletul meu și izbăvește-mă de vrajmașii mei!
 23. Că tu cunoști smerenia mea, înfruntarea mea și rușinarea mea și toți

vrajmașii mei sunt înaintea ta.
 24. Ocară apasă inima mea și mă istovește, așteptat am mila, dar în zădar, mângăietori am căutat, dar n'am aflat.
 25. Fiere mi-au dat să mănânc și în setea mea m'au adăpat cu oțet.
 26. Masa lor să fie cursă înaintea lor și liniștea lor un laț.
 27. Intunece-se ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor să fie pururea garbovă!
 28. Varsă peste dănsii mânia ta și para urgiei tale să-i acopere!
 29. Casele lor să fie pustii și în sălașurile lor să nu fie locuitorii!
 30. Că pe care tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au sporit durerile celor răniți de tine.
 31. Adăuge-le lor păcat peste păcat și să nu aibă parte de dreptatea ta!
 32. Șteargă-se din cartea celor vii și printre cei drepi să nu fie scrișii!
 33. Iar pe mine, cel sărac și necăjit, să mă sprijinească ajutorul tău, Dumnezeuule!
 34. Și voi lauda numele Dumnezeului meu cu cântare, cu laude îl voi preamări.
 35. Și acestea mai plăcu te vor fi Domnului, decît

vișelul tânăr, căruia abia-l răsar coarne și unghii.
 36. Vedea-vor aceasta cei necăjiți și se vor bucura și inima celor ce caută pe Domnul se va înviora.
 37. Că aude Domnul cu bunăvoință pe cei necăjiți și nu trece cu vederea pe robii săi.
 38. Să-l laude dar cerurile și pământul, marea și toate cele ce se mișcă într'însel!
 39. Că Dumnezeu va mântui Sionul și va zidi iarăși cetățile Iudei. Și se vor așeza acolo aleșii lui și-l vor moșteni.
 40. Și neamul robilor lui Dumnezeu se va întări într'însul și se vor așeza într'însul cei ce iubesc numele lui.

PSALMUL 69.

Al lui David.

69 1. Grăbește-te, Dumnezeuule, de-mi ajută! Doamne, vino de grab în ajutorul meu!
 2. Umiliți și rușinați să fie cei ce caută sufletul meu!
 3. Cei ce se bucură de necazul meu să fie înfrânți și acoperiți de rușine!
 4. Și cei ce zic: Lasă, lasă! cu ocară să fie puși pe fugă,
 5. Iar toți cei ce te caută pe tine, Dumnezeuule,

să se bucure și să se veselească de tine!

6. Cei ce iubesc mântuirea ta să zică pururea: Slavă lui Dumnezeu!

7. Dar eu sunt necăjit și sărac, Dumnezeule, vino de grab în ajutorul meu! Nu zătovi, Doamne, că tu ești scutul și izbăvitorul meu.

PSALMUL 70.

Al lui David.

70 1. Doamno, tu ești nădejdea mea, să nu fiu rușinat în veac!

2. Apără-mă după dreptatea ta și mă izbăvește! Pleacă urechea ta spre mine și mă mântuește!

3. Fii pentru mine ceta-te tare, unde să mă adăpostesc pururea, că tu ești întărirea mea și scăparea mea!

4. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate!

5. Că tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeul meu, și în tine am nădejduit din tinerețele mele.

6. Pe tine m'am bizuit din pântecul mamei mele, dela sânul naicii mele tu ești ocrotitorul meu și cu tine mă laud pururea.

7. Ca o arătare am fost pentru mulți, dar tu

ești nădejdea mea cea tare.

8. Să se umple gura mea de lauda ta, ca să laud toată ziua slava și mărire a ta.

9. În vremea bătrânețelor mele să nu mă lepez, să nu mă părăsești când vor slăbi puterile mele!

10. Oă vrăjmașii mei grăiesc împotriva mea, și cei ce pândesc sufletul meu se aflătușc și zic:

11. «Părăsindu-l-a Dumnezeu, urmărești-l și-l prindeți, că n'are cine să-l izbăvească!»

12. Nu te depărta de mine, Dumnezeule meu! Dumnezeul meu, vino de grab în ajutorul meu!

13. Să se rușineze și să piară cei ce dușmănesc sufletul meu! Cei ce-mi voiesc răul să se îmbrace în ocară!

14. Iară cu pururea voiu nădăjdui în tine și-ți voiu aduce tot feiul de laude.

15. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua va spune facerile tale de bine, al căror număr nu-l mai țin minte.

16. Cânta-voiu să pătrund puterile tale, Doamne Dumnezeule, și-mi voiu aduce aminte de dreptatea ta.

17. Dumnezeule, din tinerețele mele tu m'ai povățuit și eu ți astăzi vestesc minunile tale.

18. Să nu mă părăsești nici la bătrânețele mele.

19. Ca să vestesc tăria ta neamului acestuia și puterea ta la toți cei ce au să vină.

20. Dreptatea ta, Dumnezeule, se înalță până la ceruri, că lucruri minunate ai făcut; cine este asemenea ție, Dumnezeule!

21. Multe necazuri ai trimis asupra mea, dar iarăși m'ai însuflețit și din fundul pământului m'ai scos.

22. Înalță-mă și mă mângâie și acum, scoate-mă din adâncurile pământului!

23. Și te voiu lăuda în psaltire pentru dreptatea ta, Dumnezeule meu. Cânta-voiu ție din alăută, sfântul lui Israel!

24. Cânta-voiu ție și se vor bucura buzele mele și sufletul meu cel mântuit de tine.

25. Ba încă și limba mea toată ziua va vesti dreptatea ta, că ai rușinat și ai umplut de ocară pe cei ce-mi voiesc răul.

PSALMUL 71.

Al lui David.

71 1. Dumnezeule, judecata ta dă-o regelui, și dreptatea ta fiului regelui.

2. Ca să judece drept pe poporul tău și pe săracii tăi la judecată,

3. Încât munții să aducă căminilor pace și dealurile dreptate,

4. Ca să judece pe săracii poporului și să mântuiască pe fiii celor nevoiași, iar pe apăsător să-l smerească.

5. Și se vor teme de tine oamenii din neam în neam, cât va fi soarele și va lumina luna,

6. Ca să se coboare dreptatea ca ploaia pe câmpul cosit și ca picătura ce face să rodească pământul,

7. Ca să înflorească dreptatea în zilele lui și să fie belșug de pace cât va sta luna pe cer,

8. Ca să domnească el dela o mare până la alta, și dela râu până la marginile pământului,

9. Ca să-și plose locuitorii pustiei genunchii înaintea lui și vrăjmașii lui să lingă țărâna,

10. Ca să-l plătească bir regii Tarsului și al ostroavelor, și regii Arabiei și ai Sabei să-i aducă daruri,

11. Ca să se închine înaintea lui toți regii și toate popoarele să-i slujască lui,

12. Pentru că va izbăvi pe cel sărac de cel puternic și pe cel lipsit și fără niciun ajutor.

13. Va avea milă de cel sărac și lipsit și va mântui sufletele celor amărâți.

14. Izbăvi-va sufletele lor de împilare și silnicie, și sângele lor va fi scump înaintea lui.

15. Viu va fi și i se va da aurul Arabiei și rugăciuni necontenit se vor face pentru el și în toate zilele îl vor binecuvânta.

16. În țară va fi belșug de pâine până și pe vârurile munților și holdele se vor pleca sub bătaia vântului, ca pădurea Libanului.

17. Și prin cetăți oamenii vor înflori, cum înfloreste iarba țarinilor.

18. Binecuvântat va fi numele lui în veac și va dura cât va fi soarele.

19. Prin el se vor binecuvânta toate națiile pământului și toate popoarele îl vor ferici.

20. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu lui Israel, singurul care face minuni!

21. Binecuvântată să fie mărirea numelui său, în veac și în veacul veacului!

22. Și slava lui să umple tot pământul! Amin! Amin!

PSALMUL 72.

Al lui Asaf.

72 1. Cât de bun este Dumnezeu pentru Israel, pentru cei cu inimă curată!

2. Iar mie puțin de nu mi au șovăit picioarele, pu-

țin de nu mi-au alunecat pași,

3. Pentrucă am răvnit soarta necredincioșilor, văzând propășirea păcătoșilor.

4. Că n'au nicio suferință până la moarte și sunt plini de sănătate.

5. Cu oamenii la ostenele nu iau parte și nu sunt supuși la necazuri, ca ceilalți oameni.

6. De aceea se înfășoară cu mândria ca cu o podobă și ca și cu un voșmânt se îmbracă cu trufia.

7. Obrazul le e umflat de grăsime și poftele le furnică prin inimă.

8. Răd de toată lumea și clevesc cu răutate și grăiesc de sus.

9. Până la cer își ridică fălcile și cu limba mătură pământul.

10. De aceea poporul necontenit se ia după ei și bca nelegiuirea din plin, cu apa.

11. Și zice: «Știu oare Dumnezeu? Cel Preaînalt are oare cunoștință?»

12. Și iată necredincioșii huzuresc în lumea aceasta și și adună mereu bogății.

13. Zis-am: «Oare, nu în zadar mi am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție?»

14. Oare, nu în zadar am fost chinuit în fiecare zi și în fiecare dimineață supus la ocări?»

15. De așa zice: «Așa voi u socoti», aș fi foarte vinovat înaintea neamului fiilor tăi.

16. Gânditu-m'am: «Cum aș putea oare să pricep aceasta?» Dar aceasta s'a părut tare greu pentru mine.

17. Până ce am intrat la altarul lui Dumnezeu și am înțeles sfârșitul păcătoșilor.

18. Pentru vicleșugul lor dară, îi pui pe căi alunecoase și-i lași să cadă în prăpastie!

19. Cât de repede au ajuns la pustiire, s'au stins deodată pentru fără-dologile lor.

20. Ca visul după deșteptare, așa, Doamne, deșteptându-te, pierzi planurile lor!

21. Când fierbea inima mea și lăuntru meu mă chinuia,

22. Prost eram înaintea ta,

23. Dar eu pururea sunt cu tine și tu mă ții de dreapta mea,

24. Cu sfatul tău mă vei povățui și mă vei primi în slava ta,

25. Căci afară de tine pe cine mai am în cer? Și eu tine ce-mi mai lipsește pe pământ?

26. De-mi slăbește trupul și inima, Dumnezeu este tăria inimii mele și partea mea în vecl.

27. Că iată, cei ce se deparțează dela tine pier, pierde-vei pe toți cei ce se abat dela tine la necredință.

28. Iar pentru mine bine e să mă lipesc de Dumnezeu! Să-mi pun nădejdea în Domnul Dumnezeu meu, ca să vestească toate laudele lui în porțile filicei Sionului.

CARTEA A TREIA

PSALMUL 73.

73 1. Pentru ce ne-ai lepădat cu totul, Dumnezeu, și fumegă mânia ta asupra oilor păstoriei tale?

2. Adu-ți aminte de adunarea ce din vechime ți ai câștigat-o și de seculul moștenirii tale, pe care l-ai răscumpărat, de mun-

tele Sionului, pe care ai locuit!

3. Indreaptă-ți pași spre aceste dărâmături de vecuri, că vrăjmașul a sfârșit toată în locașul tău cel sfânt

4. Vrăjmașii tăi mugesc în vremea sărbătorilor tale și în locul steagurilor noastre au pus steagurile lor

5. Intrat-au în locașul

tău, ca cei ce intră cu topoarele în pădure

6. Și iată cu securi și cu ciccane au strigat fără crutare toate podurile lui.

7. Ars-au cu foc bisericăta, și locașul numelui tău l-au făcut una cu pământul.

8. Și ziceau în inima lor: «Să dărâmăm toate!» Și au ars toate locașurile lui Dumnezeu din țară.

9. Semne noi nu mai vedem, nici prooroc nu se mai află printre noi și nimeni nu știe până când vor fi toate acestea!

10. Până când, Dumnezeu, ne va ocări vrăjmașul, și protivnicul va huli merou numele tău?

11. Pentru ce îți tragi mâna ta și dreapta ta? Scoate-le din sânu-ți și-i lovește!

12. Dumnezeu, împăratul nostru, de veacuri ne lucrezi mântuire în mijlocul pământului!

13. Tu ai despărțit cu puterea ta marea și ai sfărâșat capetele șerpilor în apă.

14. Tu ai sfărâșat capul balaurului și i-ai dat spre mâncare locuitorilor pustiei lui.

15. Tu ai scos izvoare și râuri din stâncă și ai scut răurile cele mari.

16. A ta este ziua și a ta este noaptea, tu ai făcut lumina și soarele.

17. Tu ai așezat toate hotarele pământului, vara și iarna tu le-ai rânduit.

18. Adu-ți aminte, că vrăjmașul necinstește pe Domnul, și poporul tău simțit năuște numele tău!

19. Să nu dai fiarelor sufletul ce te mărturisește, și viața săracilor tăi n-o uita mereu!

20. Caută la așezământul tău, că s'au umplut de sălaşurile nelegiurii toate ascunzișurile țării!

21. Cel împilat să nu se întorească rușinat, săracul și cel necăjit să dea slavă numelui tău.

22. Scoală, Dumnezeu, și apără lucrul tău! Adu-ți aminte de ocara cu care merou te ocărăște cel fără de minte!

23. Nu uita strigătele vrăjmașilor tăi și răzvrătirea protivnicilor tăi, care merou se ridică împotriva ta!

24. Nu uita strigătele vrăjmașilor tăi și răzvrătirea protivnicilor tăi, care merou se ridică împotriva ta!

PSALMUL 74.

Al lui Asaf.

74 1. Slăvi-te-vom, Dumnezeu, slăvi-te-vom! Chema-vom numele lui! Vom vesti toate minunile tale!

2. Căci tu ai zis: «La timpul hotărât, voi judeca cu dreptate».

3. Atunci pământul se va cutremura cu toți cei ce trăiesc pe dansul, dar eu voi întări stâlpii lui.

4. Celor mândri le voi zice: Nu vă mândriți! Și celor răi le voi spune: Nu vă ridicați capul!

5. Nu vă ridicați dar fruntea și nu grăbiți cu trufie împotriva Domnului!

6. Căci nu dea răsărit sau dela apus, nu din pustie sau din munți vine ajutorul.

7. Ci Dumnezeu singur este judecător și el pe unii înalță și pe alții smereste.

8. Domnul ține în mână paharul, în care spumegă vin plin de amestecătură.

9. Și când îl varsă el și îl deșartă până la fund, bou din el toți păcătoșii pământului.

10. Iară eu voi vesti purura acestei lucruri și voi lauda pe Dumnezeu lui Iacov.

11. Sfărâșă-voiu fruntea celor răi, iar fruntea drepților se va înălța.

PSALMUL 75.

Al lui Asaf.

75 1. Cunoscut este Dumnezeu în Iuda, în Israel mare este numele lui!

2. Cortul lui a fost în Salim, și locuința sa este în Sion.

3. Acolo a sfărâșat el săgețile și arcul, pavăza și sabia și arme de războiu.

4. Strălucit și puternic te-ai arătat tu, în acești munți ai războinicilor.

5. Pradă au ajuns ace-

știa, nu s'au putut apăra și au adormit somnul de veci.

6. De certarea ta, Dumnezeu lui Iacov, au încremenit și călăreți și cai.

7. Înfricoșat ești tu și cine-ți poate sta împotriva, când te mânia?

8. Din cer ai vestit judecata, pământul s'a îngrozit și a amuțit.

9. Când s'a sculat Dumnezeu la judecată, ca să mântuiască pe cei necăjiți ce pe pământ.

10. Chiar mânia omului se prelăce spre lauda ta, când te îmbraci în toată argin ta.

11. Faceți juruințe Domnului Dumnezeuului vostru și la împunți! Toți cei dimprejuralui să aducă daruri Dumnezeului celui înfricoșat!

12. Că el domolește mânia domnitorilor și e înfricoșat pentru regii pământului.

PSALMUL 76.

Al lui Asaf.

76 1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, glasul meu către Dumnezeu l-am înălțat și ei m'a auzit.

2. În ziua necazului meu am căutat pe Dumnezeu, noaptea mi-am întins mâinile merou spre el și sufletul meu nu vrea să se mângâie.

3. Adusu-mi-am aminte

săturat, căci El se dase după dorirea lor.

30. Dar nu le trecuse încă pofta și mâncarea era încă în gura lor.

31. Când se aprinse asupra lor mânia lui Dumnezeu și a ucis pe cei mai tari dintre ei, doborât-a pe cei mai de seamă din tinerii lui Israel;

32. Dar ei tot au mai păcătuit și n'au crezut în minunile lui.

33. Atunci el le-a stins zilele ca o suflare și anii printr'un sfârșit neașteptat.

34. Și când îi lovea cu moartea, îl căutau și se grăbeau să se întoarcă la Dumnezeu.

35. Iși aduceau aminte că Dumnezeu este scăparea lor și izbăvitorul lor este Cel de sus.

36. Dar îl înșelau cu buzele lor și cu limba lor îl mințeau.

37. Căci inima lor nu era dreaptă înaintea lui și ei nu erau credincioși așeză-mântului lui.

38. Dar el, Cel pururea milostiv, care iartă nedreptătea și nu zdrobește îndată pe păcătos, n'a încre-tat a și potoli mânia și nu s'a lăsat stăpânit de urgia sa.

39. Ci și-a adus aminte că trup erau, suflare ce tre-ce și nu se mai întoarce.

40. De câte ori l-au amă-

rit în pustie și l-au mânia-t în țara cea neclocită!

41. N'au conștient de a is-niți pe Dumnezeu și de a în-tărâta pe Sfântul lui Israel.

42. Căci uitaseră puterea brațului lui și ziua în care-i scosese din robie.

43. Uitaseră de semnele pe care le făcuse în Egipt și de minunile lui cele din câmpul Toan.

44. Când prefăcuse râ-urile vrăjmașului în sânge, ca să nu poată bea apă.

45. Când trimisese asu-pa acelor muște ca să-i înțepo și broaște ca să-i niardă.

46. Le dăduse roadele la omizi și holdele muncite de ei la lăcuste.

47. Bătuse viile lor cu brumă și pomii lor cu grin-dină.

48. Cu grindină le uci-sese turmele și vitele lor cu fulgere.

49. Trimisese asupra lor para mănii sale, iuțime, urgie și prăpădenie, solie de fieri răi.

50. Dăduse drum slobod mănii sale, nemântuindu-le suflătele dela moarte, nici vitele lor dela clumă.

51. Lovise pe toți întâii născuți în Fărint, pârga pu-terii din corturile lui Ham.

52. Și ridicase pe popo-rul său, ca pe niște oi, și-l povățuise ca pe o turmă în pustie.

53. El povățuise nepri-

mejdut și fără teamă, iar pe vrăjmași îi înghițise marea.

54. Și l-a adus în țara sa cea sfântă, la muntele acesta pe care l-a dobândit cu dreapta sa.

55. A alungat națiile din-aintea lor, cu funie le-a împărțit moștenirea acelor și în corturile lor a așezat semințiile lui Israel.

56. Dar ei tot s'au răz-vrățit împotriva Celui de sus și l-au mânia-t, nepă-zind poruncile lui.

57. S'au abătut și au fost necredincioși ca și pă-rinții lor, abătutu-s'au ca un arc înșelător.

58. Întărit-au mânia lui Dumnezeu cu înălțimile lor și cu idolii lor au așă-țat răvnairea lui.

59. Auzit-a Dumnezeu și s'a aprins și a urgisit foarte pe Israel.

60. A părăsit locuința din Silo, cortul unde lo-cuia el între oameni.

61. A dat în robie mă-rirea sa și mândria sa în mâinile vrăjmașilor.

62. Dat-a pe poporul său săblei și s'a mânia-t pe mo-ștenirea sa.

63. Focul a mâncat pe tinerii lor și fecioarelor lor nu li s'a cântat cântarea de nuntă.

64. Preoții lor au căzut de sabie și văduvele lor nu i-au bocit.

65. Apoi s'a deșteptat

Domnul ca din somn, ca un viteaz după beție.

66. Și a lovit pe vrăjma-șii săi în fugă, acoperindu-i cu ocară veșnică.

67. Totuși a lepădat cor-tul lui Iosif și seminția lui Efraim n'a ales.

68. Ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit.

69. Și a zidit templul său mărcă ca cerul și tranie pe vecie ca pământul.

70. Și a făcut să se a-leagă David, pe care l-a luat dela turmele de oi.

71. Din mijlocul oilor l-a adus, ca să pască pe Ia-cov, poporul său, și pe Isra-il, moștenirea sa.

72. Și David l-a păstorit cu inimă înțeleaptă și cu mână pricepută l-a povă-țuit.

PSALMUL 78.

Al lui Asaf.

78 1. Dumnezeu, păgă-nii au năvălit în mo-ștenirea ta, pângărit-au bi-serica ta cea sfântă și Ie-rusalimul l-au prefăcut în-tr'o movilă de moloz.

2. Dat-au trupurile sluj-i-torilor tăi să le mănânce pasările corului și cărnur-ile cuvizoilor tăi le-au dat fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i în-groape.

4. Ajuns-am ocară veci-

de Dumnezeu și m'am cutremurat, gânditu-m'am la el și sufletu-mi se istovește.

4. Nu pot nici ochii să-i închid, de neliniște nu pot grăi.

5. Cugetat-am la zilele cele de demult, la anii voacurilor trecute m'am gândit.

6. Mă gândeam noaptea în inima mea, socoteam și sufletul meu se întreba:

7. «Au doară m'a lepădat Domnul pe vecie? Au nu-și va mai arăta bunăvoința sa?»

8. Au doară tăiatu-mi-a mila pe totdeauna și cuvântul și l-a curmat pe vecii vecilor?

9. Uitat-a oare Dumnezeu să miluiască și în mânia sa și-a închis oare îndurarea?

10. Zis-am atunci: «Acesta este durerea mea, că dreptă celui de sus nu mi mai e ocrotitoare.

11. De-mi aduc aminte de lucrurile Domnului, de-mi aduc aminte, Dumnezeule, de minunile tale cele de demult,

12. De cuget la toate lucrurile tale și de pătrund faptele tale cele mari,

13. Văd că sfântă este calea ta! Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești, Dumnezeule, cel ce faci minuni!

14. Cunoscută ai făcut puterea ta prin popoare și ai mântuit cu brațul tău

pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au temut, cutremuratu-s'au adâncurile.

16. Norii au vărsat ape, dat-au norii glas, și săgețile tale au sburat.

17. Glasul tunetului tău a răsunat în bolta cerească, fulgerele au luminat lumea și pământul s'a clătuit și s'a cutremurat.

18. Fost-a calea ta prin mare și cărările tale prin apele cele mari și urmoarele tale nu s'au cunoscut.

19. Povățuit-ai ca o turmă pe poporul tău, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 77.

Al lui Asaf.

77 1. Ia aminte, poporul meu, la legea mea, ploacă-ți urechea la cuvintele gurii mele,

2. Că am să rostesc pilde cu gura mea și am să vestesc cuvinte adânci din trecut.

3. Câte am auzit și am aflat și câte părinții noștri ne-au povestit,

4. Nu le vom ascunde de copiii lor, ei vor vesti neamului ce vine slava și puterea Domnului și faptele lui cele minunate,

5. Căci el a ridicat mărțișoare în Iacov și lege a pus în Israel și a poruncit pă-

rinților noștri să le vestească copiii lor,

6. Ca să le știe neamul ce vine și copiii ce se vor naște să le povestească copiilor lor,

7. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, ei să păzească poruncile lui.

8. Să nu fie, ca părinții lor, neam răzvrătit și îndărătnic, neam cu inimă nestatornică și cu suflet necredincios lui Dumnezeu.

9. Fiii lui Efreim, înarmați cu arcuri, au întors spatele la vreme de război

10. Și n'au păzit așezământul lui Dumnezeu și legea lui n'au vrut s'o urmeze,

11. Ci au uitat facerile de bine ale lui și minunile ce le-a arătat el,

12. Căci el făcuse minuni înaintea părinților lor, în pământul Egiptului, în câmpul Toan.

13. Desfăcuse marea și le deschisese drum, făcuse apele perete la dreapta și la stânga lor

14. Și-i povățuise ziua cu nor și toată noaptea cu lumină de foc.

15. Apoi în pustie des plouă stânca și-i adăpase ca dintr'un adânc mare,

16. Din stâncă făcuse să țâșnească apă și apele se vărsaseră ca niște râuri

17. Și au adăpat ei a pă-

cătui și a mânii pe Cel de sus în pustie.

18. Ispitit-au pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după pofta lor,

19. Cărtit-au împotriva lui Dumnezeu și au zis: «Putea-va oare Dumnezeu să gătească masă în pustie?

20. Iată a lovit stânca și a curs apă și s'a vărsat ca niște râuri, putea-va el oare să ne dea și pâine, sau să gătească și carne popoului său?»

21. Auzit-a Domnul aceasta și s'a umplut de mânie, foc s'a aprins asupra lui Iacov și s'a stărnit urgie asupra lui Israel,

22. Pentru că nu s'au încrezut în Dumnezeu, nici n'au nădăjduit în ajutorul lui.

23. Și a poruncit el norilor de sus și a deschis porțile cerului

24. Și le-a plouat mană să mănânce, dat-a popoului său pâine cerească,

25. Pâine îngerească a mâncat omul și le-a trimis bucate până la satul,

26. Căci a stărnit sub cer vânt dela răsărit, cu puterea lui a adus vântul de milă și

27. Și a plouat peste ei carne ca pulberea și pasări sburătoare ca nisipul mării

28. A făcut să cadă în mijlocul taberei și împrejurul colibelor lor.

29. Și au mâncat și s'au

nilor noștri, batjocura și râsul celor dimprejurul nostru!

5. Până când, Doamne, vei fi tot mânios? Până când va arde ca focul mânia ta?

6. Varsă-ți mânia peste neamurile, care nu te cunosc și peste împărățiile, care nu cheamă numele tău!

7. Că acelea au mâncat pe Iacov și au pustiit locuința lui.

8. Nu ne socoti nouă păcatele părinților noștri, ci de grabă să ne întâmpine îndurările tale, că suntem peste măsură umiliți.

9. Ajută-ne, Dumnezeule, mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău! Lăsa-ște-ne și ne iartă păcatele pentru numele tău!

10. La ce să zică păgânii: «Unde este Dumnezeul lor?» Sub ochii noștri să se facă cunoscută întro păgân răzbunarea sângelui vărsat al robilor tăi!

11. Suspinele celor înăcutați să ajungă până la tine și păzește cu brațul tău cel puternic pe cei rănduiți la moarte!

12. Întoarce înșepțit, în sânul vecinilor noștri, batjocurile ce ți le au aruncat ție, Doamne!

13. Iară noi, poporul tău și oile pășinii tale, te vom mări purtarea pe tine și vom vesti lauda ta din neam în neam.

PSALMUL 79.

Al lui Asaf.

79 1. Păstorul lui Israel, pleacă-ți urechea! Cel ce paști pe ai lui Iosif, ca pe o turmă, arată-te!

2. Cel ce șezi pe heruvimi, deșteptă puterea ta, înaintea lui Efraim și a lui Veamiamin și a lui Manase și vino, ca să ne mântuești pe noi!

3. Ridică-te iar, Dumnezeule, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

4. Doamne, Dumnezeul oștirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea poporului tău?

5. Că ne hrănești cu pâine de lacrimi și cu lacrimi ne adăpi din belsug!

6. Lăsatu-ne-ai să fim nedreptățiți de vecinii noștri și vrăjmașii noștri își bat joc de noi.

7. Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iar, arată-ne fața ta și ne vom mântui!

8. Din Egipt ai mutat via aceasta și ai isgonit neamuri, ca să o sădești.

9. Pregătit-ai pentru ea loc și ai înfipt rădăcinile ei și ea a umplut țara aceasta.

10. Acoperit-a munții umbra ei și vitele ei erau ca cedrii lui Dumnezeu.

11. Intinau-și-a ea coarcele până la mare și lăstarile ei până la râul Eufratului.

12. Pentru ce ai surpat gardul ei, de o fură toți cei ce trec pe cale,

13. De o rămă mistrețul din pădure și fiarele cele din câmpie o pasc?

14. Dumnezeul oștirilor, întoarce-te dar și caută din cer și vezi și cercetează via aceasta,

15. Pe care a sădit-o dreapta ta și o desăvârșește pe ea și vâstarul pe care l-ai ales.

16. Că e arsă cu foc și e tăiată și de certarea feței tale piere toată.

17. Mâna ta să sprijinească pe omul dreptei tale și pe fiul omului pe care l-ai ales.

18. Și nu ne vom mai despărta dela tine! Dă-ne viața și vom chema numele tău!

19. Doamne, Dumnezeul oștirilor, ridică-ne iar! Arată-ne fața ta și ne vom mântui!

PSALMUL 80.

Al lui Asaf.

80 1. Cântați cu bucurie lui Dumnezeu, tărta noastră! Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!

2. Cântați cântecul! Bateți tobal! Luați harfa și alăuta cea dulce la vieri!

3. Sunați din trâmbiță la lună nouă, la lună plină, la ziua cea vestită a sărbătorii noastre!

4. Că pentru Israel aceasta e lege și poruncă a Dumnezeului lui Iacov.

5. Aceasta a așezat-o el mărturie pentru Iosif, când a ieșit acesta din pământul Egiptului, unde a auzit graiu în limbă necunoscută:

6. «Iată ți-am luat povara din spinare și mâinile îți sunt scutite de cărat cu coșul.

7. În necazul tău m'ai chemat și te-am izbăvit, din mijlocul tunetelor te-am auzit și te-am cercat la apa Meriba.

8. Ascultă, poporul meu, și te voi sfătuia! O, de m'ai asculta, Israele!

9. Să nu ai Dumnezeu străin, nici să nu te închini la alți dumnezei!

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeul tău cel ce te-am scos din pământul Egiptului, deschide-ți gura și o voi umplea,

11. Dar poporul meu n'a ascultat glasul meu și Israel nu mi s'a supus.

12. De aceea i-am lăsat în îndărătnicia inimii lor, ca să umble în cugetele inimii lor.

13. De m'ar fi ascultat poporul meu și de ar fi umblat Israel în căile mele,

14. Curând aş fi smerit pe vrăjmașii lor și mi aş fi îndreptat mâna mea asupra celor ce-i necăjesc.

15. Căi ce urăsc pe Dom-

nul s'ar fi gudurat înaintea lor, iar fericirea lor ar fost veșnică.

18. I-ași fi hrănit cu grăsimi de grâu și cu miere din stăncă i-aș fi săturat.

PSALMUL 81.

Al lui Asaf.

81 1. Stătu a Dumnezeu în adunarea judecătorilor și în mitlocul lor judecă pe judecători și zice:

2. «Până când veți judeca nedrept, și veți părtini pe cei răi?

3. Dați dreptate orfanului și celui slab, săracului și celui necăjit faceți-le dreptate!

4. Izbăviți pe cel lipsit și pe nevoiași și i scăpați din mâna păcătoșului!

5. Dară ei nu vor să știe, nici să priceapă, ci băjbăie prin întunerece și de aceea se zdrocinește toate rândurilele în țară!

6. Eu am zis: «Sunteți dumnezei, toți sunteți fiii Celui de sus,

7. Iar voi ca niște oameni murii și cădeți ca oricare din boierii!»

8. Secală, Doamne, de judecă pământul, că toate poarele sunt ale tale!

PSALMUL 82.

Al lui Asaf.

82 1. Dumnezeule, nu tăcea! Nu tăcea nici te odihni, Dumnezeule!

2. Că iată vrăjmașii tăi

s'au întărit și cei ce te urăsc s-au ridicat capul.

3. Urzesc planuri împotriva poporului tău și se sfătesc asupra celor ceteriți de tine.

4. Zis-au: «Venii să-i stărpim dintre popoare și să nu se mai pomenească numele de Israel!»

5. Sfătuitu-s'au cu toții împreună și s'au unit împotriva ta!

6. Corturile lui Edom și Ismailiții, Moab și Agareni,

7. Ghebal și Amon și Amalec, Filistenii cu locuitorii Tirului.

8. Asur încă s'a unit cu ei și și-a dat mâna cu fiii lui Lot.

9. Fă cu dănații cum ai făcut cu Madian, cu Sisora și Labir la râul Kison,

10. Care, pierduți fiind în En-Dor, au ajuns îngrășăminte pământului.

11. Fă cu mai-marii lor, cum ai făcut cu Oreb și cu Zeeb și cu povățuitorii lor, ca și cu Zeban și cu Salmun.

12. Căci accepția au zis cândva: «Să punem stăpânire pe locașurile lui Dumnezeu!»

13. Dumnezeul meu, fă-i ca praful în vânt, ca pleava înăntea vîfului!

14. Cum arde focul pădurea, cum dogorește pârjolul munții,

15. Așa să-i urmărești cu

vîfului tău, și cu vîjelia mâniei tale să-i umpli de groază!

16. Acopere fața lor cu ocări, ca să caute numele tău, Doamne!

17. Să se rușineze și să piară!

18. Și să cunoască ei că Domnul e numele tău și că numai tu ești Cel Preaînalt peste tot pământul.

PSALMUL 83.

Al fiilor lui Core.

83 1. Cât sunt de dorite locașurile tale, Doamne al puterilor!

2. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului. Inima mea și carnea mea se istovesc de dorul Dumnezeului celui viu.

3. Pasărea și-a găsit și-a casă și rândunica cuib pe un puț săi,

4. La altarele tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeul meu!

5. Ferice de cei ce locuiesc în casa ta, căci neconținut te pot lăuda!

6. Ferice de omul pe care-l ajuți tu și de cei ce cunosc călăriile tale!

7. Căci când străbat ei valca pustie, o prefac în loc plin de izvoare și ploaia o acopere de binecuvântare.

8. Și trecând din putere în putere, se înfățișează la Dumnezeu în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, ascută rugăciu-

nea mea! Pleacă-ți urechea, Dumnezeul lui Iacov!

10. Dumnezeule, apărătorul nostru, pleacă-te, și caută la fața unsului tău!

11. Căci mai bine o zi în curțile tale, decât mii între străini; voiesc mai bine să fiu lepădat la pragul casei lui Dumnezeu, decât să locuiesc în locașurile păcătoșilor,

12. Căci soare și scut e Dumnezeu. Domnul dă har și mărire, și pe cei ce umblă în neprimărire nu-i lipsește de niciun bine.

13. Doamne, Dumnezeul puterilor, ferice de omul ce nădăjduiește în tine!

Al fiilor lui Core.

PSALMUL 84.

84 1. Milostivitu-te-ai, Doamne, spre țara ta și ai întors din robie pe ai lui Iacov.

2. Nedreptățile poporului tău le-ai iertat și ai acoperit toate păcatele lui.

3. Potolitu-ți-ai toată mânia ta, și aprinderea urgiei tale ai abătut-o.

4. Bădică-ne iar, Dumnezeul mântuirii noastre, și-ți abate mânia ta dela noi!

5. Au doară pururea vei fi nălnos pe noi? Sau vei întinde mânia ta dela neam la neam?

6. Nu ne vei dărui oare iarăși viața, ca poporul tău să se bucure de tine?

7. Arată-ne, Doamne, mila

ta, și mântuirea ta dăne-ol!

8. Asculta-voiu co-mi va spune Domnul Dumnezeu, el va vesti pace peste poporul său.

9. Și peste slugile sale credincioase, dar să nu se mai întoarcă la nebunia lor.

10. Aproape este mântuirea de cei ce se tem de dânsul și slava sa se va sălăsi în țara noastră.

11. Mila și adevărul se vor întâmpina, dreptatea pacea se vor săruta.

12. Adevărul din pământ va răsări și dreptatea din cer va privi.

13. Domnul va revărsa bunătața sa și pământul nostru roada-și va da.

14. Dreptatea va merge înaintea lui și va găti calea pentru pașii săi.

PSALMUL 85.

O rugăciune a lui David.

85 1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu!

2. Păzește sufletul meu, că sunt credincios înaintea ta, înfruntesc, Dumnezeu, pe robul tău, cel ce nădărduește în tine!

3. Ai milă de mine, Doamne, căci către tine strig toată ziua!

4. Veselește sufletul robului tău, căci către tine, Doamne, înalț sufletul meu!

5. Că bun și milostiv ești tu, Doamne, și mult

îndurat către toți cei ce te chiamă pe tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele!

7. La vreme de necaz către tine am strigat și m'ai auzit, Dumnezeu!

8. Nu este alt Dumnezeu ca tine, Doamne, nici lucruri ca lucrurile tale!

9. Toate națiunile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.

10. Că mare ești tu și faci minuni și numai tu singur ești Dumnezeu!

11. Învață-mă, Doamne, căile tale și voi merge în adevărul tău! Întărește în sufletul meu frica de numele tău!

12. Doamne, Dumnezeul meu, lăuda-te-voiu din toată puterea mea și pururea voi da slavă numelui tău!

13. Că mare este mila ta spre mine, că ai izbăvit sufletul meu din fundurile iadului!

14. Dumnezeu, sculptator, s'au cei mândri asupra mea și cei răzvrățiți, caută sufletul meu, fără să se uite la tine!

15. Dar tu, Doamne, Dumnezeul îndurării, cel milostiv, îndelung răbdător, bun și adevărat,

16. Caută spre mine și mă miluește! Dă slugii tale tăria ta și mântuește pe fiul slujnicii tale!

17. Arată-mi semnul bunăvoinței tale, ca să vădă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat și m'ai mângâiat.

PSALMUL 86.

Al fiilor lui Core.

86 1. Temeliile Ierusalimului sunt așezate pe muntele cel sfânt. Domnul iubeste porțile Sionului mai mult decât toate locurile lui Iacov.

2. Lucruri slăvite se spun despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Pomeni-vei printre cei ce te cunosc de Raav și Babilonul, iată Filistenii și Tirul cu Etiopia vor zice: «Cutare s'a născut acolo».

4. Iar de Sion se va zice: «Cutare bărbat s'a născut într'insul, că însuși Cel de sus l-a întărit pe dânsul».

5. Domnul scrie în cartea popoarelor: «Cutare s'a născut acolo».

6. Cei ce cântă și cei ce dănușesc strigă: «În tine sunt toate izvoarele bucuriei mele!»

PSALMUL 87.

Al fiilor lui Core.

87 1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea strig înaintea ta.

2. Să pătrundă rugăciunea mea până la tine! Pleacă urechea ta la rugă mea!

3. Căci s'a săturat de ne-cazuri sufletul meu și viața mea s'a apropiat de iad.

4. Socotit sunt eu cei ce se coboară în mormânt și am ajuns ca un om fără putere, aruncat laolaltă cu cei morți.

5. Ajuns-am ca ucăși ce zac în morminte, care au fost lepădați de mâna ta și de care nu-ți mai aduci aminte.

6. Aruncatu-m'ai în groapa iadului, intra în tunec și în umbra morții.

7. Apăsă-a mâna ta asupra mea și toate valurile tale le-a' adus asupra mea.

8. Depărtat-ai pe cunoaștii mei dela mine și urt m'ai făcut înaintea lor.

9. Strămtorat sunt și nu văd nicio scăpare, ochii mei au slăbit de suferință.

10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua și am fatina către tine mâinile mele.

11. Oare pentru cei morți vei face minuni, sau morții se vor scula și te vor lăuda?

12. Povesti-se-va oare în mormânt mila ta și dreptatea ta în locul stricăciunii?

13. Cunoaste se vor oare minunile tale într'un tunc și adevărul tău în pământul uitării?

14. Dar eu, Doamne, către tine am strigat și rugăciunea mea discedimi-nență te va întâmpina!

16. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și-ți întorci fața ta de la mine?

18. Nechăjit și chinuit sunt eu din tineretele mele, apăsător de bătăile tale și turburat.

17. Trecut-au peste mine urgiile tale și amenințările tale mă istovesc.

18. Toată ziua mă impresară ele ca apa și toate mă potopesc deodată.

19. Depărtat-ai de la mine pe prietenii și pe cunoscuții mei și cel de aproape ai mei s'au făcut nevăzuți.

PSALMUL 88.

O învârtură a lui Etam Ebrahiteanul.

88 1. Milele tale, Doamne, în veac le voi lauda, vosti-volu adevărul tău cu gura mea din neam în neam.

2. Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul tău, când ai zis:

3. «Încheiat-am așezământ cu alesul meu și m'am jurat robului meu David, zicând:

4. Neamul tău îl voi întări pe veci și voi întări scaunul tău din neam în neam».

5. Cerurile mărturisesc minunile tale, Doamne, și adunarea sfinților mărturisește adevărul tău.

6. Că în ceruri cine e așezat Domnului, sau

printre fiii lui Dumnezeu cine se va asemăna lui?

7. Dumnezeu a preamărit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste toți cei dimprejurul lui!

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine e asemenea ție? Tare ești, Doamne, și adevărul tău e împrejurul tău!

9. Tu înfricoșezi sălbăticia mării, când se ridică valurile ei, tu le potolești.

10. Tu ai bătut Egiptul ca pe un neputincios și cu brațul tău cel tare ai risipit pe vrăjmașii tăi.

11. Ale tale sunt cerurile și pământul este al tău, tu ai întemeiat lumea împreună cu toate cele dintr'însa.

12. Tu ai făcut miez de noapte și amiază. Taborul și Ermonul se bucură în numele tău.

13. Brațul tău e puternic, tare e mâna ta și dreapta ta ridicată.

14. Judecata și dreptatea sunt temeliiile tronului tău, mila și adevărul merg înaintea ta.

15. Ferice de poporul care cunoaște glasul trâmbiței și umblă întru lumina feței tale, Doamne.

16. Când se va bucura mereu întru numele tău și cu dreapta ta se va lauda.

17. Că tu ești podoaba puterii lui și prin bunăvoința ta se va înălța fruntea noastră.

18. Domnul este scutul nostru și regele nostru este sfântul lui Israel.

19. Grăit-ai oarecând în vedenie unui sfânt al tău, zicând: «Eu am dat ajutor viteazului și am înălțat pe alesul poporului meu.

20. Aflat-am pe robul meu David și cu mirul meu cel sfânt l-am uns.

21. Fi-va mâna mea cu dânsul și brațul meu îl va întări.

22. Vrăjmașul nu-l va birui, nici cel rău nu-l va apăsa.

23. Sfărâma-voi înaintea lui pe vrăjmașii lui și voi bate pe cei ce-l urăsc.

24. Adevărul meu și mila mea vor fi cu dânsul și fruntea lui se va înălța prin numele meu.

25. Pune-voi mâna lui peste mare și peste râuri dreapta lui.

26. El îmi va zice: Tu ești tatăl meu, Dumnezeuul meu și cetatea mea de mântuire!

27. Iar eu îl voi face întâiul născut al meu și cel mai înalt dintre regii pământului.

28. Păstra-l-voiu pe totdeauna mila mea și așezământul încheiat cu el va fi neschimbat.

29. Prelungi-voiu în veac seminția lui și tronul lui va dura cât zilele cerului.

30. Do vor părași ființa mea și nu vor umbla după poruncile mele,

31. De vor călca așezământul meu și nu vor păzi poruncile mele,

32. Le voi pedepsi fărădelegile cu toiagul și nedreptatea lor cu bătaie,

33. Iar mila mea nu o voi lua de la dânsul, nici nu-mi voi schimba credincioșia mea.

34. Așezământul meu nu-l voi rupe, nici nu voi schimba ceea ce a ieșit din gura mea.

35. Odată ce m'am jurat pe sfințenia mea, minți-voiu eu oare lui David?

36. Seminția lui va rămâne în veac și scaunul lui va fi înaintea mea ca soarele.

37. Avea-va tărie despușuri ca luna și în ceruri mărturie credincioasă.

38. Dar acum ai lepădat și ai urgisit pe unsul tău, pentru că te-ai mâniat pe dânsul.

39. Nesocotit-ai așezământul încheiat cu robul tău și ai aruncat la pământ coroana lui.

40. Toate zidurile lui le-ai sfărâmat și ai prefăcut în ruină toate cetățile lui.

41. Și toți cei ce trec pe cale îl jefuiesc, ajung-a de râsul vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui și pe toți protivnicii lui l-ai bucurat.

43. Așcutișul săbiei lui l-ai tămpit și în război nu l-ai întărit.

44. Luat-ai dela dânsul strălucirea și tronul lui l-ai doborât la pământ.

45. Zilele veacului lui le-ai scurtat și l-ai acoperit do rușine.

46. Până când, Doamne, te vei tot ascunde? Până când va arde ca focul mânia ta?

47. Adu-ți aminte, ce este veacul meu. Care în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?

48. Care din oameni a trăit și n'a văzut moartea? Cine și-a izbăvit sufletul din mâna iadului?

49. Unde sunt, Doamne, îndurările tale de altădată, pe care le-ai jurat lui David într-un adevărul tău?

50. Adu-ți aminte, Doamne, de înjosirea robilor tăi, pe care o port în sânul meu, și de ocările multor neamuri!

51. Vezi, Doamne, cum ocărăsc vrăjmașii tăi și cum batjocoresc urmele unuia tău.

52. Binecuvântat fie Domnul în veac. Amin. Amen.

PSALMUL 89.

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

89. 1. Doamne, tu ai fost scăparea noastră din neam în neam.

2. Mai înainte de a se naște munții și de a se zidi

di pământul și lumea, din veșnicia veșnicilor, tu ești Dumnezeu.

3. Tu întoreai pe muritori în țărână și zici: «Întoarceți-vă, fiii oamenilor, în nimicul de unde ați ieșit!»

4. Oâci înaintea ochilor tăi mia de ani e ca ziua de ieri ce a trecut și ca o strajă de noapte,

5. Ca un șuvoiu fi iei și viața lor e ca un vis, ca iarba, ce răsare dimineața,

6. Ce răsare dimineața și înflorește, iar seara se taie și se usucă.

7. Așa ne mistuim și noi de mânia ta și pierim în fața urgiei tale,

8. Când pui fără-de-legile noastre înaintea ta și cele tănuite ale noastre sub lumina feței tale.

9. Toate zilele noastre s-au scurs în mânia ta și anii ni se pierd ca un sunet.

10. Zilele vieții noastre sunt șaptezeci de ani, iar pentru cei mai tari optzeci de ani, iar ce este mai mult nu-i decât osteneală și dureri.

11. Așa trece viața noastră, iute și sburâm cum zboară pasărea în văzduh.

12. Cine știe puterea mănii tale și cine sucoate argia ta după teama dată?

13. Invață-ne dară așa să socotim zilele noastre, ca să jobădim inimă înțeleaptă.

14. Întoarce-te, Doamne! Până când te vei mânia? Milostivește-te spre robii tăi!

15. Uplete-ne dimineața de mila ta și ne vom bucura, vesel-ne-vom în toate zilele vieții noastre.

16. Veselește-ne pentru zilele cele de umilință, pen-

tru anii în care am suferit necazurile!

17. Caută spre robii tăi, spre lucrurile tale și îndreptează pe fiii lor!

18. Doamne, Dumnezeu al nostru, să fie binecuvântarea ta peste noi! Povățuește mâinile noastre la lucru și desăvârșește lucrul mâinilor noastre!

CARTEA A PATRA

PSALMUL 90.

O cântare de laudă a lui David.

90. 1. Cel ce locuiești sub acoperământul Celui Preaînalt și odihnești sub umbra celui atotputernic,

2. Zi către Domnul: «Tu ești scăparea mea, tu ești apărătorul și Dumnezeul meu în care mă încred.

3. Când el te izbăvește de lațul vânatului și de moartea ucigătoare,

4. Cu penele sale te umbrește și sub aripile lui ești scutit de primejdii, când adevărul lui e scut și pavăză.

5. Nu te vei teme de năluca nopții, de săgeata ce zboară ziua,

6. De chiama ce se încuibază în negură și de moartea ce bântuie la miazăzi.

7. Cândă-vor mii la stân-ga ta și la dreapta ta zeci de mii, iar de tine moarte nu se va apropia,

8. Cândă vei căuta cu ochii tăi și pedepsirea păcătoșilor vei vedea,

9. Pentru că ai zis: «Doamne, tu ești scăparea mea», și ți-ai ales de liman pe Cel Preaînalt.

10. De aceea niciun rău nu te va ajunge și boala nu se va apropia de casa ta,

11. Când el a poruncit îngurilor săi să te păzească în toate căile tale

12. Și pe mâini te vor ridica, ca să nu se lovească de piatră piciorul tău.

13. Peste apă și vase vei merge și vei călea peste lei și peste balauri.

14. «Pentru că m'a izbăvit, îl voi izbăvi», zice Domnul despre tine. «Apoi-l voi, că a cunoscut numele meu.

15. Când va striga către mine, îl voi auzi și la vreme de necaz voi fi cu dânsul, mântui-l voi și-l voi preamări.

16. Încărea-voi de zile multe și-i voi arăta lui mântuirea mea».

PSALMUL 91.

Alcătuît pe vremea lui Ezechia.

91 1. Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele tău, Proaimalte,

2. A vesti dimineața mila ta și adevărul tău în toată noaptea,

3. Cu psaltirea cu zece strune și cu cântare din a-lăută,

4. Că m'ai veselit, Doamne, prin fapturile tale și lucrurile mâinilor tale mă minunează,

5. Cât de mari sunt lucrurile tale, Doamne, și cucerile tale cât de adânci sunt!

6. Omul întunecat nu le cunoaște și cel neluminat nu-și dă seama de ele,

7. Cei răi răsar ca iarba și călcătorii de lege înfloresc, ca să piară pentru vecii vecilor,

8. Iară tu, Doamne, pururea ești preamălit!

9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, iată vrăjmașii tăi vor pieri și toți cei ce fac rele se vor risipi,

10. Iar fruntea mea o vei înălța ca și cornul inorogului și cu untdelemn proaspăt mă vei unge,

11. Ochiul meu va vedea căderea vrăjmașilor mei și urechea mea va auzi de

pedeapsa celor ce se scoală asupra mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța.

13. Cei răsădiți în casa Domnului înflori-vor în curțile Dumnezeului nostru.

14. Aceștia și la bătrânețe vor înmuguri și vor fi verzi și plini de vlagă,

15. Ca să dea de veste că Domnul, țărina mea, e drept, și nu se află într'unul nedreptate.

PSALMUL 92.

Al lui David.

92 1. Domnul împărățeste și e îmbrăcat cu slavă, îmbrăcatu-s'a Domnul cu slavă și s'a încins cu puterea.

2. Întărit-a lumea care nu se va clăti,

3. Scaunul tău e întemeiat din veșnicie, că din veșnicie ești tu, Doamne!

4. Ridică-și râurile, Doamne! Ridică-și râurile glasurile lor, ridică-și valurile lor.

5. Înfricoșat e mugetul apelor mării, înfricoșate sunt valurile mării, dar mai înfricoșat e Domnul sus în ceruri.

6. Legea ta, Doamne, este nestrămutată și casa ta sfântă pentru toate timpurile.

PSALMUL 93.

Al lui David.

93 1. Dumnezeule al răz-

Dumnezeul răzburării, arată-te întru slava ta!

2. Scoală-te, judecătore al pământului, și dă celor mândri după faptele lor!

3. Până când păcătoși, Doamne, până când păcătoși vor propăși?

4. Până când vor arunca ei vorbe nedrepte și se vor fâli cei ce lucrează fără-de-lege?

5. Aceștia, Doamne, apasă pe poporul tău și împilează moștenirea ta,

6. Pe văduvă și pe străin îi mănâncă, iar pe cel orfan îl ucid

7. Și zic: «Nu va vedea Domnul, Dumnezeul lui Iacov ru va lua aminte».

8. Întelegători-vă dar, nepricepuților! Nebunilor,

când veți pricepe voi oare? 9. Cel ce a făcut urechea, nu aude ouro? Și nu vede oare, cel ce a făcut ochiul?

10. Sau nu va pedepsi cel ce pedepsește popoarele și cel ce învață pe om minții?

11. Cunoaște Domnul cucerile omului și știe că deșarte sunt.

12. Ferice de omul pe care-l cerți tu, Doamne, și-l înveți legea ta.

13. Ca să-i dai liniște la vreme de neceaz, până se va săpa groapa celui rău.

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul său și

moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Că judecata iarăși va fi cu dreptate și o vor urma toți cei drepti la inimă.

16. Cine se va scula pentru mine împotriva făcătorilor de rele, sau cine se va pune pentru mine împotriva celor nelegiuți?

17. De n'ar fi fost Domnul sprijinitorul meu, de mult sufletul meu s'ar fi sălăsluit în iad.

18. Când zic: «Iată se elatină picioarele mele», atunci mă sprijinește mila ta, Doamne,

19. Și când se înmulțesc amărăciunile în inima mea, mângâierile tale îndulcesc sufletul meu.

20. Putea-va oare să stea în preajma ta scaunul pierzătorilor și al celor ce uneltesc nelegiuiri împotriva legii?

21. Aceștia tabără asupra sufletului celui drept și osândesc sânge nevino-vat,

22. Domnul însă este scăparea mea și Dumnezeu e limanul meu cel taro.

23. El va întoarce fără de-legea lor asupra lor și prin răutatea lor îi va pierde, pierde-i va pe ei Domnul, Dumnezeul nostru.

PSALMUL 94.

Al lui David.

94 1. Veniți să cântăm cu veselie Domnului

și mă strigăm cu bucurie către Dumnezeu, stâncă noastră de scăpare,

2. Să ieșim întru înălțarea lui cu laude și cu cântările noastre să-l preamărim,

3. Că Domnul este Dumnezeu mare și mare împărat peste toți dumnezeii,

4. În mână lui sunt adevăratele pământului și înălțimile munților sunt ale lui,

5. A lui este marea, că el a făcut-o și pământul e al lui, pentru că el l-a zidit,

6. Veniți să închinăm și să ne închinăm Domnului, să plecăm genunchii înaintea Păcătorului nostru!

7. Pentru că el este Dumnezeu nostru, iar noi poporul păstorit de mâna lui. O! de i-ați auzi astăzi glasul care zice:

8. «Nu vă învârtogați inima ca la Meriba, ca în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri și m'au pus la încercări, deși văzuseră lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am fost supărat pe neamul acesta și am zis: Acest popor are inimă răscălată și n'a priceput căile mele.

11. De aceea m'am jurat în mâna mea, să nu intre în odihna mea».

PSALMUL 95.

Al lui David.

95 1. Cântați Domnului cântare nouă! Cântați Domnului tot pământul!

2 Cântați Domnului! Binecuvântați numele lui și vestiți din zi în zi mântuirea lui.

3. Vestiți slava lui printre popoare! Spuneți minunile lui la toate neamurile!

4. Că mare este Domnul și vrednic de laudă și mai înfricoșat decât toți dumnezeii!

5. Căci toți dumnezeii păgânilor sunt idoli, iară Domnul a făcut cerurile.

6. Slava și mărirea e înaintea lui, puterea și strălucirea e în locașul lui cel sfânt.

7. Dați Domnului, popoare păgâne, dați Domnului slavă și cinste!

8. Dați Domnului slavă pentru numele lui! Aduceți-i daruri și intrați în curțile lui!

9. Închinați-vă înaintea Domnului în podobe sfinte. Tot pământul să treacă înaintea lui!

10. Spuneți popoarelor: Domnul împărătește, că u întemeiat lumea și nu se va clăti. El va judeca popoarele cu dreptate.

11. Să se veselească cerurile și pământul să se bucure! Să dea glas ma-

rea și toate cele dintr'însa! 12. Să se bucure câmpia și toate cele dintr'însa.

Toți arborii pădurii să scutură strigăte de bucurie înaintea Domnului!

13. Că iată-l, vine să judece pământul, să căruiască lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul său!

PSALMUL 96.

Al lui David.

96 1. Domnul împărătește, să se bucure pământul și mulțimea ostroavelor să se veselească!

2. Negură și nori sunt împrejurul lui și temeliiile troului său sunt judecate și dreptate.

3. Foc merge înaintea lui și arde împrejur pe vrăjmașii lui.

4. Fulgerele sale luminează lumea și pământul se cutremură la vederea lui.

5. Munții se tocesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea stăpânului a tot pământul.

6. Cerurile vestesc dreptatea lui și slava lui o văd toate popoarele.

7. Să se închine la chipuri cioplite și cei ce se laudă cu idoli lor! Toți dumnezeii să se închine înaintea lui!

8. Audă Sionul și să se bucure de neasta și fiicele lui Iuda să se veselească de judecățile tale, Doamne!

9. Că tu, Doamne, ești

înălțat peste tot pământul și nial presus decât toți dumnezeii.

10. Căci ce iubiți pe Domnul, urși răutății! Domnul păzește sufletele cuviorilor săi și le izbăvește din mâinile păcătoșilor.

11. Lumina răsare el pentru cei drepti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

12. Bucurați-vă, drepti, în Domnul și slăviți pomelirea lui cea sfântă!

PSALMUL 97.

Al lui David.

97 1. Cântați Domnului cântare nouă, că nimeni n'a făcut Domnul! Biruit-a cu dreapta sa și cu brațul său cel sfânt.

2. Arătat-a Domnul mântuirea sa și dreptatea sa a descoperit-o înaintea neamurilor.

3. Adusu-și-a aminte de mila sa cea către Iacov și de credințioșii sa către casa lui Israel și toate marginile lumii au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigați către Dumnezeu toți cei de pe pământ, prăznuiți, veseliți-vă și cântați!

5. Cântați Domnului din alăută! Cântați cântece din harfă și din gură!

6. Sunați din trâmbiță și din corn și scotoți strigăte de bucurie înaintea Domnului împărat!

7. Să freacă marea și toate cele dintr'însa, lumea și toți cei ce o locuiesc!

8. Răurile să bată din palme și munții să se veselească împreună înaintea Domnului,

9. Că iată l vine, vine să judece pământul, să cărmuiească lumea cu dreptate și popoarele cu credincioșie.

PSALMUL 98.

Al lui David.

98 1. Domnul împărătește, să tremure popoarele! Domnul s'a suit pe heruvimi, să se cutremure pământul!

2. Mare este Domnul în Sion și preînălțat peste toate popoarele!

3. Să dea slavă numelui său celui mare și înfricoșat, că sfânt este!

4. Puterea împăratului stă în iubirea dreptății, tu ai întemeiat dreptatea și tu faci judecată și dreptate în Iacov.

5. Lăudați pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este!

6. Moise și Aaron dintre preoții lui și Samuil dintre cei ce cheamă numele lui strigat-au către Domnul și el i-a auzit pe dânsii.

7. Din stâlpul de nor le-a grăit, căci ei păzeau poruncile lui și legea ce le-a dăduso el.

8. Auzitu-i-ai, Doamne, Dumnezeuul nostru, și ai fost pentru dânsii nu numai Dumnezeu iertător, dar și pedepsitor al păcatelor lor.

9. Înălțați pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și vă închinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

PSALMUL 99.

Al lui David.

99 1. Strigați către Domnul toți cei ce de pe pământ! Slujiți Domnului cu veselie și cu bucurie ieșiți întru întâmpinarea lui.

2. Cunoașteți că Domnul este Dumnezeuul nostru pentru că el ne-a făcut și ai lui suntem. Suntem poporul lui și oile pășunii lui.

3. Intrați pe porțile lui cu laude! Cu cântări intrați în curțile lui! Slăviți-l și lăudați numele lui!

4. Că bun este Domnul. Mila lui rămâne din veac în veac și credințioșia lui din neam în neam.

PSALMUL 100.

Al lui David.

100 1. Cânta-voi milă și dreptate! Pe tine, Doamne, te voi cânta!

2. Calea neprihănită voi păzi. Când oare vei veni la mine? În casa mea, cu inimă curată mă voi purta.

3. Înaintea ochilor mei nu voi suferi nicio faptă petrebnică, purtarea ne-

giută o voi urî și nu se va lipi de mine.

4. Inima îndărătnică va fi depărtată dela mine și pe cel rău nu vreau să-l cunosc.

5. Pe cel ce clevește în ascuns pe vecinul său, pe acela îl voi pierde. Pe cel ce are ochiul mândru și inimă semeșă, pe acela îl voi suferi.

6. Ochii mei vor fi peste credincioșii pământului, ca să vadă acela împreună cu mine. Cel ce umblă în cale neprihănită, acela va sluji mie,

7. Iar cel ce umblă cu viclesug, nu va locui înăuntrul casei mele, nici nu va sta în preajma ochilor mei cel ce spune minciună.

8. În toată dimineața voi pierde pe toți ticăloșii din țară, ca să stărpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce fac fără-de-lege.

PSALMUL 101.

Rugăciunea unui neclăzjit.

101 1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea să ajungă la tine!

2. Să nu-ți întorci fața dela mine! În zi de necaz pleacă spre mine urechea ta!

3. În orice zi te voi chema, de grab mă auzi!

4. Că se sting ca fumul zilele mele și oasele mele sunt arse ca tăciunele.

5. Inima îmi este rănită și ca iarba se uscă, uitat-am să-mi mănânc pâinea.

6. Din pricina suspinelor mele, mi s'au lipit oasele de piele.

7. Asemănatu-m'am cu pelicanul din pustie și am ajuns ca bufnța din zidurile părăsite.

8. De dormit nu dorm, ci stau ca psărea singuratică de pe acoperișuri.

9. Vrajnișii mei mă defaimă toată ziua și cei ce mă urăsc au jurat să mă piardă.

10. În loc de pâine, ce-masă am mâncat și băutura mea cu lacrimi am amestecat-o.

11. Aceasta pentru urgia ta și pentru mânia ta, căci tu m'ai înălțat și m'ai aruncat.

12. Zilele mele trec ca umura și eu ca iarba mă usuc.

13. Iar tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea ta ține din neam în neam.

14. Tu, milostivindu-te, vei mântui Sionul, că a venit vremea lui, venit-a vremea să l mântuești,

15. Că slugile tale au înbit pietrele lui și de țărâna lui le e milă.

16. Teme-se vor popoarele de numele Domnului și toți împărații pământului de slava ta,

17. Că va sidi Domnul

Sionul și se va arăta în slava sa.

18. Rugăciunea celor fără de ajutor va asculta și cererea lor nu o va trece cu vederea.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce vine și poporul ce are să se nască va lăuda pe Domnul,

20. Că el privește din înălțimea cea sfântă a sa, din cer se uită Domnul peste pământ,

21. Ca să audă gemetele celor din robie și să deslege pe cei rânduiți la moarte,

22. Ca aceștia să vestească în Sion numele Domnului,

23. Când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile să slujească Domnului.

24. Sfărâmatu-mi-a el puterea în cale și a scurtat zilele mele.

25. Zis-am: «Nu mă răpi la mijlocul zilelor mele! Anii tăi sunt veacurilor veacurilor.

26. De mult ai întemeiat tu pământul și cerurile sunt lucrul mâinilor tale.

27. Acelea vor pieri, iar tu vei rămâne, toate ca o haină se vor învechi, ca pe un veșmânt le vei schimba și schimbate vor fi,

28. Iar tu același ești și anii tăi nu se vor sfârși!

29. Trăi-vor fiii robilor tăi și urmașii lor se vor înălța înaintea feței tale».

PSALMUL 102.

Al lui David.

102 1. Binecuvintează, suflote al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu să binecuvinteze numele cel sfânt al lui!

2. Binecuvintează, suflote al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile lui! 3. Căci el iartă toate fără-de-legile tale și toate boalele tale le vindecă.

4. El izbăvește de morământ viața ta, el te încununează cu milă și cu îndurări.

5. El umple de bunătăți dorirea ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Domnul face judecată și dă dreptate tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Arătat-a căile sale lui Moise, fiilor lui Israel le-a arătat minunile sale.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

9. Nu pentru totdeauna se va mânia, nici în veac va îngrozi.

10. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fără-de-legile noastre ne-a răsplătit,

11. Căci, cât e de sus cerul deasupra pământului, atât de mare e bunătatea sa spre cei ce se tem de dânsul.

12. Cât de departe e răsaritul de apus, atât a de pârțat el de noi fără-de-legile noastre.

13. Cum miluește un tată pe copiii săi, așa miluește Domnul pe cei ce se tem de dânsul,

14. Căci el cunoaște făptura noastră și-și aduce aminte că țărână suntem.

15. Omul! Ca iarba sunt zilele lui, înflorirea lui ca floarea câmpului!

16. Un vânt trece peste ea și nu mai este, nici locul nu i se mai găsește,

17. Iară mila Domnului veșnic e peste cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui e peste fiii și nepoții lor,

18. Cei ce păzesc așeză mântul lui și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer și-a pus scaunul său și împărăția lui pe toți stăpânește.

20. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui cei tari în virtute, care implinți poruncile lui și ascultați glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate oștile lui, slugile lui, care faceți voia lui!

22. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează, suflote al meu, pe Domnul!

PSALMUL 103.

Al lui David.

103 1. Binecuvintează, suflote al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești tu, cu slavă și cu strălucire împodobit!

2. Tu te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, tu întinzi cerul ca un cort.

3. Tu din ape îți faci locașurile cele de sus, norii sunt carul tău și te porți pe aripile vânturilor.

4. Tu faci vânturile trimișii tăi și flăcările focului sunt slugile tale.

5. Tu ai așezat pământul pe temeliiile lui și nu se va povârni în veacul veacului.

6. Cu adâncul ca și cu un veșmânt l-ai îmbrăcat și apele acopereau înălțimile lui.

7. La porunca ta ele au fugit, la glasul tunetului tău repede au curs.

8. S'au ridicat munți, s'au coborât văi, la locul ce tu lo-ai rânduit.

9. Pus ai hotar apelor, peste care nu vor trece, nici se vor întoarce, ca să acopere pământul.

10. Tu ai trimis izvoare în văi, printre munți curg ape.

11. Din ele s'adapă fiarele câmpului, asinii sălbateci setea și potoleasc.

12. Peste acolea locuiesc

pasărilor cerului, de prin ramuri răsună glasul lor.

13. Tu adăpi munții din înălțimile tale, din roada lucrurilor tale se satură pământul.

14. Tu faci să răsară iarbă pentru dobitoace și verdeață pentru trebuința omului, tu scoți hrana din pământ:

15. Pâinea, care întărește inima omului, untdelemnul, care-i luminează fața și vinul, care veselește inima omului.

16. Sătura-se vor copacii dumbrăvii și cedrii Libanului cei sădiți de mâna ta.

17. Într'înșii pasărilor și fac cuiburi, chiparoșii sunt locuința cocostârcului.

18. Munții cei înalți sunt sălașul căprioarelor și stâncile scorburoase adăpost fiintelor fricoase.

19. Făcut ai luna, ca să arate timpurile și soarele, care-și cunoaște apusul său.

20. Tu presari întunerecul și se face noapte, în care mișună toate fiarele pământului.

21. Leiul mugesc după pradă și-și cer mâncare dela Dumnezeu.

22. Dar răsare soarele și ei fug, în culcușurile lor se ascund.

23. Atunci iese omul la lucrul său și la munca sa până seara.

24. Cât de minunate sunt lucrurile tale, Doamne, toa-

te cu înțelepciunea le-ai făcut și e plin pământul de făptura ta!

25. Iată, maroa această o întinsă și largă, într'înșea sunt tăritoare nenumărate, victăți mici cu mari.

26. Pe dânsa plutesc corăbiile, acolo-i balaurul, ce l-ai făcut să se joace într'înșea.

27. Toate dela tine așteaptă, să le dai hrană la vreme.

28. De le-o dai, ele-o primesc, de-ți deschizi tu mâna, toate se umplu de bunătați.

29. Iar de-ți întorci tu fața, se ofilesc; de le lei duhul, mor și în țărână se prefac.

30. De privești pământul, el tremură; de te atingi de munți, ei fumegă.

31. Când trimiți tu înșă Duhul tău, toate iarăși se zidesc și înnoiesc fața pământului.

32. Fie Domnul în veci slăvit! Veselescă-se Domnul de lucrurile sale!

33. Toată viața mea Domnului voi cânta, cânta-voiu Dumnezeului meu cât voi trăi!

34. Plăcută să-i fie lui cântarea mea și cu mă voi veselii de Domnul.

35. Fără păcătoșii de pe pământ și nelegiuții să nu mai fie! Binecuvintează, suflule al meu, pe Domnul. Aliluia.

PSALMUL 104.

104 1. Lăudați pe Domnul și chemați numele lui.

Vestiți între neamuri lucrurile lui!

2. Cântați, cântați în cinstea lui!

Spuneți toate minunile lui!

3. Lăudați-vă cu numele lui cel sfânt, bucure-se inima celor ce-l caută pe dânsul.

4. Alergați la Domnul și la ajutorul lui. Cântați pururea fața lui!

5. Neamul lui Avraam, sluga lui, fiii lui Iacov, aleși lui,

6. Aduceți-vă aminte de minunile ce-a făcut el, de semnele și de judecățile gurii lui.

7. Căci Domnul este Dumnezeul nostru și dreptatea lui e peste tot pământul!

8. El pururea își aduce aminte de așezământul său de făgăduință dată pentru o mie de neamuri.

9. De legătura făcută cu Avraam și de jurământul său către Isaac,

10. Jurământ pus ca o lege pentru Iacov și ca o legătură veșnică pentru Israel.

11. Zicând: «Ție îți voi da pământul Canaan ca parte a ta de moștenire».

12. El atunci erau puțini la număr și străini în țara aceasta.

13. Și treceau dela popor la popor și dela o împărăție la altă împărăție,

14. Dar el n'a lăsat pe nimeni să-i apese și a peșepit regi pentru ei, zicând:

15. «Nu vă atingeți de unghiul meu și proorociilor mei nu le faceți rău!»

16. Chemat-a foamea pe pământ și a stârpit tot paiul de grâu.

17. Trimis-a înaintea lor un om, pe Iosif care a fost vândut ca rob.

18. Străns-a în cătuși picioarele lui, în lanțuri a fost pus,

19. Până s'a împlinit cuvântul Domnului, cuvântul Domnului care l-a cercat.

20. Atunci a trimis reșele să-l deslege, datu-i-a dobozenie stăpânul țării.

21. Și l-a pus domn peste casa sa și cărmuitor peste toate câte avea.

22. Ca să învețe pe boerii lui după voia sa și sătrănilor lui să le arate înțelepciunea.

23. Atunci a intrat Iosif în Egipt, strămutatu-l-a Iacov în pământul lui Ham.

24. Și a famălțit Dumnezeu foarte pe poporul său.

25. Stărnit-a în inima lor ură asupra poporului său, ca să urzească vicleșug asupra slugilor lui,

26. Dar a trimis pe Mo-

se, sluga sa și pe Aaron, alesul său,

27. Care cu puterea cuvântului lui făcură semne în mijlocul lor. Minuni făcură în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întuneric și s'au întunecat, pentru că se împotrivise cuvântului său.

29. Apele lor în sânge le-a proțecut și a omorât toți păștii lor.

30. Broaște mișunau în toată țara lor până și în camerele regilor.

31. Zis-a și-au venit muște veninoase, muște rele în toată țara lor.

32. În loc de ploaie, le-a dat grindină și flăcări de foc în țara lor.

33. Și-a bătut vilele și smochinii lor și-a stricat toți pomii în ținutul lor.

34. La porunca sa a venit lăcustă și omidă multă fără număr,

35. Care au mâncat toată iarba țării și toată roada din câmpurile lor.

36. Ucis-a pe toți întâii născuți în țara lor, toată pârğa puterii lor

37. Și a scos pe ai săi cu argint și aur, și în seminiile lor un bolnav nu era.

38. Bucuratu-s'a Egiptul de plecarea lor, căci frică mare căzuse peste el.

39. Trimis-a nor să-i umbrească și foc să lumineze noaptea.

40. Cerut-au și le-a trimis

prepelește și cu pâine cerească i-a hrănit.

41. Despăcat-a stânca și au țâșnit ape și s'au vărsat în pustie ca un râu,

42. Căci și-a amintit de cuvântul său sfânt și de Avraam, sluga sa

43. Și a scos pe poporul său cu veselie. Scos-a pe alogii săi în strigăto de bucurie

44. Și le-a dat țările păgânilor și au moștenit ei rodul muncii străinilor,

45. Ca să păzească poruncile lui și legile lui să le fie. Aliluia!

PSALMUL 105.

105 1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui!

2. Puterile Domnului cine le va spune și cine va vesti toate laudele lui?

3. Ferice de cei ce păzesc legea și fac dreptate în toată vremea!

4. Adu-ți aminte de mine, Doamne, din bunăvoință, și mă cercetează cu ajutorul tău, pentru poporul tău!

5. Ca să văd fericirea alogilor tăi, să mă bucur de bucuria poporului tău și să mă laud cu moștenirea ta!

6. Creștit-am ca și părinții noștri, fă-ut-am nelegiuire și atrămbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n'au luat aminte la minunile tale și de mulțimea binofacerilor tale nu

și au adus aminte, ci s'au răzvrătit când se suiau la Marea Roșie,

8. Dar el i-a mântuit pentru numele său, ca să-și arate puterea sa.

9. Certat-a Marea Roșie și a secat și i-a trecut prin adâncuri, ca pe uscat.

10. Izbăvit-i-a din mână apăsătorului, din mână vrăjmașului i-a scăpat.

11. Apele au acoperit pe protivnicii lor și niciunul din ei n'a scăpat.

12. Atunci au crezut în cuvintele lui și au cântat lauda lui,

13. Dar curând au uitat lucrurile lui și n'au așteptat împlinirea hotărârii lui.

14. Cuprinși au fost de poftă în pustie și-au ispitit pe Domnul în locuri fără de apă

15. Și el lo-a împlinit cererea lor, dar a trimis boala în trupurile lor.

16. Zavistuit-au în tabără pe Moise și pe Aaron, sfântul Domnului.

17. Atunci s'a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și ceata lui Aviron a mâncat-o adâncul.

18. Focul le-a ars ceata și para focului a mistuit pe cei răi.

19. La Horeb au făcut un vițel și s'au închinat la chip cioplit.

20. Au schimbat pe cei ce era slava lor cu chipul unui bou ce paște iarbă

21. Și au uitat pe Dumnezeu, mântuitorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt,

22. Minuni în pământul lui Ham și semne la Marea Roșie.

23. Atunci a fost zis să-i piardă, însă Moise, alesul său, a stătut înaintea lui la gura peșterii și i-a abătut mânia, ca să nu-i piardă,

24. Ei însă au disprețuit țara sfântă și n'au crezut în cuvântul lui.

25. Cântit-au prin corturile lor și n'au ascultat de glasul Domnului.

26. Atunci el și-a ridicat mâna asupra lor și s'a jurat să-i piardă în pustie,

27. Să arunce neamul lor printre popoare și să-i risipească prin alte țări.

28. Lăpitu-s'au ei de Bal-Peor și au mâncat din jertfole morților,

29. Mâniat-au pe Domnul prin faptele lor și biciu a venit asupra lor.

30. Atunci sculându-se Finees, a făcut dreptate și îndată a conștient bătaia.

31. Accasta i s'a socotit lui dreptate, din neam în neam până în veac.

32. Și iar au mâniat pe Domnul la apele Meriba și a suferit și Moise din pricina lor,

33. Căci i-au amărit duhul lui și el a greșit cu buzele sale.

34. Apoi n'au stărpit po-

poarele, pe care zisese Domnul să le piardă,

35. Ci s'au amestecat cu păgânii și s'au deprins cu faptele lor

36. Și au slujit idolilor lor, care s'au făcut cursă pentru ei.

37. Au jertfit pe feciorii lor și pe fetele lor la idoli

38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele feciorilor și fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și au spurcat țara cu sânge.

39. Ba și ei s'au spurcat cu faptele lor și cu izvodirile lor s'au desfrănat.

40. Atunci se aprinse mânia lui Dumnezeu asupra poporului său și a urgisit moștenirea sa.

41. Datu-i-a în mâna păgânilor și le-au ajuns stăpâni cei ce-i urau.

42. Vrajmașii lor i-au împilat și au fost umiliți sub mâna lor.

43. De multe ori îi izbăvise Domnul, dar ei îi amărau prin purtarea lor și prin nelegiuirile lor cădeau.

44. Când vedea strămtorarea lor și când azea strigătele lor,

45. Iși aducea aminte de așezământul său și din bunățate se milostivea spre ei

46. Și stârnea milă că tre dănași, în cei ce-i dusese în robie.

47. Măntuiește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și

ne adună de prin popoare, ca să slăvim numele tău cel sfânt și să ne fălim cu slava ta!

48. Binecuvântat fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, în veacurile veacurilor tot poporul să zică. Amin!

PSALMUL 106.

106 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, căci în veac este mila lui!

2. Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașilor.

3. Și din toate țările i-a adunat, dela răsărituri, dela apusuri, dela minznoapte și dela mare,

4. Căci rătăceau prin pustie fără apă, negăsind cetate pentru locuit,

5. Sufereau de foame și de sete și li se istovea sufletul într'înșii,

6. Dar în strămtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor

7. Și i-a povățuit pe calea cea dreaptă, ca să ajungă la cetatea cea de locuit.

8. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

9. Căci el a săturat sufletul însetat, sufletul flămând i-a umplut de bună-

10. Cei ce șadeau în întunerec și în umbra morții, ferecați cu întristare și cu lanțuri,

11. Pentrucă nu se supuseseră poruncilor Domnului și disprețuieră sfatul Celui Preaînalt

12. Și de aceea le smerise inima cu suferințe și cădeau și n'avea cine să-i ridice,

13. În strămtorarea lor au chemat pe Domnul, și el i-a izbăvit din necazurile lor,

14. Scosu-i-a din întunerec și din umbra morții și a rupt lanțurile lor.

15. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, pentru minunile ce-a făcut el pentru fiii oamenilor!

16. Căci el a sfărâmat porțile de aramă și zăvoarele de fier le-a rupt.

17. Nepricenuții, prin purtarea lor vinovată și prin nedreptățile lor, au ajuns iarăși la necaz.

18. Sufletul la era desguștat de orice hrană și ajunseseră până la porțile morții,

19. Dar în strămtorarea lor au chemat pe Domnul și el i-a izbăvit din necazurile lor,

20. Trimis-a cuvântul său să-i vindece și i-a smuls chiar din morminte.

21. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile ce a fă-

cut el pentru fiii oamenilor!

22. Să-i aducă jertfă de mulțumire și cu bucurie să vestească lucrurile lui!

23. Cei ce umblă cu corăbiile pe mare și lucrează pe apele cele mari,

24. Aceia văd lucrurile Domnului și minunile lui în sâmurile adâncului.

25. El zice și se stărneste furtuna, care ridică valurile mărilor

26. Și ei se înalță până la cer, până în adâncuri se coboară și sufletul lor încremenește de groază.

27. Ca omul beat se clatină când umblă și toată înțelepciunea le pier.

28. Dar în strămtorarea lor chiamă pe Domnul și el îi izbăvește din necazurile lor,

29. Oprește furtuna și se face liniște și valurile se potolesc înte.

30. Toți se bucură că s'a făcut liniște și-i va duce Domnul la limanul dorit.

31. Să laude dară pe Domnul pentru milele lui, și pentru minunile ce a făcut el pentru fiii oamenilor.

32. Să-l laude în adunarea popoarelor și în sfatul bătrânilor să-l preamărească!

33. El prefăce răurile în pustiu, izvoarele de apă în pământ sterp

34. Și țara roditoare în

sărătură, pentru răutățile locuitorilor ei.

35. El face din pustiu iezir de apă, în izvoare prefăce pământul sec.

36. Și așează acolo pe cei flămânzi, ca să-și zidescă cetate de locuit.

37. Să semene ogoare și să sădească vie, de unde adună roade din belșug.

38. El îi binecuvintează să se înmulțească și vitele lor nu se împuținează.

39. Impuținați fuseseră

și apăsați de împilare, de necazuri și de suferințe,

40. Se vărsase urgia peste boierii lor și-i făcuse să rățăcească în pustiu fără drumuri.

41. Dar el ridică pe cei săraci din necaz și înmulțește neamul lui ca o turmă.

42. Văzând acestea dreptii se veselesc, iar cei răi gura își astupă.

43. Cine-i înțelept să la seama la toate și să priceapă mila Domnului!

CARTEA A CINCIA

PSALMUL 107.

Al lui David.

107 1. Gata este inima mea, Dumnezeu, gata este inima mea!

2. Cântă-voin și voiu face să sbârâie coardele, că aceasta-i lauda mea.

3. Desteptăți-vă, harță și alăută, și zorile să tresară!

4. Lăuda-te-voin printre popoare, Doamne, în mijlocul neamurilor te voiu cânta,

5. Căci bunătatea ta se înalță până la ceruri și credincioșia ta până la nori.

6. Înălță-te peste cururi, Dumnezeu, și slava ta să lucească peste tot pământul,

7. Ca să se izbăvească cei iubiți de tine! Auzi-ne

și ne mântuește cu dreapta ta.

8. Zis-a Dumnezeu în locașul său: «Voiu birui împărti-voiu Sihemul și valea Sihot voiu măsura,

9. Al meu este Galaad și Manase al meu. Efraim îmi este coif și Iuda e toiagul meu,

10. Moab e vasul meu de spălat, spre Idumeia îmi îndrept sandalele și asupra Filistinilor scot strigăte de bucurie.

11. Cine mă va povățui până în valea Petrei? Sau cine mă va călăuzi la Idumeia?

12. Au nu tu, Dumnezeu, care ne lepădaseși? Au nu tu, Dumnezeu, care nu mai ieșei cu oștile noastre?

13. Dă mi ajutor la vre-

me de necaz, căci ajutorul omanesc e deșertăciune.

14. Cu Dumnezeu vom face lucruri mari, căci el va zdrobi pe vrajmașii noștri.

PSALMUL 108.

108 1. Dumnezeu laudei mele, nu tăcea, că s'au deschis asupra mea buze necredincioase, buze viclene și limbă mincinoasă îmi vorbesc!

2. Cuvinte de ură mă împoașcă din toate părțile și fără pricină se războiesc asupra mea.

3. În schimbul dragostei mele mă dușmănesc, iar eu mă rog pentru ei.

4. Pentru bine îmi plătesc eu rău și pentru iubire eu ură.

5. Pune peste ei pe cel necredincios și diavolul să stea la dreapta lui!

6. De va intra la judecată, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se profacă în păcat.

7. Puține să fie zilele lui și dregătoria lui să o ia altul!

8. Copiii lui să ajungă orfan și femeia lui văduvă!

9. Să rățăcească copiii lui și să corsească, să seară departe de casa lor dărămată!

10. Datornicul să pună mâna pe toate ale lui și străinii să jefuiască rodul muncii lui!

11. Nimănu-l să nu-i fie jale de dănsul, nici milă de orfanii lui.

12. Uрмаșii lui meniți să fie pieirii și într'un neam să se stingă numele lor!

13. Să se pomenească la Domnul nedreptatea părinților lui și păcatul mamei lui să nu se șteargă!

14. Să fie pururoa înaintea Domnului și să piară de pe pământ pomenirea lui,

15. Pentru că nu și-a adus aminte să facă milă, ci a prigonit pe cel nevoiaș și sărac.

16. Și pe cel cu inima întristată, ca să-l omoare.

17. A iubit blestemul. Să cadă dar asupra lui. N'a iubit binecuvântarea.

Să se depărteze dar de el.

18. Să se îmbrace cu blestemul ca și cu haina lui și să pătrundă ca apa în lăuntru-lui și ca untdelemnul în oasele lui!

19. Să-i fie ca un veșmânt, cu care se îmbracă și ca un brâu, cu care pururea se înceingă!

20. Aceasta să fie plata prigonitorilor mei și a celor ce mă grăiesc de rău!

21. Iar tu, Doamne Dumnezeu, fă-mi bine pentru numele tău! Că mare este bunătatea ta, mântueștemă!

22. Că necăjit și sărac sunt eu și inima mea e rănită înăuntrul meu.

23. Pier ca umbra trecă-

toare și ca lăcusta sunt alungat.

24. Genunchii mei sunt slăbiți de post și trupul meu e istovit de lipsa untdelemnului.

25. De oară am ajuns înaintea lor și ei mă priveau și dau din cap.

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Miluește-mă cu bunătatea ta!

27. Ca să cunoască ei că aceasta-i mâna ta și că tu, Doamne, ai făcut aceasta.

28. De blestemă ei, tu binecuvintează, de se scoală, să fie acoperiți de rușine și alungați se va bucura.

29. Să se îmbrace prigonitorii mei cu necinste și ca și cu o manta să se acopere cu rușinea lor.

30. Lăuda-voiu foarte pe Domnul cu gura mea, în mijlocul mulțimii fi voi da laudă.

31. Pentrucă stă de-a dreapta celui sărac, ca să-l izbăvească de cei ce osândesc sufletul lui.

PSALMUL 109.

Al lui David.

109 1. Zis-a Domnul

Domnului meu: Sezi de-a dreapta mea, până voi pune pe vrăjmașii tăi

asternut picioarelor tale! 2. Toiagul puterii îl va trimite Domnul din Sion. Domnește în mijlocul vrăjmașilor tăi!

3. În ziua biruinței tale, poporul tău va fi cu tine, împodobit cu sfîntenie, din pîntace mai înainte de luceafăr te-am născut.

4. Juratu-s'a Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melhisedec.

5. Domnul, la dreapta ta, va sfărâma împărații, în ziua mâniei sale.

6. Judeca-va neamurile și va umplea pământul de cei căzuți.

7. Sărobi-va în multe țări capetele vrăjmașilor săi. În cale va bea din părău, pentru aceea va înălța capul.

PSALMUL 110.

Scris pe vremea lui Neemia.

110 1. Cu toată inima mea voi lauda pe Domnul, în adunarea și în sfatul dreptilor.

2. Mari sunt lucrurile Domnului și dorite sunt de toți cei ce fac voia lui!

3. Lucrul lui e slavă și frumusețe și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Vestite a făcut minunile sale, înduratul și milostivul Dumnezeu.

5. Cel ce dă hrană celor ce se tom de dănsul celor răurca își aduce aminte de așezământul său.

6. Arătat-a poporului său puterea lucrurilor sale, ca

să-l dea moștenirea păgânilor.

7. Adevărul și dreptatea sunt lucrul mâinilor sale, toate poruncile sale sunt numai adevăr.

8. Pe adevăr și pe dreptate întemeiate și întărite pe veci și pe vecii vecilor.

9. El a trimis izbăvire poporului său și așezământul său l-a întemeiat pe vecie, înfricoșat și sfânt este numele lui!

10. Tomerea de Domnul este începutul înțelepciunii, înțelepciunea partea celor ce caută poruncile lui, slava lui dăinuiește în veacul veacului.

PSALMUL 111.

Scris pe vremea lui Neemia.

111 1. Ferice de omul, care se teme de Domnul și dorește să păzească poruncile lui!

2. Neamul lui va fi puternic pe pământ, că neamul celor drepti se binecuvintează.

3. Bogăție și folos va fi în casa lui și dreptatea lui va dănuia în veac.

4. Celui drept lumină îi răsare în întunec, că bun și milostiv și îndurat.

5. Omul bun se îndură și împrumută și cu judecată își rânduește vorbele.

6. Veșnică va fi pomenirea dreptului și în veac nu se va călta.

7. Grăit de rău fiind, nu se va teme, că inima lui e întărită cu nădejdea în Domnul.

8. Întărită e inima lui și de nimic nu se va teme, până va vedea pe vrăjmașii săi rușinați.

9. Imparte, dă la săraci în dreapta și în stînga, dreptatea lui dăinuiește în veacul veacului și fruntea se înalță cu slavă.

10. Păcătosul vede și se mânie, scrășnește cu dinții și tănjește, dar pofta lui nu se împlinește. Aliuia!

PSALMUL 112.

Al lui David.

112 1. Lăudați, slugi, pe Domnul! Lăudați numele Domnului!

2. Fie numele Domnului binecuvîntat, de acum și până în veac.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apăsuri, laudat fie numele Domnului!

4. Înalt este Domnul peste toate popoarele și slava lui e mai presus de ceruri!

5. Cine este ca Domnul Dumnezeu nostru, cel ce locuiește întru cele înalte!

6. El spre cele amare te privește, în cer și pe pământ.

7. El ridică pe cel necăjit din pulbere și din gunoieră scoală pe cel sărac, ca să-l așeze cu boierii poporului său.

8. El dă casă ca să locuiască ceea ce mai înainte era steapă, ca mamă ce se bucură de copiii săi. Aliluia.

PSALMUL 113.

Aliluia.

113 1. Când a ieșit Israel din Egipt și casa lui Iacov dintre cei de alt neam,

2. Făcutu-s'a Iuda locaș sfânt al lui și Israel a ajuns moștenirea lui.

3. Văzut-a marea și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi,

4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca niște miei.

5. Ce ai, mare, de ai fugit, și tu, Iordane, de te-ai întors înapoi?

6. Ce aveți, munți, de săltați ca berbecii și voi, dealuri, de săriți ca niște miei?

7. Clătitu-s'a pământul de fața Domnului, de fața Dumnezeului lui Iacov,

8. Cel ce a prefăcut piatra în iezăr și stâncă în izvor de apă curgătoare.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru bunătatea și pentru dreptatea ta!

10. De ce să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?

11. Dumnezeul nostru în

cer și pe pământ, rănduște toate câte voiește,

12. Iar idolii lor sunt argint și aur, lucruri de mână omenească.

13. Gură au, dar nu grăiesc, ochi au, dar nu văd,

14. Urechii au, dar nu aud, nări au, dar nu pot mirosi,

15. Mâini au, dar nu pipăesc, picioare au, dar nu umblă, nici nu glăsuiesc cu gâtiele lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac și toți cei ce nădăjduesc într'înșii!

17. Casa lui Israel, nădăjduește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

18. Casa lui Aaron nădăjduește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

19. Toți cei ce vă temeți de Domnul, nădăjduți în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

20. Aduce-și-va aminte de noi Domnul și ne va binecuvânta, binecuvânta-va casa lui Israel, binecuvânta-va casa lui Aaron.

21. Binecuvânta-va pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici și pe cei mari.

22. Domnul să vă umple de bunătăți pe voi, pe voi și pe fiu voștri!

23. Binecuvântați să fiți de Domnul, cel ce a făcut corul și pământul!

24. Cerurile! Cerurile sunt ale Domnului, iar pământul

mântul l-a dat fiilor oamenilor!

25. Morții nu te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se coboară în mormânt.

26. Ci noi cei vii vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veac. Aliluia!

PSALMUL 114.

Aliluia.

114 1. Mă bucur că a auzit Domnul glasul meu și rugăciunea mea,

2. Că a plecat spre mine urchea sa. Toată viața mea îl voi chema.

3. Legăturile morții mă înfășuraseră, mă cuprinseseră chinurile iadului și eram pradă întristării și durerii,

4. Dar am chemat numele Domnului, zicând: «Rogu-te, Doamne, mântuește sufletul meu!»

5. Milostiv și drept este Domnul, Dumnezeul nostru este îndurat!

6. Și Domnul, cel ce păzește pe cei fără de răutate, m'a izbăvit din necaz.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că a făcut Domnul bunătate cu tine!

8. A izbăvit sufletul meu de moarte, scăpat-a ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere.

9. De aceea cu dreptate voi umbla înaintea Domnului, în pământul celor vii. Aliluia!

PSALMUL 115.

Aliluia.

115 1. Crezut-am, pentru aceea am și grăit. Necăjit sunt peste măsura!

2. Și în turburarea mea ziceam: Tot omul este mincinos!

3. Dar cu ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi a făcut mie?

4. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

5. Împlini-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea a tot poporul lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

7. Sluga ta sunt, Doamne, sluga ta și fiul slujnicilor tale, că tu ai rupt cătușele mele!

8. Aduce-ți-voiu jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

9. Împlini-voiu făgăduințele date Domnului, înaintea întregului său popor,

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime. Aliluia!

PSALMUL 116.

Aliluia.

116 1. Lăudați pe Domnul toate neamurile! Lăudați-l pe el toate popoarele!

2. Că mare este mila lui spre noi și adevărul Domnului

pului rămâne în veac. Aliluia!

PSALMUL 117.

Aliluia.

117 1. Lăudați pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Zică dar casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila lui!

3. Zică dar casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui!

4. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila lui.

5. Din strămoșii am chemat pe Domnul, auzitu-m'a și m'a scos la larg.

6. Domnul este cu mine și de nimic nu mă voiu teme, că ce poate să-mi facă mie omul?

7. Domnul este ajutorul meu și fără teamă voiu privi pe vrăjmașii mei.

8. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în oamenii!

9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în boieri!

10. Toate neamurile m'au impresurat, dar în numele Domnului le-am înfrânt.

11. Impresuratu-m'au și m'au înconjurat, dar în numele Domnului le-am doborât.

12. Impresuratu m'au ca albinele fagurul și m'au pârjolit ca focul spinii, dar

în numele Domnului le-am biruit.

13. Izbitu-m'au cu putere, ca să cad, dar Domnul m'a spritiuit.

14. Domnul este tăria și lauda mea, făcutu-s'a el mântuitorul meu.

15. Strigăte de bucurie și de biruință răsună în corturile dreptilor, zicând: Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

16. Dreapta Domnului s'a proamărit! Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

17. De aceea nu voiu muri, ci voiu trăi și voiu povesti laudurile Domnului.

18. De certat m'a certat Domnul, dar morții nu m'a lat.

19. Deschideți-mi portile treptății și intrând, voiu lauda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului, prin aceasta vor intra cei drepti.

21. Slăvescu-te, Doamne, că m'ai auzit și te-ai făcut izbăvitorul meu!

22. Piatra, pe care n'au socotit-o ziditorii, a ajuns în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și este minuna-tă întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'insă!

25. O, Doamne, mântu-este! O, Doamne, dă belșug!

26. Binecuvântat fie cel ce vine în numele Domnului! Binecuvântăm-vă pe voi din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă! Aduceți jertfele voastre! Aduceți-le până la cornele altarului!

28. Tu ești Dumnezeul meu și te voiu lauda, Dumnezeul meu ești și te voiu preamăli!

29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui! Aliluia!

PSALMUL 118.

Aliluia.

A.

118 1. Ferice de cei ce-și păzesc neprăhănită calea, care urmează legea Domnului!

2. Ferice de cei ce păzesc învățăturile lui și de cei ce-l caută cu toată inima.

3. Că aceia nu fac fără-de-lege, ci umblă în căile lui.

4. Tu ai poruncit ca legiunile tale să fie păzite cu sfințenie.

5. O, de s'ar îndrepta căile mele, spre paza legiunilor tale!

6. Atunci nu m'au rășuna în fața oricăreia din poruncile tale.

7. Ci te-ai lauda cu inima credincioasă, învățând judecățile tale cele drepte.

8. Legiunilor tale voiu fi credincios, nu mă părăsi pentru totdeauna!

B.

9. Cum va păstra un tânăr curată calea sa? Așa, povățuindu-se de cuvântul tău.

10. Cu toată inima mea te-am căutat, nu mă lăsa să mă abat dela poruncile tale!

11. Primit-am cuvântul tău în inima mea, ca să nu greșesc înaintea ta.

12. Binecuvântat ești, Doamne, învăță-mă legiunile tale!

13. Cu buzele mele am vestit toate hotărârile gurii tale.

14. Căci, păzirea hotărârilor tale mai dă mai multă desfătare decât toată bogăția.

15. În poruncile tale pătrunde cugetul meu și ochii mei urmăresc căările tale.

16. La legile tale voiu cugeta și nu voiu uita cuvintele tale.

C.

17. Arată milă robului tău și voiu trăi și cuvintele tale le voiu păzi!

18. Deschide ochii mei, ca să văd minunile din legea ta!

19. Nemernice sunt eu pe pământ, nu ascunde de mine poruncile tale!

20. Istovit esto sufletul meu pururea de dorul judecăților tale.

21. Certat-ai pe mândrii cei blestemați, care se abat dela poruncile tale.

22. Ia de pe mine ocara și defăimarea, că învățăturile tale le-am păzit.

23. Zădarnic stau hoierii și mă clovetesc, că robul tău se îndelestnicește cu învățăturile tale.

24. Desfătare îmi sunt învățăturile tale și poruncile tale sunt povățuitorii mei.

D.

25. Sufletul meu e aruncat la pământ, ridică-mă după făgăduința ta!

26. Căile mele ți-am mărturisit și m'ai auzit, învăță-mă poruncile tale.

27. Fă-mă să pricep calea legiunilor tale și la minunile tale voi eu cugeta.

28. Intristarea istoveste sufletul meu, întărește-mă după cuvântul tău!

29. Depărtează dela mine calea minciunii și dăruiește-mi să urmez legea ta!

30. Calea adevărului mi-am ales și judecățile tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m'am de învățăturile tale, nu lăsa, Doamne, să fiu rusinat!

32. Pe calea poruncilor tale voi eu alerga, că prin ele ai desfătat inima mea.

E.

33. Învăță-mă, Doamne, calea legilor tale și mă voiu ține pururea de dânsa.

34. Dă-mi pricepere să înțeleg legea ta și o voiu păzi cu toată inima mea.

35. Povățuește-mă pe cărarea poruncilor tale, că aceasta e dorirea mea.

36. Placă inima mea la învățăturile tale, iară nu la dorința de câștig.

37. Abate o hii moi dela deșertăciuni și mă înviorază în căile tale!

38. Împlinește făgăduința dată robului tău, pentru frica ce o am înaintea ta.

39. Depărtează dela mine ocara ce mă întristază, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată am dorit să împlinesc poruncile tale, înviorază-mă cu dreptatea ta!

F.

41. Să vie peste mine mila ta, Doamne și mântuirea ta după făgăduința ta.

42. Și voi eu da răspuns celor ce mă ocărăsc, că nădăjduse în cuvântul tău.

43. Nu lua de tot cuvântul adevărului din gura mea, că judecățile tale sunt adevărate.

44. Păzi voi eu legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Umbla-voiu întru lărgime, că poruncile tale le-am căutat.

46. Înaintea regilor voi eu spune învățătura ta și nu mă voi eu rușina.

47. Desfăta-mă-voiu întru poruncile tale, pentru că foarte, foarte îmi sunt iubite.

48. Ridica-voiu mâinile mele la poruncile tale, pe care le iubesc și la legile tale voi eu cugeta.

G.

49. Adu-ți aminte de cuvântul dat robului tău, în care mi-ai poruncit să nădăjduesc.

50. Aceasta mă mângăie la vreme de necaz, că cuvântul tău îmi dă viață.

51. Cei mândri m'au batjocorit peste măsură, dar dela legea ta nu m'au abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac și m'am mângăiat, Doamne!

53. Măhnirea mă cuprinde când văd pe cei răi, care părăsesc legea ta!

54. Învățăturile tale erau cântecul meu prin locurile pribegiei mele.

55. Și noaptea mi-adu-ceam aminte de numele tău și păzeam legea ta, Doamne!

56. Aceasta se petrecea cu mine, pentru că păzeam poruncile tale.

H.

57. Zis-am: Partea mea, Doamne, o să păzesc cuvintele tale.

58. Din toată inima mă rog feței tale, miluește-mă după cuvântul tău!

59. Cercetatu-mi-am căările mele și mi-am îndreptat pașii spre învățăturile tale.

60. Grăbitu-m'am și n'am progetat, să împlinesc poruncile tale.

61. Lanțurile celor răi m'an vânat, dar legea ta n'am uitat.

62. În miezul nopții m'am sculat să te slăvesc, pentru judecățile tale cele drepte.

63. Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de tine și cu cei ce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta, Doamne, e plin pământul, învăță-mă să păzesc poruncile tale.

I.

65. Făcut-ai bine robului tău, după făgăduința ta, Doamne!

66. Învăță-mă buna pricepere și înțelepciunea, căci cred în poruncile tale.

67. Înainte de a suferi am păcătuit, dar acum păzesc cuvântul tău.

68. Bun și binefacător ești Doamne, învăță-mă legile tale.

69. Trufașii născocesc

minciuni împotriva mea, eu însă cu toată inima păzesc poruncile tale.

70. Inima lor e nesimțitoare ca scut, iar eu mă mângâiui cu legea ta.

71. Bine e că m'ai simețit, căci am învățat să păzesc legea ta.

72. Mai scumpă-mi este legea gurii tale, decât mii de comori de aur și de argint.

J.

73. Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțeste-mă și voi învăța poruncile tale!

74. Cei ce se tem de tine se bucură când mă văd, căci în făgăduințele tale nădăjduesc.

75. Cunoscute-am, Doamne, că judecățile tale sunt drepte și că după dreptate m'ai pedepsit.

76. Fie dar mila ta mângâieroa mea, precum ai făgăduit robului tău.

77. Să vie peste mine îndurările tale și volu trăi, căci legea ta este mângâieroa mea.

78. Ruginați să fie trușii ce fără vină mă apasă, căci învățăturile tale le cercetez.

79. Să se întorcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc învățăturile tale.

80. Fie inima mea fără

prihană sub povăța poruncilor tale, ca să nu fiu rușinat.

K.

81. Sufletul mi se istoarșe în așteptarea ajutorului tău, dar în făgăduința ta nădăjduesc mereu.

82. Păienjenitu-mi s'au ochii așteptând făgăduința ta, și-mi zice: Când oare mă voi mângâia?

83. Ajuns-am ca o picole pusă la fum, dar legile tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt oare zilele rotului tău și când vei oșândi oare pe prigonitorii mei?

85. Spusu-mi-au călcătorii de lege bărfeli, dar nu sunt ca legea ta, Doamne!

86. Toate poruncile tale sunt adevăr. Ajută-mi, ca pe nedrept sunt prigonit!

87. Puțin de nu m'au șters de pe pământ, dar poruncile tale nu le-am părăsit.

88. Dăruiește-mi viață după mila ta și învățăturile tale voi păzi.

L.

89. Pentru voce, Doamne, cuvântul tău a întărit cerurile.

90. Tu ai întemciat pământul și rămâne, adevărul tău rămâne din neam în neam.

91. Prin porunca ta până azi toate se țin, că toate sunt slugile tale.

92. De n'ar fi fost legea ta mângâierea mea, ași fi pierit în necazurile mele.

93. Niciodată nu voi uita poveștile tale, căci prin ele îmi dai viață.

94. Al tău sunt eu, mântuiește-mă, că poruncile tale am căutat.

95. Necredincioșii mă pândesc să mă piardă, iar eu cercetez învățăturile tale.

96. La toată desăvârșirea am văzut sfârșire, numai porunca ta sfârșit nu are.

M.

97. Cât am iubit legea ta, Doamne! toată ziua eu e gândirea mea.

98. Căci mă face mai înțelept decât vrăjmașii mei și niciodată nu mă părăsesc.

99. Ajuns-am mai învățat decât toți învățătorii mei, pentru că învățăturile tale sunt gândirea mea.

100. Mai priceput decât cei bătrâni am ajuns, pentru că păzesc poruncile tale.

101. Dela toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să urmez cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abatut, că tu ești învățătorul meu.

103. Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru gât-

leul meu! Pentru gura mea ele sunt mai dulci ca mierea!

104. Poruncile tale mă fac priceput, pentru aceea am urit toată calea cea mincinoasă.

N.

105. Cuvântul tău e făclie picioarelor mele și lumină pentru cărările mele.

106. Jurat-am să păzesc judecățile tale cele drepte și mă voi ține de jurământul meu.

107. Intristat sunt peste măsură, Doamne, viază-mă după cuvântul tău!

108. Binevoiește, Doamne, a primi jertfa de bunăvoie a gurii mele și mă învăță judecățile tale!

109. Sufletul îmi e pururea în primejdie, dar legea ta n'am uitat.

110. Cei nelegiuți curse mi-au întins, dar dela poruncile tale n'am rătăcit.

111. Moștenit-am po vece învățăturile tale, că ele sunt bucuria inimii mele.

112. Pus-am gând în inima mea să păzesc poruncile tale, că aceasta aduce răsplata veșnică.

O.

113. Născocirile omenești le urăsc, iar legea ta iubesc.

114. Tu ești adăpostul și

ascutul meu și în cuvântul
tău nădăjduesc eu.

115. Depărtați-vă dela
mîna cei nelegiuîți, că voi
păzi poruncile Dumnezeului
meu.

116. Sprijinește-mă după
cuvântul tău, ca să trăiesc
și nu lăsa să fiu rușinat în
nădejdea mea.

117. Ajută-mi și mă voi
mântui și pururea voi lua
aminte la legile tale.

118. Disprețuit-ai pe toți
cei ce se depărtează de le-
gea ta, că născocirile lor
sunt mincinoase.

119. Ca sigură ai măturat
pe cei răi de pe pământ,
de aceea am iubit învăță-
turile tale.

120. De frica ta mi se
înfioară carnea și mă tem
de judecățile tale.

P.

121. Făcut-am judecată
și dreptate, nu mă da celor
ce-mi fac strâmbătute!

122. Ia sub ocrotirea ta
binele robului tău, ca să nu
mă nedreptățescă cei mîn-
dri.

123. Ochii mi se sting,
așteptând mîntuirea ta și
dreptatea ce mi-ai făgă-
duit.

124. Fă milă cu robul
tău după bunătatea ta și
mă învață legiunile tale!

125. Robul tău sunt eu,
înțeloptește-mă, ca să pri-
cep învățăturile tale!

126. Venit-a vremea să
lucreze Domnul, că oamenii
au stricat legea ta.

127. Eu însă am iubit
poruncile tale, mai mult de-
cît aurul și pietrele scum-
pe.

128. De aceea la învăță-
turile tale am alergat și
toată calea nodreaptă am
urît.

R.

129. Minunate sunt învă-
țăturile tale! De aceea le
cercetează sufletul meu.

130. Descoperirea cuvîn-
telor tale luminează și dă
înțelepciunea celor novino-
vați.

131. Gura mea am des-
chis și am suspinat, că de
poruncile tale sunt înse-
tat.

132. Caută spre mine și
mă mîluește, cum cauți spre
cei ce iubesc numele tău.

133. Întărește pașii mei
să urmez cuvântul tău și
să nu mă stăpînescă nici-
o fără-de-lege.

134. Izbăvește-mă de cle-
vetirea oamenilor și voi
păzi poruncile tale.

135. Fă să strălucescă
fața ta peste robul tău și
mă învață legiunile tale.

136. Râuri de apă varsă
ochii mei, pentru că nu se
păzește legea ta.

S.

137. Drept ești tu, Doam-

ne, și drepte sunt judecă-
țile tale!

138. Învățăturile date de
tine sunt dreptate și întru
totul prea adevărate.

139. Topitu-m'am de
răvnire, văzând că vrăjma-
șii tăi nesocotesc învățatu-
rile tale.

140. Cuvântul tău e lă-
murit și curat și robul tău
l-a iubit și l-a proșuit.

141. Mic și neluât în sea-
mă am fost, dar legile tale
nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta e drop-
tate în veac și legea ta e
adevărul curat.

143. Necazuri și nevoi de
mă impresoră, poruncile
tale sunt mîngăierea mea.

144. Dreptatea învățatu-
rilor tale e veșnică, dă-mi
înțelepciunea și voi trăi.

T.

145. Chematu-te-am din
toută inima mea, auzi-mă
Doamne, și voi păzi așe-
zămintele tale.

146. Către tine am atri-
gat, mîntuiește-mă și voi
urina legiunilor tale.

147. Până nu rîsar zo-
rile to chern, căci în cuvân-
tul tău nădăjduesc.

148. Înainte de straja
dimineții deschid ochii mei,
ca să î adăncesc în învăță-
turile tale.

149. Anzi, Doamne, gla-
sul meu, după bunătatea ta,

și după voința ta dăruie-
ște-mi viață.

150. Apropiatu-s'au cei
ce sugrăvesc vicisuguri și
dola legea ta s'au depăr-
tat.

151. Aproape ești și tu,
Doamne, și toate poruncile
tale sunt adevăr.

152. Dela început învă-
țăturile tale le-am cunoscut,
că pentru totdeauna le-ai
intemeiat.

U.

153. Vezi strămtorarea
mea și mă izbăvește, că le-
gea ta n'am uitat.

154. Ia-mi partea și mă
apără, după cuvântul tău
mă înviorează.

155. Departe este mîn-
tuirea de cei păcătoși, că
povețele tale n'au căutat.

156. Multe sunt îndură-
rile tale, Doamne, dăruie-
ște-mi viață, după făgădu-
ințele tale.

157. Mulți sunt cei ce mă
prigonesc și mă necăjesc,
dar dola învățăturile tale
nu m'am abătut.

158. Văzut-am pe vînză-
torii ticăloși și m'am scăr-
bit, că ei cuvintele tale nu
le păzesc.

159. Vezi cât iubesc po-
vețele tale, Doamne, viază-
mă după bunătatea ta.

160. Adevărul e temelie
cuvintelor tale și toată ho-
tărîrea judecăților tale e
veșnică.

V.

161. Boierii mă prigonesc în zadar, că numai de judecățile tale mă tem.

162. Bucuratu-m'am de cuvintele tale, că unul ce dă de avuție multă.

163. Minciuna o urăsc și o disprețuiesc, iar legea ta o iubesc.

164. De șapte ori în zi te laud, Doamne, pentru judecățile tale cele drepte.

165. Cei ce iubesc legea ta de multă pace se vor bucura și nimic nu-i va împiedeca.

166. În ajutorul tău, Doamne, nădăjduesc și poruncile tale le împlinesc.

167. Sufletul meu urmează învățăturile tale și le iubeste mai presus de toate.

168. Păzit-am, Doamne, poruncile și legile tale și toate căile mele sunt înaintea ta.

Z.

169. Rugăciunea mea, Doamne, ajunsă la tine, înțelepțește-mă după înțelepciunea ta.

170. La tine să străbată cererea mea și mă izbăvește după cuvântul tău.

171. Laudă îți vor rosti buzele mele, că m'ai învățat poruncile tale.

172. Limba mea va vesti

cuvântul tău, că toate poruncile tale sunt drepte.

173. Să-mi vie mâna ta Doamne, în ajutor, că poruncile tale am ales.

174. Dorit-am, Doamne, mântuirea ta și legea ta e desfătarea mea.

175. Vinu va fi sufletul meu și te va lăuda și judecățile tale vor ajuta mie.

176. Bătăcit-am ca o onie pierdută, caută pe robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

PSALMUL 119.

O cântare a treptelor.

119 1. Către Domnul, când eram necăjit, am strigat și m'a auzit.

2. Izbăvește, Doamne, și acum sufletul meu de buze mincinoase și de limba vicleană!

3. Ce-ți va aduce, vrăjmașule, ce-ți va da limba cea vicleană a ta?

4. Săgoți ascuțite dela cel puternic și cărbuni aprinși de ienuper.

5. Vai de mine, că stau la Moșoe și locuiesc în corturile lui Cedar!

6. De mult nemernicește sufletul meu printre cei ce urăsc pacea!

7. Iubitor de pace sunt, dar un cuvânt și ei sunt gata de război!

PSALMUL 120.

O cântare a treptelor.

120 1. Ridicat-am ochii mei la munti, de unde vine ajutorul meu.

2. Ajutorul meu vine dela Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul.

3. El nu va lăsa să șovăiască piciorul tău și cel ce te păzește nu va dormita.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi cel ce păzește pe poporul său.

5. Domnul este cerotitorul tău, Domnul te va umbri din dreapta ta.

6. Și ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121.

O cântare a treptelor.

121 1. Bucuratu-m'am când mi s'a zis: «Să mergem în casa Domnului!»

2. Și iată picioarele noastre pășesc pragurile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul se înalță ca o cetate și e strâns unit laolaltă.

4. Acolo se sue semănțele, semănțele Domnului,

5. Ca să laude numele Domnului, după legea poporului său.

6. Că acolo sunt puse scaunele de judecată, scaunele casei lui David.

7. Urați pace Ierusalimului și ziceți: «Cei ce te iubesc să se bucure de liniște!»

8. Pacea să domnească între zidurile tale și în casele tale propășirea!

9. Din partea fraților și prietenilor mei îți zic: «Pace ție!»

10. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, îți doresc tot binele!»

PSALMUL 122.

O cântare a treptelor.

122 1. Spre tine îmi ridic ochii mei, cel ce locuiești în ceruri.

2. Iată precum ochii slugilor caută spre mâinile stăpânilor,

3. Precum ochii slujnicilor caută spre mâinile stăpânelor,

4. Așa caută ochii noștri spre Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

5. Miluște-ne, Doamne, miluște-ne, că ne-am săturat de oară.

6. Sufletul ne o sătul poște măsură de hula celor trufași și de defăimarea celor mândri!

PSALMUL 123.

O cântare a treptelor.

123 1. De n'ar fi fost Domnul cu noi — să zică adică poporul Domnului —

2. De n'ar fi fost Domnul cu noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră,

3. Ne-ar fi înghițit pe toți de vii, când s'a aprins mânia lor asupra noastră.

4. Atunci ne-ar fi potopit ca niște ape, ca niște șuvoaie ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru, ca niște valuri înspăimântătoare.

6. Binecuvântat fie Domnul, că nu ne-a dat pradă dinților lor.

7. Sufletul nostru a scăpat, cum scapă pasărea din cursa vânătorului. Cursa s'a sfârșit și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru e în numele Domnului, cel ce a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 124.

O cântare a treptelor.

124 1. Cel ce nădăjduesc în Domnul nu se vor clăti în veac, ca muntele Sionului cel pe veci întemeiat.

2. Cum ocrotesc munții Ierusalimul, așa va ocroti Domnul poporul său, de acum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul totagul păcătoșilor peste soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii la fărâ-de-legi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti la inimă!

5. Iar pe cei ce se abat la căi strâmbe, pedepsi-i va Domnul, ca pe făcătorii de rele. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 125.

O cântare a treptelor.

125 1. Când a întors Domnul robinoia Sionului, păru-ni-s'a că visăm!

2. Atunci gura noastră s'a umplut de râs și limba noastră de cântare veselă. Atunci se zicea printre popoare: «Minuni a făcut Domnul cu dânșii!»

3. Cu adevărat minuni a făcut Domnul cu noi și suntem plini de veselie.

4. Întoarce, Doamne, pe toți robii noștri, ca râurile dela miazăzi!

5. Cel ce se au semănat cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Cel ce mergea și se mânia plângând, cântând se întorcea, aducându-și anopii săi.

PSALMUL 126.

O cântare a treptelor.

126 1. De n'ar zidi Domnul casa, în zadar s'ar osteni ziditorii; de n'ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar veghea păzitorii.

2. În zadar vă sculați disdedimineată, în zadar se-deți până târziu și mâncați pâinea necăjită, Jaceă nu v'ar da Domnul pacea iubitelui său.

3. Iată copiii sunt o moștenire dela Domnul și roada pântecului o răsplătire.

4. Ceea ce sunt săgoșile pentru un oștean aceea sunt pentru un tată copiii din tinerețe.

5. Ferice de omul, care și-a umplut casa de oi! Că nu va roși când va grăi vrăjmașilor în porți.

PSALMUL 127.

O cântare a treptelor.

127 1. Ferice de tine, cel ce te temi de Domnul, care umbli în căile lui!

2. Că te vei bucura de munca mâinilor tale, fericit vei fi și bine-ți va merge.

3. Femeia ta va fi ca o vită rodită înăuntrul casei tale și copiii tăi vor fi ca niște nișădite tinere de mășin împrejurul mesei tale.

4. Așa se binecuvântează

omul, care se teme de Domnul.

5. Binecuvânte-te va Domnul din Sion și vei vedea fericirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Vedea-voi pe fiil fililor tăi. Pace peste poporul Domnului!

PSALMUL 128.

O cântare a treptelor.

128 1. Din tinerețele mele se luptă cu mine, să zică poporul Domnului de vrăjmașii săi.

2. Din tinerețele mele se luptă cu mine, dar nu m'au biruit.

3. Arat-au pe spinarea mea și brazde lungi au tras.

4. Dar Domnul este drept și a rupt funiile păcătoșilor.

5. Răsinați și înfrânți să fie toți cei ce urăsc Sionul!

6. Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de smulgere,

7. Din care secerătorul nu-și umple mâna, nici brațul său cel ce leagă snopi.

8. Și trecătorii nu vor zice: «Binecuvântarea Domnului fie peste voi!» sau: «Vă binecuvântăm în numele Domnului!»

PSALMUL 129.

O cântare a treptelor.

129 1. Din adâncuri strig către tine,

Doamne, auzi glasul meu!
2. Mă urechile tale cu
luare aminte la glasul ru-
găduinii mele.

3. De-ai ține seamă de
păcate, Doamne, Doamne,
cine ar mai rămânea?

4. Dar la tine este ier-
tarea, toți să se închine
înaintea ta!

5. La Domnul înii e nă-
dejdea și în el nădăjduiește
sufletul meu.

6. Sufletul meu așteap-
tă pe Domnul, mai mult
decât străjerii zorilor.

7. Să nădăjduiască Iera-
im în Domnul, că dela Dom-
nul este îndurarea.

8. Milostivire multă e la
el și el va izbăvi pe Israel
de toate fără-de-legile lui.

PSALMUL 130.

O cântare a treptelor.

130 1. Doamne, inima
mea nu s'a mân-
drit, nici ochii mei nu s'au
semețit. După lucrări prea
mari n'am umblat, nici
după cele peste puterile
mele.

2. N'am avut cu oare
sufletul blând și smerit,
ca un prunc întărcat dela
sânul mamei sale? Așa a
fost sufletul meu înăun-
trul meu, ca un prunc în-
tărcat dela sânul mamei
sale.

3. Să nădăjduiască po-
porul Domnului în Domnul
de acum și până în veac!

PSALMUL 131.

O cântare a treptelor.

131 1. Adu-ți aminte,
Doamne, de David
și de toate blândetele lui,

2. Care s'a jurat Dom-
nului și făgăduință a dat
Puternicului lui Iacov, zi-
când:

3. «Nu voi intra în cor-
tul meu, nici în patul meu
nu mă voi sui,

4. Nu voi da soma o-
chilor mei, nici genelor me-
le ațipire,

5. Până nu voi găsi loc
pentru Domnul, o locuință
pentru Puternicul lui Ia-
cov!»

6. Iată am auzit de cort
în Efrata și l-am găsit la
țarina lui Iaar.

7. Să mergem dar la
așternutul picioarelor lui,

8. Zicând: «Scoală
Doamne, și vino la odihna
ta, tu și arca mării tale!»

9. Proctii tăi cu drepta-
tea se vor îmbrăca și cre-
dincioșii tăi vor scoate
strigăte de bucurie.

10. Pentru David, sluga
ta, nu-l lepăda pe unsul
tău!»

11. Jurat-a Domnul cre-
dincioșie lui David și nu
se va lepăda de jurămân-
tul său. «Pe tronul tău
a zis el: Voi pune un
rol al păntecului tău.

12. Dacă fiii tăi vor pă-
răsi așezământul meu și po-
runcile pe care le dau eu, a

tunci și fiii lor vor ședea
totdeauna pe tronul tău».

13. Căci Domnul a ales
Sionul și a voit să-i fie lo-
cuință, zicând:

14. «Acolo e pe veci lo-
cul meu de odihnă, acolo
voi locui, că l-am voit.

15. Rondele lui le voi
binecuvânta și pe săracii
lui îi voi sătura de pâine.

16. Pe preoții lui îi voi
îmbrăca cu mănăstire și slu-
gile lui vor scoate strigăte
de bucurie.

17. Întâlta-voi acolo pu-
terea lui David și acolo
voi găti făclia unsului
meu.

18. Pe vrăjmașii lui îi
voi îmbrăca cu rășină și
asupra lui va străluci sfin-
țenia mea».

PSALMUL 132.

O cântare a treptelor.

132 1. Cât este de bine
și cât e de frumos,
să locuiască frații în uni-
re!

2. Aceasta este ca o mi-
reasmă frumoasă pe cap,
ca mirul ce s'a turnat pe
barba lui Aaron, ce s'a co-
borât pe marginea veșmin-
telor lui.

3. Aceasta este ca roua
Emonului, ca roua ce se
coboară pe munții Sionu-
lui. Că, unde e unire, Dom-
nul trimite viață și bine,
cuvântări nesfârșite

PSALMUL 133.

O cântare a treptelor.

133 1. Iată acum bine-
cuvântați pe Dom-
nul, toate slugile Domnu-
lui, care stați în casa Dom-
nului, în curțile casei Dum-
nezeului nostru!

2. Ridicați și noaptea
măinile spre locașul sfânt
și binecuvântați pe Dom-
nul!

3. Și te va binecuvânta-
din Sion Domnul, cel ce a
făcut cerul și pământul.

PSALMUL 134.

Aliluia.

134 1. Lăudați numele
Domnului, lăudați-l,
slugile Domnului,

2. Care stați în casa
Domnului, în curțile casei
Dumnezeului nostru!

3. Lăudați pe Domnul,
că este bun! Dați slavă nu-
melui lui, că este bun!

4. Că Domnul și-a ales
pe Iacov de moștenire, pe
Israel și l-a ales să fie al
lui.

5. Cunoscut-am că este
mare Domnul și Domnul
nostru este peste toți dum-
nezeii.

6. Toate câte a vrut
Domnul a făcut, în cer și
pe pământ, în mare și în
toate adâncurile.

7. El ridică norii dela
marginile pământului, el
aduce ploaia și fulgeroala.

ei se poate vânturile din vi-
stierile sale.

8. El a lovit pe întâi-nă-
scuții Egiptului, dela om
până la dobitoac.

9. Trimis-a serme și mi-
anni în mijlocul tău, Egip-
te, împotriva lui Faraon și
a slugilor lui.

10. El a bătut neamuri
multe și a ucis împărați
tari:

11. Pe Sihon, împăratul
Vasaniului și toate împără-
țiile Canaanților.

12. Iar țările lor le-a dat
moștenire lui Israel, popo-
rului său.

13. Doamne, numele tău
e veșnic și pomenirea ta
este din neam în neam!

14. Domnul face drepta-
te poporului său și spro-
slugile sale so milostivește.

15. Idoli încazurilor sunt
argint și aur, lucruri de
mână omenească,

16. Gură au și nu vor-
besc; ochi au și nu văd,
17. Urechi au și nu aud,
căci nu este suflare în gura
lor.

18. Ca ei să fie cei co-
fac și toți cei ce nădăjdu-
esc într'înșii!

19. Casa lui Israel bine-
cuvintează pe Domnul! Ca-
sa lui Aaron, binecuvintează
pe Domnul!

20. Casa lui Levi, bine-
cuvintează pe Domnul! Cei
ce vă temeți de Domnul, bi-
ne cuvântați pe Domnul!

21. Binecuvântat este

Domnul din Sion, cel ce lo-
cește în Ierusalim! Al-
luia.

PSALMUL 135.

Aliluia.

135 1. Lăudați pe Dom-
nul, că este bun, că
în veac este mila lui!

2. Lăudați pe Dumnezeul
Dumnezeilor, că în veac
este mila lui!

3. Lăudați pe Domnul
domnilor, că în veac este
mila lui!

4. Că numai ei a făcut
măști mari, că în veac
este mila lui!

5. El a făcut cerurile cu
înțelepciune, că în veac
este mila lui!

6. El a așezat pământul
pe ape, că în veac este
mila lui!

7. El a făcut lumina-
tori mari, că în veac este mila
lui!

8. Soarele ca să lumine-
ze ziua, că în veac este
mila lui!

9. Luna și stelele, ca să
lumineze noaptea, că în
veac este mila lui!

10. El a bătut Egiptul
cu întâi-născuții lui, că în
veac este mila lui!

11. Și a scos pe poporul
său din mijlocul lor, că în
veac este mila lui!

12. Cu mână tare și cu
brat înalt, că în veac este
mila lui!

PSALMUL 136.

Aliluia.

136 1. La râurile Babi-
lonului am șezut și
am plâns, când ne-am a-
dus aminte de Sion!

2. În sălcii, pe malurile
lor, am spânzurat harpele
noastre,

3. Că acolo cei ce ne ro-
bisă ne cereau să le cân-
tăm și apăsătorii noștri ne
ziceau: «Cântați-ne și nouă
din cântările Sionului!»

4. Cum vom cânta cân-
tarea Domnului în pământ
străin?

5. De te voi uita, Ieru-
salime, uitată să fie dreap-
ta mea!

6. Să mi se lipească lim-
ba de gâtioj, de nu mă
voi gândi la tine, de nu
voi pune Ierusalimul în
cepătură a bucuriei mele!

7. Adu-ți aminte, Doam-
ne, de fiii lui Edom, care
ziceau în ziua euceririi Ie-
rusalimului: Strigați-l, stri-
cați-l până în temelii!

8. Fieca Babilonului, dor-
nică de pustiire, forica de
cel ce-ți va plăti după fap-
ta ce ne-ai făcut tu nouă,
forica de cel ce va lua și
va lovi de piatră pruncii
tăi.

PSALMUL 137.

Al lui David.

137 1. Slăvi-te-vou, Doamne, din toată

13. El a despărțit Ma-
rea Roșie în două, că în
veac este mila lui!

14. Și a trecut pe popo-
rul său prin mijlocul ei, că
în veac este mila lui!

15. Iar pe Faraon și o-
știrea lui i-a aruncat în Ma-
rea Roșie, că în veac este
mila lui!

16. El a povățuit pe po-
porul său în pustie, că în
veac este mila lui!

17. El a bătut împărați
tari, că în veac este mila
lui!

18. El a ucis împărați
mari, că în veac este mila
lui!

19. Pe Sihon, împăratul
Amoreilor, că în veac este
mila lui!

20. Și pe Og, împăratul
Vasaniului, că în veac este
mila lui!

21. El a dat țările ace-
lora de moștenire, că în
veac este mila lui!

22. De moștenire lui Is-
rail, slugii sale, că în veac
este mila lui!

23. El și-a adus aminte
de noi în neazul nostru,
că în veac este mila lui!

24. Și ne-a izbăvit de a-
păsătorii noștri, că în veac
este mila lui!

25. El dă hrană la tot
trupul, că în veac este mi-
la lui!

26. Lăudați pe Domne-
zul cerurilor, că în veac
este mila lui!

inima mea și înaintea îngerilor te voi cânta, că ai ascultat toate graiurile gurii mele.

2. Închina-mă-voiu la biserică ta cea sfântă și voi alăvi numele tău, pentru mila și credincioșia ta, că ți-ai precăminat peste tot numele tău.

3. În orice zi to-am chemat, de grab m'ai auzit și ai sporit puterea sufletului meu.

4. Toți împărații pământului te vor alăvi, Doamne, când vor auzi toate graiurile gurii tale.

5. Căile Domnului vor lăuda, că mare este slava lui.

6. Înalt este Domnul și la cei smeriți privește și pe cei mândri de departe-i cunoaște.

7. De ajung la noaptea, tu mă înviiorezi, îți lași mâinile peste urgia vrăjmașilor mei și dreapta ta mă izbăvește de ei.

8. Tu, Doamne, răsplătește pentru mine! Doamne, mila ta e veșnică, lucrurile mâinilor tale nu le trece cu vederea!

PSALMUL 128.

Al lui David.

138

1. Cercatu m'ai, Doamne, și mă cunoști. Tu știi când sed și când mă scol și gândurile mele de departe le pricep.

2. Tu știi când merg și când mă odihnesc și toate căile mele dinainte le cunoști.

3. Nu apucă cuvântul s'ajungă pe limba mea și tu, Doamne, îl știi deplin.

4. Din toate părțile mă impresori și-ți pui peste mine mâna ta.

5. Minunată este atotștiința ta pentru mine, înaltă este și n'o pot pătrunde!

6. Unde mă voi duce dela duhul tău și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă voi sui în cer, acolo ești, de mă voi coborî în iad și acolo ești!

8. De voiu sbura pe aripile zorilor și mă voi muta la marginile mării,

9. Și acolo mă va povățui mâna ta și dreapta ta mă va sprijini.

10. Zis-am: «Poate întunecul mă va ascunde și lumina dinprejur se va face noapte!»

11. Dar înaintea ta nici întunecul nu e întunecos și noaptea ca ziua strălucește.

12. Înaintea ta, cum e lumina, așa e și întunecul!

13. Tu ai făcut cele dinăuntru ale mele și m'ai țesut în pânțele micii mele.

14. Slăvescu te că sunt minunat întocmit, minunate sunt lucrurile tale și re-

cunoaște acența sufletul meu.

15. Oasele mele nu-ți erau ascunse, când mă urzom în taină și mă țeseam în adâncurile pântecelui.

16. Văzut-au ochii tăi sămburile din care am răsarit și în cartea ta se scriese toate zilele sortite mie, înainte de-a fi fost vreuna din ele.

17. Cât de înalte sunt pentru mine cugetele tale și cât de multe sunt ele, Dumnezeuule!

18. Să le număr care? Dar sunt mai multe ca nisipul! Treaz de sunt înaintea ta, tot îmi pare că vi-

19. Dumnezeuule, de-ai lovi pe cel necredincios! În lături dela mine cei doriți de sânge!

20. Aceștia te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii îți hulesc numele.

21. Cum să nu-i urăsc, Dumnezeuule, pe cei ce te urăsc? Și cum să nu disprețuiesc pe cei ce se ridică împotriva ta?

22. Cu ară desăvârșită îi urăsc și vrăjmași îmi sunt!

23. Cearcă-mă, Dumnezeuule, și cunoaște inima mea! Cercetează-mă și află cugetele mele!

24. Vezi de nu mă afla pe cale greșită și mă îndreptează pe calea cea veșnică!

PSALMUL 129.

Al lui David.

139

1. Scapă-mă, Domne, de omul viclen și de bărbatul nedrept mă izbăvește!

2. Aceștia plânuesc nedreptate în inima lor și pururea se gâtesc de războiu.

3. Ca șerpii își ascut limbile și pe buze au venin de scorpie.

4. Păzește-mă, Doamne, de mâna nelegiuitului și mă ferește de oamenii nedrepti, care gândesc să împiedece pașii mei!

5. Cei mândri mi-au întins curse și lațuri, mreje au întins piciorilor mele și pe lângă cărare mi-au pus capcane.

6. Zis-am către Domnul: «Tu ești Dumnezeul meu! Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!»

7. Doamne, Dumnezeuule, tăria și nădăruirea mea, cei ce mi-ai apărut capul în vreme de războiu,

8. Nu împlini, Doamne, dorința celui rău și să nu izbutească gândul lui, că se va trufi!

9. Asupra capului celor ce mă impresară să vie răutatea plănuită de înșeși bazele lor!

10. Să cadă asupra lor cărăbani aprinși! Aruncă-i în para focului și din prăpastie să nu mai înasă!

11. Clevețitorul nu se va întemeia pe pământ, pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieiro.

12. Știu că Domnul va apăra pricina săracilor și va face dreptate celui năpăstuit.

13. Și așa dreptii vor da slavă numelui tău și cei nevinovați vor locui înaintea ta.

PSALMUL 140.

Al lui David.

140 1. Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă! la aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămădla înaintea ta, ridicarea mâinilor mele ca jertfa de seara!

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de stăpânire asupra buzelor mele!

4. Nu lăsa inima mea să se abată la cuvinte viclene, ca să apăr faptele cele păcătoase.

5. Cu oamenii cei ce lucrează fără-de-lege nu mă voi însoți la desfătările lor.

6. Certă-mă-va dreptul și milă va fi pentru mine, mustrarea lui ca untdelemnul va unge capul meu.

7. Dar rugăciunea mea e împotriva celor răi, prăbusească-se de pe stâncă

povățuitorii lor! Auzi-se vor atunci graiurile mele, că sunt dulci.

8. Ca o brazdă ce se taie din pământ, să se risipească casele lor lângă iad!

9. Că spre tine sunt, Doamne, ochii mei, Doamne, la tine am nădăjduit, să nu îmi sufletul meu!

10. Păzește-mă de cursa ce mi s'a întins și de lațurile celor ce fac fără-de-lege.

11. Să cadă păcătoșii în mreaja lor, iară eu ferit să fiu până ce voi în trece.

PSALMUL 141.

O rugăciune a lui David.

141 1. Cu glasul meu strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat,

2. Vărsat-am înaltea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui l-am spus.

3. Când se istovea în mine duhul meu, tu ai cunoscut cărările mele!

4. În calea pe care umblam, pe ascuns capcană mi s'a întins.

5. Cântat-am la dreapta și am privit și iată nu era cine să mă cunoască.

6. Pierise orice scăpare pentru mine și n'avea cine să îngrijească de sufletul meu.

7. Strigat-am către tine, Doamne, și am zis: Tu ești scăparea mea, tu ești par-

tea mea în pământul celor vii!

8. La aminte la rugăciunea mea, că neocăjit sunt foarte!

9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s'au întărit mai mult decât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să proslăvesc numele tău.

11. Aduna-se-vor droptii împrejurul meu, când îmi vei arăta tu bunătatea ta.

PSALMUL 142.

Al lui David.

142 1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea în credincioșia ta, auzi-mă întru dreptatea ta!

2. Să nu intri în judecată cu robul tău, că nimeni din cei vii nu este drept înaintea ta!

3. Văjmașul prigonește sufletul meu și vieța mea, o calcă în picioare, făcându-m'a să locuiesc la întuneric, ca cei de veacuri morți!

4. Măhnit e duhul meu în mine și inima încremenită înăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugețat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale m'am gândit.

6. Intins-am către tine mâinile mele și sufletul

meu ca un pământ însetat.

7. De grab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu! Nu-ți întoarce fața dela mine, ca să nu seamăn celor ce se coboară în mormânt!

8. Fă să aud dimineata mila ta, că la tine îmi este nădejdea! Arată-mi calea pe care să merg, că spre tine-mi ridic sufletul meu!

9. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la tine alerg, Doamne!

10. Învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeu! Duhul tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății!

11. Pentru numele tău, Doamne, dăruiește-mi viața! Întru dreptatea ta scoate din necaz sufletul meu!

12. Fă bunătate de stărpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce neocăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău!

PSALMUL 143.

Al lui David.

143 1. Binecuvântat fie Domnul, tăria mea, cel ce deprinde mâinile mele la luptă și degetele mele în războiu.

2. Mila și întărirea mea, cetatea mea și izbăvitorul meu, scutul în care nădăjduesc eu, care mi-a supus pe poporul meu!

8. Doamne, ce este omul, ca să ții seamă de el, sau fiul omului, ca să-l socotești!

4. Omul o ca o suflare! Zilele lui trecătoare ca umbra!

5. Doamne, pleacă-ți cerurile și te coboară! Atingete de munți, ca să fugă!

6. Aruncă fulgere și îngrozește pe vrăjmași! Sloboade săgoșile tale și-i pune pe fugă!

7. Întinde-ți mâna dintru înălțime și mă izbăvește din apele cele mari, scapă-mă din mâna celor de alt neam!

8. A căror gură grăiește minciună și dreapta cărora e dreapta strâmbătății.

9. Cântare nouă îți voi cânta, Dumnezeu! În psaltire cu zece strune te voi lauda.

10. O! tu dai mântuire împăraților și izbăvești pe David, sluga ta, de sabie cumplită.

11. Scapă-mă și mă izbăvește din mâna celor de alt neam, a căror gură grăiește minciună și dreapta cărora e dreapta strâmbătăților!

12. Feciorii noștri să fie ca plantele, care au crescut bine în tinerețea lor! Fetele noastre să fie ca stâlpii sculptați, care fac pozoaia palatelor bogate!

13. Iambarele noastre

să fie pline și încărcate de tot felul de roade! Oile noastre să se înmulțească cu miile și cu zecile de mii în pășunile noastre!

14. Vacile noastre să fie fățătoare și boii noștri grași să fie! Să nu fie în zidurile noastre crăpătură sau spărtură și nici plânset pe ulițele noastre!

15. Ferice de poporul, la care sunt toate acestea! Ferice de poporul, căruia Domnul este Dumnezeu!

PSALMUL 144.

O laudă a lui David.

144 1. Înălța-te voi, Dumnezeu! meu, împăratul meu, și voi binecuvânta numele tău în veac și în veacul veacului!

2. În toate zilele te voi binecuvânta și voi lauda numele tău în veac și în veacul veacului!

3. Mare este Domnul și mult laudat și mărirea lui nu se poate încerca.

4. Neam după neam vor lauda lucrurile tale și a totputernicia ta vor vesti.

5. Strălucirea slăvită a măririi tale vor grăi și lucrurile tale cele minunate vor povesti.

6. Puterea lucrurilor tale celor înfricoșate vor spune și vor povesti mărirea ta.

7. Pomnirea mulțimii

bunătății tale vor vesti și dreptatea ta vor cânta.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul pentru toți și mila lui e peste toate făpturile lui.

10. Slăvească-te, Doamne, toate lucrurile tale și toți sfinții tăi să te binecuvinteze!

11. Slava împărăției tale să propovăduiască și să poarte puterea ta!

12. Ca să facă fiilor omenesți cunoscute minunile tale și slava cea strălucită a împărăției tale.

13. Împărăția ta o împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea ta este peste toate neamurile.

14. Credincios este Domnul în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pe cei ce se poticnesc și pe toți cei ce cad îi ridică.

16. Ochii tuturor spre tine caută, Doamne, și tu le dai hrană la vreme.

17. De-ți deschizi tu mâna ta, sature de bunătăți tot ce e viu.

18. Drept este Domnul în toate căile sale și sfânt în toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l chiamă, de toți cei ce-l chiamă cu inimă curată.

20. Dorința celor ce se

tem de el va împlini, ascultă-va plângerile lor și-i va mântui.

21. Domnul păzește pe toți cei ce-l iubesc, iar pe cei nelegiuți îi va pierdo.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numelui cel sfânt al lui, în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu și Zaharia.

145 1. Laudă, suflăte al meu, pe Domnul! Laudă-voi pe Domnul în viața mea. Cântă-voi Dumnezeului meu cât voi trăi!

2. Nu vă nădăjdniți în boieri, în fiii oamenilor, la care nu este mântuire!

3. Își va duhul lor și în pământ se vor întoarce!

4. În zina aceea vor pie-ri toate gândurile lor!

5. Ferice de cel ce are într'ajutor pe Domnul Dumnezeul lui Iacov, de cel ce își pune nădejdea în Domnul Dumnezeul lui!

6. Care a făcut cele ce sunt într'însele,

7. Care păzește adevărul în veac, care face dreptate celor neputuți, care dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul deslengă pe cei fercați în ohezi, Domnul deschide ochii orbilor, Domnul ridică pe cei căzuți, Domnul iubeste pe

cel drepti, Domnul păzește pe cei pribeגי.

9. Pe săracul și pe văduva va sprijini și gândurile păcătoșilor va zădărnici.

10. Impărăți-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioane, va domni din neam în neam.

PSALMUL 146.

Al lui Aghou și Zaharia.

146 1. Lăudați pe Domnul, că bine este a cânta Dumnezeului nostru! Plăcut o și se cuvino să-l lăudăm.

2. Domnul iarăși va zidi Ierusalimul și va aduna pe cei risipiți ai poporului său.

3. El vindecă pe cei cu inima zdrobită și tămăduiește rănilor.

4. El hotărăște numărul stelelor și la toate le dă nume.

5. Mare este Domnul nostru și mare este puterea lui și înțelepciunea lui e nemăsurată!

6. Domnul înalță pe cei smeriți și pe păcătoși smeriște până la pământ.

7. Cântați Domnului cântare de mulțumire! Cântați Dumnezeului nostru din alăută!

8. Căci el îmbracă cerul cu nori, el trimite pământului ploaie, el face să răsăre iarba în munți și ver-

deața pentru trebuințele oamenilor.

9. El dă hrană dobitoacelor și puilor de corb ce strigă către dânsul.

10. El nu se uită la puterea calului, nici nu caută cu drag la omul sprinten la picior.

11. Ci bunăvoința Domnului e spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în bunăstarea lui.

PSALMUL 147.

Al lui Aghou și Zaharia.

147 1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău, Sioane!

2. Că el a întărit zăvoarele porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi înaintul tău.

3. El pune pace în hotarele tale și cu grăsimă de grâu te satură.

4. El trimite pământului poruncele sale și cuvântul său inte aleargă.

5. El face să cadă zăpada ca lăna și cu cenușa presară bruma.

6. El aruncă ghiata sa în bucați și fața gerului său cine poate s'o înfrunte?

7. Dar la porunca lui toate se tolesc, la suflarea vântului său apele curg.

8. El a vestit cuvântul său lui Iacov, lui Israel n-

apua poruncile și legile sale.

9. Cu niciunul din popoare n'a făcut așa și ele n'au cunoscut judecățile lui.

PSALMUL 148.

Al lui Aghou și Zaharia.

148 1. Lăudați pe Domnul cei din ceruri! Lăudați-l cei din înălțime!

2. Lăudați-l toți îngorii lui! Lăudați-l toate cântările lui!

3. Lăudați-l, soare și lună! Lăudați-l toate stelele cele luminoase!

4. Lăudați-l, ceruri ale cerurilor! Și apele cele mai presus de ceruri, lăudați numele Domnului!

5. Că el a zis și toate s'au făcut, el a poruncit și toate s'au zidit.

6. Intemeiatu-le-a pe veci și pe vecii vecilor. Lăga le-a pus și nu o vor cădea.

7. Lăudați pe Domnul, cele de pe pământ, peștii cei mari și toate adâncurile,

8. Focul și grindina, zăpada și bruma, vântul și furtuna, care faceți poruncile lui.

9. Munții și toate denlurile, pomii cei roditori și toți cedrii.

10. Fiarele și toate dobitoacele, târtoarele și pasările sburătoare,

11. Regii pământului și toate popoarele, domnii și toți judecătorii pământului.

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii și copiii.

13. Toate să laude numele Domnului, că singur numele lui e preamărit și slava lui e în cer și pe pământ!

14. El a înălțat fruntea poporului său, pentru care îl laudă toți curvioșii lui, fiii credincioși, poporul cel de aproape al său.

PSALMUL 149.

Alilula.

149 1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați laudele lui în adunarea credincioșilor!

2. Să se bucure Israel de cel ce l-a făcut, fiii Sionului să se vescească de împăratul lor!

3. Să laude numele lui cu jocuri, în timpane și psaltire să-i cânte!

4. Că Domnul îmbracă pe poporul său și cu mântuirea îmbracă pe cei smeriți!

5. Dreptii să se bucure de izbânda lor și să cânte cu bucurie în așternuturile lor!

6. În gură să aibă lauda lui Dumnezeu și sabie cu două tăișuri în mâinile lor!

7. Ca să-și răzbune au-

pra păgânilor și să pedepsească pe cei necredincioși,

8. Ca să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe domnitorii lor cu cătușe de fier,

9. Ca să facă între ei judecată, cum e scris. Acca-stă slavă e a tuturor credincioșilor săi.

PSALMUL 150.

Akklua.

150 1. Lăudați pe Domnul în locașul său cel sfânt! Lăudați-l sub boltă cerească, pe care strălucește puterea lui!

2. Lăudați-l după faptele lui cele mari! Lăudați-l după mulțimea măririi lui!

3. Lăudați-l în sunete de trâmbițe! Lăudați-l cu lira și cu harpa!

4. Lăudați-l cu tobe și jocuri! Lăudați-l cu cântări din strune și din flaut!

5. Lăudați-l cu țimbale armonioase! Lăudați-l cu

țimbale răsunătoare! Toată suflarea să laude pe Domnul!

PSALMUL 151.

151 1. Cel mai mic între frații mei eram, eram cel mai tânăr în casa părintească și păzeam oile tatălui meu.

2. Măinile mele au făcut fluterul și degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Cînd oare m'a vesit Domnului meu? Domnul singur m'a auzit.

4. Trimis-a pe slujitorul său și m'a luat dela oile tatălui meu și m'a miruit cu mirul cel sfânt al său.

5. Frații mei erau frumoși și mari, dar Domnul n'a binevoit să-i aleagă pe ei.

6. Ieșit-am eu întru întâmpinarea străinului și acela m'a blestemat cu îndolii lui.

7. Dar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul și am spălat rușinea poporului meu.